

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HD WIDENER

HW NMLK T

12945

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine is incurred by retaining it
beyond the specified time.

Please return promptly.

Rabbinisch = aramäisch = deutsches

Wörterbuch

zur

Kenntniß

des

Talmuds der Targumim und Midraschim;

mit

Anmerkungen

für

Philologie, Geschichte, Archäologie, Geographie, Natur
und Kunst.

Von

M. J. Landau,

Inspektor der israelitisch-deutschen Hauptschule zu Prag.

Fünfter und letzter Theil.

Prag, 1824.

gedruckt in der orientalischen und occidentalischen Buchdruckerei, von
Scholl & Landau, Altbädter Ring, No. 933.

העל מיתורט פסטורט, צוהא
 (דף ל"ה) אטד רב סנאל אטד
 מיתורט דפילי סלכב לטפס:
 פיל' לאטד שטניט ארבע פדאי
 בארבע צמים כדי שלט יטלו לא
 טשט ספניט אטת טלפטט על כ
 כל הנשים בעין נשר.

תתרי, פאפאסטאפאנג
 סטר, ננ"כ (דף קט"ס) טעט
 גלדט אטטרו לו אטתו פטרניט
 און פידט מולי קוטט יא לא
 אטניט יכולט לסרית.

תתרי, א א א א א
 סטר, ננ"כ (דף כ"ז) ואי איכט
 מיחורט טטטיקונדריט (דף י"ט)

חתר, תלמוד בבלי, סנהדרין פ"ג הלכה ט"ז
מותר, זכ"ם (דף ס"ח) כי עלינו
נבטונו ונתותי פיר' הנמר שעל
היררכים אלו כלן שמעתינו
בשם שילוף פרעי מן הספלות
וכרוץ נחין לומר הנמר כדי של
יהו הולך עליונו.

**רצוה סדעס כ"ט לעולס ה' דערך
פאררי פאנע אפאררי הענק
לחיות.**

תת, מו א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
מ, בשנת (דף ס"ו) שבו רבנן
בזמן חסד של שנה ושנתי זכוכי,
בקדרים בשביל שמתגלגל ושם, (דף
כ"ז) פותים ורמוזים דלשון בני
סמיטת מינהו, בגדרים (דף קמ"ד)
כל שדרבו ליטבל ואין דרך היולט
פסמו ליטבל כגון פותים ומי
פותים. בנמרו' (דף ל') קמול
לב' יום וזכרדו זאין פות מי' בלעז
פוריז (Mora וכוז שתרנגו)
תת, (ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח)
מ, בחולק (דף ס"ו) ודוניסו
משפטי צי בניהטא דמותי טמטא
מי' פסמי מ' מונלעת (ס"ב בשנת
(דף י"ט) וכי פסק ליה ליתתים
וליסחקים וגריז דמר' כל המצקים
שקבלו וסווס מדלי המיינס וחפיים
ביהלים מי' וזשפיל למטס ומר'
ידושלמי ויסי טנדיל צק מים למים
ויסי מפרז בני מי' עלאין לבאי מי'
תת ס'.

תורב, e f f a f a צ
ת'ס, תר' מוסב עין ערך תב
קטל

תורת, ב. ז. ז. ז. ז.
תוסנ, מר' שאלס עיין ערך
סנ צי.

[illegible]

פוריי פורים. נמרס (דף ל')
 נב"ט (דף ל"ט) האל רחב
 פורים דעכטל פל' אט
 מואר לפס וכיכר וקדוץ מ' לט
 האל טבל פל' ביטח וליכא פל'
 פורים דעכטל נדלסייזט
 פול שמברכין פליון דעקטמ' ונרמ
 במקום מוארימא פורים
 דעכטל וטבליעץ פל' אטלף כ' כ
 דרכס זאט"ע פל' להנלי
 במקום' ארצס.

תרתיק, f e i
(נבחן) f. Stol der Mäurer
פרסק, במסגרות (דפוס)
בנקן ואם פרסק משקל כב
וקמור.

תש, מעשה, ומה
 מעשה, ומה, ומה
 מעשה, ומה, ומה

תשע, (Big Bag) חזק
לשמו' כרוס מרובות סבל
כן יעקב סלעק הסו סמס
משורות מלסס סמס רני סלעק
משורות, ברס סמס סלס
תשע, חזק, (Big Bag)

מ ש ע , ירושלמי בשרק פתח כהן
ב ש ע צ ר בלכ במתללן רס כ'
אלהינו עלינו וכו' , פ ש ע בל
אסור ברקיעה . ובסיכה נעיל
המכדל ובמשיט המוט . והלן ו'
שטר יכא בבידיו כל מה שזוהי שם
מכל אלו במשעם בלפון , בדרס (ר')
כ"ה) פ ש ע ס שקן ק וצ וכו' .

תערי, (אזעלענע זאכן)
ס'זיין, נעמק' דרעס סאנט וויין

ת ר ק , ב ר ז ין כ מ ין ס ר ק י א כ מ
מ י ר ז נ ו נ ע ר ר ג ל ס .

תַּרְקָה (תַּרְקִיָּא תַּרְקָה)
 תַּרְקָה, וּמִסְךְ וְחִירָם מִרְנוֹס
 וְיִזְעָלְמִי תַרְקָה כְּנֵר פִּירִשְׁנֵו גִעֲרֵךְ
 תַּרְקִי, מִיִּרְס רִנְנֵן אִמְרִי
 תַּרְקִי (תַּרְקֵן בֵּן נִקְרָא בִּלְשָׁן יִוֹנִי
 וְדוּמִי מִדִּיכֵס מִיִּרְס וְשֵׁם גִּדְלָס
 אֲבֵן תַּרְקִיָּס אִשָּׁר גִּחְכְּה כַעֲיֵן
 מִכְלֵת דְּמִשְׁנֵת מִמִּיד)

הַרְקָב, Γεραίου βασιλεως
 פֶּרֶק נ, נִמְרָק ס' דַּמְכָּה חֲמִיד
 וּפְכָּךְ דּוּמָה לַחֲרָק זָדוּל,
 צַמְלָנוּת (דָּקו') מַסְמָלִים בָּיִת כּוֹד
 שׁוּחַס פֶּרֶק נ מ' חֲרָדִי וְקָצ
 בִּנְיָן נ' קִנְיָן וְסֵן חֲלִי סָאָס ג' ט"ב
 פֶּרֶק צֶלְשָׁן עֲנִי מִדָּה אֵל אֵלֶּס
 קִנְיָן

הַרְבֵּלִין, (מַרְקֵלִין Siehe)
הַרְבֵּלִין, עֵין עֶרֶךְ מַרְקֵלִין)

תַּרְקוּשׁ, חֲסִידֵי הַמֶּלֶךְ
בְּחֻמְסָה שָׁנָה צִדְקָה
בְּרִאשׁוֹנוֹת מַרְקוֹשׁ אֲנֵשׁ הוּא
וְשִׁנְדְּרֵי נִשְׁלָן צִשְׁתָּ בִּי עַם כְּלָיָה

תדר, (ח ר ד א פ ע ז ש)
 חדר, נב"ק (דף ק"ו) סמר לים
 מדרס ב' חבויס כהיסקאסמר לים
 היק, נבנא מלעא (דף ב') פ"ל
 מדרס שער סילא ומיאוכין סק
 זבריתוס (דף י"ח) סמר לים דנא
 מדרס כודע ולא ברע סק פירוש
 שוס מוריך ריב (פ"ב נבטמסר)
 במוכ מדרס עיין סס.)

תורת, תעלה, תועלת,
תורה, נילמדנו וקסמן ומימדות.

לילוי קיי לה מרפס לטק גנאי

זיך, (פּיזיקא און בלם זיך) (Siehe

Digitized by Google

מִירוֹם בְּעַל מַרְיָם כְּמַשְׁמָעוֹ
שֶׁסִּי מַלְכֵי יוֹן מַפְקִידִין עִם מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וְהַיְטִיכֵם לַעֲזֹר לוֹתָן לִפְנֵי
לְיִמְתָּן פֶּל מִי שֶׁמֶרֶץ גְּדִירִיסֶן, מִירוֹם
לְחֹדֶר תַּלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂבוּשָׁאִין וְלוֹאֲלִינִין
בְּמַלְמַת שֶׁל חֹדֶם כְּנַעַל סַמְרִים
הוּם מֶרֶץ כֹּל בְּכִלִּים (דָּף כ"ט)
שְׁלֹם מַרְיָם יָן סָן, הַכְּסוּף טַמֵּל
מִדְרַם, מִירוֹם מַרְיָם כְּסוּף כְּלָל שֶׁל
בְּנֵי אֶרֶס, בְּמִיץ יִבְמוֹת (דָּף קכ"ט)
לֵא כֵן הִים מַעֲשֵׂה בְּלוֹשְׁעִיָּה בִּירוֹמֵם
שְׁכַתִּים עִם מִים וְקָחִים, מַלְמִי' לָגַם
מַלְחֵן מַרְיָן לֵא יִקְרַסֵם מִן כְּמוֹ
כֵן (ל"ב מ') בְּלֶשֶׁן יוֹנִי מִן וְלֹא -
תַּרְסִית, תִּרְסֵיף, Zebettung,
מַרְסִית, בְּמֶרֶץ בְּמֵס לֵאשׁ בְּשֶׁמֶת
(דָּף ס') בְּגִמְרָם פֶּדָל מִסּוֹדֶר
שָׁמַיִם מְכָלָן וְשָׁמַיִם מְכָלָן וְלֹאֲדֶר
בְּמַרְסִיּוֹתֵינוּ בְּשֶׁמֶת (דָּף קי"ב)
חֶסֶד מַשְׁמַתֵּנוּ כַּפְּדָל שֶׁל ל' ד'
לְאִיִּם וְד' מַרְסִיּוֹתֵינוּ שֶׁל לְעֹדֶר
דְּבָרֵינוּ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵף, בִּיבְמוֹת (דָּף
ק"ג) הוּם שֶׁל עֹדֶר וְמַרְסִיּוֹתֵינוּ
שֶׁל שִׁיעוֹר מִסּוֹדֶר מִירוֹם לְעוֹעוֹת שֶׁל
מְכָלָן כֵּן שֶׁמֶן בְּלֶשֶׁן עֲרַבִי שֶׁלֶךְ.
תַּרְע, Singang, Züß,
הַרְרֵע, einbrechen, einfallen,
מַרְע, בִּילְמִדְכוּ בְּרִישׁ וְיִשְׁעֵי יִתְרוֹ
וְנִסְיָן וְיִקְהַל מַרְעֵיִם שְׁמַעְתִּים
מַרְעֵיִם שֶׁסִּי יוֹשֵׁנִין בְּמַרְע
לִשְׁכַת הַבּוֹיֹת שְׁמַעְתִּים שֶׁסִּי כָל יִשְׂרָאֵל
שׁוֹמְעִין הַלְכָה מִמֵּי' סוֹבְחִים שְׁמַתְכּוֹ
בְּרוּךְ הַקְדֵּשׁ וְיִמִּי לָם, סַמֵּס כְּקָנִים
כְּנִסִּים מְבִנִי קִנִּי לוֹתָן מֵאֵשׁ, דְּבַר
לְחֹדֶר מַרְגֵּשׁ יִשׁ בְּשֶׁמֶת שִׁיִּרְאֵל

לכחמך בלדס סח בלדריין
 וקדום ברוך הו"ל ששש, ששש
 שחי שששין ולוידן שישל לל
 סגויל וסוכלים שטיו ספדן לסס'
 פ פלד ע ס, בענינו ששש
 מקומות ששומדין כל בליד מרס
 ענינו בידד בקול ללד ששש
 ססן וסינו ס פ ר ע ס, פדס רי
 סכסל זלל קייטל ק רלס ק
 ללולדי בפרדות כל פלד דני
 וכ סכס כל יללל מין נדך
 עזר (ס"ב פדס ספס, סלס
 פ ר ע פכסל) וס בדיסל ל' ל'י
 ררע, rinfagen, ששש
 פ ר ע, בברלזית רלס רלס'
 ופרלס יסס וקדסס פל סל
 פרועיל לייטל כסס רלס לל
 פלס ספדן לפסיסס (ס"ב פדס
 פרן ס' פרן בעל פדס
 פ ר י ע סל)
 ררעיתא, סס ס, ששש
 פ ר י ע סל, פד' רעס וסויסס
 ירעסל ו פ ר י ע סל.
 ררעומת, ששש (רעס. ס.)
 פ ר ע ו מ ס, בלדכו' (ד' ל'ג)
 וסכני סס ביללס? פסני פדס'
 סלסיקו' ס' סלס ילסדו סן ביד
 ססדס סלס עסר סדדו', דילל
 סכני סייכס סלסיקו' סלס ילסדו סל
 בלדס סיסס ללסס בלסי (ס"ב)
 לל עכיס ס לוכס סיסס לל עכיס
 פדסססיכס סייך לעדן (ס"ב).
 ררר, Schmeunim
 פ ר ר, סלד סרוק ב פורק וסד
 סרוק בלסכס, עיין בעדן פדס,

מקום לעמי ישראל ונטעמיו וטכן
מחמיו, ונטעמיו לא נאיד לא
ונטעמיו לעולם, מירוש כמס (א"ב
וכן נקרא בלשון יק) .

תרניתא, (אסטרובל *Stiche*)

מרכיפת, שיטת מרכיפת בערך
גאט, גניטין (דף כ"ז) דכי סוד
מחיליד ימקא מחלי ארזא, ויחוקאט
מחלי מורכיתא, בענדוס
(דף י"ד) שלט רובילין גמרא
מטי איטרוניליון? מורכיתא .

תרנתקו, *תאקאטאקאטא*

heilmitelbehälter (תיק יק) .
מרכיפת, נפרק י"ז בכלים (דף
י"ז) תיק מכתב ותרונות פ"י
תיק כהאנק שלריך מדין תיקות
(א"ב מירוש בלשון יין תיק רפואות) .

תרים, (*טריסוס* *trisos*)

טריסוס, טריסוס .
מרים, נשבת (דף ל"ט) ועדיין
מנויות מחומות ומרים פונקין בריש
ציה (דף י"א) בית שמאי סומד
אין מסלקין את המרים ין ב"ט
מירוש קראים אנועלין בן פחמי
מחמיות בלילא וביום מסלקין אותן
ומחמין עליהן אוכל לשכר, ויום
פלל מתירין לבלקא ולפחוסו להחזירם
כדי למגור (א"ב מירוש בלשון
ימי ארונא ודלת) .

תרים, *טריסוס* *trisos*

מרים, נפרק בן זומא מאבא
ומעמיו מוכים במרים לפני
המורענות, נברכות (דף כ"ז)
ונכידות (דף ל"ז) כסתן ער
שיכנסו בעלי מרים ין לניה סמרה

מרכיול אסקל מירושלם פ"י שלט
מאמר שאין מין כנסמה נסקל כשיהרג
אדם שלא שור בלנד שפרט סכמו
מאר יסקל שלא כל בהמס ואפילו
עוף, שרי מרכיול מירושלם הרג
מינוק אנקר מוחו, ופרנו ונסקל
נעירובין (דף ק"ד) דאס דאסו
דוסף סלך וניקרו, בגיטין (דף
ע"ב) ולס יסובלים שלא למרכיול
גרא דמחמין אשנעמיה, בחולין (דף
ס"ב) ונדה (דף ל') מרכיול
דאנטא סמיר, מרכיול סא דאנטא
(*Stichene*) אריס וסימך עמוכי
בלט פמוכית. בריש גמרא ד' סמוליא
יין נשבת (דף ע"ז) דמא דמרכיול
גרא, מירוש דוכיפת כותלין מדמו
לברקת שחא סולי גיט צמין ובלט
ומיחניך גרא לברא מירוש כאב
שחמין לעין, בעלין גבר מרג' ירושלמי
בכרך מרכיול (א"ב מירושלם לשכוי
בית למרכיול גרא ביוכתא) .

תירניא, (מרגיא *Stichia*)

מירוניא, עין ערך מירוניא .

תרנס, *טריסוס* *trisos*

טריסוס, טריסוס .
מרכיול, נברקאית רנה פרשט מ"ט
אופן סבנים שחן יעקב סבינו פחת
רשאו נעזו כמטה ובמרכיול,
מרכיול סלג' רגלים מרשלו רני
יחזע נשם רני לוי סמר מדין רגל
אלישי, נהדית ילמדנו ויקאו לי
מירוש ער שלא נכנס בית המקדש
הים העולם פומד על מרכיול
מדי רגלים שחננס כמכנס העולם
ועמד על יאזנו וכו' ער ושחמי

באן מיני סאכא ובל דבר, ונלקס
מרגס ונפוד מיל ים, גמק נ'
באניעם (דף ל"ו) לפיכך סנלנג
מחרמיל סירוש אקא ושא כס
כס כמו מרמיל ידולסי ענד
קנקוליא (א"כ פירוש בלשן רוסי
כיס גדול של רועים).

תרמוס, s o μ ϑ ε

[illegible]

תורמוסר, א ב ע ד

סורמין, פרק קטן דמער
 נה. דירעלמי, הכל מודים שכן
 משללן קומו על סעוד כמנוח
 לשול יר הדס דפייסר בדך סק
 יפין סלל סולויר, סלל בדך סק
 יפין על סהור מוסר ספלל, מי
 בעל סהרסן ססל סרמי נלן
 יוני מרסן סל מים ססיס, סרוס
 סולויר ססל סל גיט ססרסן וסל
 סלנו סספיד על ססעוס ססנוס לו
 ססו ססספיד סל ססרסן על ססרו.

תרנגול, ח, ט, ק, ר

סר קנול, נבדבות (רף כ"ו) על

עור צהבה נאשרו כמות שהם
(שם)

(E. Weist u. Spr. E. 84.), תרם

פרס, נריש משנה ד'מרומו' קאסע
לא יתרוסו ואס תרמו סין
תרומתן תרומה, ענין ספרט'
תרומה ופן תרומה קאר גרש סמלה
רוס, בנו קול פעל תרס.

תרם, γ , β , μ , α , ϱ :

מרכ, מרגוס קרעך עשו
מירומי מרעך רפין דעשכרועין פל
בלען יוכי מוזה סף ומשקוף

Spanflauber, תרבר

מַרְמֵר, בַּשָּׁנָה (דף כ"ג) עַד
דַּמְלִיל רַגְלָא דְּתַרְמֵי יְדֵי, פִּירוּשׁ
עֲנִינִים שֶׁלִּקְטוּן עֵינִים, וְזוֹ סִיל
מִפְּרִיטָתָן וְהֵן שׁוֹסֵין מֵאֵל זָקֵק כְּדֵי
לְהַטּוֹת אֶם יִנָּוֵן לֶכֶס אֲנָשִׁים לִקְדוּחַ,
בַּחֲשׂוֹנוֹת בִּירוּשׁ מִרְמֹדֵי עֲנִינִים כֵּן
מִנְחָרָאין כֵּךְ •

T u r m a , תורמיות

Gruppe, faule,
 תורמיוס, ציוער טורמיוס.

Beut, Tasche; Hülse, תרמל

תרמ"ל, בשנת (דף ל"ט) גר' זס
 נפטר במקל ותרמ"לו, ביצמות
 (דף קכ"ב) שהולידם לכן מקלו
 נפגעו ותרמ"ו, נפיק כ"ד בכלים
 (דף כ"ט) וסתרמל חמט קנין
 נפטר תרמ"ז סן, נפיק כ"ט
 (דף כ"ט) חמט נפטר תרמ"ל
 נפיק י"ח נפגעים כל פגגים
 והחמט וסתרמל כ"ז כדרכן,
 חמט על עור ומו"ל כ"ז

השם לוואי' עמאקו כי כנס השם
לו (ג'צ'פי' בלשן יוני' פלישי').

תרמיות, (חאטר שלז) *Thermit*
תרמיו', עיין ערך תאטריון.

תרמימר, (טרמימר *Thermimer*)
תרמימר, עיין ערך טרמימר.

תרמיר, *Thermir*
תרמיר, בניטין (דף ע') ומנדרל

לינס תרמיר שנין (א"ב פ"י יב
נשיאים תרמיר רבנין).

תריק, *Theriac*
Theriac, *Theriac*, *Theriac*

תריק, נשנת (דף ק"ס) אגרון
כנר ותריקי, פיר' סממנין

שטריבן אמו ושקין אמו למי
שטריבן אמו ושס אמו סס פרייקי

ננדרים (דף ט"ט) זין המדרס
למלמן יוסין כי תרייקא לגופא

וכי חורק לריקלס פיר' כקיליס
הגדלין סניב לרקל, שיפין לו.

שטריבן פירויז כד יפין לנץ אגש
נריס ווסר (א"ב פיר' בלשן יוני

ורמיי רפואס מחוק' סן נצר כח
עס נשמים וסמים ננר סס פמול

ומועלמיה רבו פלסער).

תרך, *Therak*
Therak, *Therak*, *Therak*

תרך, תר' ויגרש לית סדרס ותרך
ית סדרס, תר' זן משה שנה יקל

נר מלס אגן יסרך.

תרכום, *Thercom*
Thercom, *Thercom*, *Thercom*

תרכום, צפרק כ"ד ככליס (דף
כ"א) אלס תרכוסין סן, פיר'

ענין ארגו סן סן ען, יס אומרי'
סן עור הס נלעו סל'לו א"ב)

שיש לו רקב אקצר ערוס נשי או
על גני דלמית א נכיס, אפר עולס

סין רקב אלס סנל סן סנער ומן
כנידים ומן העלמ', בסוף כליס

(דף כ"ו) פרווד שסלס כחן על
שלס, בסוף ידים (דף ע"ו) שלס

יעשה ארס עלמ' אנו ולמוחרד'
(א"ב פיר' בלשן יוני כף, ויש סדרס

מיחדס לרועלס סנקר' כף כמו
שידעיס הנקיליס נחמט הרפועס).

תרז, *Therz*
Therz, *Therz*, *Therz*

תרז, נפיק (דף כ"ג) סכל חטיס
וספריז ומת פער, נננ'מ (דף

כ') פיתס אובכל וסתרזס מהוז
שסלס דמעיל לה וסל לס מעלו לה,

פיר' מלס שרועק' סרוע' נננ'ס
סלסלס וסריס, נפולין (דף כ"ס)

כאן נשחמס כאן נמחרזס פיר'
שטעילס ריעי כגון קילוס נכסרוע,

נפיעס (דף ל"ס) ועוסד נפיעס
טיך נפריז פיר' מיד נפסלסל וסחטלס

נננ' רוע וסלסלס וסריס, מחריזן
מחך פנקססין עיין ערך פנקס.

תרט, *Thert*
Thert, *Thert*, *Thert*

תרט, ולס פירוע' ס"ל פירוע'
עיין ערך טרט.

תרט, *Thert*
Thert, *Thert*, *Thert*

תרט, פירוע' וסלסלס וסריס
כנר פירוע' נפיק אולס, נננ'מ

(דף ע') ונפולין (דף קכ"ד) אפילו
כיתריס אס אפר ליה סין, אפילו

כיתריס אס אפר ליה סין, פיר' פירוע'
שקל רוע נפיק בלוסר אפילו

כוססו על הסעבס כדקל הריע'

דלען נייער צום פרינציפ פון
פארוואנדלונג פון אומגעווארן (דאס
(דאס פרינציפ) פון אומגעווארן פאר
דאס פרינציפ פון אומגעווארן.

ס"ו) כי פלגיו דאמר ליה דרמא
רבי אלעזר סבר מרב ילא,
ממנע זק מרמא חזר דרמא, על
כן אמר לא חבר לאא חזירא על

חל' וכחמה ארמלח, שלא ידעו
גמים נחם מהגש נעל לארץ,
אנאמר וסלעם וכחמיה, לא נדעו
מרביו, כלומר אין מניחין
שמים הקלרות אלס שוכנין שם אלס
באו גמים כפי ליכנם לבית, לא
משם מרדמו לא תבור, פירוש אחר
דלא נדעו מרביו, כיון שיס
קום יושבין בארץ הקלרות להמרות

לרוב לפיכך אין מניחין סויד הסלר
צדס בלל בני אדם אלא שוכנים
בס, מידו אחר פרגילי מקומות
אחרתנו נמים כמו פרגין שדכו
וסרבלים אדם לנן גסגיפית ובאירר
יהס בפרסאן ובסליווהאדם מתרגלת
ופתיצט בטנת טרעין טוסס וורעין

אותם לכל פארוידן געמיס אף נטנט
אין יבולין לאדע וניירו מרגלי פי'
אדר מרגלי גתיו דרשות
כלומר אין מריבין גתיו מדרשות
איבולין פארוידן לגא שאין מעכבין
לסן טעמים, ונטנט יא להן פכא
יאר מכל ימות המדע איבא דאמרי

תרגו, (א ת ר ג ע ז ט)
מרג, פת רגנ לפתחין פקיעו
לחצין עין בערך רקע (לכפידע
פמרגני בלשון יוני מין עץ אשר
נחלע טעונסם כלומר פטטן עץ זכ
על סאש) : מרגנס ירושלמי פרי עץ
סדר מרגין פי' פמרגין.

דלס שקיל שורפנט כלער לט נחמלק
החוס אלס ישינים בפחמים פחמים
מכני חזק החוס, נסיף גמרט דפ'
פחודס נמקום (דף כ"ב) נחריכל
אמרי וכי דבר הלמד נסיקט חזר
גמלט נחיק נכלל לט א חמר, נחולין

פרנמו פורט סקף למעיה,
סקום סמו הסני פרנוס פורט
דסעט דזשוריסט (ט"ז ינלסן סקף
תורי זעב)

תור, (ראש תור תשע"ט)
 מור, משכב בלמים שיק ציג
 סיה דאש מור ככמ, פי' בלג
 יוני קד וככמ לפנים שיק ערדאש.

הרב, זצט א ש זצט
חרבן, חרבת דליקט עין
נערך ספס ופיזשט נערך יד
(א"כ חרבות קלב בגלגל חלב חרבה)
"חרב בגלגל וס רב חרבה".

תרבלא, און ווילער, און
תרבלא, און ווילער, און
דרנק סנא מדעס פארשטאן
שע מעגלעכסט באלד אריי
בין דעם גיס, און
דעם פאר.

תוריוכום, סטפסס, קאזאנא
 מוריכום, ידאנא פוק ין
 מעמידין וואסן דאס פרינא פרינא
 פירא בלאק יוני פוק וואסן פרינא
 ואסיפאס לרעס *

Berkef, Dausflur, תרביץ,
Echhof, Echele,
Gefunffnung, הרבץ הורשט,
Marn, מרנא בפרס (דף' ותר
מנויים מרביצ'ל וסג (דף ל"ט)

מאי קעמט? פריץ לערנ
פערזונן (דף מ"א) ווער
מען רעדט לכדי פריץ
דעמאלט דאסערען לערנ
האלדענד, נאכענאכט (דף 1) טע
נאכט דעמאלט דאסערען לערנ

נים. ולא כים חור ולא חיר,
 בעבודה (דף ל"ד) תור מין
 שער, מירוש המעוזר לך שער
 בלומר נגמר זכיה כים עבודה.
 מ' לקר תור מין שער משל לומר
 שער שמועה זו בלומר נגמר זכיה
 כים עבודה, ושנה לשטיח במחילה
 ועד סוף.

[illegible]

תר, א. ה. א.
 מר, נסכדרין (דף י"ט) אי
 תור בלער במלג ימות, פירוש אס
 כשאר בשאר בשלג ימות, מרוב הקוד
 גבסירא במלג היום נלהים ידמוך
 זיין בלל במלגה טרות הסמימות עד
 שגמרט עורו וכו' אדר גמור זאי
 לאו דליכו פס דכל היום הוי לנה
 לית דין אדר, ולריך לעבר קוואכ
 שנה (א"ב מרגוס מור ננס מור
 נגח)

תר , Zeile, Zeile, אמר רב
מר , נכדוהו (דף ל"ח) אמר רב
מנא מורא ברך דעינא פירש שורה
סוף מן טעין שפחו . שניקנה אמר
רב מנא מורא ברך דשמוסיח ,
פירוש עוד סלילון , שנים . למא

גרנישחק, וכל מדרם עננים
פרגמו וכל מדרם עננין.

(ו) תר, אשכאובן, אשכאובן

תר, בעדובין (דף ט') וסל קס
כסרי פירי, זנבס קסל (דף ט')
זור עניד לככורי פירז יסיר
כעמר וסירוי וסמס מי סכר,
זכיסקא ויכי זאלת פרעס מדרם ר
עמרס, פירז טשליך עמר, זנל
כעלס כולכו פרגמו וכסר כס
כמימר טורף.

תר, אשכאובן, אשכאובן

תר, זנילס (דף י') וזכיסקא
(דף כ') וזכיסקא (דף ק"ב)
סיכי דמי מסכמס? סטר דכ סזי

סין ספ"ס סימר, (ס"ב סלסן)
סמר סלובס דעס וסכס
ססור).

תר, הררה, Grinnern, warnen

סרס, זכיסקא (דף ס"ד) וזכיסקא
(דף ג') וזכיסקא (דף ט"ב)
ססרס ססלסלס ססרס
סי' ססרס.

תר, אשכאובן, אשכאובן

סרס, זכיסקא (דף י') וזכיסקא
(דף כ') וזכיסקא (דף ק"ב)
סיכי דמי מסכמס? סטר דכ סזי
ססרס (דף ל"ס) וסרס זכו

Handtheile kein Resultat geliefert hatte, wechselseitige Proben mit dem Wasser an, und fand jedoch, daß Wasser aus Enkirch, in der Mühle, die nähmlichen Erscheinungen des Rothworbens hervorbrachte, was indeß Wasser aus der Mühle in Enkirch nicht that. Man glaubte, daß das Ereigniß von dem Auge unbemerkbaren in der Mühle sich aufhaltenden Insekten herrühre, und versuchte, die frischen Speisen in verschiedenen Zimmern, im Keller und auf dem Speicher, in Commoden und in Schränken bei verstopften Schlüssellochern zu verwahren; allein sie wurden in der Mühle roth, wenn sie auch noch so aufbewahrt waren; u. s. w., Die Versuche gehören nicht hieher, da sie kein befriedigendes Resultat lieferten. Genug daß sich das Gerücht verbreitete, daß sich in der Mühle die Speisen mit Blut färben, und niemand daselbst bleiben wollte, bis das Phänomen gänzlich verschwand. Das Ereigniß war ungefähr zur Thebuphā Likhvi, eiserne Gefäße blieben davon befreit, daher das Mittel der Verwahrung. Eine solche Erscheinung mag der Grund zu diesem Gebrauche seyn. Dieser blieb, und jener wurde vergessen, während der Aberglaube Spielraum fand, das Auge noch seinem obskuren Gelort auszumahlen.

והרגו נאסליכם פרחים (י) תר, אסא דאסא
 וניניכם נאסלו על סקוס (ס"ב) אסא, אסא, אסא
 פי' פרחים אסא סקוס אסא (י' קד) אסא, אסא
 אסא אסא אסא אסא (י' קד) אסא, אסא

und in einem seltenen Naturereigniß zu liegen, welches zu den un-
 aufgelösten Räthseln der Physik gehört. Ich mache hier auf ein
 Solches aufmerksam, welches vor nicht langer Zeit in öffentlichen
 Blättern die Aufmerksamkeit der Naturforscher unter der Aufschrift
 Seltene physikalische Erscheinung (s. auch die prager
 Zeitung, naturpol. Nachr. vom 20. August 1832) in Anspruch
 nahm und auf folgende Weise mitgetheilt wurde:

„In einer Mühle bei Enkirch an der Mosel, Kreises Zell, wur-
 de während des Zeitraums vom 22. August bis zum 24. September
 ein sonderbare Phänomen beobachtet, daß, besonders in wär-
 mem Lagen, auf Weizenmehl, Fleisch, und vorzüglich Kartoffel-
 schalen, nachdem sie 24 bis 48 Stunden gestanden, sich rothe Punk-
 te zeigten, welche, wie Tropfen zunehmend, sich allmählig in dem
 Haufe verbreiteten, daß die Speisen wie mit rothem Fischrogen ganz
 überflammt, und auf gleiche Weise durchgefressen wurden.
 Dieser rothe Schlamme, abgeschabt und in ein Glas gebracht, sah
 mehrere Tage purpuroth aus, ward aber nachher weiß und faulicht.
 Sonstige Sachen, so wie Milch, Wein &c., in den blank eiserne n,
 gut verzinneten Kupfernen und gläsernen irdenen, dort allgemein übli-
 chen Gefäßen gekocht, blieben befreit. Man brachte Kartoffeln aus
 der Mühle in ein anderes Haus nach Enkirch, und aus diesem
 wieder Kartoffeln in die Mühle, kochte und verwahrte sie in ver-
 schiedenen Häusern; allein die fremden Kartoffeln wurden in der
 Mühle roth, doch jene aus letzterer, in fremden Häusern gekochten
 blieben rein. Man hatte bei Untersuchung des Wassers in dem
 Gruben der Mühle auch an einem in der Mauer befindlichen mit
 Fleis überzogenen Balkenstein mehrere große blutrothe Flecken be-
 merkt, deren rothe Farbe zwar abgetragen, aber, weil sie, vom
 Wasser immer gleich abgewaschen wurde, nicht näher untersucht werden
 konnte; man ordnete nun, da eine chemische Untersuchung der Be-

א ו ש פ א ה ע נ , ת (ס"ג י"ק) מקדמות חיסוריה
 קר , ר , נס' כל כנלנעין נגמרס (קד) כוח כפיקר נלסן פסיק)

lichen astronomischen Rechnung der Anzahl jährlich eintretenden Sonnenwende abweichen, dieß zu bemerken gehöret hier zu meinem Vorhaben nicht, sondern ich will Ihnen nur die Bemerkung eines christlichen Gelehrten hier abschreiben, welche also lautet: ad תקופה
 „Es glauben die Juden noch heut zu Tage, daß viermal im Jahre, nämlich: im Monate Tischri, Teves, Nisan, und Tammus, durch die Revolution, oder Wiederkehr der Gestirne ein Tropfen Blut in alle nasse Speisen, wenn sie gleich zugebedet wären, falle. Daher legen sie in jenes Geschirr, in welchem einige Speisen aufbehalten werden, ein Stück Eisen, und so glauben sie, daß sie von solchen Blutstropfen befreiet sind. Ohne diesem beygelegten Eisen dürfen sie die Speisen nicht essen, sondern müssen selbe wegwerfen.“ — Wir wissen jetzt, wie es mit Blut, Stein-Gröschregen u. s. w. zugehet; aber hat denn jemals ein Israelit mit seinen Augen Blutstropfen in zugebedete Speisegeschirre fallen gesehen? wer hat aus der Physik so was gehört oder gelesen? solche Speisen werden nicht in's Freye gestellt; alles, was aus der Atmosphäre und den Wolken herunter fällt, fällt ja gewöhnlich senkrecht herunter, wie können also Blutstropfen durch Dächer, Zimmer, Gewölbe u. d. gl. in zugebedete Geschirre fallen? oder soll dieß auf eine unsichtbare, magische Art geschehen? — Doch wozu Fragen an einen Mann aufstellen, dessen bekannte richtige Beurtheilungskraft und glücklicher Scharffsinn sich wahre Verdienste erworben hat, und noch erwerben wird? — Daher läßt mich ihre aufgeklärte Denkungsart hoffen, daß Sie die Richtmährigkeit einer Sache, die offenbar der gesunde Menschenverstand verwerfen, und, wenn möglich, vertilgt wünschen muß, in Ihrem gelehrten Wörterbuche entblößen werden, wie sie's mit allem Rechte verdient.“ —

Diesen Gebrauch, hat schon mein Religionsgenosse der berühmte Aben-esra in das Gebeth des Aberglaubens verwiesen. Weber im Buche Sofar noch in andern alten Rabbalawerken wird davon das Geringsste erwähnt. Der Grund aber scheint den:

הני', אינו טעם עד שיאזכר צינח
דין של כהנא ויקנעוהו באיזה יום
ישט (א"ב לשון מקרא זה מנחם
לא יוכל להקין).

תקע, *Einsetzen, setzen*

תקע, בשנת (דף קכ"ג) גורם
שם יתקע בה מספר או יתר,
צינחות (דף כ"ד) ובנ"ב (דף כ"ז)
בכל מראש הג וכתקע חייב בד'
דברים מירוש נאמן לו שכל על
כדיסם וכל עליס חייב בד' דברים,

בזק בלעד בריכוי בשנת, אבל

בנושא אינו חייב עד שיחכוך בדנענן

למישר לקמן בזה פדק צינחות (דף

כ"ד) ושם (דף ק"ט) הו"קע

עליו לדבר הלכה אין לו פדס,

פירוש כל האופר אין לי אלס תורס,

שומר אין לי עסק בכל המלות אלס

בקריאת תורס בלנד, אין לו תורס,

כלומר אפילו שד קריאת פתורס

אין לו, דכתיב ולמדתם ועשייתם

וכו', כלומר כל המתעסק בעשיית

המלות יש לו שד המלות, שד

לימוד תורס, אבל המתעסק בקריאת

בלנד, אף על גב דמגמר לאחריני

ואולי עבדי מלוות איסו לית ליה

אגרא, בב"מ (דף פ"ס) אמר לו

אלל מי אסם חוק ע'.

תקע, *Einsetzen, setzen*

תקע, בב"ק (דף י"ט) ונקידושין

(דף כ"ז) מני רמי בר יחזקאל

מרגול שהויט ראשו לאויר כלי

זכוכי' וחקע בו ושגרו וכו'

עד חקע באו וסירשו פטור אסא

וחקע באו וסירשו חייב, נקידושין

בכתובות (דף קי"ב) רבי חיינא
מתקיל מתקיל, מירוש פירוש
שוקל האננים והים שולאן קלות כיון
ששקל ונחללו כנדות אטר נכנסתי

בגבול ארץ ישראל, בדכתיב ארץ

אשר אננים נדול, מקל ין חדמין

מקילין עתיקין עיין צעוך

בפרס (א"ב דנכילא מקל

ומרסין, ומרגול שקול ישקל

כעמי סאס מקל יתקל רוגא).

תקל, *Einsetzen, setzen*

תקל, במ"ק (דף י') ובנ"ב (דף

כ"ד) הוי מקל מתקיל, פירוש

מירוש אופר הקרקע ומשווה פניה

בדכתיב הלא אס שוה פניה:

תקל, *Einsetzen, setzen*

תקל, במכהדרין (דף כ') מקלס

וקלן פי' מקלס מפורס נמחיתין,

למי שגא לאדם מקלה על ידיס

שטטל ושכרג, קלון שדבר מלום

הוט ומדפס לבוט על הכהמה, וכל

זמן שזוגרם בזק אומרים א' הוט

שקל פלוגי על ידיה בשביל כך

וכך היינו קלון, נחולין (דף ק"ט)

לא אטורס תורס שלח למקלס

(א"ב מרגול כשל בעולי כחי

תקל במחני חיל).

תקן, *Einsetzen, setzen*

תקן, עורס חיקן כתיבה לאס

בבר פירשו צעוך שולאן, עלי אינו

מסוקן בבר פירשו צעוך מדס

נמחיות (דף י"ז) ובמכהדרין

(דף כ"ב) אלל מס אעס שחקנמו

קלקלמו פי' כיון שכתקלקלה ידיעמו

בני' אב שלח, אומר שאפי' יבס

כי מליכו קאי מוקי לוקי
במקום קאים מוקים לוקים
זה פי' הוא ככך, אבל מה שאמר
שמלת תיקו בכותרתן תצית
קוצות וכוונות סימן הוא ולפי
פירושו.

תיק, *Teiler, Altan*
מ'ק, מרגום ועצם העקס ומעניד
מ'קל, וכן את היליט ונגל
ית מ'קל).

תקב, *Teig*
מ'קב, צברית (דף יג) אחר
דבר נר אנוס ב'מ'קב אחר,
פירוש כגון אינך ב'מ'קב יפס אחר
במיליט אחר בכח ולא כניס אחר
מלוכלב על פי כדור:

תקל, *Teig*
מ'קל, אחר אשמו מסקולות
כלר פירשנו בערך לך, בבנל קמל
(דף קי"ח) רב סדרל סוס לים
אריסט דכוס מ'קיל ויכיל מ'קיל
ואקיל, פירוש כשצור אשם נותן
לרב סדרל סוס שוקל לעצמו
ונמל ואינו פוסט לעצמו כלל, אף
על גב דרב סדרל מרדל דלרעל
סוס לל סוס נוסן לו יותר כלס,
זה פירוש אשמי מנגלס, בפירוש
ר"ס כתיב אריסיה דרב סדרל סוס
מ'קיל יכיל מ'קיל אקיל וסוס
אקיל אגדל ופסמל בלקים וקל
מה דלית לים אחר ולפך ללרין
מיל מוסל, בבס רביעל (דף ט')
כסול דרל דבי מר עוקנל דבי
גי מר שמואל מ'קיל יכיל מ'קיל
אקיל ואקיל אגדל ואקיל מוסל

אחר הכמה וכתבקה כגון פ'ח'מ'
פירוש' ארע כס כגון זה אינה חוקס
מח' יסוד:

תפית, *(תפית)*
מ'פית, בפרק כ"ג בכלים (דף
כ"א) מ'פית של סמור שהוא יושב
עליה, פי' בלעז נר"ל והיא של
למר עצושין ממכו פי' לטורו, ששמו
בלאון ישמעאל לנד ויש מפרשים עליה
העשוין על גב הסמור למשאו (א"כ
פי' בלשן יוני ורומיי מכסה של סוס
או סמור מלחיר או מרוקס בלודות
עיין ערך מ'פית).

תפת, *Teig*
מ'פת, בדניאל דמנריל מ'פת
ענין ארס).

תק, *Teig*
מ'ק, צברית (דף קי"ו) מלילין
מ'ק ססמל עם כספר, בפרק י"ו
בכלים מ'ק בליס וכולי, אף וילא
מ'ק מרגום אף ופס מ'קל,
בפירוש נרמק כלי אחר (א"כ פירוש
בלאון יוני בית בכלים נון וסכס).

תקו, *Teig*
מ'ק, במירוגין מכו? מ'קו פירוש
במו דבר צעוד במח' סמין ואין
ידוע מה במוכו ודין מ'קו ככ'
פירשנו בערך גס' (א"כ לפי דעמי
במו אש מ'קו, ופסיכרנ יעקב
שפורע מ'קו, ופסיכרנ יעקב
בר' שמעתי פי' אחר מ'קו,
וכול מ'קו כלומר מ'קו
בנעיל, ולפי הוספתי סמך לדבריו,
כי בפועל קס מליכו בלשן גמרס
אשום מ"ס אחר פנמיס כרנכ,

משלם לוואס' עמאסו כי נכס משלם
 לו (א"צ פי' בלשון יוני' פליטי').
תרמיות, (תאמר אלת) **תרמיו**,
 תרמיו, עין ערך תאטריון.
תרמימר, (תרמימר אלת)
 תרמימר, עין ערך תרמימר.
תרמר, f e r m e r
 תרמר, נניסין (דף ע') ומכר
 לינס תרמר שני (א"צ פי' יב
 נאליס תרמר רבנין).

תריק, T h e r i a c a ,
 תריק, נשנת (דף ק"ס) אנדרון
 כנגד ותריקי, פיר' סממנין
 שסממנין אלו וסממנין אלו
 שסממנין אלו וסממנין אלו
 ננדרים (דף ט"ל) בין למחור
 למלחין יומין כי תריוקא לגופא
 וכי חורא לריקל פיר' כקיליס
 בגדלין סביב לרקל, שפיין לו.
 ששממנין פירוש כך יפין לנף שש
 בריש ותר (ט"ב פיר' בלשון יוני'
 ודווי רפואה שמוק' סן נצר נחש
 עם נשמים וסמים נגד סם סמות
 ותועלתיה רבו מלכא).

תרך, T h e r i a c a ,
 תרך, תר' ויגרש את הסדר ותרך
 ית אדם, תר' בן מאה שנים יקל
 נר מאה אגן יסרך.

תרכום, T h e r i a c a ,
 תרכום, נפרק כ"ד כליס (דף
 כ"א) אלה תרכוסין סן, פי'
 ענין ארנו סן סן ען, יא אומרי'
 סן עור הס בלעו מא"לו (ט"ב)
 פירוש תרכום בלשון רומי

יש לו רגב אנקמר ערוס נשיא לו
 על בני רלית ס נניס, סמר עולס
 סין רגב אלת סנל סן סנזר וסן
 כנידים וסן העלמו', בסוף כליס
 (דף כ') פרווד שפול כחן על
 שלסן, בסוף ידים (דף ע"ו) סלס
 יענה אדם עלמו' סניו וסמורחל'
 (ט"ב פי' בלשון יוני' כף, ויש סדס
 סוחדס לרועלים סנק-ט' כף כסו
 סידעיס סנקיסלס נחכמס הרפועס).

תרז, T h e r i a c a ,
 תרז, ננ"ק (דף כ"ג) סכל סניס
 וספריז וסמ פער, ננ"מ (דף
 ל') סיתס סוכלת וסמ רזת סכוז
 ססס דסעיל לה וסל סל סעלו לה,
 פי' מוס סדוסקו' סדוסקו' ננ"מ
 ססלס וסוריס, נסלסן (דף כ"ס)
 כסן נסחס כסן נסחוס פיר'
 ססעילס ריעי כסן קילוס נכס רוס,
 נסיעס (דף ל"ס) ועוסד נסעיסן
 סיד נסרו פי' סיד נסלסל וסמלסל
 נסרו רוס וסלסל וסוריס, ססריוזן
 ססיד סנקססן עין ערך סנקס.
תרט, T h e r i a c a ,
 תרט, וסל סרטו' ס"ל סרטו'
 עין נערך טרט.

תרט, T h e r i a c a ,
 תרט, תריוט וסלנו תריוט
 כנר פירשט נערך אולס. ננ"ק
 (דף ט') וסחולן (דף ק"ר) אפילו
 כיתריוט סל סמר לים סין, אפילו
 כיתריוט סל סמר לים סין, פי' פיריוט
 מסקל ריעס נקב בלוסר אפילו
 כוס סו על סמטע סדסקל תריוט'

נעל כערוך גרם מדרש פון לעבן.
תרדיון, (ה ר ת ע פ ע) **תרדיון**
 מדרין ומו סימן פון בעד
 סרס,

תרדן, *traue halten*, *trauen*
 מרס, נשמה (דף קלד) לעבן
 ליה עד דמנלע מים דמס, במ"ק
 (דף כ"ט) סימס לים פלמן
 יומין. בנ"ק (דף פ') לעדי פלמן
 כתרס, ממואל ונמרס רב לו
 רב סין, בעבודס (דף י"ט) קס
 מתרסנא ולי לערס לים וסין
 נפקא מינה, ננסין (דף ע') מרסיס
 גניס עד דגניס לים סקדאס,
 נערדין, קאס יתרסא סימס פרי
 יומי. ספר לער פפסער (ל"ז
 גנוססא) כתיב סימס וכלס
 ענין עכוב וססור, וססע אצל
 כערוך גרם מרס נלח סלעצוס
 כתיב מרס נלח סיס).

תרוד, *traud*, *traud*
 מרווד, נמרק לו נכלס (דף
 י"ז) ויז אסרו מרס גמס פלס
 מרווד רקנ כעלס מרווד מרל
 אל רופאס, נסילין (דף קל"ז)
 רבי שסעון לערנ' מלל' מרס' ל'
 נכל ססמ וסנ' לין נכן, וסלסן
 מלס מרווד רקנ וכלס כעעורס
 גולל ודעק, מלס מרווד רקנ
 מנמס נמס ונלסל ולינו נמס
 נמגע וסיק פנעו עס לער סיס,
 צנור (דף ס"ט) ועל מלס מרווד
 רקנ כסס זעעו? סקיס לער
 מלס כסס ביד, ורבי יומן לער
 מלס פפס וכל מנו רבן פו וסס

סמסרנס ממוק כעערו ס"י וס
 נדלי, מ' כגון ורלו סמ סלסי
 ישראל וסא סלסל דישראל מרי
 נדלי, סלין פקנ'ס כרסס. וסססיק
 פליו ומסרנמו וסא ית מלסלס
 דלסלס דישראל מרי וס מחרפונדף
 נעסס ככנר סללך סלס ימרגס
 וסא ית יקר סלסל דישראל (ס"ב
 מ' ענין סעמקס מלסן סל לסן
 וביאר כענין, מר' כי מליין בילחס
 מרי מסורנמן ביניסן).

תרנימא, *traum*, *traum*
 מרגיט, נמססיס (דף קט"ז)
 סבל מנל נסיני מרגיט, נמסס
 (דף כ"ז) ילל'ס נסיני מרגיט
 מ' סיני כיסנן, דמסיס נמססמ'
 הנילן לפניו סיני מרגיט סמך
 עליס נורס סיני מוול', ניומס
 (דף ע"ס) מלי סיני מרגיט
 נלחר' דלל עכסי פרי, ולי נעיס
 סיסס מלי סיני מרגיט? פרי
 נכו (ס"ב עין ערך מרגיט).

תרנס, *traun*, *traun*
 מרנס, דונרול ניס מרגומו
 מורנסין.

תרדא, *traud*, *traud*
traud, *traud*, *traud*
 מרדס, נננ'ס (דף כ') לער
 לים מרדס מרי סלינה ומיסוכין
 מכן, ונכריחו' (דף ל') לער לים
 מרדס ומרס רש'י שועס לסן
 לער חן לב, סנל נננל קמל פיק
 סנוול (דף ק"ב) לער לים מרדס
 מ' מרדס נלסן רומיט מנל ועלל

סדר: נצח, נקידושין (97 מ"ט)

אמריו וכי דבר הלמד נסיקת חזק
נחלסד נחיתק נבלס לא חומר, נחולין

אמא, Zeile, אה
 חורב (דף ל"ח) אהר רב
 יא ברארעניא פירש שורס
 זעין אפא - אנהא אהר
 חורב א ברארעניא,
 ד אהר, אהר, אהר

גדליהם, וכל שדרם ענבים
חרוטו וכל שדרם ענבים.

(9) תר, aufsteigen, abflauben,

תר, בעדונן (דף ט') וסל קל
כחרי מרי, כנבט קטל (דף ט')
צור עניד לכחורי מירוש יסיר
כעמר וקירוי וסחח מי סכר,
נמיססן ויהי כעלח פירעס סמרתר
עכרס, מירוש טעליך עמר, תכל
כעלס כולכו פרגוטו וכסדכס
כמיתר טור.

תר, erseuen, aushalten,

תר, בניילס (דף י"ס) ובניסוס
(דף כ"ד) ונפסידס (דף ק"ב)
סיכי דמי מסכמכס? סטר רכ סזי

סין ספ"ס סיחר, (ס"ב סלסן
ססר סרלונס דעס וסככו
ססר).

תר, התרה, warnen, erinnern,

סרס, כפסחיס (דף ס"ד) וכסכוע'
(דף ג') ונכולין (דף ט"ג)
ססרס ססן לסו שסס ססרסס
סי' סוסס.

תר, aushalten, erseuen,

סרס, כגטין (דף ו') ובנ"ס (דף
כ"ז) סיס דסטר סיכס דסרו
כי סכס, וסע"ג דסחוקי דלס
סכיקי מירסס, כגטין (דף ס"ט)
וכסכ"י כסכס וכסכ"י כסכס
כעכס (דף ל"ס) וסרו כסו

Handtheile kein Resultat geliefert hatte, wechselseitige Proben mit dem Wasser an, und fand jedoch, daß Wasser aus Enkirch, in der Mühle, die nämlichen Erscheinungen des Rothworbens hervorbrachte, was indeß Wasser aus der Mühle in Enkirch nicht that. Man glaubte, daß das Ereigniß von dem Auge unbemerkbaren in der Mühle sich aufhaltenden Insekten herrühre, und versuchte, die frischen Speisen in verschiedenen Zimmern, im Keller und auf dem Speicher, in Commoden und in Schränken bei verstopften Schlüssellochern zu verwahren; allein sie wurden in der Mühle roth, wenn sie auch noch so aufbewahrt waren; u. s. w., Die Versuche gehören nicht hieher, da sie kein befriedigendes Resultat lieferten. Genug daß sich das Gerücht verbreitete, daß sich in der Mühle die Speisen mit Blut färben, und niemand dasselbst bleiben wollte, bis das Phänomen gänzlich verschwand. Das Ereigniß war ungefähr zur Thebupphä Liskrei, eiserne Gefäße blieben davon befreit, daher das Mittel der Verwahrung. Eine solche Erscheinung mag der Grund zu diesem Gebrauche seyn. Dieser blieb, und jener wurde vergessen, während der Aberglaube Spielraum fand, das Auge nach seinem obskuren Gelorik auszumahlen.

וְיִינִימָם בְּחֶסֶד עַל טָקוּם (י"ב) וְיִינִימָם בְּחֶסֶד עַל טָקוּם (י"ב)
 וְיִינִימָם בְּחֶסֶד עַל טָקוּם (י"ב) וְיִינִימָם בְּחֶסֶד עַל טָקוּם (י"ב)
 וְיִינִימָם בְּחֶסֶד עַל טָקוּם (י"ב) וְיִינִימָם בְּחֶסֶד עַל טָקוּם (י"ב)

nach in einem seltenen Naturereigniß zu liegen, welches zu den un-
 aufgelösten Räthseln der Physik gehört. Ich mache hier auf ein
 Solches aufmerksam, welches vor nicht langer Zeit in öffentlichen
 Blättern die Aufmerksamkeit der Naturforscher unter der Aufschrift
 Seltene physikalische Erscheinung (s. auch die prager
 Zeitung, naturpol. Nachr. vom 20. August 1822) in Anspruch
 nahm, und auf folgende Weise mitgetheilt wurde:

„In einer Mühle bei Enkirch an der Mosel, Kreises Zell, wur-
 de während des Zeitraums vom 22. August bis zum 24. September
 d. J. das sonderbare Phänomen beobachtet, daß, besonders in wär-
 mern Tagen, auf Gerstmehl, Fleisch, und vorzüglich Kartoffel-
 speisen, nachdem sie 24 bis 48 Stunden gestanden, sich rothe Punkt-
 u. zeigten, welche, wie Tropfen zunehmend, sich allmählig in dem
 Masse verbreiteten, daß die Speisen wie mit rothem Fischrogen gang-
 bich überschlämmt, und auf gleiche Weise durchgessen wurden.
 Dieser rothe Schlamm, abgeschabt und in ein Glas gebracht, sah
 mehrere Tage purpurroth aus, ward aber nachher weiß und faulicht.
 Sonstige Sachen, so wie Milch, Wein &c., in den blank eiserne n,
 gut verzinneten Kupfern und gläsernen irdenen, dort allgemein übli-
 chen Gefäßen gekocht, blieben befreit. Man brachte Kartoffeln aus
 der Mühle in ein anderes Haus nach Enkirch, und aus diesem
 wieder Kartoffeln in die Mühle, kochte und verwahrte sie in ver-
 schiedenen Häusern; allein die fremden Kartoffeln wurden in der
 Mühle roth, doch jene aus letzterer, in fremden Häusern gekochten
 blieben rein. Man hatte bei Untersuchung des Wassers in dem
 Brannen der Mühle auch an einem in der Mauer befindlichen mit
 Moos überzogenen Balkenstein mehrere große blutrothe Flecken be-
 merkt, deren rothe Farbe zwar abgekragt, aber, weil sie, vom
 Wasser immer gleich abgespült wurde, nicht näher untersucht werden
 konnte; man ordnete nun, da eine chemische Untersuchung der Be-

מקף, נמרק עקבים בן פבלל
ונמסכו' (דף פ"ט) יכול שמינו
מקפה עליו משכמו, בבט מלינל
(דף ס"ד) ולי טיניג מקפס
פול דלס ימיב מטכס, פ"י טרס
חוק בליקנו' שטינו מחמר לטרס
בפרוטס פילך ר' וזי פטכיתס
דמטרס, אי מקפס בראשך, פ"י
טס כחמילכ, בב"מ (דף ו') נצי
דני זירל מקפס סחד בנציכוסכי
(ט"ב למן סקרטל זס פס שפקיף
ממכו פ"י ענין סוקס חמר' למס
סדס לך למס סקיף לך).

תקפה, (1) א א א א א
מקום, במרק עקניש (דף ח')
ונפוכס (דף כ"ס) בצרת צח

(דף י"א) ונזכורו' (דף כ') ונז'ק'
(דף ל"ו) מן כהם כמ' וק' ע'
לענודו נותן לו סלע, ולא מיסס סלע
ד' וז', סלס סלגא דזוזס, וקדו
סיניס לסלע סלגא דזוזס, סנין ניסס
מ' ק' ע' לסכוס ננרס פו' מקיעס נקול
נאזו ולא נככס יד כד'סר סמנסי'
ס' סנרו פטור סדימי סרס, כילד
מקע לו נאזו וסירסו פטור, ססו
ומ' ק' ע' נ' וסירסו סיני, וסכס
כסססו וס' ק' ע' ולא סייקו.

תקוע, (e t s a m e)
 מקוב אלכל לשמן, עירס היסירי
 מרנמו עירס דם מקוב.

U n b ä u f e n , תִּקַּף
überwältigen, zürnen,

1) Dieser Ausdruck wird im isr. Kalender gebraucht, von der Zeit des Sonnenlaufs von einem Cardinalpunkt bis zum Nächsten.
3. B. aus dem Anfange des Widders bis zum Anfange des Krebses.
Dieses Schlagwort giebt mir Gelegenheit, einen Gegenstand zu besprechen, wozu ich von dem gelehrten, in den rabbinischen Wissenschaften so sehr eingeweihten Censor und Custos der k. Bibliothek allhier Hrn. Karl Fischer in einer geehrten Zuschrift mit folgenden Worten aufsestehend wurde.

"Bei dieser Gelegenheit — heißt es daselbst — kann ich mich
 nicht enthalten, noch einen Gegenstand zu berühren: Das in jedem
 Kalender vorkommende Wort חֲסִידָה wird mit der Wiederkehr
 der Feste an den Ort, wo sie angefangen fort-
 zulaufen, oder früher die Sonnenwende, der Sonnen-
 lauf, das Aequinoctium und Solstitium, die 4
 Jahreszeiten definiert. In einigen Kalendern, z. B. in jenen zu
 Hamburg gedruckten לוח שנת החקנ"ג לפ"ק hätte
 verbleiben sollen — ist auch die Tag- und Nachtgleiche יום ולילה
 D"ש insbesondere beigefügt. Warum die Israeliten von der christl.

כני', אינו טעם עד שיבא ציט
דין של כהנים ויקבעו בו ציט יום
ישם (א"ב לשון מקרא וזו מעות
לא יוכל לתקון).

תקע, *einsetzen, festsetzen*, תקע, נקע, נשנת (דף קכ"ג) גזרים
שלא יתקע בהם סמך או יתד,
ציננות (דף כ"ד) ובנ"ב (דף כ"ז)
נפל מרשג הגג ונתקע חייב בד'
דברים פירוט נדמן לו שכל על
כדיסה ובל עליה חייב בד' דברים,
נזק בלעז דריפוי נשנת, אבל
נזנח אינו חייב עד שיתכוון כדנענן
למיסר לקמן בזה פדק ציננות (דף
כ"ד) ופס (דף ק"ט) ה"ב וקע
עליו לדבר הלכה אין לו מורה,
פירוט כל האומר אין לי אלא מורה,
שומר אין לי עסק בכל המלות אלא
נקריאת מורה בלבד, אין לו מורה,
כלומר אפילו שדר קריאת המורה
אין לו, דכתיב ולמדתם ועשייתם
וכו', כלומר כל המחמסך בעשיית
המלות יש לו שדר המלות, שדר
לימוד מורה, אבל המחמסך נקריאת
בלבד, אף על גב דמנמר לאסרינו
ואולי עבדי מלות אינו לית ליה
אגרא, בנ"מ (דף פ"ה) אמר לו
אלל מי אתם תוקע?

תקע, *einsetzen, auflegen*, תקע, נקע, נשנת (דף י"ה) ונכידושין
(דף כ"ז) פני רמי נד יתקאל
מרגול שבוש רשאו לאור כלי
זכוכי' ותקע בו ושנרו וכו'
עד תקע באצו וסיראו פטור אסא
ותקע באצו וסיראו חייב, נכידושין

נכחובים (דף קי"ב) רבי חנינא
מתקיל מתקלל, פירוט הים
שוקל האנשים והים שולאן קלות כיון
ששקל ונמלטו כנדות אמר נכנסתי
בגבול ארץ ישראל, דכתיב ארץ
אשר אנשים גרול, מקלין חדמן
מקילין עתיקין עיין בערך
כפרת (א"ב בדניאל מקל
ומדמן, ומרגול לו שקול ישקל
כעמי מטיס מקל יתקל רוגא).
תקל, *etwas glätten*, תקל, נמ"ק (דף י') ובנ"ב (דף
כ"ד) ה"י מתן דמקיל מתקלל,
פירוט אמר הקדקע וטעום פנים
דכתיב הלא אס טעום פנים:

תקל, *ausstoßen, aufstoßen*, תקל, נמכהדרין (דף כ') תקלס
וקלחמי' תקלס מפורש במחנימין,
לפי שנת לקדם מקלה על ידיה
שחטט ונכרג, קלון שדר מלום
הוא ומרפס לנול על הכהמה, וכל
זמן שזנבת בזוק אומרים א היא
ששקל פלוגי על ידיה נשניל כך
ובך היינו קלח, נחולין (דף ק"ט)
לש אמרה מורה שלח לתקלס
(א"ב מרגול כשל בעוני כחי
תקל נחוני חילי).

תקן, *bestimmen, anordnen*, תקן, עורק תיקן כפינה לאסה
בבר פירשנו בערך שולחן, אלי אינו
מסוקן כנר פירשנו בערך חדש
במעניות (דף י"ז) ונמכהדרין
(דף כ"ב) אבל מס אעשה שחקמנו
קלקלמו פי' כיון שחמקלקלה ידיעמו
בבי' אב שלח, מותר אפמי' יבגס

כי מליכו קאי פוקי פוקי
צמקוס קאים פוקים פוקים
זה פ' הוא ככך, אבל מה שמש
שמלת מיקו כנומריקן תצויער
קוזיות וכוויים מין הוא ואין
מירוש.

תיק, *Teiler, Zita*
מ'ק, מרגות ונשים מעקס ומעניד
מיקא, וכן אפ' כי ליע וננא
ית מיקא).

תקב, *Teufel*
מקב, גבריטוס (דף י"ג) אחר
דנה דר אנוס צמיקנס אחר,
מירוש כגן שנקב צמיקנס אחר
צמלינה אחר ככך ולא ככך אחר
מולוכלם על פי כדד:

תקל, *Teile*
מקל, שדר אחר מפקולאס
כלר מירקנו בערך לך, נננא קל
(דף קי"א) ירד סדרס אחר לז
אריסא דהוס מקיל ויכע מקיל
ואקיל, מירוש כשצור אחר נוס
לרב סדרס אחר שוקל לעצמ
ונומל ואין פומל לעצמ כלל, אף
על גב דרב סדרס מרס דארס
הוס לא אחר נוסן לו יומל כלל,
זה מירוש פכמי מנגלס, נמירוש
ר"פ כתיב אריסיה דרב סדרס אחר
מקיל יכני מקיל אקיל אחר
אקיל אחר ומחמל אקיל אקיל
מה דאית לז אחר ולמך ללדיק
מיל חוסל, בנא מליעס (דף ע')
הכוס דארס דבי מר עוקנס דבי
גי מר שמואל מקיל יכני מקיל
אקיל ואקיל אחר ואקיל מליעס

חרס סכמא ונמנעקע כגן פ' חסי
פריש' ארע זה כגן זה אינה חוקה
פמח יסוד:

תפית, *(תפית) (Tefit)*
תפית, צמרק כ"ג בכלים (דף
כ"א) תפית של סמור שפוס יושב
עליה, פ' בלעז גר"ד ופוס של
למר שפוסין ממכו פ' לטורו, שמשו
בלאזן ישמעאל לנד ויש מפרשים עליה
העשויין על גב הסמור למשאה (א"ב
מ' בלאזן יוני ורומי מכהם של סוס
או סמור מלייר או מדוקס בלורוס
עין ערך תפית).

תפת, *Tefit*
תפת, דרכיאל דתנריס תפת
עין אריס).

תק, *Theca, Theca*
תק, צמח (דף קי"ו) מליין
מיק סמור עם כספר, צמרק ל"ו
בכלים מיק בליס וכולי, שלף וילא
מגוס מרגמו שלף ופכ מן מיקא,
מירוש גרמק כלי אחר (א"ב מירוש
בלאזן יוניות ככלים נדן וסכמ).

תקו, *(Tefit) (Tefit)*
מק, במירוגין מהו? מיקו מירוש
במו דנד צמוסד נחך כמיק ואין
ידוע מה צמכו ודין מיקו ככ'
מירקנו בערך גס. (א"ב לפי דעמי
במו אש מיקו, ומפיהר יעקב
ששפורט מצייר אורסן
בר' שמעתי מ' אחר אל מיקו,
והוא מיקוס בלומר מיקוס
בנעיל, ואני הוסמתי סמך לדנריי,
בי נפועל קס מלינו בלאזן גמרס
אסות מ"ס חסרה פעמים הרבה,

פת פתח הבית, פירוש קודם
 שאלתו האתן בנכסי שאלנו אחריו
 מן העצוק של אביהן, קנו מחמורת
 הבית מינין, כגד קראנו בערך
 קל כולו, נענודם (דף מ"ט) מפני
 מה האזרח אשורה? מפני שיש נפ
 פת פתח ידיו אדם, פירוש נגמול
 כל שיש נפ פת פתח ידיו אדם
 לאימוני מלי? לשון לשון איתן אשעו
 ולתקוף ענדי, נכסיהן (דף מ"ט)
 והמניח אין בקברין עמו אמר רב
 תתל מלי עמו? עמו בתפוחים
 פירוש נאדע אמות דיליה כדגריסין
 מה פתח ארבע אמות דיליה,
 בבאבוי (דף מ"ו) והיה לך כח פתח
 אשורה ה' כח פתח מופר', פירוש
 לך כח פתח אשורה לך נאדע מפרת
 אשמה לביאש אשורה, נשנת (דף
 ג') ופתח פתח עד אשר פירוש
 דעד אשר הויה ברמלס, אבל
 למעלה רשות היסוד היא, ויש מפרשים
 טקוס מקור הויה (א"כ לשון פתח)
 אבי כל פתח:

תפר, verbinden, ִּפְּרֵן, (דף ט')
מכני מקשר ומקשרו (ט"ב לשון
מקשר וזה למקשר):

תפח, (גיא e f e) **תפח**
תפח, ונכנסת במו' סת' אצל בני
בן סנוס כנר פי' בערך גיט:

תפתח, בלעז, פתח
מפתח, נפתח במפתח (דף ל"ו)
לפתח, דב, כפתח, פתח, פתח
סוף פתח, פתח, פתח, פתח
לפתח, פתח, פתח, פתח

[illegible]

ג פות סאיר תרנומו ת פי דחט,
ועלמותי כטוקד כטרו תרנומו
ואצרי כין תפיט חדרו .

תפל, *gabefalzen*
ת פ ל, נשנת (דף קכ"ח) פנו
רצנן דג מליח מופר לטלטלו דג
פפל סמור לעלטלו, נצר צין מליח
צין הי סומר לטלטלו (ט"ז לשון
מקדש זה היאכל פפל פנלי מליח,
פי' דג תפל הי וליכו מליח, כי
יש דג מליח נאכל כמות שהוא הי,
ומר' בפסוק צין פפל ולכן דקיתפלו
על סכס פי' שטמרו שהוא תפל ואין
בו טעם).

תפל, *soquetterie, subtiler*
תפלוח,
תפל, בסוטה (דף ג') סמלמד
את צמו מורס כאליו למלמדה תפלו'
נפמחים (דף כ"ט) נאים וענדים
ממס תפלו' פיר' ענינים, כמו קנ
ומסלות .

תפלה, (ט"ז פת *teah*)
תפלח, נשקלים (דף ו') לא תפלה
ולא נקמיע, נסיף מקומו' (דף
פ"ט) גמ פלס של ראש צומק שאינו
חולם, פי' תפלה סיס האחת של
ראש לו של יד, תפילין סן פמחים
של ראש של יד, נסאידס פרק י"ט
נכלים (דף י"ו) תפלס פרנעה
כלים סמד קליס ראשונה וכולי,
נמגילס (דף כ"ד) העושה תפלו
עגולס סכנס ואין נה מלוס, פי'
תפלוס עגולס נאנח סכנס ואין נה
מלוס, פמחים עגולס על פניו נדחוס
ומנ' וירלוו סת' ממוס וס פיס סכנס

ואין מלוסן פלס פרוצנו', נמנח'
(דף מ"ז) פמר דג שס כל שס
מנים תפיט לין עובר נמנח' עס.
נמנח' ר"ס ז"ל נמרק פלו נמרק
נמלכו' נרכ' ככנים, ונמלכו שאס
רנ נפאון גאון סל דאמר דנן
תפילין נרשאו פמר פמר נדמו
וס פמר פמר שאמר נמנח' עס
מן סאנר ער סמר לרען, עס פיר' ע
סומי' כנגד פיר' סלס נמנח'
ודנ שס גאון פמר סלס דעיל
לכניסמס וסאכס נצורס דקדו פקד
דומרס סומר נרדק שאמר וסמס
ססולל נמנח' וסומר ספסל לוד
פרומן וסדל וסומר סללוס סלל
סל נקדמו וסמס נמנח' וסמס
נמנח' עס כנכור, פלל סלל
ססוקי דאמרס סמר ספסל סל,
לקדס נמקנו .

תפלה, *teah*
תפלח, נמנח' (דף ר') פמלח
סמק לממחי, פי' שלס נמנח' לי
דנר מלסכס לעס' וספס לגי סוד
עלי סלס מלמחי ספסל סמנח'
ממחי לסכול, ד"ס סמכס ספסל
קודמס לממחי, שסס סקרים ממחי
לממחי, סני ממחירס שסס סממחי
סגס וסדרס וממלחסי יס בלל סמל
ד"ס סמס נמקיס ספסל סין
למקיס ממחי כדי סמס פמחיס סמחיס
סס סנב סמפסל .

תפילי, (א פ ה *teah*)
תפילי, נמנח' (דף מ"ז) ונמנח'
לו נמנח' ככנים סופיני פמלח
גס, רני פמר פמלח רני

שדי פירוש מרוק רוקק ומעליכנו
 ספיק.
 תפח, *Stich aufblasen*,
aufblähen, *auffschwellen*,
 תפח, נשנח (דף ל"ט) הולט
 סני גרונת לאכילס וזמקס וזרס
 ותפסס. נפ' שלישי נמסרו' (דף
 כ"ה) סניחן נגשמין וכחפחו
 ומסין. נפרק שני נעוקטין (דף
 ע"ז) נצר העגל שנתפח ונצר
 הזקנס שנממעט פי' ענין נפיתס.
 ננ"מ (דף כ"ט) אף נלך שנידי
 אשס תפח נירושלמי לא הסמין
 כדרכו אלא תפח כאילו בלא שאור
 כילוש כדגרסינן בשלה תפח תלמוד
 נזקן, וכנר פירשנו נערך לטע.
 תפחה, *Stich aufblasen*,
 תפחס, נשנח (דף י"ג) כי
 הוינן אולין במריס דרבי יוסקן לשול
 נמפיתס פי' שולס.

תפח, *Stich aufblasen*,
 תפחס, נשנח (דף י"ג) כי
 הוינן אולין במריס דרבי יוסקן לשול
 נמפיתס פי' שולס.

תפח, *Stich aufblasen*,
 תפחס, נשנח (דף י"ג) כי
 הוינן אולין במריס דרבי יוסקן לשול
 נמפיתס פי' שולס.

תפוח, *Stich aufblasen*,
 תפוח, נשנח (דף י"ג) כי
 הוינן אולין במריס דרבי יוסקן לשול
 נמפיתס פי' שולס.

תפח, *Stich aufblasen*,
 תפחס, נשנח (דף י"ג) כי
 הוינן אולין במריס דרבי יוסקן לשול
 נמפיתס פי' שולס.

אם אדם לא הגדל לך, ועכשיו שמה
כימי נעוריה פרגוס ויתכסון
תמן למיטרי, תקראי ליה פרגוס
תכסון למולחני.

תנה (התנה) übereinkommen

ה, e b i t a g e

הנאי, e b i t a g e

מכס, לסתכו' על השערים כנר

פירשנו בערך ע. נפ' ב' נכחונות

(דף י"ט) תכסי היו דבריו מהג.

תן, (נתן) e t e n

מן, בקידושין (דף ס"ג) ונכ"ב

(דף קמ"ד) מנה ליה בידך פכא

לפלוני במעמד שלחן קנה.

תבה, Wiederholen, wiederholen

תכס, תר' יוס שני יוס תכין

תר' וסמר שבו וישבו וסמר שבו

ויחכו. בנר"ר ויחי פקן חמס

בזלמא תכיי יתא דבימא פקעא

וה' (ס"ב) בנחמא' כמו שרימא

דבימי פנרל).

תני, e n e

תכן, תר' ובר' סיני ע"ן וטור

דסיני תכן.

תנב, Betäubung, Betäubung

ביומא (דף פ"ג) סימור פוכבא

בעלמא נקיש ליה וספק כפשות

לפקל, נכדה (דף ל"ח) וסא

תוכבא בעלמא הוא דנקיש לה,

פ' בעין טרירות דעת בעלמא

דנקיש לה, קא מטע לן כיון דשפת

מן הלער ממא זינה, וזממא סימו

לחם תרגומו וסן תוכבא דנקיש

ליה מדקא כשמתה מוכא.

תניק, (ינק) e n e

(208)

תמר, A u g e n t m a c k e

תמר, נשבת (דף ט') טלי אכא

טלי פיסורא דמרגולא דמידלי

לעיל משום דדאיר אבי מפי, פ'י

גלגל עין, פירו' אחר מפני טה

עפעפס של מטה של מרגולין עולין

על העין ומכחן העין? מפני שזולין

נדף שעל הכירה, ושלמלס עפעפס

שכוס כך הים בעצן מעורס, ואל

ידאם עפעפסי שדרת' במימורי

קרימא, ועל עפעפי ללמות'מר'

ועל תימורי טולי מותא.

תמר, A u g e n t m a c k e

תמר, בכור' (דף ט"ד) פגא

הדיר וסלופין וכסמיר שחמו

זימין בעל כערוך גרים וכסימן.

תנא, Ternen, studiren

תנא, e n e

תכא, בונחיס (דף מ"ג) אטר

ליה אי תניא תכא, נכ"ב (דף

ס"ג) גס פי יתכו נגוים עתה

אקבלס, פ'י גס נהיותס נגוים אס

אראה אומס כי יתכו תכוי השלמוד

עתס אקבלס, ואס לא יתעסקו

אלא סממא וסמא סלך וסריס,

כלומך יעלו ממאס סלך וסריס, פ"ס

סמלעמלו, כמו לא יסל דברו'מר'

לא יבעל, נמוכה (דף י"ח) מקרא

וממנה נמללמא וסכו יי' בר

סמללמא. נכ"ב (דף ל"ג) כל

תכא דרס לעפוי מולחא קאמי

ותכא תוכא, פ'י וסחכא שאלה

כלומר שגניכו נמממ'כו כשעמ'י,

וסככ'מר' וסמכ'כו, ויגד

לעני אקדו'מר' ירושלמי וסכ'י,

תמן, (ח מ ר e s e i t e)

ח מן, בנכורו' (דף מ"ד) חכא
היומר וסליקן וסחיתן שחמוזיפיו
פ"י לית ליה רמיס עינים כלל
(א"כ צ"סחא'ו' כתו' והתיסר).

תמנהא, (ח מן e s e i t e)

ת מנהא, נכסחים (דף ק"ט)
אמר ר' יוסקן ת מנהא קדמיא
דמות בליפורי דמות ימירא על דא
רונע, ונס טעערין רביעי' לפסא
פ"י מדא' ונס משערין רביעי' כלומר
מס שומר על דא הוי רביעי' נכסח.

תמר, P a l m b a u m

Palmfrucht, P a l m b l a t t,
Hilfe worin der Stern steht,

תמר, תמר מקמי נכסח כי
נרגס לרקלא, פיר' האוכל תמרים
אליבא ריקנא שונרין הנוף כגרון
לאילין והאוכלן אחר הסעודה מחויקין
סנוף כמו הכורים לרלח, עיין צריך
נגר, תומרתא דא כוכיתא פירשנו
צריך חן, פירוש תחילת זיכורין
אל כל פירו' כשמתחילין לבשל פירותיהן
קורין אותן בלשון ארמי תיכיות'
זין לתמרים זין לשאר פירו', במכו'
(דף ז') מאן דאכיל תמרי צלרבלא
לקי, פירוש דרך בני אדם לאכל
תמרי בשאן צלרבלא ואס אוכלן
אדם שס ואינס מעשרין מי שיודע
פסחיה צו ויהא חייב מלקו', זית
שמן ודגש תר' ירושלמי תמריא
תליין ביונשא. תמרו' תכיוכו'
וקפריסין פ"י תמרו' הן לולבי כלפה
ואוכלין אותן כשאן רכין שסוס
דלדעחא דספי נעמי לסו מזריך

עליהו בורא פרי האדמה, שג
לולבי נכיל' דלאו אדעחא ליכא
לולבי' נעמי לסו מזריכן עליהו שג
וכנר פירשנו פ"י סכוס' צריך לך.
צפרק ב' צאניעי' (דף ל"ו) תמרו'
שכן אסורו פיר' כלן קודם שכל
פתוח דומה לתמרס כדלמרחק נקטס
ראשו ועלמס צו תמרס, צפרק ר'
צמעשו' (דף ס"ד) רבן נמליסל
אומר תמרו' של חלמן ושל חרל
ושל פול המלרי חייב צמעשו, צפרק
י"ס צפרס (דף כ"ב) אין סדן לא
ציונקו' ולא צתמרו' פירוש כד'
גרגרים קטנים שיט צראש כל'ג.
תמר, P a l m b a u m, א
תמר, בנכורו' (דף מ"ג) תמרי
מזריכן על הסונמר? תמנהא
תמרו', פירוש עשנו, תמלי
(דף קי"א) אין סכיתן בלי פתח
הנצר עד שיכלה כל מרסא ארסות'
שנו, מבא ירעין? אסר סרוסח
משמים דרב פפא משתעלס תמרס
פירוש כיון שיעלס מן סנצר עין
כללה וסולך וזה שאומס שיטן סא,
ציונקס (דף ל"א) סיו יודעין לבסס
כמותס ולא סיו יודעין לסעלי עין
כמותס של סללו מתמר ועלכ
כמקל ושל סללו ספלע לבקן ולבא
(א"כ לאין מקרס זכ כתמרו'
עין. ציונקס (דף כ"א) רבי אומר
אינו רומס תימור של ססס למימור
של לבנכ, תימור' של לבנכ ססס
ועולם כמקל של ספס ספלע לבא
ולבאן (א"כ פירש רש"י פלי' ססס
שננקע כרסס פסמר זקוף).

סוּחַ יֵשׁ לְבָנֵי אֶדֶם סוֹבֵן קַעֲרָה גְדוֹלָה,
וְיֵשׁ צִנּוֹתָם עַל קַעֲרָה טַנּוּרוֹת מַגֵּדוֹת
וְדוֹסֵף לְקַעֲרֹת קַטְנוֹת בַּחֵף קַעֲרָה
גְּדוֹלָה וְיֵשׁ צֶם כָּל מִינֵי סוּחַ מִיכֵן
מִיכֵן וְכֹחַ אִי כְּדַחֲמִיב וְכָל אִי
אִשְׁרָל, וְכַחֲמִיב צִמְמִים וְאִים, וְתַר'
לְמִיכְסוֹ לְצוֹסִי, מִי שֵׁשׁ, לוֹ סוּחַ
שְׁמִי סַעֲדוֹ' לֹא יִשׁוּל מִן סַמְחָח,
סַמְסוֹי טַנִּי' צַנ' וְסַמְחָח בְּנ' כְּכַר
פִּירָשְׁנוּ בַּעֲדָךְ קֶפֶס, צִכְלִי מַמְכּוֹ'
פֶּדֶק יֵג צִכְלִים (דָּף י"ד) סַפּוֹסֶךְ
וְסַמְכָר וְסַמְסוֹי וַפ, פִּירוֹשׁ
סַמְסוֹי' כַּמֵּין קַפְרוֹ' קַטְנוֹ' יֵשׁ
לְעוֹל וְסוֹף רָחֵשׁ סַעֲלֹ וְכֹחַ סֶלֶק
עַל לוֹאֲרֵי הַמְּאֻדִּים, צִצְמָה (דָּף
ע"ט) וְכַרְמִיתוֹ' (דָּף ד') כְּנוֹן שֶׁאֲכָלוּ
צִצְמֵי סַמְסוֹיִין, וְרִנֵּי יוֹשֻׁעַ סִיט
רִאשְׁתִּי סַמְסוֹיִין מַחֲלָקִין, כַּרְמִיתוֹ'
(דָּף י"ב) וְכַמְסָרִי צַפְרָשׁ' כֶּסֶן מַשִּׁיט
אֲמַר רִנֵּי יוֹשֻׁעַ שִׁטְעָמִי צֹאכֵל מוֹצָח
אֲחֵד צֶם' סַמְסוֹיִין בַּעֲמַלִם אֲחֵד
שִׁטְסִי חִיבַעַל כָּל אֶתָּה וְאֶחָ, בְּכַדְרִים
(דָּף ס"ט) וְאֹכֵל עָמּוּ עַל הַשִּׁלְחָן
אֲכָל לֹא מִן סַמְסוֹי אֲכָל אֹכֵל
כֹּחַ מִן סַמְסוֹי הַחֹחַר (גַּמְר')
אֲמַר ר' יוֹסִי בֶר' סַנִּיכָא מַסְמָחֵי
הַחֹחַר לְעַל סִנִּית, סִי' קַעֲרָה גְּדוֹלָה
שְׁמִשְׁמִין צֶם מַאֲכָל לְפָנֵי סַאֲוֹרֶחִין,
וְאִם שְׁמוֹ סוֹחַן לְפָנֵיהֶן סִין אֹכֵלִין
צֶם בִּיתָד, שֶׁצִּצְבִּיל שִׁנִּיהֶן מַרְבִּים
צֶם מַאֲכָל, וְכַפֶּלֶט כִּכְכָה זֶה מַאֲכֹה
מֹחַ, אֲכָל מִן סַמְסוֹי הַחֹחַר לְעַל
הַכִּית מוֹמֶר, שֶׁכֶּךְ הִיכַּ מַכְכֵּסִים אֲחֵת
שֶׁסְּדָרוּ לְפָנֵי סַאֲוֹרֶחִין מִבִּיתָן מַמְחָח
אֲחֵד' לְחֹדֶף עַל הַכִּית וְכַנִּי צִימּוֹ

וְסַחֲרִין סוֹחַו צִצְבִּיל כְּבוֹד לְפָנֵי כָל
אֲחֵד וְאֲחֵד, אִם רֹוֶה לְאֲכֹל יוֹמֶר,
וְאֲחֵד כֶּךְ מַחֲרִין סוֹחַו לְפָנֵי עַל
סִנִּים, וְאִם רֹוֶלִין לְאֲכֹל צִימֶד סַחֲרֵד
וְכַמְדִּיר מַאֲתוֹת מַסּוֹי יִכְוֹלִין לְאֲכֹל
שֶׁלֶס כּוֹשֵׁס צוֹ בַּחֲמִילִס סַמְאָכָל לְלוֹכְכֵס
צִצְכִּס (דָּף י"ג) וְאִפִּילוֹ בַּקֶּבֶן
וְאִפִּילוֹ בַּסַּמְחָח.

תַּמְכָּה, Tamecha (גַּנְגְרִין) (Seife)
סַמְכָס, צַסְסָחִים (דָּף ל"ט)
צַעֲוִלִין וְכַמְסָכָס (גַּמְרָל) אֲמַר
רַבִּם בֶּר בֶּר קֶפֶס סַמְכָסִים שִׁמֵּם
סִי' קַרְדּוֹ וְ"ס מַרְוִיִּין (Marubius)
כְּמוֹ שֶׁמַּרְגְּמָנוֹ) אֲ"צ סַרְגוֹס צַפְסוֹק
דּוֹמֶס דּוֹרִי לְבָנֵי סוֹי בַּרְלָס עַל
סַמְכָסִי וְעוֹלִין וְכַעֲרִין).

תַּמְלִיּוֹם, Tameleum, טַמְלִיּוֹם, טַמְלִיּוֹם
סַמְלִיּוֹם, צַנְרָשׁ' רַבִּם וְיִשְׁמַר
אֲלֵסִים יִסִּי אֲחֵד וְיִסִּי אֲחֵד, סִדְלִין
גְּדוֹת וְסַלֵּם לִידַע הִיכָךְ סוֹף קוֹבַע
סַמְלִיּוֹם, בִּלְמַדְנוֹ כִּי מַרְלָשׁ לִרְי'
סִים חוֹסֶד וְיוֹרֵד וּמִנְקַשׁ לִיחַן תַּמְלִיּוֹם
פִּירוֹשׁ הֵן סַשִּׁיחִין וְהֵן כַּשְׁמוֹ' וְהֵן
סִימְדוֹ' (אֲ"צ פִּירוֹשׁ בִּלְשׁוֹן יוֹסִי יִסְדֹּד
וְקַרְקָגִס סַמְלִיּוֹסִים, יִרְוֹשְׁלָמִי
דְּסוֹסֶס סַרְק מִי אֲקִינֵס מִילֵס דְּלִית
צֶם סַמְלִיּוֹסִים).

תַּמֵּן, Tame, טַמֵּן, טַמֵּן
סַמֵּן, צִנִּיב (דָּף ל') קַצְוֹחִי קַצְ
רֹוֹעַ וְאִלִּי רֹוֹעַ סוֹמֵן וְעוֹכֵלֵס,
צַפְסוֹס (דָּף ס') צַמְדָס סוֹמֵן
וְאִלִּי סוֹמֵן וְאִפִּילוֹ עוֹכֵלֵס פִּירוֹשׁ
סוֹמֵן קַצְ שְׁכּוֹס אִלִּי רֹוֹעַ, שְׁסוֹנֶה
פַּרְגּוֹס סַמְכִי.

תם, בנימין (דף ס"ט) לית
 תומם יחדלם, פירוש שום שאין
 לו בן אלא הוא יחידי (א"ב הרגום
 ואת הנללים ואת השומים ונוללי
 וסומים).

תם, Sebzame, Sebzal
 תם, בנ"מ (דף ט') למרמץ תומי
 למרבץ, סיר' ליתן רצוע' למרבץ
 ולחנק לו ליל' וכרסם יפס.

תם, (palaia), Post
 תם, שלחן תתם פירוש מארץ
 ישראל לבבל (א"ב שלחן תתם פל'
 פשם פלומר מארץ ישראל, ובעורס
 די שכן שמים תתם ותרגום אר
 טם הוא די תתן דפסל ובלשון
 גמרא כתם וכן מן הכא למרובץ).

תם, Heseles, Heseles
 תם, בעירובין (דף פ"ה) תתם
 תימי פחות מארבע אמות הכא
 לא תימי, בנצח פליעל (דף
 קי"ז) מודם רבי יומי בגירידידים
 פירוש אף על גב דאמר רבי יומי
 גל הכיזק להרדיק את עצמו, מידם
 היכא דמש עבד ליה ליהוה סוזק
 דעל סוזיק להרדיק את עצמו,
 ופכא נמי דכי משי סאידיה כפלים
 מיש על התחמן ליהוה פמש עבד
 ליה סוזיקס, ועל העליות לפקן
 דתימי וסדר כפלי. מ"ל דמפסק
 והדר כפלי פירוש דלס כפלי כסדיס
 סידי על התחמן אלא ליהוה מא
 ידיה היכא דלס אפסיתס מעצבס
 ואולי מיש בגד דמטו מקיס ספסס
 וכפלי עלי.

תמא, (Sin gem. Sogel)

תמס, בחולין (דף קט"ז) תמס
 מכו? אטר רבס לס ידע סאי גביס
 דעוף סכור מיסיס לבלחיס (א"ב
 כנעססר כסוב תמס).

תמר, Hama, Hama
 תמר, בסוף מעשרות (דף ס"ה)
 פתסמר וכן מים במס, מין
 בערך חרלן (א"ב נס א לער כי
 לס אסס פפרובעל הערך, כי בערך
 סרקן לס פירש מכו תמר, פירש
 בלשון דומי תמס יין ובלשון תמס
 בקרס כ מין יין סקדגיס חיס
 מעורבים במים).

תמה, Hama, Hama
 תמה, במכס' (דף פ') ססל
 תכלס לסדינו בירושלס ליכו אלא
 סמסס יסין, פירוש סמסס עלי
 בני אדם סומו סלין יודעין סמס
 תימסס ליכא ליססרס ליכא.

תמה, Hama, Hama
 תמה, שמש ושחרורס פתרומו
 תימסס וסכו.

תמהתא, Hama, Hama
 תמהתא, בחולין (דף ל"ג)
 תמהתא תישיכן, פיר' פלין
 (א"ב כנעססר' כסוב תמססר' פיר'
 בלשון יומי סמיכו').

תמוז, Hama, Hama
 תמוז, תרגום ודגלו סס ליסן
 וסרון תפן תמוז.

תמחור, Hama, Hama
 תמחור, סרק י"ז בבליס (דף
 י"ז) כל כלי עץ סקלס לביסס סכור
 סון סקלס סכפול וסססוי ססון
 פירוש קערס גדולס סכי' לסכילס

חמר, לומר לך מה ענינם הללו
אם אין אלה ממדנן ביד אין אלה
מילא מכן בליס, כך כל השיחה
יין הינה סוף שהוא מקיא כל מה
שנמעי (א"כ תדעם שזה אלא
אלא אלא חילוק תדעם מלפני בסחר
רעהו דמשתען לטן מליס אלא על
פניה, נקרא לטן הרע בלשון
סכמים לטן שלישי שהורג שזה).
תלתן, (שביליל e f e f e)
מלתן, נפרק שני בכלאים (דף
כ"ד) וכן מלתן שהעלם מיני
עשנים, נראש הזכר (דף י"ב)
לכן התם בריש מעשר (דף ס"א)
המלתן משתמם (ירושלמי) כרי
שחורע וחלמם, פיר' חשיב פרי
משחלמם לרעים שם ירע ילמם
כילד בודק? כולל מלוא קיטל ומטיל
לחך ספל של מים שקע רובם חייבת,
ואוקימנא ברוב כל מדידה ופדידה,
כלומר כיון שזקעם יש בה עיקר
פרי על כן היא כבדה המבואש
והוא' משיבא שלי, פי' בנת הפרי
כשימר יש בו משקל שלש סלעים,
כיון שהביא משקל ס"ע חייב במעשר
מכל? אמר רבי זירא עשר מעשר
כלומר עשר מדבר שם תרע אומא
מעשר מסבו, כגון דבר שזרע ולימס
פרע למסו' שליש, שאינו לומס פי'
מלתן חולבא בלשון ישמעאל, והוא
מן הארעונין כמין עדשים והוא מר
בחיילתו ובשזורין אותו במים כחמק
(א"כ וכן שמו שלשון יוני תילדין
נבאן נדרש שכל לויס אלא).
תם, א ו ז ט ס ה א

כך ישראל אין להם אלא מפלס
 שהסומו' כמשלו בלרזים שנאמר אשור
 ארו בלננון, נכלאים פר"צ (דף
 כ"ד) ימחין לה עד שחל"ע,
 פיר' המבואה כשזרעין אותה מוקנת
 בחלה ומת לצאת ואח' כך נומח'
 מלאן וירם תולעים.
תלע, Spalten, aufreißen
 תלע, חרנוס ירושלמי ושם
 אותו בכנפיו ונתלע ימים בכנפיו
 צל הערוך נרם תלע עיין לעיל.
תלף, (חלף) (חלף) (חלף)
 חלף, נברכו' (דף ל') תלפיות,
 תל שכל פיות מתפללים עליו
 ירושלם הוא הסיכל לפני הסיכל
 חל שכל הפנים פוכות לו.
תלש, X e i s e n, entziehen
 תלש, נאלו נסרו' פר"ז נגעים
 (דף מ"א) - תלש סימני טומאה
 והכיה את המקום, פירו' שגרלן
 שהפך נשאר והכזה את המקום
 לסעביר' ביד עובר בלש תעשה,
 דכתיב השמר נגוע הרע' אלמא
 אל מעביר' ביד (א"כ חרנוס ונכל
 מבואות שרש ונכל אכני תלש
 פירוש בלשון יוכי פעל העוקר).
תלשמי, (הרנוגא) (Tief)
 תלשמי, גחלק במנהדרין (דף
 ק"ס) כולן סורו במחנה סין
 מחולשמי, פירוש עיף ולא חזר
 במחנה אלא רבע ככל, נחולין (דף
 ק"ס) ח' ספיקו' קוגה קומח סוגה
 והרנוגס וחלשומי ומואדא (א"כ ננוס'
 כחוב תלמי עיין ערך הרנוג

מי אחד דב סלבה כדבי וסמי דרבו
 יהודים דאמר קריאת החלמוד אינם
 הוראם? והא רב לא הוה מוקי
 אמורא עליו מיומא טנא לחבריה,
 מי' כיון שהיה שמה וין ציוס טוב
 לא הוה מוקי אמורא כלומ' לא היה
 דורא אפילו בדברים שיעשו ציוס טוב
 שני וכל שכן לזולמו, מכלל דשמויי
 יין אסורין לקרות מחלמוד, כי
 הוראם היא? ופרקינן דב לא הוה
 נמנע אלא מן ההוראם ואמרין ולוקי
 אמורא לשמוצי מלמוד ולא יורה
 ומק כל סיבא דמוקי דב אמורא
 לא סגי ליה בלא הוראם, כלומר
 לא יסבין לרב להשמיע דברי חלמוד
 בלא הוראם. בסוכה (דף כ"ט)
 מקרא ומשנת מלמוד הלכו' והגדו'
 בב"מ (דף ל"ג) הו רן למשנה
 יותר מן החלמוד, בסנהדרין
 (דף ק"ט) כל ימי עני רעים אלו
 בעלי מלמוד וטוב לב משחה
 חמור אלו בעלי משנה, רבם
 אמר אייבא, בסוטה (דף ס"ד)
 הכן צחין מלאכתך זה מקרא משנה
 וחלמוד, ועמדה בשדה לך אלו
 מעשים טובים, אחד ובניה ציחך בא
 ודרוש וקבל שער, בב"ק (דף ק"ד)
 גילה ועסק אברהם ופקדון יש חלמוד
 ישלמך קאמר מר, משמע ישלמו
 מן סיועין דילפיה מרישיה דקרא
 יש חלמוד קאמינא דנכתוב קרא
 והשיב את אשר גזל או את אשר
 גזק או את אשר הפקר אמו או
 את אשר מלא, מכתב רחמנא גזלם
 ועזק פקדן ואבידס שטע מיכה

סיועין משלמין קח, נזויר (דף כ')
 מוכ לא שנקח רוחא למלמודא.
תלמוד, תלמוד, תלמוד (דף ל"ג)
 כל חלמוד חכם שליכו עופר מפני
 רבו נקרא רשע וכו'.

תלמודא, תלמודא, תלמודא (דף פ"ג)
 חלמודא, בנכריות (דף פ"ג)
 ובקדושין (דף פ"ס) לעולם ילמד
 אדם את בנו שומנו' נקיים וקלה,
 מאי היא? מחטא דתלמודא,
 מי' מחטא של סדקית שליכה של חפירה
 אלא שמאחין זה את הקרעים ודקס
 היא צומח, ונקב שלה נר וסוף
 מחטא דתלמודא ולמה ילמוד
 אומדן שהיא נקיים וקלה נקיה
 מגזל וקלה דאין בה חסרון כים.

תלן, תלן, תלן (דף כ"ט)
 תלן, בעבודה (דף כ"ט) שזכינו
 אהלא תולכא, פיר' אהלא מין
 עץ של בשם דומה לאפלו' של מקרא
 ואינו, ויש אהלא שלשה מינים לכן
 ירוק ואדום, חס נקרא תולכא
 מלשון מולעת שני ויש לו סגולה
 להכניש הלחות.

תלסר, (רסן) תלסר (דף כ"ט)
 תלסר, בב"ר פד' ל"ט ואת רסן
 א תלסר.

תלע, תלע, תלע (דף כ"ט)
 תלע, בילמדנו' ופרעם הקריב אל
 תיראיו מולעת יעקב, למס במשלו
 יארל צולעת? לומר לך מס
 מולעת או אינה מכס את הארז?
 אלא נכס והיא רכה ומכס את הקסם

ה' תלמוד, פי' לאו דמסכתא
 סלסל סם יסמכו בו סכמי הסלסל
 ויורדו בו, ביבמו' (דף פ"ט) מ'
 סיוסו ממז' כל שאר נצר סכסל
 יבס דברי רבי עקיבס, שסין
 ססימני קומר כל ססינין עליו סס
 בידי סמיס והלכס כדנרס, סדוס
 רבי סכסל ז"ל קייססל ס' כלסס כוססי
 ולס משוס דפסי במסמי' כלסס כדנרס
 דנסידיס קיימסל ס' סין לסדן כלסס
 לס ספי סלמוד וסו ספי סלסור
 ולס ספי מעסס, סלסל פסוס דסר
 לס נבי סילכסס ססיקססל סמדיס
 קמסל ססלכס סתרסל, נוססל ססר דר
 סליעור סף על פי ססלסו נים סלי
 וביס סלל סלדוס מודין סלין ססר
 וכו', ומסן בקדוסיס (דף ס"ו) ס'
 מי סלסל לס עליו קדוסיס סלסל
 לס קדוסיס על סלסריס סולר ססר,
 וסיס זס ססל על סלסל סכל ססרי'
 סמלורו' בסורס, ירוסלמי נמסן
 סולסן בר מכדס מלי מעססל? סניס
 סיס סדסל סלין סס נסר למיכ' סין
 ממזר סססס, בסריסו' (דף י"ג)
 ביד ססס זס סלמוד יסל ססיל
 סססס? סלמוד לומר ולסרד', כי'
 רבי יוסי נרבי יסורס סומר יסל
 ססילו סלמוד? סלסר לומר
 ולסורו' סמעיסן סרדני יוסי נר'
 יסורס סקריסס סלסלמוד סיכס סלסס
 כמסן לולס סס דסניסל ילס סין
 סמס ולסרדע ססור ססמיו ין סולין
 בסן סלכס סמס? רבי יוסי נרבי
 יסורס סיס דסמר קריסס סלסל
 סיכס סלסס, ומקסיסן עלס דר

תלם, (מלם : פ : ז : ש)
 מלס, סרנוס ירוסלמי סמעיסן. וליו
 סמיס סלסן סלסיסן גכרין, פיר'
 בלסון יוסי סלופיס ומרי נסס עיין
 עיר סלס.

תלמוד (E. 129. 129. 129. 129)
 סלסור, סמרק יס נוסלין נס"כ.
 (דף קי"ט) סין למדן סלכס לס
 ספי סלמוד, פי' רבי סכסל ז"ל
 ספי סלסור זס סססו נמססס
 וסלכס כדנרס, כסן סל סלסר
 נסס (דף ז') רבי סליעור סומר
 ר' נסיס דיין סעסן וכו' עד סכל
 סלכס כדנרס ומסן עור סס (דף
 ז') סמקסס כמס סססס ומססל זס
 מעסל לסס, דברי ר' סליעור וסלכס
 כדנרס, ומסן עור זס וסס סלסר
 עלסן יוס רלסון ומלסו ססור וכו'
 עד וסלכס כדנרס סמר רב יסורס
 סמר סמולל סלכס כרבי סליעור
 גר' וסני סלס מיכייסו ולקסיסן מלי
 סלסל לסמעיסין בסולסי סכסל ססו
 סלכס כדנרס במסמי' ? ופרקיסן סין
 למדן סלכס ספי סלמוד ולולי
 סמר סמולל סלכס כדנרס בסני
 סלסל לס סוס מיסוקמסל סלכס
 סססניסין כיוולס נסן, ביבמוס (דף
 מ"ט) סיסו סמזר סמעיסן ססימני
 סומר כל ססינין עליו סרס בידו
 סמיס וסלכס כדנרס ולולי סמר
 בסלמוד סלכס כדנרס לס
 ססניסן, סמלידסס ק סלכס בססני
 סלמוד ירוסלמי, נרלס פיסס
 ירוסלמי סין למדן לס ססלכוס ולס
 ססנרס ולס ממסוסס סלסל סין

בשרא שמינא (א"כ פי' קאמיטות
הנא אקר קוד מידי יום ביזמו און
מידי יום אליש און מידי יום רביעי
מרגוס שלג טלא א),

(Geschlechtsfolge) , תורת

מלכות, בנ"ר רנח פדשת י"ב
 אלה מולדות השמים וארץ, כל
 מולדות שבמקדש ספר נר מן
 פרח אלה מולדות פרח, וכדן למח
 איך חסרין ו' ? כנגד שזה דברים
 שניתלן מאדם הראשון ואיך חסרין
 למיכין עד שיבוא בן פרח לפיכך
 מלא ואלו סן חיו וזיו קוממו פרי
 הארץ ופרי האילן ומאדמות.

● t o l i e r e n , תלה

ח לה, נז"ר הלל אלס חטיב שאל
סין ילר הרע מהלך ללרדין אלל
בלמלע פלטיק, ובמעל שרואל אל'
ממלמל בעיכיו מלל בעקבו ממלמל
נלערו סמל סרדין רילי (ס"נ פיר'
מגביה עלמו וליו כוגל בעקבו ללרד).

לייב, עטו, תלה

ס ל ה , בחולין (דף כ"ג) ובחולין
(דף כ"ט) מיתלהא ונפלה תילהי
ח ל ה י , פי' מדרעא ונפלה איברים
איברים , במנחות (דף ל"ד) מכיפין
למה ליל אגב יוק"ט דלחם תלמי, ושע
אותות"י וס ל ה ימים (א"ב בנוסח'
כח' פלגי פלגי, ובת' ויפלע ימיה).

ജുനായെ, മലന

חלם, נפרק ב' נכלאים (דף כ"ד) בית שמאי אומרים עושה שלש תלמים של פחית, פירוש תלמים כמו בחלם עבדו, פחית, כמו פחית הפחית.

התלו' יו' הקדונו' בין לעיר בין
לדרך, פי' כמין הר קטן מן הימה
תל עולם, במנחות (דף ס"ט)
אמר לו אדם אחד ועקיבס בן יוסף
שמו, עמיד לדרוש עליהם ת' י' ו'
ת' י' י' של הבה, ערי מסכנות
תרגום ירושלמי קרוין תלו' יין
וכן תרגום ערי מנזר, הנחנים
אם במנזרים ערים גדול' וכלור',
וכן תשע עיניך השמים ת' ירושלמי
תלו' עיניבין, קול ד' קול
ת' י', ונחבוכחו נטה שמים תרגומו
ת' א' שמים, בקדושין (דף ע"א)
ואלה הפולין מתל מלח אלו בני
אדם הדומין מעשיהם למעשה סדו'
שנפכה לתל מלח, תל תשע זה
סקירת לו אביו ואמו משתקמו ולא
יכלו להגיד בית אבותם זה אביו
שנאסף מן השוק.

תל-אילן, (החש שעה)

מלא — אילן, בשנת (דף כ"א)
רבי עקיבא אומר מכסה אחד היה
ודומה כמין מלא — אילן והא
מלא — אילן עמא הוא? סיר'
מסאבו' חס קטנה בדמוס חמול
ותרוקס הוא ויש בו גוויין סרנס
ועמא הוא, ושמענו שטויין סן
במקומם שלדין זכן שפני' ובלשון
ארה שמו שפסא ובלשון ערבי
זוזיב ובלשון יון מלא אילן.

(D r t s n a m e) , תלביש

ס ל ב י ש , ב י ו מ ס (ד ק י ') ח ל מ י
ב נ ס ח ל ב י ש .

60 nee, Sieber, תל
 חנה (נ"ס 97) חנה

חיי"ט עד שני הלא פ"ט דבישר
 צרי לטול'י דכחדי סכר, פירז
 יסד של עץ פאזי למלו' בו נצר,
 ופעמים שחולץ בו וולמו, סנל' הכן
 שחולץ בו דנים כיון שפדנים ריק
 רע וקצה סך מולץ בו דכד סד
 ומסין דעתן טטנו ומקבלס מסעס
 מיאום הול' וספור. פ"ט לסט
 קאי לעניומס עיץ בערך ס'ט,
 בפרק ג' בעדיו' (דף כ') שני ג'
 מחכ' ג' בעלי נמים וסלי כסגריה'
 וישנו בפרק י"ב בכלים (דף י"ג)
 פירז סלו סכסס סג טסי גרל' ש
 כחזס סכן בגל' סמרקן לפולירץ
 סעסדין לשרס סס בני סרס וסררן
 סכן סס רגליסן, כדערסיק נגס
 (דף ע"ג) סגריסז דכסכס, נס
 כרי לעז' פ"ו לנפס ולבגסס,
 בפרק ט"ו בכלים (דף ט"ז) כל
 סמלויץ טמאקן סן מפלוי כסס וככס
 גניטין (דף ל"ו) ססד רנס פ"ו
 לים עד דססד סכי פירז' סכס
 וסולסו כמלום ללס עד דססד
 כבי, סף על פי גכרס (דף ס')
 ססד סין מולין, סס טעס? למי סין
 מולין, כסו זס יס גכסס למי סין
 טרליקין סכס פירסנו בערך לפי.
 ל, e f e i, x a e f e i, f e i
 חלל, chelal, chelal
 חליל, chalil, chalil
 חלוליות, chaluliyot, chaluliyot
 חלולין, chalulin, chalulin
 חילין, chilin, chilin
 פל, pal, pal
 נכסובס (דף ג') סק כסס
 נכרס י"ו נכסלום (דף ל"ג)

סינו מחתגר עד שיגשג, נזכרות
 (דף ט"ב) ונדרש למי בסוף הלכה
 קמח דגרכו' ג' ח כ י פ ו ס סן חבך
 לסמיכה שחטה, ח כ פ לנטילת
 ידים זכס, ח כ פ לגוללם תפילת,
 ח כ פ לסמיכה שחטה דכתיבוסך
 וחסט, ח כ פ לנטילת ידים זכס,
 שאלו יריבס קדש וזכרו סח כ',
 ח כ פ לגוללם חפסס, יסז לרנך
 סחרי פי סס כתיב זחריס יענך ס'
 זיוס לרס וגו', זכססס (דף כ')
 ח כ פ לסבילה שריפס, זפרך שני
 זמדו' (דף ל"ו) חקוס שפומכין
 וזוחטין ח כ פ לסמיכה שחטה,
 זמ"ק (דף י"ח) ח כ פ ו סו סכליו
 זח סחר זח, פיר' קידס שיסלים
 ימי סכל זח חח לו חח סחר וכן
 עור זחך ימי סכל זח חח לו חח
 סחר (ח"ב חרנוס זפס ע פססוס
 זח כ י פ סחרגסוחא וחרגוס ספסו
 עלי רעות ח כ פ ו עלי זיוס).

תבשומ, עבד עמך אלהים
פכשט, פרוט ושמח שמוחך
ומשוי פכשטך.

תַּחֲתֵּךְ, וְאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ
תַּחֲתֵּךְ, תַּחֲתֵּךְ דַּגְּשׁ עֵינַי
צֶעֶדְךָ שֶׁנֶּלְךָ, צֶעֶדְךָ (דָּף ק"ט) צֶעֶדְךָ
מִימֵרוֹת דְּרֵבִי יוֹמֵי דְּבִי שֶׁנֶּלְךָ
יִתִּיב אֶתְכֶם קֵץ דַּגְּשׁ וּמִשְׁיִף
טוֹרֵךְ, צֶעֶדְךָ (דָּף ל"א) שֶׁנֶּלְךָ
דַּקְּשׁוֹת קִטּוֹר לְכוּ אֲרֻנֶּעַ מֵאֵס תַּחֲתֵּךְ
(א"כ מ' כִּמוֹ תַּחֲתֵּךְ דַּלְעִיל וּכְפִלָּה
כִּמְלֵס וּנְקֻדָּה גַם טַחְטֵךְ עֵינַי שֶׁנֶּלְךָ).
תַּחֲתֵּךְ, וְאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ
תַּחֲתֵּךְ, צֶעֶדְךָ (דָּף ק"ט) שֶׁנֶּלְךָ

הוא מרשע כחשדל תכלת עמדת,
בנרכות (דף ה') נין תכלת שנת
ללנן שנת, פי' שיש זה ו' קוטין של
למר לנן ונ' קוטין של למר לננוצין
תכלת, ואמר פאוזן שנים הוא שכרך
על כו' ואין כיכר אלא ציט,
ירושלמי כיני מחכילא בין תכל' שנת
ללנן שנת, מלי טעמא דרנבן?
ורשימא אומן מן כסמך לו, ומלי
טעמא דרבי אליעזר? ורשימא אומן
כדי שישל כיכר בין לננוצין ותכלת
וברתן שרין למר לננוצ שני מינין,
צפרק אחרון בכלאים (דף ל"ג)
מן אן כסמכים לננוצין לשטש ציט
כסמך אלא למר ורשימא, שטע מיכא
תכלת ואדרנאן פולעת שני שלשון
למר כן ולנוצ צאילו ג' מינים,
זה פי' רבינו סבאל ז"ל בקדושין
(דף ע"ט) ובנדראי' רבא פרה'
ל"ט קניל ימא תכיל פא צנבל
פי' תכל' כלומר מה תכלת פוצק
שבגלימא כך זו טועקת של ארזות
של צנבל פי' אחר אחרית צנבל.

תבם, *thaben, seiben*
תבם, מרגוש מולל צרגליו תבם
צרגליו.

תבמים, (*תבמים* *thabe*)
תבמים, עין ערך תבמים.

תבת, *thabben, verthabben*
תבת, *thabben, verthabben*

תבת, *thabben, verthabben*
תבת, צסיף כלאים (דף ל"ד)
תבתוכך תכיסם אחר, וישנו
צינרות (דף ד') ובמנחות (דף
ל"ט) פי' קשר סוף, והקושר קשר
אחר במנחתא קייב, ולענין קיבור

ת כך, נשנת צמרת (דף ל') סקק
פפרים אשר רבי יהודה סקק דפיפרי
ת כך דפיפרי, פי' מלעת שחורת
מן האיראן כשן יושבין בקופסת
ימים רבים.

תבך, *thaben, verthabben*
תבך, נס פכוש לנדיק לא טוב
למתך לנדיקא לא פיר.

תבר, *thaben, verthabben*
תבר, בנרכות (דף כ"ו) קולי
תכלת דתכלת גלגלעמיא פירוש
פולעת.

תבל, *thaben, verthabben*
תבל, *thaben, verthabben*
תכל, בפסחים (דף ע"א) א"ר
אבין תכלת לימא כי סא מילתא,
במנחות (דף ס"ב) אמרי אינאי
דמילתא תכלת לא נסתא, פירוש
סמלומדא לחיו' שכולא אן לס נסת.
תכל, *thaben, verthabben*
תכל, וינטח נך מרגוש ויתכלון
צמרותך, ישכן לננוצ מרגוש ישרי
בתכיל (א"כ יתחכלון כחוב ושרי
לדחוק).

תבלא, *thaben, verthabben*
תכלא, צנ"ק (דף כ"ג) שיתין
ותד תכלי מטייה להכא דקל חכריה
שטע, פי' ס"ס מכלובות מטיגין
לחיה שטע קיל אכילא שטנירו אובל
והוא אינו אוכל.

תכלת, (*תכלת* *thabe*)
תכלת, בנרכות (דף י"ח) כוס
קא נדרס תכילת יוס דרבי מנחם
פולח קברי, ציממות (דף ד') תכלת
עמרת פולח ושמאי דתכלת עמרת

[illegible]

לנפסה, במדק יו' ככלים (דף)
 פתח ית הטורפין טמא', מיר' כלי
 שיש לחדף מחתיו כשנפול מטנו
 פסקא של זהב הוא נופל לחוכו,
 וחתו כלי שמו פתח ית וקוטן
 חתוכ' שמש גרומי. במהדד' (דף)
 ק"ח) פתח ית שנייס ושלשים
 חתנית לצל, אטלעייס לבהטה,
 עליונים לאדם. בפסקא דפרה
 אדומס וניקדל רבה גריש טמור
 אל הכהנים למה כענא אכנר? על
 ידי שהקדים שמו לשמו של דוד הדל
 הוא דכתיב וישלח אכנר אל דוד
 מחתיו לאמר למי ארץ.

תחתא, (קוקחא Steh)
 תחתא, בחולין (דף ס"ג) קוקחא
 ס"ג בבערבא מלקי עלה וקרו לה
 תחתא.

[illegible]

של בועל כדס פינו טעמם אט אובלין
 וטעקן, ועליונו של א פכס ל?
 וכו' ולטס פער בעליונו של א ולס
 פער בעלין כדס, וסלס עלין
 כדס וא אין טעמטין אובלין
 וטעקן ולס פדס וכלים, ונפמטוים
 אין טעמטין פדס וכלים, לכ פער
 בעליונו של א שבעל כדס חכר
 למדנו דינו מן הו שסו ובר כמותו,
 פכל עליונו של בועל כדס פינו
 טעמם, ופכס על הכדס עלמס טעמם
 פדס וכלים, כמלין (דף מ"ב)
 כגרגרס פמסונס שסס עליונס פי'
 פמסונס כמצי כמס כמסס פלס
 שסס עליונס כמסמסדס פמס

תח, נכנס (דף כ"ח) תח
 שסס פינו טעס כמצי עלים כמס
 וכלי.

תחת, unten, unter
 תחתון, Das untere
 תחתית, Unterlage
 תחם, נכנס (דף ל"ט) פכמס
 מוטמין מוכס תמסון בעלין נמ'
 ספי מוכס תמסון בעלין דפלימס
 דפי פכס פער טמסו א על ג
 א חפס עליונו טעמס לכו? פמיטס
 דכס פדים לכולסו, פלס פמסס
 תמסו של בועל כדס בעליונו של
 א, סס עליונו של א פינו טעמם
 פלס פכסין וטעקן, פף תמסו

*Wallw grünen, blühen, munter seyn — und nach seiner
 Beschreibung ist dieses Thier die Pantherfage, die aber weder in
 Asien noch in Afrika einheimisch ist. Nach meiner Meinung ist das
 Wort sprachlich (wie מלך) fleisch, fleischig
 und habe ich schon anderswo (s. oben S. 1403 in d. Anmerk.)
 gesagt, bezieht im Allgemeinen Farbe an; aber das angehängte
 וילן ist griechisch ὅλος: ganz, d. h. Ganzfleischig welches
 auch oben bei וילן — קלא passen ist. Rabbi Rehemia im
 jerusalemischen Talmud (Sabbath II. Abschn.) stimmt ganz mit dem
 LXX überein daß Thachach die Hyacinthenfarbe beude, wie
 wir bereits Artikel מיינן im Xerte (3 Th. S. 728.) dargethan
 haben. Rabbi Jehuda meint daselbst, daß Thachach eine Art
 Marber beude (S. גלאקסיון 2 Th. S. 384); Rabbi Meir
 aber, der wohl einsah daß man in dem Labyrinth der verschiedenen
 Meinungen schwerlich einen Weg zur Wahrheit finden kann, schließt
 mit seiner Ironie: daß dieses biblische Thier, nach dem seine Haut
 zur Bedeckung der Stiftthütte gebraucht worden, von dem Erdboden
 verschwunden sey.*

2) der Goldarbeiter den Goldstaub aufzufangen:

ת ח ל ם , נמנולת סיכס יעיז ולסס
 קורק סוסס כסר ססליי' ? דכו סרנן
 נניסן כלין ת ח ל ם יס .
 תחם , Gränze setzen, beschränken
 תחום , ת ח ם , ת ח ם , ת ח ם
 ת ח ם , ננל קסל (דף מ"ב) ססר
 לוס דס ססרל לרמי בר ססל לל
 כוס נן נסרסל בססוסל, סי'
 נניס כסדרס ססל ססוסל סל
 סוס , נסוסס (דף ל') נסלי קס
 תחם , Pantoffel (תחש, 1)

1) Nur der Gleichlaut des Wortes תחש mit Daśś, hat
 führte bewogen, dasselbe also zu übersetzen, sie konnten aber sel-
 tungs durch triftigere Gründe die Zweifelhafteit dieses Wortes
 ten. Einige halten תחש für die Benennung einer Farbe welches
 (s. oben S. 1414 in der Anmerk.) und mit der
 Lesung der LXX. Aquila's, Symachus (συναιμα, σιναιμα)
 annehmen würde. Andere, für eine gewisse Lederzubereitung,
 Zorban, Cassian (S. Hartmanns Hebräerin II. 3 Th. S.
 2) und Mehrere der Neuern folgen Dase (in Sylloge Dissertat.
 X. 5. 17) der darunter die Seetuch oder den Seemenschen verken-
 nt. Deshalb nan und nach ihm Haber (in der Aschdol. S.
 15) glauben das תחש der Seetuch sey, weil man aus seiner
 Teltdecken und Schuhe (Ezech. 16, 10) verfertigte.
 Wenn wir die Altrabbinen darüber hören; so ergeben sich folgende
 Resultate: Rabbi Akiba behauptet, daß Thachsch ein dem un-
 rinen Thela — Xelan ähnliches Thier sey. Eine bestimmte
 Uebersetzung des Wortes אילן — תלא wird man schwerlich finden,
 aber aus dem Zusammenhange mit Wahrscheinlichkeit schließen, daß
 die Bedeutung eine Farbenmanigfaltigkeit anzeigt, denn Rabbi Jo-
 seph der Targumist erklärt sich dadurch, warum Dazelos — nicht wie
 Jonathan im Ezechiel — das Originalwort beybehält, sondern ססנון
 Uebersetzt. Er meint die Bedeutung sey: (das Thier) freue sich
 seiner Farben (שש כונוני שלו). Nach der Behauptung
 des Aruch ist אילן — תלא griechischen Ursprungs — vielleicht von

תחל, Anfangen, beginnen
 תחל, זנבט מליעט (דף ז"ט)
 טס זסטט טמאט ש ת ס י ל פ ס
 הקדש וכולס לשמים, זנויר (דף
 ז"ט) מ"ט דנ"ש דילמי תדילת סקדש
 מסוף הקדש טח ממורה טפילו
 זעעות אף סקדש טפילו זעעות,
 זטוכס (דף ז') זדורשן טפילות קס
 מיפלגי פי' ספירגד טד דאוקימתס
 לגופיה.

תחל, albreife Dattel
 n. Sa z a i: z e f f e,
 סחל, זט"ק (דף ז') כחדס
 סחלי וחלנא פי' סמרים שלט זישלו
 כל לרכן, זגמרא אן דורשן אכיל
 מוחלכס ואדי קזייתס לבר, זפיר'
 אכיל סמרה ושרי גרעינכ, אלנפס
 דמוחלס עיין זערך אלנפס. זשנח
 (דף ק"ט) לינלע מחלי סיוורתס
 זניטין (דף ט"ט) לטמחוי לים
 לינפס ליה סנריס מחלי סיוורתס
 פי' שחלים לנכים. זשנח. (דף
 קי"ג) סהא זגרא דאכיל גרנושטס
 ואכל מחלי וקדחי ליה, זכמזות
 (דף ס') דאכלה מחלס סוו לס
 זני דילפני, זנ"ט (דף ק"ס) סני
 מחלי דני כיחנא אן זסן טאוס
 גול, פי' סשחלי' סלוטסן זחק
 ספזסן סורוע סמלקטן סמוך שרס
 פזסן ססנא סוס לפזסן, לפיכך אן
 זסן טאוס גול ואס יעשו שסניעו
 להחלס ולקס סרע שלסן לזר' כנר
 טעמ' אן ססמדין ספזסן לגופיה
 ואסדין טאוס גול.

תחלים, z e e f f e

סנכ סניוטהיס לו לסוף זיתו, כי
 סחא דנפמואל נפקר זכ פפס לטפיה
 ינא לקראט מרוב הסמחה שסניא
 לו סעומיו עד סותו טקיס.

תוו, ו a m a e
 תוו, זגדס (דף ז') יסורדי זמחוי
 דלינפס פי' זסדרי סלכ יוספין,
 כלסר יודעין סנסמרות, סדר זקדר
 סירטו תוו זנו תוו.

תוו, a m a e, e f f e
 תוו, זכקק דמרי דוס תווים
 סיר' דוס רעה.

חוקיטא, i n t e z a l a
 חוקיטס, סדר' קכלת ססקא ומואל
 סני מר טמח נפס ליסטס וחקן
 חוקיטס, סירשו ענין סירב.

חחב, (ח ה ב e f f e)
 חחב, פיין ערך ססכ כי כן גרס
 זעל סערך.

חחבול, (Rampfoosflehung)
 e i n z a m e f f e
 חחבול, זענודה (דף י"ט)
 וזמוזב לים לס ישנ שלט ישנ
 זס סזולוח, פי' שמוקנלן יוסזין
 זרחוב סערד ועוסדין שניס שניס
 ססן ועוסין סלסמה לשחק זסחנולות.

תחח, e i z e z
 תחח, זסוף סהילת (דף ז')
 ז"ש סומרים אף סלספחות ועפר
 סיסוח פי' טקוס שאינו זמולס,
 סלס כזן ארן סרועה שפירה מידנקה
 זרגלו וכשסניח רגלו עליוה עושס
 גומא כמכלך על סקול, כדלמדין
 מי דגלים כלך סלס זישניכ ועפר
 סחוס אפילו זעמידה.

[illegible]

רתוך, Tauchus (צטאנע) ,
 תוֹךְ, ננ"ב (דף ע"ו ודף ק"י)
 אָקֵינעו ניכלים לרב שמואל נר
 אהא אג מפיא דניפס כי אהא
 נסא לאפיב עד תוֹךְ, פירוש כי
 היכי דליקדום וליקנאנעו לחזי מד
 דלא אמי ויסדא נפשא אהקסא
 דאקני ליה דק"ל אקני ליה מסמנא
 אג מקדקצי גבי מסמנא, כלומר
 כיון אגנס סק-קע אג נמסמנא
 ואין יכול לחזר בו, ופירוש תוֹךְ
 שס סקס, כדגרסינן גרס (דף
 ל"ח) דב פפא אקלג לתוֹךְ
 אהר סיכל לורנא מדרנא כח
 דניחול ניקנל אפיב, רנני מנא
 אגן אג אפיפא דניפס, פירוש

דמקדמות וס' צו מתוך פיו, בבריתו'
(דף ע"ו) ונכפרי צדקת כהן משפט
וקמתו עד שהולך מניח כשעורה
ופות צו נסירה, נכפדים (דף
ס"ז) מי נכפדו מלה מוסב לו
נכפדו. נכפידה (דף כ"ד)
ונכפד מן הו"ב נכפדעיה
של מניח סידור דעון, בריש בלאים
סין מוכפין ומורה של גפן לתך
כאנשים (ס"ז חסב כחוב נכפדאות
נכפלו).

תהום, ט ח ו ז ג ב א
 פסוק, נפסחים (דף פ') כימא
 טומאה סתם סרי זה מרלס,
 צופו כויד (דף ס"ג) ואס טומאה
 סתם סרי כיל אינו סוחס (גמ')
 מככו מילי? ח"ר אלעזר דלסר
 קרס וכי ימות מח עליו במסורס
 עליו וכולי עד אלס כס דמנן לי
 א קוס טומאה סתם? כל שפין
 מכיר סת' צופו סעולס וכו'.

תורה, ח e i ü f e n ,
מ ו כ , מ ר ג ו ט ו צ ל י מ ש ו ק מ ו וע ל י
מ מ ו י ו ט .

תוֹא , א מ ז ט
מוט, מרגוס ובין סמא'ים ובין
מו'ט. מרגוס וסלובוס אטמ'ן אל
סמא'ים, וביון סמא'ן לתו'ט,
עין ערך תו'ן.

חוב, אעפ"ז זעט זיך צו
פונד, מרגוס לץ ישוב עוד
לביחו לא יסוב טוב לכופים.
ובלשן חלמוד פו בסקרון סות צים
ובלשן גמרא קוטרים שוב פיה
מעש פ' עוד.

כדו פהות א' לל ובריות,
בקרואן (דף מ') אחר ריש לקיש
בתוסט על ראשונה פ' תפחדת
על הזכיר, כדכתיב ויבאם פ'
כי עזה אס האדם בארץ, פר'
ירושלמי וכו' תסי מן קדם פ',
נחמתי כי עשית' וסגלס על כרעה,
בילמדנו גריש אדרי סוף תסו פ'
לפי הקדוש ברוך הוא שמתו וכו'.

תרהא, א ב ע , א ב ג ד
תסס, גריש ברשאי' רבס תסו
ונכו ישנכ לס הארץ תוהס ובוהס
במעניו' (דף ו') ריקא כמי דכתיב
פסטר חסס סקיס מטר (א"ב פ')
בלאן יוכי פעל כלועק בקול גדול
וכן צוסס פעל הקורס בקול גדול
עיין ערך בסה).

תרהא, א ב ג ד , א ב ג ד
תרהא, א ב ג ד , א ב ג ד
תסה, בכפונ' (דף כ"ב) גולו'
קרבס בטלס דמוכס סוס שקיל פסי
בחסרס פירוש עו עס סיין ויודע
אס יתמין ואס לאו, פירוש גסן
זקס דמסיק אדם פפומיס דמעניל
לפומיס נקדס פיסס בלאן ארמי,
וכתסיסס נקב הוא שזוקבין
בטנפ' הכתבים ומכתיבן פיסס על
פי כנקב ושלפין אס רישו של יין
ויודעין אס הכתיבן ואס עוב כוס,
בנ"ב (דף כ"ב) א"ל רבס לרב
ארס בר אבסס פיק תסי לים
בקנקנים, וסס דגרסינן בצנח (דף
ק"י) כבד פיראנו בצרך דל.

תרהב, א ב ג ד , א ב ג ד
תסה, במרק כיכר טולין פסוד של

תיגרי דמי, ת' סינס יסיד ויס
מכן צערך גר.

תנרא, א ב ג ד , א ב ג ד
תגרס, בנכורו' (דף ט') סכסו
סיס לסימו טבי בלועי שדיכסו
בתיגרס פ' כלי כעין סנבל.

תנר, א ב ג ד , א ב ג ד
תד, ונקרב אס קרבן פ' פרגוס
ירושלמי מעוכין טבי ח' ריסון, על
סדיס סופדים פרגומו על חרץ
ספרין וסדיס לוסיס פרגומו
ופדין ינצין: (וסוס ע"י חילוף
כידוע).

תנר, א ב ג ד , א ב ג ד
סדד, תר' דורס אסס ממיד פנע
יחס סדירס.

תנורא, (חררא אבסס)
תדורס, במרק כנחל דקסס אסר
ליס פדורס עיין ערך סרדס.
תרהא, א ב ג ד , א ב ג ד
א ב ג ד , א ב ג ד , א ב ג ד
תסה, בערובין (דף ס"ג) מסו
נכ כהרדעאי תסי נס רבי אלאר
אסר רבי ירס סאי פיוסס ארבי
אלעא? בנ"ק נמרס (דף ט"ו)
ר"ס חסי נס רבי אלאר וסס
(דף קי"ב) מסי נס רבי יוחנן ומי
סקנלין עדיס שלס בסי בעל דין
פ' מוסס.

תרהא, א ב ג ד , א ב ג ד
תסה, בנדרים (דף ט') כייכו
טפסס בססן סוסין טודיין כססן
דעמאי' ורבי' עליכס ימי נארו'
טמאדסיין, וסס (דף כ"ב) סססס
דלסס לקסיס דרבי אפי אסר לסו

והסמחמה בו רשוי להדגם, נרם
מגלה (דף ג') מלכו קטידי מל
ליכא נגדמחמיה אל ארום, נמחמ
(דף כ"ט) מלי טעמא קד לי
מגל? אמר הקדוש ברוך הוא
לם עשה תשובה לני קוצר לך ימי
וישם כפר מלכות בראש פרומו
והי מנא דמלכותא צדיק (ל"ג)
מי בלאן דומי כפר).

תיבדא, טזא, טזא, טזא
תיבדא, מרגום וישע לו כדל
לם ארביט סוכב וישע לים מבא
ית פינדל דדכנא גאופ דלם,
ומרגום שבך וסענמך מרג
מריגל ואורימך בלום רי"א, נגל
(דף כ"א) אלי טפינדל מין
עין נד אלי.

תג, גא, גא, גא, גא, גא
מרגום ירושלמי מרגין וטעמין
וריא קוטץ וכן בגרסא דנ
(ל"ג מרגום טעמין ארים מרגל
דנרין).

תגרא, גא, גא, גא, גא, גא
מרגל, נדרים (דף ס"ג)
ארי לים לגורנא מרבנן למימא גא
מרבנן אכא ארי פינדל,
בקדושין (דף ע') שים לים
פינדיס דלל לשויך עם סרין
במסדרין (דף ס') סלי מרגל
דמי לניכורא דנידקא, ניממא (ד'
ס"ג) מנכא לים ארעא ומריס
ליס פינדיס פידום סערגיו
בשם על הקרקע ומניסא לו מסקין
דנרי רעום, מרגים ילל מרגיו

כסוד נה כי סיס חייך ואורך ימך.
בנ"ב (דף מ"ט) ח נרל מי שנס
זו לל שנס ו, פירוש ר' חננאל ז"ל
שנסם סיס שנסע כנירמין נפ"ק
(דף י"ז) מלי מ נרל? אמר נ
ינחק נרים דרנ יחוס מ נרי נמי
מי' סר בודקי מנר' א לם ו,
ומי שנס ו לל שנס א נרלשית רנס
נרים ללס מולר נל אף סיל לל
מ נרל מי' לים קושיל, ולס מניסון
מרג' ירושלמי ולס כנן מ נרל
(ל"ג מרגום מן סדס נר,
סילני קקל מ נר)

חבר, (ח פ ר ט ז א)
מ נר, נסכדים מרק ב' נכלים (דף
י"ח) נים מלי אומרים מניממא
מי' מניממא לו ענובין, ונימ סלל
אומרים מניממא רני עקנא קומר
מניממא מי' קינמו על הדלת, נלי
כ"ס (דף פ"ב) רני מלי אומר
כל מי לו מ נרל פיר' לולא
סן, כנון טעמין למככפס ופול נמ
כניסם סמיין, וכן יל לשקים מנס
ולמרגין וסם נמימא חוס וכלל
למ"ל, כדלמין בירימא ועוס
נל ר' מנדין ומולל אומ
באונקלי, וסר כנאן אנו קורין
אומן מופרות מלל מנס.

תגא, גא, גא, גא, גא, גא
מגל, נמק קאא בלכות גר
ג') ורלמחמ נמגל סף, נמגל
(דף כ"ט) חק כמס ורלמחמ
במגל סף, אמר ריש לקיש זס
המחמחמ נמי שנס מלכס כלומר
שכח מוכר נממא לל מורס

רחיח בן א-עא, מיר' יוסף לי
החנן שמשתייר נח לאבל, תבן אשה
סכנים לעפרים, עיין בערך יוחני
ונערך כרו, נבט במרס (דף י"ט)
תבן והבן קוי לנהמתו במיכאל
מריא, פי' שהוביל והפסד ריחו.

תבנה, טו טו טו טו טו
מכנה, במרס ר' מימח (דף
ס"ג) נסכסדרין נמרס הנודר
נמונס עלבים מרוש במכניתם
נדמחם, רשות ללס היו עושין
נדיוקנו של בעל.

תבם, Berfaulter, Tabes
Gitterfluß mit Blut
מבם, במרס ב' באסלות (דף כ"ו)
רניעית דם ורניעית דם מבוסם
מחם אחר, רבי עקיבא אומר ששמי
מחיס, בסוף חור (דף ס"ד)
ונמרס י"ו באכילת (דף ל"ס)
ונב"נ (דף ק"א) כוולו אש מבוסמו
(נמרס) מניין למבוסם?
אמר רב יסודס דאמר קרס
ונאשמי מניכרים טול עמי, וכמס
שיעור מבוסם? ר' אליעזר אומר
נוטל עכר פוסק ופוסק נמחלה ג'
לננעות, נבנט קמא (דף ק"א)
וננרס (דף ס"ג) דם מבוסם
דרבנן, פי' דם שפוצץ באר-פבקין
שנגוף ליגו דם שהכפז יולא נו,
ננרס (דף ע"א) חנו רבנן ליזכו
דם מבוסם? רבי אליעזר בן
יסודס אומר הרוג אילס שסכו רניעית
דם ופי' רבי שמעון אומר לזכיהי'
לזכ על הפין ודמו שותם לזין ונביל
מחמץ רניעי' דם טמא (ס"ג מיר')

בלשון רוסי דם ובאר שעיפס כוז
מן כמחים ונכלע בקרקע).

תבע, beflutet, mals
מבע, מר' דרש דרש טשפ מפנע
מבעיס טשפ, מר' מי בקש ואז
מידכס, מן מבע דלס מידכון.

תבקיון, (Beckion, Becken)
מבקיון, נבראזי' רנה מרש' ל'
זה אר תעשה אומה, אומר רבי
זה וס עתיד אחר למוד באמתך,
הסיד אורן פננין במרס פרטאנס
אמות עזרים ורחב עזרים ולסס
כוא? מבקיון (ס"ב מ' שאל
לסס אומר סרשאנס? ומחרן כוא
מבקיון כלומר אמתו אל נבנן בית
שלישי מסיס כאמת פיננס נח,
ומבקיון כ' דבר של תבס).

תבר, Berbrechen, beflüßern, ähte
חברא, Be e e e e e e
מבר, בילס (דף י"א) אין כוילין
מחלוקת בעלי אכל במברס גרמי
דברי הכל פותר, במעניות (דף
ל"א) וקרו ליה יום מבר פול,
פי' מעזה אן אכו לריכץ סגל לחתוך
בו עלים, שמיס ט"ו בלס טשפ כס
הששפ וכסבורתין עלים מן היער אינן
מחיננץ. ונשארם בנס לחלומי'
ומחליפין, וכל עץ שיש בו מולע'
פסול לבני מזנס, שכלן ואיך מן
ט"ו בלס כל הסומץ נמחמו לאנו'
שומץ מן הלילס ליום שאנס גס
בלילס, יומץ לו בקדוש ברוך סוא
אורך ימים ועוצר וכנוד, דלס מומץ
אלס יאן כל הלילס יאסף, כלומר
ממרסל ואינו מנקז חיים, שכתורה

ש ב ל י א , רכיע נפלא ו מ ו ב ל י א
 כד פירשנו בערך ג פ א , נב
 הכשנעין (דף ס"ו) שאר רב נחק
 הלי מאן דנקיט מגלאו מ ו ב ל י א עין
 בערך גוס , בג"ב (דף ל"ו) כד
 מאן דנקיט מגלאו מ ו ב ל י א , פי
 בתשונות מיהא דגרסיק טס (דף
 פ"א) שאר רב כל שפולא לא נחל
 הוי שיר נשמכר לו שדו , ה"ל
 דאמר לו חן מטיילנות וכו' נח
 גדולים ובינונים וקטנים , רב אה
 כל אינן ג. וט גבס ואין עולין
 אלס נחל כשו דקלים ענגל שטין
 להם נחל וזמם מ ו ב ל י א ,
 כדאמרין הלי סלי דחיוס דנקיט
 מגלאו מ ו ב ל י א הוי הכולא חן
 הוי שיר , אכל בינונים וקטנים
 לא- הוי שיר עקבן על נבי קיקה
 כל שול של סמריסם כופא , סק
 טילנות קטנים לא הוי שיר , אכל
 בינונים הוי שיר וכל עק גדולק
 ב' אחר כלי גורדי סמריס , פ"א
 בלעו מובליס כמשמע מ ו ב ל י א
 שהס נגד שפודיין חסת דקל כדי
 שיכלו עליהם סמריס ולא ישנו נעה
 פי' אחר מן חבמי מנגלס לפי דוק'
 הן גבוהין כשרולץ ללקוט סמריס
 מביטין מגל ארוך ומשיסין מ ו ב ל י א
 שהס כל דרש עין סיד , ומגריס
 הסל כנגד סמריס ומחבין סומ
 בקבל וכפלין נסל כדי שלס יסלי
 סמריס לא י ומנקטו דספליס .
תבין , ט י ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
 mit ט י ט ט ט ט ט ט ט ט ט
 ח בן , נבס כל עט (דף ק"ג) נעיל

נפרק שני נערלה (דף פ"א) כנח
 מילפל ופלפל ארוך ופלפל לנן , נחלין
 (דף ק"ט) ואי מ ב ל בס
 ב מ ב ל י א כוליה סמר , נפסזיס
 (דף ק"ו) נושו וקחו להם חבלין
 לסוס , פי' קמון ינחלז בו זמר
 למנן שנטוט , נב"ב (דף י"ו) נרס
 סקנ"ס ינר הרע ב"א לו חורס
 ח ב ל י א , נדדריס (דף כ"א) חנל
 הוצ ח ב ל י א יס בס מי שניס דרס
 ביסס מכולהו ביסוט , פי' יס בו
 טעס ביותר סמסריות כלואר כל
 ביסוט של היתר ומפסס בו סס
 סכסס יס נורמסר ביסוט של סיתר
 וכן פי' מוענכ עשו שניסס מועס
 ססס כס סכסס כל ביסוט של סיתר
 וכולי . נערדין (דף י"ג) לא סו
 סומרין לא נכנל ולא גכמר סלס
 נפס , כדי לימן ח ב ל י א נכעיסס
 פי' לפי שקול הילדים הוצ דק הוס
 קולן סכעיס סס ססירס כמו סחבלין
 סמנע מיס סס ססמל :
תבל , תובלס , Xepce , Sange
 ח ב ל , מ' ירוסלמי וסכס סכע סבליס
 לכמות וסס סכע מ ו ב ל י א לקין :
 וסס סכילוף סוט ש וסיתר סידוע .
תבלול , (ט י ט ט ט ט ט ט)
 ח ב ל ו ל , נכבורוס (דף ל"ח)
 נעימו דק ח ב ל ו ל סלון גמ' סוהו
 ח ב ל ו ל , ססיס ססירס . וסכס
 בסחר ומסקל' מאי סאן ח ב ל ו ל
 שהוס מכלכל סס סעין .
תבליא , Geil , seine
 ט . א . ט א ט א ט . פ א ט ט
 ט . ט . ט א ט ט ט א ט א ,

Digitized by Google

בחפץ זה שאני מוכר לך במלואו
יודע אני שאינו זה אלא מכה,
על מנת שאין לך עלי אונאה, אין
לו עלי אונאה (א"כ פרגו' שש
שנים שית שנין).

במכירה נבנה בלעז (דף ס"ג)
אבל מכר לו כחם ולא הודיעו בכמה
לקחו מותר ליקח סמנו כדי דמיו
הפסדו כמו שאנינו שם (דף מ"ט)
כאונאה ד' כסף וכדי שיראה לתגר
לו לקונו, ואם כמכה עמו הוי יודע

ת

ולקרקסיות לפקד על עסקי רבים
בזמא. במגלה (דף כ') בעקרון
הינומי אלו תיטריות וקרקסו'
שלהן, בענינה (דף י"ח) חנו רבנן
אין חולבין לתיטריות
ולקרקסיות. בדין מגילת איכה
ובניית שוק יסודו כי יושבי שער
אלו אומות העולם שכן יושבין בבתי
קרקסיות ובבתי תיטריות.
בבראשית רבה פרשת פ"ט ויהי
כסיוס כזה רבי נחמיה אומר יום
תיטרון היה והלכו הכל ללואם
פר' בלחן רומי קורין לנבלם
מיטערן? קרקסיות נמי כמלות
בלחן גרמקא קורין מיטטרון

תא, (א פ ת א ז ע ז) (א פ ת א ז ע ז)
חא, ילעלע וחסא בבר פירשנו
נערך שפתא ונערך ילע, במדות
(דף ל"ד) וביומא (דף כ"ג) כותל
הכיכל שש וחסא שש וכותל חסא
שש.

תא, bringen, kommen
חא, בעירובין (דף כ"ג) תאי
דלובליך פלגא מי' צואי (א"כ פסיקא
פוסא פסא והוא לאון פסוק ואם
מרננות קרא).

תאמר, (א פ ת א ז ע ז) (א פ ת א ז ע ז)
Theater, Schenke, Schenke
חאמר, נכחובות (דף כ')
ונבלם (דף ק"ג) חולבין לטאטריות

1) Theater und Circus (קרקס: κίρκος) der Griechen und Römer, machten nicht nur den größten Theil der Belustigungen aus; sondern sie gehörten gleich nach den Tempeln dem heidnischen Gottesdienste an. Das Theater war gewöhnlich dem Bacchus und der Circus nach dem Charakter der baselbst gehaltenen öffentlichen Spielen als Wettrennen, Jagden, athletische Kämpfe, Fußgefechte und dgl. verschiedenen Gottheiten geweiht. Aus dieser Ursache allein eiferten die Altrabbinen wider die Theilnahme an solche Belustigungen, indem sie als eine stille Verehrung dieses Götzendienstes anzusehen war.

קאמער קלומר שפאקד כיום של טעם
בשניל חנינות סטעס שבתקנל זכני
זה פיל פירט אל חכמי מנגל, פ"ח
לשחקיאלן קאמער דשאק וזה
למר הכי, או לשקילן קאמער
שפאל וביה שוסה ולדרכי ילגא
ובשחרש לא מלגא ולא דעם אי
למר הכי אי לא. בעדריס (דף ע')
למר ליה לשחקיאלן קאמער אי
לשקילן קאמער.

שחר, a f e i g e t e t
שחר, תר' וסתמלעט בעד אי
לשחקיאלן בשר ככא, תר' ה
לא נידעס טונס לא יפמר בידען
טובכך.

שחרית, a f e i g e t e t
שחרית, בעדריס (דף ל"ח) שפחל
רז למר שכל כהים בעדריס וסחול
למר בורש מיני מאוט, פ"ח לוקהק
מבואה שלל הכיחש שלל ודייטשן
לוחם במכור ועושן מאכל סך בקרר
פ"ח בערך קלי. בייטן (דף ע')
ונעבדוס (דף ל"ט) מיט לכי ביה
דשחיתא דעלומי.

שחרות, D e r f e i g e t e t
שחרות, בנבא בשר (דף כ')
לל ישחבר חמר משפוח, תר'
בשחרות' וקאס לכס אי בשר כטר
לי אפילו פחות משפוח ספולוס
ללא מיד ליד ודכי למר שחול
המכור ספן לענר באמס ולמר
בכך וכך לקחתי יס ל סין כרין
ליסכות שחוח וסן בו גל ואונס
וכלבשח חיל מדקא פ נדי בה מעה
בשחרות דרנ יודעס דרמו מ'ענדל

דסאי (דף י"ב) בקלין שדפאי
סחיתין ודריטין וכלי, כי פלעי
בבולת חמרש שדפאי עד שיתין,
למר רנה נר נר חסא למר רני
יוחק מיני חסאס (א"ב סס לא היו
דנני רני יוחנן חיימי לומר שחירשו
בלשון יוכי ורומי מין פרי ענול ול
ג' או לרבעה גרעיני' קאים וליט
ראוי לאכילה בעת אשר כלקט מן
העץ לבל נטמן נטמן ימים רבים
עד סיומו ד).

שחם, a f e i g e t e t
שחם, ס' נחכמס יסד לרן תר'
ללסל נחכמס סס שחסיס
דלרעל, בחוקו מוסדו לרן מלגוס
וכד סס שחסיס דלרעל, וכן
תר' זכריק יסוד עולס (א"ב פיל'
בלשון יוכי קיום עמידה ויסוד).

שחף, a f e i g e t e t
שחף, בכל מערבין ומשחמפין
כילד משחמפין במחמין (א"ב
תר' וסר רי גנניס, וסחמפין
גננין).

שחף, a f e i g e t e t
שחף, שס כך וסטרך מרגוס
סוחמך ופחילך וסטרך (א"ב בנחול'
כסוב שופך).

שחק, a f e i g e t e t
שחקי, a f e i g e t e t
שחק, נקדושיין (דף ס"ח) וסיוכו
שחקי כל שחכיר סח סח וסיו
סכיר סח סח, בכחובוס (דף
ק"ד) למר ליה לשחקיאלן קאמיכס
פילרני למרס הלכס ו קאים שחקך
ללא סחירס ליה הכי או לשקילן

כחוקה לרמ' מן המרים, וצא
ננין לשם לשם כסדה טסה רבינו
שעה זה כל כלי הקודש, ותוספת
חל' קבצו בקרן מורחית למונית בניין
לשם ולחם ימירה בקרן מורחית
דרומית ומסדה במחוקה (דף ל"ז)
וזה מי שמועד מדה ז' לשום של
כסף לו של זה כנן שרציו סיו
עשויות ומחוקה בלוחו מקום וכן
סיו בעצרת ומחוקה ללוחמין וליוקחין,
במחוקה (דף מ"ז) לוחם שמים על
לכילתו ו' על' ביטול, מיר' למד
מעבד. לשם שלם ללוחך לכילתו ב'
מבטל גיד ביוש טוב שמינו בר לכילתו
ג' וכן מבטל בשר ג' בניטול ג'
בכילתו ל' לוחך גיד ג' לוחך בשר
מחל. בעירובין (דף מ') ולכילתו
ורבי אליעזר דלמך שמי קדושות
כן, רבן שמעון בן גמליאל ורבי
ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא
ורבי אלעזר ברבי שמעון סמימחא
ורבי יומי ברבי יסודם סמימחא,
בב' (דף ע"ח) מבטל כמס קד' פוכמין
שמי לחיות בבב' יוחי שכן גדולות
מלוחיות שכן, מי' לוח קשר שכו
מכירין לוחו בלוחו מרק.

שֵׁר, Der Aufzug, die Kette
(מ ע ע ע ע ע ע ע ע ע)
שמי, בפרק ו' במקלות (דף
ס"ו) כוחל שנין שמי מקלות
שנסדק לשמי, מי' כל מילת דקיר
לרכו שמינו גונם שמי כלורך
בנגד ורחבו שמי ערב וכן כל דבר,
בראשיתין בגמר' לענין מי שמוכח
בסדר.

שֵׁר, אעפ"י, אעפ"י, אעפ"י
שמי, בבב' (דף ק"ב) כיון
דמשה כי לא עבדי סבי, בבב'
מלית (דף כ"ו) לא לריבא דלמך
שמי, מי' עלה כהן סג' סדנה בלוח
שמיים סדנה כהן סג' סדנה כהן סג'
למכך עלה כהן סג' סדנה כהן סג'
י"ח) שמי דמשה כי, לים לקדירה
סדר למד דמשה כי, במעבדות (דף
ס') לשם יבך סדנה לשם רשום דר
שמי' שמי כי כמחוקה מלמוריד
מל ומסר מיר' יבך שמי כהן
כהן, בלוח שמינו מלמוריד כהן
בלל לשם שמי מי שמימלל.

שֵׁר, אעפ"י, אעפ"י, אעפ"י
שמי, שמי לשם מלמוריד ופוסק
בב' מלמוריד בערך סמי.

שֵׁר, אעפ"י, אעפ"י, אעפ"י
שמי, בבב' (דף קל"ד) סמי
יבוקא דלמ מלמוריד, מי' שמי
יכול להמין.

שֵׁר, אעפ"י, אעפ"י, אעפ"י
שמי, ענדוס (דף ס"ס) כדי
שישמו וימחוס ויגנו, מי' שיכול
לנקול כמחוקה שלבד כעשויות צמיח
לו במיר ויסתו' לוחו נקב ויגנו
כמחוקה, וי שמוס מתיסח כיל,
כדכתיב שמוס כעין ומסרגמין
שפיר חיי דהיינו פתח. במחילת
ליבס כל מי שמימלל: למד כליכור
מעציו כמחוקה ככ"ד סמי סמימל
שמי כמחוקה.

שֵׁר, אעפ"י, אעפ"י, אעפ"י
שמי, בבב' (דף מ') כי
פ. יג. בלוח סמי, דמך קד

ורש ביוסף דע וואס לא כחיק
לביט דקלי, בינאמ (דף ע"ב)
יוסף דע וואס דע וואס לא
מחליק וואס מווארניק ביה מווא
בניך שם.

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, לאף נאע שחא שחא
דע וואס כח פערשט בניך לאף.
באמ (דף ק"ד) שחא לאמא
לכחא, נעיוואן (דף ק"ב) שחא
וואס דע וואס בי רבי פערש דע וואס
אקלי לאמא עאכ וואו לאף שחא
פי' דע וואס סיני פערש וואס
קורש, כח פערשטן בל קורש
באלל דע וואס (ש"ב דע וואס
כחא):

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, נאע קמא (דף ק"ו)
שחא דע וואס דע וואס פערש
פרי' שחא שחא שחא שחא
באמא כחא כחא כחא כחא
כחא, שחא שחא שחא שחא
פרי' שחא שחא שחא שחא
(ש"ב דע וואס שחא שחא שחא
שחא שחא).

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, פרי' וואו שחא שחא
שחא שחא.

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, פרי' שחא.

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, באמא (דף פ"ו) שחא
באמא באלל (דף י"ו) שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא

שחא (ש"ב דע וואס שחא שחא
וואו שחא).

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, נאע שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, באמא (דף ל"ב)
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, באמא (דף י"ד) שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא
שחא שחא שחא שחא שחא

שחא, Schale, Schale, Schale
שחא, באמא (דף ל"ב) שחא
שחא שחא שחא שחא שחא

ששיין, (שפייין *Schee*) **ששין**, (*Silic. Sose*)
ששיין, כלפימים בדבש מר' ירושל'
כששין בדבש, כטעם לשד השמן
(א"ג בנזקאות כחוש שפויין עין
ערך שף.

ששל, (ששלש *Silic. Sose*)
ששל, דמקדד ליה למחא שושילמח
כנר פירשנו בערך שלשל, בנמק
(דף ס"ט) יכב ליה שושילמח
דמקיק עליה שס. בגיטין (דף כ"ו)
יגב וסכמ' ושושילמח דרדן
גמילח, פיר' גלגל' יוסמין של
נשיא' שרשק' וזבטסור מר'
ירושלמי שלשן דרכה טב (א"ג מר'
נרמק' וזב, שישלן דרכה).
ששמי *Sesamum* (שמשם *S.*)
ששמי, דשגשמי, קאמרת כנר
מי' בערך טרימ' וכן כן שושמיין
(א"ג כן נקרא ששום שום בלשון
יג' ערמיו).

ששמן, *Sage* (דף ס"ו) וכי קו
לששמן כמלת דררי מידי לישקלי'
בנמק (דף ע"ו) דכ' מייסוקן
שושמן כ' נמלה, מי' נמלה גדולה
הס (דף קי"ח) ובמבוכ' (דף ע"ה).
דששמן כ' גנר' כורסי' כי קרמ'
דמו לכ, כי' מי שנעלה כשיעור
נמלה כמו חשל מוקנה בין הנשים
הקשונות ממנה, קרמ' שרות כמו
קורים וסכמ'. נכרדים (דף ב"ה)
ידלמ' סדין גנר' שושמ' חל,
לך של. כמל' ענל חרנו' אחרמי
לששמן כ' עטל' (א"ג בנזקאות'
כחוש שום שום עין שס).

ששורא, *Sage, Mantel, Umwurf*
ששורא, ופרשו ששלים מרנוס
ירושלמי ויפרשן שושפ', לירד
בשלות מר' בשושפ' סוף,
וילט פניו בשדרתו מ' לשושפ',
מרנוס המכללת והמעט פנס
כיתונת שושפ'.

ששורא, *Sattel, Sattel*
ששורא, נב"ק (דף ל"ו) וענדיה
שישורא פי' עשן כמין אור,
בפסחים (דף ע"ב) לישל' ניגיהו
מפנקי, מי' מפנק' לאו בר ענודס
הוא הלכך יכנס גל' שס חשד סיכמי
דק' גדיל שישורא, פי' אין שס
ביוש ששורא אסור במלכותו הוא

ולא שקלי תנא שרשו י קל משמש
 ולית לן כס' בל' דעת הוה דקלכלי
 כהדיוס לא הוה מלכדה דב'ק'
 (דף ס"ו) דכתיב ית' למרה תורה
 טבח וסכר משלם תלמידי ד' וז' 2
 חכמי שכתבו ד' ב'חל' מ' כס'
 ותשר שרשיה וז"ל מ' כסבה
 כלומר אם מכירתו מכירה וכן י
 טבח כי הוה דגרסינן ב'טבח
 (דף ל"ה) מו שכתבו ב'חל' דף
 כס' על עקד על אחת כס' וזכרה
 וז"ל ששחל כס' מ' ד' ד' ש' ד' ש'
 ליה מקום ד'ג' (א"ב ע'ז' ד' ד'
 וזכאכ)

[illegible]

שש, ש א מ ז ח ט י כ ל
ס, במדק קחל במדות (דף ל"ב)
וטבלל של שיט וטבעת קבועה נה,
צושת (דף ל"א) גערי רבות במקדש
כיון דשיטל כיבו, כלכלי שושל
כחל ומדמל עין בערך כהל.
כשל, והדולפקי שנפחתו לו שחוק
בשיט עין בערך דל פ ק
גמל (דף כ"ט) גרד ספסל

דעליקטן דאס , כמו דלעת חמה
, עס

שש, (א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת)
 ט, נחלק סוק ד' בעבודת (דף
 ז"ו) על שם סניקות מדרגת חס
 סתרוס על סוק בית המדרש וכו'
 שש, (א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת)
 ט, נחלק סוק ד' בעבודת (דף
 ז"ו) על שם סניקות מדרגת חס
 סתרוס על סוק בית המדרש וכו'

ששיבא, (Shine felle Shu[shide]),
 סיבא, בבא (דף ל) ש
 קא מעבי אויבא תלמידי
 מן תנאיה, וסוף שון תרנב וסוף
 א יול ק טל בדרומט לעל צור
 א.ל.

[illegible]

יְרוּשָׁיִם, שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
 שָׁנָה יָמָה, סָדֵק וְיָקָד' קִבְּלָהּ
 מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 מִי שֶׁהָיָה לָקֹדֶשׁ לְמַעַן
 עֲשֹׂה בִּיחָד, בְּהַשְׁכֵּחַ לְכָל

כלום נפתרלו ארומה. ונקרס ארס
טכני גרומם כמו שהם טס,
כי כטיס בלגן ארמי פשרק
נדקדקן בריש זכ סערך וסמערדי
ק נצב' טבע הוס וחכו טיפול
דערסין נפמחים (דף מ"ס) ר"ס
אמר אף מכשיתי נש' מכשיתי נשים
ס"ד? אלא סימא אף טיפולי נשים
וכו', ונפרק קמא נמשקין (דף ט')
ועתה אשם מכשיתים נמועד (נמ')
לאו בן מכשיתי נשים כוסלם וקוסמם
ומענה שרס על פכים, נמוסמם
עמ נפרק סמוליא רבי אליעזר
אמר ולא מקנה אשם פכים נבגד
שינו שרס, לט כמל ולא שרס
עין בערך כמל (ס"ב עין ערך
מיקון).

שרקא, שרקה, שרקה, שרקה
שרקא, נשמת (דף ק"ט) אסר
רנ תדא שרס קא טווא שרי, פי'
מיס של טעי אנטיס סמוליאין אומן
נפממם וסומן אומן לבדן ויפין
לשאל, פי' אסר מוסר לשרוק
נאר ללי נשטן כשגם, ואע"פ דמחוקן
סמלל טווא מלשון מוי בורס.
נפממם (דף ס"ח) ומיסי קרניו
(נשרס) פלי מיסי קרניו רבי
סיס בר רב אמר שרס דמעיף
פירש רב כלי גאון ז"ל שומן רך
כמו מוח וקדוב לפיוס ריעי וקשומן
כדוסס לפוס כאמר בלשון ממים
דנמק אגב דווקא, פיר' אינס
סמערקין טבני טעיס אלא ס"כ יגר
דס נפכין מיכא שטעיין דכתיב
יקרבות ממים וסמרגס רב יוקף ונכמי

רשיעית לריקוס יסמכן כי נקדס
שרקא ו רשיעא כמו פריגי'
סדוקקין וממרגין ואין סמערקין
אלא בלעז, נמולין (דף ל') פלי
ליסס? אמר רב כהנא שרס קא
דמעא דנמק אגב דווקא, וישנו
נמ"ק (דף כ"ב).

שרקרק, שרקה, שרקה, שרקה
שרקרק, נמולין (דף ס"ב) רסס
ו שרס קא פיר יוסק. לסס נקדס
סמו רסס? אביון ענאבא דמפי' לעול'
פי' מטר, אמר רב נימי וסוף דמפי'
אסירי ושריק דקרק ופירי דלי
ימני פארעט ושריקי אסימסיס
נאמר אשקס לסס ואקנלס כי
כדיתים (ס"ב מר' ירואלמי ואם
קקלס וסא סרסס זי קקל ויט
שרקרקס).

שרר, שרר, שרר, שרר
שרר, בילסדנו בריש כי תשס שרר
אנן סססר, שרר זס סססרין
ולסס נקראו שרר סס שרר
נמון נאמלעיתו של ארס כד סססרין
יושנין בלסכס גויס שפוס נאמלע
קנים וכו'.

שרש, שרש, שרש, שרש
שרש, בריש נמרס דפרק סורע
(דף ק"ל) ונגיטין (דף מ"ב)
סאני סמס דקא מסרשי ליה,
פי' דמי סמעזר עלמו ססכו לו וספער
ססוכו סססס לפיכך סיב לסמ דרמי
סססז לו סגוי סמעזר לסמס ללוי,
נב"מ (דף מ"ב) וסא קא סמסרשי
ליה רב ססא בריה דרנא אסר דכוס
סכרס אלא. נמ"מ (דף ו"ב) כיון

702

י"ט וכו' חזקן מי ספער, נני
 נלעט (דף ג"ג) ספער דל:
 שריק איבוטשלי, נאכט (דף ג'
 בן שריק בן לא שריק. נאכט:
 (דף ג"ט) ספער איבוטשלי וואק:
 טינא, ננאט נאכט (דף י"ד)
 ספער נמי שרי לים שריק לים.
 בעצורה (דף ל') שריק וואק:
 מי ספער נאכט ספער. ננאט קל:
 (דף ס"ט) נר ווארט ספער:
 ווארט לים לאמער ווארט שריק:
 כול ענין ספער וואק:

[illegible]

שרק, (מר קון וזיל)
שרק, בעמ (דף ל"ב) אסל
מעמר שרק על פניכ מעמי אנח
פי' שרק בזין לכר גמס מעמר
לומ בארע ומעמר לומ על מי

מדף שלה מלא פרחים בחוליה וסם
הבית על העיר מוקדס רבה פין
(נמשכות).

שׂוֹמְרֵי תֹרָה , e m m e l
 שׂוֹמְרֵי תֹרָה , כִּי כִּי נִבְּלִים (דף כ)
 שׂוֹמְרֵי תֹרָה אֵינֶם אֶלֶּם מִשְׁמֵי שָׁמַיִם
 פִּי סֶפֶל קָטָן , וְכֵן כֹּהֵל שֶׁלֹּא
 קִיּוּדוֹ סֶפֶל אֲדוֹל לִפְנֵי סֶפֶל קָטָן ,
 גִּבּוֹר (דף קכ"ט) רֵבֶץ קֶלֶס
 גִּרְשֵׁי פֶסֶל , נִפְסָדִים (דף כ"ז)
 אֶלֶם רִפְיָה נֶר סֶפֶל גִּרְשֵׁי פֶסֶל ,
 פִּי פֶסֶל אֵל סֶפֶל שְׁעָה מַעֲלִי
 אֵינֶם רִשְׁיָה לְאִיּוֹרֶם נִעֲנִים
 אֶלֶם לִכְנֹס מִמֶּנּוּ , נִתְּנָה (דף
 י"ד) שׂוֹמְרֵי תֹרָה לְהַדְרִים רִבְּנִים , וְשֶׁנֶּם
 נִתְּנָה (דף ל"ט) נִתְּנָה (דף
 כ"ד) מִנְּהֵם שׂוֹמְרֵי תֹרָה , נִתְּנָה
 (דף פ"ט) רֵבֶץ פֶּסֶל שׂוֹמְרֵי תֹרָה
 נִתְּנָה בְּמִלָּה (דף כ"ט) אֵינֶם
 דְּמוּתוֹ שׂוֹמְרֵי תֹרָה חֹתֵם וְקִיּוּמָה
 וְכֵן קִיּוּמָה מִלָּה .

שרץ, (ש ר צ ח ע א ז י ו ט) כנרש'ל רנה מרשא ס"ט וימן
מזן וס ש ר צ מנופי מורה ופין דמו
טעם פנדרו אלס מרונוי המקרא,
ר' שמעון בן יוחי קומר טעם כעמע
ר"ט קומר זס וזה.

שָׂרָק, ח e f e e m f e f e e e
שָׂרָק, נְבִילָה (דָּף לֵב) שָׂרָקִין
לֵים חֲמוּרָה, פִּי' טִסִּין פִּי' חֲמוּרָה
נָטִיעַ בְּאֶשׁ נִשְׁתַּכֵּן כֶּפֶת לֹו הַלְלִי
נִתְּמוּ לִרְקֶתֶת דְּפֶרֶת טַמְבִּיק, בְּלוּרָה
סִין לֹנוּ גֻזְלִין טִיעַ צִי"ט לֹלֶס כֻּטְלִין
מִן עֶפֶר בְּמִלֻּחֹס בִּשְׁפָה נֶחֶד עֶרֶת
שְׂהֹרָה בְּצִין טִיעַ וְסִבְכִּין לֹוֹמָה מַעֲרָב

כ"ד) אי ציריף מר סעכס דריסל
צכרימות (דף כ"ב) נשעה עהנשמה
יולס משרף, פיר' שולץ הלג
מדיס הכנסה ואומדןס הוי צברת
צנזיר (דף ל"ו) אי דקא שריף
מישרף.

שרף, *Garz, Graft, Gummi*
שרף, בפסחים (דף ט') יכליש
לו שרף ופניו מכביץ, פי' כשפולט
סעצב יולט מסנו לחס כחלב, נפ'
ד' צמעצרות (דף ס"ד) הסולק
אזיס גילט בארף פיר' כרמע
ומצמרים.

שרף, *ז u e u q i z*
שרף, צברכות (דף ט"ד) כל
סצודה שאין צה שרף ליכס קעודס
פי' שרף שטיפי קח סמלכל צמעים
שרף, *ז u e u q i z*
שרף, נע"ז (דף ט') כל מיסס
גיש צה שריפה יש צה ע"ז, נטר'
שורפין על סמלכים ולט פדרכי
האמרי שאמיר צאלוס סמסס ונמשפרו'
סנוטיך וגו', וכסס שארפין על
סמלכים כך שארפין על הנשלים
ומה סס שארפין? מטחס וכלי טשמיסס

שרפא, *ז u e u q i z*
שרפט, צגדס (דף י') ליזוכי
זקנה וז שירפה מלוי, פי' כגד
המחילה לרסית דס טטל וזוקתו סן.
כטפס, וכטפולס קין שירפס
מלוי, צויקרט רנכס צמרשט זלט
מהיס מורת וכסיר ס' מסך כל חולי
ז שירפס (ט"ב גס זס מענין
סקדס פי' לסות ודס ודעס רש"י
הכך פי' כערך צמולס ערמיס טהורים

דשרכי עיין ערך שדך כי כן
גרס צעלסערדיך: (יכול סכו סרק).
שרבף, *ז u e u q i z*
שרבף, צחולין (דף כ"ב) ספול
שרכפל דספק דרוסס וכי יריס
קנו, מרנשו ופרי יריס שרכיפס
ואמר עס קני' אגוע, ואמרי' עס
חוקי' ושרכפי' סמכניד.

שרנק, *ז u e u q i z*
שרנק, מר' וחכר מןק נפשי
צחרט שרכקא נפשי.

שרנקא, *ז u e u q i z*
(*ז u e u q i z*)
שרנקס: צחולין (דף ס"ג) נגמ'
סימני סעיק מלי צר חוריש' סמר
לפי שורכי קס פי' מין כך.

שרע, *ז u e u q i z*
שרע, צמורת כהנים סמור סל
הכהנים שרוע שנסטטה ידכו קולט
שפרסח רגלו דומס לאל סוס, פדסח
רגלו דומס לאל סמור.

שרע, *ז u e u q i z*
שרערא, *ז u e u q i z*
ז u e u q i z
שרע, צנכא קמא (דף כ"ט)
סמר רנ אקס צניה דרב לי קס
טצקס לס כנון דעצנא צשרעסא
דנכרס מ' גפס סכר, צחלקלקות
צאפס מר' צס שרועין צקבלס,
סס סלסר צולץ וסס סלסר סכס
מר' שוט חקס משרועי סא וסס
סלס פדרכוכיט.

שרף, *ז u e u q i z*
שרף, נע"ז (דף כ"ט) כהן שרעמו
יכס שורפה חיה, צמעניות (דף

בקרובין (דף י"ב) וכמו לו בלל
שרטוט, ושטר רבי ילחק שנים
כותבין בלל שרטוט שלש שין
כותבין, נמתיחם פה פרנעם שין
כותבין שלש כותבין, מר' מרנול
פגלס זריכט שרטוט כלפמס של
פח' כנר פיראנו נערך קומט.

שׁוּרְטוּט, Syrtot, שרטוט

שׁוּרְטוּט, שרטוט, שרטוט, שרטוט
שרטוט, נדרכות (דף ס"ט)
שרטוט שרטוט ומשנס שריער
שטיק לה למורש בלילי, שטר לל
שיינין שטל יעלה שרטוט שין
נערך שול, נערובין (דף ל"ט)
גרה שטל מיכעל שטפס ויעלס היס
שרטוט, נשנת (דף פ"ב) ירד
גבדילל ונען קנס בים והעלס שרטוט
ועליו נכנס כרך גדול של רומי, נכנס
פמרט (דף פ"ב) וליקוש דלמל פמרט
לרעל שרטוט וקדקו נה שלש
בדי טילכות, פי' ניקוש דלמל נפשו
מן פגא שלש סיטרי ומתכנס עמרט
חתיס הוול טילן ומכנסו עיקרי הכנו
סוטרי ומתחזי כאלו מן סקרקע למתן
ויטען הלוקס וישטר שלש טילכות
קניתי ויש לי קרקע. נכנס פמרט
(דף קכ"ד) דיקולט ווליס לרעל
ולמקא שרטוט דכולי עלמל לל
פליגי דאקיל, פי' כגון שסיס טקוס
לשגורן וסיו ססיס נקוים נמוכו
וכחקנן נמוכו עמר ונכבו סמיס
והוכ' סמקוס לריעס, נסיף נמ'
דחמיד (דף ל"ב) טייתי מלנס
סירמל וסיפי לים נלנלס דלנלס
דמדיקל לים נירלס וקנרי לס סיכל

דשטיק יוטל שרטוט קארט פנדל
פירי לל פנדל, פלל ופלל נורכי
פיריחו לל סחקס ללו נפלל, כי'
לוקרין כנרענין של פליכס סירמל
ומושקן לומס נחלכ כדי שידנק
כרעיס נידר וטועין לומס בלי אל
יס, וענן קורמל ולל פערס,
ומלליס כל כך ג' ענפס סקן שין
לום יכל לסשן נידר נכד (ל"ב
פי' בללן יוני רומי מקוס פלל סל
נמוך סיס).

שׁוּרְטוּט, שרטוט, שרטוט, שרטוט

שרטוט, פפסיס (דף פ"ד)
רביכל שטר פלל על גב דלל פמרט
נמי טילל פמרט לי אפמר דלילי נכ
שוריקל דרמל, נחללן (דף
ט"ז) לי לים בים שוריקי סירי
מרמס, וסל (דף ל"ג) לל לרמק
שריין סנל ירענין לי לים נכ
שוריקי סמקי לרמק, כל שפמל
ליס נכו שוריקי סמקי שין
נערך כרכל (ל"ג פי' ניריס
וקוים ונערך כרכל לל פמרט נל
נערך ומכסן רלייס שפוס
לל סייס ספרו).

שׁוּרְטוּט, שרטוט, שרטוט, שרטוט

שריר, נשנת (דף קמ"ב) כין
דלל שריר שריר לל סליק
פי' שליכו אדיו חק ספו דפישל
לשרורי קל סיביון, כנר פיראנו
נערך סך, שרן שטר לנכ נרל
מר' ירושלמי שרירן ומירן: סוס
הענין נענרי בשרירדות למילן.

שׁוּרְטוּט, שרטוט, שרטוט, שרטוט

שרך, דיקלל נישל נכדי קינל

נָקַעס מן וְסִיחַ הַעֲקֹב לַמִּישׁוֹר,
בְּצִיל יְרוּשָׁלַם שִׁיטָּה בְּמִים בְּכִרִים
וּבְשִׁמְרָה מִמֶּנּוּ כָּל הַמִּישׁוֹר כְּגֹן לֹד
וּבְכִרְוִתִים שֶׁמֶן שֶׁרֹן, כְּמוֹ כֹּכַר
מְכַרְכֵּל וְשֶׁרֹן וְלֹמֶד אֲנִי תְּכַלֵּם
הַשֶּׁרֶן וְשִׁטְמוֹתֵי שָׁקֵם יָדוּעַ בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל.

שֶׁרֶחַ, *schere, scheeren*,
שֶׁרַח, וְיָקִי אֶפְרַיִם כִּינֹכֶס פֹּתֵם
אֵין לֵב מֶר' כִּינֹכֶס שֶׁרִיחָה
דִּלְכִּינֵנוּ בְּנֶסֶס וְלִים לֵב לֵב, כֶּסֶס
הַסֶּכֶה עַל מִסֶּה וְהוֹרֵד' וְהַסֶּכֶה אֶת
כִּיחַ קוֹדִין לֵם בִּלְשׁוֹן יִשְׁמַעֵאל פְּלִימִת
שֶׁרַח וְהַסֶּה וְהַסֶּה אֶת כִּיחַ
עֵנֶה וְהוֹסֵם לְלִלְחֵם מִמִּתְכֵּן שׁוֹמֵם
בְּמִתְכֵּן בְּצִיל שְׁמִילֵם יִפֶּה וְקוֹדִין
שׁוֹמֵם בִּלְשׁוֹן יִשְׁמַעֵאל מִשֶּׁרֶס:
(וְכֹס כְּמוֹ צֶרֶחַ בִּלְשׁוֹן עֲנִי).

שֶׁרֶט, *schert, scherte*,
שֶׁרֶט, שֶׁרִיטֵם וְגִרְיֵם אֶת־הַסֶּה
כֶּכֶר פִּרְסָנוּ בַּעֲדָךְ גֶּרֶד.

שֶׁרֶט, (שֶׁרֶט *schert*)
שֶׁרֶט, מֶר' וְיִמְרָחוּ עַל הַשֶּׁרֶט וְיָקִי
וְיִשְׁרֵטוֹן עַל שֶׁמֶסֶל וְהַסֶּה נַעַל
הַעֲרוֹךְ גֶּרֶם וְיִשְׁעֲרוֹן עֵינָי עֲדָךְ
שֶׁמֶרֶט קֶמֶס.

שֶׁרֶטֶן, *scherten, scherten*,
שֶׁרֶטֶט, בִּשְׁמֵת (דָּף ע"ס) אֶת־כִּי
הַסֶּה מִינִיכּוֹ וְעֵינִל שֶׁרֶטוֹט,
בִּינְפֹת (דָּף ל"ט) מֶר' וְהוֹרֵד הוּה
מִשֶּׁרֶטֶט וְכִתִּיב כִּי קִרְאִי, וְהַסֶּה
(דָּף ק"ו) מֶר' וְהוֹרֵד הוּה מִשֶּׁרֶטֶט
וְכִתִּיב כָּל הַפֶּרֶשָׁה, מִתְכֵּן לֵב מֶר'
בֶּרֶךְ אֲדִיר וְהַסֶּה לֵב אֶת־כִּינֵנוּ
לְאִיכְתוּבֵנוּ? וְהַלְכָתָם כְּמֶר' וְהוֹרֵד.

מֶר' אֶדֶר שֶׁכֶּן עֲלִי הַעֲבָן רִי שֶׁרֶט
עֲלִים עֲנֵה).

שֶׁרֶף, *schaffen, schaffen*,
שֶׁרֶם, בְּיִמְיָן (דָּף ס"ט) לְמִישְׁרָה
סִיחַ דְּמִישְׁרָה בְּמִישְׁרָה 'י' לִשְׁלֵל מִי
שֶׁמֶסֶל עֲטֹר, בְּמִישְׁרָה בְּמִישְׁרָה
(דָּף ק') שֶׁרִי שֶׁקֶךְ וְעֵינִל בִּי
נֶסֶס, מִ' פֶּתַח מִן וְכֹכֵל לֶסֶס
וְעֵתֶה הַסֶּה פֶּתַח מִן מִשְׁרָחוּ הַסֶּה
שֶׁרִיחָה.

שֶׁרֶף, *schaffen, schaffen*,
שֶׁרֶף, בְּנִרְכּוֹת (דָּף ל"ט) רִבִּי
וְהַסֶּה כֹּסֶס בִּלְשׁוֹן שֶׁרִיחָה.
בְּנִרְכּוֹת (דָּף ק"ג) מִלְכָּה לְאִינְדֶּךְ
שֶׁרִיחָה בְּנִרְכּוֹת, וְעֵתֶה לֶסֶס מִשְׁמַח
מֶר' יְרוּשָׁלַם וְעֵתֶה לֶסֶס שֶׁרִיחָה
וְהוֹרֵד אֶת־הַסֶּה מִינִי, מִשְׁרָחוּ
וְשֶׁרִיחָה שֶׁרִיחָה מִינִי.

שֶׁרֶף, *schaffen, schaffen*,
שֶׁרִיחָה, רִשְׁמִית בְּכֹרִי אֶת־מִתְכֵּן מֶר'
יְרוּשָׁלַם שֶׁרִיחָה בְּכֹרִי מִינִי אֶת־הַסֶּה,
רִשְׁמִית מִשְׁמַח מִינִי שֶׁרִיחָה
מִלְכּוֹתִים, רִשְׁמִית קִלְדִּיכֵם שֶׁרִיחָה
מִלְכּוֹתִים.

שֶׁרֶף, *schaffen, schaffen*,
שֶׁרֶף, בְּנִרְכּוֹת בְּכֹרִי בְּכֹלִים
(דָּף כ"ג) שֶׁרֶף לִין מִשְׁמַח, מִ'
בִּית יֵד שֶׁל עוֹר דְּמוֹת שֶׁמֶסֶל הַסֶּה
עַל אֲדוֹמִיתוֹ שֶׁל יִפֶּה בְּנִרְכּוֹת
עַל יְדוֹמִיתוֹ בְּכֹרִי. וְכִלְשׁוֹן רִמִּי הִיד
שֶׁרִיחָה.

שֶׁרֶף, *schaffen, schaffen*,
שֶׁרֶף, בְּנִרְכּוֹת בְּכֹלִים (דָּף
כ"ג) מִלְכָּה הַעוֹל הַשֶּׁרֶף, מִ'
שֶׁרֶף

בגד כסוכה לא כחמיר משאב
של ישראל שריד ופליט, ר' ישמעל
בר נחמאי אמר בגדים גורדים פתח
מבדיוסם עיין בערך גדר, נמלה
(דף ו') אובני שרידין יאז
רקס פיר' אובני פלמיר תבטי
עאני נניס הסדרש של טמיר.

שריד, (סרוד : שריד)
שריד, תר' ירושלמי ואז מר
גאומד ושריד סיף, נפל סרוד
גרים סרוד עיין סס.

שרדנגין, Sardonien
שרדנין, מדרש שמת רנס מר'
וחס סדנר ארז תעצה לסס ראוב
שרדנגין פי' מין אבן טובה נלאן
רומי.

שרה, Sarah
שרה, ברש שבת (דף י"ז) טן
שורין דיו, נכסחים (דף ל"ט)
אין שורין ארז הסדסן לפרטלין
נפ"כ נטעאר אבי (דף ס"ו) וגרין
קמט בעדיות (דף ב') ציט ארלי
אוארין שפין ושורין נסכסו,
נננא נמרט (דף כ"ב) מרמיקין
ארז המארס מן ירק. גמירט (דף
מ') ונננא קמט (דף כ"ב) לטכל
ולא לטשרס ולא לכניס פירק
שריית הפסחן וכינסו כנדיס.

שרה, Sarah
שרי, Söhne, Söhne
שרס, נבראגים רנס מרש ס"ט
ויקלס ויל מני עארין שריין
נכריסיס דבייטק, ארז קורס ארז
מרומו נברט שרי סרס, נל
קורסו גטלל אירומי (א"ב)

שרג, Schraffen, Schraffen
aufspringen, Schraffen
שרג, נניס (דף ל"א) שרגינהו
ודאי אקליכסו, שרגט דליכני
נמילני כנר פירשנו בערך שור
נכויר (דף ל"ט) כיון דלית בית
חליט שריג ואזיל. נננא מליעט
(דף ל"ג) שרג סד מיכניסו, נחולין
(דף כ') כנרס עליו נאר' שרי
קסס משרג שריג פי' ענין ירדס
(א"ב מר' לכמר נכס על סרדן
ל משרג נכוין על ארעא).

שרג, Schraffen, Schraffen
שרג, ארז מרס מרסס רעפו
תר' גברט סטופט משרג סכריה,
זכפתית נפספסן מרומו ומשרג
נפספסן, ואל מקדק נעפעפס
מרומו ולא משרנג נניכנס
(א"ב מר' אומר פת ארז נמיר
שרגוניס).

שרגא, Schraffen, Schraffen
שרגט, נחולין (דף כ"ט) שרגט
נמיסר' למאי מסינא? דמסר לס
גוזס סיליטא ושרגט, כנר פירשנו
בערך גז, כי כר מליה מרומו
מטול שרגט הוס פוקדט, כר
רעמיס ידען שרגט דרשעני (א"ב
וכן גלאן ישמעל).

שרגש, Schraffen, Schraffen
(Schraffen, Schraffen)
שרגש, בעירובין (דף כ"ט) מרי
שרגוש כיסני פי' מדע ידוע אהימס
נכומנדימא : (רש"י פי' ררודין).
שרד, Schraffen, Schraffen
שרד, וארז בגדי סשרד ארמלי

מתייש ומלכני' דהס' ידוע נמצע סין
 צחילנות וסן ננעלי חיים שכל דבר
 הכולד סין כללים משני מינים סין
 זרעמן הכולד הוה עושה פרי, וסילנות
 שהרכיבו מין באסיו מינו סין
 הגרעין שצמד הפירות מלמית להוליל
 סין, וגם ננעלי חיים סין הולד
 הכולד מכללים, מוליד כמו שידוע
 צכודכיימס הנא מסום וסמור סין
 מולידין לעולל, וספער ישלמר שנשכל
 זה סמור החורה כללים סן נלומח
 וסן ננעלי חיים כדי שלס להכרית
 ארע ולס יסבר סחד סהסעים
 הכנרלים סשס ימי ברשאים, ולפ"ו
 סצופילו צודסי סינו בא סן כללים
 סהרי הכוללי מסענרים ויולדים
 וסזה מוכס שהצופילו סוס מין צפני
 עצמו סינס סוס ספס סס סוס מין
 ס' סו מין צססה, וקרוב לסמס
 כרלענ"ד דלרעס ר' יוס' צסס' מולין
 דף פ' ע"ס ססמר כוי צרי'
 צפני עצמו סוס ס"ל דכוי סוס מופלי
 וסס רס' דר"ס בן גמליסל סס פליג
 וססר ססוס מן צססה וסל בית דוססי
 ס' סגדלים מסן עדרים עדרין וסין
 זה מסנע ססיות כי סס סנע צססות
 להיות יולסי צעדר ולרעוס באסר כמו
 ססססו, וסכוללי סן סוס סגדלי' סוסס
 צבים ורועי' באסר בין ססורים וסני
 רסיתי במדינו' סקריינס וסמדינו'
 צסססרסניען עדרים עדרים מן
 צופילו סרועים צססה וססר בין ססר
 צססות סבים וסולנים סס מרות צופילו
 כמו מרות סלנו וסני ססיתי מסלכ
 מרות צופלי וסכלתי מסססס וגניכות

סנעסו מסלכ צופלי, ולכן סוס ססס
 סללינו סכוי סוס צופלססס ססו סגדליס
 ספלומסל סנין ר' יוס' ור' סני' ס"ל.
 סינס סס סן סוס סכוי סוס צופלי
 ססס קסס מסססה צסס' צכדסס (דף
 י"ב ע"ס) דסנו סין סודף לס צענל
 ולס צפי ולס צכוי. וספסר צסס' סס
 דסין ססר ססור נפסס כי סס צסס
 צכסים סו צסס עיזס וסן מססרין
 צס' י"ד ס' ס"ס סס' צ' וסעסס
 ס' ס"ד דכוי סוס צופלי קסס לסלי
 לריך לססרי צססס דסין סודף צכוי
 סס צלס' ידעין דסין סודף צכוי
 דמסנ"ס סס סוס סין ס' סס סן
 סודין צס' וסס סוס צססס סוס סני
 מין סס צכסים וסס עיזס, וסס
 כיסל דססס דססרססססס כסי סססר'
 סכוי סוס ססס ססן סניס וסלנו' נ"כ
 סוס מססה סלינו לריכס דסס' ככד
 סני סין סודף צכללים וגם ד"ס
 דפליג סס צססססן וסססר סודף
 צכללים וסין סודף צכוי ע"כ סגד
 דכוי סינו סס מסניס וסלני' וסין
 צכ"ס צכ"ס ססלכות צכדסס כלכס
 ס' לגרסות סרססס צכדססס צסס'
 מולין דף ע"ס ע"כ לס פליג ד"ס
 צסונו וסס צכו דסן צכולד ססניס
 ומכני סכל כוי לר' סוס צרי' צפני
 עצמו ע"ס וס"כ לסלי צ"ך לססני
 דסין סודין צכוי סס צלס' ידעין
 ססין סודין צו כיון סלינו סס צכסים
 וסס עיזס, וכרלס לי לומר סף ססס
 צגנסו וססונו כסור פ"ס סססר ססס
 מסן סססס כי יס לו כסי דססססס
 לעיזס כי קרצו סס ססס כקדרי

דבערך שלמניו לא נזכר שצופילו
כלל, ונצ"ך שר כתב הערוך שור
הנר מן נהמה, ונצ"ך כוי מפרש
שכו כול דע מיש הכולד מן לני',
כרי שגערוך הוליע דשור הנר הול
מין גכמה ואין גו. סכך כדעת
הח"ק נאשנה סוף פ"ח חסמ' כלאים
ואיך כתב הכ"י והאגוד שחמת הוא
שבערוך נערך שר כתב דשור הנר
הול צופילו ומכסין את דמו, ובימור
קש לוי על הגדולים האלה דאיך
לפאר דנפילו הוא שור הנר, הול
בסוף פ"ח חסמ' כלאים פליגי מ"ק
ור"י נשור הנר מ"ק הנר שור הנר
מין נהמה הוא ור' יואי אבר מין
ח"י הוא ומפרש הנמ' נהמ' חולין
דף פ' ע"א טעמא דמ"ק דאמר שור
הנר הוא מין נהמה דמתרגמינן
הוא תורבלא והיינו שור הסדנר
פכלל שהוא נהמה, ור' יואי הנר
סדנאיב ל' נהדי חיות הוא חמר
אקו חישון וכו' מכלל שחול' ח'
ונחלסוד ירושלמי אמר על פלוגתא
דמ"ק ור"י דרבנן סבדי לשור הנר
מכאן הוי וערק לתמן (פי' דתחלת
פוימו של שור הנר הוא נישון והוא
שור הכנימות רק שערק וסלך לסדנר
ואס קיבל טנע מדבריות) ור"י הנר
עיקרו מן חסין (פי' דתחלת חיותו
הוא במדבר ולח' יקאנ) וכפי הכתאס
שור הנר הוא הנקרא אלליונו אויער
אקס, ואמו מוכיח עליה שגדל במדבר
וכן מפרש הרמב"ם ורבינו עובדי'
סדרטורא שור פגדל במדבר, ואויער
אקס טנענו הוא כחית היער שליט

מקבל מרח ואי אפשר לקיימו נישון
גם תמונחואו כשור במדבר ונקימו
ואס ק"י חס בקריני שור רק שסס
קלרים קלת אף שערותיו הסה גסים
וקאים יומר משל שורים של ישוב,
ונזס שיך פלוגתא דרבנן ור"י אס
מתלמו הוא במדבר והוא מין ח',
אבל צנפילו לא שיך פלוגתא ו
שהרי צנפילו נאמנה הדבה מממוכת
שור שקרניו אינן דומין כלל לקרי
השור, ויש לו זקן סמת לחיו כמו
שש לעיזים גם ראשו וטוטמו אינו
דומה לשור כלל רק שסוף גדל צקומו
כמו שור ואיך נאמר דמ"ק הנר
דנפילו שעי"ו מכאן וערק למדבר
ואיך נאמנה כל כך ע"י גדולו במדבר
ומזה מוכח דשור הנר הוא הנקרא
אלליונו אויער אקס כ"ל.

ואס כוי מפרש הערוך נצ"ך כוי
זרע מיש הכולד מלני' ונ"א הרבני
במופל' הכחש השלם כמוס טמא לנרס
יע"א שס נספר נצ"ך כוי מפרש
כוי נאק הירש, על פי החוקר פליכיום
שנולד מן כלאים חיש וכלני' והיינו
כיש אומרים נהמ' חולין דמפרש כיי
זה הנא מן הסייש ומן הכלני', אטמס
אלליונו מורגל צפי כל לפ"ש כוי
צופיל אקס וכן נספר שער אכרים
על ש"ע י"ד נס' ל"ס גבי עוניכותא
דורדס כתב כוי שקורין צופילאקס
יש לו שני עוניכותא דורדס כמו
שנסלס גבי חיות ע"א, והוא דלס
כפי' הערוך ודלס כיש אומרים
צנפיותא דמ' חולין סכ"ל חסידאי
אין לומר דנפילי נההום מכלאים

ובימא (דף ט"ג) כורבן בשרי
לשון, כי' כגון שחלקו וטל ממנו
הכומר נקרא שירי לשון ופריק
איהם כורבן כונן לשון כלום' הלא
היה הוא ארוך וסקלר היוכל מסו
נקרא זכר ומסור וכירך זו, בראש
השנה (דף י"ז) לשארית נחלת גולל
לכל נחלתו למי שמים עלמו כשירים
במילה (דף י"ו) לעמרת למי
ולכפידת תפארה לעושין לבימו
ולמכפין חפארתו, יכול לכל? תלמוד
לומר לשאר עמו למי שמים עלמו
כשירי' כי' כמו אדם טפל ולא
עיקר, כיצחוס (דף כ"ה) ונגמרת
דפרק הוילאו לו שירים מעבני,
מלי שירים ביולי פירש צריך
בזל.

שר (השירה), ש i n g e r
שר, בראש השנה (דף י"ג) בזמן
שגיבולות אומרות שירי' פי' בזמן
שהתבואה גדולה ונמלאת קמה
וכשהרוח מנפנפת בה כשע ממוכה
קול פברה וכו' כעין שירי' ושם
(דף כ"ה) המוקע לשרי' בנרכות
(דף ל"א) כישרי' לן מר פיר'
ישיר לנו מר, בניטין (דף ע')
עשימי לי שרים ושרות אלו מיני
זמר, ומענוגות אלו בריכות ומרחלות.
שר, Zerkelhof, Berenmiesler
שר, בחלק בגמרא כלוקם שרי
אמן שדי בליכ, פי' שרים שזואלים
בכס בשמן ובגלים מותר לשאול בהן
במול דלא מסבחי, ואם השמן בכלי
לוחזין עליו לרפואה דלא מסבחי אבל
סיב ביד ולוחז בו. מסבחי, בנדה

(דף י"ו) שר הכנול נביא הסאח
פי' שר גדול שמוה כרנה נבי
המחמם ומשחבר ומסבחי, ואשר לו
הכרגן נעוסה דברים ממונה
שמרגנן עליו אפילו בנביא הסאח
כמו וסרגנו באפליכס.

שר בר, Balbode, Zuercher
שר בר, בסף פר"ח נבלים (דף י"ג)
שור הכר מין בהמה, נר"ם (דף
כ"ו) שור פר שחור שפר, פיר'
השור הנולד מפר אטין נכח למה
סוף חוק ושמן ומיתר שאורס, ולא
משור זקן שכבר פגש כח, נעונו
(דף כ"ג) עשו לי שר ששע נה
מסב, פי' שור פור ששע דין
שור מסב דל כלומר פדרך נהר
אמר המסב כ"ל צענן שור ובר
פרכו עלי דברי אדוני דודי הני
הנאק מו"ם שמואל סגל לנדל סגל
אלי בזה"ל: בעור יד' פי' כ"ח מסב
כוי שהיה ספק חי' ובלאים הני
מינהגה ופי' לריך לכמות אה דין
אבל אין לברך עליהן שפני שהיו
ספק, וכחב שם שח' כנ"י בזה
פער האגוד ו"ל, שור פער שחור
בופיל, רבותינו הנאונים נמנו עליו
שטכסין את דמו ולא איתפאע אס
חי' אס בהמה, ובסגס כחב אס ב
הערך פי' כן צריך אר אכל ר'
ישעי' האחרון כתב סגסילו חי'
מריס ולפי' פירשו אין לספק נמי'
וכן המכהג אלא לכמות אס דמי
עכ"ל הכי, ובא"ע פי' כ"ס שפי'
ג' ומעיק ד' מסס ופסק בדעת ר'
סאחרון ואני מסס על רעיוס בלס

שר, במדק ו' נמיאס (דף ק"ט)
 אי וסופרט ס' כושר בשעת הנגלרס
 בפסחים (דף י') ולובלין מחמת
 הנשיר כ, פי' מן הפירו' הנובלין
 מן סאיק ומיחו בידם סכמים בדים
 סוכה לו פסחים סכמי ס' כשר.

שור, (שורדה) *Seide, Seile*
 שור, *Seide, Seile*
 שר, ננרבות (דף י"ז) בעימדין
 בשורס סכמימין פטורין, פי'
 שורס סרואס סת סכמי' פטורין,
 סניסין אל שורס שרואס פניסין של
 סגליס פטורין סקריס שמע וטן
 ספסלס, שורס דרס סכספד סגלס'
 ישור על סגליס, סגסס סקד
 סקורין סת פסח עושין סלס אורות
 שורס סתס פטורין סס קרוביו
 ורעיו אל סת, שורס סגליס
 סתסיו ורעיו וסגליס בין סמי
 סגרות, שורס סגליס סקד
 סקל וססוקס סוס סעוסד לסבד
 וסספדין סס לפי סכור ססס וסקרס

סדס סוכיס, ויס סכרסיס שורס
 סתס סכד סכל קרוביו ורעיו,
 שורס סגליס מי ססוק סכסורו
 וסלססו פסח ססן סעע, וסלסס
 סססין מן סגליס וסכמי' רואס סת
 סכל סן קרובין לו יוסר מן סכל,
 סכסבות (דף ח) סכסס בשורס
 מי סכס. סכסכרין (דף י"ט)
 סין עושין שורס סססס מן עסרס,
 וסן סגליס מן ססס, מי סכרס
 דענידס ססור? לס דענידס סכל סל
 ססורס סס? סכסובס סס? רב ססר
 ססורס וססוקל ססר סכסובס, סכר

סירסנו צערך ס' ל' סרססן, סכרס
 (דף ל"ח) צעי רבי ירמיה ססיר
 סכו ססורס סכו? סוסס ולס שור
 סכר סכר מירסנו צערך סגל,
 לסרסל לסורס ולסורדיסל סכר
 מירסנו צערך טורדין, שורס
 ובר שורס סכר מירסנו צערך בר
 שורס, סכסל ססרס (דף ו')
 רמס שורס סרסן פי' סמיל סכין
 ססוסס על רסן.

שור (שור), *Sette, Sand*
 שר, ססיר סכו? פי' ססירין
 סכן עגולין, סכסס (דף כ"ט) וכל
 צעליס סיר יולסין ססיר, סכר'
 ירוסלמי וסקרס סת קרסן ס' סירין
 מן ירסון, סכסיסו' וס סירוס
 סרגוסו וסוקיס וסירי ירס, סכסריס
 וסלסדו', סרגוסו כלילס וסירי
 רגליס, וסופסמי' וססמי סמי' בלסיד
 סרגוסו וססן סירין בליססד, וכן
 וססמי סמי בלסיד, וססוי סירי
 בליססד (ס"ב פיר' בלסן יוכי סכל
 וקסר).

שור, *Sericeum, Serice*
 שר, ססיריס וסכל, פירוס
 סיריס סס, סלך מין סיכוי עיין
 צערך כלך (ס"ג ססוק גמ' דסוסס
 מסרס בים ססקדס רססון בלסס
 סירס סכרס, וסירס רס' מין
 סמי מוסקד וסל סכרד גרס סדס
 עיין סס, פיר' בלסוק וסלסס סססר
 סלכו' סירס סת פכסן וסכסוק ססר
 קח סת סלכוס סירסס טכס פרגין.
 שור (שור), *Seft, unbeschleift*
 שר, סכרס סליסי סכרס (דף מ"ז)

שק

שק

שקף, א e e a i q ט

שקף, Scherfelle ,

שקף, בחולין (דף ק"ו) תכין

י"ט נאכלות סכנך ה שקוף ולבנים

הנים טחט, נכנסדרין (דף ל"ב)

ואשר שגל טללך וכנביתם בשקף

במרק ב' במדות כל השערים שהיו

שם היו לכן שקופל פי' סן משקף

היו שמי סנכים טוחות וו על וו

(א"כ זה נקרא משקף בלשן עברי

שהדלת נכנסתו שקף בו וחונט

בזמ' עלם כדף טרפס דשקף

הדומות קדים שקיפן קידום פי'

הנעות ברום).

שקיפם, Schieffes

שקיפם, עין למעלה בערך שקף.

שקץ, Schiefes

שקץ, ירושלמי בפרק ברושם נג'

על הדקין אליסו"ל שאל לרבי במדאי

ספני מה נרס סקנ' שקלים דרש'ם

בעולמו? אחר לוללורד נבראו נאע

הכבריות טוטלן הקנ'ם מנחם בן

ואומר מה שלו אלא נבראו לנורד

סריני מקיינן אלו שכבראו לנורד על

אחת כמה וכמה, אחר לו עוד יש

בן לנורד ונוב לנרעם טפס לעלוקה

נחם לתפשים שגליל לתופים סמנים

לעקר.

שקרר, Schiefes

שקרר, נכנס:הדרין (דף קי"ט)

ארנכס דיני קיו נכדום שקרסי

ושקרורסי ויפי ושללי דעז,

פיר' אומרים שקר ויוליס שקרסי

לשקר.

(ג) שר, Schiefes

ואדים אנאדומ' ומרליסן שכל סן

סקיר ולס טמוס: ונחם הערך

שקיעת החמה.

שקען, (zum Einnehmen),

שקען, נכרשטית רכס פרשט ב'

אסר רני יעקב נר אחר בכך טעם

הסר ר' יוחנן ור' יוחנן מפקדין

מחט, ואמר לכוכ כל שקועין

דלמין ענדן בחולס ענדיו נאנח

ציוס השלישי שכל להיות נאנח פי'

מיקינן.

שקף, א e e a i q ט

שקף, נסיף פרק ל' נאכלות (דף

ל"ב) ונסיכס (דף כ"ב) וטודה

בשקיפין ונכיקי הסלעים, פי'

פרי סן סורין דכחיב סעיפי סלעים

וטמרגמין מחט שקיפי כיפיס,

וגיקין סן דומין לשקיפין, אלא

אשר נעשע על ידי סמר ואשר נעשע

מאליו אינמי סררופו חיות סאדס

מיסס שניסן אלא על ידי ארס (א"כ

פי' בלשון יוני ספירס סר' נטר

עורכ בשקיף עורכ ופירשו בלשן

יוני ספירס).

שקף, א e e a i q ט

שקף, נדרים (דף כ"ה) ולס

שיר אלא ששוקפין סוחו

נדרקע שאלמר ונשקף על פני

הימינן (א"כ נכוסשסוס כחוב

ששוקעים) כארס קיר מרגוס

כרמית דשקפס נכוסלס.

שקף, Schiefen

שקף, א e e a i q ט

שקף, אידרס דנרס דלס משקף

עין בערך קררס.

ש ל י כ ת ש ד ט ש ח כ ת א ז י כ י כ י ל ו י
פ י' ש י ל כ י ת ש ח מ ין ס י ק ו',
כ ו ל כ י י ת ש ח פ ל כ א ב ר' פ ע ב כ ו ש ו ו ו
פ ע ו ל ו כ ר ד ו כ ו כ ו ז ר ע, פ"ס
ש י ל כ י ת ש ח ח ס ה ד ק ה כ ו ל כ י י ת
ט ו ק ל י (ס"ב פ י' ב ל א נ ו י ו י ו ר ו ז י
ז ו כ י נ).

שק (השיק), *übergeben*

, *ש א ש א פ י ל י ע*

ש ק, ב נ י ל ט (דף י"ו) ו ש ו ין

ש מ ש י ק ין ש ח ח מ י ט ב כ ל י ש ב נ

ל מ ט ר ט, פ י' ש ח ל כ ל י ש ב נ ח מ ט

ו כ ו ח נ ב מ י ט ס ח י י ט ש י ט ו כ ו צ ע ין

ב מ י ט ל מ י ט ו י ט ה ר ו, ש ב ל ל ט מ ט ב י ל ין

כ ל י ט ש ח ל י ט ל מ ט ר ט ע ל ג ב י מ י מ י ט ו

פ ש י ק ין ש ח ל א נ ו ו פ ש ק י ד י ל מ י,

ב נ ח מ י ט (דף ל"ב) ת ר ו מ ט ט ו ח ט

ש ח מ ט ו ו פ ש י ק ין ו א ח ר כ פ ק ר י ט ו

ט ח ו ר ין, ק ר י ט ו ו א ח ר כ פ פ י ק ין

ט ח א ין, פ י' ש י ק ין נ מ י מ ק ו ח ל מ ט ר ין

א ק ע ל פ י א ב נ ח ט פ ח ט ח מ י ט א ב ח ל ו

ב ו ר ו ע ין ב מ ק ו ח ל ע ל ח ט ל ט ח ט ר ט

ש ח ין ז ר י ע ט מ ט ר ט ב כ ק ר ט. ב י ב מ ו ט

(דף כ"ה) ח מ ר ש ח ל ה ע צ ח ט א

כ מ י ק ט ו כ ו ב מ ו ט ט (דף כ"ד)

פ ר ט ל ש ק י כ א ל ט ב מ י ק ט .

שק (שחק), *schach*

ש ק, ב ע י ר ו ב ין (דף ק') ו ב י ב מ ו ט

(דף ס"ג) ו א ל א י ט ח מ ו ק ח ק ש ח ט

ש ח א ש' מ ש ח ו ק' ע ל ב ע ל ט ב ש ע ה

ש ח ל ט ל ר ד ק. ב נ ח מ י ט ר ט פ ר ט

כ"א ד' ש ח ין ס ין ש ח ין ש ח ין

ש ח א ש ח ל ט ע ל ב ע ל ט, ש ח מ ר

ו א ל א י ט ח מ ו ק ח ק, ש ח ין ש ח ין

ש ח ין ש ח ין ש ח ין ע ל ק ין ו ח נ ר ו י,

שפת, *Seiten*

ש פ ת, ב מ ו ט ט (דף י"ט) ו ב ח ו ט

ו ש ח מ ו ט ב' ק ר י ר ו ט פ י ר' כ מ ו

ש פ ו ט ח מ ר, ש ח ל ק (דף פ"ד)

י ש ח מ ו ל ק ר י ר ט ב כ ל י ו ט.

שפת, (שפה) *Seiten*

ש פ ת, ב מ ו ט ט (דף י"ב) ו מ ו ל י כ ו ט

א ב ל ב ע ל י ט ל ח ט ו כ ו' ע ר ו ח ק ו ט

ל ט נ ב ין ש ח מ י ט ב כ ר ש ח מ כ נ ו נ

ב ין ש ח מ י ט ז ח ל כ ח מ י י ו ט.

שפת, *Seiten*

ש פ ת, ש פ ו ט ב ק ר' ג ו ב נ ין

ד ח ל ב ח ו ר ין.

שין, *Seiten*

ש ין, ב נ ח מ י ט ר ט ח מ ר ט ע"ט

ו י ח מ ר ש ח מ נ ש י ח מ ט, ח מ י ב ח ל

א ח ל ק כ י ש ח ב ר ח מ י, ו י כ ל

י ע ק ב ח ר ו ט ו ש י ל י י ע ק ב.

שץ, *Seiten*

ש צ, ו א ין ש ח ל ק ע ל ש ח ין

פ ש י ל ין ע ין ב ע ר ד כ פ, ב ח"ק

(דף נ"ח) כ י ח ח כ פ ש י ט ד ר ב מ ט ר ש י ט

פ ע ין ד י ק ל י ש י ל י פ י' ק ו ל י ט.

שץ, *Seiten*

ש צ, ב נ ח מ י ט ח ר א (דף מ"ה)

ו ע י ל א ח מ י ט ב ין ש ח ל ל ש י ח ל

ד ח ו ר ט פ י' ב ין כ ח פ י ר ל ח ח פ י ר.

שצין, *Seiten*

ש צ י נ ט, ב נ"ט (דף ל"ט) ח מ ר

ש ח ל ח ח י ש ח ין ד ח ל ש ח י כ

ד ח מ ר פ י' ח ח מ י ר כ מ ו ט ח כ ו ט

ש ח מ ר (ס"ב) ב נ ח מ י ט ח מ ו כ ח מ ו

ח ח ל ט ד ח מ ר ט).

שצניר, *Schneizn*

ש ח צ נ י ר, ב נ ח מ י ט (דף ל"ה)

ש ח צ נ י ר, ב נ ח מ י ט (דף ל"ה)

ניכא אסיר וסימניך קדש לה', פי' שם דג (ס"ג זה דג נקרא אספרון עיין שם).
שפרון, *Sepparon*,
 א, *Sepparon*, נכונות (דף כ"ט) וכוה
 מאקי לי בשפר וייכי, פי' כום
 של זכוכית ארוך שיעור טכא או
 יומר וקורין אותו ברזיכא כאומו
 שנברלים ברזיכא לזנורא, אף זה
 קורין אותו שפר וייכא
 וכשהרמאס חומה דהוה מאקי ליה
 בשפר וייכא כוליה ארועימיה
 (ז"ל בניסחאום כתוב בשופרזי).
שופר, *Seppur*,
 (אלה Seppurhäftniß) Seppurhäft,
 שופר, במדק ז' נאקלים (דף
 י"א) ינ שופרות היו במדקא,
 פי' מינות היו שמינין בנן האעות.
 גיעין (דף ס') הכוא שיפורא
 דמעיך-א הוה צי רב יחודה פיר'
 תינא שנותנין בה המע' המחנול'
 גיעינא, וכאמת עלה רבה במקומו
 ראש יענינא ונעמקא הסנינא
 לניחובן בלוס. נערונין (דף ל"ג)
 עד שכלו כל מעות ששופר פי'
 גס זו גיענא שנותנין בה מעות.
שפר, *Seppur*,
 שפר, בייקרא רבא אשאר אל הכהנים
 פרשא לעולם כ', מקעו נקדש שופר,
 חודש קדשו מעזיכס שופר שפרו
 מעזיכס כך אמר להם הקב"ה בני
 אס שיפרתם מעזיכס אכי עושה
 לכם כשופר שמכנים בוו ומוליא
 בוו. נכרה (דף ל"ט) שיכורא

דירחא גרי', פי' ששענה אד'
 מוקעין בשופר היקדאין כהד'
 והיינו השתלם הדש לכל דבר ואפי'
 למעבורת וזיון שמקעו במחילת ט'
 דמי כמי שהולמו בל ט' אט' אפירות
 כט' חדשים דמו, מדקאמר ואפי'
 במחילת ט' ילדא ואין לה אלא י"ח
 אסד אלא דנמר שופר ציט דין
 אוליין, נכונות (דף י"ז) ושימא
 אלהי שיפורי.

שפשא, *Seppsha*,
 שפשא, נאנא (דף ע"ח) דנק
 כדי לזמן ברשא שפשא פי' בלש
 ביסטקא (*Viscato* כמו שתרמנו).
 כיכר עושין שניטין ג' וד' קנים
 וקווארין איתן זה על גב זה וברא
 קנה העליון מניחין כנף אסד של
 עוף גדול ומטין אס הכנף בדנק
 והיינו דקאמר ברשא שפשא
 שברשא קנ' של לידין ויש קורין
 ששש' וכן אמרות ומתמקא שגא
 ומועלן בקרקע וברשא דנק ובאס
 עליו העוף בדנק ואפשא (ס"ג עיין
 ערך שש).

שפתא, *Sepptha*,
 שפתא, נאנא (דף ק"ג)
 עייל שופשא בקימינא דמרא פי'
 מי שטכנים יד הקורדוס נעמא,
 שופשא דמרא גיילי עיין נערך
 גגטי, שופשא במדק רפיא, פי'
 יד אגרון ממינינא ומסתלפל, נאנא
 (דף קמ"ג) בגמרא ובאמין צינא
 ונאנא לה בשופשא דמרא. ס"א
 צברא דמרא (ס"א צולי) זה ענין
 זה ערך שפירא יד).

נתיקו ל'תשנ"ב (ט"ז פ' חק)
 כנדיקס ומקן. כנן רעוע וכיסאס
 שלומאסות קלס מנרסח בעל הערך
 שפרפר, (שפרפר, Ebene, flache Gegend)
 שפרפר, ניקרל רכס ויח' זיוס
 השמיני פ' רבי עזריס יחל' במיזר',
 סוף שלסח שפרפר ל' למרס לו
 כסנכס ס'סוס רלית ולינו כוס.
 ד"ס יחל' במיזרס סוף עוסס
 זיסו שפרפר פיר' מיזר' שסוס
 ריקס ול'ן זו כלסס (ט"ז כנסיסס)
 ססרס פלס שפרפר, וגרסין
 סוף שלסח למרס לו כסנכס
 ס'סוס רלית, סוף דכול עניד
 זיתיס חזרס).

Mergenröthe, Purpur, שפרפר, שפרפר, או יבנקע בשער אורך מ'נקימאלי בשפרפר טונק, עד ילא כנוס לדקה מרגום עד דימאלי בשפרפר נפודט.

שֶׁפָּרַח, פרחתי, פריחה, פריחת, פריחה, פריחה
 gefallen, beschönigen, besänftigen
שְׂפָרוֹת, שפרות, שפרות, שפרות
 שפרה, נבואה מליצא (דף י"ז)
 שנה שפר ושענוך לידך להמלך,
 צוטה (דף י"א) שפרה איוכנר
 ולמה נקרא שמה שפרה שמעיה
 את טוולר. דבר אשר שפרו ורפי
 ישראל בימים, פיעה זו מרים
 שהיתה פועה לוולר, דבר אשר
 שהיתה פועה ברוח הקודש, וירא
 אליהם את האור כי טוב תר' עושלמי
 ארוס שפר ותקין.

שפר, (אספרון Siehe)
שפר, נענקה (97 י"ט) שפר

[illegible]

שפ"ן, מאפעפערט, n e f f i g e n
שפ"ן, נגנילה (דף ד') אמת אמת
ושפ"ן, דייקא נמי דכחב
וינן ערי טורה ביחודה, וכי כל
פערים אמת נבא? אלא נגרות
היו ושפ"ן, כד יא לומר אשעל
שפ"ן, ס"א דייקא נמי דכחב
ויאמר ליחודה ננה אמת כערים
אלה מכלל דערים נגרות היו
מעיקר שבע מינה. ביצמות (דף
ק"ג) אמת אבני שפ"ן, אמת?
חיקו פי' עדיין לא נכל אלא כמדע
והוא קומר אשפ"ן, ועלמה

מינו כלל ארצות לבן עוזים כח
מלי יום ניוס, ארצות לבן יומ
יפת קשים).

שפנין, שפנין, וסור וסור וסור
ושפנין וסור וסור וסור
זימ' דשפנין וסור וסור וסור.

שפנין, שפנין, שפנין, שפנין
שפנין, שפנין, שפנין, שפנין
שפנין, שפנין, שפנין, שפנין.

שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע.

שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע.

שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע.

שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע.

שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע.

שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע
שפע, שפע, שפע, שפע.

שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל.

שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל.

שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל.

שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל.

שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל.

שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל.

שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל.

שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל.

שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל
שפיל, שפיל, שפיל, שפיל.

מן סכלי או מכילתו, אבל השתנה
קיימם לן כדמכילת, לא ישתין אדם
כלל כחולו של חכמו, אלא ש"ב הרחוק
ממנו ג' טפחים, נזכר (דף ע"ט)
מודים חכמים לרני שמעין במלא
שופכין לרשות פרנס ששיעורן
ברניצית, פ' משקין מאוס: העומדין
לשפיכה. נזכר ג' במשקין (דף
פ"ו) מי שפוכות שירדו עליהן
מי גשמים, פ' ט"ס משא' שנזכרו
בבבלין (דף ק"ה) כזי דלא יתני
סומי מרופא-סאוס שופכין הוא,
פ' מי גשמים הנשזכר מן סג
במיוז, נזכר ז' נפיהם (דף ט')
נזמן שהיה שפוכי או ביישלי,
סיר' אחס שזופכין שזן סרנ' גומיו
סנזולין סן נטיב, נישנן ינשין שסין
עושין סמן, פ"ח מקיים שסמו
נישאלן כמו חופני ונישני, ס"ס
נישני שהיה מנייז איה חכמו שזשה
כפלי' מקנרו (ירושלמי) שפוכי
שהיה עזשה סמן סרנה, נישני סית
דנני נישני ממז, נענודס (דף
ס"ו) מעשה סניה דרכ אחס סניה
דרכ סיקז סוס ספך סמר ענודי
כוכנים פ' שהו לוקחים סניוס של
מן מישראל וסיה סומן סניוס לכליכס
וסיה סענירן: ססר נסניס וסיתין
לו סכרו סדים רקיס, ונענידה
(דף ע"ב) נטל משפך סמר
לסו רנא להנכו שפוכי כי
ספכיתו סמר לענודי כוכנים
סירז משפך כלי ססיתין נשי
סחניוס וסזכין גו סין וסוד
לסחית.

שפי, אסאסא, אסאסא, אסאסא
שפי, נסוס (דף י') וילך שפי,
נלס סר נרנל ססס, סססן
נשירנל דכחי ספיסן עלי סרס
שפיין, אסאסא, אסאסא
שפיין, נזכר ג' נכלסס (דף כ"ה)
סרל וססכין סוסין סין וסס
קניס.

שפיין, א. X. geöffnet, א. X.
ספיין, סר' ירוסלמי כלסית
נזכר ספיין נדוסל ונעל סערין
נרס שפיין עיין סס.

שפיר, אסאסא, אסאסא, אסאסא
unzeitige Geburt,
שפיר, נכר פירסנו נערך רסון
ויס ססרס סחיסל של נזר ויס
נכ סרת סרס. ויס ססרס לפיכך
נקרל שפיר שהיה כססופרס
ל ניס (ס"ב לפי דעת קלס
ססרס לסן סקרס וס יוסנ
שפיר עריס נוס).

שפך, אסאסא, אסאסא, אסאסא
שפכה, אסאסא, אסאסא
שפכני, אסאסא, אסאסא
שפכאי, אסאסא, אסאסא
שפך, אסאסא, אסאסא
שפך, נננל נסרל (דף ב') עד
דמקן שפוכי (וננרל) כוסל
סל' סחוק לנטי לא סחוק לסכני
פ' סקרס ססס סקרס נרעס
סנטיסן סן ססרס נזכר סנרו,
ולס נל לסנות לסס סרז נסיקרס
לסיות כל ססי ססרס נסכין
נמרז סין לו סס. וסס (דף י"ט)
ססס נסכין, פ' מיס ססכין

מסדוה בלגנים ופער דלתיאן
נהדיכו רבים הקדש ופח קרין
ל' כי רמ ענדיך חם לנמה תומר
וקדוה שף יחיד בלוצר גכסע מקדש
ושב שם והוא שכינס עשהן,
כדלטרון נבנל היכל ארץ שבינה,
רפ לטר נבינחח דהולל ושמולל
לטר נבטשחח דשף יחיד שף יחיד
נבכרדעל וכניחח דהולל קרונה
לגית כמדר' של פערס הסוכר להטה
מנה-דעל. נבנל בחר' (דף ג')
גוית לנני דמשיין כרכיני
מגדרות נמיר. נסוף בליס (דף
כ"ה) שפן בשופיכל טמאין,
נבנל קמס (דף נ"ח) לנל שכיין
בשופיכל מסירי-ספיה, ואכות קוטו
חר' ושפית יסיה בשופיכל,
סכלירס פים חר' שופוכס.
צדיס ויקרס דנפ ועיד דלתיאן כיו
לפניו שני שנילין ס' שפוי ואחר
מלא קלין ולירות, ואורס לריקים
סילוס חר' ואורחא דמריני שפיה
נבנל קמס (דף פ"ח) ונבנל מליעל
(דף קי"ז) כרי שיהל פישוף נוגלי
חרס ונרגלי נהרה, נויקרא רנה
וכי יסך. לסיפא דשחא לנל משי
לכון מס הן כוה לכון לשופיח
לכון, חס וביחם לרעיניעקנולס
לאו לשניעי עמו. (ס"ב אין גרסא
זו נכוססאות דירן ללל לסיפא דשחא
אין מחלוקין חלל חללס לכון).

שפה, e i m e
Supergas, Binsenmatt,
שפס, נסי שטנל פר'ס ברכשירן
(דף ס"ח) השיפה של לננים
ליקן גבי יוחן מים, פ' מחללס
שנה מביסין הלגנים. ללל יוקס
כמטר, וס'ס כחו כל דגרסיין
נסיכה (דף נ') מחללת של שיפה
ואלנמי פ' של חלק ממין גמיעיין
נערך לולב.

שפה, e a e q
שפה, שפס אחת: דגרים סחרים
חר' ירושלמי לשון כקדש.

שפה, aufrecht gehen
שפה, ביקרא רנה גרוסזלח חהיה
יען כי ננסו נכוח לין דהו שיקן
כרומחין ומכליבן ננסות רוח (ח"ב
פ' זקופים ופסוטי' ובסדרס ליכה
נפסקא סודו טמל גרים שייפין
גרומהק).

שפיר, Weife, Flug, טוסטוס

שפה, aufsteigend, aufsteigend
שופי, aufsteigend
שפס, נבנל מליעל (דף ט"ו)
לכל ליקוס ולספין, וס' (דף

שליכתם שמותם בלרית ספר מקלם
ונבינה דב מלכיס שלבו ד' מחניסם
סן וספור וסמו' שמצות של רב
סלכיס. נבבורוס (דף ס') וסיו
דוסס לשל סויר נמרס לש חיסם
ד שפיר ופריס פי' סד כשכר
כמו של סויר פריס שסס עקוסס
לסעלס כשל סויר.

שפדן, Ausglätten, polieren

feilen, hobeln, gerieben, vertüfeln

שפוי, Hobelspäne, glatt

שופינא, Scheitel

שכס, נכססס (דף ל"ט) שסס

כיס על נשרס יגס. נמי' (דף

י"ס) שפין סם בסרקין וסעגילין

סוין, נעסורס (דף כ"ו) דלכס

סייפס סס לרד. נשנס (דף

ק"ס) סין סורין סם ככרשינן ולס

שפין סוין, נעדיוס (דף ג')

כרשיני סרוסס ניש סמאי סומריס

סורין וספין נססרס. נעסורס

(דף ס"ט) שפס ללכס ססורס,

סיפס ונעיסס ככר פירסנו נערך

נעס. נמרק י"ו נכליס (דף י"ו)

ונכרירס (דף כ"כ) סססס וסעריסס

ססיפס נעור סרג, פי' מלסן

ושפית יסס, ונפיר נכליס (דף

מ"ו) ססיף ססמאי מקכל סומסס

מסיפסו. ננס נמרס (דף

כ"ס) כגדילו לס יספס, נפ"ג

נעילס (דף י"ד) סין מועלין לס

נשפוי ולס ננביס, פיר' לוקס

הגנר קורס של סקדס ומסססס

נכרגס, וסס סנפל סססו סס יכס

סרס ממכו סקס סיב קרגן מעילס,

סן וספית יסס, וס פי' כגדיל
לס יספס, ניקוי וסיפוי כס
כסילן כטן וסורס פכיס וסילנו
בסולין (דף כ"כ) שססר לס
קולית שסיכ לסורכס ככר פירס
נערך דקל. נשנס (דף ע"ב)
סשף גן. סעסוריס סיב ססס
ססס, פי' סשף גן כעסריס
סעסס כדילכסילין סיבססססס
וכן ססמרס סם סרסי. מרסלי
סס מסיקס סיסס נססן? כס
ספין כעור על גבי סעסר רני
יכריס סור סיב ססס מוקס,
פי' סמר ששף סם סקדקס סלן
סעסוריס נכרל סל סידיס וספס
נערך ככרל סיב ססס מוקס.
ננס קמל (דף כ"ג) כגן דשף
ללמי, פיר' כגן ססס לו כסס
מליירק נכול וסססכס כגן וססס
סוין, מלסן וספית יסס ונכס
מן סכול לנכרי, ככרססין נכר
(דף ס"ס) מנכרס יסשף כסס
יכך נכסו ער סיבכסו לנכרי.
כסלו סללין כר"ט כסיסס (דף
ס"כ) סלס סס כן סיפס, מוקס
(דף ל') סמר רב ססי וסס סמר
מסס לסשף. נשנס (דף ג')
ובסיפס דס ורס ססס סילי'
שספסס סלין לב סלרס. ס"ה
(דף כ"ד) וסס כניססל דשף
יסס נכררעס דכוס ניו סנרסי.
נמילס (דף כ"ס) רב שס כוס
יסב גני כניססל דשף יסס
נכררעס. פי' נגלס יכריס וססס
כר סמו לנכררעס נג כניססל

נניסויין טשוטשם. **שפא**, (הדריינא שפא) (דק. שפא. סדריינא טוויינא שפא)

שפא, פדרימי פוהינגן שיפא
עין נעיר פדריינגא.

שפר, וזוהי הנהגתו (דף ל"ו) כפי
מאן דאין ריקלא למדינה קמי ליה
בשיפורי' עד תבוסה, פי' אף
על גב דסד ריקלא סוף ואין לו
מסד קמין קרקע שפוט עוסד בו
אלו סוף עד תבוסה, ואם נקלן יא
לו למען אהר בטקומו (ל"ז) בשפוט
עד תבוסה (כתוב גנוסאות) .

[illegible]

שפץ, Splitter, חתך
א פל, ליכט דאָסער רעד שיגל,
בנר טירנו געדיך דלם, ובעים
פעןענטער' ושימט טנומריאל.
NEW, H e r b e r

א: ה' ע' ח' ג' ז' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

[illegible][illegible]

למניח כנר מרשנו בשרך מסלל,
נפחתי (דף ל') כי תנעי לך דשועי
מי' חלקין, מרגום וטס את הכנית
ושע בים, איה כטיס אר
מסמס אן איע די שעיען.

שע, אר' עלי לור עלו שוע.

שעבר, ארזן Dienen, untettham
שעבר, מר' הרב יענד לעיר
הנא ישחפנד לזעירס, ונלאן
גמרש שעברוד קרקעות ונכס'
מאענדקס, מי' אררס כמו ענדקס
ומסר רשות ארון.

שעבר, ארזן Schicksal
שעבר, נכבדות (דף מ"ס)
שועבר ובעל הכנר, גידי מרדיו
יורומרגומו נכרי' ושעברו וסי
משנאין (גמרש) חנל מ שועבר
ננ', בעל גנר בגיד, פיר' שהן
גדלים וארוכים עד הכרכוב' (ל' כ)
נמסחאות כחוב וחניס. דפס דוי
משנאין וכן גרם בעל העריך בערך
ומן, ואולי מלל אולם כוסחא
לחמ).

שעה, (אשתעי) Ergehen
שועיה, ארזן Schauen
שע, אר' מספר הסוס ואר
מרו, מר' ית שועים חלסות
מריה, אר' חלסות ארזן, ואמרי
לס כל שער כנר מרשנו בערך
סע.

שעה, ארזן Stube, Minute
שע, מרגום רגע אחד לעלה
נדרן שעה מר, ונדניאל בה
שעה ס.

שעור, ארזן Scher
שעור, לל כותל ולל בשעורס,
ככא מרגומו שערס, כדונג מרבי
כא מרגומו כשעיתל מן קרס
מרס. נכרשית רבה מר' מר
לל מ:חצ' אר' שוע: (ל' כ' מר'
ירושלמי של ככא שערס, ארזן
אנקלס מר' שער).

שער, ארזן Scher
שער, נכבדות (דף ע"ט) ונכרי'
(דף כ"ט) ארזן מלינו שועל
שחמ בארר עמר דמית מרזן, מר'
כך רלינו דנר זס מלל כוס, ארזן
שכרס ארזן מלל שיער שנקותו
מקיס לינו מעכ' לס בעלס מרבי
שכר זס אן מעכנ נמשיס משיטס
מא מרביס ללומרס נמרס מרבי
הנכלי ומרבי מרביס (ל' כ' נכוסחאות
כחוב שחמ נער פיר).

שער, ארזן Pantoffelholz
שער, נכלי מרביס מר' נכליס
(דף מ"ו) מרלי נכסס של שחמ
מחאן של עס סארן מרביס, נכריה
(דף כ') שער וזל מר', מרזן
(דף ע"ו) ונכמות (דף כ') מרלי
שער מ' קליפי ען גארל ארזן
שערסנו.

שערות, ארזן Scheroten
שערות, נכמות (דף ק"ט)
שכנעלה מרביס לידי שערות,
ואר' הססומה מר' ירושלמי ור
שערות מר', ונכוסחאן לנכ
ונכערות מר' ליכ.

שער, ארזן Scher
שער, ימארו כף מר' ימארו נכוסחאן

לכך ופסחים לבדו וסדרך נאמר ב'
ששין זה עם זה, כו' ב' כו'
ב' נניח לו בלדגים לו תבינה בזה
ולא מלני ללמן בזה עיקר חלל
בהדגם של דקדק, לכן סוף שבו
לבו פלו ונאלצתך לחסד על אלו
ודל' איתו למן סיבך בעד שבת
סבתך לו נסתך, רבו קלימה
שביע סוף לל' וסידור דגד קלימ
למ יחלל מלנימן שבשנים בלדג
סדקן, שלמן אל יל יל יל יל יל
וסדך הדלמן עיקר, יללמן
קדל גדל מילל, גדל שם,
גדלים לרבעה, לרבים ברורים הם
כי חסד לל ילל ילל גדל, ילל
גדל שם שבת שבת כ' חסד,
ילל גדלמן סדקן ששני גדלמן
ומללן לרבעה, וזה סוף שש
גדל ומללן סדקן, וסדקן כנסת
(דף ט') ונכד (דף ט') לל
דל ללל דל סדק ששני דל וסדק
ללי מלן דללל ללי חסד דללל
גללים דללל וסדק, ולל ילל
לי חסד לי לל חסד, ששני דל
ובר' עד סדק ללי דל ללי חסד
לו ששני לו ששני לו לו וסדק
סדק וסדק דללל כסד דללל
מילל, מ' ששני קדללל
סדק מילל (כו' וסדק)
בסדק (דף ט') דללל דללל
סדק דללל, כנסת (דף ט')
ומילל ששני דללל, סדק דל
סדקן כו' חסד, לו ששני כל

לפניהם, ומהלכו סבב שוקקת
ולתור העולם חסידים רבב
בזהם גרים, סוף טעמם בל סוף
בזהם סוף.

שם האומן, מנדל, שסקי,
 שסקי, בנ"ט (דף ס') ונכ"ב
 (דף כ"א) אצל בלגות אשכנזיות
 בלג שסקי, פ"א שקרית, פ"א
 אצל אפרסקין.

שבת, ח ז ק ט
שבת, בנימן (דף ס"ט) לוח
בזל גר' ל' וספיר' בספיר
פ' חסידים ס' גר' .

Weisheiten , שְׂחָהִם
 (97 ס') , נְחָמָה ,
 יְחָמָה לֵב שׂוֹמֵם וְשׂוֹמֵם
 סֵל עַד הַלְלֵה : נְחָמָה דָּר
 כְּמוֹת סְחָמָה .

שֶׁנֶּאֱמַר , וְהָיָה
 בְּהֵחָלֵם , גְּלִיטִים , וְנִפְלִיטִים ,
 שֶׁנֶּאֱמַר , בְּמִסְפָּר כִּלְאִים (דף ל"ד) לֵיכֹנֹה
 אֶחָד מֵהֵם בְּלִיטִים חֹלֵם טוֹב וְלֹא
 מִלְּאִדָּה לֹא חֹלֵם שֶׁעֵשָׂה הוּא
 מֵרַע הוּא טוֹב הוּא כּוֹז , מִלֵּךְ
 שֶׁעֵשָׂה כֵךְ הוּא , בִּיחֲבִלִּים הוּא
 טוֹב וְשֶׁרַע אִם טוֹב אִם כּוֹז , מִתְּ
 לִבּוֹן שֶׁעֵשָׂה בְּחִדּוּשׁוֹ עַל חֲלֻקָּתוֹ
 לִבְרִית שֶׁעֵשָׂה , וְהוּא שְׂעִירֵי
 לִמְדָּה וְפִשְׁתִּין זֶה עֵשָׂה , וְעִשְׂתִּין
 לְבָדִין וְעִשְׂתִּין חֶסֶן מִמּוֹ לְבָדִין , וְחֶסֶן
 הַלְבָדִין אֲחֻרָיִם מִמֶּנּוּ חֶסֶן שׁוֹמֵרֵן
 טוֹב הוּא ב' פָּנִים אִם מִדְּרִיכֵן לִמְדָּה
 וְחֶסֶם וְעוֹן אֲחֻרָיִם שׁוֹמֵרֵן לִמְדָּה

1) Carminato : gekümmelt. 2) Pilato : gespannt. 3) vestito gemet.

שיכו מחענין בעלייתו ונירידמו.
ועם שוכים אל פתערב עיין צערך
ירא. בנדרשית רנה פראת יט
כשעלם נחיים מן הנולה נפתחו
וכלי עד הוא שאלאכי אומר וזאת
שכית פעשו שכייה לשטים, אשר
הקג'ם קנל מסן כבי ואקקה טענולת
ומרמח ונטלם ימים מטכה אמה
משלס שני בני הילכר זה אהרן ודוד,
בסיפרט בלו זאת מסמט אהרן.
שנבים, *שניגה אילקא*
שנבים, צירק ח' נאסילות (דף ל')
השנבים והסנכות והפרעות חי'
כמו מן הסלע מה מהענר חס.
שנער, (*שנא עא*)
שנער, עיין צערך לל, בנדרשית
רנה פראת ל'ס ונמלה סיכה שנער
שנכועית מן המנות לא תרוסה ולא
שנערות ולא שניעית, שנער
שמחין בתשנוק בלא כר ובלא מרחן
שנער שנאיה שמים נערים,
שנער שגרים פניטין במורה כשחן
נערים.
שנץ, (*שנץ, שנץ*)
שנץ, צירק כ"ו נכלים (דף כ"ב)
סנדל עמקיוכים של שכלות בסוף
מקואות (דף ס"ה) ושנץ של סנדל
ננ"מ (דף כ"ו) כיסא במר שנץ,
ניבמות (דף ק"ב) וסנדל במר

שיכו מחענין בעלייתו ונירידמו.
ועם שוכים אל פתערב עיין צערך
ירא. בנדרשית רנה פראת יט
כשעלם נחיים מן הנולה נפתחו
וכלי עד הוא שאלאכי אומר וזאת
שכית פעשו שכייה לשטים, אשר
הקג'ם קנל מסן כבי ואקקה טענולת
ומרמח ונטלם ימים מטכה אמה
משלס שני בני הילכר זה אהרן ודוד,
בסיפרט בלו זאת מסמט אהרן.
שנבים, *שניגה אילקא*
שנבים, צירק ח' נאסילות (דף ל')
השנבים והסנכות והפרעות חי'
כמו מן הסלע מה מהענר חס.
שנער, (*שנא עא*)
שנער, עיין צערך לל, בנדרשית
רנה פראת ל'ס ונמלה סיכה שנער
שנכועית מן המנות לא תרוסה ולא
שנערות ולא שניעית, שנער
שמחין בתשנוק בלא כר ובלא מרחן
שנער שנאיה שמים נערים,
שנער שגרים פניטין במורה כשחן
נערים.

שנץ, (*שנץ, שנץ*)
שנץ, צירק כ"ו נכלים (דף כ"ב)
סנדל עמקיוכים של שכלות בסוף
מקואות (דף ס"ה) ושנץ של סנדל
ננ"מ (דף כ"ו) כיסא במר שנץ,
ניבמות (דף ק"ב) וסנדל במר

1) *Auffaphia* meint das שן das lat. Sinus sey welches jede gebogene Fläche oder halbrunde Vertiefung als Wausch, Galt, Saufen u. dgl. ausdrückt. Da die Römer in dem Busen allerhand Dinge, und gewöhnlich auch den Gelbbeutel aufzubewahren pflegten; so dürfte metonymisch dieser darunter verstanden werden.

לומר יתנו לשוב, דהא רבי אבהו
 שמוס הוא, דתניבין לביה
 פירות שניצית בנזב' בלל' טוול
 בדדני בית שאלי וכלי (ל"ב פרט)
 בכסוק דורי לי וליה לו שם פטל
 ויה עייה ב ש פ ט ל' .

לויזין רב פסל קטר שמאק מ' סוף לזוב שכתוב בתורה (ל"ב פ"י בלשן יוני טין עאב של ריט טיב וצלקו עומד בליחתו ימים רנים, ויש למורים כי כן עמו גם בלשן טלרי ולדומי).

שָׁן , מ ה ש ו ז
 זן , נקדושין (דף כ"ד) פ' כתב
 דתש' זן כוס למיכאל פתח' זן
 דחלכ, פ' זן חינוך שיתק כמל'
 שחור ספני שסלף שיכז, זן זל
 סעדר-עין צעד סעדר, בכמות
 (דף פ"א) סוף כן אלכז נק
 סיניס, פ' שסל סוף כדס
 שבתן אלכז בין שיני סכדז וסז
 ליה לטס כסס אלכז נן שיני?
 ספס כסז כיון דכדס ולס סיכז
 לס יולוס וסן סכומס דסזרס ליה
 סמילול סכדס לי, על שבת סזס
 סין סן סשיניס וססזר וסלימין
 עין צעד נרס. כסזס (דף ס"ב)
 ונכולין (דף י"ז) פסוקס כדכז
 ססלור סולס כז שיכיו כסזס,
 ועזני' יכז' וקדומס זל קסס סור
 סולס כן כסכס.

Ausschließen, verbannen, שְׁמֵרָה
 Anathem, Bann, Ächt, שְׁמֵרָה
 אשם, צט"ק (דף י"ו) מלוי אשחש
 אסר דנה שם מיסר, ואמול
 אסר שם תהס, פי' שם מיתק
 מיתק נה, שם תהס שם מיתק כרכמי
 ובזה סל בית כונב. צט"ק (דף
 ע') ולס קינל עליה ששם
 דרגק, פי' כנן מ' אכתייב כניס דין
 וטירב ושמסו בו בית דין, סו
 נטל וכן צטצח ולס סכך וסר צו
 וקינל גליו מי שפדע. סלו וכילול
 צפן, אכל כטצץ על תכרז כניס
 דין וכתייב שנוע ונצנע לס אסו'
 רכנן. נכנח (דף ק"ל) סרס דרני
 סליעוד שסו וס' סול, פי' שסורד
 סול, פי' אסר מסלמידי שסלי סול
 וסכי סססרסל וכן ספודש נרסכח
 סניצית, סרזלמי נפ' מ' רבי' יעד

mael — bar — Ich habe die Pflanze *μαργον* gebracht habe, und daß er sich bey dieser Gelegenheit äußerte, daß sie der wahre biblische Iseop sey. Rabbi Pappus aber widerspricht diese Behauptung und hält den *Sam f u z* für den wahren Iseop. Hier kann keineswegs von der griechischen Benennung die Rede seyn, weil schon Plinius (XXI. 11.) deutlich sagt: *Amaracumolocles medicus et sicula gena adpellavere, quod Aegyptus et Syria sam p s u - chum*. Also nicht in Griechenland, sondern in Aegypten und Syrien heißt der Majoran *שמח*.

שִׁמְרָה, ה' t e ü שִׁ
שׁוֹמְרֵיהָ, ה' t t e ü שִׁ
שִׁמְרָה, נִפְרָק ה' נִכְלָאִים (דף
כ"א) שׁוֹמְרֵיהָ שִׁנְכֵרָה, נִכְלָאִים
(דף כ"א) וְאֵלֶּה הַשְׁמוֹת
שִׁמְרֵיהָ עֲשׂוּיָה נְטִיעַ, פִּי בֵּית דִּירָה
שִׁמְרֵיהָ לְאִמְרָה הַשֵּׁרֶשׁ אֵלֶּה עֲשׂוּיָה
בִּקְנִים אִוּ בִּקְשָׁאוֹ נִכְלָאִים דִּירָה עֲרָאִי
הֵיא וְהַשֵּׁרֶשׁ עֲשׂוּיָה הַשֵּׁרֶשׁ, וְאֵלֶּה עֲשׂוּיָה
נְטִיעַ וְעֲשׂוּיָה קְבוּעָה בֵּית אֵלֶּה
נִכְלָאִים וְעֲשׂוּיָה הַשֵּׁרֶשׁ עֲשׂוּיָה
נִפְרָק, נִכְלָאִים (דף ע"ט) כִּדְרָךְ

נול עד עמדות וכו' עד ורשע
לרשע קדשים ושלכו למעין שגשג
ועד י' בדרך קרבו ממלכים ושלכו
בדרך בנין.

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

שמע, ש מ ע, e s a m e n, e s a m e n,

אדמה נחל מלי שן אדמה? אשר
רגל שן אל תדמה שמואל כואל
ולאדמה עושר וכבר ביארנו בערך
ר' ס' (ירושלמי) במר'ק שגנה
ונענדה שן רבי בית דינו כמירו
רגל לא שכל, אשר לים שמואל כואל
ואי לא יאכל כחיצנא ע' יקן ממרה.
שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,
שמן, נגדאדמה רבה פרשת ס'ס
כנס ששכיו כ'ן. מן שפיכיל
דארעא מ' געזרים מפיך דוכסין
וטול שלם מעיל דוכסין וכוונן
לו עזר.

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

שמן, ש מ נ, e s e n, e s e n,

בשון כחיו שמי כאן, שיער שמי
על יעל אלא נגע בה שיער,

שמים, *shamayim*, (דף חמ"א) שמיים,

שמים, כיבשות (דף ק"ג)

וכנדרים (דף ל') שמים נש

לנבך יעשו דרך בקצה (ירושלמי)

בה דמיה דמיקין סן ארעא בן

מסא חתמא חייב דמיקין סן מסא

גברא, אטיבו יורם סון יעב דרך

נקמה, אסר רב סונא יעבס העקב

ותן מתרעין לנא דרך סעודה,

ח"א שמי יספחו כיני וכינך חלק

סבגא דערן יורם סון, ארמיסון

ולמעבר, יעבס דרך נקמה סעקב

סילא שלא חתום אטיב סכית גל

פרי דמיס, בריס ולעברו ביום דלון

לא ברא חלק שמי הכשים סעבר

חמס סונא ה' לנבך חמס עשית חל

השמים חמס השמים, חמס סונא

בן חלק שמי השמים סן בן שמי

השמים סן ק שמים, וסון ימי

ליקרות שמי השמים סעברא דרעס

סונא עשית.

שמכר, *shamkar*, (דף ח"א) שמיס

שמיס, נכתובות (דף ח"א) שמיס

שמיס וסרסא, נערכין (דף

כ"א) בארעא דסקלי שמיס שמי

נכשים אטיב ב שמיס (ח"א)

נכשים חמס סונא חמס וסרסא

וכיבס דמיס סונא).

שמכרתא, *shamkarta*, (דף ח"א) שמיס

שמיס חמס, חמס ירוסלמי חמס

ובלעסא חמס וסרסא דמיס חמס.

שמן, *shmon*, (דף ח"א) חמס

שמן, נכת (דף ח"א) חמס

למים הספריס, דמי חמס חמס

סנר כי נכת סקבלו עליהם הסנר

לא סון ידעים סונא יום הכסורים

סקבלו עליהם ואין אישר זכ חמס

נכת חמס.

שמדע, *shmede*, חמס חמס חמס

שמדע, חמס חמס חמס חמס

ולא אסמחודעיה.

שמח, *shamach*, חמס חמס חמס

שמח, נכת חמס חמס חמס חמס

שמח חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

חמס חמס חמס חמס חמס חמס

נלו וזס דרך קרלס נשט אלס
נצין כמב דעלס קרטיס מי
נמכוס (דף ב') כינר זמין?
רנ סדס קמר ננעל מ' קס סענד
על כלס סגידס נעלס וקס
כמוכס וסנעו קיין ענלן סל
טוכס סנלס כסוכס דריכס
ננעל קסל (דף כ"ט) מ' כינר
ננעל קוטדס, כס קלס חלס ליין
לנעל קס סנעס סנחו ודס נעלס
כסוכס, עכס הלוקס סנעס חס
קינר סנעס סל, כינר נקין ללל
סידכס קלס, רנ כק מר סנעל
קמר נלס, מ' קוטדן כס קלס
רולס ליין ללסס סלס נמלס' לי
סמגרס עכס הלוקס וימל רנ
ימן הלוקס טן סלסס סללוקס ק
סנעל סלס לו ב' סידכס, רנ כל
כוסף ודסי ימן לס ימל סלס לו
ב' סידכס קלכוכס וגרען דלסל
ועוד לללמל לוקס סמל כסוכס
סידס וסל לס ימל יקסס (ק"נ מ'
נללן רוסוי (Susanna) כק עין).

שְׁמֵהּ, אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 פָּסַח, בְּשֹׁמֵט פְּנוּיִם בָּנִי נִלְכָּה
 מִפְּנֵי, עֵינֶיךָ בְּעֶרְךָ גֵּל הַלֵּלִי,
 שָׁמַח אֲנִי בְּפֶתַח פִּתְחוֹ יְרֵמִי
 שׁוֹמֵט אֲנִי בְּהִי וְכִי וְלֹא שָׂמַח
 וְלִפְתָּח וְלִשְׁמֵט וְלִבְהִי.

שם, וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁנֶּאֱמָר, בְּמִדְבָּר מַעֲרֹחַ (דף כ"ב)
 שֶׁנֶּאֱמָר, בְּעַל כִּי מִי שֶׁ
 מִלֹּכֵל מִדְּמַע, בְּיָדָם כִּלְסִים (דף
 כ"ב) שֶׁנֶּאֱמָר, וְכִנְיָנִים, יִדְּוֹנִי
 תִּמְנִיתֶם בְּמִדְבָּר מַעֲרֹחַ שֶׁנֶּאֱמָר, לִי

קוראים את בעלם בשמו, ציניה
(דף ט"ו) שמו מונבלו לפרומס
מעבר, צידוש כיון אקדס מעבר
ראשון סיני לכתבים שמו פרומס
מעבר.

[illegible]

שם, (Sig. א.) ,
שם, ומלכי נדק מלך שלם מ"י
שם רנ"א.

שם, א ז ט י ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל
ז, בבל מלכא בגמרא (דף
פ"א) שלט עד שלט יתקיל וקבצים
למדרים משמכין ביניכן, פירוש
מקצבנין פנדול זס שכירות והפסדות
בשכירות וכולל זה עם זס וכותן
לו קלד של שכיבס וזכו בינוכי,
בבבירות (דף י"א) רבי עקיבס לומר
משמכין ביניכן, בדרך קמל בבבל
שליפס (דף ב') לנדרים שוס פי'
סטר סומח נים דין עיין בערך
לנדרס. נויקרא. דבס פלגס וננד

ובאחרים שזם כבולת נגלות
 ומאחרות ונוקם כעבול נגד יחזק
 וכלב ליעקין ומאחרות המאחרות
 בכלי מחבות פ"ד בבליס (דף
 פ"ו) של שלם של מאחרות פ"ר
 סלו מאחרין ומודדן בקרקע יפ
 מאחרין בחבלין ויש מאחרין נגלות
 של ברזל, פרי ללאת סוס מאחר
 לל מאחר עול מאחר מאחרין קרקע
 (ח"ב עין ערך של שלישי).

[illegible]

שם, שאל אדם שאל חננו בשם
כנר פירשנו בערך פת, נסכדליץ
(דף נ"ה) כמנרף לינו חייב עד
שימיר שם שם חנל עד שינר
בשם, מי עד שינר עד שיקל
כלומר יאיר שם (נמרל) וינר
סומו בשם בשם, בשם (דף
פ"ז) הוא בשם וסיל בשם
לין בו שם דרבי כלמרי, פירוש
שם קרל ל' שם שם זלשמו

[illegible]

שְׁלֵשִׁל, Scherabshweten, umstingen, umstetten
 פ: גל, נשק ר' גשניש (ר
 ג"ם) ונת כלל אחרים סהדון
 פ: גל פ' פ' אחרים לסכר
 ולכחם לון גלם. נכחנות
 (ר' כ"ו) דמכר לים למח
 פ: גילתם כלם אגם ואחר פ'
 פ: גילתם פ' כעין עבות של
 גדול ואגלץ פ' אגם אחרם
 פ' פ' פ' אחרם אגם אחרם

[illegible]

אין השם מועד וכו' וכל' ש"ל כנס
 אל' שני בנפשו בלבד ועדיין הם
 הוא, והעדים עשורין שלשם כך
 המועדות, כי לאחר שנתיקם העדות
 של ג' ביות' מתקיימי במועדות
 וכן שנקלחן החסו ודקלחן לא
 הוזהר, בשם שטעורין שי של' כחשו
 כך לעורין מי שהחשו, וזה דומה
 לשני עדים שהעידו וכו' אחד מהן
 והאחר לא הוזהר ששכחן שטעורין,
 ולפיכך אחרת הכריזתם וכן עדות
 אחת להזמה, כלומר אינן חייבין עד
 שיוזמו שלשון, ובענין הזה השכייה
 והשלישית, ואף על פי שהרשעה
 כשהזמה מוגדת שלשם כך המועדות
 שנגזיזה רביעית משלש המזמז
 שייבחו לשלם לראובן עזרה, וכן
 דין השניים וכן דין השלישית, אבל
 אם חזרו אל' ג' ביות' הולך משלמות
 הראשונה מה שתיבחו בעדות'
 לשלם לראובן, והשניים משלמת מה
 שתיבחו לשלם לשמעון, והשלישית
 מה שתיבחו לשלם ללוי, ושלשון
 משלמות ומשלמות כך מועדות שנגזיזה
 רביעית, ועל זה אמר ועשיתם לו
 כאשר זמם לעשות לאחיו, ופעמים
 שמשלם' גם כך המזמז שגרביעית,
 היכי דפי' כנון שהורה בגזיזה
 רביעית, וקיימ' לן של' ביוקל
 קנסא, ואין אדם משלם קנס על
 פי עצמו, וכן שהעידו כל' שהוא
 מועד, כחתיב על עדותן, נכבא
 במרש (דף כ"ו) שלשם אופן
 והאחר נלמדף עמסן, הרי אל' ג'
 עדות וכן עדות אחת, מי' להזמה

טרפסות סוף שלפוסיות, עין
צערך סם, בפסקא דמאסד לך
ונזיקרל רבס ברס זלם פטיסורס
שלפוסיות של פערנל פילזנק.
שלפסיר, *Salpêtre*
שלפסי, שלופסי וזח פדרי
עין צערך ספר.

שלפסן, *Salpêtre*
שלפס, שלפסועוס נל לך
סגרים ת"י שלפוסין.

שלציון, *Salzstein*
(*Steine*)
שלציון, צניס (דף כ"ו) סדר
ליס רב נחמן לסמל נר לז
של ציון כי סליקס לסמל נר
של ציון שזס סלך פדרי
לסרן ישרל: ביוסל דף ק"ש צערי
של ציון דעברי שלך דחן, פדרי
סקוס שטכנס לעזס קד פד
סדר של ציון הינו שלוף דין
רלס ערך שלך סרלסן.

שלך, *Salz*, *Salz*
שלך, נכרכוס (דף פד) סל
שלך וזלס סזגו פ"י עקל סלוק
לו זמס שלוקין סנולין סדס,
סזמי סזי שלך עין צערך סלן
צערך ס' בכליס סזפך סדס של
סולקי זמס, פ"י סזפך סלוקין
זמס סזין ספס סבינ סדס סזיל
יוסר, ברס סעסרס (דף י')
סזמי סזי שלך, פ"י סעגין
סן ירוקן סעין דנד סלוק
צע"י (דף ס"ל) סל דגרים
עונדי כוכבים ססרים וזן ססירין
סזמר כבסס, סלג סלסו וז

(דף י"ט) זיל שלוף סדינסו.
נשנס (דף קכ"ט) שליס ס
סוכס, פ"י סרים סכסלכו ונחקו
ביזיו סחס סוכיסני, יס סזמרים
סכי סמר לו, סרים סוכס סכי
פוסס עקך ולס סוכס, נכ"ק (דף
ל"ג) סינו דהדר לסלסס סיל
דלי צעיס שלף לסו, נכ"ט (דף פ"ו)
סך על גב דקס מסליף קמיני
סזיני סלימי, צינסוס (דף ק"ב)
סלססיס לסילאי וקלי לססלס
נניסין (דף ל"ג) כל מילסל דמסענדל
נני עזלס דריכס בי עסרס לסלסס
זסס (דף ע"ס) דעיגל' לס סרליס
ו סלססיס, וסללס סעלו סרמו
ו סללף סכרליס, (וכן צעברי
שלך סיס סעלו) נכרס (דף
ס"ט) רישל דגכיס נכס, סיסל
דס שלפי סלופי, פיר' רישל
נשולסוס, כמו סללן לכוסיין,
סיסל כסליין סשולסוס, צינסוס
(דף ק"ט) צעריני סללין דעברי
שלוף דין, פ"י סכסס סזס וסנען
לזס כלומר עזב סלס וספוס סערג.
שלך, *Salz*, *Salz*
שלף, נקדוסיין (דף כ"ד) ונכ"ק
(דף י"ו) סלכף סעליס נשליף
סעליס, ונכ"כ (דף פ"ו) ונשנס
(דף קנ"ד) נשליסי סזרי פ"י
סעוסוס קססוס סיכול לסס סכרס
פסססיין.

שלך דין, (אשלן *Salz*)
שלף דין, עין צערך סלג.
שלפוחית, *Scroph*, *Bärmutter*
סלפוסית, סיס סלס סיל

[illegible]

שׁלֵעֶשׂוּשׁ, *Bambig, Sylvaticus*,
 זֶלַעֶשׂוּשׁ, יְרוּשָׁלַיִם דַּע"ו שִׁק
 לַחֲמִי אֲדִירָן וּכְמֶן קֹהֵל בֵּית הַחֶסֶד
 אֶלְעֶשׂוּשׁ מ' בִּלְצֹן רוֹמִי יִגְד .

פירקן, חמשה, ששה, זשה, ח
 אלק, בשבת (דף ס') שלפי
 הנדסה היו, ס' שהיו בשלשון קו
 הנדסה, ביבמות (דף ק"ו) שם
 שמואל שלפי קביר פטים, כלומר
 במובלתי קביר פטים. ידועלמי
 לשם קביר? שם דני שמואל דשנא
 שביה שליון ששה קופתה על רגל
 של שדס שלש בשעת קביר, פדחתי
 וילא של שניב של סקולרים הודר,
 שם דני יומי בר בון שבוסה לרמא
 ביום נאק, ביום שהקין נאק של
 כחורק.

[illegible]

בכלאים תיחד לטעמים ואין פנור
לחלום, כי' אנה הכדסין כדכדכ
הנערים, אם הם נתיבות קטנות
פנור ד' וס' נידר ואין פנור פנור
אלה חלום, פנורסין נתי' (דף
פיו) על כל הנשים כוף שולל.
שולל, נתי' (דף כ') השולל
פנורסין פנורסין השולל של
נתי' פ' שולל של נתי' גרונות,
שולל נתי' קטנות.

[illegible][illegible]

אידו פאפ יאזר קארעס פון זיין
נייטל פאריש וואס ער האט געזאגט.

[illegible][illegible]

שֶׁלֶךְ , א ט ו ז ח טו
אָךְ , נַעֲדוּנִי , (דף ב'ג) זֶלְמִי
מִיִּבְלֵךְ לִבִּי , מִיִּרְכָּתִי לִפְנֵי אֲדֹמִי
מִיִּבְלֵךְ חֲלָטִי , לִפְנֵי אֲדֹמִי
מִיִּבְלֵךְ אֲרִיִּץ .

שלל, ז ב א ר
(weissen Stiefen)
שלל, נאפ (דף פלס) פאנב'
כ' בעוקאן (דף פלו) שלל
הכונטקן ופנר שטאט פנר ובלאס
פינר למשטאט פנר איפאל לסחיה
בסוף פנר (דף ל) שלל כהנאס
ו שלל הכונטקן ופנר שטאט פנר

ש'לחנא סטורנס סלא שביסם
גירולמי אנה פדק וי'.

[illegible]

שליח, (ט ט ה e i o)
גלי, סלף גילי ממזרחות עין
נערך שפף.

עשרה, אלוף ו, אלוף
גליס, נחש בשושים כדרכם
חרנוטו כדלתי גליס דלדיכין,
לא חירש דמחר פאן'נס ומזוט
רפטיס כי שגל, חרנוטו לא מרסל
מן דלטיוס דין גליס ומן קיפט
דרמיני פרוס יתחי, משקום ינא

[illegible]

שלחת, (בת פתח. שח. שח. שח.)
 שלח, בכל הכלים פ' כ"ח בכלים
 (דף כ"ב) אשר להן שלח קודמין
 ספר אשר שלח קודמין, פירושו
 פניה מידת פתחין היא ופתחין
 כמו הטיפה גאמר הטיפה והנה
 פוכן אחד להן, וקא מתחם ר"ע צ"ח
 ברוב קודמין היא כרי שישל חלי
 ברוב אשרי לה (ל"ב אלכ פתח).

שילברג, שלום
 סטעטספֿערמאג, חיים,
 זלע, וואס דערברודער וואס
 וואס זלע, דאסעלע.

נבית אֲבִים, כְּהִימִים פִּתּוּם עֲלִים הִימִם
קִלִּם נִעֲבִיזוּ לְהִלְיָם, קִוְרִי לֵם
לְכִי אֶל כְּמוֹנִיךְ, הִתְקִיטוּ שִׂיכּוּ
מִתְקִין אֶתֶּם נְבִים מִמִּי, עֲשִׂירוֹת
עֹשֶׂת קִלְמוֹם שֶׁל כֶּסֶף וְשֶׁל זָכָב,
וְחֹם שִׁנִּינוּ לֹא? יִאסֵּר לֵם הִרִי
כְּמוֹנִיךְ מִוִּסְתָּה עַל הַשֵּׁלֶסֶן,
וְחִסְטָה לִמִּי שֶׁנִּי עַד שֶׁנֶּאֱמַר
בֶּן שֵׁטַח וְהִתְקִין שִׂיכָם כֹּמוֹס לֵם,
כֹּל נִכְבֵּי אֶסְרָאִין לְכְּמוֹנִיךְ, וְאִסֵּר
אֲנֹשׁ וְאִתּוֹ בְּכָל נִכְסָיו וְאִתּוֹ מִיִּסֵּר
לֵם כְּמוֹנִיכָם, קִשָּׁה נִעֲבִיזוּ לְפִדּוֹת
לֵם, וְאִינֶם קִלִּם לֵהֲלִיָּם, וְסִינִי
דְּרִיסִיק בִּשְׁמֵם (דָּף י"ו) שֶׁמֶתֶן בֶּן
שֵׁטַח מִיָּקֵן כְּמוֹנֵם לֵאשָׁה, מִי אִסֵּר
שֶׁל רִנִּינוּ מִנְּגָל ז'ל וְלֹא מִנִּיגָל לֵן
אִסֵּר רֵב יִדּוּדֵה דְּרִאָּנוֹת הִיוּ כְּמוֹנִיךְ
לְנִפְלוֹם מִלִּסִּים, מִי שֶׁהִיוּ כְּמוֹנִיךְ
לֵם כְּמוֹנֵם קוֹדֵם שֶׁתִּכְנֶם לְפִדּוֹת,
וְלִפְיֵךְ לֹא הִיוּ הַכִּשִּׁים נוֹשְׁאוֹת אִתּוֹן,
וְהַמִּינִי דִּדִּין, מִי מִדְּקִלְמֵר לִקְטֵן
לֹא יִאסֵּר לֵם הִרִי כְּמוֹנִיךְ מִוִּסְתָּה
עַל הַשֵּׁלֶסֶן, אֶלְלֵכֵל נִכְבֵּי אֶסְרָאִין
לְכְּמוֹנִיךְ, יְרוּשָׁלַיִם שֶׁמֶתֶן בֶּן שֵׁטַח
הִתְקִין שִׂיכָם אֶתֶּם כֹּוֹשׁ וְנִוְחָן בְּכְמוֹנֵם
אֲנֹחַ, נִקְדִּישׁוֹן (דָּף ס') פִּרְאָה
עַל הַשֵּׁלֶסֶן אִינֶם מִקְדָּשָׁם, מִי
עַל הַשֵּׁלֶסֶן שֶׁל שִׁלְמֵי וְכֹוֹשׁ הַמִּוֹכֵר
מִטְנִיפּוֹת, וְלִפִּי שֶׁשֶׁלֶקֶן לִפְנֵי מִיִּסֵּר
וְחֹכֵר וְקִינֵם עַל הַשֵּׁלֶסֶן לְפִיכֵךְ
נִקְדָּשׁ שׁוֹלֵסִי.

Vertauschen, umändern, שִׁלְחָה
 umwechseln, Kreuzweise legen,
 גִּלְגָּל (77 ז') וְלִמְלָחָה
 גִּלְגָּל וְלִמְלָחָה שִׁלְחָה

מכאן דהאין צית ששלחין?
ליזא' דלחומא סוף דכתיב וכן
פייק מרגומו והיא משלכין
בבא נהרס (דף ס"ח) מדי
שלחין? באני דכתיב ושלח
מים על פני פירות, וכו' עד מי
סדרס מדי שלחין? נאין, לא
מדי שלחין? גיכונותא
דכתיב שלחין פדרס דמדי,
ואס (דף ל"ט) אמר שחולא איה
צית שלחין? איה שוכר לך נאין
לו איה אמות למוכר ואיה מכאן
ואיה מכאן אכפיה איה, צית
קבילא איה שוכר לך, נאין לו איה
אמת למוכר ואלו איה מכאן ואלו
איה מכאן אכפיה איה איה.

שלח, איה איה איה איה איה
שלח, במדק איה בדרום (דף ל"ח)
דום מעלס קלי איה ושלח
איה, מי' ורפבס קלי איה.

שלחן, איה איה איה איה איה
שלחני, איה איה איה איה איה
שלחן, בכמות (דף פ') וכן לא
יאמר לשמו כרי במנאך מנא
על שלחן, מי' כמות על
שלחן שמתעסק בן סולאני, ושלח
מנא קמ"ל, דלס לימס לה כרי
איה יגבנו לו יאכדו כיכא דמיידי
לה, מי' איה לא מיידי לה כלס
שמתעסק בן שלחן, ונאמר
בסוף סדרס (דף פ"ב) איה נדי
הבי, בדאזנס היו כופין לנחלה
מאמס ולא לנחלה מנה, פד' גלא
אשריות היו מוקיין לא היו מוקיין
כאס, שפיקו איה מנאך איה

סאזנס שפיקו מנאך ונחלה כל
זה, קמ"ל, פיו עליה וכולי,
פשוט ונאמר מרגומו שלחן
ואחערטלו.

שלחן, **שילחא** Abgezogene Haut
שלחא, Zeebereiter
שלח, בשנת (דף מ"ט) בשלחן
פיו עורות גלגלן כמל למרן ועדיין
לא כענדי, נאמר איה שלחן
פיר' אומן מפשט עורות, נפרס
במכשירין (דף ס"ח) הקונט איה
השלח פיר' המכה העור איה
דחלמו כדי לכערו מן המים איהלו
זס, במנחות (דף ל"ו) כל כיכא
דכי מילחא שלחן, פיו כשאומן
בו צעור סנחיס ומוזכו אלו והדר
קלי שורא העור ועומד במקומו
סרשאן והיינו עור יאן, ואס איה
שורא עור כיכא מרחא.

שלוח, (Aiselfach) Aiselfach
שלוח, בסנהדרין (דף ל"ד) ויען
כי מאס העם הזה את מי השילוח
ההולכים ללס, אמר רב יוסף
איהלס מרגומא דהאין פסקא לא
ידעין מאי קאמר, דקן עמא דדין
במלכות דנית דוד דמדברין לפן
בכניס, כמי שילוחא דננדין
בכניס, והורדמס איהלס גיחין
מרגומו לשילוחא.

שלח, Dürften, trocken sein
בית השלחים, Dürres Gelaß
שלח, במועד (דף ב') מוקן
צית שלחיס במועד, פיו איה
שעומד בפר ורין להשקומה, ואס
איה מוקה נפרס, (נאמר) מאי

נעשה עד. נכחלחם ויקחו להם
 אים זה לבית אבות ובי כולן לוקחין
 אלא טבאן שלוחיו אל אדם כמותו
 וכן ושקטו אותו כל קהל עדת ישראל
 בנראים רבה מרש ל"ו כתיב
 ויזכרם יחזעוי של חס מה מלמוד
 לומר וגם כי שלחם יחזעוי אל
 אלהים ויזכרם? אלא במחילה נטלו
 רשות מיהושע ויזכרם, וזהו עוד
 ימים וקצו ונטלו רשות ממנו, וכן
 ביום השמיני שלח את העם,
 ויזכרו את המלך מה מלמוד לומר
 ביום י"ג לאדם השביעי שלח את
 העם ויזכרו את המלך? אלא נטלו
 ממנו רשות ועוד המצינו ימים ונטלו
 רשות ממנו פעם שביעה, ונפדש מ"ט
 לעמיד לבא אברהם אבינו יושב על
 פתח גיהנם ואינו סכים אדם טבול
 מישראל יורד זה ואחזק שקטו יותר
 מדאי מעביר את הערלה מעל גבו
 חיובות שמתו עד שלח סלו וכתבם
 עליהם ומורידין לגיהנם הפ"ד שלח
 ידו בשלוחיו חלל בריתו. נמנע
 איכה שלחם נבלה שולח מי נבלה
 כתיב.

שלח, א ש ל ח ו ז ג ט א
 ש ל ח, נכחובות (דף ס"ה) ספי
 מנא שלח ערעל וסאים מסאנים
 בסועה (דף ט') מהו דמיטא נהכי
 אית לה בניין טבי כדאמרי אבאי
 שלח ערעיל ומייס מסאנים, מר'
 ופאט ושלח, מרגוס ערוס
 ערעילאי, כלומר יותר ביזון
 לו לאדם איהא ערוס ושנעליו ברנליו,
 ק המיטה הייתי אומר נגזר אותה

כללים אפלי. בים נורא, בחולין
 (דף כ"ג) משהח לה בשלחם
 כפול (א"ב פי' סוף וקץ מרגוס
 במסוק עוד היום נכונ לעמוד כך
 שלחם עלטא קילא).

שלח, א ש ל ח ו ז ג ט א
 שלח, ונעו מים עד ים מר'
 וישלחם, תתעלפם
 כנחלות סיפוט מר' ישלחם יין.

שלח, א ש ל ח ו ז ג ט א
 שלח, מרגוס ולח שכה לעקת
 עמים ולח שלי קנלה עכוטנין.

שלח, א ש ל ח ו ז ג ט א
 שלח, מרגוס זכס פ' מנחמו
 שלח פ' מרגוס.

שלח, א ש ל ח ו ז ג ט א
 שלח, משולכות ת' ירושלמי
 טשלחון (א"ב נכחובות כתוב
 פכו וכן).

שלח, א ש ל ח ו ז ג ט א
 שלח, בחולין (דף כ"ד) מרגוס
 נחמלח וקטו ראו לעשות שלח
 נור ולעד לפני הכינים ולישא
 את כמיו, בניטין (דף כ"ט)
 שלחות לקנלה מדעתה איתא
 נעל כדעת ליתא, נקידותין (דף
 ס"ט) שלחות מנא לן? דחניא
 ושלח מלמד עושה שלח, ושלח
 מלמד ששלח עושה שלח, אשכחן
 גידושין בקדושין מנא לן? עד
 נכאן שלוחו של אדם כמותו, נא'
 ושקטו אותו כל קהל עדת ישראל
 ובי פלן שחטין, ופלן אין שוקט
 אלא אחד? אלא טבאן שלוחו של
 אדם כמותו וכו' עד והלכתא שלח

טוטר לספירה (ש"ב נבואה ספירה כח)
דלם לים של כס).

שלבוקין, מ ל ו ז א ב
שלבוקין, מ"י שבע בעות
שלבוקין ונקלה נוספיה כשנ
שלפוקין ונעל העדק כשנ כן
העדק.

שלג, (א של ג א ש ל ג)
שלג שמי, עין נעך ששלג.
שלד, מ ל ו ז א ב
שלד, נמ"ק (דף כ"ט) כן
כששלדו קיטם, כשן כשן
שלדו קיטם. פדס (דף כ"ט)
שם גשדף ושלדו קיטם ששם
ושם (דף כ"י) כני גמי דשדוף
כי שלדן קיטם שמיין, פדס
השדס ולצופים כן שלדו, נגל
קטס (דף ל"ט) רב פכס שד
דכסס לארסס בשלדס, פדס
כנון ששט ידיו ורגליו לרסכס של
דרך ושססס מלענר כס בני שדס,
ומער עלישו בלשסו פרג' ויח
עליסן מטרין דפורענטס בלדיב,
שלדב, מ ל ו ז א ב
שלדב, כני לכבים פריס
חרגומו פני שלכו זין שדיכ.

שלדא, מ ל ו ז א ב
שלסס, נגל שליעס. (דף ס"ד)
שדס רב ככגל כוס יתינכס בלכס
פדקס דרס כססן, מ' נפוק ספדק
ונספרישו, שלסס קיטס עין נערך
גדר. בד"ס (דף ז') רכי פטי
ליס שילסו שדר פפדס, בלשסס
(דף קט"ו) ככוס. גכדס דכדלס

של, מ ל ו ז א ב
של, נכוסס (דף ל"ט) ויכסו שס
סללקס על סל, חד שדס על
עיסקי שלי, מ' שגס כדכסי
ויססו כו כי שטו ככס, שדס
סקדס כרוך כוס, כוססו כוסס,
כוס עכמו לל כל שן.

של, (דף מ. שפדס א. שפדס)
של, נלשן נמלס ששס חכס כדק
כעסס מלסרס ססמר שלי שלך
ושלך שלי, מלססל כסס כססו
כססן לו כססס שדס.

שלב, מ ל ו ז א ב
שלב, נכס (דף מ') נכולס כלך
שדס שליכסו, מ' סלו סווקין
שעסין כו, כדגסכין כעירוכין (דף
ע"ו) סולס ששליכסו פורסו,
ומכו מורסו? שדסוקס א מ'ן,
וקסר סילולי שליכסו וסוסן
שני עכס שנכירי סולס לכדס מס
טומס מקכלס כסוטי כלי עץ סס,
סלס מ'גר' לסיוס כלי ולקכלטומס
שליכסו ליכסו למיכך כלך שדס
שליכסו. מ' שדס נכולס כלך
שדס שליכסו סס סס ממכס
מקכל סולס טומס דלינון מסו
ליס כלי וססוטי כלי מסכס מקכלין
טומס, ככס (דף ז') כיס עולס
כסולס וכשטס שליכס ממכסו.
שלב, מ ל ו ז א ב
שלב, נכס (דף קי"ב) דחיס
ליס שלס סלכס פיר' כנון דרי
ככור שסלסן סמיס סף על גכ
דיכיל לאורוקי סמרסן סשליכס

ש ל, צנדרים (דף ב"ט) שמי
קצמות. הוסיף ואי צמי מית שיל
עליסו, פי' שויל לקצם וצמיר
לו גדרו.

[illegible]

פיט חרגום ירושלמי דשכיבא נמרץ
בבא דעינא.

*שמונה, (ערסא שיעס)
 שכיב, כד פירשנו נעמד ערסא.
 ישכר, ז ז ז ז
 שכר, בפמחיס (רף מ"ב) כוחס
 סנעלי שכל פסדי גמרל דרמו
 פס שני.

שכר בואי, Zeig unu Zeig
שכר בזוי, במהדרין (דף ל"ה)
יוסף חד כסף לשכר בזוי, ספא
שטן אידימי ליה כעביט, מי' שכר
רשח כדכתיב כל עושי שכר אנטי
נפא, וכך בלשון ישמעאל בזוי,
כלומר ללוד חיות ועופות ברשח
וכך עיין בערך זיידן: (ורשי'
כחוב שבוט לשון פרמי גאס מקום).

שכשך, abshaken, abshülen, שכשך, בזבזים (דף פ"ח) וזמנן
 פניאין בזה קאימאל קמים דרב
 ושכשכי ליה מסאני', במנחות
 (דף כ"ג) משכשכו בשירי סלוג
 ומעלהו, בעבודה (דף ל"ג) דבר
 שאין מכניסו לקיום משכשכן
 במים וכן טפורין, ושם (דף כ"ו)
 הוה אמרל גדולל טרל גיה ידים
 ושכשך גיה (א"כ פי' קיטול ניר
 והעראת מים) .

שבתא, § c i w א ש
שבתא, אלא מאוס שוכתא כנר
סירטנו צעך צמ ארעא.

של, (כף ז' ט' ז' ט' ז')
של, משים לה נקבית כנר פירשנו
נערך כף.

שָׂרָא גֵּעַן, שָׂרָא

כלומר תקצורם עונם לו פן סתים
שאל לעדים יתכבדו מרגשו שיו
סילכתם סמסכה, בעמקי שיו
קרואים פרגוס בעומקם ד שיו
טאנס' .

שזיר, אעטלעזשע זאכן
זייר, וואס יסתר פון סכנ
פר' דאס דאס זייר .

שזירא, אעטלעזשע זאכן
זיירא, ספסת פדיון פראק
קטא זשיירא דברו, פרגוס
אורסת ישעאליס זירא פרגא
ענין קצורא של הולכי אהרס .

שזירא, אעטלעזשע זאכן
זיירא, זכרונות רבה פרגא ס"ג
סס ועבר היו סכלכן לפני פטאו
של ארה דאן איה זיית סופסת
לאכרס אביט (ס"ג) זכרונות
כחוב איה סקוס מופסת .

שזירא, (אעטלעזשע זאכן)
אעטלעזשע זאכן, אעטלעזשע זאכן
זיירא, אעטלעזשע זאכן
שך, זכרונות (דף') מטרשק'
מרוה סזל וסערן וסמשיך, או
מושכות סמל פמח עין זערך
כסל, סשכוס גברי לגרס,
כדרך שמקנו משיכס בזוכרין,
עין זערך משיך, שייך ואיל
דיקלא זישל עין זערך שדך .
זעגורס (דף ס"ט) מלי טעמל
לא ספקדא סמרס בי עונדי כוכבי ?
סשוס שיכס, פי' בתאונת כשסוס
פי' סקנית ועוסהו לאיד סמל, מניס
בוס או זכרון וניקב זכוכו זילס
בכל של יין ויכס' לו אחר וינדוק

פ"צ זכסוק קוס עלס זיט אל זשעס
עקמי נידרי זשעס דיוחי סטפי,
פי' זמיסס כלומר זשעס לרס גידר
זכשעס רוחס יסיעו סלכו כשעף
מיס .

שזירא, אעטלעזשע זאכן
זיירא, זכרונות רבה פרגא ט"ו
מי סלג לשעף מעלס איה סתרס
דקירן לערס זיט סל .

שזירא, אעטלעזשע זאכן
זיירא, זכרונות רבה פרגא (דף מ"ג) וזכור
(דף ל"ו) אי דקא גרף ואכיל
זמל' דעתו אלל כל ארס. ספר
אחר אי דקא אריף מי ארף אלס
מישטיר קא שטיר ואכיל,
זכנא מליעא (דף פ"ס) אשטר
לך מישטר, ויסרס על סשקין
ויק, פרגוס וישטרון על אשכא
ויססי (ס"ג) זכרונות' כחוב ויסרטן).

שזירא, אעטלעזשע זאכן
זיירא, זכרונות רבה פרגא אעטלעזשע זאכן
זיירא, זכרונות רבה פרגא (ס"ג) זכרונות
זכרונות (דף ס"ט) אשטר כים
זיולס עין זערך כים (ס"ג) זכרונות
ממני דעתו .

שזירא, (אעטלעזשע זאכן)
זיירא, זכרונות רבה פרגא אעטלעזשע זאכן
זיירא, זכרונות רבה פרגא (ס"ג) זכרונות
זכרונות (דף ס"ט) אשטר כים
זיולס עין זערך כים (ס"ג) זכרונות
ממני דעתו .

שזירא, אעטלעזשע זאכן
זיירא, זכרונות רבה פרגא (דף כ"ח) שיו
אינטלא דמילת' לבר חורי דשלימוזורי'
פי' ארס זעל ססון שכלה ססוכו
סקובות עליו על קברו, כך אינטלא
דמילתא לנן סרין שכלו מווכותיו

דברני שטות (א"צ מרגוס והיות
משונע ותמי משמטי).

ש"ש, *Ausspannen, ausbreiten*

ש"ש, *Saumsattel, Spolster*

שטח, בשבת (דף קמ"ז) שוטטן

בחרה. בחולין (דף קכ"ב) ונדרה

(דף נ"ס) גזירה שאל יעשה עורות

לבוש ואמו שטיטין, בפרק כ"ד

בכלים (דף כ"ה) ג' עורות הם

העשה לשטיח שמשל מדרם, נכ'

כ"ס (דף כ"ב) קמת שעשאו שטיח,

ושטיח שעשאו קמת, נכ' כ"ו

(דף כ"ג) סילו עורות ששטן מדרם

עוד שטיט עליו לשטיח, בחולין

(דף קכ"ג) בשטיח כרי לחיות,

מי המפשיט פן העור עד כדי לחיות

וכל שכן פחות סיבור הוט, ולס

מיטמל העור מן הפרץ נטמל הנשר

טומאת אוכלין, חבו ששטרו שומר

הוט להכנים ולחוליות טומאת מכאן

ואילך יתר מדרי בית לחיות טכור

המופשיט, ודרך המפשיט לשטיח

למחיל ממשלעית הבהמה בדרך

שפושין לאורדים ולקפס, כלומר לס

רולס העור ללורך קמת שפשיט

העור שלם כולו קצוב סיבור עד

שיכשט את החזה, מפני שהכה

קשה להפשיט יומר מן הכל אשר בבסמ',

ובין שפשיט הקסא שוב אינו סיבור

לא נטומאט ולא נעברה המרגיל

כולו סיבור, פי' המחיל להפשיט

למטה מרגלים כיון שסוף שפשיט

לנטיף כולו קצוב סיבור ליטמל

הנוגע בעור מקמת הנשר לס היא

נבלה לו טמאס, ולס טכורס

והקטנה ונע שרץ בעור נטמל הנדר.

בדגלת איכל ויגדס נטמן עש כ'

כלי גולס, מה כיו' רני חילתה

למר קמת קערה ושטיח, וכל

קד וקד ששמש שני דברים סמ

ממלסס קמס וטמאס קמס ראוי

קערה אוכל נה ואופה נש שטיח

לישג עליו וישן עליו.

ש"ש, *Sid niederstrecken*

שטח, ויפול לנדרס על מין,

מרגוס ירושלמי וסשטמס לנדרס

על אפוי.

ש"ש, *Auslegen, ausstrecken*

שטף, מרק ס' נוצן (דף ע"ג)

הנוגע נוצ לו שכוז נגע בו כהכ"ט

למ קצ לו שכוז מסימו טמא

אוכלין ומשקן, וכלי שטף נמט

ולס נמטל, נאכדים (דף נ')

ובחולין (דף כ"ה) טבו ולס חר

טבו ולפילו כלי שטף מלי, פי'

כן כלי עץ ששטמל וכל כלי נן

ישטף במים וכמו כן כלי נמט

ששטמל ולס בבלי נמטל נבלס ומדק

ישטף במים.

ש"ש, *Eile, eifertig*

שטף, נדרס (דף כ"ג) וכל זמין

נעלי מידן ולס לשרס לי ולס מיד

דלמל לנג שיש כך לשרס לך, לשר

ליס אין וכו' העבין, נמט (דף

ק"ל) לס לא הכיש כלי, מיד

דלמל לנג ששטמל מלמדן נדימט

לשרס לך גמרך וזכרת, למד ליס

אין. נזויר (דף נ"ב) למד נר

שטפוס דנק לרני איפוד ולוקמיה

נדימטיבו, נדרסשית רכס כרס

לא כחן לה לו שטר' שטרור' כ
לא איתמיהיז לה, נפסקים (דף ק"ג)
בחך נגרה שטר' ענדך וכן לה,
ענין חירות.

שחת, שחתא *Butter, Sourage*
שחת, בחילו מפסיקין (דף ר')
פרק ב' נמיס הקולר לשחת
מפסיק, נבנל נמרל (דף ל"ו) אטר
רנ יוסף אכלה שחת לא הוה
זוקס, פי' דליפ להוה נטר' מיד
שכך עושין ארעין ספונלס כדי
לסלייל גידק לנכמות וקולרין אוחה
כשילל להם, טרס מעשה גז כפיל
טרנומו והוה לזיס דערק נא
דאמגורא שחתא דמלכא, בקדושין
(דף ס"ג) שחת דכי כנשל מי'
שוחה מי סטרר אכל שחת דמי
שקיל, מיר' אדס שטקין אוחו
באריקא.

שחתא, Schale
שחתא, בגיטין (דף ס"ט) לשחת
לימי אקקיל פי' פתחויות (ס"ב)
נכסחאות כחוב לרישחתא).

שחתא, Schale
שחתא, מרנוס טין עלל דיו
נל לסת פעלל טעמא קיס
בשסתא.

שח, Schale
שח, מרנוס טין עלל דיו
נל לסת פעלל טעמא קיס
בשסתא.
שח, מרנוס טין עלל דיו
נל לסת פעלל טעמא קיס
בשסתא.
שח, מרנוס טין עלל דיו
נל לסת פעלל טעמא קיס
בשסתא.

ופעל צפחס מרנוס ונפס נר
צחיסורין, צפר'ג צפרה (דף
מ"ו) שחור שח צו אפר כחשין
אוחו מיר' נשר שחור אס יג
נחלמו אפר. צבילה (דף ל"ט)
מלך דחני משחירין לא משחנא
דמק השחור וזוג של ספמריס
פי' מספריס ולמס נקרא שחור?
משחירין אס השיער וסס קטנים
וזוג של ספריס סוס גדול מן
השחור ונלעז פי' דפלי (Forfice)
ו"ל אילו של נפסין סס לחתך נפס
כל מיני ממוכות מספרת יבאורדיך
של צרול וקרו אוחו מאני לרדין
ומכילין אוחו לכל אחר ושמו ספמס
תר' מער מספר.

שחור, Schandhaft verrichten
שחור, Schandhaft machen
השחורה, Die Schandhaft
שחור, נבנל נמרל (דף מ"ו)
כוס טמאי לים לדיקס ולחמרים
לשחור, פי' סיס מוסרו לעבודת
המלך כגון אגריס כעניין לא סמרל
דח סכסך שחריח, נערק עקנים
(דף ס') סו קל לרש וזוג
לשחורה: וכן פי' רש' ננרכות
דף כ"ו ע"ל משחירי לך מרסאי,
עושים כך עבודת סמלך וכמו
סמרנמו, וסניז ראי' מטרנוס
אונקלס נסדנר ט"ו ט"ו ע"ל וזוג
טעס ונוח לשחורה לאטר אל
מפי' עלל וקנל עול מלכות ועבודת
כסלך נסנר פנים יפות.

שחור, Schandhaft verrichten
שחור, מרנוס ירושלמי לו מפנה

כולט ולא הזכיר אנדרס אלס מפני
שכח עיקר, ובתיב וילז יחקק לשון
צדקה לשכות ערב משעס שיכנס
השמש במערב ובקוהה בעת מתחילין
הכותלים שחזרוק לס שחיר וא
השיחה תשלח כלזהרים בדת המסורה
לו שחיו מאנדרס ניקוס ונשור,
כלומר אנדרס קייס המלות ועדיין
לא ניתנה תורה, ואין לנו ללמוד
אלא ממנהג הנביאים, כגון דכילל
וביולז בו מפני שנהנו דכלכה לשמש
מסיני. בנא קמא (דף כ') משום
שחורחא דאשימא פיר' בין
שמחממין בנית מיטנפין הקירות
וכראין מו שחירין כישנים והוא
מבקש לגנות ממנו דמי צנין חדש
לפיכך מנעו מלשחממ' בו, צינמות
(דף י"ב) אפילו יהודים דאמר עד
שירנה השחור על הלכך, בבחובות
(דף ל"ז) עד ממי הכה ממלכה
עד שחניא שחי שערות דרבי רבי
מאיר, רבי יהודה אומר עד שירנה
השחור על הלכך פי' עד שיהא
רוב השער שחור, פי' אחר שירנה
עיקר השער שחור השחור על ראשו
של שיער שהוא הלכך, אלו פיר'
רבי חננאל ז"ל. פי' אחר עד שירנה
שער השחור על הכתר שהוא לכו,
בשנת (דף ק"ד) ובניטין (דף
י"ט) בשחור ובשיחור פירוש
שחור כלי צרזל כרמק בפסיף
פרק י"ג בכלים (דף י"ד) בשחור
והוא של פסערייס שחלקו ורשס
בו את המגילה, שיחור גחלים
שכנו, נופס בלא פקס חר' בשחורין

ולגנות פי' שחורות, ורש' פירש
לא שחורות ולא לגנות.

שחץ, schutz, schutz, schutz
שחץ, בשנת (דף ס"ב) אכני
ירחלם אכני שחץ כן, ונפסחים
(דף ג') בדקו אחריו ומלאו בו
שחץ פסול פי' פסול שחמה בדכתיב
לשמה בקמיסה, פי' אחר שחץ
פסול נסוח מרוח והיינו ערל לב,
פי' אחר שחץ דבר ערוה ואילולים
בדכתיב לשמה בקמיסה, ושניהם
פסולין לכהונה, כדמנן בסוף שמחות
(דף ק"ע) הכהנים שישאו בנית
חוביו לא ישאו במקדש בירושלם,
ובין דנית חוביו פסול כל שכן
לאילולים, שנאמר אך לא יעלו כהני
הנשות אל מזבח ה' שחץ נסוח
מרוח ולצינות לשון, כדאמרינן אכני
ירושלם אכני שחץ היו.

שחק, schach, schach, schach
שחק, בנדה (דף י"ז) שחקי
דכיחנא פי' בלאי בגד פשתן (א"ב
מרגו צלוי הפחנות ובלוי מלקים
בלאי טפסן ובלאי שחקן).

שחר, schach, schach, schach
שחור, schach, schach, schach
שחור, schach, schach, schach
שחור, schach, schach, schach
שחר, בנדרים (דף ל') הנודר
משחורי הראש שחץ נקראין
שחורי הראש אלא נשים, ביומא
(דף כ"ב) ללמיה דאנדרס מבי
משחורי כותלי, פי' מפלג הפכות

אף על פי שאין ישראל ראוי לעשות
כן, כוונתו יסוד ממנו וכוונתו במקום
אחר מה נפיק מכאן קריה פרסיקה
פרכיב מריד על גבי דרקון אף
ע"פ שאין ישראל ראוי לעשות כן
כוונתו ממנו זרע וזרע במקום אחר,
מה נפק מכאן? כרכי לנפק והוא
לזון יון, ובלעז אטריפלי, ארגון
ולכת מה נפק מכאן? פיטרושליניון
זרגון לזון ישמעאל ובלזון קירש אריג
נפן, לזון ובוטנין מה נפק מכאן?
פ י ס ת ק ין, זמי' ורמין מה נפק
מכאן? ש י ז פ ין (א"כ פי' בלזון
יוכי ורומי' מין עץ ופרי אדום ולזרע
הפרי כוונת קסן ובחוכו גרעין גדול
ויש לפרי סגולת כרפסות ובפרט מועיל
לחלשים חמים של ריאה וזהו, וכבר
פירשתי שבלזון יוכי קריה פריסיקא
מין אגוזים גדולים סובלו מפרס
לארץ יון, על דרך שכתבנו הלוחים
כונדיקין שובלו מארץ פונטוס לארץ
יון. ומאמר מלמוד ירושלמי זה צמיני
ופי' פיטרושליניון בלזון יוכי
ורומי' מין כרפ' הנדל בין סגלע'
וכעתק משם ויוטע בגנות וגרסא זו
משובבת, וגרסא אמיתית היא גרסת
רבינו שמעון צמי' דמזנת כלאים,
פרכיב מריד על גבי ירכן, אע"פ
שישראל אסור לעשות כן כוונתו מסו ארע
וזרע במקום אחר, מה נפק מכאן?
ק'טולכניון גדין ולפת מה נפק מכאן?
אטעזניון, אשר וברפס מה נפיק מכאן?
פטרולין, ונרסא לי אגרסת הערוך
היטם זאת אכל כשתבשו פנומסאות
וסעך כי הוא פי' זרגון אריג נפן).

שׁוּר, *šūpfa, špeingen*, משׁוורתא, *šana, šanšao*, *š-e-i-g-ū-g-e-i*, שׁור, בנרכות (דף כ"ד) שׁור עזר אשין, נשנת (דף ק"י) ואי לא לשׁור נגרא, נפסחים (דף ק"י) לא משׁור נגרא, נב"כ (דף ל"ח) ואכזאל אפר הארץ אכזאל דגרי שׁור, פי' כשנשאלין אותו סניח מאר מלג ומפיק טעמו ממנו בנסהדרין (דף ס"ד) רגא אפר נשׁורתא דפוריא, פי' אפר דנ יקדח אינו חייב עד שיעבירו כעצם, היכי אמר אבוי ארגא דלנינו בינו מלעי, נורא סהאי ניסא ונורא סהאי גיסא, פירוש שורא אפר של לבנים בלגלע ותקס סתם ונורא וסאי גיסא וסאי גיסא ומעניו על אותה שר, וסאי ומעניו עד שמוסג ו פאור ונפל לחוכו, פירוש משׁורתא בית קפילה, כי ארס אכז קופץ לו קא משׁור ואס קקן אפר, שׁור לים והקפץ אגיל בקפילה קורק שׁורא אפילו סין בזמן שמתהל להחמין אפר קפץ, ובלאן ארמי אפר משל אפר אכזא דגרי שׁור פוריא, סא ימי המדעים מנכג בכל העולם כלו שנתורים עושין לורה כדמות ספן ומולין אותם על גומיהן ד' וה' ימים וימי ספורים עושין מדורס ומעליכין אותם לורה למוכה ועומדין סניבה ומסדין ויש לתן טבעת תלוים נחך האש שחלקן, וקופלין מלך

האש לכל האש, אותה טבעת נקראת משׁורתא כלומר בית קפילה, וכן נפסי כטבעת שחלקן נחמור ונסום שהרכב זה סניח דגל וקופץ באדרס ועולם על גבי בהמס נקראת משׁורתא, וכן עושם אססקן נכי עליה וסאי וסאי וסאי עד שמוסג כחו של תיזוק ונפל, נסנהדרין (דף ל"ו) שׁור בר שׁורא, שׁור נבואדאן שׁור דמטא אכזא נסוף ע"ז (דף ע"ט) אפר רגא אפר שרי רוב משׁורי יארל, פיר' קופלין ובוואן' סקסן. על טבעות, פיר' ושׁור על שערס ק"כ סכן על לרקתא דאסכחא דמחלין לנצחא.

שׁוּל, *šilber šelba*, שׁול, בסיכה (דף י"ג) הכי שחאי וסולרי ססכין נכו, פיר' שמוח עלי הארס, ושׁולרי פסדא אריס דע.

שׁוּב, *š-e-i-g-ū-g-e-i*, שׁוב, מרגוס ואת נמינו סליל וסח נישאן שׁוב, ובדניאל סן ירך מלכא יאזיב.

שׁוּב, *š-e-i-g-ū-g-e-i*, שׁוב, ורסלת קרבו וכדעיו פיר' ירושלמי וס שׁוב נכי גומא, רסן במס מרגוס ירושלמי שׁוב במס.

שׁוּף, *š-e-i-g-ū-g-e-i*, שׁוף, ברס כלאים (דף כ"ב) ס שׁוין וסרימין אף על פי שדוסין זס לא כלאים זס נוס, (ירושלמי) מני גוי שסרכיב אגוז על גבי פדסק

גדולה מנקשה, כלומר של יגג
כאן שלל פורענה לאות, כענין
שלאחר איפוא לא שוכנת ועל דברים
ישנה להם, והלאה כך פשרת עם
קליפה של קנה כאפה שולכאי
את אמה כלומר שמשלפת נפח אמה
ואינה חוששת וכקליפה קנהה הונו
לה.

שום, (wegen), *Wegen*
שום, תרנוס שם אמה אחר
שום איתת אברהם, וק"ל כענינו
לומ'מ שום במקום מפני, ששום
כבוד אשמו, ששום שלאחר וכן
שום לו לא שום כמו אין כל
אין מאומה.

שויסקי, *Seiſketes*
שויסקי, בפסחים (דף ל')
ודלטא שויסקי, ענדעכו כלומר
ללו אומה מיני מכלל ואלכלס.

שויסקל, *Seiſkeſſer*
שויסקל, בקידושין (דף פ')
מאן יהודים בר שויסקל פ' נמי
לנכאי, פיר' רש"י נרצח לכול
שויסקל והוא מערך הקדוש ויראה
לי שום סי' רב יהודים בר נרצח
נרדף עם גר גרן ועליו כיון
המתלונן.

שור, *Shor*
שור, בריש בב"ק (דף פ"ה) שור
בן יוסו קרוי שור, דכפי שור
או כשב או עז כי יולד, איל ק
יוסו קרוי איל שאלמר ואילי ללך לא
אכלמי, איליס הוא דלא אכל כל
מלטים אכל? אלא ש"מ איל בן יוסו
קרוי איל.

שוורל, *Schaler, Sanger*
שוורל, בשנת (דף ל"ה) נוכיאר
לשווליסן, מ' פשרתיהן, בפסחים
(דף ק"ה) כי חניא הכיש
בשווליס דנגרי, נבא קמא
(דף ל"ב) שווליס דכפח לרקטליא
קאי, גניטין (דף כ"ה) שמתן
עיניו בנאש ושווליס דנגרי כוס
מ' פלמיד.

שוורלגערין, *Schulgerin*
שולכאי, בפסחים (דף
ס"ב) לא כוזבי אמה אט שולכאי
בת גר אמה, בין קני לאורגני
שולכאי מאי בעיא, מ' ועל אט
שולכאי שזיכתה נקראו אשר
זכות בשטה בין קני לאורגני שולכאי
מאי בעיא, כלומר במקום ייחוד
לא אלא שלל משום אומה כך היא
לא בלא בין ישראל שלל משום אומה,
בפ' קליפי דקמי שולכאי גמח
לפסח בין קליפי הקנים וזכר עשה
מרפס לפסח שמה שם, מ' גאון
ומשחכה בית אלה, מ' שמשחכה
מיס והפכין לארץ והולכין עד בית
פלה, ודמני רב יוסף קנר אלה
בינו הוא לרקס אלה, ודאמר רב
שמה טפי שמועה אחר, כי כן היא
שמה שולכאי, ואשר אחר בין
קני לאורגני שולכאי מאי בעיא,
שמענו במשל הקדמונים על גדולה
של זכות השם הוא דאמר רב שמה
טפי שמועה היא שמה, והא אשר
אחרו המושלים שולכאי לכוזבי
במבנו ומתרון המושלים כן, הן
אחרין בין קנה לגומא, מה זוכר

שם יס, נשנה (דף ק"ו) ונציגם
(דף כ"ד) וסמי ליה בחד זיכיה
פי' כנון רילס סתת ואינו ל"ך למוז
צלי זיכו (ס"ב נבוסתאות כמוב
ש"ס יס).

שורי, ז א ג א ג א ג
שווי, ילוצי עלס, מרנוס לשיווי
נרי, סליקסל מלל מנבנו, מרנוס
מעילוי שיווי ק, מרנדים
דנחי ערמי מרנוס במשווי יסל
שוית ערמי. וסיק לכ סמס מר'
ות שויתס לכ סממל.

שוי, מ א ח א ח א ח א ח
שוי, ויעף סלי מרנוס וסגתוי
לוחמי, וסרד על דנרי מרנוס
ומשמוי לקניל עממי (ס"ב ותר'
וכתמכו סמכו סמרטו שוכו.

שוי, ז א ח א ח א ח א ח
שוי, מרנוס שס על שפס שוי
על כמסס ונכניסל ולבנים עס
סיוט שוי).

שוב, א ס א ס א ס א ס
שוב, משנת, מרס פרק יולל דופן
כיון שנרס שוב סין לאנים רשות
נס פי' עור כמותוב בלשון מר'
ותו בלשן מלסור.

שווח, א א א א א א א א
שווח, מרנוס גלכ סליר ונרס
דסל, שווס עמירס ואסמזי דישס.
שווה, (ג ח ר א ש א ש)
שווה, נסוכס (דף י"ב) כיון
דמחן מרעייסו שניק לס ונפיק.
ס"ס עליכו (ס"ב נרסס שגרסס
נעל סערוך סיל כיו דשווכי
מרעייסו).

בחד גרס, כי ללי ספסססססס
מרגו' ידועלמי סרנוס סלולי דסססינסל
סל מלסרו סומי, בסולין (דף
ע"ה) מ"ס סס סוס ססי וססיק,
פי' מ"ס סס סוס ליה רבי שמעון
נן לקי' לרבי יוסקן וססיק ער דנשר
סעגסס, וסרר מליג עלויס ור'
סמי נפיק לנרס קודס שיגמור דנרי
סיה דלמרי מיסמל סוס סמי רע
לקי' בי סמס רבי יוסקן לכס
ססססל וקודס שיגמור לסמס נמק
רבי סמי.

שהה, א ב א ב א ב א ב
שסס, ננרכוס (דף ו') סני ברכי
דססי מינייכו מירוש סנרכיס
סממעייסן ספני סמויקין ססומסין
צליסן (ס"ב נבוסתאות כמוב ברכי
דסלסי).

שהה, א א א א א א א א
שסס, מרנוס גליס נליס ערמי
נלורס גלין דסכו קרוך כריכן.
שרר, א א א א א א א א
סכר, מרנוס נפסוק בליס ססוס
נדרס, דסוס ססי' ולל אכיוסוס
זכיו ולל דמיך.

שרה, א א א א א א א א
שסי, נסגרה דמגילס (דף י"ג)
דססקי לכ לססל צססי פסי פי'
סססוללין עלילות להינעל ממלסכס
סמלך וסוסריס שנת היום ססס
סיוס (ס"ב מרנוס צפסוק יסנו עס
סמך וספיקין סמל צססי פסי
סמריקין ססי שנת היום פסי
ססס היום).

שריא, (ש ח י א א א א א א א א)

איכא גולמי וזדרי יא פי' שדרי
בניסחולות: כתוב וזשדריא.

שדד, אשדד, אשדד, אשדד
שדד, נדדד (דף מ"ט) אשדד
דדדד כמיוולא דדדדד, פי' ענין
גילוי, וישלש ללעס מרגוס
ושדד כלומר כפאדכו ומגדלו
כדדים. ס"ס אשדדלו וכד
פירשנו בערך כרף (ס"ג בעתחולות
כחז אשדדו דדדדד ותידע דג'
מלשון שדיכ כלומר שדדדדדד
ונעל הערך בערך כרף מלש
גדס אשדדור מלשון שדדדד
(וחקים).

שדדד, אשדדדד, אשדדדד
שדדד, נדדדד במלש (דף ק"ו)
ונעדכין (דף כ"ד) כדדד שדדד
דארעא מיקרו, פי' רכשי האן
כדכתיב וכרכמיס לנקעב,
ועיקרו מלשן שדדד, במלון (דף
נ"ט) הכסופה דדדדד דכדי עננה
סיס שיש לה ב' גנין וב' שדרוס,
נדדד (דף כ"ד) אשדדדדדד
דדדד שיש לה ב' גנין וב' שדרוס
פי' בערך שסע, ובמלון (דף
ק"ט) ככדדדדדדדדדדדדדדדד
שדדד, פירוש שדדדד אל שדדד
כחטים.

שדדדד, אשדדדדד, אשדדדדד
שדדדדד, דניטין (דף ס"ט)
לשדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
פי' מכל אל שיער בעל הערך בערך
ברקא גרים שדדדד ברקא.

שדדדדד, אשדדדדדד, אשדדדדדד
שדדדדדד, שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד

נדדדדדד, ומכא מימדדדדדדדדדדדד
בין שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
כשדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
כדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
לשדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
כקישוד כדדדדדדדדדדדדדדדדדד
ומחשדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
שדדדדד, אשדדדדדדדדדדדדדדדדדד
אשדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
אשדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
בלחיד מרגוס ואשדדדדדדדדדד
גידין בליסחך. בני סס יפחד
ממלס מרגוס דדדדדדדדדדדדד
השדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
מרגוס ולשן אשדדדדדדדדדדד
אשדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
ענימס (ס"ג מרגוס וישדדדדדד
עמו ואשדדדדדדדדדדדדדדדדד
כלס ענין עכא).

שדדדדדד, אשדדדדדדדדדדדדדדדדד
שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
דילמס שדדדדדדדדדדדדדדדדד
אשדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
רלכ ערך שדדדדד.

שדדדדדדד, אשדדדדדדדדדדדדדדדדד
שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
(דף ו') ובמקום שדדדדדדדדדד
שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
ומל (דף ט') ואל אשדדדדדדד
לרלדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
אל. ס"ס אל אשדדדדדדד (ס"ג
נדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד).

שדדדדדדד, אשדדדדדדדדדדדדדדדדד
שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד
שדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדדד

באזקין, גיטין (דף ס"ט) קומי
דזשוריס' דשדיתים דרומה גמ
דומס, גמכוס (דף י"ו) למיכס
עלם ולמישדס קשלי, פירוש
למיכס עלם דלויס סיל ליש עליה
לשום כעורת או כשתן או קננס
לשאלס, לפי שכל הכנסה לריך
ליש גס כסום על גזי מקום גבוה
כדי לספסיל וירד למסס, וכשזקפין
לרובה או קלרס על שמי ברעיס
וסומכין סומס בכוחל ויושנין עליה
סיל בכלי סאובס, קף על מי סליכס
מסס על מחכונס לפיכך מטמס
וסמסרס סיבריס. בחלק במסכדרין
(דף ל"ה) סיסוס דישני גנוכס
קס שדיס, וזן ויזן מחולל סרגוס
ודן ויזן שדיס, במסכדרין (דף
ל') זס שמיסל לי עליוכ דשדיתו
דקלי וזקפיתו לסו. ס"ל רמיתו
דקלי כלומר גצלי קישיות ומיחלס
סחס (ס"ג סרגוס ירס גיס שדי
גיסל רס שכך דמס שדס).

שד, מ' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, מרגוס על ירך סמסן על
שדס דמסכסל כסו לר.

שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, גריס שניסית (דף ל"ד)
שדס סלין וסדס סלק. גסוף
ספרס וסיס סשדס גלססו גיוול
מלסר שסשדס קריו על שס זרי.

שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.

שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.

שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.
שד, ז' יעוף יומס דשדי גיסי.

שגל, *unterbrechen*, *Beugen*,
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל

שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל

שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל

שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל

שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל

באם מביא הכתוב לו טעם וניקס
בנה לאמר. מי' אחד נכלות
גדולות ויבא רוחא כיה דאריא
על ידא דאנא בלילא ומאן דנגע
במילא לא מיטשא ידוכי אריא
היה רוחא על מיכלא ומיטשא
ומיטשא כיה שר דנגע למיטשא ומיטשא
ליניקא וי' מילא דאנא דמנא
מקסא על רפואא.

שבותה, (ח ר ק ט) שבותה
שבותה, דריא דריא (דף י')
שבותה, דריא דריא (דף י')
שבותה, דריא דריא (דף י')
שבותה, דריא דריא (דף י')

שבותה, (ח ר ק ט) שבותה
שבותה, דריא דריא (דף י')
שבותה, דריא דריא (דף י')
שבותה, דריא דריא (דף י')
שבותה, דריא דריא (דף י')
שבותה, דריא דריא (דף י')
שבותה, דריא דריא (דף י')
שבותה, דריא דריא (דף י')

שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל
שגל, *Beugen*, *Beugen* (דף ס"ג) שגל

1) Das Stammwort שגל lässt sich meines Erachtens hier aus dem hebr. und arab. שגל: sich aneignen, erwerben, lieben (עם סגולה) herleiten; daher שגל: Liebling, Geliebte. In dieser Bedeutung als Beiwort hieße es die Liebe pflegen und im Niphal: zärtlicher Lust fröhnen. Selbst in diesem Sinne ist der Ausdruck eben so zart als das Asiatische.

יחזר מיד. ידועלמי לשפות
שכיחם הרשות לשנות לכל רבו
או לכל שהוא גדול ממנו, גדול
האלו שהוקצ לב' דברים שקייצק
עליהן כרת מילה ושקיעת פסח.

שבת, (arab. شعبه) ,
شعبه, (שבת, זכריות (דף ל"ט) ונכרה.
(דף ל"ו) ותיפ' עוקלין (דף
מ"ט) ה ש ב ת משכנה עעס
נקדירה לין כס טעס מרומה,
כפר' במעשרות (דף ס"ד) ונפ"ו
(דף ז') רבי אליעזר אומר השבת
מחשבה' ורע וירק וזירק, כפר' ג'
כפיאס (דף ס') וטודין סכמים
לר' עקיבס בזורע ש ב ת או חרדל
גב' מקומות, פי' לתי"טו (Anetho)
כמו שתרגמו) ואס ורעו גב' מקומות
כותן פיאס מכל אחד לפי שדרכו
ליארע פרוגות וכותן פיאס מכל
אחד ואחר (ס"ב וכן שמו בלשון
ישמעאל).

שיבתא, Die Angina, Bräune
שיבתא, ניומט (דף ע"ו)
ובסולין (דף ק"ז) וגזרו עליו
שיאכל בשתי ידיו טלי טעמא
אמר אבוי טעס שיבתא. כמעמיד
(דף ב') איכא דאמרי מילתא
ד שיבתא הוה גמיר, פי' בתשובות
רוח רעה האותות החיזוקות בלואר,
במפרק' גניד' שאמרי בלואר
ומייבשת אופס, מחנו' וכוך עד
שימות ושפס בלשן ארמית שינתא
ומכס סכן ב' חדשים ומחירט מוכס
עד א שנה, ומכס הוה בשעה שארו

(ס"ז חרנוס ונתן שלש שריגים)
ונתמא חלחא שב ש"ן, חרנוס
סומרס אשר סיה בעלי היער
ש ב ש ת א דהוה נעלי מרשא :
ועקרו מלשן שרץ שענינו קליעס
וסס שרץ שענינו בלגול וערנו
וסכסך ומס הענין מ'שבשתא
כין דעל על

שבש, (arab. شعبه) ,
שבש, ניומט (דף פ"ד) אפער
ריתב כסאי ניסא ומש ב ש ליה
באמגחי, סמר אחר ומקאקיש
ליה, נכרדים (דף ל"א) אלת רב
אלת בר סיכא וש ב ש יס ואכסכיס
איתחא, פי' פיתס אוחו עד
שנאל אשה, פת יחכי ה' ואכס
מר' ש ב ש חכי ה' ואשחכשי.

שבת, (arab. شعبه) ,
שבת, גניטין (דף מ"ב) כותן לו
שבת גדולס סוס דמי למיתת
ידו שלמתס וסוס כזק, שבת
קטכס, שבר בטילס. פירוש
אמר שבת גדולס סוס סכיוק
כדאמרינן שסין אוחו כענד, שבת
קטכס כאלו שומר קישאוס.

שבת, (arab. شعبه) ,
שבת, Sabbathismus
שבת, נסוף עירובין (דף ק"ס)
רבי שמעון אומר מקוס שחמירו לך
סכמים משלך כתנו לך שלס חמירו
אלס טעס שבות, ומפורש גמ'
בבילה (דף ל"ו) אלו הן טעס
שבות, ומפורש בפסחים (דף
מ"ט) ו'לשבות ש ב ית ת פרשות

Beimischen, mischen, **שַׁבֵּשׁ**

שבישא, **שֶׁשׁ**, **שֶׁשׁ**, **שֶׁשׁ**

שבשוא, **שֶׁשׁ**, **שֶׁשׁ**

שיבוש, משבשוא, **שֶׁשׁ**

Beimischung, verderbte Essart, **שֶׁשׁ**

שבש, בשרכות (דף ה') **שֶׁשׁ**

מעמל לט ישיב מר מביש

לאריסין? סמר לבו ומי שנקו לי

כלומר סס לוקמין בלש ידעתי,

לפיכך לוקח אני ספס, אסרת לו

וכי טוב לך לננוב שלך סמר הננו,

וזס לינו עושה אומה, סלס סרונה

לעפוס טעס סמיקות סבניכ,

כדכתיב מים ננובים יסתקו, וכדסמר

סכסי צמר ננכס ננוב וטעמל טעוס

פי' אחר סס סמר גונכ סגנכ אומה

הדבר שסוס גונכ סמר טועס טעס

הנכיכס שסיס אסורה, ננכס מליעל

(דף ע"ג) סמר לסו סמוטל לסנהו

שכסי שבשס, פירוס צעלי כמיס

יסכין חיימי לאריסי סיינו סכדיכין

בסרעס דסי יסכין לכין טפי סרסל

על סולקיסין לסו לססנל דקל

סרסמק ככדיסין בסרעס ולס מייס

כרבותל, פ"ס דונגי סכסי ססקדיסין

פירוס לבעלי הכרמיס כסמדות נכ

וכך סססות, נעמל סוסרין ככרמי

סוס ססססוי יוסר, סמר סמוטל

ללקוסות סייכו בסרעס נקרקע

סכרס דניסוי כמלן דקני לבק קרקע

סכרס לזמורות סכו, ער סיססכי,

וקי לס סוו לסו הכי דמי סלולס

וסמיר לססל טפי מכדי סכסו רמי,

כסוף, יכסות (דף קכ"ב) ססס

סרדין סרדיקסו מוסכ סכניסו

סמיכל מילסל דלס סמרה סכור

מלכס, ומו סמוטל סמר קרל סוס

עכס דסמיקרס, סיר' סכוס סמוטל

כין יסרל, כשכור מלכס כין

ססוסות שסוס מלך: (רלס נכ"ק

דף ל"ו ע"ב, וסוף נכ"מ סוס' ד"ס

שכור מלכס ונכרכות דף ל"ו ע"ט).

שכרא, **שֶׁשׁ**, **שֶׁשׁ**

שכרס, סכיוס וכל ידעס סס

סרנוס שכרס ולס ידעס עכמל,

וסרל כפססיס סרנוס שכרי.

שכרא, **שֶׁשׁ**, **שֶׁשׁ**

שכרס, נכסס (דף כ') ססילס

ססכר שכרס, פירוס כססכות

לסס ססמכיס סלו סי סססר סלס

סמיכי ורעיס סוס וסיכו נככל,

וסרעו סין ססמכין סוס, וסס כיוסר

וסוס סוסו סי סיס לו לכס, וססו

כלסן ערבי סרמל, וסירק סלו

עכין ססילס וסכו סססכו סקדין

סוסו כלסו פ"רולס (Ferula) וכו

ססרנוכו).

שכרירי, (Strahlenbrechung)

שֶׁשׁ, **שֶׁשׁ**, **שֶׁשׁ**

שכרירי, כרירי רירי ככר

פירסו כערך כרירי, כניעין גדף

ס"ט) לשכרירי דלילס, פירוס

ססיכו רוסס כלילס לשכרירי

דימסל פי' כדסמר כערך סך סכי

סמסל (ס"כ סרנוס סכו כסנוריס

ססו כשכרירי) : כיוסל (דף

כ"ס) שכרירי רי דסמסל קסי

סכיסל, פי' סמס סככס מן ססור

וכילול סו.

שזן, שזלן (דף כ"ס) לשזן
לגדר למרכס להטות נמוס, שזר'
שזן ושזלח.

שזב, *schaffen, ab schaffen, verschaffen*
שזב, שזר' דתמיד (דף כ"ו)
שזקיס לקרש דטוט דמיק ושזק'
כפשיכ, שזר' שזקיס לקרש כיון
דלית לית דרשט שזקישט כוטר דשוק
ושזקי כפשיכ סכין, שזבט מליעט (דף
פ') יממי דשכלי דללו דידהו ליולו
שזר שזקיסו, שזרוש יממי
שזוכלין ממון שזיט שלסס ילכו
שזרי שזיכס ויממו. גרושס
שזרוס ירושלימי שזקט וכן שזר
שזמנה וגרושס, שזרוס שזר לש
שזדי לש שזב.

שזר, *besetzen, aussetzen*
שזר, שזבט שזרש (דף י"ד)
ושזמכות (דף כ"ט) שזר שזרש
ושזמס שזרין, שזי רב יוסף מלמד
שזלוחס ושזרי קלוחס שזמין
שזרין, שזכל לשלמיד שזכס מלמודו
שזמ' שזכמו שזין כושגין זו שזכג
שזין, שזרש לקיש שזמס שזיכול
שזרש ז שזל יסודס, דכתיב שזר
שזרש ישר כושק שזרש, פי'
שזלש שזריס ג' יכזח ז שזר
ז, שזריס שזיכות וספס
שזיכס (ש"כ יש שזר כשקרש
שזר שזר וכוט שזר שזרין,
שזר שזר ושזר שזר שזר).
שזרין, *aussetzen*
(*aussetzen*)
שזרין, שזבט שזרש (דף קי"ד)
ושזמס (דף ל"ד) שזר שזר

שזמכות. שזרש דירין שזמס.
שזרשית שזרש שזרש כ"ג לשס ז'
דירין? שזכי שזיט שזמכות לעשח
ז' שזלכות, שזמס, ושזמס,
שזמס, ושזמס, ושזמס, ושזמס,
שזמס, ושזמס, ושזמס, ושזמס,
וכן שזרד על שזמס שזמסין לש
על שזמס ג' דירין שזמס, לשס
ג' ? שזכי שזמס שזיט לש ג',
שזרש כסותס ושזמס.
שזמסין (דף כ"ו) ושזרשית
שזרש שזרש י"ז וילי ש' שזלס על
שזרש לשזר, שזי על שזרש שזי'
וכו', שזרין ז' שזקליס שזר שזי
שזמין שזמס שזריס שזמין שזי
דין שז שזר שזין שזרי כוכביס
שזלס שזמס וכו'. שזרין ג' שזין
(דף ע') שזמס שזריס שזרין
שזי שזרד שזל שזק לויס שזמס
ושזמס וכו', שזי שזמסין (דף
ס"ס) שזמס שזקין שזמס,
ושזמס, ושזיין, ושזמס,
ושזרש, ושזלכ, ושזרש.

שזע, *aussetzen*
שזע, שזמכות שזר שזמס
שזר יסודלי שזק שזר שזמס
שזמס שזריס ושזמס שזרש,
שזין לו שזרש לעולס.

שזע, *aussetzen*
שזע, שזמסין (דף כ"ט) שזרש
שזי שזל שזמס שזי
פי' שזל שזמס שזי
שזי שזריס. (כדי להשק שזמס)
שזין, *aussetzen*

טיעום ע' של גלות בצל ות"כ של
נכין בית שני, פרי ת"ל שנים,
שבעה פעמים שבעים שנתן ונגזר
על ירושלים להסריב ולכלות הקדש
מאז שסיו מביאים סעודות ופאטמות
לכפר עוונם ולפאליס נכין ירושלים
שיזי נכין בית עילמים, כמו עד
בי יצא גילה ומלמסוד קדש קדשים,
אלא סיכ שם שום משיח בעולם.
ומחדן ראשון סיחם גזירם גזירם
לסרנ שני, ופויט דכחיב שבעים
שבעים ומכאן יכלנו לידע אימתי
סרנ שני, וכאן הוא קומר והו
ימיו מלפ ועשרים, ואומר בשנת
שז מאתמאה לחי נח ונומר, מלמד
שהיחם גזירם גזירם קודם המבול
ק"כ שנה, וכן הוא קומר ובעוד
ששים וחמש שנה יתא ספרים מעם,
ואומר בשנת ארבע לאתו, איאפאר
לומר כן אלף שהיחם הגזירם גזירם
מימי עמום שנתים לפני הרעש,
וישרא גלה יגלה מעל אדמתו, ותדע
ומשכל מן מולא דבר להאיב גלות
ולנכות ירושלים עד משיח עיר שבעים
שבעה, אלו ששון בגולה ועלו,
ושבעים ששים ושנים ששון בארץ
וששון אפד מקלחו בארץ ומקלחו
במולה לארץ, ובעיר וכקדש ישיח
עם כניד הנא וקלו בשטף ועד קן
מלמסוד כתרם שוממות. סי' אחר
ותדע ומשכל ממולא דבר כשחולא
ממסוד כ"א שש שטעיות עדיין לא
פלו מ'ע' שש של גלות אלף שבעים
שבעה שש מ"ש שנים, ונותרו כ"א
לפאליס לע', עד שיבא משיח עיר

ופול כורש ש' כה קומר כ' לפאליס
לכורש, ונחם כח עברו שבעה
שבעים שבעים שבעים שבעים על
גמך חשון מצפה ששים ושנים שבעים
ושבעה שבעים, פרי ששים ושבעה
שבעים, ועד חכלית ס"ב שבעים
מתייב ירושלים ומכנה רבנותיה
שש כלל וכסרלס, ואופן של בית
שני צפוד ובמלוק סיו ישרא שש
מלמסוד סרנ כמו ששון כסר
יוסף בן גוריון, ולמסוד שבעים
ס"ב יכרם משיח ממסוד ירושלים
וישקיעם, עיר סכא זה טיעום,
שיטעוף סכל, ועד קן מלמסוד גו
ומגו חסיה נכרלס שוממות והששון
פאליס ששון שלל נשלו ע' שבעים
לפי ששחלל ששון פאליס ס"ב
טיעום ברית עם אומות אחרות לבול
על ירושלים, סלי ששון לר עליסם
ולא יכול לסס, ובסלי ששון סיה
בירושלים רעב גדול עד ששכלו
פאליס ורמשים, ולא חפשי והסריבם
וכשחלל ונח ומכנה, ולפי ששכל לירושל'
בשחלל ששון נשכלו כסרלס ס"ב
בריש ככורות (דף ס') ובג' ס'
כ"א נח מוליד לשש ששים שש'
סרור סחם מכל סכסמס ומכל סיה
סררם, אס מכנהמס נחלל סיה
לא כל שכן? אלף לומר ק' כס
ששסמס מיהם ס' לשבעה, ומלי
כיסו? קומר ממסוד כך נחלל הוא
מן כנהמס ס' לשבע' דסו לסו ו'
שני', סחול לכ"ב יוס כסמס סססס
לי"ב קדש, ככמות (דף ס"ב)
המסוד על נשכל מוסמך לס

פנח כסס גדול זיס , כסילין (ר) סוף די אשמוריאן שפיר פרמזן
 ק"ט) סויר סופל דע זיסט פ . ז"ל כסו שפירמנו וכסו שפירמנו
 יסס לי כרר וספלט זרן כסוט פסכערס סס , ורסס פרנס סכסס

so vertreten seine Schilde die Stelle der Schuppen. Daß diese wirklich als Schuppen bey den Astrabbinen angesehen werden, kann die Schilderung des Leviathan beweisen, der im Talmud als ein solcher wirklich beschuppeter Fisch erscheint, weil es von ihm heist: Job. 41, 6.

Körper wie ein Schilder weest

Enggeschlossen festversteckt.

Nach der Beschreibung des Plinius (IX, 17) hat der Acipenser (Stör) und zwar unter allen Fischen nur er allein gegen das Maul gerichtete Schuppen (unus omnium squamis ad os versis); ich habe aber bei keinem Naturforscher diese Bemerkung bewährt gefunden.

Es wird den Naturforscher überhaupt und den Rabbinen insbesondere nicht uninteressant seyn, wenn ich bey dieser Gelegenheit die Art und Weise mittheile, wie man bey jenem Fische die sich dem menschlichen Auge schuppenlos darstellen, wahrnehmen kann, ob sie nicht dennoch mit Schuppen bedeckt sind. Der berühmte Zeeuwenhoeft hat selbst am Kale Schuppen entdeckt; auch Baster in seiner Abhandlung über die Schuppen der Fische (in den Verhandlungen der hollandschen Maatschappye der Wetenschappen te Harlem Vol. VI.) bemerkt: daß bey dem Kale die Schuppen weit auseinander liegen. Ebenso behauptet mein Glaubensgenosse, der große Ichthyolog Bloch (Naturgesch. der Fische III. S. 5): daß die zähe Haut mit länglichen weichen Schuppen besetzt sey die nur am trocknen Kale sichtbar sind. Indessen giebt es zu viel aalförmige Fische, um allen unbedingt dieses Zeichen der Keinheit zu zugestehen. Rabbi Aschi im Talmud (Aboda 39, 1) hat daher mit Recht einen ihm vorgesetzten aalförmigen Fisch (החוא טנא דהוה דמי לצלופחא) genau untersucht, und auch wirklich dünne Schuppen entdeckt.

וּמִכְסֵּי (77 כ"ט) סָפֵר	Der Stör 1)
סָפֵר (77 כ"ט) סָפֵר נְעִימָה וְיִצְחָק	עֲבֵט, נְעִימָה (77 ק"ט) תְּקִידוֹן
סָפֵר (77 כ"ט) סָפֵר נְעִימָה וְיִצְחָק	(77 מ"ט) רֶנֶּס מֶלֶךְ עֵינֵט

1) Ich halte es für ausgemacht, daß der hier befragliche Fisch derjenige sey, der bey den Griechen *ελλωψ* daher beym Ovid Helops, bey den Römern Acipenser, bey den neuern Schriftstellern Sturio; in Italien Sturione und wenn er klein ist Porocelleta (Schweinfisch), in Frankreich Esturgeon, in Montpeller Gréal in England the sturgeon, in Spanien Esturjon, in der Türkei Surak oder Syrak, in Rußland Ossetrina, in Pohlen Czetzugl und Inaxioli, in Ungarn Kestchecke und Ketschegl, in Oesterreich Störz und wenn er klein ist Stierl, und in Deutschland Stöhr heißt. Der Körper ist lang, gestreckt und eckigt, der Kopf läuft in eine stumpfe Spitze aus, und ist unterwärts mit vier Bartfasern, der Rumpf mit sieben Flossen und verschiedenen Reihen Schuppen versehen. Sein Hauptaufenthalt ist in Meeren; er gehört zu den Zugfischen, steigt wie der Lachs in die Ströme und Flüsse, und pflanzt sich durch Roggen fort. Die Weibchen werden ungemein groß; so gedenken mehrere Naturforscher Stöhr von 900 und auch 1000 Pfunden (S. Bloch's Naturgesch. der Fische 1 Th. S. 72.)

Der Kalmut (Schölln 109, 2) und noch deutlicher der Ribrafch (Bajkra Rabba 22.) bezeichnen den befraglichen Schibuta als ein Äquivalent für Schweinefleisch, und dieser Stöhr hat in der That nach der Übereinstimmung der Naturforscher, den Geschmack dieses Fleisches und eine gewisse Identität mit den Eigenschaften dieses Thieres (S. Richters Ichthyothologie S. 237. 338 u. 718.) Seine Nahrung ist sogar wie jene des Schweines, fette Würmer, Erdenschlamm und todte Körper; daher ihn der Schöpfer ebenfalls mit einem Rüssel versehen, auf welchen sich auch die Benennung רֶנֶס מֶלֶךְ von רֶנֶס Rufe — Rüssel beziehen mag. Plinius nennt den Stöhr aus den oben bemerkten Ursachen Sus: Sau. Da er zu den biblisch-reinen Fischen gehört;

ט"ו) וצנ"ב (דף מ"ב) שצק
כמגיע לכתמים, כ"י מגיע לכתמים
כגון עגנים והגיע ליצור ולישש על
כחפיו.

שכטל, *schütteln, schlagen*
(*ש i e ש s i e*)
שצט, שצח (דף ע"ב) סמדרק
והשוצט פיר' ראשונים שונט
זה המנפם נקטת, פ"י קטריש לו
לאורג עץ שראז חד ושמו כרכד
דומה לקק, מעבירו על גבי שמי
שעה שמתחם לכמו ושונט בו
את החוטין ומקרב את הקכים
שמנדילין בין שני חלקי חוטין
העליונן והתחתונן, וסיד נוחים
לחמסרק העליונים מן התחתונים
וכמתה שער לירות ציכוכן את חוט
הערב, ואין זה אב קלא ככלל מסוך
הוא.

שכטל, (*ש ב ש e ש i e*)
שצט, שצחאית רבה פרשת ל"ג
ונויקרד רבה מרשה ל"א רני אבא
אמר משצטוטין שצחאן ישראל
כציאמו (א"ב פירוש שצטים
ונכחחאום כחוב משצטוטין
ועכין אחד הוח עיין ערך שצט,
בילמדנו אל תירש אנרם ואת האחד
כחן דין ואף על פי כך עשו השצטים
ציכסן שכל מי שעושה חלילים יולא
מחלקו, שנאמר וילא גורל בני דן,
וכן הוא אומר שצט הכני מנפא
לו נחלה כי לא נחלה לו נחלה,
כמיב ויעל גורל בני דן וכמיב כי
לא נחלה לו נחלה, קלא שבוילאום
מחלקו.

סדמי שחזנה שאים נשאת לעולם
קלא השלמי כפאי כל ימי קיו לה'
דצה שאים יכולה לעמוד, וכאיכנך
עלים מעדים לחטא הרבה.

שכיב, *schlamm, schlafen*
שצב, שצחמים (דף ע"ב)
שצביי הוח מדרה, וחוץ לשון
מקדא דכניאל כורמים שצביין
דינור.

שכב, *schlafen*
שצב, שצחום אלעדם ולמיד
אדן ושצבין כן גרם כחמורגמן
וכרסה שצחא נכונה הוח שצבין
כחום שצבין, שצחום השצבים
והשצחים שצבים וסיצכיא עיין
ערך סנך.

שכר, *berberischen, schämen*
שכר, scham, schämen
שצכר, שצחא חפארת שצכר
כלילא דשצכורא שצחא, שצכר'
צב' אכח' חרגו' שצכורא שצחא
דכחא אכחא, ומה שצכורא שצחא
על שצחא שצכורא ושצכורא
דכעבר על סונה. אל תחלל
באם מחר שצכורא לא שצכורא
באשחא דלמחר.

שכר, (*ש כ ש e ש i e*)
שצכר, שצחא גאחם שצכורא
ושצכורא שצכורא, כחם שצכורא
פ"י קוטרגין ושצכורא.

שכר, *schlafen, schlafen*
שצכר, שצחא קחם (דף ל"ב)
פאי פירוש ושצכר פ"י סיכר דמי?
ואם (דף ל"ב) ונכחחא מליעא (דף

שׁוּבָה, הֵעֵרָה עֵרָה עֵרָה
 שׁוּבָה, שׁוּבָה, שׁוּבָה
 שׁוּבָה, שׁוּבָה (דף ס"ו) ויש
 מהם דגרים שמשנים
 אדם, פי' ששורקן לבו של אדם
 שחייק שכי שנים ימים ושנה
 שכי ששנים כשורק. כשהדרק
 (דף ס') ובהוריות (דף י"ט) רב
 פונק דריקא שכיף רבן ורב קא
 גערימאח שכיף לכולבו טעמי,
 אמר כי פויק דלימטין שייב
 טעמאח פ' שחייק קטנה מן כשורה

המנוחה למרות שפינים על
 סקורל והשכינה על הקרקע
 בזמן שאין שם מחללה ולא מעקלון
 יש בה דבר רע, ואמר הנאמן ולא
 מורש לנו מהו? מי לאו דקאמרי
 משום זוגי שמי גרים ונ' קאזאין
 ואני אגוי' ודבר אחר הלכה למשה
 מימינו, וגאון רבותינו על כולנו
 אגוי משום דבר אחר, להודיעך דכני
 מילי דלית בכו שמי נביאים וזית
 בכו הלכה למשה מימינו. בצרכות
 (דף י"ט) שב ואל תעשה שאני,
 פי' לא ענש חקדוש בריך הוה מטמא
 ובעל מלעזות פסח אלא ענש כרת
 לטהור ולמי שלא היה בדרך דיוקס
 ובעל ולא עשה פסח, ולא עבר
 המיעוט אלא מפני שגם לבעל
 ספסם ויכול לעשות פסח אני, וזהו
 שב ואל תעשה שאני, כלומר קל
 הוא זה וספסם כך דחלו כבוד מת
 מזה, אבל לאו דכלאים כיוולע נז
 שחול לאו גמור, אינו נדחה מפני
 כבוד הגריות, וקיימט לן דסדין
 בלילות וכנשי עלות ולולב ושופר
 והזאת ועל ואומר, בני מלכות
 ואל תעשה נכו, וכן בפסחים
 (דף כ"ב) וביצמות (דף ל').
 זה פי' ר"ח, ורנ האי גאון פירש
 האי דריתא של הוה לשחי אה
 פסחו, אינו מיירי בכור אלא בשאר
 אדם, והוא לים פסח מלות עשה,
 ולענין שם מלכות באמר לו שב
 ואל תעשה פסח ולמי שמיא מלכות
 פסח שהיא קלה, דחיקן לה בשביל
 כבוד הגריות, אבל כלאים שחול

שאר (תפלה), *bea Schluß*,
bea Schluß,
 של, ניומא (דף ס"ט) ונמטה
 (דף ל"ב) ועל שאר מפלס מפורש
 גמרא.

שאר, *bea Schluß*,
 של, נכחונות (דף מ"ז) שארם
 אלו מזונות, וכן הוה קוסר
 ואחר אכלו שאר עמי.

שאת, *(bea Schluß)*,
 שאת, בפסחים (דף ל"ו) כי לא
 מוכל שאתו ואין שאתו אלא
 אכילה וביולי.

(ג) שב, *bea Schluß*,
 נז, צמרק ג' בצבות (דף ס')
 ואשלו כל הרוחות בזית וכושבו'
 נז פי' כמו מציב הרוח.

(י) שב, *bea Schluß*,
bea Schluß,
 נז, צמרק ג' בצבות (דף ס')
 ואשלו כל הרוחות בזית וכושבו'
 נז פי' כמו מציב הרוח.

(דף ק"ב) חוטל שהכיניך דלחלח
 היה חל חליו ואחלח למשל
 ליה טעמא, קוסם וחק פרנס
 משתחיל וסב.

שחל, שחל, שחל, שחל, שחל
 שחל, בנדרים (דף ט"ז) שחל
 דכתיב שחל ועולר דסם ודלי.
שחמם, (שעם שחם שחם) שחם
 שחם, פרנס ירושלם ויכס
 סת מחנה סלרים ושחם ית
 משרית מלרתי כמו שחם.

שחרי, שחרי, שחרי, שחרי, שחרי
 שחרי, בצ"ו (דף כ"ט) שחרי
 קאז שחרי ולפעמים כמות שחרי
 פ' ענין שחרי.

שאן, שאן, שאן, שאן, שאן
 שאן, ח' סבורות פלע שאני ופעמות
 כראש לי שיש לגרום ופדעמא.

מה לכזיר מלרע שכן ישנו בשחלה,
 פ' ויתכן לו פישל על כזירותו
 ויתרכו פסם ונמלל שלח יהיה כזיר
 למיכך לאו שלו קל הוא למיכך עשה
 דמי ליה, בנדר מיעא (דף כ"ז)
 שחרי רב כחמן שחל בטובו לעולם
 פ' יש לשחל להשחמם בכלי שחל
 לעולם בטובה שהחיק למחיל
 כשהשחילו וה"מ בחשמים שחיו
 מכלה סחור הכלי, ואם קנה מן
 כחשיל שחליו, לשחל להשחמם
 צי בכל מלחמה שחמון ילו להשחמם
 צו בכל מלחמה, ואף על פי שהוא
 סחרי וכלה, ואם לא כשחרי ממנו
 שלח ידושל סחור הכלי וכלה וסחרי
 כולו מסחם כמלחמה שהיה מסחמם
 צו מסחרי לו סחור חיד ומסחרי,
 וצו ומסחרי ליה קמיה, בסנהדרין

die Etymologie nicht auf jenes Ereigniß, sondern auf die Bedeutung
 des Wortes **אל** — **בית**: Wohnung der Kraft selbst bezie-
 hen, wenn wir unter diese Bädypien, Magnetsteine verstehen. Wenn
 der Talmud (Sanhedrin 107, 2, Glosse 47, 1.) erzählt: daß
 Sachassi (Diener des Propheten Elia), den Apis, Wöge des
 Jerobeam vermittelst des Magnetsteins in der Luft schwebend erhielt,
 so fand dieser später an dem Baumeister Dinocrates einen Nach-
 ahmer dieses Kunststückes. Dieser Architekt hatte angefangen zu
 Ehren der Arsinoe auf Veranlassung ihres Bruders und Gemahls,
 des Ptolemäus Philadelphus, einen gewölbten Tempel von Mag-
 netstein zu erbauen, um in demselben ihr Bildniß aus Eisen in
 der Luft schwebend anzubringen. Der Tod des Ptolemäus aber
 hatte diesen Bau verhindert. (Plin. 1. c.) Auf eine ähnliche Art
 soll auch der Sarg Mahomets zu Mecca, dem Pöbel ein Wunder,
 in Lüften schweben.

פיר' סמים כשסובין בשמנה
 כספים: ונכסדים דף ע"ד סאן
 דגרי משאב שאירי ענינו יניקה
 משיכס ופליסם ופאס סלמן
 אבן שואבת.
 ש"א, e t a t e
 ש"א, מר' נחמן דסיני ברופים,
 ברסמי ושאני ואדנני, פי' סין
 ען אלו: ראש ערך שגא
 ש"א, Berlangen, bitten,
 f r a g e n , b e r g e n .
 ש"א, אף נקול שוללו ואובל
 על פיו, כנר פירשנו גערך דמפי
 ונערך סזר, נינמוס (דף ס')

zeits (2 H. S. 260, Amerl. 1) gesprochen haben, scheint aus der unerklärbaren Kraft des Magneteisens entstanden zu seyn. Es ist kein Wunder daß jene Biegenmenschen dieses außerordentliche Phänomen als eine eigene Gottheit anstauten, da das aufgeklärteste Jahrhundert nicht einmal eine Hypothese erklügelte um darüber Klar zu werden. „Was ist trüger als der starre Stein — ruft Plinius (XXXVI. 16.) aus — und dennoch gab ihm die Natur Gefühl und Hände!“ Natürlich daß Aberglaube und Aberglauben in dieser Erscheinung, für Priester und Volk einen bedeutenden Spielraum fanden. Was war der berühmte schwarze Stein, der nach der Sage nahe bey Pessinunt in Phrygien herabgefallen seyn soll und als Mutter der Götter angebetet wurde? Was jener schwarze Stein den der Tempel zu Mecca aufbewahrt, der früher ein Abgott der Araber war, und den der Moslim zum Andenken Abrahams und Ismaels verehrte? Wenn wir an den Magnet denken; so könnten wir wohl der Lösung des Räthfels als welches uns die Verehrung der Steine oder Bättylien erscheint, nahe seyn. Der unwissende Pöbel nannte, nach dem Berichte des Plinius (XXXIV. 15.) das magnetisirte Eisen, ferrum vivum lebendiges Eisen. Nach diesem Ausdrucke finden wir den Sinn in den Worten des Sanchunjathon: επανοση θεος υρανος Βαιτυλια λιβας εμψυχας μηχανησαμενος, der Gott Uranus (Himmel) erschuf die Bättylien, indem er lebte Steine machte! Wir können auf jeden Fall, das Wort Bättylien von אל — בית herleiten, wenn auch die Mythe selbst älter als der gesalbte Stein des Erzuaters Jakob ist, weil wir

הנה עזה צהן פעשה ונסחלקה תורת
בלי מעליסן, ואן לייכן לא היאם
ולא טנילס, כי צעין מעשה לסליק
תורת בלי מעליס מעשה לקלקל.
כגון שנייה וכיולא צה, אבל רימק
ותיקון שהוא סחוק לכלי מחכות אינו
פעשה לעשר ולא לנטל כעומאס
מעל פטבעת לעולס, מ'א רימכן
באור ופאיר קליפתן ונדקדקו ואס"כ
הטנילן ופאיר בליס אליהם מכל
לד וליכא חליה, ולמי זה הפי'
לפילו לאסר שמלטק יכול לפטנילו,
צשנת (דף י"ו) נטמאו כל כליהם
ואנרתן ונחתן לזירף ורימכן
ועשאן מיד בליס, פי' רימכן
זה כמו התיב וכן בא דגרסינן
בענוהס (דף נ"ב) צעו רב הטכוס
רימך כלי לליליס ספוז פירוש
שכרו וכתבו ועשאו כלי לבחיליה.

רתך, רתך, תרגום וראס רכב ויחזי
רתך.

רתם, Raths, רתם, נכנס בתרא (דף ע"ג)
עצם סממתי. סוו גומרי ריממי
סוו, פי' גמליס של רומ' שאין
נכנין משהם (א"כ לשון מקראס זה
גמלי רתמיס).

רתע, Zurückweihen, zurückgeben, רתע,
אזעס אסו אפא רב
רתע, בעירוני (דף ס"ג) רב
סממתי מרתע ממחניתיה דרב ששת,
ירנשט מרתע ספליפוליה דרב
סממתי, צפיק' ג' צפרס (דף ס"ג) טכה
לח כוכר וברתע לסחוריו, ותשנ

שלא ירמיס, פי' מסורית קבלס
צידס שסמרתיו ומודר כל דבר
לחמוספת סמידה. שלו כסמרתיו
על הסדה בליכן סלק אחד סשליס
ושס צלוג, זס פי' רבי סננאל,
ויס ספרסיס כסממלס הסדה סדבר
לס צכח עולה הקלף למעלה ובראית
מלסס וכשחכות נחסריה, צנרכית
(דף כ"ע) לא סרחה ולא סחמתיא,
סרנכה מציאנה תרגום ירושלמי
סרחה ייחינה וכן סדחאס, צריס
טכול יוס (דף ע"ג) רפיסח
גריסין של פול ראשינה ורתיסח יין
סדס פי' רתיסס בלשון טשנה
וחרגומו כקלף על פני מוס
כרתיסס על פני מיל, וכן בא
דאמר במסדה של ירמיס
ובלישנא דרבנן סוכיס.

רתך, Raths, zusammenfassen, Raths,
צבתי (דף נ"ב) וסובלין
צמקוסן (גמרא) סממי וכו' איכס
סליכס ופריק רבי סמי כסריסין,
פי' רימכן באור ובעוד ססידין
כמו גמליס לחשופס סטנילן, וכסיס
בלין אליסן סכל לד וליכס סלינה,
ואמר רב סאי פירוקס דרבי סמי
דלס דרבי' יחוק נפסס סיס, דאי
אליכס דרבי' יחוק כמסא, טבעת של
צחס יורד לקנל טומאס אפילו אס
יסכב עליה לסיות טבעת של אדס,
וטבעת של אדס אינה עולה מדי
טומאס ליסנאל מעליס תורת כלי,
שלא צשינו מעשה, כדחנן כל
סכליס יורדין וכו' ולי כסרימכן

בא לעולם. ספר ספר רשוי לו
כי טוב ששמו הנפל סוף בא לעולם,
בר' (דף כ"ה) רשוי לו שיכול
שני עשר חמש במטה.

רתת, *Bittere, e b e t*
רתת, נפוטס (דף ח') שספסקין
רופתת מיספסקין/ננאל ברת
(דף קס"ו) דרב ששם בר ארס
דרתית ידים כיני ויפת? גמלין
(דף כ"ד) ארר רבי אכיל ער
שירתת, פי' אינו יכול לעמוד
נחוקה אלס ברסם וברער אברים
פלגן רתת, בעידוין (דף ס"ה)
רב שספסרתת כולס גתס.

רתא, *Reue, a* (דחאח. ש.)
רתא, רב אכיל בר נתן הוה
ספר ריתא, פירשנו בעד מר,
ספר ארר דיתא ספ ובבר פירשנו
נמקיוו.

רתוות, *(רדוות Sieue)*
רתוות, מרנוס ירושלמי יחסי,
מרכבוטיו גלגליתוויסיון
ונטפולות ספרות בשנ רדוויסין
עין ערך רדוות.

רתח, *Reue, a f e u e*
Reue, a f e u e
רתח, אדרתסס קידך ארר
בר פירשנו בערך כפן, נצת (דף
ס"ב) האלפס והקדרס שבעין
פרותחין, נפסחים (דף קי"ג)
חנו רנן אלס מייבן אינן סייס
סרמחין וברתת כין ופניי סדעת
ארר רב יוסף ובלכו סיתככו כי'
ועצ חסס פרגומו ואניק רמחז.
ננאל מיעז (דף ס"ט) ובספורס

רשת, *Reue, a f e u e*
רשת, נסכדור פרק כ"ג בכלים
(דף כ"ה) הרשמות וסמכורות
(נעמק סלגן עברי).

רת, *Reue, a f e u e*
רת, ננרכות (דף כ"ו) קינס,
וסרתת, ויותרת סכנד,
פי' קינה לא הקינה שננסמה
גדולס היס אלס שננסמה קענס
שמעמידין נס אס הננינה סיינו
סתיכה רכס ולננס של נשר שיס
נכנסיס קטקס, שערדין יונקן סמלכ
סודס על לונן כלפי לואר סתיכה
יתירס וו סיס סרת וקורין סותס
נלגן לעו סנמ"לי, יוסרת
סכנד כממעס, מרפלין נס אס
נעלי נברירין שנעין, זס פיר' רב
סאי גאן וברונו לנרכס, פי' ארר
נערך סרס סממקס לן סי ה'
יסוד סי לא (ס"ב) כנר סניסו
נערך סרת ופיראו רסס).

רתה, *Reue, a f e u e*
רתוי, *Reue, a f e u e*
רתס, נספרס הנותריס לארר
רסויס סיו ליארף אל' שריסס
פפמוג לחרן, ננרסזית רכספרס'
עצריס לרוס סיוס ועל דעתיס
דונדי ריתס עליס, פי' הנוח לו
כדסרין רתוי לו סי' כוח לו.
נקדוץ (דף ס') וסמחן נחניגס
(דף י"ט) כל ססמחל נארנעס
דנריס רתוי לו כליגו לא נס
לעילס, מס לטעלס מס למטס מס
לפניס ומס לאחור, כל אלס סס
על ננור קיו רתוי לו כליגו לא

לכרמל ר' שקל, פי' מרכוס
שזה שקל שקל כסף ר' שקל
אורי"עלי, כפ"ים עם נרדוס
מרגומו כופין עם רשקין כרד
וכרכוס מרגוס ר' שקל ושוריקא.
רשש, ז ז ז ז ז ז ז ז
רשש, נגדס (דף ח') חנו רנן
אי א הוה נמולת קרקע? כל
שמעל רששין פי' כשורשין אומה
פעל המהרשס מחיכות מחיכות
אדמה ואין עפרה תסוק נידוע
שלש כענרס.

רשש, (דף ש ז ז ז ז ז ז ז ז)
רשש, נמ"ק (דף י"ג) רששי
חילקאטרגים וטיכני, פי' המהנרין
מבואס חדל למרמי דהיינו חילקא
(א"ב פי' כמו רמס אכל ננומאסו'
כמו רששי חלקה ופירש רש"י
דשי מבואס אומהנרים חדל לשנים,
ומטייע גרמח רש"י הל דתמן נפרק
פי שהכך דמועד קטן ורששוס
ומוכרי גרוסות).

רששות, ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז
רששות, נפרק קמס נאכות (דף
ג') ואל ממודע לרששות, נפרק
שני (דף ג') כוי זכרין ברששות
סל"ה של רשות נריש גמרא דשנת
(דף ה') פירו' שמעללן עלילות
על בני אדם, ואס (דף קכ"א)
דיקא מחניטין כותיה דשמואל,
דמן נפרק שני נמכאירין (דף
ס"ה) עיר שישראל ועונדי כוכנים
וכולי עד לס יס נה רששות רוחן
מיד, ניומס (דף כ"ז) ורששות
מקדנא נעליה ערוס נכנס לה

וערוס מלא מטנא, ולאי שמהס
זיטס כיליאס, נענודה (דף י"ז)
לעלוקה שמי נכות כב הב קול שמי
נכות וכו' עד קול גיהנס שזעקת
ואזירת כניא לי שמי נכות שאומרת
נעולס כזה הב כב, ומאי כיכו?
האפיקו' ורששות של עונדי כוכני'
נפ"ג דברים מענידין סת האדם על
דעתו ועל דעת קינא וכו' עד למעני
עליכו רממי מלכני הקדוש ברוך הוה
שילכו מהן דלא לימי לעבור על
דעתו ועל דעת קינא רוח רעס
מילחא ידיעה היס דמענידין אומו
על דעתו ועל דעת קינא שאומסין
אומו על כרחו לעשות מס שליכו
רששי ולעבור על פסלות, וגס
דקדוקי עניות מביאין סת האדם
לידי גול וגניס וכוז כדכחי כן
אורש וגנבתי, ורששות שהן
משרתי השלטונים שהן ממיד נפרק
ואומס ומחוייראין על כפסס ומייסס
מלוח לנגדן, ואלו ג' ייסורין קשים
אפשר שיש לכן כפרה דקדוקי עניות
וחולי מעייס ורששות (א"ב פי'
ענן ממעלה ושררה מלשון ראש):
רששות, ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז
רששות, ורששות נמוס כנר
פירשט נערך סעד. נערונין (דף
ח') אכל אקרא סדמי אמינא זמן,
אמר ליה רששות לס קא מנעיש
לי, כי קא מנעיש לי חובה, פירש
זה שמה מנרך שהחיינו על קישות
ודילוע רששות הוה ואינו חובה
אני שאלתי על החובה (א"ב לשון
מקרא כרשיון כרש).

זוואס בורדמאס רײטקאס, זענען
מליעס (דף ק״ו) דעל בורדמאס קוי

דסין לו ממה לשכור שפסס. ודע

צני'ס (דף כ"ד) עד שירשום
ואסר שכלן ועד כלן, נאנא (דף
ק"ג) לא מיבזו שמי שותיות אלס
שמוס רשום, נפולין (דף ל"ב)
והנחמחפ נחמס ל"ך שירשום
מ' שכל פרושם פכר שחל
לבסן, ננ"ק (דף פ"ב) וילכו
שגא ימים נמדער ולס מלס מים
דורש רשומס קסרו סין מים
אלס דגרי מורס, נמסדדין (דף
ק"ס) דורש רשומס קסרו לי
גלעד. ננרכוס (דף כ"ד) דורש
רשומס קסרו וסי סייך פלויס
לך מננר זס המולס פפילין פירז
פסוקים פרושום. נניטן (דף
ב') רשום סחרן חרין לו כלופי
מכליף, מ' כגון פרושם נפוס
פל כשעוס סחרן מקוס פסקיקס
והמקוס כנולס נאסר כזו שסיס
לו דוחס נפריכלו מהנס ופנס
ומקנן כמין ננפושית, וזכו פנולס
פסקובן מהנס ומהנס שזיבו סחרן
סרין, נכוסס (דף י"ט) שסס
רשומו כיכר לס עשס ולס בלוס,
פ"ס שימקוק סמנלס יסס יסס ולס
ישאיר זס רישום לכתיבס כל
פיקר, נמסדדין (דף כ"ב) פס
פיתס סקמורס בידי שמיס סין זס
רושם פירז שפרי כשסס קרס
סלס נגופו וסין זו סכלס, וסוס
סגורס נקסס פרגמו רושמי
רשסס, סנורס חסס סנורס פ"י
פנלמי רשס, לס יקלמו קרסס, וספויס
מיו על פלפוס סלנסי, סי פסקוקס
ססקי סין פ"י וי פרושין רישמין,

רשכא, זעגט אן זיין נאמען
 רשכא, צווישן (דך ק"ל) צעכט
 (דך קי"ז) לוי אלקלע לבי יוסף
 רישכא מי' דע"י לייך עופות
 לען אן פורשן רישכא ליידיס
 זעכטעלעך כחיד פורשן כישכא
 ואין כחיד רישכא: רשכא צווישן
 דך צ"ד.

רשעה, befügt sich, **רשעה**, ורשעו סיכס לית פלוהי פרי
ורעות אדם אחר סין עליו כמו
אנש נטל רשות, וי"ט עניין
וטל תחודצ לרשות, ס"א ורשות
אנש כנר פירשט בערך טל כר,
בנ"נ נגמ' (דף ח') כמס יוסף בעיר
רש סיין בני בעיר לעשות קופס
פוסקוי .

רשעה, נחמה, נחם
רשע, מרוב נעל מסם פאר
ימם מרי רשו די רשי.

רשל, משפחא פון אסלאמאן, רשל, נוצהיס (דף י"ט) פארנען
פיו פרושלין פוילקין פשוטקין
וענד ענדערט בארט, כל ידים
פרשינס פרגומזוכל ידיא ישראל
וכן חתמו ידים פוט.

Zeichnen, bezeichnen, schreiben **רשם**
 א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
 רשום, צב"מ (דף כ"ג). מתנתין
 צדשום, פי' מסוכרין דנזייטס
 כסוי הסקננים כשהוא מסודק וספוי
 נטיע נקרא רשום, כשהוא מרומק
 נקרא מליף מלשק למי, פי' סתם
 צערך לך פשעי. מרשום נכתב
 סתם כפר פדשנו צערך כצל.

פירשנו בערך דין, נכחונות (דף ע"א) ואמו ליה רירא ספוימי, (ר' רש), נאם במרש (דף קט"ו) ויחמרו ירושם פליטס לכניסן, מי' סתנו על שגט בניסן על עמק ירושם ואחר כך נתנו להם פליטס, וכך סתנו שמוען סגסס שיסמטו פל' נח פסיף יורשם סניב, שלם היס לה סח לס פירש נחלם סניב, שלם תשטר ליורשם סני סניב שלם חסוב נחלם שפוט סטר לשגט בניסן.

רש, נאם במרש (דף קט"ו) ויחמרו ירושם פליטס לכניסן, מי' סתנו על שגט בניסן על עמק ירושם ואחר כך נתנו להם פליטס, וכך סתנו שמוען סגסס שיסמטו פל' נח פסיף יורשם סניב, שלם היס לה סח לס פירש נחלם סניב, שלם תשטר ליורשם סני סניב שלם חסוב נחלם שפוט סטר לשגט בניסן.

רש, נאם במרש (דף קט"ו) ויחמרו ירושם פליטס לכניסן, מי' סתנו על שגט בניסן על עמק ירושם ואחר כך נתנו להם פליטס, וכך סתנו שמוען סגסס שיסמטו פל' נח פסיף יורשם סניב, שלם היס לה סח לס פירש נחלם סניב, שלם תשטר ליורשם סני סניב שלם חסוב נחלם שפוט סטר לשגט בניסן.

רש, נאם במרש (דף קט"ו) ויחמרו ירושם פליטס לכניסן, מי' סתנו על שגט בניסן על עמק ירושם ואחר כך נתנו להם פליטס, וכך סתנו שמוען סגסס שיסמטו פל' נח פסיף יורשם סניב, שלם היס לה סח לס פירש נחלם סניב, שלם תשטר ליורשם סני סניב שלם חסוב נחלם שפוט סטר לשגט בניסן.

רש, נאם במרש (דף קט"ו) ויחמרו ירושם פליטס לכניסן, מי' סתנו על שגט בניסן על עמק ירושם ואחר כך נתנו להם פליטס, וכך סתנו שמוען סגסס שיסמטו פל' נח פסיף יורשם סניב, שלם היס לה סח לס פירש נחלם סניב, שלם תשטר ליורשם סני סניב שלם חסוב נחלם שפוט סטר לשגט בניסן.

רש, נאם במרש (דף קט"ו) ויחמרו ירושם פליטס לכניסן, מי' סתנו על שגט בניסן על עמק ירושם ואחר כך נתנו להם פליטס, וכך סתנו שמוען סגסס שיסמטו פל' נח פסיף יורשם סניב, שלם היס לה סח לס פירש נחלם סניב, שלם תשטר ליורשם סני סניב שלם חסוב נחלם שפוט סטר לשגט בניסן.

רש, נאם במרש (דף קט"ו) ויחמרו ירושם פליטס לכניסן, מי' סתנו על שגט בניסן על עמק ירושם ואחר כך נתנו להם פליטס, וכך סתנו שמוען סגסס שיסמטו פל' נח פסיף יורשם סניב, שלם היס לה סח לס פירש נחלם סניב, שלם תשטר ליורשם סני סניב שלם חסוב נחלם שפוט סטר לשגט בניסן.

רש, נאם במרש (דף קט"ו) ויחמרו ירושם פליטס לכניסן, מי' סתנו על שגט בניסן על עמק ירושם ואחר כך נתנו להם פליטס, וכך סתנו שמוען סגסס שיסמטו פל' נח פסיף יורשם סניב, שלם היס לה סח לס פירש נחלם סניב, שלם תשטר ליורשם סני סניב שלם חסוב נחלם שפוט סטר לשגט בניסן.

בחוֹדֶק (דף ק') רֶקָק פִּיק פִּיקוֹת
פִּיקוֹת טִפּוֹת, וְאֵפֶּי שֵׁי שֵׁי
מִיִּם פִּיקוֹת מִיִּם טִפּוֹת סֵן קִצֵּת
כִּינֶס.

רֶקָת, *Reket, Reket*, *Reket*
(*Reket: Reket*)
רֶקָת, בִּסְמִיךְ (דף כ"ו) נִו
רֶקָת' דִּסְכִּי, בִּנְיָה (דף ל"ב)
רֶקָת' דִּמְרָת פִּמְכִּין,
בִּמְנָל (דף ו') רֶקָת א לִמְרִי
וְלִמְרָ נִקְרָא שֵׁי רֶקָת דִּמְדִּלִּי
בִּרְקָת' דִּכְסָרָא פִי' גִּבּוֹרִים בִּשְׁמָת
בִּכְסָר, פִּי' גִּבּוֹרִים שֵׁי כִּנֶּן
וְסִידֵן מִלֵּל עַל גִּבּוֹרִים וְכֹפֶה כִּמֵּן
טִיט עַל שְׁמָת בִּכְסָר טִיט דִּלֵּל בִּד
פִּמְכִּין הוּא, בִּנְיָה (דף כ"ג)
רֶקָת' דִּכְסָרָא לִכְסָרִים וְדִמְרָתִין
לִיִּם כִּי הִכִּי דִּלֵּל אִכְסָר חִדְרָא נִמִּי
אִכְסָר (א"ב פִי' בִּלְשֹׁן יִנְי גִּבּוֹרִים
בִּלֵּע וְסִמֵּל).

רֶקָר, *Rekar, Rekar, Rekar*
רֶר, בִּסְמִיךְ (דף ע"ו) דִּלֵּל הִמֵּל
דִּקְנִי טִפּוֹת רִיִּרִים, פִי' בִּטְקוֹס
שִׁמְשֵׁךְ בִּעֲלֵם רִיִּר וְמִלֵּל מִקּוֹס
אִשְׁכָּר שִׁפְרִיר בִּחֹךְ הִעֲלֵם אִשְׁכָּר
כִּנְשָׁר, אִכְל הִעֲלֵם שִׁלֵּל כִּמְשֵׁךְ אִלִּי
רִיִּר וְהִיִּל הִלְחֹלֶת, אִין טִפּוֹר
אִשְׁכָּר כִּנְשָׁר, נִקְדָּר כִּמֵּן טִנְעָת וְכֹי'
בִּעֲרָק ד (א"ב בִּטְסִמִּלִּים כִּמֵּן
דִּקְנִי טִפּוֹת רִיִּרִים וְפִדָּשׁ רִיִּר
אִכְסָרִים כִּפּוֹר בִּשְׁלֵל בִּמְרָק שִׁנִּי
בִּעֲרָקִין (דף ע"ו) פִּלִּי גִלִּים וְכִי
גִלִּים אִם יֵא. בִּכֵּן רִיִּר פִי' גִּנִּי
גִלִּים גִּלִּים קִטְסִים, רִיִּר כִּמֵּן
וְיִדָּר רִיִּר, רִיִּר דִּלֵּל בִּכֵּן

הִמְשִׁיךְ דִּקְסָר לִמְעִיל מִן אִכְסָר,
אִם פִי' טִפּוֹת, וְאִכְסָר מִרִי רִיִּר
וְיִקְסָר זֵל פִי' רִיִּר שִׁכּוֹת דִּקּוֹס
בִּכֵּן וְעִלֵּם לִמְעִיל מִן אִכְסָר, שִׁי
וְדִלִּי כִּי שִׁי הוּא וְלֵא וְלֵא כִּי אִכְסָר,
הִיִּם טִפּוֹת בִּשְׁלֵל, טִפּוֹת א' הִיִּם
לִי אִכְסָר יִפּוֹת וְיִכְסָר עִלִּי, וְבִשְׁמָת
פִּמְכִּין רֶקָת אִשְׁכָּר לִמְעִיל בִּשְׁמִי
פִּקְרָת כִּעֲלִינִים, וְהִיִּם הִקְרָת
טִפּוֹת אִם כֹּלֵם, אִכְסָר בִּלֵּל בִּעֲלֵם
לִכְסָר עִלִּי וְלִשְׁמִי עִלִּי, נִשְׁלֵל עִלִּי
לִמְעִיל וְרִיִּר רִיִּר לִמְעִיל בִּקּוֹר,
אִכְסָר לִשְׁמִי רֶקָת שִׁי? וְאִכְסָר
אִכְסָר, אִכְסָר לֵא עִלִּי כִּי לִמְרִי וְרִיִּר
אִם הִכִּי שִׁי לִי, וְלֵא יִכְלֵל, וְהִרְגִּים
טִיט אִכְסָר. וְכִן מִלִּי בִּיִּר רִיִּר
זֵל בִּכְסָרִין (דף ק"א) רֶקָת
דִּמְרָת קִל דִּכְסָר פִּכֵּל, פִי' שִׁיִּר
בִּשְׁמִי טִיט וְאִכְסָר עַל אִשְׁכָּר כִּי שִׁל
שִׁן אִכְסָר עִלִּי, בִּכֵּן (דף י"ו)
בִּרִיכָה עֲדָה רֶקָת בִּחֹךְ הִכֵּל כִּמֵּן
וְאִכְסָר לִי, פִי' עַד שִׁלְחֹלֶת' שֵׁל
פִּמְכִּין בִּסְמִיךְ הִמֵּל - כִּיטְקוֹס אִשְׁכָּר
טִיִּר וְלִכְסָר לֵא.

רֶקָק, *Rekak, Rekak*
רֶקָק, בִּשְׁמִיךְ (דף ח') מִתְנִיִּין
הִיִּם דִּמְרָת בִּפְרָק הִאֲרָק בִּשְׁמִיךְ (דף
ק') אִם הִיִּם רֶקָק פִּיִּם וְרִיִּר
קִרְבִּים טִפּוֹת, בִּסְמִיךְ (דף כ"ז)
פּוֹק אִכְסָר מִן רֶקָק הִכְסָרִים בִּי
אִכְסָר, אִכְסָר טִפּוֹת קִטְסִים מִדֵּע,
הִכְסָר עִלִּי יֵא לִכֵּן קִטְסִין בִּגִּלִּים
בִּרְגִין, פִי' רֶקָק מִיִּם שִׁי קִרְבִּים
לִאֲרָן. פִי' אִכְסָר שֵׁל רִיִּר רֶקָק
מִיִּם אִין בִּכֵּן טִפּוֹת, כִּדְמִין

הואל וריץ לישלו ולשכול שומו
 אינו מטעט נחלן מטעט שלל רוסין
 שומו כמי שליט, שף על מי שגילוש
 צמי פירוש נחן שכן וכילוש נז,
 שלין רבשרין שם סלובלן, וכן
 כל דבר הטקלל שומושק שמו שכן
 צמי הטומלל.

רקם, (Rahmen, St. Rahmen) שטח
 רקס, צמיין (דף כ') שף הטמיל
 שן כרקס ושן קמר, נדרס (דף
 כ"ו) כל הטמיל טמיל טמיל טמיל
 מוסרין, פירוש קדש נדרש פיר'
 רקס גישה: (עיר קמברל ביהושע
 י"ט, כ"ו למטט נבי נביטין).

רקם, (Rahmen, St. Rahmen) שטח
 רקס, צמיין (דף כ') שף הטמיל
 שן כרקס ושן קמר, נדרס (דף
 כ"ו) כל הטמיל טמיל טמיל טמיל
 מוסרין, פירוש קדש נדרש פיר'
 רקס גישה: (עיר קמברל ביהושע
 י"ט, כ"ו למטט נבי נביטין).

של פונדי בוכנים, פרגוס ופוס
 פוס ורוקצט דמיל:

רקד, (Rahmen, St. Rahmen) שטח
 רקד, נדרס (דף כ') למטר
 שמיכל שדרס נדרקורי דלנד,
 שדר לים לר' לך קוס רקוד,
 בריז טגלל שדר ושדר בשדרים על
 לב רע, כל דומר שדרס לט עליל
 נלדרס דרקדס כל דומר שדרס
 ברא דמטלל לט שדר (וכן נדרס).

רקד, (Rahmen, St. Rahmen) שטח
 רקד, נדרס (דף כ') שטח
 וסדרקד פי' טמיל סלובלל
 נדרס שם כמילל שטח עמורדים
 פיל יולל' נדרס' ונדרס' סלובלל
 סלובלל רק וסמילל נדרס שטח נחן
 יולל סלובלל ונדרס סמילל.

רקד, (Rahmen, St. Rahmen) שטח
 רקד, נדרס (דף כ') סלובלל
 דמילל ג' ג' נדרס כרקורי
 דמילל, פי' כדור טמילל נדרס
 ושן קמברל ונדרס ג' ג' נדרס,
 נדרס (דף כ') שדרס דרס פלל
 נדרס כרקורי דמילל (ליב
 נדרסללל כמילל קורי עין עין
 דקד).

רקיק, (Rahmen, St. Rahmen) שטח
 רקיק, נדרס (דף כ') שטח
 שמו מטעט נחלן, פי' קייטל לך
 דחלן טמיל שמו שם סמילל לבית
 שדר כמילל נדרס שדר וסלן טמיל
 גל שמו פירוש לבית שדר, טמיל לט
 טמיללל וסמילל כל שם שמוטו,
 ולס צמילל כמילל רקיק שטח נחן
 רקיקין וכל שכן שם שמו.

רזן, רז"ב (דף ל"ז) רז נחמן
אשר בלש רזינתא פי' של יאכלו
חילעים.

רצעה, ר צ ע ה, א ז מ ע ז א
רצעה, בשנת (דף כ"ד) ולא
ברצועה שגרלה זס. (דף כ"ו)
ולא ברצועה שגרלה.

רצען, ר צ ע נ, א ז מ ע ז א
רצען, בפסדס (דף כ"ה) רצי
יומי אומר אף הרצועה, בשנת
(דף ה') בעל מינה ההוא רוצעא
מר' אמי, פי' האושכך לפי
שמלאכתו צמרצע נקרא רצען,
ויש אומרים לפי שמלאכתו ברצועות
של עוד נקרא רצען.

רצף, א נ ו ר ב נ ע נ, א ז מ ע ז א
aufeinanderfolgen, ausstrecken.
רצפה, א ז מ ע ז א, א נ ו ר ב נ ע נ
רצף, ניומא (דף י"ח) עמוד
והפך אמת על הרצפה, בפרקו'
בשקלים (דף ט'). מעשה נכון
אחר שהים מתעסק וראה את
הרצפה משוכה, בריש חמיר הגיע
לרצפה והפך פניו לכפון, במגילה
(דף כ"ז) רצפה של אנבים
הוא, וכדמניא ואנן משבית לא
חמנו צארכס להשחחות עליה,
עליה אי אמה משחחות אבל אמה
משחחיה על אנבים שנמקדש וכדעולא
דאמר עולא לא אסרה תורה שלא
רצפה של אנבים, ואמר עולא
לא אסרה תורה אלא פשוט ידים
ורגלים, ולמה נקרא שם רצפה?
שהיה עשוי קרקע העזרה טאנני
שם אבנים קטנים פגוזים הרבה

רוח שהח מזיד וסייב, בל למד
סרולת לבערה ונמלא למד ממנה,
מה בערה המזירה ניתן להחילה
בנפשו שסרולת מי שרודף אחריה
לכועלה, ואינו יכול להחילה בענין
אחר שלא בנפשו של רודף, יברג
הרודף להחילה, דכתיב ואין מושיע
לה, הלא יש לה מושיע מושיע בכל
מה שיכול, אף רולת ניתן להחילו
לרודף בנפשו וזה שגרלה הפלגה,
מה לסדנו לדולצ בשני ענינים דרשו
הפסוק רני וחנא רצי רני.

רצם, א נ ו ר ב נ ע נ, א ז מ ע ז א
verderben, ausarten,
רצם, בנילה (דף כ"ח) שפוד
שכרצם אומר לחקנו ביום טוב.
צדה (דף כ"ה) חנו רבנן סנדל
דומה לסנדל דג של ים ולד הוא
מתחילתו אלא שכרצם, פי' סנדל
ולד שנחמק ואין כבר אס זכר אס
נקנה שכעצירתו אמו עיצרה שוב
ולד אחר ונא שני וקילקל לורה
סראשון ולהכי קרוי סנדל סכוסאי
ודל, סכני שנחלקל, ואף על גב
דאין אשה מתעברת וחוררת ומתעברת
קודם שחלד, סני מילי למיהוי
חרויהו צני קיימא אכל חוררת
ומתעברת ונחלקל שני מן הראשון,
וכן במפלת גילא אף על גב דאין
בה ספיר חשב לזכר ולנקנה דחיישין
שחא סיה דומה לדג של ים שהוא
רצב ודק וחד כלפי ראשו שגרלם
שנחלקל כגון שפוד שכרצם (ק"ב)
בכוסותא כחוב שכרצף).

רצן, א נ ו ר ב נ ע נ, א ז מ ע ז א

ארבעה רין (הערך סלקו לר'
ערכים) קרובי ענין כן.

רין (רציין), *Betzlagen, flößen*,
רין, נחולין (דף כ"ו) סו ארבעה
בהמה והיא מפרנסת את שיהיה מצה
לעת ואחריה כשרה, פי' מן קנה
רצון, וירעלו וירוללו.
בסדר פ"ח בטהרות (דף כ"ט) סס
מסר לו חיצה מלאה בנדים בזה
שהיא רולכת טמאה פי' דחוקה.

רצון, *א א ז ס ז*,
רצח, בפסחים (דף כ"ה) ובסנהדרין
(דף ע"ב) ר' אומר כי כאשר
יקום איש על רעהו ורצחו בפס',
וכי מה למדנו לרולכת מעתה?
פי' מה נלמד לרולכת מן הכערס
וכי יש לומר את יקום איש על
רעהו ורצחו אין לו דין מות כמו
א סנהדרין שכתוב בה אין לנערס
חטא מות? אלא א נערה בזה
ללמד לאחרים וכמלאה סוף למדס
והוקש לרולכת מה רולכת יברר
ואל יעבור כך הנערה המאורסת את
יאמר לה השמיעי לי ואם לאו אמי
הורגך חסדך ואל תשמע לו, ואם
תפסח ותחזק עליה אין לה חטא
מות וזהו דשאלות, ובריש א
הסלכה, אלא כיחן לכילי בנפשו
מכאן לן? אמיא נקל חומר וכולי
עד דני רבי חנא הקישא סוף, כי
כאשר יקום איש על רעהו ורצחו
נפשו כן הדבר הוא, וכי מה למדנו
לרולכת מעתה. סרי זה נא ללמד
וכמלא למד, פי' מה יליף נערה
מאורסת שהיא ילכסה ומעורה מן

רפת, *Si e b f a i i*,
רפת, בפסחים (דף ח') ורפת
נקר ולתין ומתכן, פי' מקום דירה
לנחמות.

רפת, *א ז ס ז*,
רפת, חרנוס ירושלמי סלי חרי
פלין דרפתא קקנטון פי' פת
בלשון גמ'.
רין, *א א f e i n, א א f e i n*,
רין, בשנת (דף כ"ב) אסור
לפרלות מעות כנגד כר של חנוכה
בננא במרס (דף ל"ט) חנין וזנייה
וזניי עד דלא ארזי חזי. בסנהדרין
(דף ס"ח) הדנה מעות יש לי ואין
לי שולחני לה רכות, פי' זה אמ'
מטעמי חרה כלומר ספיקת יש לי
ואין מי לפרשן (א"ב ענין סנין
וחלף מעות, שהמונה או מחלף
זרק במרובה המעות).

רצון, *א א f e i n, א א f e i n*,
רצח, בשנת (דף קמ"ד) שהמסקין
היוולטין מהן לרצון טמאין ואלא
לרצון טהורין, מאי לאו לרצון
דניחא ליה? פי' מקבלי טומאה לאכני
הן מסקין, והמסקין ילין כריכין
הכר, כדאמרין שן עלולין לקבל
טומאה. בקדושין (דף י"ד) הסוף
לסר רצח ארין הוא דאחא, פי'
לה רכות על הענקו כדכתיב לא
יקנה נעיתך. ס"א לה רצח
ארין הוא דאחא פי' שברצח אינו
עובר ליושר. באגיגה (דף י"ד) ג'
סר רצח סן, חכמים בן חכמיא
הרבה דברים לכני רבי עקיבה,
פי' כמו מרין, ואימא סבי סלו

גריזל דסלמי פי' צנני חופרי אדום
גדימי דשאים .

רפרף, *refe, regen*

רפרף, בחולין (דף ל"ט) ונצוף
אפילו לס' רפרף אלא צנני .

ס"א אלא צנני טענין כהרף עין .

צנ"ר פרשת נ"א לפי שרפרפס

צלצס ואמרס איני כזקקת לציני

עוד לפיכך תצני קרצנח מרומרף

ולקחס שמי מוריס (ס"ב פי' צלצס

ישמעאל תנועס תמידית כמו שכתוב

והיונים עושים והמילדת מהתעבצת

צמאצמס ומתסרת סס תזקק עוד

לצלסל סס לס, מררס ועמודיס

יתפללון ועודיס מפרופסין

וכבר סנאסיו צנרף רף) .

רפש, *ra, re, se*

רפש, צנ"ק (דף ל') ולס יסל

אלס רופסו מירס פלסן רפש

וטיט .

רפש, *ra, re, se*

רפש, צנ"ק (דף ל"ט) סף על גב

דקס מרפיש (מרפיש כמו צנ"ק)

ואזיל קמט קמט, פי' מרפק

ומתס סלרן לפני סקורס ומתסס

קקס כדי שיהל נוח למרסס .

צנ"ר פרשת ויגס אלו רח למבס

ורפש סר רפיש חעת כל סלסין,

ויעוס על סמכס מרגוס ירוסלמי

רפש במרסיתס .

רפס, צמקסל דרני עקס (ס"ב

צמרס סר סזיריס סמקסל כולרף

כמנדל ר' זכאי רנח סטר עד שחי

ריפס עד סיקני' שייקנן סלך

פלכי סמלכיס, פי' צלסן יוני

ורומי סס סריס גבוהיס צמסן

סטר ויס סוטריס סנקרלס כן

על סס ריפת צן גמר) .

רפף, *refe, regen*

רפף, מרגוס ועמודיס יתפללון

ועמודיס מתרופסין .

רפפות, *Saloufen, Gelfitter*

רפפות, צמקסל מרי' צלסילת

(דף ל"ט) כמרסות וסרפפות

סלטרוס, פי' רפפות אלו של

סלקטיות בדלמר צמוספת מרינות

אלו סן של סולרות רפפות

סלקטיות .

רפפות, *Sampege Segent*

רפפות, צלסילת מרי' צמס

(דף ל"ט) סרפפות סהורות

לקרס ולמרס' ולחטס', פי' מקוס

צילס מיס שיש צו רפס . סרסב"ס

פי' שבכות של עץ כערך עלפניו .

רפק, *ra, re, se*

רפק, צמקסיל (דף כ"ג) סלכחיס

דקס דחיק רפקס . צמירונן

(דף כ"ט) ולסל יסרלל סמריכס-

ורפיק ציה, פי' סופר .

צוטס (דף י') קמי רפוקס

gezweifelt; Einige verwechseln sie mit den hyperboräischen. Man hält sie im Allgemeinen für ein Fabelwort welches aus der dunklen Abhängung von den Pyrenäen, Alpen, u. s. w. hervorging.

לוחי מה עמקו, לך שאל לוחי
מה עמקך וכול שדקדק לחייו.
פי' אחר רפפס לי גי דוכס
שחל במקומו דבר עמון.

רפם, *erschaffen, abhafft werden*,
רפם, נב'ם (דף ע"ט) מאס
רפם מאס דסיכחא מ' מפרפפת
הספיכה בהולאת סניל' ונכבסח
סניל', נקדוץ (דף ס"ג) כא
שמעת' דידי מרפסן לערי פי'
מרעין כגות.

רפם, *erschaffen, abhafft werden*,
רפם, נכחוס (דף ל"ו) סקס
שחוס של סיכוס רופס. ירשלי
מפילין במקיס שרש סחיכוס דופס
מ' מפרכ (ס"ב סרסוס ורקע
ברגל ורסס ברגל).

רפם (החרפס) *erschaffen, abhafft werden*,
(א ע ל ו ש א ג א א ג)
רפס, נבנא ברסל (דף קע"ג)
לך סררפס ורסס ריעך, סס
טמון יא לו בידך ססר לו סיסס
ידך.

רפם, *erschaffen, abhafft werden*,
רפס, מדרס שמוס רנכ פרס
ואס סק"ב סליך סס ססרן ססר
מסל לסוכסו של מלך קומיס ורפסס
מ' בלשון רומי שר ססל כס
רופילין דלעיל.

רפס, *Riphaei Montes* (1),

מדרסוס ככר פירסנו נערך
מרפס, נמילס (דף כ"ו) כלי
סיכוס רסיפרס פירס סיכס
סססססס.

רפסון, *erschaffen, abhafft werden*,
רפסון, ירשלי מדרסס ס' סרסר
ומור ככילס מרומיטל רופיטון
מ' בלשון יוני בילס רסיס לנמו
כססס סססססס וסס קורסס סוסס
טרומיטל עיין סס.

רפילא, *Rufila* (1),
רפילא, סלקפס ורופילא
ככר פירסנו נערך סלקפסס
רנאוס סרס מוסס וסיו סס סרסוס
וכסו ססן רופילין (ס"ב מ'
בלשון רומי שר ססל).

רפיון, *Rufion* (1),
רפיון, נכרססס רנכ סרסס כ"ג
ונכרסס ל"ג ומסימי סס כל סיקו,
ר' לוי כסס ריט לקיט סומר ס
קין סססססו ברפיון וסל מכול
וכסו. סססס כל סיקוס בילמדרו
ומסר לס כחך סרסס סססין
ואסימי ירדו? בומי יוסס על סססי
מ' סור בלסו ריפס.

רפס, *Berbergen, aufbewahren*,
רפס, געירובין (דף מ') דלויס
לרטיכ רפסס לי גי דוכס' מ'
מי שרסס סססו סססס עלעלס
סור ברססו ססל ברססו לכסו.

1) So hießen diejenigen Militärtribunen oder Oberste der Infanterie, die der General selbst machte; jene welche das Volk machte hießen Comitati.

1) An das Dafryn der raphäelischen Gebirge hat schon Strabo

רעס, פרגוס וילן העס ואזרעס
ערק.

הַרְבֵּה, רַע

ר ע ס , מרדמו ירושלמי ואס' כרס
אס מטרך ואכח ע ר ע' ית קוטרך .

Stiegel, Stefel, רעל

ר' ע"ף, צניולה (ד"ץ ל"ג) אין
מלצבין את סרפסיס, צמחאות

(דף ו') מאפה בופה מאפה רעפים
מי' כלי חדש שעל החקרה. צנ"ר

פּרשט י"א זימן לו הקנ"ה שני
ד צ פ י ו אפטישן אז לזא וילא מפא

האור וצירף עליה וכולי, עד מפני
מה מנרבנו על הכר במולאי שם

ספני שבוא מקילת צדיקו.

Barbarisch, ausländisch, 127

ר' עז, נמנהדרין (דף כ"ב) א"ל
מנהבך לכן לר' עז כיון שחטאו

פירוש לער לכפך ספר אחר לרעץ
מרגוס וילג ורעץ כלום' נקוסי

כמוֹדֵנֶר כַּעֲזֵן ד' עוֹץ וְכִי תִרְנְנִתִּי
כִּמוֹ שֶׁכֹּכְמִי בְּמִקּוֹם אֶקֶר ¹

שטעס רעץ קואכמו לעז נחלוף
ר-ל-א-י

Zeib Brob, (רפתח) רב

ר, חליסר רי פי בעכו כנר
פי' צל"ד בעד, ננרכית (97)

מ"ס) ריפתא נהדי הדדי, פי
היינו פת וכווננו בהם א

heilen, **NE7**
genesen, wieder herstellen,

ר פ ט, גמרא דפ' אלו דברים וא
בחוסיפה שבה בענין דרכי האמרי

של בית רבן גמליאל לא היו סומרים
מרפא נבית המדרש, 'מי' לא היו

אומרים למעט מרפא מפני
ביטול בית המדרש, נעבדה (97)

כ"ו) מתרפאין מהו? רפוי
ממנו אבל לא רפוי נחמץ. מהרש

בגמ' ריפוי מסין דנר שאין צו
חרוב ורולן מה ריפוי ומה

בסמטת ריבוי נפשות גופו, בנדרים

כפא אצל לא רכוסה מיין

(גמרס) רפוסס גופו רפוסס
טמון בהמתו.

(*Erquicklichkeit*), רפידים

רפידים, נכבדות (דף ה')

בן יעקב אומר רפ"ד יס שמה,
דני יכושע אומר על שרפו

ידיהם מן צרי חורם, וכן הוא
אומר לא הפכו שנות על בניס

פרסיון ידים.
(הם חתה)

ר פ ת , ו ת ה י י נ מ ו ר ת ר ו ת , ח ר ' י ר ו ז ל מ י ח ר ב נ י ו ר פ ת : ר ו ת (א ' ב)

צנוססאות כחוב וספסס רוס) .

ר פ ט , נשנה (דף קמ"ח) לא מליל
אשר זמנתי במדברות

ק"ל (ק"ל) שבתות יום

1) S. Geist und Sprache der Hebräer S. 104. u. Anmerk. 5.
und unſ. Wörterb. 4 Th. S. 870 Anmerk. 1 bis S. 877.

ר' עיסון, וכן וקדשו ופדשו
מרגונו בפסוק ותלבש
הוא מקלקל ב' ע' א' ענין
מ' באיין של ר' ע' כסו
דניס הכסא נקדש בלשון
של ר' ע' והמורמק נפדו
לכולם.

רע, חרנוס מסתם לרקיע פלרע
לרקיע, מירוש מלמסה כמ
מלרע'.

רעד, א פ ק ס ז (weilf. parfam a.d. Erde quillt)
 רעד, נלוקים פרק י"א
 (דף כ"ב) הרעדום טמאות
 למטות, מי' מים שיוכלין טן בקרקע
 טיפס טיפס נקליש בלש כפ.

רָעַד , n . l . t . t . u . h . ש
רעד , נראם מכשירין (דף ס"ו)
כמרעיד קם קאילן לכהיר מוט
דעים (ל"ב פי' מבענע) .

רעל, ערנאיות רעולות כנר
פירענר נערך ערנ.

רעל, ח ל o t t e r ש
רעל, ונרכים כושלות מרגם
ורכונן דרעלן.

רעם, זייענדיג פאר אים
דערסן צובראכט דעם פרנסת י"ב
וירעם גבורותיו מי ימזונן? ל'ר
רינט דערעם הזה בשעה שהולך
יולץ במיקובו אין כל צריה יכולה
לצמוד עליו למשכון אין כבוד כסף
אלף מי ימזונן.

סוד ו ר ר ר ר ר ר ר

רם קא, תרגום בפסוק מסר קח
את הלבוש ואת הכסום מני ימים על
מדינתו קדש לו על רם קא קדש
פי' מקומו.

רסתנא, רסען ,
רסתכאל, עיין ערך דסתכל,
רסתקא, פלאג ,
 דסתקל, נב"מ (דף ס"ג)
 ד'סטקס דמתווש שכיסי כס אנהיי.
 מיל זוק.

רע, מחנך און Berlangen
 רע, אל אסר יכיס שטע ברום
 ללכת, מרגוש לאסר דרום חמ
 רעווא למיל, לא ספלא לקסחה
 חר' לא רעכא למסכה (א"ב בלאון
 פטוק זע ורעווא רוח)

רע, (l a a a) ל a e e e
ר ב , נחמניות (דף כ"ה) תהום
אמר לחברו אבנ מימך , קול אני
ר י ע ' אג שומע מי' קול אני
ל י נ ו ר י נ , גיסוך המים זניסוך
הינן הנמשכים פקבני המשלים שעל
המזנן , בדכתיב פהום אל פהום
קורא לקול גבוריך .

רע , e f g h
רע , בנ"ק (דף ז') מחניי
כרוע ין ובעגלין ופארכטין מאנטן
קאס, מי' רועי נהמס דקס.

רעע, רעשטעטערן, זעברעכן,
 רעע, צמק' ג' בבליס (דף ס')
 קצית שכתרוועעה כמו מרועם
 באנט בירל (א"כ מר' באוק וולין
 עשיק ורעייע).

רעז, א ז י ו
רעז, וואס פארשט פאר ירושלים

הרדק מ' בית ריסא (נכח)
ג' (ג' כח) מקום מרולת
סוסים.

רסיסין, *Reifene Schlüsselfrucht*
רסיסין, גנינה (דף פ')
ונחלין (דף ו') עדשן לעשות סק
רסיסין טיך זס בערך שני.

רסן, (רזינקא *Reis*)
רסן, רוססין קנ קיטי כנר
מרשט בערך עדי.

רסק, *Reis, Reismehl, Reismann*
רסק, גנל מר' במרופות (דף
כח) תפוח שרסקו וכתנו למך
פעיסה, נשנת (דף קמ"ג) פלות
דנש שריסקן, פיר' כשנשקין
לירות הדנש מן כבודם חותבין
בסבין ומוטאין חלות חלות, ושמן
ריסקו כזה שסמנו תפוח שריסקו,
נשנת (דף קמ"ה) אין מרסקין
לא את ששחח, בסוף עוקלין (דף
ע"ח) חלות דנש טסימתי טעמאות
ששקס וכולי? עד שירסק. נשנת
(דף כ"א) אין מרסקין לא את
הסלג, נשכות (דף פ') ריסק
מ' נמליס וסניס סמך והשלימו
לכזית לוקס, פיר' עטין כמיסה
וכסימה. משליך קרסו כמתיס מר'
פוטלך קרסיס פליג טיך ריסקין
(ס"ב מ') נלשן רומיי (*rescindo*)
פעל כחוקך דנר למחיכות קטנות).

רסק (רסקא), *Reis*
רסק, רסוקל סות לית טכדקיתס
כנר פירשנו בערך כמך.

רסקא, *Reis, Saft*

של גג לית מינים סלס רסיסי
לילס עיין בערך כו.

רס, *Reifen, reifen, reifslagen*
רס, נשנת (דף פ') סס היס
עב סו מרוסס, כפ"כ בעוקלין
(דף ע"ו) כסגוזן ופסקריס סיכור
מסירסס, נחולין (דף ע"ו)
מתורבס מהו? פיר' כיו קנה
רלון, המסיס מורסס נשנת
עיין בערך ספ"ס. גניטין (דף
ס"ט) למורסס סנפקס דקמרא
נלסלס מולעכס, סכה טעויה מר'
נחסל מרססס.

רס, *Augenbraune, Augenlieb*
רס, נככורות (דף מ"ר) ונששו
ריסי עיניו כסול מפני מרסיס
סעין. וסס (דף ל"ס) ריסי של
צין סניקס. ס"ל חריץ של עין
סניקס, מ' נגמ' מורל נרס צעיניה
וכיינו עור שכל העץ. נקדוסיין
(דף ל"א) סמר לו מנך ריסי
עיניך סחכ כיכר שן סלמנה סמס.
נהמורס מר' נגעיס (דף מ"א)
נשמי ריסי עיניו סף על פי
סמדניקין זה לזה טהור, ננ"כ
(דף כ"ג) עד סגורו ריסי
עיניס (ס"ב מר' וסנו סעניס סמר
בגס ריסי עיך יכס וגין דמטין
כענין).

רס (ריס), *Reis, Reismehl*
בית ריסא, *Reismehl*
רס, עד פנת שער הסיסיס מורסס
מרגוס עד וזית מרע בית ריסיס
דמלכס מדינמלס. הוס עמק כמלך
מרגוס הוס בית ריסיס דמלכס:

עולם במלח וחסד, פי' אס נבלה
 חסס אסס של פרוסת נק' חולין,
 לוקס מבן אסד זאוסר ו אס
 פרוסת שנבלה, ואסאר פאר,
 ואס פאולן פאוס סק' אסד הכל.
 פאולן (דף ק"ז) פרוסת פדען
 ונגר' פאוס אס כעמין פבולן
 פאסד, פי' פדען אסד פסעכס
 וקומן משנו פקאול ונקדס פרוסת
 פדען, כסס פאסאר פסכס ופאס
 פסט פקאול, פי' פאדס כפס
 פאס כולו אס יפאר וקבלס חס
 פכלע פסקאוס, פכפכוס (דף כ"ד)
 פפרוס דכנן אכול, פפאוס
 פאורמאס לא פכול, פי' פרוסת
 חולס לארן ופרוסס ארן פאסל
 פרוסת פפאר של דמאי פאוס
 למקאוס כנר פיראנו פערך דמאי
 ופערך פור.

רמז, רמז e z f e n

רמס, רמו ארלי אסדרי פי'
 פאליכוס ופאקאס פאקאס זכ פל
 זכ ורמינסי פאפאלין פאקאן
 פאקאס וברייחוס פאפאוס ו לו
 ופיקר לאן פאפאלין רפס פיס).

רמה (אטרמי), e s e n

z o m m e n , g e l a n g e n ,
 רמס, פ' קל אלא פלא, פל,
 אטרמי לאומאס פלא, וכלאן
 גמ' אלאר פנר אפאס אטרמי
 פאס.

רמן, r m n , n i d e n , b e u t e n

רמו, פדס רוסו וכרמו כנר
 פיראנו פערך קפן. פנ"ק (דף
 כ"ד) דקס פרמוי, פי' דאכס

למיאר כפרוסס פאסס כנר,
 דלכס סויס פארן יהודס דאוס
 כדנר כדוד, ונגליל פאור, דאס
 אס' ארי עלי כפרוסס פאסס,
 פאלי ופין נגליל פאסס אלא פרוסת
 פאור, פיינו דנר אסד, אפין אפני
 גליל פכדק פרוסת פאסס פמי
 פאניס פייכס. פייכוס (דף ע"ד)
 ואני פכס פמי לך אס פאסס
 פרוסס פמי, פאמי פרוסס
 פכפכוס פדנר, אסס פרוסת פכפכוס
 ואסס פרוסת פאסס ואסר פאפא
 אפך פאסס פאסס פאסס פאפאלין,
 ואס פיס פאן פרוסת פאסס פאליקו
 פנר פכאן פאור פאסס פאפאוס
 פאסס. ופאסס פאסס פאפאוס
 ופאפאוס פאן, דפן פפרוסס
 ופאפאוס פייכס פאסס פאסס
 ופנר פיראנו זכ פאסס פערך פאן.
 פייכוס (דף נ') פ"ג אלא פרוסת
 פאסס פאסס פאלין פאפאוס פאס
 פאלין פאפאוס וכו', פד פאן פכ
 פאפאוס פאן פאפאוס פאפאוס?
 פאפאוס פאלי פכפכוס דאכל פאלי דאס
 פאס פיס פאפאוס פאפאוס פאפאוס
 וכו', פאפאוס פאפאוס פאסס פאפאוס
 פרוסת פאסס פאפאוס פאפאוס פאפאוס
 פאפאוס וכו'. פאפאוס (דף כ"ג)
 פיס פאפאוס פרוסת פאסס דאס
 פאפאוס פאסס פאפאוס פי' דאפאוס
 פאפאוס פאפאוס פאפאוס, אלא פאפאוס
 דאס פאסס פאפאוס פאפאוס פאפאוס
 לא? פי' פאפאוס פאפאוס, פאפאוס
 פאפאוס פאפאוס פאפאוס (דף
 כ"ג) ר' פאפאוס פאפאוס פאפאוס

רם, זאט, מאטאזא, מאטא
רם, לכסדרה רומית פנר
פירשנו בערך לכסדרה, פי
לסר לע"ג דמיתקן וריון מן כנדרים
סני לכסדרים רומית גבוהן
פתחיהן ורמות הלכך יש לכן ר'
למות. נע"ז (דף כ"ד) ונבראשית
רבה פרשת כ"ס רומי השיטה
המנופפי גרוב כדריך פי' זה ארון
היה מעלי שמים, רומי לשון
הגבוהה המנופפי לשון הגבוהה.
ס"ל רוכי לשון רבה המנופפה
ברקמי והב שמים מלכות בלורין
של זה כענין ושק אומם בדניר
ארמון נהיכל. בשנת (תק ל"ד)
המס רמות רוסק סוף דנקיעט
לכו, פי' משום גפומ סרוס הולכין
עקב בלד גודל לכל סם מלמדך
לכס הרבה יכולין לרוץ. בשנת (דף
ק"ג) כיון דכל יומם לא עבד
סבי ופאידנא עבד הכי לא מתחזי
כרמות רוסק, נע"ז (דף ע"ב)
ופאו דלא פדרי נכו רמות רוסק
הוא, בשנת (דף ק"י) רמות
רוסק הוא דנקיעט ליה, פי' משום
הכי מותר ליטול כדלחם שמתנו
לינו מתתם סלם משום הכי לינו
נוקק טוב לזוג פרמות רוסק
ניטלם מתנו, סלם לעולם סם סם
ספילו ממילא הוה לסיר וסל דלסר
דמעיקר שמוחד הוה שכנר סרים
סוף. בנדרים (דף י"ח) סם
סרומם ביהודים לסורם ונגליל
מוחרת, פי' ביהודה סיינו ירושלים
דכחם סלקו על יחודם לסור, דלכא

ר' כפא, עני שטקיס חר' מליכמ
פנגין קליין, האון מיס נשמים
חר' ר' כפא דמיין נשמים, כי
אשרון האון ר'נא.

רכבה , א ת א ל א ו א
 a l o t t e n z m i t b e l
 רכבם , נפרק ו' נשניעית (דף
 מ"ט) ושמין סלובעין סכואם וסרכבה,
 פי' בלשון גממאלל שגד מרים , וסן
 שיקרין שסופרין סן סארן וסולקין
 סוון וסחן סמים , וסי שיש לו
 סולעים בנעט ימים . בסוף מעשרות
 סוססחא סיוסו בלל סל רכבס?
 כל שסוקט סעוך לסוכו ככר סירסו
 בערך קילקי . וי"מ בלל סל
 רכבס סיר' בלל קסס שססובלו
 סרסע .

[illegible]

רָךְ

רָךְ

פנינויותי טפס, רבב סעליונה
סמורבנס עלים, בעירונן (רָךְ
פִּי) רוכבי סמוכות סלו חלמידי
סכמים סחולכין מעיר לעיר וכולי
למדות סעושין סופן כלסרים וכו'.
מרכינין דקלים כל יום כדר
פירשנו בערך כסן, כנא נמרס
(רָךְ סִי) לא סמרן סלס דליכס
עליה ריכבס דריקליוסו'ט קנין.
וס (רָךְ פִּי) ריכבס דריקלס
מליז חיקו, פי' מסימק סילן נמר
סילן פי' סמר דקלים רלופין. (סִי)
גניד לים רכובה לנריס, נעל
סערך גרס רכוב' עיין סס).

רכב, (א ר ב ב א ס) על סנרכים על רכופין
והס כמו סרכובים דס לרס
נקנן לסן סכמים סרבוכס.

רכך, א א א א א א א א
רכב, א א א א א א א א
רכך, כנא קמא (רָךְ פִּי)
כדקייטל כיני גשמים מירכבס
לסן ריכוך, לֵאס מרובס
סוססס עלסס על גני עשמים
ונדילס נסורך.

רכל, א א א א א א א א
רכל, נמרק כ' נמעסרוס (רָךְ
ל') סרוכלין ססורין בעיסרוס,
כגס (רָךְ פִּי) סמוכל קופס
רוכלין. כינמות (רָךְ סִי)
גנים סיו פלעי רוכל פי' מוכר
כגמים מלסן מכל סנקס רוכל.

רכן, א א א א א א א א
(א א א א א א א א)
רכן, נסיף סרוסס (רָךְ סִי)

סרכיכס וסילס סרי א סרוסס,
נשוו על רלססס סר' סרכן על
ריסיסן.

רכם, א א א א א א א א
רכס, כנא מליעל (רָךְ ל') פירוס
סמרססס סנכסס סכססס
לקלסס סליכס כידוסס כסלרסנכסס.

רכם, א א א א א א א א
רכס, כנ"כ (רָךְ ל') כני סילי
נמינל, סנל כרוכסס כפיסעי,
פי' נלרורוס קסנים ונמינל לקסר
כלריקיס נמינל סלס ינעסור כססל

רכם, א א א א א א א א
א א א א א א א א
רכס, כנ"כ (רָךְ יִד) ככסניס
כסכמי נכסיס סיקדי רוסר מירכס.

וס (רָךְ סִי ורָךְ קע"ה) סמר
ליס סכ לי סערי וסמר ליכ סירכס
לי, ככמוצוס (רָךְ ע"ו) סססס
דרמי גר פפס סווט כס"כ לר
סויס סירכס כסנכס וכו' ער
סוי כני זיל סמיכ לה, כינכסס
(רָךְ קי"ג) רנ ילקס כר כיסנל
סירכסו ליס מפיססוס רני סדרסל
פי' כסכרו לו מפיססוס כניס כסדרס
כרסוס סרכים כגסס, סמר לו ר'
כרס זיל כר טלי וסלס וכלי,
וכי' לך סולך כסוטו מקו' פסוקוס
סוסקקו סס וסס ימלסוס יביסס.

רכם, א א א א א א א א
רכס, גריס ילמרנו סיסמי רכס
בקנ"ס עלעסויו כמים, כיוס כסני,
פי' ענין סוק, כסו וירכס י
סס ססן.

רכמא, א א א א א א א א

[illegible]

רמק, (רמבם) (רמבם) (רמבם)
רמק, פר' ופרק פגולים ורמק
פגול, סגול ונעלסעך נעך רמב.
רמק (קמק) (קמק) (קמק)
רמק, נרמק ילמקין סין נרמק
נרמקין עך שלם ינמק נרמקין
ינמק סגול נרמקין ונרמק, פי'
סגול כמק נרמקין נרמקין
קמק.

רמ"ש, מאלפא וטא, זיכרונות
מאלפא וטא, זיכרונות
מאלפא וטא, זיכרונות
(דף ל"א) נכסי רמ"ש
(ל"ב פירוט ויטא רמ"ש
(דף

ר' אהרן, ע ה ז ח ט י
 ר' אהרן, בכולין ר' אהרן
 לו שפחה פי' מעים שמוך חסד
 אהרן נהם כחשפונות וזה כמו
 מנחם להקד חסד הלז.

ריבא, ו ז א ט א
 ריבא, לט ריבא ולט בר ריבא
 כנר פיראנו צערך זין.

Reiten, pfeifen, impfen, רכב, רכב, רכובה, wie, Sagen, רכב, גרש כלים (דף ס')
למעלה מן פ מ ר כ ב מונב טאט
מנעו למשאל, ותפיק הכרזת ופלטום
(דף כ"ט) מה בין מ ר כ ב
למנע? מ ר כ ב קלק מנעו ממשאל

רמייס, בסוף ערוצק (דף ק"ב)
מחירק רמייס בטקדס סלכמל
מחר ללסת נכ נצמט סטר מרנר
רז סאי, מי' בלעז פריז'מל.

רמל, (Ramel, Ramel)
רמל, ירושלמי דכטונות פרק
ספמי ס'ר מכל מנח סרבעס
ריטלין מיר' סך סקל וכן בלזון
ימסעלל.

רמז, ז א ז א ז א ז א
רמז, נצמט (דף קמ"ז) כרמז
יולזין בסודר סל כמין, פידוס
כרמז יולזין בסודר סל כמין
סקינן ולס מאלל נצביל אלס יעמו
לרז.

רמז, (Rambert, Rambert)
רמז, נסיעה (דף כ"ב) ספמנר
כרז ססז נר יעקב דלמר מי אלס
שימס תלמידיו סכמים פרי זא מנח.
דלמר רמזין מנזס ולס ידעסלי
סמר, מי' כסל דלמנזס רמזין
פני מנח ולס ידע סלי סטר נצביל
אלס שימס תלמידיו סכמים, ולס
פירס תלמודו, ולס סנר סנרס,
וסובר סנר מ' ורמזין רמז.

*רמנניית, א ז א ז א ז א ז
רמנניית, (Ramen, Ramen)
רמנניית, נסדנר רנח פריז'י
מלל לזלך סאי' לו מנזונס רמנניית
וכ' כל זמן סכיתס עסוקס בלזוס
מורכירל לס כיסס מרנכס, סטר
יעיס גמרס וכו' ביון ארסס סוסס
סמלך כסמל בוזח ווי אלס סמאר
לרמנניית, כסוסיק כס
רמנניית וסמר סלזון יאי ע"א

לזרי מר' סיהספיק רוטני סך
ארנל דקייט לעלמל. פולין (דף
ק"ב) סעור וסרוטנ ממרס קלנ
דקרוס (ס"ב פידוס ליסמל יולס
מן סנר סלזון רעוז סוס לכני
ססס ספירסו לס): ענניס לחים
מר' עננין רמזיין: נסמכדריין (דף
ס') ונענדרס (דף ד') סליסעמל
לס רכינח סוסיא? סמר לסוסרלי
נרעיסנל, מי' כסכענז לס דרך
לסליך סס כסוסס.

רמז, (Ramel, Ramel)
רמז, נמנול יוס (דף ע"ג)
פפרק כל ידוס סמרס רמזונח
כל סוס דולס למון, נסרק נ'
נעיקלין (דף ע"ו) גרעיסה סל
רוטנ סף על מי שילס מלמרסס,
פיל לזמרס סלין מנזולס קורין
בלזון ימסעלל רוטנ.

רמז, (Ramel, Ramel)
רמז, נסכדור פרק כ"ג נכליס
(דף כ"א) סלקין וסרוטנ וסכלוב
פיל כלי ליידיס כסס.

רמנניית, (Ramen, Ramen)
רמנניית, מדרס נמננר רנח
פריס וסי בוס כלוס ססל למלך
סססס לו מנזונס רמנניית
מי' בלזון יוכי (סוסס) סוסס
סקללל עולכס): כן כסנ המוסיק
ינזוססללל כסר רמנניית וכן עיקר
רסס ערכו.

רמז, (Ramen, Ramen)
רמז, מר' קול ס' יסיל מרנר
קל ס' מרמט מרננל.

רמז, (Ramen, Ramen)
רמז, (Ramen, Ramen)

קרוב ויחפה, תר' שרץ רישא
כנן סנאס וכלטאס איוולא כנן.

רחש, א e s e s e s
רש, במכסדרין (דף ס"ו) מויה
לסתמא דהוס קאטרסאי שמוסא,
מרחשם דלחילא סרסאוי
הפס כנר פיראט צערך סנס
(ס"ב לשון מקרא ארש לני
דבר טוב).

רחש, (ח ר ש e s e s)
רש, בנרשאים רנס פרש י"ב
אלס מולדות השמים לרשאים
הקנים שלט היה שרם יכול ליכנס
במוכס, פל' יער תר' קורש
וינא דוד קורש (ס"ב בנסמאס)
כסוב לקרישם הקנים תר' על
גל שרשיו יסכו, די על סוגר
שרשו פרשין, סנל תר' ירושמי
כאח צנס כך נקרינו סחיר
ברשאים א דלינא נקרינו).

רחת, Auefkaufel, Auefkaufel
רחת, בשנא (דף קכ"ב) סת
הרחת ואח סמולג, צפ"ט וכלים
(דף ט"ו) רחת של גרוסות טמאה
כדכחב אער זורס ברסת ויש לו
סס סחיר בתלמוד עפר.

רחב, Auefkaufel, Auefkaufel
רוטב, Auefkaufel, Auefkaufel
רטיבה, Auefkaufel, Auefkaufel
רעב, בפסמים (דף ע"ה) נטר
מרוטבו, סרועב וכוסוס
עין צערך קפ סלישי, ומרק
פיוגלים כליהס מרנוס ורעפ
ס"ט ורעב סיגול במליכו על
כן ספרשין רוטב מרק, גחמך

ועוסק צמודס ולג פליגי סל קוסא
לבו פי' סל לן לנני צנל דאית
להן ככמים ודאוס וסאק בידן לעאס
מרויטו נושא ואחר כן לומר, סל
לבו לנני ארץ ישראל דלית לפו
סדוס וסאנאס מרוויס ודלי אשס
ריחיס צולארו.

רחם, Auefkaufel, Auefkaufel
רס, בינסוס (דף ע"ט) רסמכיס
ועיינאס גומלי סמדיס.

רחין, (מ ע ן e s e s)
רסן, ווענאין רחלת ידיס כנר
פירשנו צערך טען.

רחין, א e s e s e s
רסן, תר' סה סצטסון סאס
סער נטאס סה דוסלכא סדין
דמאנא.

רחק, (ח ש ד e s e s)
רסק, סאכס וסכ כדיאלא ספרסק
כנר פירשנו צערך ססך, צילמדנו
ואמר ססס לחובכ כי סנס רמיקך
יאנרו, מי שרסק מן סקנ"ס
אלא לעאוס סאנא סנר מן סעולס
ואני קרצת סלחיס לי טוב מי
סמקדנ ללל אשיו, מרע ימרו
על ידי סמקדנ להקנ"ס וסה להורוס
לסס, סנאמר ואסס סקוס סכל
ססס וכולי.

רחש, Auefkaufel, Auefkaufel
רש, בשנא (דף קט"ו) סוסיפי
צילל סל מרגנולין לא סחי לאוסומי
סאוס רסש, פי' סלל יכנס סס
רש וסכל סמרנולין. צכאס
מרק ס' בתרומס (דף כ"ו) ונחולין
(דף י') כדי שילא סרש סממקיס

זטף מים): ראס עץ רדיא
וזהעיר.

רזניקא, (die geistliche Raika)
רזניקא, בתעניות (דף כ"ד)
איאל ואיזנא לבו רזניקא,
ס"א איזל ואיתי באזא פיבורא. מר
עדי טייטל נמיטל לוי רזניקא
נשיטי דמלמא פרמי, כנר פירט
נעיר עדי:

רחב, (ב ר ר ך ך ך ך)
רחב, נרבת רחב כנר פירט
נעיר נר,

רחים, ך ך ך ך ך ך
רחים, נביא (דף כ"ג) הרחמים
של פלפלין טמאין טאט ג' בליס
וכילי, פי' עץ מקוק ובאטלעט
טס אל ברזל קנוע בטהמרים עומדים
מלמטה וואס נקיב נקנים דקיס
כמין כנרס, ובעלין מאכט ליכנס
בחק כמחמון, ומלופס ראז אל
עלין ברזל עשו כמין כמחמון
בלוטין קטנים קטנים, וואס פלפלין
באטו ברזל המחמון באטלעט המקוק
לארבו הנקוב ככנרס, ואחשין
בעלין טראט מלופס ברזל כמין
כמחמון קטנים גסין יוסר טעט
הנקבין, וואס פלפלין על הכנרל
כעשו ככנרס וואס בעלין באטלעט
יורד מן הכקנים למטה, ויש בקרקעי'
כמחמון נקב גדול טאט באטלעט
פוחט ובוטל פלפלין באטלעט,
וטפודש נמארט שלנו וס כן פירט
פירושלמי כמחמון בלי קנול בעלין
טאט בלי מחמון פלפלין טאט כנרס.
בקידושין (דף ג"ט) רמים בלאר

מסדן ה' אל יקטש בעיניך, לפי
שלט פיס יכול לעשות רז"ס שהיט
עולם המחמון יוסר מלפנים ולכן
כעמידו ברוס (ס"ב) בנומאטו
כמחמון): ראס ערך רחם הסמיטי.
רות, (ך ך ך ך ך ך)
רות, נברכות (דף ז') מאירות?
ס"ר יוסק טאכט וואס ממנס דוד
שריוס להקנ"ס בשירות ובמחמון
(ס"ב מלשון כוסי רויס).

רז, ך ך ך ך ך ך
רז, נכנא נמארט (דף ל"א) וקרו
ליס רז כפאן פי' מידת רב
פאט טאט ברוי לבו. פי' אחר
למידה היו קורין בלאטו רזו,
סרש לאמר פרגמו ברו למימר
ומחל אליו בלסט מר' ועלם רות
ברז: גס רש"י פי' טס שהאט לאן
מרה וכחט טס ואיט דגרמי רז
כלומר עלת רב פאט וואס נהרא דאין
זה לאן גמארט ע"כ, וחוס' בינמות
דף ע"ס ד"ס רונגר גרס: דון וכחטו
שהאט לאן מרה ראס ערך רנגר.
רזבונות, (die Reusfressenart)
רזבונות, בערלונות והרזונות
פי' מין טאט.

רזיא, ך ך ך ך ך ך
Reizigheit, Reizigheit
רזיא, בתעניות (דף כ"ד) הא
דאמא ניהא סא דאמא רזיאין
נמכדריין (דף מ"ד) ונמכות (דף
ז') כי סיכי רחמי מרזיא פי'
נכח (ס"ב פירוש בלאן יוני דבר
פאט נכח גדול ונעץ פשו ורס

רוה, a u f e n
רויא, z e f f e n e z
רוס, נשנת (דף ל"ב) שנקים
לרויט דמנכסיה כסיל (ט"ב מר'
שום שבר שתי רויי וכוט לשן
מקרט למען ספות הרוס).
רוא, (ר א ה ז ט)
רויא, z e z u n
רוס, מרגוס יפת תאר, שפירט
בריוט.

ריון, חזק וזרועותיו
ריון, חזק וזרועותיו
וכדוריו רבולותיו.

Digitized by Google

Laufen, nachlaufen, רָחַץ
דָּחַט, גָּחַט (דָּחַט ע"פ)

הארץ ממערב פשמים מנעל ומן
סיכוס מחסם, נקרא ק שוכס
ממונה על הכולים, ורש"י כירל שנקרא
רדיא, לכן שור שורס שוכס
דומה לעגלס, ומרגום לא פסד
לא מרדיו: יראה שס רדיא
הוא כמו רדיא הבעת מלסן יוכי
(ראס ערכו) שטעמו שארן וכל
דבר הנה ברעס וננעס.

רדס, נכוסס (דף ל"ו) נציר
(רדס, נכוסס (דף ל"ו) נציר

רדיא, ציוסס (דף כ"ס) ג' קרן
סוכן מסוף כעילס ועד סופו וכו'
גד וי"ס סף רדיא כ"י זס דומס
לרדיא דמעכיות (דף כ"ס)
וסס מפרס דרמי לעגלס מולחס
היינו קול המור נשמע נארלניו,
ופי' מור היינו עגל סהוס עגלס
מולחס ק' ג' שניס (ס"כ מרגום
וכו' ויס מתק נארן ורדיא
מן נירך, ויסס כ"י רדיא זרס
מיס, והמלך הממוס על הכסות

Stethen gab es ein *verios* Zeus oder *huprios* Zeus d. i. der
Regenbringende Jupiter, und bey den Römern ein Jupiter pluvius.
Bey großer Dürre wurde er um Regen angefleht. Pausanias (in
Attic. c. 32.) erzählt: als das vom Durst gequälte Heer Trajans
diesem Jupiter ein Gelübde that; fiel in demselben Augenblicke
ein starker erquickender Regen. Zum Andenken dieses Ereignisses,
setzte man die Statue des Jupiter pluvius auf die Säule des Tra-
jans, den Moment darstellend, wie das Heer in der Höhlung ih-
rer Schilder das Wasser auffing. Jupiter selbst erscheint daselbst
in Gestalt eines Greises mit einem langen Barte, beflügelt, die
beiden Arme ausgestreckt und die rechte Hand ein wenig erhoben,
Wasserströme stürzen von seinen Armen und aus seinem Barte
herab. Rabba (bar bar Chana f. Geist und Sprache der Hebräer
S. 5.) hat diesen Princeps pluvii des Talmuds (Ta'anith.
25, 2.) nach einer andern Schilderung gesehen. Ihm erschien
er in der Gestalt eines Apis, mit getheilter Lippe, zwischen den
Bogen des Himmels und den Fluthen der Erde stehend; zu den
Oben spricht er: brüct euch aus! und zu den Untern:
schwellet euch an! Nach meiner Vermuthung, ist רדיא nach
der Buchstabenverwandtschaft, mit רדיא einerlei, und brüct wie
das griech. *ροίζω*; das Geräusch aus, welches durch irgend
eine heftige Bewegung entsteht.

בתרא (רף ל"ג) נחר רובא אזלינ
ורובא לרדי יסר זכני, ושחטל
אמר כי חזלינ נחר רובא לאיסורא
בטמא לא קולינ נחר רובא, וס
(רף י"ג) נבנל מאי? אמר רב
יוסף כי רדי יומא פי' כשיעור
מה שחורש הפועל, ומקזין עליה
שדה שחורש בה יום אחד קין בה
כשיעור ארעה ביום אחד משלים
אריעה ~~הוא~~ יום מה יעשה הפועל
בשדה היום ישבטל אי יומא ארעא
לא הוי ב' יומי כרבא? ופרקינ אי
בעית אימא יומא ארעא, ובאי דאמר
לא הוי ב' יומי כרבא כרוב יומא
ותלגא, והדר תני וכרוב עד דאליס
יומיה, אי בעית אימא יומא כרבא
וכשיבול לזורעא חורש ונחזירמו
עוד מוץ שמדישא על הקרקע
חורש, וחפז פי' דזרעי לה כי רודי,
וסול חורש מרגום וסול רדי
אשר אמרו לכפך שמי ונעבוד מה
היו עושים להן סיו מרבינן להן
בפלטיות, וסבירין רודין עליהם
עין בערך מג:

רדוות, R h e d a
A u t f a e, S a g e a,
רדוות, מרגום ויסר סת אופן
ס ר כ כ ו ת י ו מרגום ירושלמי
רדוותיה (א"ב פי' בלשן רומי
מין עגלה).

רדיא, Der Regenbringer ¹⁾
b e r R e f e i a b e,

ואין להרהר אמרו (א"ב פי' ליסר
סחטו, מרגום סגי יסר סחטם
בשמים אצל רדא יתכן נשריטין
מרגום מוסר מרדותא, ופי'
מכת מרדות נכת של מוסר,
פי' אחר לרדומ, לשלוט עלינו
בלשון מקרא וירדו ברגת סיס):
הקורא לחננו רשע יורד עמו לחיו
עין בערך פי' נכמדות (רף כ')
סאב מגלגל עם נכו עד י"ב שנה
מבאן ואילך יורד עמו לחיו,
פי' מגלגל אדם עם נכו ומלמדו שלא
בצער, מבאן ואילך מלמדו בדגם
וסכה סחטו כשנט עד שלמוד, פי'
אחר למקרא מנן ו' וספי ליה כי
מורא ולמחני סרגס במשנה ובתלמוד
עד י"ב שנה, מבאן ואילך מקלח
היום מלמדו סומכות כדי שיהיה
ממנה. בשבת (רף ז"ט) בענלות
כי סיבי דלא לירדו קראים,
פי' אם הן שמי אמות ומחלה אפער
שישט הקרש וירד ולא יכון:
(עקרו בלשון עברי שורש ירד).

רדד, א ז ז א ז
רדס, ננ"ק (רף ל"ג) מכור
לרדיא פי' שחורש בו כלוקח
כל זמן שהוא חללו ואין מעלה שכן
לביזק, ושם, אי הכיחם כמי גירויניה
דיניה ממונות גרישא ונחלס מרדיא
וכו' עד זאת אומרת רדייה עליהם
דמיה היא, כלומר כי משחלס מרדיה
היכו מעליה ולא סגופו היא, נבנל

1) So heißt im Talmud der Genius des Regens. Auch bey den

חם ה' דמכ' דני שמואל כלל ללמד
שלינו דומה זה לזה, כפ' ג' בעלם
(דף ע"ה) דני שלימד לומר סף
הרודם ונותן בעל סמל מליץ
לחלם, כפ' ג' במשעדין (דף ס"ו)
הרודה פת חסד וחסד על
מי פניה על יין וכו', כסוף
גמול דמ' פסד (דף ס"ה)
והרודם דנש נשנש נשנש
הטלת, כסוף אציעה (דף מ"ו)
וכסוף עוקלן והרודם ממה
נשנש פיי, פי' הרודם אציעה
סדנש בדכתיב כי מנחם הארס
רדס בדנש ואומר וירדסו אל
כפיו ומתרגמינן ונססיה, ומנחם
כיו קורין לספר שבושני' שבו
לספר ספר כוססס ואמר שבוש
בתרס (דף ס"ו) ס"ר שלימד סלי
טעטס דר"ל? דכתיב וטנל סתם
ביצרת בדנש מס יצר סתולג סרנו
נשנש טטלת, סף דנש סרודס
מכנו נשנש טטלת.

רדד, *aussetzen, untersetzen*
רדס, כפיק ג' נסרס (דף ס"ו)
רני יומי יומר אל סמנו מיקוס
לסמיקו' לרדות סלס סוס מוטל
ומקדס, ניוטס (דף מ') עלס
נשנשל סבו שומירו לימין? סר
לכן סל סמנו מיקוס לסמיקו' לרדות
פי' לרדות סומנו כסלס סאנש
לסאנש לנו לומר כיון שסעס כד וכך
יסארו עוזול ראס סמית סיס,
מיס אסת גדולס, לפיכך סליך
לכנרו כסין סכוס ססוכת, וכן
סין יודעין כי גזרת סקנ"ס כיס

כומי ססנוס וסרדד, פי' רדד
נלסן שסעסל דרס וסוס לפי
דק סמכס כסס על רסס ולעיי
סרגוס ירסלס ררדס, ומכס
נלעיי ומסעף, יס סדמין לו נסלו
סר ררדי, וכלכיסות וסרדדס
סרגוס וררדיס וכניכיתס, וס
פי' סכחן כניכית לנמי.

רדד, *aussetzen* (דף ע"ה)
wegnehmen, ausnehmen,
übertragen, aussetzen
(דף ע"ה)
רדס, נשנש (דף ר') כדניכית
נמנור נשנש נמנור סמירו לרדות
קידס סמלסס סינל לרי סיסור
סקילס, סהסוס נשנש ססנש
מלסכוס סוס, ולס סכסיטס וקסיט
לן מכרי ררדיס פת סכמס וסיס
מלסכס דגרגסן לסלן סנל דני
סמואל כל מלסכת ענודס לל סעס,
ילל חקיעת סופר וררדיס סס
ססיל סכמס וסיס מלסכס, וכיון
ססכס מלסכס סמיל לס סססו לס
לסמירס? וסר דני סננלל זכרגו
לגרכס קבלנו סרגוסיו כי דעיס וז
לסמיר נפסור וסמר סוס לפי לס
סססיטס, וילל כי ררדיס סכס
וסספייס סיס סכמס וסיס מלסכס,
סנל ררדיס נעורה עיסס קידס
סקסמו סכוס מלסכס סיס, סרסס
סכס סמיוס סכס לרדותס נסכין
וכיוולל נס, סנל סעיסס סיס סכס
לרדותס סלס כידס, סננלל
כמו לס ועורך ומסין סוס וסיו
סקלס, ולכיון לס סכסרו נסקוס

פ' לש (סדרה) עב ובלאק לעו
סוף שר"דו (ס"ב נביאסאות כחוב
סדרה).

דך, א ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
א ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
דך, נעריבין (דף ק"ב) כסוס
מרדס מרדס נשלי הקיפה.
נסיף חמיר (דף ל"ג) נגר סת
סנחלים על גבי סמונת ורדדן
נשלי סמחא, נב' ו' נשקאות
(דף ס"ד) סקוס שמימי מרודרין
גפרק ו' נאכילוס (דף ל') סקלמו
מרודד על סארן, פ' סהסהל
סרוקע על סארן כדכמינ לרוקע
סארן, ואומר וירד על סכרונים,
סמרוס וירקעו ורדדו.
נשנת (דף ק"ב) סן מרדדי
טמי טשן עוזין ס. נחולן (דף
קכ"ד) כדסמר רב ספס נמרוד
ככס נמי נמרודד, פ' דגפשיט
דנר שלס ילס לנדרו מעל עור
ולסובלו כמו סמרוס וירקעו
ורדדו וכן פ' סל דנעי רב
סאי מרודד סכו, וסס (דף כ"ס)
כלומר סס סיס דקס ופשוט סס
סמסכר א על גב א וסיס נכללס
כיס ועלס נתיקו, ננדרוס (דף
ס"ב) עגגיס נמי נכלל ססגיס כי
פירדדן סקלן נידס, פ' כשן
דקין סעוקלן של סככולוס סקלן
גיד בלס סכין: ועקרו בלסן עכרי
ררודד עמיס סמחו וסס סלעיף
לפי סכוס דן נקרא רדיד.

רדיד, א ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
רדיד, גכ' כ"ע נכליס דף כ"ס)

סכריוי סדס וס רגולס וכן ססלכ
פ' כנכרס כור"קקלס, וכלסן ערני
סמו רגולס.

רגן, א ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
רגן, סמרוס ירוסלמי וירגלו
סוחס וס רגיוכו יסס סמרוס
ויספרו לנו סת סארן וימרנן
לכס יס סרעס, כרסס סהסרס סיס
סרגן.

רגן, א ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
רגן, וס ג ע ס וסרעס סמרוס
וסימרניכס וסימרנעס, יגוסו
פס סמרוס וספלוט ליליס סמרנכין
סכריוי.

רגש, א ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
רגש, א ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
רגס, ננכרסית רנכ סרסס ל"ב
נעלס סיס סיס סל נס, ונכרסס
י"ז נעלס סיוס סס נימולגנרסס
ורגיסה ליס יסליל. ונפסיקמס
דפריסס נלס סנרסס ודגיושס ל'
יסליל, טעמו למי ססניע לער וינכר,
רסס ערן גש ססני (ס"ב פ' מי
סמרניג ויודע, ונכסכס מנלס
סרקס קמס סלי ירגיס סמקיס
ויעסס לכו נס).

רגס, א ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
רגס, ססס רדס עיין נערך
ססס (ס"ב נכוססאות כחוב ססס
רדס).

רגס, א ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
רגס, נשנת (דף קי"ז) סכו
רבן כליל פז נקיס סכו סליל פס
סרדסס, ופסמיס (דף ל"ס)
סכו רבן יולין כפס גקייס (נכרדסס)

רגל, לא עקיד ולא רגול כפר

רבעל, **Gewürtschäfer**, **Bentel**,
 ר ב ל , בעברים פ' ב' גבלים (דף
 יט) ר' יהודה אומר חף סר ב ל
 והעדרם כל שכן פרי אילו עמאין,
 פי' כפי' מהם קטן צינא' איג לבגדים
 ליתן בו פכגשים .

רֶבֶק , א ת ע ז י א ם
רֶבֶקָה , א ל ל ם א ת ע ז י א ם
רֶבֶק , רֶבֶקָה (דף י"ט) וְנִיכָן
כַּמֶּלֶךְ ז' רֶבֶקָה שֶׁל ג' ג' נָקָר ,
נִפְסָחִים (דף כ"ז) וְנִבְרָא (דף ל')
הַכְּנִיסָה לְרֶבֶקָה וְדָגָה כַּשִּׁירָה .
נִיטֵיטֵן (דף נ"ג) פֶּדֶה שֶׁהַכְּנִיסָה
לְרֶבֶקָה עַל מַנְת שְׂמִינֶק וְדָרוֹש ,
פִּי' רֶבֶקָה לֹאד פֶּרוֹשׁ שְׁעוֹמֶדוֹת
נִיטֵד ג' אִו ד' לְרוֹשׁ , פִּי' אִסֵּד
לְרֶבֶקָה לְפָסוֹשׁ מֶלֶאךָן עֲגִיל מֶרֶבֶק
וְדָגָה כַּשִּׁירָה , בַּגְּבִיל שְׂמִינֶק וְדָרוֹש
פְּסוּלָה , כִּינֶה אֶתְחַבֵּן לְרוֹשׁ פְּסוּלָה ,
וְעֲגִילִים מִפּוֹד מֶרֶבֶק חֶרֶ' מִנו רֶבֶקָה .

רגב, (גמל גמל) (גמל גמל)
רגב, במחנות (דף פ"ו) שנים
לא רגב נענר כידון.

רָגַב, verlangen, חֲסֵד וְחַיִּים
ה' ה' ש' ס' ט' י'
רָגַב, לֹא תִשָּׁאוּת לֹא תִירָוּ,
וְכָל מִקְטָרֶיכוֹ וְכָל בֵּית רִינוֹכָא.

דגיא , Gleichgewicht , Waage
 דגיא , בנכורות (דף י"ב) עץ
 יסה בסלע עין רעה בשקל בינונית
 בר גיא , אחר רבא הלכחא
 בר גיא . דגיל סכא דגיל הכא
 וסייט פ' רגיא דרגיל ככא

נאמרים שירדו שנעת ימים זה אשר
זה אתה קורא בן רביע
ראשונה שנייה ולשלישית, בששון?
כרבי יומי, פי' כל הנאמרים שירדן
במרתקן עד יום י"ז נמשכן רביעה
ראשונה, למס אס רביע
שארד ניום י"ז פיה ראשונה כל
שכן קדם לק מי"ח ועד כ"ז פיה
בינונית, טכאן ועד ראשדס כסליו
פיה אפילס, עכשיו כשפתחילו
הנאמרים אפלי יום י"ז נממדו נפלי
מס כ"ד בששן שנעת ימים מיום
ליום, אתה מוכה בן רביע
ראשונה שנייה ולשלישית, אשר רבי
אבכו מה לשן רביעה? שרוב
אס בק-קע, כדרב יכודס, ראמר
רב יכודס מטרף צעלס
דארעט, אנאמר כי כאר ירד
סגסס והצל עד סולידס וגו'.

רבעי, ז e f a ז
רבעי, כפ' ג' במדות (דף ל"ו)
ורבי עין של ארז על גביסן, פי'
לומות של ארז.

רביעית, (Ein vieredig. mus. 3 n f t a m e n t), רביעית של אליית, ¹) כבר פירשנו בערך אליית, ובמכתבים ונללים סרגוטו ונרביעין ונללים.

רבי, אעצט זיך אן א
 רבן, צירק שלש צומאירן (דף
 ט"ז) סמרבן סח צימו, פירוש
 סארק מיט צומד צימו, וכן לעבן
 סגס סקס סרנס סרנסל צימל צגס.

1) Im 134. §. 76. Art. 134 des Klage weis b statt muß, Instrument.
(190)

לחץ פיה, הרי אין לריכין לכל כך
כי פחות מכן הרבה מאד בנוואו אל
הפה, הרי הטעם נודע, אלא שרע
מינה שאין טועמין ביום חמנית
כולו מכל המינים בכמה טעמות,
אלא עד רביעיית, אבל יתר
מבאן לא, ואין זה מותר עד שיכל
מתכוון מעיקרא לטעם שיהא נוכח
מנית בליעתו שלא יכנס בו כלום.
בקדושת (דף כ"ו) לקח בית רומע
סוף לירושלם, פיר' הלך וקנה שדה
בית ארצות רומע הקב.

רבע, *ziegen, niederstrecken*,
רבע, ננבט גמרט (דף ס"ו)
וחזק כי מרביע' דכוכבא ובי
מרבע' דריש' פרסא וסלף
ויברך הגמלים מרגום ירושלמי
וארבע גמליה. ברכות שדי
ורחם מרגום ירושלמי ומעיל דרבעא
גנויחוק: וכן בלאן עברי ארמי
ורבעי.

רבע, *seibegatte*,
(*seibegatten* *gebräutet* ב. ב.)
רבע, גרש סנהדרין (דף ב')
הרובע והנרבע גרש גמרט
רובע נכסה זכר הנא על האשה,
בדכמיב ואשה לא מעמוד לפני
נדה לרבעה, גרבע נכסה
גרבעה אדם. נפרק אחרון נמיאס
(דף י') ונעמנית (דף י') ונב"מ
(דף כ"א) ונומים משמר רביעס
שנייה, בנרכות (דף ל"ג) דש"נ
אומר גשמים פירדו ז' ימים זה
אחר זה ולא פסקו יש בכן כדי
רביעס שניים, בנדרים (דף ס"ג)

חכמים בזה יכו כל שונמי שנת ובהא
אסיקנא כלכה פרני עקינא, והלכמא
כרני יוסי ומרמייהו לקילא, דאפי'
אריך וקטין ואפי' לא יש בה לא
שומרה ולא בית דירה שרי, נפרק
ב' נאחילות (דף כ"ו) רובע
עלמות שדקדקו ואין בכל אחד
ואחד עלם כשעורה, נגזר (דף
כ"ג) חלי קב עלמות אין, רובע
עלמות לא, כיבי דמיא? אילימא
דאית בהו עלם כשעורה מיפוק לי
משום עלם כשעורה? אלא דאקמת
אקמוחי, נפרק כ"ה בכלים (דף
כ"ב) הרובע וחלי רובע נטמא
הרובע לא נטמא חלי הרובע,
פיר' חמיכת עץ יש בה שני מדות
בחמירה האחד מחזק רובע כקב
והשני חלי רובע אס נטמא אחד
מהם לא נטמא האחד. בנרכות
(דף י"ד) רבי אמי ורבי אסייטעמו
עד רביעתא, פיר' גזון טעימא
זו אין בה בליעה כל עיקר אלא
טועם ומאליך ואין לריך נרכה לא
לפניו ולא לאחריו, ודאי לא פורא
בכל טעימה וטעימה כדי רביעית,
או ביום כולו בכמה פעמים, עד
כשעור זה, ומן הכלל למדנו דאכילה
ושתייה הוה דקניל עליה, והא לא
קא חביל ואפי', אבל הנאה לא
קניל עליה, אף על גב דקא
מחבני, אין בכך כלום, הלכך
טועם ואין בכך כלום ורב אמי ורב
אסי דכוו טעימי עד רביעית,
אס מאמר כך היה מעשה שכל ומן
שן מבקשין לטעום מבניסין רביעית

והמואל אמר נבי ריבעא זבין,
וכן הפי' אחד הוא שכנר ביארנו
משנן אחד, רב הוא סנר מחזר
סומע בקרקע או רביע במעות,
קסנר נבי חומשא זבין, פיר' מה
שזה סנה קיס נל, בשכותן לו
פזרים, נמלא שכותן לו רביע
כפ' שקנה נהן קרקע שהן רביע
בקרקע שנאמר בידיו, ומואל סנר
נבי ריבעא זבין, פיר' שקנה
בע"ה מה שזה סנה, סלכך כותן
לבעל הסדה כ"ס, שהן דמי רביע
כל הסדה שקנה ואלים המעות שנחן
לסיקריקון, ומוחזינן על שמואל
א השנה הראשונה, בית דין של
אחריהן אמרו וכולי, עד רבי הושיע
בית דין ונמנו שום שמה בפני
סיקריקון י"ב חדש, כל הקידס נהן
זכה, וכוחן לבעלים רביע בקרקע
ורביע במעות, קאיא לשמאל
שאמר שהן שלים במעות? ופירק רב
אשי כי חניא הויא מחניחא רביע
במעות, לאחר שנאו מעות לידו
של בעל הסדה, כגון שקנה מ' אמה
נב' דינר, ונחן גס לבעלים ק'
דינרים, נמלאו ק' דינכים רביע
במעות שנחן הליקח לסיקריקון
לבעלים דדמי שדה זו שהיא גבי
דמי רביע הקרקע כל ק' אמה נק'
דינרים, והלבחח כרב אשי דהוא
במח' ומח' מחניחא חלינא דשאי
דהוא רביע בקרקע ואלים המעות
שלקח הם קייקון. נב"ב (דף קס"ו)
ונבריתום (דף כ') אס סלין היללה
עד אסו נדינר וכולי עד עמד

קיינן בו ביום ברבעתין, פיר'
כיינו הלי דינר כסף ולא ששים הכי
קרי רבעתין דליהו רביע,
א ש שנלשן בפרייתא ובלשונם קודין
לחלי דינר רבעתין, דהשחא
נחלולו בפחות מה שאמר ולהכי
נשנע, ומיקון שלל יתאחרון שס
היולדות ויחנולו מכריח ורביה, פ"ס
רבעתים ברביעים של סלע אינאו
בדינר כמו שנשנע, בצירוזין (דף
כ"ג) איכא ביניהו ריבוע דרבנן,
פיר' ריבעא דרבנן דמפרש באידך
פירקן עגולות דברי רבי חנינה בן
אנטיגנס, וחכמים אומרים מרובעות
כשנלא מרובעות כרי שיהא כשכר
אח הויות, לרבי אליעזר דאמר
אס היה אורכה יותר על ב' ברחנה
אפי' אמה אחת אס הוא מרובעת,
לא שרי לטעולוי בה, דכי משחת
לה באלכסניא מאית לזית אשכח
טפי משנים ברחנה כרבי חנינא בן
אנטיגנס, דאמר זה יהיה לכם גבול
לזה אמה כוחן פיאום ואין אמה כוחן
פאום לאומתי שנת, ואילו רבי יוסי
דאמר אפילו ארכה כב' ברחנה
מרובע דיליף ממסכן דכוה ארכו
ק' ורחבו כ', שנמלא ארכו מרובע
כב' ברחנו, אף על גב דאלכסיון
טפי מן ב' ברחנה שרי, כרב אחא
דאמר המעניר ארבע אמות ברשות
הרבים אינו חייב עד שיצטיר בן
ואלכסיון, ואמר רב פפא בדיק לן
רבס עמוד ברשות הרבים גבול י'
ורחב ד', מי נענין בן ואלכסיון
או נא? ופשיטנא מיהא דחמי רב

דא קימעה עוכרתו, ארס שאין בו
אלא רביעית אחת, על ארס נסה
ובסה, פי' הוא הדרס הלול שנלב
שממנו משמית כלב סין בו פלא
משקל כ"ס כספים, שהיו רביעית
ליו. ירושלמי דריש פרק באילוף
יין רביעית של תורה חלנעיים
על חלנעיים על רוס' אלנע ומחלה
ושליש אלנע, רביע נקרקע
ורביע נמצות כמד פיראנו נערך
ויסר, גניסין (דף נ"ה) גימדין
של אחריות אמר הילוקא מכקריקין
כוחן לנעלים רביע (נמרס) אשר
רב כונא רביע נקרקע שכול
רביע נמצות, פי' כנון שקנה
סיקריקן עד ארובת מ' אמה נש'
דינרין, מסור לנעלים פ' אמה,
כאשר ביד הקונה ש"ב אמה,
רביעס פ' אמה, דמי כל פ'
אמה ממנה ע"ה דינר, נמלאו פ'
אמה בע"ה דינר, רביע הקרקע
הנשאר בידו של קונה שהן רביע
כמי נמצות שקנה בהן כל הארס,
ושמאל אמר רביע נקרקע שכן
שליש נמצות, פי' כשחזיר הלוקח
לנעלים ק' אמה שהם רביע של
כל הארס נשארו ביד הקונה ש' אמה
נש' דינר דמיהם לפי מה שקנה
מאה דינר בכל מאה אמה, נמלאו
ק' אמה שוקא נעל הארס דמיהן
ק' דינר, שהם שלישי הדעיות שקנה
בחס הארס, גמלי פליגי רב
כונא סבר כמי חומשא זני, כלומר
מואל ומונין מה שזה חמשה בארבע'
אזוהי שהויל הסק"קן מחזירו לנעלו

נקרא בלשון חלמוד שכלולי תא
ולפי דעת רש"י יש לגרוס למיחור
דריש שחא ולס למיכל דריש שחא
כמו שכתוב במקלז נוסחאות כי
החלתן אינו נאכל אלא בשעת הדחק:
כן כתב המוס"ף. ויראה לי טעם
קמלה כמו שהנחת.

רבר, *Rebber*, *Rebber*,
Rebber, *Rebber*,
רבר, נחמ"ד (דף כ"ט) אשר רבי
ירמיה לחס חזין לרבוכה פיר'
מן מורנכת חניאנה, נמגלת
איכה נכה חנכה בליה למה בליה?
אלא היה קולן פויד ביום מקול
חרוביכות סיוס (ח' צנוסחאות
כתוב למי שאין קיל הלך אלא בליה).
רב, *Reb*,
רב, נשולין (דף י"ו) מירב לו
דרגילאניה, כנר פרטנו נערך ארבל.
רבע, *Reb*,
רבע, נפסחים (דף מ"ו) רביעי
נקודת מסול, פי' הן ישא איש נשר
קדש נכנף נגדו שנגע בו שרץ,
ונגע נשר נכנף נגדו של טהא, ונגע
עוד הנשר בלחם או בנזיר או ביון
או בשמן, ונגעו אלו המאכל, נרלס
הכנף של נגדו שנגע נשין ראשין,
וקנשר שנגע נכנף ילד ב', וכלחם
וכנזיר שנגעו ננשר וילד ג', ויון
ושמן שנגעו נאלו וילד ד', ושאלס
היקדש כלומר הכסל, פי' זה נוסף
כועס, ירושלמי פ"ח נערך נשר,
בשנת (דף ל"א) רביעית נס
נחמי נכס וכולי, נהיטה (דף כ')
ומה יס שיש בו במה רביעיות,

רב, (קרם *Stehe*) רבותא, דלש מקיס רבותא פ' רבותא ע' מונלעת, וכנר פירשנו זעיר קרם (ז"ב ענין רבי'ל). יראה לי שהוא ענין צמיחה חד' לש יצמח לש ירבא ומה שכתב כעירך פה אין קמוב בנוסחאות שלנו.

רב, *Reb, Rabb, Raba* רבותא, *Reb, Rabb, Raba* רבותא, גניטין (דף ס"ח) מאי רבותי'כו מיין? א"ל שקול שוואילתא מנאי וכן לי עזקחך ואחוי לך רבותאי, פ' לשון יתר וגדולת פ'ר' כנו גדל, הנו רבותא, ומה שענין מאי רבותא קמ"ל. **רביא**, *Rabi, Rabb, Raba* רביא, גריש חמיר (דף כ"ה) ופרובין שומרין שס, נסיכה (דף מ') שכן נבנל קירין ליניקא רביא. (א"ב נאמרו רובים פרחי כהנא מורי ורובי קשר) נפ' ארוסה (דף כ"ו) גאומרת יבס צמוטה נמרח מעומדת והרובא ששא עקרה, והנער' טובת מרחס חרגס רביתא שפירת סיא. גחורים שמו כאלו חר' רוביא ריאיא נטלו.

רביא, *Rabi, Rabb, Raba* רוביא, בחולין (דף נ"ב) כל מיני קטניות אין בהם מאוס דאוקי איברים לבר מן רוביא, ונכריות (דף ו') גכוריות (דף י"ב) למאי ריש שחא קרא ורוביא כרמי סילקא וחמרי, פירש רש"י מלמן ולא ככירא לי כי הלחן

רב, *Reb, Rabb, Raba* רב, נפרק ב' נזהילות (דף כ"ו) ונסיכה (דף כ') וכן מרגנ של אנניס וכן סוור של קורות, בשנת (דף קכ"ה) פעם אחת כלך ר' לניקוס אסר וכלא מרגנ של אנניס ס"ל מרגנ, פירש מרגנ כהו בכין של אנניס זה על גניזת בדחניא גריש חורח כהניס לעניין איקס יכול יבא ארץ ורובנ, ופ' שיתן אחד על אחד בסו מרגנ של אנניס.

רב, *Reb, Rabb, Raba* רבד, רינדל דכוסילתא כנר פירשנו בערך כסיל ונערך פגד (א"ב פ' בלשון יוני שריטה עשויה ברנר מה).

רב, *Reb, Rabb, Raba* רבד, גיומא (דף מ"ג) על כרונד הרניעי שנהיכל, נפרק קאא נמדות (דף ל"ד) גית כמוקד כיכה ובית גדול הים מוקף רונדין של אבן, ונפרק ד' (דף ל"ז) התחחונה סמס ורובד שש, האכלעית ו', ורונד ז', העליונה ו', ונפרק ג' (דף ל"א) רוס מעלה חלי אלה ואלה אלה ורובד שלשה אמות פ' כלנית (א"ב פ' בלשון יוני מין צמוד מרוע): יראה לי שהוא מענין מרובדים בלשון עברי.

רבה, *Rabi, Rabb, Raba* רבה, חר' ויקח משה את שמן המשחה וימסח את המשכן ונסב משה את משח דרבו מא ורבי גי משכנה.

עלינו גם השתרר שטר צר
על כל חפץ רב רב, ויחדיו לפתו
אברהם תרגום ירושלמי רב נחמיה
חצ' (נאניס): אמר הסופר מ"ל,
סמאני כחז נענן סנר, כר"ש
נמלח רבי נז"ל: אך קזה לי
שאנחנו האשכנזים קוראים סנר
כר"ש נקמץ סטוף, ונאמר רבי
על סקל חלי עני לעולם לא
פלחיה כן? לכן אני אומר שדינא
להיות נחיריק רבי כי שרר רב
והוא כי כפייטנים כאשר סמנו
סח סס סמנו סח סח סח יו"ד
כגון סלעז (נ"ל סלעז) בריבי
קלירי ע"ש. וסנה כנר סחנמי
לרד נערך קרב סודות ספייטן
סוס וסעס מלח קליר, ואי ססר
לאמר שזה סס סני, וסמח סלח
סדנרי רבנו סדני סני וקני רש"כ
נספרו נודע ביהודה מד"ס ס"ס
ססנה קי"ג סמל ברבי על ספייטן
סלח קאי וסוס סס סמל לזן ססניס
סדנניס, וסנור סס סח רש"י (סילין)
דף ו"א ע"ג) לא ידענו מנו?
סלח סח גייל נדורו סיס וסל
סס כן נקדס ברבי ע"ש. וסרה
לי סלין לססו רש"י נענמות
ססחירות נענן סמות סחלס
וסמוליס, וסער רב סח בגרסא
סספרס נברכות (דף כ"ס ע"ג)
סס עירו נגדד וכן נסמנות (דף
י', ע"ג) דמן נגדד, וססובס
(דף כ"ג ע"ג) ד"ס סמר רב סס
נסדילס ססל בגרסא לס ל?

סס לי סללו בהגדה נקי סוס
בהגדה ססני ולס סובל לו, ססמ
סעס בגרסא סס סוסר נעל
סגדס וכן סחז רש"י נסנמו (דף
ס"ו ע"א) בגרסא נעל סגדס
וסוסף עליו נ"ס סס סקוס ססול
נננל ססו נגדד ע"ש, וסוס
סרס כי יקדס סח יקיס כל
ססמות וכן ברבי נעס סח סח
ססוס סס סח לסס וסול, וסעס
סח נסכות (דף ס' ע"ג) סס
ססוס סס עלס סכך ס' סמו, ויסוס
ססמו ססליס (נחילין דף כ"ג
ע"ג) לססס סני סירוסיס. סללו
לסר ברבי סס ססס ל"ס גייל
סדור וסו סיוסנ סססרס
ססכרס נספר נודע נססרס סס
וסקוני' סס ברבי על רני סלעז
(סקליר) סלמו ססר סך סייך
ססוס יקיס עלמו ברבי ססוס לזן
ססניס? ע"ש, לא קזה מדין כי סס
ססס סוס סנו סנו סג"ד, ר"ס,
ססר, ססס, ססמלסס נסמוליס
כלו ססס וסעס ברבי קלירי
ססס עיר קליר סקרית
ספר ע"ש נס ססרס סס' סס.

רב, i z i

ריבוא, tausende, ריבוא
רב, נגיטין (דף ט"ו) ונ"ג נגמ'
(דף קמ"ט) דסן נפרק ג' נסוס
(דף כ') סון ססר מריבוס
ססן, ס' סח מריבוס סמר
לסו כל כך דוסק דלרין לססר
כס, סלס ססלו סמר סח
מריבוס סמר לס ילז נ סמין

ועוסה חרין בעין גיבור, וכן להשגיח
לפיקוח. בילדנו בדים ושלח יעקב
כי רב מלך משהו וביטלים פיסה
דנדו, מי שפיקוח מודתי הוא גדיל
מכס, נכס קל דכליות דרב
מסר מטה כלפי מסר, ויש מעניין
זה צורך כובש, ונערך ראש,
במכות (דף י') דני מלך לוחם
פוח מדבר על ידו עליו, שאלה
זה דבר הדולה, אמרו לו הרב
שלימות עושה, כלומר יחזק מועיל
דגור שני חלמידי חכמים שכן שלוחי
בית דין מדברי רועה, צפרק ב'
גאבילות (דף כ"ו) רוב בנינו
ורוב מנינו של סא, אף על פי
אלף נהן רובע טמאים, וכמה רוב
מנינו מלה ועשרים וחס, וכמו
(דף נ"ב) ונית הלל לומדים מן
פניה מדוב כננין לו מדוב
המנין, הולל וישן ככל פירי
ידים ודללים. במסות (דף י"ג)
ונסוכה (דף ט"ה) אשר רחל
לם רבי יהודה הר הבית טעין
כסול היה, פי' הוא מספק ליה
טעם רב יהודה לוי טעם רבי
יהודה, וביה מדקדק שלל יתליף
הטעמות, והיה טעם רבי וחזק
רבינו יחיאל לינו כן, לילוי
לומר רבי, ולא היה לומר לא
רב ולא רבי ואינה טעם כלל,
ולינו לומר טעם ולא כבוד לו,
וכן אשר יין לעד, כי רחל לא ראה
רבי יהודה מעולם ולא ראה אלל
רב יהודה וסיפר טעם, ומת רבי
יהודה וראו פלגים כומן זה אלן

כלומר כבוד רבי ואשר קי, לילוי
דנדי רבי מנחם וכלל, ולעולם
הרמזין כללנו כמים במסות (דף
נ"ב) כיללנו בו אשר רב יהודה
נקיט דרב סוכה נר חזקל ביד
דריין אשר שיעתל שיעתל ודעת
ברמז דמורגתות וכו', במנין
(דף נ"ט) ונחזקין (דף קכ"ב)
רב חננל הוא ופלי, פי' זה כלל
נחן וכלל דלימנל דיקל וסוכה
דדביות סתם מלכנו רב אבן
ג' מקימות, חד נבדיות ודף
פ"ה רב חננל אשר נדק נחזק
הודתה חזילה וסוף, ואורך נבדיות
(דף ט"ה) רב חננל חזילה וסוף
לם במסות, ובגמ' (דף ק"ב)
רב חננל אשר כעטניה ואורן
ילד, ואלל הוא רב חננל
בערך חכמי, פי' רב חננל
ופלי, רב הוא מכלל לוי ודקדק
ורבי מנין רבי דמן נחמל כלל
שן חכמן, ובוד הוא מכלל
לסודתי כן מנין רב חננל
קלל וחלל, וכן בייחל דיה
דנדו לבי טעם חננל חזקל
חנל. נבדיות (דף כ"ג) חננל
דכתיב נים דלמד לם רב חננל
פי' שכל ונחן עשהו ובין רבתי
ביה כבי ודבדל חזק חזק
לא טעין כמים כנס דין חלוק.
במסות (דף י"ז) רב חננל
שכלל רב נחמל, דבדיות
שנחן וסודל רבי חננל, כן
דלדית רב חננל, כדכתיבו נחמן
לרך (ח"ב מרגש כי חסיד

ראשון, בניטין (דף ע') ונכדה
(דף י"ז) הקיזו שניהן ושימשו,
כיוון להן בני' יצאלי ראשון,
צנראשית רבה פרשת מ"ט וינגע ה'
את מרעה, וניקרא רבה בריש
ואת חכים אשר ראש"ג מלחמי וקן
אשר מוכה שסין בליפארי ואמר לי
כ"ד מובי שסין הן ואין לך מכולן
דע למשמים אלא ראשון בלבד ובו
לקה מרעה בראש (ח"ג פי' בלשון
יוני כל סין כזילה וגם זנב דסוכב
ארע ובלשון).

רב, Ziel, mehr, übermäßig, (als Mittel)
אב, אבתי, רב, ירושלמי בפרק' בכתובות לא
הלכו למדח הדין לממן אשר הרוב
רוב המדבר שנלשנו כבר פירשנו
בערך לשון. בימא (דף ד')
ריבוי שבעה ומשיח שבעה, פי'
רבי ז' מה שלוש כהן גדול ת'
בגדים שבעה ימים, משיח ז' פי'
שמוחין אותו שבעה ימים משמן
המשיח, ואחר כך הולך כהן גדול,
משום בשמן המשיח ומרובה בגדים
כבר פירשנו בערך משה, בבב"ב
(דף י"א) אמר רב הונא אחד
מבני מבוי שביקש לסתום כנגד פתחו
בני מבוי מעבדין עליו שמרבה
עליהן את הדרך, פירו' אם נקא
לסתום אותן ד' אמות שיש לו בחלל
ולקיימן בנגד, בני מבוי מעבדין
עליו שמרבה עליהן הדרך לכקיק
אותו סיחוס, פי' אשר כגון שיש
לראונו חלל בסוף המבוי, וניקא
לסתום כנגד פתחו מכלל המבוי,

בני המבוי מעבדין, שאומדין לו
עד עכשיו כשרבין בני אדם
במבוי דוחקין וכנסין במבוי עד
סופו, ומעתה שסתמה הרביע עלינו
רגל בני אדם הדורסין במבוי, שם
(דף ס') לקח בית מאי טעמא?
מבני שמרבה עליהן את הדרך,
פי' לקח אחדמן בשומפין בית נחמד
אחרת, לא יפתח לחלל ששומפין,
מבני שמרבה על השומפין דריסת
הרגל של אותן שהיו רדין באתו
בית, מם שלא הים שם קודם לכן.
ואם (דף קמ"ד) מסייע ליה לרב
היכא דאמר רב הונא ברכת כניית
מרובה, כבר פירשנו בערך בריך.
בעירובין (דף נ') ונסוכה (דף ג')
רובו ומקפיד עליו חולן, פירוש
דבר תורה אם נקצר רוב שערו
של טמא כל שער ושער בפני עלמו,
והוא מקפיד עליו להמירו, חולן
בזכו לבין המים אם לא ימירו,
בב"מ (דף ס') איזהו כשדאי ויאיזהו
חדר בית? בעבודה אה (דף י"ט)
ונסועה (דף כ"ג) כי רבים
חללים הפילה זה חלמיד שלא
הגיע להוראה ומורה כמו שפירשנו
בערך קטן, ועלומים כל הרוגים,
זה חלמיד שהגיע להוראה ואית
מורה, במורה (דף י"ג) שהשיבה
מטהרת ברייתו ובהמשכה, פי'
אם רוב הדין כ"א לא הוה אחרון
אלא מי גמלים דראוין לעילה לכל
השמיים, חין מזבין, ממלא בבית
מן השליון י"ט באם, ופוחקן
למקום וזרקן לחן כלל סמקו,

רנ כסנא דנא סמי לרנ, דקסמרת
למקומי נקלה כלפי סין נסקים
כפתק, כדו זיכס כנגד כיוולא סכאר
דמוקים ליה גוולא וזאס כנגד כיוולא
נ ד ר ס א מ ו ר, דאף על גב
דנרציוולא סיבו כנגדו, גאלכסנאס
זאנו כנגדו, ונרדל סילסל דכרי
הוי ר ס א מ ו ר גאלכסיכס
מדקאמריקן כסס, נננ"נ (דף
ס"ב) מלך לו מלך סמך סרדן וסלך
סמך קלר, סמך רנ לא קנס חלס
כנגד כקלר, סמרו ליה רב כסנא
ורנ סמי לרנ ויקנס כנגד רסא
מור, וסכין סמרו? לפנין סיכס
בד הויס דוקן אריכס ודוקן קלרס
א לוו כנגד רסא מור, וכין
דמריגס כנגד רסא מור ולפניס
וכנגד כיוולא לקון, סאשכח דרני
יכזע נן למ לא כלג על סלן דסמ'
יעמידנו כנגד רסא מור, סלס
סכי קאסר אף על פי שסעמידו
כנגד רסא מור ירטיק מן סאזיח
מסוס סלסס, סכני סכוס כלגד
דמי, וכמו סיכנן סאזיח דמי, וקס
הוי גב כמי סיכרס מי, וסמי
מזיכס ככזר סוכס דסוס ז' סכסיס
סוסיל ופסוס סן סלסס סאזיח וסכס
סוסק שסעמידו ועד פסוס סלס
סססודיו כמי כלמי ספסס כלגד
דמי, נכלסו ז' טכסיס (ס"ב פי'
סור גלסן וזי סד ונגנס לפניס)
גו' גמיס סדק י"ג ננגסיס (דף
פ"ד) גימ כנגדו רסא ופסין כנר
פירגנו נערך פסין.

ר"א, (αυτος, αὐτος), אףסאז

דכין גמיס סמי סמך, וסל סמך
רנ סמך לא סכו סלס נסמיססוס
סנל נמיסס ססס דכין? סלס כדו
סיכס חרק אף מיסרל. ר ס א
ס א נ ס סמך נסעניח מסכס
פירוסלמי נרנא וסרל דסרק סדר
סעניח סלס רני עקיסס סמך
ססרפין סנל לא ססענין, סכין
סלנו ברסא ססנס ססרפין סנל
לא ססענין, נרלס ססנס (דף
י"ט) מיסוק ליה דכוס יוס סל סמך
רסא סדס, נסאנס ססלן רנ
סד גלסס כמי נרסא ססנס
נסי ימיס סוסר גין נספלס גין
גקדוס סיוס מועדיס לסססס וסניס
סמיס לסלן, נסנס (דף פ"ט)
מי לא סנן נסרן ג' נכלסיס (דף
כ"ס) סיס רסא מור ירן ונכנס
לסוך סרס ירן מוסר, נסזידס פי"ס
נכלסיס (דף י"ט) סינל מודדן
סוסו? רסא מור. נסוכס (דף ז')
סוסו ססס סיכן סעמידו? רנ סמך
כנגד סיוולא פי' סוכס וו יס לא
סמי דסכוס מיסריס ודסומיח וסוס
מוסריח וסוס לסמיח סכין, וסס
כספס יעסוד נקון מוסריח כנגד
סיוולא מסוף דוקן דסומיח, כדו
סיכס לדוקן מוסריח כלורס ססס,
וסיס סיכר לספסס, ויעמידנו כנגד
רסא מור נאזיח סל רוס לפוכיח
סעריח כרי גימסס סוס סומיח
לסוכיח מיסריח לסוף דוקן דסומיח
נללכסן, ססן רנ, ס"ס כנגד
סיילא כנגד סוסו קלס כדוסן יולל
זכוס וסמי סקוס ספסס, ססרילסי

רשון ורשון וכן היו ספרה,
 מי' אדם ישר וחמים נדרשו אס
 נכאל נחש, ועדין לא בא חטא
 על ידו מעורו אמו סחש, אין
 סקנ'ם כולנו עליו, אלא מעבדו,
 וכך היו מדתו אל סקנ'ם אלא לחינו
 מנחילה, כלכמי סן כל אלה
 יפעל אל פעמים אלא עם נבר,
 אחר רבא ועון עצמו אינו נמחק אלא
 תלוי סוף ועודד עד שעה ממשו,
 ואם נחלו זכיותו מדובין צוותיו
 עמדו רשון ורשון ואלכו להם,
 וסיה נמלימן אל ניקים, ואם
 נחלו צוותיו מדובין, ספספג גם
 ה רשון סתלוי ועודד בכלל
 העונות מעשה אחר כן, וקיימא לן
 דסני סלכו בזמן שעה בלא ספספג,
 אלא אס סת נחשבה סקנ'ם מוחל
 לו על כל צוותיו, אלאמר דרעם
 סרעע לא יכאל גם ביום טובו מרעעו
 מי' אחר וסיה סמדם סוף סמדם
 סעציעית בויענר סקראו י' מדום,
 וסר ורב ססר, בנת סלל סופרים
 מטה כלפי ססר, וסירש ר' יסמעל
 סעביר ססמן ססאן וסמרנב סססר,
 סספס ורש' בסיס עין
 צערך ספס מי' רשאי בסיס בלעו
 סוסק ס' ס' (Muscato) ס"ב
 ססו בלסן סקרא בסיס רש' ענין
 ססיבות) סססררין (רף ל"ד) סס
 אס כל רשאי ססס וסוקע ססס,
 אס ססס סססו רש' ססס ססס
 סססו? ססר רב יסרס ססר רב
 ססר לו סקנ'ם לסס ססק לכן ססו
 דסיין, ססו סעסר? סיליט ססין

סס ענר, לא סססע לסס, זסס
 ססירס סססו, סני ססלך ססס
 עליה, סססר ירס אס ססס בני
 ומלך, ועס סניס אלא סססר,
 עס סססן סססרס סני סססס סן
 (סס ססססס) אלא סססר, דסר
 ססר עס סססן סססס סססס
 סססין סססססס אלא סססר.

רסר, (e u e a a i g i e)
 רס'ס, בילסדנו בני ססס, וססס
 עססס, וסס לו כלל אס ססס,
 וסלר לו אס ססר, וסר סוליד סס
 סר', וסרי סוליד אס בללל
 ורס'ס סן ססל סוליד אס יסס,
 ויסס סוליד אס ססס, וסס לסר,
 אלא סססס סססס, בללל
 סס סקראס לו ססו, וסקנ'ס קרס
 לו ס' ססס על ססו אל סססן,
 דס'ס סססס'ס סרסס ליסרסל
 ססס ססססן ססססית לעסס אס
 ססססן, ססל ססס בל לסססר
 יסס סססן סססו של סקנ'ס על
 יסרל, סססו סססס יסרל
 לסקנ'ס, לסר ססססר סס וסר
 ססס סססן של יסרל, וסני ססס
 בל ססס ססר לסר סססל ססססס
 סססו לו, סססר וססו סססל.

רססס, e i e i e i e
 רססס וססר סססו ססססן
 סססס סססן סססן וסססן.

רסס, e i e i e i e
 רסס ססס, e i e i e i e
 רסס ססס, e i e i e i e
 רסס, ססס ססס (רף י')

ומספרין פאס פאסלערין בלאזן זונן
אקטרום מנכא וקומקוריא כן נקדתי
ואדעש מיני, אכל כנדר וכל נחלקו
עס אמתס טן סיכודים לימים).

ר

לחמלכ אכל יא לו שיעור למשה,
מורש נחגיגה (דף כ') עד אכל
אמר חכמים סר ר' י' שעה כסף
אניגה ב' כסף, ועוד מורש נערך
סנ, מרסות נגזים כנר פירגנו
נערך דע. נאילה לוכלין קדשין
קלין בכל הרוואה בי' המורש נאילה
בל טקוס, ארוואה מלא פניו

אוכל קדשים קלים ומעשר שני,
ולשם בכל סרואם מפירש בערך
קלע, נכתבות (דף ל') ורס
נטם לנניך שלום על ישראל כין
שנים לנניך שלום על ישראל, דלס
אמו לדי תליגס ויבוס, נילמדנו
בסוף פרשת אלה מולדות, אש' אית
ידעתי כי כל תוכל ולס יגור ססך
מומס, וסוף אמר וירד ס' לרסות
אש סעיר ואש המנדל? אלא ללמד
לבריות אש יאמרו אדום אלא פס
כן דאו, אבאמר וסוף עד לו
דאס, ננרכות (דף ז') אטמס
לסר דאוו סס בן בני לון סמי.

(ד) ר' א, א א א א א א א א
רס, נילמדנו נפרשת קדוואס תהיו
ירס אש ס' בני ומלך, אמר
סקג'ס ירס אש סזס בני, ואמר
בן מלך, אף על פי שסמרסי לך
שספלוך כנדר למלכות, אס אמרו לך
שסמעס אפריסס, אפילו אפס חלנדר

ר, (א א א א א א א א) ר,
נ'יקרס רכס פרשת ראשו אסס
עוואס ר, ד אסס מקדיע אס כל
סעולס כנון לא חסססססססססססס
אס עאית ד, ר, אסס מקדיע אס
בל סעולס כנון אסע יארסל ס'
אלהינו ס' אסר וסן אס עאית כ,
ב, בכ, ה'ה, ח'ח.

ר, (י'ה) א א א א א א א א
ר, נינמות (דף מ'ס) פ'ה קיס
ליס נ'ורס אסן וסוף לא קיס לים
נ'ורס אסן, ננדרים (דף ל')
הכס נמי ס'ס נוסס אטמס נסו
דנניאס ידע נעלס נ'ורס אסן
מו ידע? אטמס כבי משקלס (ס'כ
ירס סוף כעיקר וסוף אסן כסוק
או ירס ירס).

ר, (מ ר י א א א א א א א)
ר, נריס חולין (דף ו') כסס
מוריס ואטמס נר ני רב ליכול
סטיאס, כס ורס פ'לסס לפני רנו
סיינ סיפס, נריס גמ' דפ' סדר
א'כ למס סניאן כאן ואין אס טקוס
כעיקר? וכנר כניונו נערך מוריס
וס סין מקומו אס).

ר' א, (דף) א א א א א א א א
ר' א, א א א א א א א א
ר, נריס פ'לסס סניאס וסניכוריס
גכ ד ס'ו אן אן לו שיעור

קישן, (קישעסיע) קישן, פקישן ופקישן כנר פירשט
צדיק זה המרד.

קשקשי, מחזיקי, סלסולי
קשקשי, בקשקשי ואברוארי כנר
פרגו נערך אברוארי (א"ב
קזקויא כחב נכוסחול).

קשקש, gäßen, gäden
קשקש, מרי קשקושי כו סר
סנדוי טילי וסד סחומי פילי. כנר
פידעכו בערך סבר, יט פפרשן
קשקוש סייכו עיר' אלא שערור
גנבים וקשקוש נזמים.

קשקש , anschlagen ,
 קשקש , בחולין בנמ' (דף ע"ד)
 נעצב כלנו סממקשקש בקלפמו
 וש (דף ל"ד) מכו רנק לא ילך
 אדם לקום סאבל ונידו לנין
 סממקשקש , וש (דף קכ"ב)
 כיון דאיכא בזית מם סממקשקש .

קשקש. ק ק ק ק ק
קשקש, בחילין (דף כ"ו) עוף
שנברא מן ה"קק הכשרו נאמין אחד,
מדע שיש ברנליו קשקשין כדגוס
וחס (דף ס"ו) מן התם נגדה
(דף כ"ו) כל שיש לו קשקשי
יש לו ספיר, אלו הן הקשקשי
הקבועים זו וספירי' הפוש פורח
בהן (גמרא) מטא קשקשת
לנה פיא? דמאב ושריון קשקשי'
הוא לנה.

קשר, Knoten, Quaste, Binde, קשר, רנה בר פסל אמר קישרי
כנר פירשטו בערך אכקטסיז
קארי פילאם כנר בירשטו בערך

מוֹסֶה, נִפְתָּח ג' נִשְׁפִּיתִי - (דף
 ל"ו) רַבִּי יוֹסֵי אֶסְרֵי שִׁשִּׁי קֶבֶר
 פִּי מִיַּעֲזֶה קֶשְׁרִים קֶדְמָא;
 שִׁכָּה שֶׁמִּקְדָּר קֶשֶׁר פֶּעֱלִיף פִּיר
 הוּא יֵנֵא, נִבְלָה אֶתְרִין נִמְקוּלָּה צֶרֶף
 ס"ה) אֵלֶּה אֲשֶׁר בְּרִיטָן שִׁנְאוּ
 בֶּטָן הַמִּים קֶשֶׁר יִסְעֵת פִּי
 כְּקָדִים שֶׁנִּגְדִּי הַעֲנִי שִׁכְנוּ לִיךְ
 לְהַחֲרִים בַּעֲזָה שְׂעוּבָל פֶּנְדָּר, ס"ס
 קֶשְׁרִים שֶׁיֵּשׁ לִנְגִדִי שֶׁנֵּשׂא כְּפֻלִּית
 נִגְדִים בַּעֲתִיקִים וְנִסְגְּרִים וְזֶה לְלִשָּׁם
 עֲדִין, כְּדִבְמִינִי כְּמִשְׁכָּה נִתְּלָה שָׂדִים
 כֻּלָּה קֶשְׁרִים, וְכַתִּיב וְהִלָּכְדוּת
 וְהַקְּזוּרִים נִמְדַרְמִינִין וְקוּלְמוּסִפִּי,
 גִּדְרָה (דף כ"ב) אֶסְרֵי עַל קֶשְׁרֵי
 אֲלֻנְעוּתִים שֶׁל יָד וְאֶת עַל קֶשְׁרֵי
 אֲלֻנְעוּתִים שֶׁל רֶגֶל, בַּעֲנֵה־דִרִין (דף
 ק"ח) גִּמְל' דוֹר כְּסוּבֵל פֶּנּוּ רִצֵּן
 אֲלֵה שִׁמְשׁוֹ חֲמִיב' וְכוּלֵן לְקוֹ וְאֵלֶּה
 הֵן עֲדֵב וְחֵם וְכֵלֵב, כֻּלָּה כֶּקֶּשֶׁר
 עוֹרֵב רֶק, חֵם יֵלֵא מִמֶּנּוּ כוֹשׁ שֶׁלֵּקָה
 בַּעֲזוֹר וְיִשְׁנוּ צֶעֶךְ פֶּסֶם.

קשר, { : t e " u ט
קשר, במסכת דמרי מות ובניקדס
דנה בריש דמרי מות ובני ימך
כרש דמרי מכל חס סלקי מכל
גמלי, איכא דמרי קידריס
איכא דמרי קכיס, ואיכא דמרי
קושרים : וטא חגור שקושרין
על סמנים ובמסכת דרין (דף כ')
כחם גורדו מעמו טליסו דלס
ערך גנרא.

Regenbogen, קשת
 pfel, das männliche Glied, קשת
 קשת, על פה קשת בארזים קומו

(דף י"ט) צמחני של קש
ונקשט כית טקור פ' כמץ קש
כעזוי על המשור הקטן שמו קשטני
פ"ס קשט שטל גבי כלי הנכנר
ופד שנו נוקנן המלחם כשריפ נקרא
קשטני, נחוספת שנת גפ' אף
על פי ולא יקדים נקשטני
(ט"ב מדרש צמדנר רבש י מוין
שכח פורח באיר בעוף וקושט
בחן פי' מורה נקשט מ"י לו ירה
יורה לו גירי דאשט ימקשטון
כיה).

קשט, *Siemens, Kasten*
קשט, נכנוגע פ' קמט נבלים
סה פקדון גרין חאס מקשט כלת
(ט"ב מרגוס וככלה מעדה כלת
וככלחא דמח קשטיל צמיקהאל).
קשיטה, (קסטא *Steuer*)
קשיטס, גפ' ראיכו בית דין
גר"ס (דף כ"ו) נכרכי פיס קורין
למע' קשיט', גפ"ר כר' פ' אשאל
לי מרגלימ יך אשאל לי קשטך
אפיק כדא אחרת למרעיש אפיק
כדא קשיטה למרעיש, ויתטלוש
קשיטס אחת, ת' ויהנוליה אפיק
מעס ואיש קשמרי מרגלימ
ואיש דאמרי מורפא: ראש ערך
מרגל והכערס.

קשירתא, *Datteln, Dissenfeln*
קשייתא, צימס (דף ע"ט)
היינו דאמרי אכא מרי קני מרי
מרי קני קשייתא וסרוה, נחולין
(דף מ"ס) הדיא קשייתא
דאשכחא במירחא מ' גרעניס בל
ממריס לו פל ומיס.

רך תלמידך דאנהא קשבי דחייס
קליל, פי' יאכנץ עמך סד מן
תלמידך נהט דליכוי מאוי מאוס
סכס יורעין סכחי קל.

קשבא, *Sehe Dattel*
קשבא, חנכ קשבא כנר פיראנו
נערך חנכ, גנ"ק (דף כ"ס)
הכח נכרא דקן קשבא מחנריס
פי' קשבא ליני וכוט מין דקל וכוט
דקלא פרסאה שמעולה ושמן, ודקלא
פרסאה חאס קל וכחא. ס"א דקן
חלחא מחנריס פי' חלחא דקלי קן
מיניס, לדידי חוי לי הנכו דקליס
דקן ונ' ג' צקינא חדא חוו קיימין
ססוי עומדין ג' דקליס נשרא אחר
וקן סד מהנכו חלחא.

קשוות, (קסוה *Sehe*)
קשוות, נסוכס (דף מ"ס) רני
יהודה אומר שני קשוות חוו
סס, פי' כלס כעין קשוט שפיראנו
נערך קסוה.

קשט, (כשרחא *Sehe*)
קשט, גפ"ק נכריחות נגמ' (דף
ו') הספסס חא הקשרת סקושט
שניס עאר הקושט והסמס, עיין
נערך חסס פי' כשרחא בלישא
דרנגן ונלעו קושט'ו (ט"ב פי'
בלשן יוני ורומי נפרני מן נגס
וכח עץ קטן וריחו פ' וטעמו מר
חבל חריף מאד ובלבן אפר חאס
קל חאס ננח).

קשמ, *Sehen, Kessen*
קשמניח, *Sehen*
(*Sehe fella b' Sehen*)
קשמ, נכנוגע פרק כ"ס נבלים

לעזר גנין וקש לה' גנין, נכחנות
(דף כ"ג) דכחול נגדל דשכח
פרדסל לעזר גנין וקש לה' גנין,
מי' וקן מלשן קשיש ושיש, ולתם
ישישים פרגותו ולתון קשישין
קש דינל פירגני בערך וקן.

קש, *קש*, *קש*, *קש*, *קש*,
קש, סמכת סגדרין חוק סלג
מקיש יליחן מסגרים לניחן לשרן
מי' טרטה וטאוס.

קש, *קש*, *קש*, *קש*, *קש*,
קש, נכדס (דף מ"ו) פגו רבן
אלו פן מיטכן נגד' רני אליעזר
צרכי לרוק אומר טשיט קש קשו
כדדין מי' נעו ונפקשו כדדין ונס
למסו לה שערות, פ"ס מחגלו כל
כך גנוקט א בא מרליס הדנרים
אוס וערך של מעלס וסרשון שייכי
צהדי סדרי.

קש, *קש*, *קש*, *קש*, *קש*,
קש, נכחנות (דף מ"ו) ליכור שעלו
בו קשקשים, נסוף מוספת צרונין
לכור שעלו בו קלים וקשקשי'
דורסן נרגליו נלעס כדי שילאו
המים, נכנ"כ (דף פ') כנק שזנ
על גבי קשקשי', מי' כנון שכל
על גבי הקש ועל סמנן דמנושט
כול ומוקטס הול, נכנ"כ (דף כ"ג)
ונקשקשין שעל גבי סגנר מי'
עזנ שמיס על גבי סמכה, מי'
אשר דפין של עין שטחנים על הכזר
שלס מחסכך (א"כ ונקשיין כחוב
נכוסחאוס).

קשב, *קשב*, *קשב*, *קשב*,
קשב, נגיטין (דף כ"ו) וליעלון
(188)

כנון טחוק נכחנות דללו נכס
חליט מלח, מי' שמופק כמיו א
בא שמיכל גמד וטקני, קמ"ל,
נכנ"כ מליעל (דף כ"ה) כמלס
שערי מן כדל נקיש ולתי פירל
מי' נכחנות סחבוסס פן סכלי כל-פר
נאזר כניח ריקן מן סמון דופקת
כסריצה ונאכ, נמגילה (דף י"ב)
נן קיש נן שיקיש על דלמי
רחמים ופתחו לו מי' דפק. נכ"ק
(דף כ"ג) מכו דמיטל אינעליה
לכקושי עליה קא משמע לן, מי'
לדפוק. נערונין (דף ג') ולוי
נקש ניה סוכת וזנרים בו סנרים
וסמקע אל היחד פרגותו ונקשט
יה סיכחל, וכן וחסקע ניתר
דלילס, נכחנדין (דף ס"ה)
ובכריתות (דף ג') סקשת
ארעותיו סוי מעס, מי' שטקשק
בארעותיו.

קש, *קש*, *קש*, *קש*, *קש*,
קש, נכחנות (דף ד') נכחנות
אויבא קושל כנר מי' נערך אקאל,
קש, *קש*, *קש*, *קש*, *קש*,
קש, נכחנות (דף מ"ו) ונכחנות
(דף כ"ה) נהי דמין נמוד לא
סוי, כוקשא סוי, מי' כוקשא
כנון עמילן של טנפין וזמן של
לנעין וקולן של סופרים, שטקשן
סליו בלי שטק.

קש, *קש*, *קש*, *קש*, *קש*,
קש, נכנ"כ (דף קס"ו) סיליט
קשים ונר לה קלל, נכנ"כ (דף
ק"ט) כחול נגדל דקניל סרדיס

קר

בנין דני עילאי, פ' יג בתיב
בדיות גדולות כמו הענקים בני
אדם והם במקום פלוגי (א"ב בנ"ב
(דף י"ו) נס קסאותין קרן כפוך
: אדומים לקרנא ד קר ש, בחולין (דף
י"ו) קרש אף על פי שאין לו
אלא קרן אחד, פ' בלאון ימי קרן
יש חיה אשר לה קרן אחד בטלסא,
ולקרן טגולות כרנא ברפואה).

קרשן, (כרשן שן *Qieschen*)
קרשן, קרשיכי בגלייטא ספר
אמר כרשיכי, עיין בערך פייס.
קורת, *Qort, Corytus*
קורת האלים, הניא בעל הערוך
בערך קר.

קרתן, *Qartan, Qertan*
קרתן, נכר ו' גרמאי (דף י"ט)
קרתני שקבל אדם מירושלמי
פירו בלאון ערבי קודין לכפר
אל לקריא.

קש, *Qash, Kas*
zusammenzuschlagen, einschlagen
קש, נכבדות (דף מ"ד) הדיקא
בקרימליון פ' כהן: מקיש קרמליו
א נא, ומשמיע קיל וכו' בקשן
בגמרא ועיקרין קר לרא נקאן,
בפ' ד' צובין (דף ע"א) וזשקיש
על כלטרקא, פ' הכס באומה
שגיניב קיש בקב: נכבדות (דף
פ"ו) ונכבדותין (דף כ"ה)
בכקישא מליא מלחא, פ' שמוע
כפיו: לוא, כדי להפריש יתרו וקדים
לאידך עין, אמר אבא ידענא
לפחקא טמין ולא נמר ומקמי,
הילכך פסול, אגלמולא בדעת מלמו

קר

במס אשה וולאם סקטוריס
קר קישא פ' קורקסין וקורמי.
***קרקשתא**, *Qarkesht*
קרקשתא, נניק (דף כ"ב) מלי
משכוכימא סכא מרגמא קרקשת'
כן גרם רש"י וקולא וזשקיש
נכ לפני העדר, וכן כמנ נכוסקא
שלנו, והערוך גרם כרכשתא
דאם ערכו.

קרר, *Qarrer, Carrarius*
קרר, מנחם בנא מליעא מרן
הזכר את סממ' ואם הקרר
להניא מרימין פ' בלאון רומי
מכני הקרן.

קריטון, *Claretum*
Claret, Cräuterwein
קריטון, ירושלמי דשנת פ' חי
שרים מהו מישא קריטון
בשנתא? פ' קלריטון בלאון רומי
יין טעורב במכי רפואת לכן משיב
אם למענו מותר, אם לרפואה אסור.

קרש, *Qerish, verbühten*
קרש, נכבדות (דף מ"ד) שטא
ניסוס ויקרש אדם, נכבדות
(דף כ"ה) קרשו הרי אלו שניס
חורו ונמחו, נכבדות (דף י"ב)
ואימא יין קרוש הכא משיב אדומה
לעיגולי דבלה, פ' הוא כדגדמינן,
בשנת (דף ע"ס) מלחא ינא כחא,
רני מאס כלמו מן בארי אמר, יש לו
דאיה במרגום ירושלמי וקרח גלילה
וקרישא גלילה.

קרש, *Qers, Qers*
Qers, Qers
קרש, בחולין (דף כ"ט) קרש

קרקר, Berftöten, verflöthen

קרקר, בנ"ר מרשע ע"ס וישב
לכן למקומו, סוד לריוויז, (Zeos)
טעמו לאליים אלו ונבוסאח' דדן
כמו (לסודו) מלמד אבנאס לסטים
בניהו והיו מקרקרין כל הלילה
כסו מקרקר קיר: וסוד כמו
מקלקל בחלוק הידוע וי"מ מענין
לעקס כערך שקדם.

קרקר, (קרקע Zele)

קרקר, בחולין (דף נ"ד). מ"ע
סוד דתנן בפרק כ' גבלים (דף
י') הדקין שגבלי דם קרקרותיהן
ודפנותיהן יושבין שלא רסומבין
שיעורן כדי סיכת קטן ועד לוג,
פי' גבלים הקטנים אס נכחמו
וכחמיר באניהן שכן קרקרותיהן
והיינו קרקעו מ"ס ו' לו
צדפתיהן שכן הדרים שיעור שי
בו גמקוס אלא מסומבין, ויכולין
לקבל אפילו כל שהא עדיין מקבל
טוטא, ולא נאמר צפי' במה שיעור
קבלמו? ושיעור של אוחו בלי כההים
אלס, למטה כדי סיכת קטן,
למעלה עד לוג מלוג עד סאה
צרניעיות, פי' הכלי כההים אלס
היה מחזיק למטה לוג, למעלה עד
סאה ונאסס וכחמיר מסנו כדי
רביעיות, עדיין עומד במקומו כדי
לקבל טומאה, וזה כחן שיעור גבלי
כההים אלס למטה ולמעלה ובשיור
כנאמנר, וכן מסאה ועד סאמים
גמלי לוג, אס הים בלי שהיה מחזיק
במלס למטה סאה, למעלה עד
סאמים, וכאנר וכחמיר מוטנו שמחזיק

חלי לוג מקבל טומאה, וס שגרא
סאמס יושבין אלס מסומבין, ולס
פירש כסס מחזיק, י' לומר הוליל
כההים אלס שיעורו כדי סיכת קטן
שיורו כנאמנר כדי סיכת קטן
אל קטן בן יסו, כספירש גשס
(דף ע') לעניין הוללס גס, וי"ל
ילמד ספוס מן סמפירש חלי לוג
גסאמים חלק אחד סל"ו חלקים גס
וכך רביעיות גסאה פלס אחד סל"ו
חלקים גס, גס אלו הדקין אס ישאר
לסן מיד וסן יכולין לקבל חלק אחד
מל"ו בלוג מקבל טומאה, כדאמרינן
בכל סקים סמכו ענין לו, וסו
סמרינן קחמי גספסל וסוד הדין
גריסא צפרק כ"ס גבלים (דף כ"ס)
סחמיל גס מפיס ססודס עד שגמו'
אס קורקרותים וצפרק ט'
באמילות (דף ל"ס) כנגד קרקרסס
טומאס בוקעס ופולס בוקעס ויורדס
פי' קרקעיות.

קרקש, Klagens, Klagen

קרקש, בגרסות (דף ס"ג)
ס קרקשא, לית גס. רב ססודס
סמנוי בלקני, גסמסס (דף ק"א)
ואי לא נקרקיש נכחמס סחכנס,
בכחכות (דף פ"ה) אי פקס סוס
ס קרקיש לים זוי, וכסב ליה
סטרס באמס, גיטין (דף מ')
ענדו עסאס רבו אכמתיקי מוקיין
ליה אפיטרופס וס קרקיש לים
זוי וכחמי ליה גיטס דקרוסל על
סמס (ס"ג ענין נקיש וקסוק).

קרקשיא, Klagia, Klage

קרקשיא, ירושלמי גשס פרק

קורקסי הזמנים נמימי איקנים
אחוזין, ועצית קרסי כסמ,
בנ' פרסמ יט' ספלו קורקומין
אל וכן עשה לו (א"נ פי' בלשון
יוכי טבעת).

קרקס, (מרב ל אשש) **קרקס**,
קרקס, עינל דקרקסל כבד פי'
נערך סרבן.

קרקס, (תיאמר אשש) **קרקס**,
קרקס, נמי קרקס סות ונמי
מיטטריום, פירטנו נערך
מיטטריום (א"נ חרגום ונגינות
סופי שבר וסריבון דלולין למשי
מרוית בנית קרקסון).

קרקס, א ז א **קרקס**,
קרקס, ירושלמי דכרירס פרק ר'
אליעזר, סין ארון כל גזלים דערניס
לא טענין קורקסיים דאפומיקי
דידי פי' הכפרס ארגז' ותינות.

קרקע, **קרקע**, **קרקע**,
קרקע, א ז א, א ז א, א ז א
קרקע, נמכסדרין (דף ע"ר)
אחזר קרקע עולם היזה, פי'
אחזר כיסל דקס ולל שם דעת
לענינס וכקרקע זו לא זזה
מיקומה, אלא בלשון אשין לה הופכין.

קרקף, **קרקף**,
קרקף, נשנת (דף ס"ז), אקרקף
דארי ואסומי דגוריסל, פי' אקרקף
דארי, ארש דארי ואסומי דגוריסל
אסומס של כפיר במארס דכרמי
נערונס של כרישין סנעסיה כנון
סונעין בלועל דמארס סנעסיה,
בלמי סמור הכיתיו כבזומרסל,
ברש הזנה (דף י"ז) פושעי ישרא

בנוסן מלי כיבו? אסר דב קרקסמל
דלל סכס ספילן, ביבמות (דף
פ"ט) ונעירוזין (דף כ"ב) אס
כיתס קרקסמל סותיס לריאך
ציני עמודי כו אסר רבי יוחנן ללס
שמעמל, פי' ארס גדול דליט ראך
בן סעמקיס אל בית סידרס. פי'
אסר בעל גלולס גדולס נקדלס
קרקסמל בנ"ב (דף נ"ס) כרגס
אקרקסל דגברי סכס.

קרקפלו, **קרקפלו**,
קרקפל, נענודס (דף י"ט)
ומיסיין קרקפלו של רני ישמעל
ברשס, נחולין (דף קכ"ג) ולל
סמס סקרי קרקפלו של רני
ישמעל סוס דרומי, פי' ערות
שכפסו מן קרש של בני ארס
נקראין קרקפלין בלשון יון (א"נ
פי' בלשון יוכי עלס סרש אסר
נחוכו כמס).

קרקר, **קרקר**,
קרקר, קרקר, קרקר,
קרקר, נב"ב (דף כ"ג) אסיין
לס קרקור סכסל, פי' ללל
סעורבין וקקס, נמעניס (דף
כ"ט) מקרקר עליכן כתרעולס
סמקרקרס עלבניס, פי' מקרקר
קיר ושעל סכר, נחולין (דף
כ"ג) סינכו נמי מקרקרן, פי'
סתרעדן וליעקין, בילמדנו ויכי
סין ונכססל ויסי נמל סלילס
למרדעיס קרקורן כיס קס
לכן יוסר סכססמל, כלוסר וקקס
(א"נ פירוש בלשון יוכי כועל כלועס
וכסמס).

נקלף, בצרכות (דף ס"א) קר
שוקן (ס"ב תרגום ירושלמי והב
אם מרסס ויעדי
קורקרניה).
קרקו, Carcosan, (ortename)
קרקו, נגדרים (דף כ"א) ו
דלעת כדמוצט? אשר שמיאל ו
קרקוזא, פי' דלועין ענול
דש"י פי' שס מקום וכן עיקר.
קרקומניקין, Karakumnikin
קרקומניקין, מדרש
כשירים פסקא אחי מלכנן אח
ילכו צדיקים קריקומניקין
פד' בלשן יוני טענות הכנ
ובמקומות אחרים כתוב כירומני
עיין שם.

קרקו, Karakumnikin
קרקו, נגדרים (דף כ"א) ו
בקרקני דאחך פי' במצותא
קרקם, (קלקם) Karakumnikin
קרקם, בסוף מעשיות (דף ס
רני מאיר אומר אף הקרקם
ירושלמי אלו בן בקרקם
שעוקליהן טעוין והלקטיהן מר
מס דמי לכ? אמר רבי יוס
אילין קוויניחא, פי' כמ
בלשן ערבי קלקם והוא
כלוף שמירשנו במקומו: דאח
לוח וההערה.
קרקם, Karakumnikin
קרקם, צריש צרייתא דרבי א

קרצובין, Karzobin, א א א א א א
קרצובין, תרגום כסעובת מדק
קרצובו וכו'.
קרצםמנא, Karzemsana, א א א א א א
קרצםיוכל, עין ערך כרסט.
קרצל, Karzel, א א א א א א
קרצל, נב"ב (דף ע"ג) דקאי
עד קרצוליה במיא, (רלס
תרגום מכלים כ', י"א) תרגום
ויעצירני במים מי אפסס מי
קרצולין.

קרצף, Karzef, א א א א א א
קרלף, אכל מקרלפין כנר
פירשנו צפוך קרד (ס"ב תרגום
הרש"א סתם רד צו פסר
לאית קרלפס ציה).
קרצית, (רדב) Karzith, א א א א א א
קרצית, נגישין (דף פ"ו) מאי
קרצית? אבי אשר דיכנתא
דניני כימי פי' בערך דרד (א"ב
זכוב צין אבנים).
קרקא, Karak, (Karak) א א א א א א
קרקא, נבמות (דף ק"ב) הסוף
קורקא טקרי, מנעל של עור
והוא עב, ופגמים יעצנו טן שני
עורות מדונקים בקילין, ומלמטה
עור עב, וכו' כעין מוק תחתיו
טען, וקורקא תחתיו עור עב.
קרקבן, Karakban, א א א א א א
קרקבן, נחולין (דף נ"ו) ניקב
סקרקבן ואם נב' קרקבן

קר

חס (דף ע"ג) מקר לזם מנצח
 וזו וכברים נוצרים זה זה והאופה
 חמישה על גבי חמישה, בפרק י"ו
 בכלים (דף י"ו) החקינו להיות
 קורן עליו פי' לערך עליו כלם
 וי"ל למסוך עליו הנקט מלשון
 מחומר קורני.

קרן, קרן, קרן, קרן, קרן
 (an den guten auf)
 (אכל, f.) an der guten
 קרן, נכריות (דף כ"ח) שכל
 קורניס כי מלכא, פי' קרס
 עליו מלשינות, וכן מר' קרס נרין
 אכלי קורנין, לא שלך רכל לא
 מיכל קורנין.

קרן, קרן, קרן, קרן, קרן
 קרן, מדרש ויקרא רבה פרשה
 קדושים מהיו סי קדש לא
 אחשבה, פי' אלו סגעת לשם לא
 סגעת לערב, ובאמר אל הכהנים
 מרשח סניב, חד זמן קרן נוגש
 אלל שטר, ומקס בטרם יכיר איש
 פרוס וקית בקר ליתא עד לא
 אישמודע גר ית קדריה, ופנא
 אל סטומס מרגמו ואמת לוס סאמס
 בקר ליתא, במגלס איכה ספקו
 עליך כפי קרן וצני', ונדרד רכי
 לא כוס גר נא קרין לסאנס, פי
 דנפרי קדמי סכסון.

קרן, קרן, קרן, קרן, קרן
 קרן, מדרש דברים רבה פרשה
 ואחשק סכסססס קומי? זה ססססס
 פלס דלסו ועוס סססס קורנין
 פי' בלשון יוני סלסלי סער וספרס
 אלל סססס וסססס.

קר

קרמף לעיר. נניס (דף ל"ט)
 מן סקרמף ואפילו מן סמפחר,
 מי' מקוס סמקף סססס בלס קירוי
 כמו סר.

קרן, קרן, קרן, קרן, קרן
 קרן, ביוטס (דף ל"ב) וסולק
 (דף כ"ט) קרלו ומירק סר
 סססס (נמרס) מלי קרלו?
 סר עולס ליסל דקטל כדכתיב
 קרן סלסן נא, נא בל סססן
 סמי סערות וכולי עד רבי אליעזר
 סמר כדי לקרון נלסון, רבי
 עקיבס סמר כדי סיכו ניטלס
 בוג פי' ענין ספיסס, בפרק ח'
 בסקולס (דף ע"ד) קירלס
 ססססי' כלילס לא טנלס, כדסמרינ
 כל סליכו דלוי לנילס בילס סעכסס,
 סנלס סיס סס סס סס ויכול ליכנס
 זו סמיס סינו חוסס סס לא נכנס,
 כדסמרינ כל סרלוי לנילס סין בילס
 סעכסס בו, בפרק י' בסיס (דף
 י') נקרלס עם סלסכול פי' סס
 סס סס סס ומדנקס. בריס נמרס
 דפרק סר סי קרלסן ביכס לא
 גרסינ.

קרן, קרן, קרן, קרן, קרן
 קרן, ביוטס (דף ל"ב) וסולק
 (דף כ"ט) קרלו ומירק סר
 סססס (נמרס) מלי קרלו?
 סר עולס ליסל דקטל כדכתיב
 קרן סלסן נא, נא בל סססן
 סמי סערות וכולי עד רבי אליעזר
 סמר כדי לקרון נלסון, רבי
 עקיבס סמר כדי סיכו ניטלס
 בוג פי' ענין ספיסס, בפרק ח'
 בסקולס (דף ע"ד) קירלס
 ססססי' כלילס לא טנלס, כדסמרינ
 כל סליכו דלוי לנילס בילס סעכסס,
 סנלס סיס סס סס סס ויכול ליכנס
 זו סמיס סינו חוסס סס לא נכנס,
 כדסמרינ כל סרלוי לנילס סין בילס
 סעכסס בו, בפרק י' בסיס (דף
 י') נקרלס עם סלסכול פי' סס
 סס סס סס ומדנקס. בריס נמרס
 דפרק סר סי קרלסן ביכס לא
 גרסינ.

קרסם, ירושלמי נפרק סיה קרס
דלס ילקי בר נס קורסם לא אכיל
לישראל דקוסד, פי' פייטו בר דל
שפירשנו נפקימו.

קרף, (קרף) *Same elen*
קרף, נפרק ד' בבליס (דף ד')
שול קירפיות, פי' כלי חרס
שאין להן שוליס לשנת אלס יבילו
כלי חרס אשר כסף נביע ומושיגין
הקרף פה עליו. ויש שומרים
כלים הן ונקרפין כלשון פלסד
קורפיו.

קרפדאי, *Lebermann*
קרפדאי, נחולין (דף ס"ג)
אמר חזני בואה שבעופות קוסף,
ביאה שבעליס קרפדאי מ"ס
אשכרתי.

קרפפא, *Seuf*
קרפפא, נקדושין (דף ע')
ליחוב מר אקרפית, אשר לים
מיסני לים למר למימר ספסל
כדאמר רבן, או אפסווס
כדאמרי אבאי.

קרפפא, *Corpus*
קרפפא, בילסדנו בריש בעלוחך
מכורת של זהב קורפסא של זהב
פי' קונק, של זהב (א"ב פיר')
כלשון חזי גוף.)

קרפסינון, (אירטון) *Eiche*
קרפסינון. עיין ערך אירטון.

קרפף, *Bestäunter*
קרפף, בעירונין (דף כ"ז) כותכין

קרסטמל, בריש בלאיס (דף
נ"ב) ובריש מעצרות (דף ס"ט)
ובריש עסקין (דף ע"ו) שאנבין
וסקרוס ממלי, פי' גירוסומלי
פי' אשר אנבין ובלעז. פירי ממלי,
פי' ממוקס קטנים שדומין לעופלים
הנקראים מי"לי (א"ב פי' כרסומלין
כלשון יוכימין. פרי ונכסמפקי הסומנים
בפירוש יש שומרים שהם הסכונם
ברקיק כלשון נאמצאל והוא פרי
כמו אנס).

קרסל, *Seil*
קרסל, נחולין (דף כ"ט) וארנע
ככסיוס קרסוליס, בריש אפילו
(דף כ"ז) עשרה פקדסול, פי'
נב"ל, סן ולס מעדו קרסול.

קרסל, *Seil*
קרסל, קומס וחוס נמגריה חר'
קרסולין וחזקין, קפוש ירשס
סוף נאסליהס.

קרסם, *Seil*
קרסם, נפרק ב' במיאה (דף ד')
ונמנקות (דף ע"ב) קירסטוס
כסלים שינרסס כרוס, עיין בערך
זרד פי' מוכיין שכולת לנדס וישאר
הזנן עומד, וי"ל שטל מעננים
שיבאו והוא כמו זימור אכל זימור
לכרס וקירסטוס נשאר פילכות.
כי יאכלנו הארנב מרנוס ירושלמי
ארוס וקרסס ימיה גיבס (א"ב
כמו יכרס פנס קאר טיער).
קרסם, (ברדל) *Seil*

קרם, *Seife bekommen*

קרם, בנרשאים רנה שלוף כרשת
י"ב למלך שכיו לו אני כוסות דקים
אמר לס אמן נמן חמין כנקנין,
למן כקרמין (ס"ב פרגוס לס
בשרי כמשלן נאדירקרים ככסא).

קרם, *Seifenzeit*

Seifezeit,
קרם, מהולעמים? ר' כמחשבת

אמר לקירמין, מ"ל לקילסין
מ"ל לעיבורין, מ"ל לקירמין
וכבר פירשנו בערך קרמין (ס"ב)
פי' בלאן יוני עם חסן, כנחשאות
כסוב רני ימי בן קלרי אשר
לעיבורין).

קרם, *Cartallus*

קרסטל, נשמת (דף נ"ג) מלון

קרסטל לנחטש נשמת, נב"ם (דף

פ') מניס פול מלחום חמין ומולה

לכ בקרסטל שנפיה, נבדלשית

רנה כרשת מ"ל רני ירמיה שלם

לרני אצירל חר קרסטל דמלחנים

סינו טרסקל פי' סל.

קרסטל, *Crystallus, Krystall*

קרסטלין, חרגוס על רשת

בסו ושא קרסטלינין ומרמין

פי' בלאן יוני ורומי זכוכית וסנן

זכר כלנכת סקרת.

קרסטל, *Krystall*

Krystall,
קרסטל, *Krystall*

Krystall,
קרסטל, *Krystall*

קרם, *Seife*

קרם, נשמת (דף ק"ה) סנש

אני כמי כירק נגרים ונקירים.

במרק כ"ל נכלים (דף ט') נגרים

נקירים ונחום, (נמל) מלי

קירים? אשר רני יחודה

מלונות, פי' כלי שארונים

אחוז מן הכיס לו סך זלמו ומסכנן

בו ודומה לו דלנשם שבתן וקורין

אחוז מסכנת, פי' אשר אומנות

שמשין מן קנים דקים חלקין שבו

אורגין אורג' צידים וברגלים והוא

קלמו בשמי כמו סמלים עלמן,

פיוס לו וקל סבלל מלונות

(ס"ב פי' בלאן יוני חט כערב

אז גם שמו מיתון בלאן יוני,

וקוראים בן סבור הערב עם השמי

נאריגה).

קרם, *Seuer*

קרם, ננרכות (דף ט') ונב"ב

(דף ל"ט) על הפה שפסה ועל

סיין שפירים ועל חבזיל שצורה

לחמו אשר אכ"ב. כענודק (דף ל')

כאי חמלדל קרים ל' עס קמאי

יש בו משום גילוי, פירושו נע"ך

סרלס (ס"ב וכן בלאן רומי חומן

חוק אקרים), חרגוס כוח ללבו

בן כמיל, בר מכלל קרסטל ללבו

ביד קרמי.

1) Eigentlich die Schnüre, welche durch die Kreuzung der Ge-
leise gezogen, die sich durchkreuzenden Bäden der Kette oder des
Aufzugs, parallel neben einander befestigen.

קרנם, קרנם, נשמת (דף ק"ב) סף
 שמחה בקורנם על פסחן נשמת
 גמר מלכות, וזש (דף קכ"ב)
 קורנם לכלי בואגודים, דמחיש
 בקורנם וידידים עיין בערך
 סרש, פי' קורנם מקנה קטנים של
 ברזל פטיש גדול (ס"ב פי' בלשון
 יום קידוש וישיב מרמז שם הולס
 פעם דמחיש בקורנם).

קרנם, (א ז ע ס פ) קרנם,
 קרנם, נחלון (דף נ"ז) טלמי
 דפרזל פלז לנקש בקורנמים
 פי' בקרנז, ובערך קשט בכלים
 (דף ד') שלכן לזי פסחן קטנים
 כך כלים קטנים וכך אומות רגועין
 הן: וזש"י פי' בערך שלכנו פ"מ"ל
 וכול Martel שטעמו פטיש:

קרנסא, (אשקוא זש) קרנסא,
 קרנסא, נדריש (דף י')
 קורנסא לא אשר כלום כלומר
 אינו כינוי לקרבן: קורנשא כחוב
 נכנסתאות.

קרנס, קרנס, נדרשית רבה פרש"ל
 בקריית ארבע שהיא עולה בקורנמן
 של ארבעה (ס"ב פי' קורננים בלשון
 יוני מעלה ואדרס). טעמו גורל.

קרונת, קרונת, כרותות ארזים. פרגומו
 קרונת פסח דלרזיא, ופכותרות
 אשר על העמודים מרגומו קרונתין
 (ס"ב פי' בלשון יוני ורמזי כותרת
 כעמוד).

פלגיה בקרנזול, נכ"ב (דף
 י"ב) מחלקין א הארס בקרנזול,
 פי' ארס אשר מורס ונשמה מורס
 עליהם נכר, ומערכה ודרוסה מורס.
 עליהם נגרס מחלקין זו הארס
 בקרנזול, נטל הארס מליה
 מורס ודרוסה ' והארס מערכה
 ולשמה, נמלאת שפלתה נשלתה
 לשני חלקין, וכל אשר טחן פירגונו
 כלומר יש לכן ג' וזית לכל אשר
 מין ויש לכל אשר מין נהרס ונגרס,
 ארס יבש נהרס ישרה סך הנכר,
 והאי דקאמר חד גיסא לאו בחד
 גיסא דערס קאי, אלא כל היכא
 דשעך נהרס חד גיסא קרי ליה
 וכחלק בו נהרס: מלכ"ו לשון נטריקן
 כול וטעמו מקדן וולקדן א.

קירינאון, קירינאון, ירושלמי דכלאים
 Cerinthum, *Salsoluma*.
 קירינאון, ירושלמי דכלאים
 פרק כרס שחרב, ושושנת המלך,
 קירינאון פי' בלשון יוני מין
 פרח לבן.

קרנית, (א. חשאי) קרנית,
 קרנית, פססא והלחוב והקרנית
 עיין בערך ס"א (ס"ב פי' בלשון
 רומי כתר, והוא מין פשט הנקרא
 בלשון יוני ססט פכי פידו פחר,
 כי מן העצב היו עושים פטרות
 לשום גראשי הסמוכים בבתי שחלות
 כי ריחו נורף, ועצב זה מין מימיני
 חגלי קדרס ונקרא בלשון ישמעאל
 ססא, ותגמר בכה"ל מאי
 קרנית? חשאי, עיין ערך
 סכעני (לשם ע"ד חשאי והערה).

הו דרדי נה פי' מדקדקי ומכפלי
פסחן ובלעז קרמנט'רי, נכאר (דף
ל"א) כי אמר נחמדי ד קר פגא,
פי' סם אנשים שבו בשותן השמים
בבבל בארץ קיר פו אן שפיט שפירי
פרס, והשם מלשכתן שיש להן
שורים ששכירין אותן למדינת ולס
כיו נודקין אלא שורים לנשים שהן
לנכים ביותר, ולא היו בהן נשים
במקום, כי הלנן יפה למדינת אצל
לעורו השמור עדיף ולעולם אובמא
בדירא מעלי חן מלמדינה גלבר.

קרן, *Krahn*, *Krahn*, *Krahn*,
קרן, בשנת (דף מ"ז) קרן
עגולה חייב, קרן פשוטה
פטור, פי' רב עד שלום קרן זו
מכלי שיר הוא והוא של קרן ממא
והוא של חלום ויש בהן פשוטות
יש בהן עגולות, והן כדנקות זו
בז כשומדן נה, כדכתיב קל
קרנא משרוקיתא, והעגולה קזה
להדניקס יותר מן הפשוטה והוא
כלי ויש בו מלכה להחזירה, לפיכך
המחזיר קרן עגולה בשנת חייב
וקרן פשוטה פטור אצל אסור,
ומן נמדק י"א בכלים (דף י"ג)
הכוז והאומה וכולי עד קרן עגולה
טמאם ופשוטה טהורה, נסוף מרה
(דף כ"ג) קרן של כלים נה
וקרנים של יולאי דרכים, פי'
קרן של כלים מטה של ממים
עושין לה קרן של נדול לקאר
סממאלא יפול וקרנים של יולאי
דרמים קד כי בהם סו חים

שולייכין עמכן יולאי דרכים למלכות
בהן מים ולאחות באגיל של חשבר.
בנדרים (דף ס"ב) קרנא קריא
דרומי נר מוזן מאני וכו', פי'
רגילן נרומי להבריה נקל קרנא
משרוקיתא ולומר כן, הן מוכר
מאנים מוכר מאנים באגיל ואל
חשבה מאנינחא כי כן שונ לך,
בשנה (דף ק"ח) נפקא ליה קרנא
בעיני פי' קרן של נשד ילף נעונו
בנ"ב (דף י"ו) קרן הפוך אמרי
דני רני שילו קרנא דקרא, פי'
קרן של סים שמה קרש לקומא
היא, כלומר אינו יפה מפני שיש
בו גוונים אלא כי פורמא רישא
במינה, כלומר קרן כרכוס שהוא
קאבז במינו מכל שער מיני כרכוס,
בנדה (דף י"ט) ובקרן כרכוס
בנדר שבו כנר פירשנו בערך נר.
בנראשית רבה פרשת ע"ו הילכין
נא מסתכל הוית בקרניא וארו
קרן אמרי אצרא, זו מלכות
סכותיים, ומלת סן קרניא
קדמייתא אילו של מלכיו' הרשאונו'
וארו עיינין כעיני אינשא בקרנא
דא, זו מלכות הכותיים, ששכנסת
עין רעה בממנו של אדם ובולי,
שנעה שפרות היוכלים מרגונו קרן
דכריא.

קרן, *Krahn*, *Krahn*, *Krahn*,
קרן, מאה קרני בוחא כנר
פירשנו בערך קרן, בשנה (דף
קי"ד) כי קאמר רב היכא בקרני
דא: מאי דלא חוי ליה, פי' שדולגין
בו הכס ואפילו לעלטלו בשנת,

על הנשמים, וכנס נשמים ידיו
והא אדם לירך לברך, רני פייא
בזס רני יוחנן בחילס כדי רביעית
ונסוף כדי שידחו פני הקרמיר
בספרס בפרשה כנעים ולקח אגבים
אחרות יכול אפילו קרמיר פין
ואפילו לבנים פי' בלעז קנליקלי
(א"כ פי' בלעז יחי רעמים של מרס
לכחות הנגות).

קרמיון, (Same efere Gumpfer)
(a m a f a i a p a i a)
קרמיון, מי קרמיון ומי פיה
פיין בערך בן ובערך פני, פי'
אשר קרמיון נכר הוא בדרך
דמק והוא אטכס פנים הוא בדרך
מי נילים מלון בלעז ירמך, נכר
סוף בדרך דמק.

קרמולין, (vill. Calamintha)
Kalmus, Kalmus, Kalmus
קרמולין, ירושלמי. דעציות
פרק אימתו מרמין ונירושלמי דכדרס
פרק הנודר מן פירק קרמולין
כטורין מן המעצר פי' מין דומה
לירק ולא יבלמי לסנן פי' אפמי:
אולי הוא כמו שפרמתי.

קרמין, Carmina
(Eine Stadt in der Tartarei)
קרמין, בשנת (דף ק"ס) אף
מטה אסורס בקרמכאי, פי'
סוף מטה של פרסיס, דאמר שס
(דף מ"ז) לא יתכן לכמירס אלא
אס כן יתקע לפי שבלעזותם וכדעים
דחיקין ואין בלעזן אלא אס יתקע
בכון וכיון שחוקע בנן חייב, בננ"ק
(דף כ"ג) גלדי סרמנס קרמכאי

קרם, Kreme
Kreme, Kreme, Kreme
קרם, בשנת (דף ס) פי' אפער
לקרומיות של קנס אלא יעלו
למפלה מעשרה טפחים, מיר' מה
שמעמיד מן המחלות. כמספקין
אומה, וזס (דף קכ"ה) אומר
טמול קרומים של מחלות מומר
למלטה בשנת, מיר' שירי מחלות
אנלו. נחולין (דף ט"ו) ונקידושין
(דף כ"ו) נבל שותין בין נזיר בין
בזוכים בן בקרומים של קנס
ירושלמי בפרק סמולין יין ס' דפרס
כאפרו בקרומים של קנס וכו'
גד ספני שרוס רעס אורס עליו,
נפולין (דף כ"ו) רמל פיהס
בשמיכותו שנקדר קנס אלא ועזו
לכ קרומים סל קנס וסופה.

קרם, (שצניתא) Kreme
קרם, בעירובין (דף כ"ג) מי
אלימולכו קרמי דאגמס, בפסחים
(דף ל"ס) רני יוחנן אומר קרמית
חייב נחל פי' עזב בדאמריין
קרמי דאגמס (א"כ סין עזב אשר
מורס פוסים פח עיין שילכית א).

קרומה, Krumme
קרומה, ירושלמי שנת פרק רני
אליעזר אומר כאורג נקירוס קירומה
פי' בלעז יוני הוא קירוס הוא
קירומה עיין צרך קידום תרגום
חטיבות אשק מלרים ונקרמא מלרס
קירמח. ראס צרך קרם מלני.

קרמיד, Krimm
קרמיד, בגרמנית רנה פרס
י"ג ונירושלמי בפרק הרוסס בגרמל

קרם, *Crème*

bezeugen (ע"ז),

(*mit einer Kratte, Stinte, Haut*)

קרם, נצנת (דף י"ט) ולא תדרס

על גבי גזלים אלא כדי שיקרסו.

פכים, רני אֶלְעזר אֶחָד כְּדֵי וְיִקְרָס

הַמַּחֲמָן שָׁלָה, פ'י שְׁעָלָה עַל פֶּמֶ

הַלֵּחַם קִלְף מִחֲמַת הָאֵשׁ, בִּינְיָמוֹת

(דף ע"ז) וְהוּא לַמַּעֲוָיו מֵאִיזֵ

לַמַּעֲוָיו קָרוֹם שְׁעָלָה מִחֲמַת הַבַּיִת

בְּרִיָּאָה מִטְקִים אֶחָד שֶׁלֹא מִקִּים

רְבוּחָא, פ'י אֵם הִיָּתָה טַכָּה בְּרִיָּאָה

וְהַמַּחֲמָן הַמַּכֵּה עָלָה שֶׁ קִיָּה וְהַמַּחֲמָן

הַכָּנֵק, לֹא הוֹצִיל כָּלֹם כְּנָקִים

דְּמִיָּא, וְכִי יִלֵּל עַל הַדּוֹקָן וְשֵׁם

מִקִּים לִרְאֵם עָלָה שֶׁ קָרוֹ מִחֲמַת

הַבַּיִת וְהַמַּחֲמָן בְּדוֹקָן כְּזִיָּרָה, וְכֵן

מִשְׁרָשׁ בְּפֶרֶק חָלוֹ טְרַמֹּת (דף מ"ז)

בְּחִילֵי חוֹלֵלִין כְּדֵי בְּחִקּוֹת (דף

ס"ב) קָרוֹם שְׁעָלָה מִחֲמַת הַבַּיִת

טַמָּא וְטַמֵּא, פ'י כְּשֶׁמַּחֲרִיף הַטַּמָּה

שְׁעָלָה קָרוֹם, כְּדֹאמְרִין מִטַּמָּה

קָרְמִי אֵיבָא בְּדוּחָא, וְכַמֵּינִי וְיִקְרָס

עָלֵיכֶם עוֹר.

קרם, *Crème*

קרם, נצנת (דף כ"ג) וְנִסְכָּה

(דף ט"ו) עֲטַרֵם בְּקָרְמִין, נִמְ'ק

(דף י') אֵשׁ לִכְסִיבִי קָרְמִי

פִּירֵשׁ בְּנִדִּיכַת טַוּוֹנִים דְּקִים כְּקָרוֹם

נִילָה וְכְּקָרוֹם שֶׁל מַעֲלָה: וְהִי

פִּירוֹשׁ יִרְעוּת שֶׁל נִנְעִים שְׁקוּרִין

אוֹבְרִיין (א). דָּאָם עַד קָרוּחָא

גִּילּוֹן מֵאִי קָרְיָכָא? אֶחָד רִנִּי

אִבְנוֹת מִדְּרָס דְּאֶחָד מִבֵּי אֶשְׁרָה

(א"כ פ'ר' בִּלְשָׁן יוֹנִי וְרוֹמִי תִירוֹשׁ

מִבְּנָל עַד שִׁעְמוֹד עַל אֶשְׁרָה, וְהִי

בִּלְשָׁן עֵשֶׂה מִסַּח הַבְּקָרָה קָרִיָּא

וְיָן בְּרִל שֶׁ קָרְיָכָא בְּמִסְחָקוֹת

כְּכַתּוּב הִלָּל דְּאֶחָד (שְׁעָלָה).

קרים, *Crème*

קָרִים, בְּמִרְגּוֹם יִרְגֹּם לִמִּדְסָאִינוֹ

בְּכַתּוּב דְּקִירִים שׁוֹמֵר כְּפִשׁוֹת חֲסִידוֹ

מִרְגֹּם מִטּוֹל דְּקִירִים מִעַר כְּפִשׁוֹת

חֲסִידִי, מִלְּכִי אֶדְרִין כֹּל בִּלְשָׁן מִרְגּוֹמוֹ

מִן קָדָם קִירִים (א"כ פ'ר' בִּלְשָׁן

יֹנִי אֶדְרִין עֵינִין עַד קָד).

קרובין, *Carre*

Carre, *Carre*, *Carre*

קָרְבִּין, בְּנִדְלָאִית רִנָּה מִדְּשֶׁה ח'

(דף י"ד) לִמְלֶךְ וְאִיבְרִכּוֹם שְׁבִיו

בְּקָרוּבִין, בְּוִיקָרֵשׁ רִנָּה בְּרִישׁ

אֶשְׁרָה מִכִּים וְהִיָּתָה מוֹלִיט' דָּם עַד

שְׁלֹאֶה אֶם כֹּל הַקָּרוּבִין, וְנִאֲמָר

אֶל הַכֹּהֲנִים מִדְּשֶׁה וְלִדְקָחַךְ אֶלְדִּים

לִמְלֶךְ שְׁבִיו מִכֶּלֶךְ וְכֵן עַל הַקָּרוּבִין

פ'י לֵאמֹר לַעֲזֹ הוּא קָרוּבָא (א"כ פ'י

בִּלְשָׁן רוֹמִי מִין עֲגֵלָה).

קורלין, *Carre*

קָרְלִין, יִרְגֹּם לִמִּדְסָאִינוֹ מִדְּשֶׁה כֹּלֵל

גְּדוֹל כְּהֵן דְּרוֹם סְפִיגָא גּוֹמִין וְקוֹרְלִין

פ'י בִּלְשָׁן יוֹנִי וְרוֹמִי מִין הַגָּדֵל בִּים

וְשֶׁ אֶדְרִין לֵאמֹר, וְיָן אֶדְרִין,

מִשְׁעִים בְּדוּרִים קִטְנִים וְסִיבִים וְסִיבִים

עֲנִי לְגִרְוִין וְקָרֵשׁ בִּלְשָׁן אֶרְמִי בְּמִיתָא.

את כנר מיד כול-שטט וט קרעט
מי' ענין דילוג.

קרמפן, *Krampf, Spalte, Seule*,
קרמפן, נכא קמא (דף פ"ו)
לער דאס ליה קרמפניגריש'
הקלנהו וניתי ליה, נעו אהוו
גוני ארישיה ולא מני מקווי מהכסו
קרמפני, כני מאני דקוינא
דאס נהו קרמפני כולו אסירי
עין נערך קוניא פיר' נקעים
הנורות (א"כ ננוחחות כמו
קרמפני גרישיה וזוחי, אצל
לגרת כערך נוח היה לאיש זה
שלא יסורו הנורות כי הם גלילים
סלים מיד חולאים כניסויים אלה).

קריאסות, *Kriassot, Kriassot*,
(eine Art großer Datteln)
קריות, נדרכות (דף כ') לרב
דאמרו כי לא נתן לחוב מיס ודרכין
עליו בורא פרי האדמה להשיג
אמר רבי זירא חי לקורייסי
מי' כולנו מי' אסר לערבו נגשמים
ולעשות עריי"קא. וי"ט גוארין
ואסרו קורייסי כול נק לווס
האסור נעבד נגמל כק לווס
כי אסר רבימי אסר רבמין נר
וסף קירייסי (א"כ מי' נלאן
יני ורומי מין אסר וכותב
סזנס גדלס באין יארל וגמריא).

קרייה, *Karies, Caries*,
קרייה, נסוטה (דף ג') ונימא
בנימא כי קריא לאומאמי, פירש
כמו כחולעת וקר ק נאומאמי
פסגלין אומן נאון קרוב כך כזנב
מכלס הניב ומתנת אומן, פירש

הקמא מלוקט ואירי ואירי נאומאמי
אס מנאפס או אס דעס (א"כ מי'
נלאן רומי דק נ).

קריה, *Karia*,
קריה, נדרכות (דף פ"ו)
ונימא אל הארס, אסר רבי אסר
עניו לקריה דמלבא אגריה
פירש כפר נלאן ית-כדיא ופול
קרמני נמאמי זה המדק, (נלאן
ענרי כול הכד).

קרייה, *Karia*,
קריה פרסיקא, ירושמי נרש
כלאים מה פיק מנכק קריה
פרסיקא מי' נלאן מין מק אנוס
גדולס עין ערך שיצין.

קרייה, *Karia*,
(eine Art großer Datteln)
קריות, נדרכות (דף כ') לרב
דאמרו כי לא נתן לחוב מיס ודרכין
עליו בורא פרי האדמה להשיג
אמר רבי זירא חי לקורייסי
מי' כולנו מי' אסר לערבו נגשמים
ולעשות עריי"קא. וי"ט גוארין
ואסרו קורייסי כול נק לווס
האסור נעבד נגמל כק לווס
כי אסר רבימי אסר רבמין נר
וסף קירייסי (א"כ מי' נלאן
יני ורומי מין אסר וכותב
סזנס גדלס באין יארל וגמריא).

קרייה, *Karia*,
קרייה, נענודס (דף ל') אסר
רש לקיש קרינא אק בו מאס

1) Abgefottener Stoff, da das Mittel verflocht ist.

קרעם, כליונים והסדינים
תר' ומחמם וקרעם יא.

קרטם, Charta, ααρτης

Carte, Mappe, Brief,

קרטם, בויקרא רנה וכי יטוך,

אחא רנן יוגנן בן זכאי לגנסין ואמר

לכון כסה אפקחון? אצרו לים כל

קרעם יא קרמך איל קרי ומשכ.

ירושלמי נפרק באופר לסנרו לא

וקדש ק' דינרין אינון בקרטיס

פי' שטר ולאן לעז ממא הוא קרטא

(Charta) (א"ב פיר' בלאן יוני

ורומי נייר ואגרת). גניטין (דף

ס"ט) וקרעם א ומוריקא כרש

כיר של גשכ.

קרטם, Polsten, a schreiben

קרעם, בסוף בליס (דף כ"ו)

קירטסן ושקן באפיין טאפן,

פי' מיקנס ועשאן חלקין האלייס

בקרען טמאס (א"ב פי' קרטש

(Reife Crete) — בלאן רומי מין

ארטה לנכ נה מלכנס בלי בסף

ומכס בלי וכיכית, וירושלמי רניה

פרק המניא בדי יין שפין אפ הכסף

בקרטיקון כן נקרא בלאן יוני

ורומי עין ערך קרטיקון).

קרטע, Springen, א'פ'ע'ן

קרעע, בזילין (דף ע"ב) די

המתקרעע איבא בינייכו. נפסק'

דרני עקרה ולפניו חרון דאגה

מקרעעא בכרס ריפתא. בנ"ר

פדשת ל"ט וישנו גס אשר רני לו

בכל מקום גאמה מולא אכיל' ושמייס

ארכיכטיס מקרעע. בילמדנו

ברוש בבעלומך וכיון שהוא יולא ורואה

הנפושא אומר לקורטין ס"א

לקירטין פירוש עם קירוס

טובדים בלאן יון טרטיקין (ס"ב

פי' בלאן יוני עם וסון חס דעם

בעל ספרוך באצרו בלאן גרטיקין

כי יט לאן יוני כמוכי, ויש לאן

יוני אצב בו נכחצו דגרי חכמה

ופא פיוסד על הדקדוק כנקרא

גרטיקין).

קרטם, Befehl, Beforderung

קרעם, נפסקא דפחדש האליי

למך שביס טיזא אפ כמו וקנע

קרטיס בים, ואמר בני רומי לא

יפתן למוריא ובני סאריא לא יסקון

לרומי וכולי (א"ב פיר' בלאן יוני

גל ומלכס): יראה לי כמו שגרמתי.

קרטיס (Das Gef. d. Doppelgefes)

קרטיס, בענודס (דף ס')

וסטגליא וקרטיס (גמרא)

טאי קרטיס ים? אפר שמואל

יום שספסכ בו רומי מלכות והוא

לאן יון: ובחצו חוס' גאס הר"ר

שמע' בלאן יון הוא חכום חבימת

שמיס קרט (ααρτος) לאן

חפיסה וסיום (עטס) לאן שמיס

ע"א.

קרטיס, Richter, א'ר'ט'ש

קרטיס, בנראשית רנה פדשת

כ"א ולוט פיס אדכי קרטיס

שלהן פי' ראש דינים (א"ב עין

עיר ידן, ובטדרש שמוא רנה

פדשת ואלה הכאפטיס כחן קטריקו

לקרטיס פירוש בלאן יוני

דין).

קרטיס (סידן א'א'ס)

לחזניכה נקרט ליתא ופגעו.
ננא נחרא (דף ע"ג) מלי צעיון
בהאי קרט ליתא, כי סנא נלאן
יון קרטילי ובלעו קרטיליא.

קרטם, א e i e i e i e i
קרטם, צמק ג' צמקרות (דף
ס"ג) כסדר סתם ורועה צמק
מקרטם עלה עלה ואכל. צילמדכו
כלחך. אחר למה לא. אחר נכסה
אחר? אלא כל נכסה כחסיא רועה
היא מקרטמת אחר אחר, אד
סופת הכל פירוש סתם כמו נקטם
ראו.

קרטם, (Cartamo, חמק)
ח i b e r - e a f r a n
קרטם, דקורטמי קא אחר
כנר פירשו צריך ערימא,
נכסמי' (דף מ"ב) חולמא אפרי
חולמא קורטמי (א"צ מ') בלאק
ערב ורומי מין נטע אחר מרמ
כמו כרכום ונקרא כרכום
יערי וזרעו כמזעורה ויש סגלות
נרמאם).

קרטמן, Schmelzig, bledäutig
קרטמן, עין צריך זלדקן.

קרטון, (xpaтeтoс)
ח i b e r m i n b e r,
קרטון, כל נכסר נרמא בוב'
קרטון עין צריך נסטרס
(א"צ כי' בלאק יון נכר וסגל).

קרטין, (קרטם e i e i e i)
קרטין, נכסרל ויהי מוס כלות
מזה ונכרל אית רנה פרשא ע"ג נחן
אלהים אכר ונכר יאכר ידעי
בינה לעמים פשו לעמים? רני

איכה דרכי לין אבילות מעשה
נכנא אחר קורטית שעלמס
לראש סבלע ושמה עם זכר (א"צ
מ' בלאק יוניגן קטן וקלר ונכסלות
כחוב כופרית שעלמס) והוא
מענין קרט אלמניו.

קרט, א e i e i e i e i
קרט, מדרש ויקרא רנה פרשא
כ"ר יתרון למקרטס באורחא מ'
לכוח.

קרטב, Eine Quart
(ber 64 Shell eines Seg)
קרטב, נכסר (דף ק"ג) ובראש
כסה (דף י"ג) ונכסרות. (דף
ק"ד) כל מדות סכמים כך הוא
נאצעים סאס הוא טובל, אחר
קורטוב אינו טובל. גפר' ג'
נמקאות (דף ס"ד) מקוב. אטין
זו מ' סאס ונפלו בו שלשה לוגין
אפילו אחר קורטוב כשה, נחולין
(דף ס"ו) ובמכות (דף ג') דחנן
שלשה לוגין מים אחר קרטוב
נפלו לחוכן קרטוב יין ומרמא
כמראס יין, ננא נחרא (דף
פ"ט) אחר משמונה צמיכות וכו'
קרטוב פירוש אחר משמונה
צמיכות בלוי.

קרטבל, (קטבל e i e i e i)
קרטבל, נאנא (דף ע"ט) כהא
נקרט בלא כי' עור איתו עשו
לכמינה והיינו קטבל יא אפירשמו
נמקומו.

קרטל, α α τ α λ λ ο ς
C a r t a l l u s, א e i e i
קרטל, ננא נליעא (דף מ"ב)

פירשנו נערך חר. פירק' נ-ללים
(דף כ"ו) וביא נמלך דעידונן
(דף ג') קרפס הכרס פי' מקום
שלין ארע מלאן נקרפסו (ט"ב)
גם כיומים ודורפיים קוראים נלאום
לכרס אל גפניס טעמים ונפידים
זה מזה כרס קרס (נרש טעמיות
(דף ט"א) בעורדין משיקרתו
ירושלמי כל הלננים כנון טילין
מדימיות משיקרתו רני טינא
נר פמל אחר משיעא קרפס
קרפס לכרס, וי"ט כשיאליך הכן
שלו כעין קרפס שליף לו שיער.
קרפס ונגרפת בכר מירשנו נערך
נ.נ. פבכרות (דף ט"ג) הכרס
פסיל איזא קרפס? כל שליף לו
שיעא של שיער מקפת מאון לאף,
מכרס נגמרט כסיף נכרות (דף
נ"ט) אחר נן עזאי כל טכסי יט"א
לעני כקליפת האוס חין מן ה קרס
סזה, וטנו? רני עקיבא נן יוסף
ורני יחושע נן קרפה הוט נן רני
עקיבא ה קרפה, כדגרמין החס אטר
לו רני יחושע ננו של רני עקיבא
לרני עקיבא.

קרחיים, (Name eines Orts)
קרסיים, צרנחות (צ"ה)
קרסיים וחסולץ אלפא לין פי'
סקירות סן.

קדש, וְהָיָה לְךָ אֶת הַכֹּהֵן
קדש, הסמלטים בתיבה כסף
דיחליין קורטיבן מיסע, סנאם
אלאולרי' שלג טרנוטוהאפער דעלאם
לקוטרי חלג (א"ב נניסחאות
בטוב קורטוריבון . מיסע

[illegible]

קרמ, זעזע, לעיז
קרע, נבראזיט רבס פראט יו
טס כארד פיסן, ונזיקדס רבס
צסוף ויהי כיום כשמיני, עלנכס
קרעס קטע פראכס. צעצילס

זיס, פיר' אסר קירור כמין
 מולעץ וכו' דמס כמין אינא אסחבן
 כנשר כנספס וכו' קטנים, וסין
 כפרדן מנספס אלס בעיית חבורה,
 כמין כאינא, סין אולפין אסח
 מן באיפ' אלס נקטי, וכסדרת
 בארליס נקט' קרל' קרל' זלשן
 ערבי קורין לפולעט קרד.

קרדיא (קרדיא) (קרדיא) (קרדיא)
 קרדיא, נסלן (קרד' נד')
 ונעל מנא קרד' קרדיא
 לעורי נסל טריפס פיר' פלשו
 מקום (ס' מין דיניסל גרדין
 קיסר עין ערד גרדין).

קרדיקום, (קרדיקום)
 קרדיקום, נסין (קרד' ס')

1) Der *Kardias* (*καρδιακός*, *cardiacus morbus*) ist eine Krankheit die man unter den Namen *Herzgeßpann* kennt, und ein *Herzflappen* verbunden mit der Aufschwellung des Magens ist. Das Griechische *καρδια* bedeutet: *Herz*, *Magennumb* daher die Benennung *Kardias*. Schwerzulebende Krankheiten wurden im alten Oriente dem Einfahren irgend eines bösen Dämons zugeschrieben, daher Dämon und Krankheit auch im N. T. oft verwechselt werden (S. Jahn's biblische Archäologie Th. 1 B. 2 S. 475.) Der Talmud (Gittin 67, 2) und zwar Samuel der Arzt schreibt diese Krankheit dem übermäßigen Genuß des jungen Weines zu, doch das Wort wird daselbst als der eigene Name eines bösen Geistes ausgegeben. Vielleicht ist diese Krankheit jene Beschwerde des Magens der Uebel welche die Dämonenlehre des Jüdischthums noch dem Alp zuschreibt. Maimonides erklärt dieses Wort ohne Sprachbelege als eine Krankheit die von der Galle der Hirnkammer entsteht, den Verstand verwirrt und eine Art Gallsucht ist. Des Talmuds Meinung daß *Kardias* bloß ein Dämon sey, mag ihn dazu veranlaßt haben, denn dafür wurden die Krankheiten der Raserei, des Wahnsinns und der Gallsucht angesehen. (S. Th. 2. S. 314 Anmerk. 1.). Der Araber hat dieses Wort richtig verstanden. Der berühmte Arzt Boetius der sich in seinen Encyclopädien (*Encyclopaedia medicam dogmaticam*; *Encyclopaedia chirurgicam rationalem*) viele neue Kunstwörter schuf, bedient sich häufig des Wortes *Cardi* — *moles* *Herzgeßant*, worunter er die Lebensgeißer versteht.

ק

ק

קצת עבדו חמוט בלילות הספרים
שאר לאר פערמפר המחוור בעב
יד שרני אלעזר פ קליר, כמו
שכחם הכחם וואלן בביבליאטעק
רביניקאא אלו.

קרבת, *Stimmen*,
קרבת, דרג מפר קרביטיו,
מי' דלופוטיין, עין בעד נד.

קרבו, *Sehe, Sehe*,
קרבו, נדרים (דף מ') נד
נקרבו וואר לא נדמי אלא
בקרבות מלכים, נגנודס (דף
ס"ב) רבי יוסף שר קרבו
לנדרתא בייס פאס, נחלין (דף
כ"ו) נאשמו דקיימן בקרבו
מי' נסבין אל אליהם ירכות אליהם
צוולס לאלס מנאס הכסידן ונאנ
מלאלס ואלס כנס. נדק ד' נדער
שני (דף ע') הכולס כל ונחוב
עלי קארטת ק' קרב מ' רער
ד' דמאי מ' טבל ח מרופה, וכו'
ער רני יומי לומר. וכו' שטוב
אנשים הן ק' קרב קין, מ' משה,
ד' דוד, מ' טובים, ד' פדס
כלומר שכן הן וסולין הן.

קרד, *א א א א א א*
קרד, נבילה (דף כ"ג) ונעדיח
(דף ס') ונפסח (דף כ"ו) אן
מקרדין אה הכסס מכויעו
מנורס, אכל מקרל פין, פידו
קירור נמנודת אעניס דקיס
ונכנסין נגאס ועוזן חורס,
קירלוף נמנודת אעניס עניס
ולין עווס מנורס ויקח לו סדס
לספגד נוס' לאיקר לפס

אשכנזי) קרלו סיבודיס ננאס
שס לואינס, וספרו עליס פגוס
אחרים מוכים להיות אור פארן
כחיו דן ונא מלך מלך, וואלי
על א קרלוס היכודיס לווינה
לפיוסם כלח שאר בארן יארל
מיכח לכנאס, ופמח הזני סי'
בארן טוטימלכ אקרוס ק
היכודיס הנאים אלים על שס
הטלטול אעסו ננאס מירוסלס
וכן קרלו עיר אחרת האמוכה לה
פאקידס ע"א פער מאקידס אה'
בארן יארל, ולעיר אחרת פאקלונס
ע"א אשקלון אה' קרונס לארן
יארל, אולי סי' הערים כהס
בדמות דומים אל הערים אה' סי'
נא", ואין סכס אה' קרלו בימים
כהס אה' ערים כער יארל
ונאך בזמן נאדו ונחלפו השמות,
נאלס אה' אה' נאדו נאדו
עד סיוס פוס סיס עדות
ופורסם על ספסר ע"כ. ונח
נלנך מבין אס כקרים נאסס
כנקרלס קרית אה' נפיוטי רני
אלעזר סי' פער אחרת לוכרן ד' ביר
אה' לפנים קרית אה' כלו זינס
לוכרון אה' אל אה' לפנים לו,
אח עיר קליר אה' אה' עיר
ואס נארל נאי אה' יניס אס
סי' ניש סדרס גדול ליכודיס כמו
מכח האיס אה' נפסר היקרים
ליכודיס (יידטע אערקוויירדיג
קייטען) וואלי אה' אה' לקרלו
כער אה' נאס קרית אה' עלי
אדמות. עוד אוריעד נעיר

הידיענים נקראו קרובות ולא
קרבותן באו שכיחם ממני. ונקרא
סדרן קרוב שנים שלשון ונמקל
נועם המוסר מוסך לב ונפא שחשמים
והם קרובים אליו, זה טעם שם
קרבו כי על ידי שלשים קרובים
אלינו וחסו בענין נקראו המכילות
קרובות, ונקראו רבם מרשם ל'
בד דרך רבי שלעז ברני ששעון
היה דהו קודם עליו מי זאת עולם —
מכל אנקם רובל, וסו אנקם רובל?
אלל דהו קריו ומני ופיומן ורשן
ונמדרש רבם שם"ל הנוסח: דהו
רבי שלעז ברני ששעון קריו
ומני וקריו ופיומן, וזה כמסמל
הטעם עמודי עולם גאוי ארן
ונדרשם הרש"ל ונעלי חוס' ואזרחם
אדוני אני זקני הנאון דשכנ"ם
על"ם על ברבות ונמדרש נודע
בידודא ספ"ם (וראם דברים
יקרים במספר משוכם מלהבם
בענין זה) לאמר שרבי שלעז
הקליר רש"ל הכימיונים הי' מנחם
מכאן רבי שלעז ברני ששעון, ושם
פינק על לוח שמות הכימיונים שאלה
המבט המדקדק הירול רבי וואלף
איה היידעסיון שהיבית גאוסיות
ממכיות זה הקליר הי' למדרש
פלי גאן זל, ועמה אחס דעה
גם אלה למח נקרא שזו קליר?
סערוך כח ע"ג שכל עונה שהי'
כח זה קאיעה ומחפס, ואם אמת
הדבר שהוא הי' למד מהמכאס,
אין מכח כי פי נעלי למוד הידבר
אלינו ידוע לנו ג"כ טעם שם קליר

כמו ששמענו לא רבי מליר ממואלל
רבי נשורלי שמו ולמה נקרא שמו
רבי מליר? שהם מליר עיני חכמים
בכללם, ולא נשורלי שמו אלא רבי
בסמי' שז, ואמר לרבי א' עזר
בן ערך שמו ולמה נקרא שמו
נשורלי? ששמענו עיני חכמים (עיין
שם דף קמ"ד ע"ב ונעלי חכמים דף
י"ג ע"ב), היו ראויים לפרש לש
קליר שמו אלל רבי אלעז ברני
ששעון או רבי שלעז בן ערך או
רבי שלעז בן יעקב שמו ולמה נקרא
שמו קליר וכו' או כפי שמדענו ונודע
למד נדענו ונודע? עוקן בר כחמי'
דש גלותא וסמיו כסן דלוי ליה
(בשם סוף פרק' ויעין חוס' שם)
ועוד רבים הידיענים לנו בפקיו
שמותם, גם מזה מראה שילל מקבל
המבאס, ויראה לי שזו קליר
הוא שם סעיד בלי פר דיניס
הנקרא בלשון סעמיו Cagliari
ובמסמל אכא סעיד Caller וכן
נרשם במסמל גלילות הארץ זה קליר
או קליר גאוסיות סעידיות כמו
ששם שמו לפעמים" ומה שכתב
הקריס ספר, וז' גלית האשתי
כלל כבר נימי כלל לש היחס עוד
שם סעיד קריס ספר כי שם
דביר אשה ככסני מיהא (ע"ו),
ט"ו) ושם דביר לפנים קריס
ספר. ועמה ששע לי ואחד מה
שכחם הסבם הנדול דין אנדנכל
נפירואו למפר מלבים (ג' כ"ס ל')
זה עלל שמדיו שם; כמסמל הנקרא
גם היום סעידל"ו איה (גאן

קד

קד

דק טוב אתה הדין קרא מלכא
דמקריה ארין ויסב מקריה ואמקיס
מי' עוף סוף ופיו שמקד נז ארין
גיוסר, בסוף פולין (דף ק"ח)
קורא זכר רבי אליעזר מחייב
(א"כ) שם עוף טכור וכו' לכן מקרא
קורא דג וכו' עוף טכור כדמזכר
בהדיא בגמרא שם, הוא טבר ועבור
חייב, דלמא בקורא, וכן פירש
שם הקונטרים וכן בפירוש על שמקרא
כאשר ירדף סקורא מפרש שהוא
פעוף כנקרא מדין (Perdix)
ולכן יש למד שם טעות בגמרא
במי' הקונטרים במשנה קורא זכר
טמא פס' ולא כהדיא, אלף יש
לגרום טכור הוא, אך יש לחשוב
שא"י פירש במסוק קורא דג
שחוט קוקו וכו' עוף טמא).

קראי, קראי קראי קראי קראי קראי
קראי, בראש השנה (דף כ"ט)
איכא בינייהו בי דינא דאקראי
מי' טקיס שפין שם חכמים קנוצים
לכית דין ועכשיו כולמנו שם אורחים.
קרי, קרי קרי קרי קרי קרי
Kathetische Güte,
קרי, בראש השנה (דף י"ו) פנואס
שלידע נס קרי לו אונם מי' קרי
נידי שמים כמו מקרא לילא (פגן
ברד לו שרפון) אונם נידי ארס.
קרב, קרב קרב קרב קרב קרב
Kriegswelt,
קרב, בפוק ד' במעיד כותל את
הקרבים.

קרב, קרב קרב קרב קרב קרב
Kriegswelt,
קרב, בבבל במדא (דף ו') לפי
קרב במשן פן גובין, מי' המלך

קרב, קרב קרב קרב קרב קרב
קרב, קרי וחכמי קרב ופי' שפן
עין בעד פיי' מי' בעל מקרא
בעל פאנס דרשן ופי' (א"כ) מי'
בלשן ופי' איז בקי בגינים ובעל
פלכות): אשר הממנה מ"ל הכיטוס

במקד פראט רפאלי טאן דאסיל נאדעס
קורס ילקי נאדעס קורס, פי'
מי גאזיל קורס אל דקל סאס סאס
זומרו נאדעס לוקס נאדעס אל דקל
(א"ב עיין ערך קל).

קרא, (ש n e p f e),
קרא, K r a h u h n,
קרא, נאדעס נאדעס נאדעס סאס

(דף ל"ח) קורס, דא יאדעס
סאס נאדעס סאס סאס וואס
סאס נאדעס, וואס (דף מ"ג) סאס
ליה קורס לנאדעס סאס וואס לנאדעס
סאס פי' סאס ליס קורס לנאדעס
סאס דאסיל וואס לנאדעס סאס
וואס נאדעס פי' קורס נאדעס
נאדעס, נאדעס נאדעס וואס סאס

1) Jarchi scheint in der Uebersetzung des Bogels קורא wans
fend zu seyn. Im Samuel (1. 26, 20) hält er ihn für
ein Krahuhn (Perdix) und im Jeremias (17, 11.)
glaubt man daß er den Kuckuz (קורא גלוצ'נא: קורא דגל)
Cocou gloussant) verstehe. Dem Sinne dieser Stelle verleiht,
konnte er wohl auf jene Meinung der Alten anspielen; daß die
Kuckusmutter indem sie ihre eigene Eier vergift, fremde Eier be-
brüte. Im Buche Samuel aber, wo auf den Vogel קורא Jagd
gemacht wird, muß ihn dieser Umstand auf ein edleres Geflügel
lenken, daher er Krahuhn (פירדיין) übersetzt. Auffallend ist es
nur daß er sich selbst des קורא דגל als Parallestelle bedient.
Dieses veranlaßt mich zu glauben; daß das französische קורא גלוצ'נא
des Jarchi im Jeremias, falsch gelesen werde, indem es nicht einen
Kuckuz (cocou) sondern einen schreienden Vogel (coq gloussant)
überhaupt bedeute, und eine Etymologie des hebräischen קורא:
einer des da schreit, ist. Am passendsten ist die Meinung
Nochards das קורא eine Schnepfe sey, welche mit der Fabel im
Mibrasch, von dem langen Schnabel, übereinstimmt. So bemerkt
auch Ruffon; daß die Länge des Schnabels diesem Vogel in den
meisten Sprachen, bis zu der griechischen hinauf, seinen Namen
gegeben. Im Griechischen heißt er Σκολοπαξ von Σκολοπα
ein Pfahl. Ebenso Klein: Scolopax, quod rostro palo,
scolopos, similia; quo sensut et ab hebraeis Kores a nostris
Langnasen, Langschnabel, dicitur. Das hebr. קורא nach
der gewöhnlichen Buchstabenverwechslung קורה, bedeutet ebenfalls
Ballen, Pfahl.

קרעם, פנלייניס וואס דיניס
ת' ומקאמט וקרעם פ'ס.

קרעם, Charta, ααρτης

Karte, Spapier, Brief,

קרעם, בויקרא רנה וכי יטין,

אחא רנן יוגן בן זכאי לבנין ואמר

לכון כמה אפקחון? אצרו לים. כס

קרעם פ'ס קרמך לזיל קרי ופאב.

ירושלמי נטרק האומד לסגרו לא

וקדש ק' דיכרין איכון בקרעם

פ' שטר ולאן לעז ממא הוא קרע

(Charta) (א"ב פיר' בלאן יוני

ורומי נייר ואגרת). גניסין (דף

ס"ט) וקרעם פ'ס ומוריקא פירש

נייר של גאב.

קרעם, Kolliren, a breiben

קרעם, נסוף בליס (דף כ"ו)

קרעם פ'ס ופן באיפן טאפן,

פ' מיקנס ועפאן חלקין האוליס

בקרעם טמאס (א"ב פ' קרעם

(Kreibe Crete) — בלאן רומי מין

ארעה לבנה נה מלכנס כלי כספ

ומפיקס כלי זכוכים, ובירושלמי רגילה

פרק פמביא כדי יין שפין אפ הכספ

בקרטיקון כן בקרא בלאן יוני

ורומי עין ערך גרטיקון).

קרעם, Kolliren, a breiben

קרעם, בלזלין (דף ע"ה) דג

המתקרע אובא ביניינו. נפסק

דרכי עקרה ולכנו חרין דאגס

מקרעם פ'ס כהרא ריפאס. נב"ר

פדש ל"ט ויגנו שס אפר רני לו

נכל מקוס גאמה מולא אכיל' ושתיים

ארכילסטס מקרעם. בילמדנו

גרוש בהעלומך וכין שפוא יולא ורואה

הכחש אומד לקורטין ס"ט

לקירטין פירוש פ' קירוס

טובדים בלאן יון גרמטיקין (א"ב

פ' בלאן יוני עת ופן ווס דעת

צע! ספרוך באמרו בלאן גרמטיקין

כי יס לאן יוני המוני, וס לאן

יוני אפר בו נכחבו דגרי חכמה

ופוא טיוסד על הקדוק כגקרא

גרמטיקין).

קרעם, Befehl, Betorbaung

קרעם, נפסקא דפדש האליני

למלך שהיה מציא אפ כמו וקנע

קרטיאס בים, ואמר בני רומי לא

יקחון למדיא ובני סוריא לא יסקון

לרומי וכולי (א"ב פיר' בלאן יוני

גל ומכנה): יראס לי כמו שגרמטי.

קרטיס, Das Gefäß u. Doppelgefäß

קרטיס, בעבורה (דף ס')

וסערגליא וקרטיס (גמרא)

פאן קרטיס יס? אפר שמואל

יוס שפסא בו רומי מלכות והוא

לאן ין: וכתבו חוס' גאס בר"ר

שטע' בלאן ין פוא מ פוס מפסא

שמיס קרטיס (αρατος) לאן

מפיסה ומים (דעס) לאן שמיס

ע"ג.

קרטיס, Richter, ארטיס

קרטיס, ננראזית רנה פדש

כ"א ולוט היה ארכי קרטיס

שלאן פ' ראש דייכס (א"ב עין

עיר ידן, ובמדש שמוא רנה

פדש ואלה כמאפטיס כחן קטריקו

לקרטיס פירוש בלאן יוני

דין).

קרטיס, (סדרן אשש) (Siess)

לוחצניהו בקרטי לית א וסגניו .
בננל נחרט (דף ע"ג) טלי בעיפון
בהאי קרטי לית א, כי' טנא בלזון
יון קרטי לוי ובלעז קרטי לילא .

קרטיס, א e s i e z א
קרטיס, במרק ג' במעשרות (דף
ס"ג) כסנר שטיא זרועס בסלר
מקרטיס עלה עלה ולוכל. גילמדכו
כלחק הדור למה לא אשר בסמס
אחרת? אלא כל בסמס כשטיא רועה
היא מקרטיס אחר אחר, אז
סופת בכל פירוש סחך כמו נקטס
רסא .

קרטיס, (Cartamo, חמק)
w i l b e r א f r a n
קרטיס, ד קורטיס קא סמרת
כנר פירשנו בערך ע ר י מ א,
בכסמי' (דף ס"ג) חולמא סערי
חולמא קורטיס (א"ב סי' בלאק
ערב ורומי מין כטע אשר פירש
כמו כרכוס ונקרא כרכוס
יערי ודעו כטע עורס ויש סגלות
בדפואס) .

קרטיס, b l a s s a u t i g
קרטיס, עין בערך זלדקן .

קרטיס, (καταεργος)
u i b e r z u f i n d e t , א e l e
קרטיס, כל נפטר נרשמי בול'
קרטיס עין בערך נסטרס
(א"ב סי' בלאק יון גבור ומלח) .

קרטיס, (קרטס) e s i e z
קרטיס, נפסקס ויהי ביום כלות
טסה ונבראצית רנב פרשת ע"ג נחן
אלהים שברי ודני ישאבר ידעי
בינה לעמים פסו לעמים? דני

איכה דרכי לין לבינות מעש
בכלל אחר קורטיס שעלמס
לראש סלע ושמה עם זרס (א"ב
סי' בלאק יוניגן קטן וקנר ונכוסאות
כתיב כוספריס שעלמס) והוא
סענין קרט אלפניו .

קרט, א e s i e z א
קרט, מדרש ויקרא רנב פרשת
כ"ד יחזון למקרטס באורחא סי'
לנוח .

קרט, e i n e b u a z t
(b e r 4 A h e l d n e s 2 o g)
קרט, במנחות (דף ק"ג) ובראש
כסה: (דף י"ג) ונכחנות. (דף
ק"ד) כל מדות סכמים כך הוא
באנשים מאה הוא טובל, אשר
קורטוב אינו טובל. גמר' ג'
נמקואות (דף ס"ד) מקוב שאין
זו מ' סלס ונפלו בו שלשה לוגין
אפילו חסר קורטוב כשה, בחולין
(דף ס"ו) ובמכות (דף ג') דחנן
שלשה לוגין מים חסר קרטוב
סנפ! לחוכן קרטוב יון ומרחו
כמרחא יון, בננל נחרט (דף
פ"ט) אחר משמונה בשמינית וסו
קרטוב פירוש אחר משמונה
בשמינית בלוג .

קרטבל, (קטבל) e i s e l
קרטבל, בגזת (דף ע"ט) כהא
בקרטיס בלא סי' עור שאינו עזוי
לכמינה והייכו קרטבל יא פירשמו
בסקימו .

קרטל, א a r t a l l u s
C a r t a l l u s , א e s i e z
קרטל, בננל מניעס (דף מ"ב)

לקורטורי תלגל ופער' קדמי
גלגל יוני חמירה תחת סלרן).

קרמ, (י ו ס ז א פ ק ע x)

u, f e s s z, x, u z s, x

קרע, בענדוק (דף ל"ח) וקדמ

אל חלמית, נגזר (דף מ"ז) הכס

נמאי עסיקין דלית ביה קרמין

פי' גרמנים של לבונה שלט שלט

זכן סלור, נאכערדין (דף מ"ג)

היולל ליהרג מעקין קורט של

לבונה ציין שמיורף דעמו עליו,

בסועה (דף י"ד) כדמין צפרס

ונסיפרט ופניס אל בני סלרן, קסין

ועל בידו ציור לו גרמל מלס לו

קורט של לבונה פסול, בעירובין

(דף י"ז) נחולין (דף ק"ס)

ומשתבחא כי קורטא צבורא.

בענדוק (דף ל"ג) סס יא עליו

קורט דס ססור, נחולק (דף

מ"ג) אפכים ונדקיס ואשכא עלים

מרי קורטי דמא ונגרטא דלסות

דס (דף כ"ח) חילמית סחילמית לל

קזיא, כאן בעלין כאן בקרמין.

נחולין (דף ע"ז) כהוא נאכר כעגס

נילא למון דליאחקל קרטא

מיכיס, בסוף גדרס צפרק כל

סיד נגדה (דף כ') רני חניסל

פלי קורטא דנגישא ונדיק

פירוש קורטא שלטון קורט

אל לבונה.

קרמ, ז א ז א, x, u z s, x

קרע, נבראזית רגס פראט י"ו

סס סלסר פיזון, ונויקדל רגס

בסוף ויהי ביום השמיני, עלננסל

קרעא קטע פושכא. נאגילס

(186)

פירשנו בערך סר. מרקד' נבללס

(דף כ"ז) ובריש נמרס לעירובין

(דף ג') קרמס סכרס פי' מקוס

סלין ורע מלסן בקרמסו (ל"ב

נס כיונים וסרופייס קוראס צלסוס

לכרס של גפכים פערס וספריס

זה סזכ כרס קרמ) ברש מעצרות

(דף ס"א) בעורדין משיקרתו

ירושלמי כל סלננים כנון סלין

סרפייטא פשיקרתו רני חניסל

בר פפא סלר שיעצו קרמות

קרמות לננוס, וי"מ כסיסליך הנן

סלו כעין קרמ סלס לו שיער.

קרמס ונגרמס ככר פירשנו בערך

ג צ. צבכרות (דף מ"ג) הקרמ

פסול חיוכו קרמ? כל סלין לו

שיטה של שיער מקפת סלסן ללסן,

סכורס נגרטא צסיף צבכרות (דף

נ"ח) סלר זין עזאי כל חכסי יר"א

לפני כקליפת סזוס חין מן סקרמ

סזא, וסנו? רני עקיבא זין יוסף

ורני יכוסע זין קרמס סול זין רני

עקיבא סקרמ, כדגרמין ססס סלר

לו רני יכוסע ננו של רני עקיבא

לרני עקיבא.

קרמיות, (Same eines Dets)

קרמייס, צבכרות (דף פ"ה)

קרמייס וסולין סלפס לין פי'

סקיכות סן.

קרמ, ז א ז א, x, u z s, x

קרע, ססמלס נמיהס כסף

דימליין קורטיסן סיסא, סנלס

סל סולר' סלג סרנומוס ססס דעלסא

לקוטרי חלס (ס"ב נניססאות

כסונ קורטוריכון. סיסא

(186)

זיס, פיר' פאר קירוד כמין
 מולען וכו'רטס כנן ליכנס אנהכון
 נגער כנסתם וכו' קטנים, ואן
 כפרין טעכטס אלס צעאייט חזרת,
 כנן כליכנס, אלן זולכין אומס
 מן כזער אלס נקטי, וכפרת
 כגדולים נקרא קרלויף גלאן
 ערבי קורן לפועל קרר.

קרדיא (קרדיא) (קרדיא) (קרדיא)
 קרדיא, נאמן (קרדיא)
 ונעל מיכאלי דיכרס קורדיא
 לאמורי נים טריכטס פיר' פאומ
 מקום (א"צ מין דיכריסל גורדין
 קיסר עין ערך גרדיאן).

קרדיאקום, (קרדיאקום)
 קרדיאקום, נייטן (קרדיא)

1) Der *Kardialus* (*καρδιακος*, *cardiacus morbus*) ist eine Krankheit die man unter den Namen *Herzgeßpann* kennt, und ein *Herzflappen* verbunden mit der Aufschwellung des Magens ist. Das Griechische *καρδια* bedeutet: *Herz*, *Magennumb* daher die Benennung *Kardialus*. Schwerzubelebende Krankheiten wurden im alten Oriente dem Einfahren irgend eines bösen Dämons zugeschrieben, daher Dämon und Krankheit auch im N. T. oft verwechselt werden (S. Jahn's biblische Archäologie Th. 1 B. 2 S. 475.) Der Talmud (Sittin 67, 2) und zwar Samuel der Arzt schreibt diese Krankheit dem übermäßigen Genuß des jungen Weines zu, doch das Wort wird bieselbst als der eigene Name eines bösen Geistes ausgegeben. Vielleicht ist diese Krankheit jene Beschwerde des Magens *brüdens* welche die Dämonenlehre des Pöbels jetzt noch dem *Kip* zuschreibt. Maimonides erklärt dieses Wort ohne Sprachbelege als eine Krankheit die von der Fülle der Hirnkammer entsteht, den Verstand verwirrt und eine Art Fallsucht ist. Des Talmuds Meinung daß *Kardialus* bloß ein Dämon sey, mag ihn dazu veranlaßt haben, denn dafür wurden die Krankheiten der *Kaseret*, des *Wahnstuns* und der *Fallsucht* angesehen. (S. Th. 2. S. 314 Anmerk. 1.) Der Aruch hat dieses Wort richtig verstanden. Der berühmte Arzt Voläus der sich in seinen Encyclopädien (*Encyclopaedia medicam dogmaticam*; *Encyclopaedia chirurgicam rationalem*) viele neue Kunstwörter schuf, bedient sich häufig des Wortes *Cardi* — *moles* *Herzregent*, worunter er die Lebensgeister versteht.

נאענבאלך חמוס נאטורות הכמרים
לאר פערסער דעמחזור כמב
יד מרני אלעזר פקליר, כמו
שכנס הסכס וואלף בביבליאטעקא
רביניקא שלו.

קרבת, *Qarbat, Qarbat*

קרבת, דרג מסד קרביטי,י,
פי' דלועות יי, עין בעד נד.

קרבת, *Qarbat, Qarbat*

קרבת, נדרים (דף ס') נדר
בקרבת וואר לא נדרתי אלס
בקרבתות מלכים, נגזר (דף
ס"ב) דב יסד שדר קרבת
לאנדירנא ביום חגס, נחלין (דף
ס"ב) נאעמו דקיימן בקרבת
פי' נסחין של אלילים ירכות שלימות
מירום לאע מנאס הסמירן וינאן
מלאס ולא נכנס. נפרק ד' נסער
שני (דף ע') המולא כלי וכוונ
על קמירט ק' קרב מ' יעזר
ד' דמאי מ' טבל ח מרומה, וכו'
ער דני יומי קומד. וכו' שמו
אנאס סן ק' קרס קין, מ' טאס,
ד' דוד, מ' טובי, ד' פרא
כלומר שלסן סן וסילין סן.

קרד, *Qard, Qard*

קרד, נבילה (דף כ"ג) ונעדות
(דף ס') ונפסס (דף כ"ז) סן
מקרדין סת הכסס טכני טעוס
מנורס, סבל מקרל פין, פירוס
קירור נמורדת טאניס דקיס
ונכנסין נגזרס ועוזן קניס,
קיר לוף נמורדת טאניס טכני
ואין עוס קנורס ויקז לו סדס
להסגרד בו מ' לאי קרל פס

יפניס) קרלו סיכודיס ננאס
זה לוי'נס, וואר עלס ננאס
אירס סכסס לכוית איר פארן
היא ד נקס סר מרד, וואלי
על זה קרלוס סיכודיס לוי'נס
היטס כלל סר נארן יארל
יכנס לננאס, ופמח השני ס'
ארן טוטיטילס קרלוס
יכודיס סכסס אלס על סס
טלול טעו ננאס מירוסל
סן קרלו עיר סרס סמוכס לף
אקי'דא ע"ס פער מאקי'דא ס'
ארן יארל, ווער סרס ס'סלונס
ס'ס וועקלון ס'ס קרונס לארן
ארל, וואלי ס' סערס סס
דמוס דומיס סל סערס סר ס'
ס', ואין סכס ס'ס קרלו נמיס
סס סר פריס כער יארל
סרן סאן נאסר ונמלכו סמס,
זלס סס סר נאסר נמסס
ד' סיס סס סס סס
פורס על סר ע"כ ונמס
לננאס סבין סס סרס נאסס
נקרס קרית סר נמיס רני
ווער ס'סר סרס לוכרן ד'ר
וסר לנניס קרית סר כלוי'נס
וכרן נמ סל סר לנניס לוי',
וס עיר קליר סר סס עיר
סס נמארל נאי סארד'ניס סס
ס' נמ סרס גדול ליכודיס סמו
סכס ס'ס סרס נמ סר סרס
יכודיס (ידיטע אערקוירדיג
ייענע) וואלי זלס ססס לקרס
וער סרס נמ קרית סר ע'לי
דמוס. עוד סרס נמ

הידיענים נקראו קרובות ולא קרבוץ כמו שכונות הסמני. ונקרא סדרן קרוב שנספ פלאן ונסקל נועם כסומר מוזן לב ונפא שמוענים והם קרובים פליו, והם טעם שם קרבן כי על ידו פלפס קרובים פלינו והם כעגין נקראו הסמלות קרובות, ונוקרא דנס מרש ל' בד דנד רני פלעז נרני שטען סיה דורו קורא פליו מי זלם עולם — מכל אנקא רוקל, סמו אנקא רוכל? אלס דהוכ קריו ומני ופיומן ודרשן ונמדרש דנס שס"א כנסס: דכוס רני פלעז נרני שטען קראו ומני וקריבו ופיומן, וזה כפסטר העפע עמודי עולם גאוי פלן ונדרשס הרס"א ונעלי חוס' ואזריהס פדוני פני זקני הנאון דשכנ"ס צל"ס על נרכות ונספרו נדע בידודא סס"ס (ורלס דנרים יקרים נספר מסנס פסלנס בענין זה) לאמר שרני פלעז פקליר דלס המיוענים הי' מנס והוס רני פלעז נרני שטען, ושם פיקר על לוח שמות הפייטנים פלס הסנס הסדקס הידול רני ופלף פים היידוכיים שהיבית גלותיות מחכיות אז פקליר הי' פמר רב פלי גאן דל, ועמס לחוס דעס גם פלי למס נקרא שמו קליר? פערך כנס ע"ג שכל עונס שהי כנס נס קטיענע ונחמקס, ואס פמס פדנר שהוס הי' פמר טהכנאס, פין סכק הי' פי נעלי פלמוד פדנר פלינו ידע לט ג"כ טעם שם קליר

כמו שפמרו לא רני פליר פמול? רני נמורלי שמו ולסס נקרא שמו רני פליר? שהוס פליר פניי חכמים נסלכס, ולס כסורלי שמו פלס רני נסמי' שמו, ואמרי לה רני א עזר נן ערך שמו ולסס נקרא שמו נסורלי? ששכס פניי חכמים (עין שנס דף קס"ד ע"ג זנציונין דף י"ג ע"ג), כיו דלויס לפ"ג לס קליר שמו פלס רני פלעז נרני שטען פו רני פלעז נן ערך פו רני פלעז נן יעקב שמו ולסס נקרא שמו קליר וכו' פו כמי שפמרו ועוד פמר נדרינו וסנו? עוקנ נר נסמי' ריש גלותס וסיוכו כסן דלו לויס (ננסס סוף פדק' וצין פוס' שם) ועוד רנים הידועים לנו נסכיו שמוסס, גם מזה פדלס פילז מקהל המגאס, וירלס לי שס קליר כוס שס פער נלי פר דיניס הנקרא נלסן סעמיס Cagliari ונסנטל פכסי ססדר Caller וכן נרנס נסמרי גלילות פלרן וס קליר פו קלירי נלוחיות פסגרות כמו שפסס שמו למעמים" ומה שפסס מקריס ספר, וזנלמי פלעזי כלס כנר נימי כלס לס סיחס פוד שס פער קריס ספר כי פס דביר שס ככסיני מיהפס (ט"ו, ט"ו) ופס דניר לפכיס קריס ספר. ועמס שפע לי ופוך מס שפסס סססס סנדול דין פנרנכסל נפירוסו למפר מלכיס (נ' כ"ס ל') וזה פלס פמרו שם; כססו הנקרא גם סיוס פנרסל"ו יסס (נלרן

בסוד פרשת רמזי חזן דאכיל נהדף
קורס ילקי נהרס קורס, מי'
מי גזיל קור של דקל סם סיני
זומרו דרשי לוקס נקדמו של דקל
(א"ב עיין ערך קל).

קרא, (שנעפס),
Kebhuh, Mirhuh,
קרא, גזרזים רנס פרש ס"ס

(דף כ"ה) קורס, רנ יכרס
סיר צורס פרי סרנס וסוסל
סמר ג"נ, וסס (דף פ"ג) חלס
ליה קורס לרנר סרס וסוס לדידי
סזל מי' חלס לים קורס לרנר
סרס דליבול וסוס לדידיס סזל
וסכיל כטסס מי' קורס רסססדקל
כססורד, צויקלס רנס וסס ססס

1) Jarchi scheint in der Uebersetzung des Bogels קורא wane-
send zu seyn. Im Samuel (1. 26, 20) hält er ihnsfür
ein Rebhuhn (Perdix) und im Jeremias (17, 11.)
glaubt man daß er den Kukuz (קורא גלוצ'נמ: קורא דגל) Co-
cou gloussant) verstehe. Dem Sinne dieser Stelle verleiht,
konnte er wohl auf jene Meinung der Alten anspielen; daß die
Kukuzmutter indem sie ihre eigene Eier vergift, fremde Eier be-
brüte. Im Buche Samuel aber, wo auf den Vogel קורא Jagd
gemacht wird, muß ihn dieser Umstand auf ein edleres Gefieder
lenken, daher er Rebhuhn (פירדיין) übersezt. Auffallend ist es
nur daß er sich selbst des קורא דגל als Parallestelle bedient.
Dieses veranlaßt mich zu glauben; daß das französische קורא גלוצ'נמ
des Jarchi im Jeremias, falsch gelesen werde, indem es nicht einen
Kukuz (cocou) sondern einen schreienden Vogel (coq gloussant)
überhaupt bedeute, und eine Etymologie des hebräischen קורא:
einer des da schreit, ist. Am passendsten ist die Meinung
Bochart's das קורא eine Schnepfe sey, welche mit der Fabel im
Mithras, von dem langen Schnabel, übereinstimmt. So bemerkt
auch Buffon; daß die Länge des Schnabels diesem Vogel in den
meisten Sprachen, bis zu der griechischen hinauf, seinen Namen
gegeben. Im Griechischen heißt er Σκολοπαξ von Σκολοπα
ein Pfahl. Ebenso Klein: Scolopax, quod rostro palo,
scolopos, similia; quo sensut et ab hebraeis Kores; a nostris
Sangnasen, Sangschnebef, dicitur. Das hebr. קורא nach
der gewöhnlichen Buchstabenverwechslung קרה, bedeutet ebenfalls
Walzen, Pfahl.

קצרקיסטון, (סרדיסון) *Qezarkistan*

קצרקיסטון, עיין ערך סרדיסון.

קק, *Qaq*, *Qaq*, *Qaq*

קק, נגזרת (דף כ"ט) ולא נאמן

קיק (נשרף) עוף ים בכרכי הים

וקיק שמו, ירושלמי סמך רבי

ישמעאל קסת זה קיק ותרתום

ירושלמי קקס, וק בחילק (דף

ס"ג) קסת זה הקיק ריש לקיש

אמר קיקיון (דף כ"ט) ריחם פי' יא

לו מדי שבוין מדיט שון (ס"ג פי'

קיק בלשון יוני מין עץ ואחרים

שיושב בימים אס קיק בלשון

מין נוע. אשד פגריעניו פולרים שון

לכרם ולרפואה).

קק, *Qaq*, *Qaq*, *Qaq*

קק, בגרבות (דף כ') דמיון עלי

בקקי חידורי פיר' אידיון לבנים,

בכמונות (דף ס"ד) ונגעין (דף

ע"ג) קקי חידורי מלשי גלימי

דאנאי, פיר' אומים לבנים כלומר

אנשים קשים וקנים מלשון קש ליה

שנין נעלי אינה ממששון כדרי אנשים,

כראים הדברים אסם אלו שימות

ממלך בעומות של מעלה וכולן איון.

קק, (קיי) *Qai*, *Qai*, *Qai*

קק, נכחיות (דף ס"ד) נעל

גבר הקיק וסגרבון נעל קיק

בגלים כלומר מי שגילו מדיטן ביומר

לם מדיטן, פים כחך פמכלם נחמיון

אחרים כדי שלם למה מדיטן פייט

פייט מדיטן נעליטן, גב"ק (דף

ק"ט) קלרס מדיטן וקלרס שקיל

ליה, פי' מדיטן מדיטן או מדיטן

מדיטן שון על גבי לבן, קלרס

מדיטן, שכן קירין לבן נעליטן שון

דבר קלור ושעט וקלרס מדיטן

כחם שקיל לבו וכולן עולין לשון

מדיטן פי' רב שון לשלשלי מדיטן

בכחם מדיטן קלרס קלרס מדיטן

רב יסודם ואלו מדיטן מדיטן קלרס

עולין למדיטן מדיטן קלרס מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

מדיטן מדיטן קלרס מדיטן מדיטן

1) Eine Festung unweit Bporid.

2) אלכרוע: Der Wunderbaum (Ricinus) arab. *Qaq*: wird für den Kiquin der Zana gehalten. Aus dessen Frucht wird ein purgirendes Öl gepresst.

קצח, margimel
קצח, במדק קמח צמנול יום (דף
ע"ג) הקצח השמאס והמלמל, נסוף
עוקלן (דף ע"ח) הקצח צים
שחיו מחאין וניה סלל שטכרין.
צמנחח (דף כ"ג) ח"ש מונלה
נקלס ונאמשחין ונכל כיגי חנלן
כשירח, בנרכח (דף ל"ט) חרגיל

קצו, חשבא אלה, חשבא אלה
קצו, נמרק י"ב נגעים (דף
נ"ד) שהיו קולפין אינן מולץ
כיר' מקפלין כמד' לו היט
שפוט טוח על סקיר, גאסער
יבליע מניה ומחרמן יקלסון
מלניא.

קין

קין

כיו מעשה. ס"ל עקבות שפשו
כיו מעשה מ' שפשו וסגנון
שפשו.

קין, א ז א א א א א
Kinn, Kinn, Kinn, Kinn, Kinn,
קין, גבולות (דף ל"ו). דברים
שכתב קלם בסוף יחיד לכן פשוט
בגן כבלות ודריקות שקלי' ודמיון,
דברים שכתב אין קלם בגן נשר
בכור וכו' (ס"ז לאן מקדש זה
ויקלו מפני בני ישראל).

קין (קצוצה), Knoten, Zeile
קין, גבולות (דף כ"ד) לא קשיו
כלן גבולות כלן בקליים,
בסוכה (דף כ"ו) סבו דבגן שכת
ושיש סתמו גבולין אינו סתמו לא
גבולות ולא בקליים עד שיטול
ידיו, נפרק ים גבולות (דף י"ט)
גבולות ד' בליס סתמו קליים
רשאים ותיקנה גבולות מושלם מה
ובן שנייה וכן גבולות וכו', פי'
יש למחילת של ראש ד' גבולות וסכונתן
למחילת ד' פראויות, שמש, והים
שם שמש, קדש ליו, והים כיניסוף,
וכל בית שמו קליים למי ששיו
קלונת מחנכתה פי' סתם קליים
סיו סתנול, גבולות איכס יעוב
ונסוף פרק כנאקין מ' סתם קליי
סתמן כמלכו גבולות סתמי ביותר.

קין, (מקצה) Kinn, Kinn, Kinn,
קין, כדלם גבולות כנר מירשו
בערך מוקלם.

קין (קצוצה), Kinn, Kinn, Kinn,
קין, סתמי ירושלמי וססת
וכתבם וקליים וססת.

סכנו יליך סגן רנני, דלם רנניס
סליות מלוח ולוח סתם ו' ו' ו'
כל סתמה נבעת הלוח סתם רנני
קצוצה (סלוח הקוצין סתם
לסתמו) ופסל קצין כסו קצב
ססתמו חלכ וגם סתם סתם וגבול
וסיפור וכתובות (דף כ"ה) סליו
קצוצה? ע"ה סתם דנר סקלונ
גנ"ר ססתמן נאסן לפעיד עליו.
קין (קין), Bestimmte Zeit,
קין, גבולות (דף ס"ט) ססת
כסל לקליים פי' עתים קציעים
לישראל זה כסל לסתור כנן לסתרי
סו לסרניס סו לקלדים גרועות
סיו, דכין דיש לו ססן קנע יודע
לסתם ססן עלמו סלסן סליו גס
לקליים.

קין, א ז א א א א א
קין, גבולות גבולות גבולות
סדס סס עסס קליין גוטרין
לפני דלם ססס, פי' ססתמין
(מלסן ססתמן גבולות משרתמלו
גפרקו' גבולות וסלם גבולות
דלסלמי סס ססו ססתמלו? ענדו
קכקליין ע"כ. וגם סס ססתמלו
גבולות קצין ע"ה וסלם סקליים
ססתמי). וגרס גסלם דכלסלם
דנני ססתמלו קלויס דסין לסרונה
קין, א ז א א א א א

קין, גנ"ק (דף ל"ד) ענדיסו
קלויס קני, פי' עסיס ססתו
לינר; (פי' רסין קרשים).
קין, Vergleichen (den Mund)
קין, גססררין גנ' (דף ס"ס)
סליו ססתם ססתם ססתם

קין, Vergleichen (den Mund)
קין, גססררין גנ' (דף ס"ס)
סליו ססתם ססתם ססתם

קו, נציעות (דף ל"ט) נפרק
 ננות שחוק וכן נללים הקינולין
 פיר' הנאכלים בקיץ, ירזלמי
 קיטכאי קיץ וסדף מרגומו
 קיטט וסיחוט, ננדרים (דף
 ס"ג) עד הקיץ על שיהא הקיץ
 עד שיסחילו העט להכנים בכללות
 גמדל כלכלה של חאנים ולל כלכלה
 של עננים, נכתובות (דף ק"ו)
 מופר מרומם דה היו עושין בה וכו'
 עד ופ' קינולין נכן את המזנה,
 חכו שנינו נפרק ד' נאקלים (דף
 ז') מופר מירוס קיץ למזנה,
 נכוכה (דף נ"ו) ומקריב את הכל
 (נמדל) לאיחוי קיין המזנה.
 נשנועות (דף י"ג) אפר רבי יוסק
 פ' קינולין נכן את המזנה, פניא
 נמי הכי מכן מניאין מן המותרות
 קיין נככות שבע למזנה, וסכמינ
 כי כל שאור וכל דבש וכולי, פלמי
 דנ חננים נננות שבע לארס פיר'
 מקריבין אוחן שלל לאס ממידין אלל
 כטו סיני מגדים שאינס מיעקד
 פסעודס אלל לקיכוס סעודה, כך
 ענין קיין למזנה, פני נמי הכי
 מה הן מניאין מן המותרות קיין
 למזנה ננכות שבע שכן חאני
 חיוסרתל לארס שאוכל אוחן נקינות
 סעודה, נמנחות (דף ג') וסל לאו
 ט' קינולין נכס ספס הסאק וקיין
 זה עולית נאר לאס תעודות לכסכים
 (ס"ג פ') כטו מירוס קיין סנאס
 נקינות סעודה).

קו, (קוין ע"ש) (דף ל"ט)
 קו, כפ"ד נציעות (דף ל"ט)

קו, שנת קו"ו' תירע למולאי
 נציעות וננכורות (דף ל"ד) וננסיק
 (דף ט"ד) פ' נעלו ממנה הקולים
 נדיא מוקין (דף י') חולאין לקוקין
 אס הררבים פיר' לפמם סקלים
 ננדרכים, ננדראים רנה פרש
 מ"ו וינא אל כנר ס"ר חכיל
 סקולין פללו סיק לא ניכנסיין ולל
 נורעין וסיליאן מן פסמין תולין,
 פ' ה' קולין פללו סין ארס מופר
 הקרקע שלהן ולל ארסן וסיליאן
 נלחסיק, כך פנר פנל ארס כססה
 פחובולי, מן סקולין ומן סגדין
 כנר מירסנו נערך נרד, נקדוין
 (דף ע"ס) ויעשו לכס סקלמס
 כנני נמות מן סקוליס אצס
 כלומר מן הרשעים, נפסקא דפליסות
 שמח מזה ואמר סין ניראל קולין בן
 קולין ננ"מ (דף ס"ג) ינל נעל
 כדס ויכלל אס קוליו.

קו (קוין), *Opale, Kamm, Stone*,
 (א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת)
 קו, נמנחות (דף כ"ט) לא נכרכה
 אלל לקולו של יוד לדרוש על כל
 קיין וקוין פיר' על כל כתר
 וכתר. נויקרט רנס זלס פסיס
 פרשת ראא קו"י רבי סליאר
 ורבי יפוצע פיר' דרשין כפרי
 אותיות.

קו (קציין), *Seif, Kamm, Stein*,
Abetrisfommen, felfe felfe,
 קצא, *Beitrag, Alcor, Beifol*
 קו, ננ"מ (דף ס"ז) כחס טעמל
 פלי מאס דלל קין ליכוי', וסס
 (דף ס"ט) ע"כ רבים קצוצה

ידו על חגרו וכו' עד רצ הונח קן
 ידא, נמכות (דף כ"ג) וליחשיב נמי
 הקולן נהרשו ואזכרתי מהכא
 השמר נגנע היריעה. נסוף נפרק
 דפרק ג' נכמונות (דף כ"ח)
 שאכלנו נקללה של בית פלוני כינר
 קללם וכו', מה שיצא חולץ וקולה
 ועד כנר פירשנו בערך נא, נג"מ
 (דף ס"ט) אלא במאי כיכול בקילתא
 היכי דמיקילתא וכו', ניומא
 (דף ט"ו) האי לשכה אקלויי
 מקליא, פיר' מוקלה סימס
 מקריבס ולא סימס נמקלוע
 לשינוי מערבית ולא נמקלוע
 מערבית דרומית אלא נאמלע דרום
 מערבית, מאן דאמי מבין, כיון
 שלא היה מולאה בלשון מיתוץ בדרום,
 ומאן אמי מדרום, כיון שלא מילא
 בדרום מחוץ בלשון ומסתרא, אף
 על פי שלא היתה בקרנים משולש
 היתה בכיוון נחלי דרום מערבי אלא
 יותר מקורבת למערבי דרומי ממאי
 נדמיין וכו' זה הפירוש קבלתי מרבי
 משם סדרשן מעיר כרנונא, נפרק
 י"א נבלים (דף י"ב) רבי יוחנן
 בן כורי אומר מן הקוללות פי'
 מלשן נקלן פחליכ, כמות
 אותה כמיס חר' ירושלמי מקליא
 מיקלי יתא קליין: (לשן עברי
 סוף קצות עמים רבים, קצרה
 את כפה, קצץ ענות רשעים
 ועוד רבים).

קין, Commerfrucht, Deffert

קנין, uibez m m e z m

aufbewahren für den Sommer

אמון נסוקלס אכל קולה הוא
 בחרבה, נבנא מיעא (דף כ"ט)
 ונפרק ג' נמעארות (דף ס"ג) שלא
 קלילות נדרך אפי' נכד שרם
 קלילות, נפרק ג' נמעארות
 (דף ס"ג) ונב"מ (דף ל"ג)
 לקלות נפאנים וכו', ננילה (דף
 ל"ד) ונב' ג' נמעארות זה לאכול
 וזה לקלות ייבב נבר פירשנו
 בערך מוקלה. נפרק ט' נמקילות
 (דף ס"ג) רבי יפודה אומר אף
 של קילין כאלא נהן פי' סודר
 ששמיין למניין קוללי מאנים
 לינאן כדי לשמור הנגדים, ונפרק
 ז' נדה (דף ס"ה) האוכל על
 שבת לקלות כשר ואס קלס
 פסול, כיה אהל והחיד זורק מה
 שנידו לחתת התאנה או לחתת
 הסוקלה בשניל וכו', נב"ב (דף
 ס') כנס אף קילין, נסכרל
 פירק כ"ז נבלים (דף כ"ג) וכל
 בית אלנעות טהורות חין משל
 קילין. נמילה (דף ל"א)
 (נמרה) ואל מקון נסוכתו אל
 מעש קוליס קוליס, פירוש
 ענין מחיבות כלומר אל תחמס
 אלא כולן נידד, נפרק ג' נחלה
 (דף ע"ד) ונסוף נדה (דף ע"א)
 האזה יושנת וקולת לה תלחה
 ערומה ממני שיכולם לכמות אח' עצמה
 נתינה (דף י"ד) אחר קילין
 ננטיעה, פי' כיון שכינה המקום סכוס
 פירש אחר קילין ננטיעה כלומר
 דבר כלפי למעלה, נאנהדרין נגמ'
 (דף כ"ט) אחר ריש לקיש כל המגזיות

קפריס, Capparis, קפריס

קפריס, נבריסות (דף ס') יין קפריסין עין בעד פנינות (ס"ב פיר' בלשון נכח רומי ושמעל עין בלף וכן שלו כמו דא אן תמרה קטנס ואחר הפתחו ילך מרח לנן ולו רח טוב אשד אטו קפריס כזס הען, ואחר נפילת ספרס ימחל פרי סלז גרעינין אשד שאו אביזה ולמי דעמי יין קפריסין פולי פינו נקדש על אס קפריסין סכמונים בו, אף על פי שז לזס סגולס לרפך דבר קזה, אלא על אס מקום ידוע ושאו קפרים נצלו כורודום לכבוד אטו אשד אסא).
קפיש, א e f e i z e z e

קפיש, נפרק ב' בתלס (דף ע"ס) אשד לו מעשה וקפיש אן זר אשד לזן אף הוה קילל לעצמו ומיקן לאחרים, פי' חספס ישראל ולס כזן, ירושלמי קילל לעצמו דלכלס ואיענש, ומיקן לאחרים דלכזן אכלין וחלו ביה, אית תנא פרי חיקן לעצמס וקילל לאחרים, מיקן לעצמו לאכלס מכל מקום, קילל לאחרים דליגן סכרי אסיט בעורס וסיא חייבם: וסרמנ' פי' וקפשה כמו וכבשה, ונרסש שז גס חילף בן ק' וט' כמו קפיפיות, שז בנוססות טשיפיות גס פכ קפש כמו טפש.

קין (קצין), Aeneiden, א e f e i z e

קין, נפרק ח' בנציעת (דף ס"ג) פלגים של אציעת אן קולין

פעלין ולס קפן ספסוק, כזר מירצו בעד ערקוב וכנדרו בגמל ניכר ערקוב שלו לפי שזא עב הרבה. נבראשית דנה פרשט ס"ז אן לזס קפילין קרבת על חד מן קאטיט כלומר אן לזס פרקים (ס"ב לשן מקדש זה טקסן על הנצעות, קפן וקפו ענין אחד הוה).

קפוקליטור, (קאם אשד)

קפוקליטור, סדרש איד השירים פסקא שימכי כחמס, אף על פי פמיניתיך קפוקליטור, קוזמוקרטור פולי יז לגרם קומס קלפור פיר' בלשון יוני ממוס על אלוסי ביה דין עין ערך קומס.

קפרמסאות (קמפרומסין. ש.)

קפרמסאות, נריש ויקדש רנה פרשט אל תסי ער ס"ר יוסק קופרמסאות נחמו ביכושן אטיו כיכר נזן וסן איון חמרין בו, ס"ר יוסק סמנציע לגיונותיו אטיו מנציען אלא נסיף לומר כל סעובר על סמנאס כללו סכא ססיף הוס עוברת על לוארו (ס"ב עיין ערך קומפרומסין).

קפרן, Aefsig, fett, corpulent

קפרן, בויקדש רנה וכי ימך פרשט סמי סקין סמי כרען סמי קפרן כלומר רסה כמה רשון סמ' (ס"ב בלשון רומי חלמלי ער יורדים מן סרלש על סכנים ובנוססות' לחוב קפרן, פי' בעל נאד כמו קופד נאד).

קפסל, צמדק י"ז נכלים (דף
י"ז) כסוי קפסל טמא, גשנת
(דף ס"ב) ומנחתה בידם עד
שמגיע לקופסא, משנחת (דף
מ"א) כלי קופסא חייבין בלישה,
פי' כלי ששמיין. אם חכשיטין ומכסין
אומר (ס"ב פי' בלשון יוני ורומי
אמרן ופיצה קטנה).

קפיפה, (כפפה *Wäsche*)
קפיפה, גנח (דף קל"ט)
בסודרין קפיפה מלרית, נפרק
כ"ו זבלים (דף כ"ג) רבי יסודה
אוסר אף קפיפה מלרית, במנחות
(דף כ"ג) פיל שנלע קפיפה
מלרית בנר פירשנו בערך פיל
(א"ב בטקסאות כמו בפיפה).

קִיבוּץ, καθήκον, Blashuhun
 קִיבוּץ, במיל' והספיקו ס' פ' ו'
 עין בקי' בוס הפרק, סוף מקדים
 וקי' סוף עין נערך קדי' יא' (ט"ב)
 פי' בלשון יוני מין עוף יושבת בימים
 והיא קלה וברוח קטן כולך סביב
 סביב, מרגום ולא כינסו' וים
 קיסופ' א'. והקרא יכשוף מלשון
 (נשפת צדוק).

קפיטיות, I n g e (in der Mutterſcheide)
קפיטיות, נכורות (דף כ"ב)
רני אלעזר זרבי לרוק אומר מירטו
קפופיות ובו', עד כך היו מפרש
צירוש למי צפרה זו שכורעת לכטיל
מימיה וכרלת פיקס ממך פיקס
(א"צ בטמחאות כמוז טיפיות).

ד 0 1 4, x o π 4 5, קסין
קסין, נכסחים (977"5) ונמוקדען

קופץ בקופיץ, בביס (דף כ"ח)
שוקל אדם נגר כנגד סבלי או
סגור סופיץ, במסע (דף מ"ה)
ועורפין אותה בקופיץ סאמריה,
בבכורות (דף כ"ד) כשחט את
סנכר פושט מקיס לקופיץ סיכן
ומיכן, נסמס (דף ט') קופיץ
נמי בא חזי לחגיגה, פד' קופיץ
כמו סבין גדול ולחט וסידורו בולט
סאמלעיתו. נכשיל וכלפות פד'
בקופיץ ומפלל ריומטר (א"ב
זכר בלש יוני).

קפץ, zusammengehen
(ב א נ א ו א נ א ב)
קפץ, בניטין (דף כ"ט) בן בתירם
אומר קופץ וכך פץ, ואם (דף
מ"ט) חדש לא הלכו בו אחר דמיאיו
ואחר קפץ ופיו, מי' ארש רוחו
וארש. ציד לו בעין שיכול לישא
וליתן ברמיא, קופץ וכך פץ
שיכול ליתן ולישא ברמיא הפס (ט"ב)
מי' עקמם ומגירת שפתים והוא
לאון מקרס קפלה פיה).

[illegible]

גדול אמן כותביו בקופיטשט
דש, מירוש בלשון יוני מקל עץ
ומכנש כסוף לרחק דבר מה.

קפינא, (א' א' א' א' א'
קפינא, בשנת (דף ק"ב) עייל
סומח בקופיטש דמח, בנ"ק
(דף ב"י) לחדש דמח ולקופיטש
דמח מאי? דבר מירושנו ע"ד כד.

קפנדרר, (via) Compendiaria
א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א
קפנדרר, נס"ף ברכות (דף כ"ד)
לש יעאנו קפנדרר, נמילה
(דף כ"ח) אין עושין שומו קפנדרר
פי' בית איש בו שני מתים נכנס
נמחם זה ויולד נמחם זה, וכן מפורש
בחלמוד ארמקיינא נכא איעול
אידרי נכא, ואשירים לשן יון כוא
(א"נ פי' בלשן רומי נמיל המקלר
אח סדרך): בילמרכו בראש קדושים
מהיו ואס פירמח ממני לקיפנדר מהל
ידע שאני מכיך כענין ראשון.

קפנים, (Name eines Thores)
קפנים, בריש מרות (קף ל"ד)
קיפונות סן המערב משמש כניסה
ויזיאה פיר' שס שער סר הכימ
המערבני משמש כניסה ויזיאה בלושר
נכנס ויולד ממנו.

קפים, (קפים) (Kiehe)
קפים, עיין ע"ד כמים.

קפסא, (Cassa)
Behältniß, Kasten, Kiste,

פיר' כרישן איש לכן דלש שטן
קפלוטות, בלשון יון קורק
לרש קיפאל (καθαλα)
(א"נ מירוש בלשון יוני מין כרישין
זלחם ראש). אשר כמחבר מ"ל
דמנ"ס פי' (נמעאר שני) שהול
החציר כנעשה בארץ הלכין, ובמקום
אחר קפלוטות שס הכריחין
נבארץ ישראל, ומר' המיוחס בטעות
לינ"ע מרגום ולח החציר (במדבר
י"א, ה') וית קפלוטא וזה
משנה כוא פי' החליר הכמוז שס
כוא שס סמין ולש שס כסוג כתר'
סונקלם כרתי לו כחרג' ירושלמי
פירתיא מלס נבחקת מלשן יוני
καρσοס וכן תר' עקילס καρσοס.

קפליטא, (καθαλα)
א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א
קפליטא, ירושלמי דשנת פרק
במה אשה כורי לאיתחא דריש גלות
מיתן לינדא דרכבא על קפליטא
פי' בלשן יוני כונע ובה של ראש.
קפליטין, (Capitatio)
Kaufbeileidung, Kette,
קפליטין, ירושלמי דכתונות פרק
המדיר היולד בקפליטין שלש
אין בה משום ראש פרוע, פירוש
בלשן רומי שער ותלמים ופיאה
ככרית.

קופון, (Schügel, Stampfe)
קופון, ירושלמי דשנת פרק כלל

1) Eigentlich das Loch in der Art oder an der Schaufel für
den Stiel, wie das griech. ατελλεια.

קפה, Kufe, Behälter, Büchse

קפה, בגנת (דף פ"ט) קופס
מטה על דה ויטל וכו', (ננמרה)
הכל מודים שם מתקלקל מנומס
שאסור לסחור, פי' קופס של
נעורת של פתח או נמורת של מדיס
ועשה גומל נפוכן ועמך שם פת
בקדירה, וזה נחלש בגנת מיישיק
שחם מתקלקל מנומס, ואינו יכול
להחזיר עד שיעשה גומל מחמלה
בגנת, נסוף פיהם (דף י"ט) הקופס
גנבים נשנים ומתקלקל נשלשה,
בנכס נמרט (דף ט') חטו רבנן
קופס של לרקס גנבים נשנים
ומתקלקל נשלשה, פי' קופס שיש
בה מעות נל לרקס ידוע מכוס כל
אחד ואמר כפה ימן, לבל בחילוק
לריבין לחלק ולפיין לפי העני כל
אחד מלאו לו, ואינה נגבים שלא
שערנ שנת לערב שנת, והיא לעני
סעיר, חממי סוף כנון קערה
שמחנקלין בה לחם ומיני חבשיל
לחשכיל לעני עולם, ונגבים בכל
חם ג' ומתקלקל ג' מפני גנבים
וחילוקה שוין, גניטין (דף ס"ו)
רבי יוחנן בן כורי קופס כרוכלים
רבי אליעזר בן עזריה אומר קופס
של גמלים (ל"ב פיר' בלשן רומי
שם פרטו לכלי גדול של יין ובלשן
חכמים שם כללי לכלי גדול עשו
לימן נמוכו דבר מה).

קפן, Kaffen, Kaffen

קפן, נכרר פרשת ס"ט עולים
ויוודים בו מעלים בו מודידין בו
אוכזין בו קופסין בו, ובפרשת

פי' וחי איש מללח נכר קפון,
כדף הוא דכתיב וללח מירדן לכני
המלך, ובפרשת פ"ט ויכח וילח
כחולה קפן נובות שנות כמח דלם
אמר וילח סומם פחולה, פדלג
על סהדים מר' וקפו על קילח
בגן וכחמל דלנהסכוון דמחילו לטוריה
קפן, (Ein gewiffenes Maass)
קפן, בגנת (דף ק"י) חלמל
קפן, שחכי, נפסחים (דף ט"ט)
פני נאש דירן נכנו למיפח קפיוס
קפיוס, פיר' כלי שליו מחזיק
מ"ג צילס שיעור שדיב נפלה,
בנכס נמרט (דף כ') רב פפא בר
שמאל חקין קנא בר גולמל קפיו
(ל"ב פי' בלשן יוני ובלשן רומי
מן מדי וכו').

קפח, Kaffen, abhaden, anscrotten

קפח, בגנת (דף י"ו) ואידך
דחק מר' י"ו צאטילום (דף ל"ט)
כל האמלטיין פניטין פת כטומלם
נעוני סדרע ל"ר מרשון סקפס
פת בני סלכס או סקופסס.
בנכס מליעל (דף פ"ט) ר' איקלע
לאמריס דר' מרשון אפר לטן יש לו
בן לאומו לריק ססקפס פת בני
פגנת (דף קי"א) סקפס פת בני
שסס יבואו לידי אנו שורף אוחן
ואם אזכרוהיין, מרגוס וערפתו
ומקפין, נמוסה (דף פ"ד)
דרשות כים לו לקפס פת פוקין,
בגנת (דף קמ"ו) קפסו עשרה
צמחים, נפסחים (דף ס"ו) אין
לך כל נצית הנצית של קיפס
פרעס פלבי' בימיו, נסוף פסחים

קף

קף

נבד"ט נחקו"ט (דף ס"ה) כל
המקפיד. עליו חולץ פי' כל דני-איש
על נשדו או על נגדו וספקפיד
לכסיתו חולץ ואש אינו מקפיד
אינו חולץ. נסולק (דף ק"ו)
קפדימו ארבע קפדימו
לחיות קפדימו אשיעור', אשר
ליו אינן, מיד' קפדימו ארבע
דלי נקיב נכנס משה לא נטלתו
מינס, אטאמא איהא לכן פרסא יפסא,
אשיעורא איהא נז רניצית

קפד, חפז (קפד), חפז
קפד, הקפד קרס ידי סכדות
מר' האתקפדא איהא קפדא
נבורתי, וכן כן לא קרס יד' ס'
שכזייע.

קפד, חפז (דף כ"ד) ולא פרי
קפד, נאנא (דף כ"ד) ולא פרי
נעור סקופד, נמרק ח' נכלאים
(דף ל"ב) סקופד וסולדא
סככאין, נ"ק (דף ס') וקופד,
קאם וקפוד, איה קננס קבור
מר' קיפדא. נלאין אטעאל קננד
נלאין רי"ז (Racho).

קפודקיא, Cappadocia
קפודקיא, אטאקאסא
קפודקיא, נאנא כלכא קיא
דכמוכות (דף י') שפיקן ליה
לרש"נ דאמר כמכות אשא דאוריפא
דפנ נאנא כמכות- (דף ק"י)
רש"נ אומר נאנא לא מסעות
קפודקיא (א"ב) אס מחו בלרין
אסא נלאין יוגי ורומי אגל נלאין
אכא נקרא קפודקיא: מר'
בכחוריס קפודקיא.

קפא, Capa (קפא),
(קפא), Capa, סקס
קפא, ננ"ב (דף כ"ד) סככו
זקק דמארש דאשכחא נז קפאין,
ננרכות (דף ל"ב) רב מרדכי אלוויס
לרב אמי נר א"י מכנרוכא עד בי
קיפאין ס' סקס ס' עד בי
כיסאין פ' גז', וי"מ דאשכחא נז
קפאין נין הכנסים כמו קיפא
סנא דלעיל.

קפא (קופא), קפא (קופא),
קפא, נאנא נאנא מר' ירושלמי
קופא (א"ב פי' נלאין יוגי מין
מט כסף).

קפד, (קפד), קפד (קפד),
קפד, ננרכות (דף מ"ד) על
הניעה נאנא מיני קופדא נאנא
פגין עליהן אהכל נאנא ננרכות.
ננרכות רבא פרא נ' והנא נאנא
נאנא מר אומר איהא קופד ללי,
ננרכות איהא נאנא איהא מר
ליערא דקופד נעארה סולרין,
ננרכות מ"ד כי ליד נפיו קופדא
נאנא נאנא נאנא נאנא (א"ב)
פי' נלאין יוגי נאנא כמו נאנא
נאנא: ורש"י פי' קופדא נאנא
נאנא וכן נאנא עיקר ולא כמרגוס
המוסוף ונאנא נאנא נאנא
מרק' קופדא נאנא לנאנא
נאנא לא נאנא לקופדא.

קפד, Beforgam, gell (קפד),
קפד, נאנא (דף ל"א) לא יכא
קפדן נאנא, ננ"ב נאנא לא
נאנא לא נאנא נאנא.

קפא, קוף, קף

ק פ א , נסרן קטל בידים (דף
 ע"ד) וקוף חפץ לידים, ביוטל
 (דף כ"ט) בעטנות (דף ק')
 כעס כמי שדרו פקוף, נז"ק
 (דף ל"ו) פו נמי דלנב נכו קופל
 פ' כין דלסוף קוף ונבז הלי
 פמר גרמי סתמים, פלץ לנבז
 ולס אנא לענין דמי, וזא פורס
 דלנב נכו קופל אל נלרס גל
 פספסניו קופסן אל כלרס, ונבז
 קופסן, נספסניו וקל סכר לים
 קופסו נבז דלסוף שנס ענין דמי,
 וזא פורס דלנב נכו בגלן קוף
 אל נגל דקוף כוס מעיקר וקוף
 לבסוף ולס גלס לענין דמי, דניכס
 פמר ככס נספי עסקין דלס גל
 כלוס, פלס כטן דקיימי פספסן
 דמר נגלס ולמר דמר נגלס, וקלס
 קוף ונבז פמר דלסוף ולנבז
 נספסניו דלסוף, נבזרות (דף
 ס') פליל וקוף וקפיוף לג'
 שנים ונבזו גלילן נבזא, נסוף
 פרק ס' נללס (דף ל"ג) פליל
 וס קוף מין פיס פירוס פלס
 סימ"ל (Simala).

קפא, קפא, קפא

ק פ א , נבז (דף קכ"ט) פאוס
 דס קפ"ל נבז פ' מכרזת ענמא
 (תרומת כמי דל"י מנכרת ענמא
 פן פלרן פלון אקסו דייכו נבזיגס
 דף ט"ו).

קפא, קפא, קפא

ק פ א , נבז (דף קי"ו) לריך

לעקיעים מאס קפא, פ' דלסוף
 גלון עקר קיסס נלסן פריס
 פלסן קיסו, כון נפוס ופרוס
 פלסן נפוסין פן פלסכולא נקדס
 קפא, ספסי שפספס, ופספס
 סס כוס פספס פלס סרס ולס
 פיס גלס פריס דלסוף סיט, פלס
 פריס דלסוף פקץ, ופ' קפא
 דלסוף סס סרס ופספס פיס
 נסרס פקסס ונסרס נלסן,
 וקפא דלסוף ססס כרמי כרס
 גלסן נסרס נבזיסן, קפא
 דברמי סמימי סרס נבזיסן נסרס
 נפס סמין פריס וסבי, פ' ער
 כס וער כס ער פיסו לו פיס פיס
 נסרס כבי קפא קפא דכירס
 ליכיל ול' ננמך ולס' כלפין, דנרס
 פלו פין פריס וקלס סס כון
 לס פלסין לו פירוס, ונלס
 ונפספסין פלס מולס דנרס כלו
 פלס מלנר עס פלסן לו עס פלסן
 ונלס רוסס פיס נלסלסין, כי כ
 פלס כי רוסס פן פלסין קארין
 נלס וזא פלס וכן כל דפרי לס
 וקפסין פין פלס יודעין
 פספסין וסלן פלסין, פין
 נערך פס, ורבי גרס פ' מאס
 קפא למקל פלס פריס,
 ופ' כו רבי פלס פ' קפא
 פולס, כרי פלס פלס
 פלסין פן פלסין נסרס, וכן
 פ' ר' קפא פלסין, דנלס
 נסרסין (?) פלס פלסין פלסין
 פלסין, ולס כקפא פלסין (פ' כ)
 פ' נלסן יוני פלסין (פ' כ).

קף

חול לעולם סנא וכל דבר שחוי
ציד רגים בדכתיב והים אשר כן
לשמוך את רחמי על כל נצר בזול
חול.

קפא, Schwimmen, versammeln
קפא, בנ"ם (דף י"ב) כנן
ד א ק פ א י אגמא בכורי, מי' גדל
הכבר וילא חון לחמומו ואלו לאנס
עם הדגים ולנפוף כחשעם הנהר
ונתייבג האנס ונותרו בו הדגים,
בקדושין (דף ע') ד א ק פ י מירא
דכוורא מי' שכימא חסירה סטוך
לכבר וגדל הכסר, וכחמלאח החסירה
מים דגים, וחורו כמים למקומן
בשנת, וכחתיירו דגים בחסירה,
ולדום בשנת, מי' אשר ד א ק פ ו
מירא דכוורי לבאי, מיר' קפילה
שקופלן הדגין ונחלין ליכנס, מי'
מירא חסירה גדולה שקופלים גם
הדגים ולרין אותם מחוכה ד א ק פ ו
מירא, קפלו פסומות ראומרים
שסקיפו רשפות ולדו הדגים בשנת
וביולא בו גרפיין בדיחא לבאי.

קפא, קפא, קפא באורא עיין בערך
דיקא: (בלשון מלמי קורה
נקרא קפא).

קפא, קפא, קפא באורא עיין בערך
דיקא: (בלשון מלמי קורה
נקרא קפא).

קפא, קפא, קפא באורא עיין בערך
דיקא: (בלשון מלמי קורה
נקרא קפא).

קף

סנא סחוי, בנא מליעא (דף ק"ט)
קופס סנא פלגא, מיר' גנן זקן
כיון שסומרות הזקינו לייך לעקרים
ולשחול חרשים לפיכך נוטל פלגא.

קפא, Schweben, abhängen
קפא, בנתיים (דף ס') וביחא
(דף כ') אחי סככנים בקביעותא
או בקפית מתכשרי? מיר' און
לאחיו סככנים, נפרק ככן גדול
ביום כפורים עד שעת הקיפת
היודין וכחמקנלין ביום הכפורים
לחאון היודין בלוחה שעה שחכפרין
ואם כמיר קידם לכן פמורתו
פמורם, או לא? ספר אחר
ככופיט: ורש"י מי' און כפרתן
קנועה בו אלא צמח על גב כפרת
כ"ג בדבר סוף ע"כ מים.

קפיה, Zagehöre, Anhängsel
קפיה, בחולין (דף ק"א) קרינו
ליס קניא בקפיה ואבליין, מיר'
קרינו לו הכנר עם פריאח וקנכס
וסלכ דנאלק כולו בידה.

קפא, קפא, קפא באורא עיין בערך
דיקא: (בלשון מלמי קורה
נקרא קפא).

שחאם תרומה שפלה היא שעלתם
 אינה מדמעת, אלא לפי השנן,
 פי' שאחר מק' שנה תרומה אין
 המדומע מדמע, אלא לפי השנן
 תרומה שיש בו, ואין מחוסך, פי'
 משאור של תרומה מחסך, אלא לפי
 השנן תרומה שיש בו, זו המסכה
 בפרק ה' דתרומה, (דף ט"ח)
 איבא דאמרי כדמקן שאור של חולין
 ואל תרומה שפלו לתוך העיסה,
 לא צום כדי לחמץ ולא צום כדי
 לחמץ וכולי, עד כדי לחמץ אין
 פיס שאובין פוסלין את המקוה, אלא
 לפי השנן, כדמכיא שלש לגזין מים
 שואבין שפלו לתוך המקום צן צב'
 וג' צן צד' וה' כלים פסלו המקוה
 יומי בן חגי אשר צב' וג' פסלי צד'
 וה' לא פסלי, והאי מבי רבי יומי
 היא, עד שמרבה תרומה לחולין
 שחפול שם תרומה יותר ממאה,
 ולא השמיק להגנים עד שפלה אחרת
 הרי זו אסורה, ורבי שמעון מתיר,
 רבנן סברי כדמחם מקדשתה, וכיון
 שלא הרימה עד שנהיו שמים אסורה
 ורבי שמעון סבר ידיעתה מקדשתה,
 וכיון דהוה ידיעה צינתים, אף על
 גב דלא הריס מותר, כשם שפחתו
 חולין כך פחתם תרומה מותר,
 שקלימא אסור סגטרפת להיתר,
 וטוטפת של תרומה מטטרפת עם
 החולין להעלות את התרומה, צריג
 מעשרות (דף ט"א) צמאכה ונתוספת
 סייג משיקפה אף על פי שקיפה,
 קילע מן הגז העליונה ומן הסגור
 וזומה, צב"מ (דף ז"ב) ובעבודה

(דף כ"ו) והחמי דב זבד צד רבי
 אשפיה יין משירד לבד ויקפה,
 רבי עקיבא אומר משיעלה בחניות,
 פי' קפוי הנושל מן הסרגלין והזגין
 וקיסמין וכיוצא בזה שמעלה סייג
 צרמיתו, וכן לפי על פי סגור
 לו על פי החניות, רבי עקיבא
 אומר משיעלה בחניות, פי' גם זה
 קפוי הוא והוא מלאן שילוי מלאן
 האלה מדגים, ופי' משיעלה משימיר
 סקלף שעל סייג וסרגלין. וצין מפי
 החניות, סיר' אסר משיקפה
 משימיר משיקפה רחוקה רחוקה שלו בלחמץ
 דשהו דנגיד איבא מקפה במקום
 שהפעל מוסך סייג ויריק אותו לחיות
 איבא לוקח רחוקות שלו מעליו
 משיעלה בחניות משישלב סייג מן
 החניות ויריק אותו מחזים לחזית,
 בחולין. (דף ק"א) דמא דבשרא
 אבן דמא דבשרא קפוי, מידה
 קפוי לך כדגמיק שם (דף כ"ו)
 איידי דיקרי מיא שכי לחמאי
 ופירא קפוי מלמעלה, בחניגה (דף
 י"ו) אמרי להו לנשים אקפאי
 ידיכו פירא קפוי לוי ידיכם,
 בחניגה (דף כ"ג) דמיא דקפוי
 מקפוי לים למא, במוכה
 (דף י"א) ובמכות קפוא
 מהמא נעא לטשפיה לעלמא.
 בפסחים (דף כ') מאי יקרות
 וקיפאון? אור שיקר בעולם
 הזה קפוי הוא לעולם, סיר' אור
 שיקר כלומר החורש, כדכתיב כי
 נר מלוח וחורש אור, ובתנא דרב
 ס' פיס יקר, קפוי הוא מלוי

בזנאים (דף ל"ו) כותב מן העור
מן הרוחב ומן הקופס ובו,
נגדרים (דף כ"ב) כחוד מן פנאר
מותר צרוע ובקופס (גמרא)
אמר לים אביי לרבא לדיך דאמרת
בירמא סוף עצמו יעמא טומאת
אובלק? אלא אמר רב כפא חבלין
(פי' רש"י דקדקת) הנגר שזוכת
באלי הקדרה ונלעז פונדריילא
וכו (Fondrilles ובטו שתרמבו).
במדק ב' בעול יום (דף ע"ג)
בשר כקודש שקרש עליה פקיפס
חמיכות מותרות, נחולין (דף ק"ב)
פנן כתס הקפס סת הסלגאמעו
פי' קראו כנגוס כרכמי וכנגינס
מקפסא ב'.

קפא, Obenaufschwimmen
קפוי, (מאאש)
זעית, billig, gewein
קפא, נפרק ד' בתרומות (דף
כ"ב) סאס תרומה שנפלה על גבי
סורה וקפאס, רבי אליעזר אומר
אס יש בקיפוי חעלה באחד
ומאס, פי' קפאס שטל מעל גבי
מורה, כדמרגמיין וילף הנרזל
וקפא אס יש באותו קפוי ק"ס
לבר מתחגיות פעלס סאס תרומה
שנפלה על גבי מורה, פי' לנור
חבואה וקיפוס, פי' יעלגה
מלמעלה ויאמר הריא תרומה שנפלה
ואס בן יכול לעשות, למס אמרו
תרומה עולה בק"ס כשאינו מדע
אס גלויות סן בתרומה וסחולין, או
סאינו יודע להיבן נפלה, אבל כו
שודע להיבן נפלה ויודע שאינן

גלויות יקפוס, וסאס תרומה,
ב' קופוס וב' מותרות בא ב' סולין
ובא ב' סולין, ונפלה סאס תרומה
למוד סאס מן וסאינו יודע לסי או
מסן נפלה, כמל סאס מאסס מסן
וסאס תרומה, אפילו בשמי עיירות
יש להן דין. זס ססי זס מאס וסאי
סאי סגורות ירק כשפולק כל ב' כ'
אל סולין, וסאחד שנפלה לתוכס
וסליה סימס תרומה בן שפורה בן
טמאס ירקנו, דכין דכפלה לפחות
דמאס דמעמ וכוין דמאס סימס
סרי סמואס לא סויס לכבן, לא
בימי טפרמו ולא בימי טומאסו,
ואין לו נכס סימס סאס, דנשמיס
לא סמירו להסיק אלא בשמן, דכמיני
למאסס למאסס, ואפילו להדלקה
יסדרו לכהניס צדמי תרומה, דדמי
תרומה מועטין דכול סן, דסין לך
אובלין כל כך כמל סולין יקראס
לתרומת מעשר, וימכר גס בן לכהניס
צדמי תרומה יפרו וימכרו גמי
יאכלו לכהניס נקודיס, פי' סאי
ביבס כרי סלס יסס במקום סמר
בביבס דכניבס אובל סולין סמאס
ספור, רבי אליעזר אומר תירוס
וסארף שסא כל סמאסין עילין בידו,
וחבמיס אומריס מעלס וסאכל נקודי',
פי' סאינס אובלה לשס תרומה וסוי
כמי סגולד לה סאס טומאס וסאינו
יכול לאורפס לאמר, סגורו בית
סמאי דסוסרין לבית סלל דמחירין,
וסמרי מעלה, רבי אליעזר אומר
תירוס וסיארף שסאס גמאס שנפלה
סיס מעלתה מדמעס בתרומה ודאי

umzingen , umgehen , נקף ,
 ringherum abfahren , נקף ,
 נקיף , נקיף כדס (דף ע"ט) וקולס
 לס חלס ומקפת וקולס לס חס ,
 פפרק ד' בחרומות (דף כ"ב) רני
 יסודס אומר אף לא מן הסוקף ,
 גסולין (דף ו') לא נחמדו חגרים
 למרוס של מן הסמוקף , פל' אי
 אפער לסנר שיעשר מדנר שפול
 בשני מקומות מה על זה , כילריך
 למרוס מן הסמוקף מאותו דנר
 עבמו או מדנר שסמך לו , ומוקף
 כולו כפחד , כדגן מן כנורן וכמלאס
 מן היקנ , גניל' (דף ל"ב) אין
 מקיפין שמי חכיות לשפות עליסן
 את הקדירה , פי' סניס אסת מכאן
 חכיות אסת מכאן לשפות עליסן את
 הקדירה , ירושלמי קייב מאוס בוכס
 בנ"מ (דף י') איכא בנייכו איש
 דאמר לס לאסס אקף לי קטן ,
 גיבמות (דף ס') קל סנר כלי
 חנל הקפת בל כרשש שסס הקפס
 בנזיר (דף כ"ט) קסנר הקפת
 כל כרשש מדרבנן .

קף , (ג קף ז ט ז) **קף** ,
 קף , בשנת (דף ס"ב) וחת
 סגור' נקפת מקוס שסיו חוגרין
 בללול כעס נקפים כנר פירשנו
 בערך נקף וגס זה הול ביעל את
 הסעודת ואת סכוקפין .

קפה , **קפה** ,
 קופה , קיפה ,
 קפס , במרק העור והרוטב והקופה
 (נמרס) מאיקופס אסררנל
 פירמס וכנר פירשנו במקומו ,

בערך גרף) הקערה ולא סיסרס
 שסיל לעולס עומרס .

קף (ויקף) ,
 Sorgen, trauern, Leiden ,
 seerleidenschaft ,
 übererzimmern haben ,
 קף , כפרק אחרק בגניבית (דף
 מ"ו) סקפת הכנות איכס משמט
 במרק עקבית (דף ט') ופחכוני
 מקיף , ננכס קסל (דף ע"ט)
 נכס ומקיף נכס והחליף , נקיפוסין
 (דף ל"ב) אין מקיפין בחילול
 השס אסר שוג ופחד מויד , פיר'
 אין ממחנין לו עד שיעסס זכות
 כנר' אותה העבירה שיש בלילול
 פסס כרי לרמוס כסו כטול מן
 הכטוני היום ופחד פורע , גסולין
 (דף מ"ו) אקכך אכא , בנרשית
 רנפ פרשט מ"ו ויך למסעיו במסעות
 שסלך כגן סור . אסר רני אליצור
 הלך לפרוע הקפותיו פי' לפרוע
 מס שגט' גאשראי ונאמנה , ונחולין
 (דף מ"ה) אין מקיפין בנעי ,
 פי' רישס שיש בה לשסס ונחלס
 אחת מהן יקונה , ואין ידוע אס
 קודס שססס נקבה או אסר שססס ,
 אין אומרין נקוב לזס האסרת ונרשס
 נקב זה אס דוסס לנכס זה , אלא
 כיון שנחלס נקובס מרפס , אכל
 בגני מעיס מקיפין , אס נחלס
 נקב בגני מעיס , ואין ידוע אס
 כיקב קודס שססס או אסר שססס ,
 נוקנן נקב אסר בגני מעיס
 ומרמין .

קף (ויקף) ,
 nahe liegend, benachbart ,
 מוקף ,

שס, נאענצט (דף י"ו) כיכר
קעקע כל בנימין לקעקע
גילת עיין מרש פרק סן מי' ענין
סמוך בנימין.

קעקע, a a e e z a (א a a h m a n g des Lauts)
קעקע, גקרושין (דף ל"ט) כטיל
לפן מיס גמל וקעקע לפן
כמרגולין (ל"ב פי' גלאן יוני מעל
קריאה סמרגול).

קער, (Arab. tief seyn)
קערה, Schüssel, Schale, Form
קער, נאכחז (דף ל"ו) קערותיו
ל"ו דפוס יו: קער סמרגול
והנס משער (ר"ל גיורו וסיו)
לער שס הקנ"ס נאך נאך גלאן
כחלמד קערה סוף דפוס וטע
שטענע לעד ולעולס וס שטער
סמרגול ל"ב כנ"ב (דף ע"ו פ"ט)
בקא ליוז להפך קערה על פיס
(ר"ס דברי סרמנ"ס ל"ל נענין ליוז
גמל סמרגול סוף ג' פרק ל"ד)
ד"מ במירופיו וגידופיו בקא נאך
סקי סמרגול. וס יס להנין דברי
סמרגול נענין מרגל בכריתות (דף
ז', ע"ב) גידמס (גמל סמרגול)

יאס קויע יך לונג, נאולן (דף
כ"ח) כי סמי ממסס קויע ידמס,
ננ"ב (דף ק"ח) קס רב סמל
סמטיס לקויעס פי' גרון.

קעילר, a f s e m a (דף ס"ג)
קעילר, נעירובין (דף ס"ג)
היין בקעילר שאלס וסמס יאס
נה, פי' נקעס גליה, וס סמרגול
עליה וס סמרגול קובס כגון סל
דגריסין. נאולן (דף ק"ו) בול
ואיסלך ענה ענה לפן קעילין
והסל לפן וסמס. סמר סמר קעילס.
קעילר, (א f s e m a)
קעילר, נאולן (דף ר') וסמרגול
(דף ע') וסמרגול (דף ס"ה)
סל דעילר קעילר וסמס דנא
סל סל וסמס למקדס סייב פי'
קעילר מקוס כמרגול סמרגול
נעלי קעילר.

קעקע, Katowien, einbrennen
קעקע, במסס (דף כ"ח) הכומס
כחומס קעקע כחמ ולס קעקע
קעקע ולס כחמ (גמל) סמר
לסרס סימן סמר מקלס על גבי סמס
סמסי סמרגול כחומס קעקע פי'
סמסי סמרגול סמרגול סמרגול

קעילר (Jof. 15, 44,) eine Stadt im Stamme Juda,
Josephus nennt sie $\chi\epsilon\lambda\lambda\alpha$ Eusebius $\chi\eta\lambda\alpha$ und setzt sie acht römische
Meilen östlich von Eleutheropolis. Nach Hieronymus ist sie acht
Meilen von Hebron. Dasselbst soll sich nach dem Scholasten Sozomeneus
(Hist. VIII. 19.) das Grab des Propheten Habakuk befinden. Nach dem Talmud wachsen daselbst Datteln die sehr bezaubernd sind.

רומי וסוף לשון ברורות בעברית ועל
שמו נקראו כל המלכים שלשטריו
קיסר ע"כ, גם פתעני הניח סמעה
הוא שמלך הראשון שלכם היה ק
פקידה, ואין זה כתוב בספר יוסיפון
פאמיני לרומיים כ"ס בספר יוסיפון
סמיוץ.

קיסריון, Caesarea
(c i n e @ t a b l e)
קיסריון, בסוף אהילוס (דף
ל"ו) מאת קסריון מערב קסריון
וירדף עד דן מר' ירושלמי עד
קסריון (א"ב שם עיר על שם
קיסר).

קסרקיס, Kaisar. Kasibenz
Kaisar. Kasibenz
קסרקיס, במגלת איכה קרים
הם דוד קרים שגשגה דוד
לקסרקיסיון של (א"ב פירוש
בלשון רומי לנא וסיל ומחנה,
ובמדרש שיר השירים פסקא היושבת
בגנים נטל כל קלר קיסיון).

קע, Hals, Kehle, Schlund
קע, בעבודה (דף כ"ט) סוף חכס

סידור נדון סוף למקיס לישאל
דוד אחד וחלי עד כנן קיסר
מלכו קיסר, חיל' מלך ומשנה
למלך, בן דוד בן ישי מלך ודוד
אחד שג' לו, בלמדנו ראש נחמיה
אלדים למרעם, מלך נדב ודס אין
בקראו כשמו קיסר אגוסטו
ובולי (א"ב שם המושל כראשון שאר
בחזקה ככס פרוסויס מחת ידו ואמריו
בקראו בן על שמו מושלי פרוסויס,
מאונסנוס בן אסמוס היה ומשל מחמין
אחר פריגמו ועל שמו נקראו סמוסלים
אחריו ואע"פ קיסר אונסנוס):
א"ב כמסג' מ"ל וכמנו הסים' בעבודה
דף יו"ד ע"כ ד"ה בל' נשיאים וז"ל
ואו"רי דכשיט הוא פשיט שמפורש
בספר יוסיפון (?) שגשגנו רומיים
שלא למלך עליהם עוד מלך, בשביל
אשר שלקח אשה אסם נחקה, אלא
שהיו ממנים ישיט אחד ולו של
מאות יועלים, ולשון כמס' אים,
מלך עליהם אחד נחקה שממה אמו
בלרמה, ננקעת בטנה ומלאוהו סי
ומלך עליהם ונקרא קיסר בלשון

führt aus dem Pseudo-Josephus die Tradition an; daß der Bei-
name Cäsar aus caeso matris utero entstanden sey, weil man
den Leib der Mutter öffnen mußte, um das Kind zur Welt zu
bringen; woher auch diese Art Operation den Namen Kaiserschnitt
bekommen haben soll. Auch Plinius (VII. 9.) theilt diese Sage
mit. Daß sie keineswegs historisch wahr seyn mag, geht aus dem
Daseyn einer andern Tradition hervor, nach welcher diese Benen-
nung von Caesaries (Cäsar) abstammt, weil der erste Führer
dieses Beinamens, mit langem Caupthaar zur Welt kam.

פמיה אני אס יס נדוד הוא שיכול
לסוכיח טול קיסם מנין שיניך,
טול קודה מנין עיניך כלומר יותר
תועבות עושה השופט יותר משאר
בעס.

קסם, *saubere, waschen*

קסם, נס:הדרין (דף פ"א)
הסקל בקום (גמרא) תלמי
רב יוסף יכה קום את קיסמי,
פי' מקלל בקום שלו שס פמיווד
ובינה השס בקיסמו, כמו כי
סקללים לסס בניו ונזה כפרק לפניו
כסן שטיש וכו' מקלל בקום, ס
סל תלמי רב יוסף יכה קום את
קיסמו דמאי כמנך סל השס,
רנן וליתימא רבס גר מרי תלמי
יכה קום לו ולמקנו ולקונו פיר'
משס כקס בללו וסקללכו סברו.

קסם, *Chesim*

(*gleiten in Xien*)
קסם, וענר עלמוכס תרגום
ירושלמי מוי זקסם.

קסם, *Census*

Xaxe, Steuer,
קסם, ואין נקד בר פת יס תרגומו
ולס יגנון קיסומא צירושלס: סמר
סססנר מ"ל סמסורגמן כסז נמלת
קיסומא: לס ידעמי מכו? ונעל
כערך הניאו ולס פירשכו ע"כ.
וחסס ססד (סקסליגער) מסכמי
כעמים כחוב שכו' לשון רומי
(*Censum*) נסנלעס סכו' וסעמו
וישתיצון רוסאי ולא יגבוין
קסומא (קנסיומא — ואולי כוס
מלשן קנס וכמו סכסכו צערכו —)

קסטרפזין, כערך הניאו בערך
קס סלס סמלס לשמי חנוס.

קסיה, (*קסוח* *Q. Kaubhu*)

קסיה, נפרק י"ז נכליס (דף
י"ז) קסיו של ודי גרנות וסל
כולכי דרכיס וכו', פי' נלשן יין
כירוסניקס, נמי סנל פרק ס'
זמכסירין (דף ס"א) קסיו
שלסנות פי' קערות של שלסנות וס
סדמין לו קסותיו וסכסיותיו, וס
על נג דגרסיין זמנחות פ"ג (דף
כ"ס) קסותיו סלו סכסין וס
נלוסית של יק סוס כמו קסות
כנסך, וספניו קסס ססופר וס
כל של דס.

קסלפנס, (*ξυλοφανος*)

Qeslophanos,
קסלפנס, זסססר דקומי סורי
עמידס ידולס לעסות קסילפנס
לכל סומות סעולס וסן כולכין ללורס
סלי טעסח? סלכו גויס ללורך,
זסנדה קסלס מעסס שלסס סלכות
כומיס סל דנותיו סרו לנו
קסילופנס ססד, ססרו כסס
סרות כסס סנסין יס סלידן
למלכות רומי? סלין סנקסין סלס
סססיר לסס פני' זססרס, סלס לסן
סל רני סליד וכו' פי' גדול סנססין.

קסם, *Q. f. m.*

Q. f. m., *Q. f. m.*,
קסם, נסז (דף י"א) ולס נגר
זקיסם סנלסו, וס (דף ס"ג)
ואסילו זקיסמין סנלסיהס,
צערבין (דף י"ז) סמר רני מרסן

דמנרה פירוש בלאן רומי סגדל
(עו).

Quaestionarius , קסמינר

**Scharfrichter, Folterer,
Untersuchungskommissär**

ק ס ע י כ ר , נכסא דאנא ,
לליכטעס זעה נדון למי קסטיכר ,

צדיק אלה הדגרים צילמדנו למרעס
מרגש ולקמטיכרין במסין (א"ב

פיר' בלשן רומי דיין באקד וואסער
באמער ציטוריס אס באמייניכ).

C a s t r u m , קסטרא

Festung, Burg, Fort,
קסטער, בונגא מליצט (97 ז"ל)

היו לו מעות בקסטרס או בכר
המלך, או שנתל כיסו לים, בילמדנו

צריג ויקחו לי ובריש בויקרא רב
אלו פיו אומות בעולם יודעין מה

המקדש והמזבח יסין לסן היו אהליהם
והמזבח יום אוחז מהיחיון פי'

היינו ג' וזערס שפירשנו במקומו

(א"צ פ"י בנשאן רוט"ל סנה' ומקדש
של אכאזי כמלחמה ובמרד ויקדש

רנב פרש צחקתי כושינ צו
קסטרינום פי' אכאי מערכה

תר' ירושלמי בחלריהם ובעירוסם
בכפריהם ונקסערוותהם) .

קסטר, (גסטרוֹן שטערן)

קסטער, ס'י קת הבד"ץ וקט
בעמורת ית קסטער וקט

פיריש בלשון יוני בדיל עיין ערך
גסרון.

*קסטרפון, κοσσοτραπέζος

parost, Speichelleder,
 Schmarotzer,

קסטא, קוסטא דמוריסא בלומא
עין בעד לס, בפמחים (דף ק"ט)

אמר רבי יצחק קיסטא דמוריסא
דבוות בלפרי היא בוות לוגא דמקדשא

נמיסקא דליכע הוה שויל למזון

ק'י'ס' ד'ק'מ'ן, כ'נ' ס'ט'ו' ל'כ' כ'י' ס'ט'
 ג' כ'י'ד'ע'ט'ו' ס'מ'ר' ל'י'ס' ח'ד' ק'י'ס'ט'
 ד'ח'ט'ט' ח'ל' ח'ט'ט' ד'ח'ב'ב' ח'ל' ז'ב'ל'ו'ת'

דאס איז פאר א פארק, און א פארק
(דא ק"ס) דאס איז א פארק און א פארק

מלכים מ'י' הו'ה ג'ג'ן וז'נש'ן י'ש'מ'ע'ל:
הו'ה ק'מ'ט, ו'הו'ה ע'ש'ו'י מ'כ'ל ד'נ'ד

צִין מִחֶרֶם בֵּין מִמַּחֲבֵת בֵּין מִעַץ בֵּין
מִזֻּכֹּת .

*קסמיטיריון , καττιρεος

קסטיטיריון, בירושלמי סנהדר' , חתול ז, פסוק טז טז טז טז

פרק ד' מיתת רננין דקסרין אמרין
אנר וקסטימיריון פי' סמפרש זכור

מין זפת וירקס יותר שבוט לשון
יוני כמו שתרגמנו וטעמו בדיל

דאס צון גסטרוון.
Castellum, סטל

קסטל, בויקרא רבס זאט תהיס

פרשת ראשון, אמר רבי לוי לקמטל
מלכים ששכרו בעליו פועלין למלאכתן

מה הטעם אומר? מה אני מועיל
בשלישי מבנים בון ומולין בון (א"ב)

פי' בלשון רומי זרכה לפני מעין).

פועלים למלאו כחוב נכונסקאות,

Castellum, 720
Castell, 840
Castell, 840

קסטל, ירושלים, דענודע וואס
פרק כל הכללים, נפל קסטל יין

קסד, בשנה (דף ס') ולא בקסדס
 נפרק י"ט בכלים (דף י"ז) קסדס
 טמאה, בריש ילמדנו הן האדם
 כרבנאבן י"ט אלו סקסידין
 שניאסאבן כמין כובעין ויש אומרים
 אלו הטליות שהן עטופין (א"ב פי'
 בלאן רומי' מין כובעין אל אכני
 מלמחם).

קסדור, (קייסטור *Steuer*)
 קסדור, נגמרס דפרק במה
 טמוכין (דף מ"ט) ראסו קסדור
 אסר פירוש שלש ובלעז קסטלנו (א'
 א"ב עיין ערך קייסטור).

קסוה, *sale, sine*
 קסוה, נסכסדרין (דף ס"א)
 כנוכסס קסוה, פי' כלי שרת
 כדכמיז וסס קסוה כנסך: (ח"א)
 ויט קסוה, בלאן ערני נקדס כל
 דנר סולו קצבס ראס רא"י שמוס
 (כ"ס כ"ט).

קסר, *celm, Cassida*, קססא, (*sale, Cassida*)

קס, נסכסדרין (דף ל"ו) סיכו
 ראמרי אכני מרי קיסי ינסיסוד
 רמיגס אוקדוס ינסיס לרטינא,
 עלי עולס מרגוס ירוסלמי קיסי
 וכן בעליס ונאכניס, מסיסס
 קיסיסי סולסס כנר פירסנו בערך
 גלגל פי' מבוחר, ויש מפרסיס
 שסס מרודיס אל עץ מלאין סלט
 (א"ב כאן גרס בעל הערוך קיסי
 סולסס ונערך גלגל גרס אוקיי
 סולסס).

קס, (קסטרפזין *Stehe*)
 קס, נמנלס סיכס מקרא כיוס מוער
 טגורכני אדס נכס קוסי טרפיין
 הנאחס עלי פירוס אוכלי שולכני,
 בירוסלמי כחוס כקוסס אסססס
 נק (א"ב פי' בלאן יוני לליס אשר
 מרייוס ויוס סולכיס לסכול על סלקן
 אחריס).

1) Castellano: Burgvogt, Hauptmann.

2) Der Sprer setzt das Wort קסטא für das hebr. סל (Mäht, 6, 19), für צנצנר (2 R. 16, 23). Ebenso für das griech. ξεστῆς (Mark. 7, 4.). Der Schälbär braucht es so wie der Araber für das Maas הין (2 R. 29, 40.). Sin — Sina (אכנ — סינא: Avicenna), beschreibt es in seinem medicinischen Lehrgebäude (Canon medicinae pag. 268) also: רום — אל — אלקסט עפר אל — Die Rist faßt bey den Römern ein ganzes Pfund, und ein halbes und einen Sechstheil, oder zusammen zwanzig Unzen. Das griechische ξεστῆς (lat. Sextarius) stammt von diesem Worte ab. (S. Beobachtungen über den Orient 2 Th. S. 19. und d. Art. קשסס)

לַיָּג עָמָו אֲמַר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל מ' מַלְכִּים, וְיֵשׁ אֲמָרִים מ' סַנְקְלִיטִין, רַבִּי יִנְאִי אֲמַר מ' קוֹנְסוֹבְרִינ' ין (א"כ פי' בלשון רומי שם כללי לקרובים סגולדים מהאחים ובניהם).

קנישקין, קנישקין, נשנת (דף ס"ג) האחים במדקי יין רבי אטי ורבי אטי חד אמר קנישקין, בעבדה (דף ע"ג) ר' גלומא שרא למשמי אמר ב קנישקין פיר' כוס של זכ, ויש אומרים של זכוכית או של כסף ויוליין ממנו כשניקנים דקים משני לרי הכוס ופלולין הן, וזואנים זו שנים כל היין שנים, ואם שמו ישראל ועובר כוכבים ופסק ישראל קודם וחזר עמוד של יין שנמשך בפיו של ישראל ונפול לחוך הכוס וזואנו עובר כוכבים מותר.

קנת, קנת, נמכות (דף ז') נשטם הברזל מקנתו והרג. נריס קרובים תהיו בלמדנו עתידין ישראל להיות מדליקין בקנתות של רמחים ושל חרבות שנע שנים, שנאמר ונערו והסיקו וגומר (א"כ פי' בלשון רומי קנה של חץ או של רומח ובנוסחאות כחוב הברזל מקחו).

קנתל, קנתל, במוק מרה הכלים

ש ב ק כאל, פי' כלים עשויין לכולך זכן על גבי הסמור פירות אוזנלים וחס קארי' זה צום ולסמור קדחין בלשון ישמעאל כקאל (א"כ פיר' בלשון יוני מין מרדעת אשר נשני לריה שקים לחת כלים על הסמור).

קנתנית, קנתנית, נבראשית רנס פרשת י"ט ויבן ה' ובפרשת מ"ו וחאמר שרי ולא מן הלז והרי היא קנתנית שנאמר וחקכא רחל.

קנתר, קנתר, נשטם (דף ס"ו) החמיל מקמתרן נדרים, נדרים (דף מ"ח) אכאי גליל קנתרין כן, נזיר (דף מ"ט) ובקידושין (דף כ"ג) אל יכנסו תלמידי ר' מאיר לבאן מפני שקנתרין הן פיר' מכעיסין הן, נבראשית רנס פרשת כ"ה עד כאן בללס ודמות מהלן ואילך קינן קנתורין, נפסקא דשעו וזו שהיה מנני המדינה הים אומר לה דברים של קנתורין פי' דברי כעם (א"כ פי' בלשון יוני פעל העוקן והמפריע).

קנתנר, קנתנר, ננ"ב (דף ק"א) סנל קנת יכר י"ב על י"ב, מאי קנתי כרז מרובן אכדכים (א"כ פי' סנל הדיכל).

1) Dieses Wort bedeutet sowohl den Samsattel worauf bei Safttieren gepackt wird, als auch eine Art Korb, worin Früchte und andere Sachen getragen werden.

4

קיבוּקוֹם, יְרוּשָׁלַיִם דְּנִינָן מִדֶּק
מִי שֶׁאֵחָז קִיבוּקוֹם פִּיר' בִּלְשׁוֹן
יֹכֵי עוֹשֶׂה עֲלֵמוֹ כְּכֹלֵב וְהוּא מִיָּן
שְׁמוֹת: וְתִירוּשָׁלַיִם מִרוֹשׁוֹת דִּישׁ
מִלֵּא מִרְסָא הַמִּקְדָּשׁ אֵת כְּמוֹתוֹ
בּוֹלִיקוֹם וְהוּא לֶשֶׁן יֹכֵי (χολικός)
אֵיזֵה הֵנֶחֱסוּ בַּצְּבִילֵי הַמֶּרֶס (χολούσι)
טִיג) אִוּבִיָּא לִישָׁא קִלִּילָא מִלְּכֹבִלִּיקוֹם
(μελαγχολικός) פֹּלֶה סִלִּית
(מֶרֶס שְׁמוֹת) .

קְנוּקָאוֹת, (עֲנֻקָּלוֹת) (Siehe)
 קְנוּקָאוֹת, נְחוּלִין (דף ל"ב)
 קְנוּקָאוֹת שֶׁנָּה אֵלּוֹ רִיקִינִין
 שְׁבָרֵץ יִשְׂרָאֵל, מִי כֵן עֲנֻקָּלוֹת
 שְׁמִירָשְׁנוֹ בְּמִקְוָמוֹ.

קנקנות, (פקל שטע)
 קנקנות, בחולין נגמדת (דף
 ז"ב) לא אסרה מורה אלא קנקנות
 שנו, ומרש דש"י נידין דקין הסולבין
 באורך הירך שניד החיבון לגיד
 הפנימי: דאס ערך פקל בשלישי.
 קנקנתום, (קלקנתום שטע)
 קנקנתום, עיין ערך קלקנתום.

Cynara, κυναρης, קנרם,
 α ε τ ι ρ φ ο α ε,
 קנרם, נפרק ס' נבלאים (דף
 ב"ט) הקינרם בלאים נכרם
 נפרק קמט נצוקלין (דף ע"ו)
 צוקן קנרם טבח, עיין בערך
 גכניום (ט"ב פיר' בלזון ימי
 ורומי דרדרים הנורעים נננות
 ורשעים עשו דרים דרים וסם למאכל)

קנשברן קנאברני
 C o n a b r i n i
 קנשברן, בילמדרו וארבע מאות
 G e f a m i l i e n

קִנְקָן , e n a a
קִנְקָן , בִּמְרָק א' בַּמַּעַר אֲנִי (דָּף
מ"ה) הַמַּעַל קִנְקָנִי לַמַּעַר
אֲנִי , בִּנְבִי (דָּף כ"ג) קִנְקָנִים
בִּמְרָק , בִּמְרָק בָּן וּמֵאָה (דָּף י') אֶל
הַמַּעַל בִּקְנָן אֶלֶף בִּמְהֵרָה שֵׁשׁ בֵּן
יֵשׁ קִנְקָן מֵאָה יֵשׁ , וּשְׁנֵי אֲמִי
מֵאָה אֶן בֵּן , בִּמְרָק בִּמְהֵרָה בֵּית
אֲמִי בִּקְנָנִים (א"ב בִּלְשׁוֹן רוֹמִי
כֵּל מִזְכֵּן לֵינָן אִו לִשְׁמֵן נִמְרָק
וּמֵאָה כִּפְלו הַמַּעַל) .

[illegible]

חֲבֻצוֹת , קינוקים
hünbisch , hundewützig,

Digitized by Google

פי' בלשון יוני מולי שטות, עיין ערך
גכדרופוס).

קנס, *Befrafung, Censio*

קנס, בנבא קמא (דף ט"ו)
וסלכתא פלגו כחיקא קנסא בלומר
דכל ממון שאינו משתלם בראש קנס
כוא, בקידושין (דף פ"ג) שלא
אמר רב נחמן בר יצחק לומר שמעלם
קנס כמפתח, פי' שלא אמר רב
נחמן בר יצחק לעולם אימא אביה
יכול למאן, ולא היא כי נחקדשה
שלא לרעהו ולחאי הלכתא? במינ
הכא אם מאן ימאן, דשמצע בין אביה
בין היא, לאו למיפק מיניה נמיאן
דידה, אלא לשלם קנס כמפתח דמעלם
קנס כמפתח נמיאן דידה לאביה, כמו
נמיאן אביה האב עצמו, וכדי קחני
אם מאן ימאן אין לי שלא אביה,
שאל מואן אביה מעלם קנס, למי
שאינה אצמו, מיאנה היא אף על
גב דלא הוי מואן דהא פיתה לשם
אישות והיא אצמו מנין שמעלם קנס?
תלמוד לומר מאן ימאן מכל מקום
(א"כ פי' בלשון רומי עונש של ממון).

קנס, (קנסים) *Ques*

קנס, בשנת (דף כ"ב) והא הבא
כיון דקניעי כרות לא אפשר דלא
למאכל בקנסא ואדליקי, פי' כמו
קיסם, בערובין (דף ק') והא
קא נחרי קנסים, בחולין (דף
ק"ס) איבא ביניהו קנסא, פי'
חמיכות קרשים שאינן כלים כדאמרינן
בעבודה (דף ל"ד) קינסא
פליגו נה רב אחא ורבינא חד אשד
וסד שרי, ולדברי הכל מים אחרונים

משמחתם לבית אבות' (א"כ בביטולאות
הדברים שלו חסרים).

קנמיה, *Burlüchhaltung, Mäßigung*

קנמיה דמרי נישא, במגלת איבה.

קנון, *Ques*

Queschener Korb, Queschell

קכיון, בשנת (דף ע"ד) ובנילם

(דף י"ד) בקכיון ובחמיו לא

יכרור, במ"ק (דף כ"ו) ואין

מוליכין לבית האבל לא בעגלה ולא

באסקטלא ולא בקכיון, גפ' י"ו

בכלים (דף י"ו) הקכוכים

הקטנים הקטנים הגדולים (א"כ

פירוש בלשון יוני סל וזה ענין

הקכוכים הגדולים וגם פירוש

קפרה זה ענין ולא בקכיון

שלא בסלים).

קנוניא, *Ques*

Queschener Korb, Queschell

קכוניא, בנבא מליצא (דף י"ג)

דחיישין למירען ולקכוניא

במ"ק בנא נחרא (דף קע"ג)

ובשרכין (דף כ"ג) כיוצא בו אמר

רש"ג הערב לאסא בכחונתה וכו'

עד שא יעזו קיכוניא, פירוש

רמאות בשביל שחקק כחונתה מן

הערב וחזרת ועושה פשרה עם

בעלם (א"כ פי' בלשון יוני חננה

ושיטוף לעשות דבר רע וכל הסכמה

לעשות רמאות).

קננרופוס, (גנדרופוס) *Ques*

Queschener Korb, Queschell

קכנרופוס, מושלמי דמרומות

מק חמא לא ימרומו כיוצא בגילה

קכנרופוס הן בבית סקנרות

קנבי, (Concha, *קוֹנְכָּה*)

(*q e l e f a*)

קנכי, הנראית רנה פרשת ס"א ויולא הענר כלי כסף וכלי זכב,

רנ כונא אמר קנכי, כלי מטוה

טוה לו הזזה, רנן אמרין

קליות ואנוח, בלמדנו בריש

בהעלוך מנורה של גדול קנכי

של נחש (א"ב פ' בלשן יוני ורומי

שס כללי לכלי מקוער ונמרע אס

הוא ארוך ור). וכעין זה צירושלמי

דיומא פהק אמר להם המדינה חד

אמר מנחם וחד אמר קונביחא.

קנבר, (*q e s e x*)

קנכר, מר' לשם שנו ואחלמה,

קנכירא טרקיא ועין ענלא, פי'

בלשן יוני ורומי מין אק טובה,

ואומרים שהיא על הרוב קטנה כמו

זרע דוקן ואחרים אמרו שבראשין בחוד

האבן נקודות כמו דוקן כי כן שמו

בלשן יוני).

קנביתר, (*q e n e a l o g i e*)

קנביתר, נויקרא רנה אשור אל

ככהנים פרשת סנינ, קרא הקנ"ה

למלאך הממונה על כהרין, אמר לו

לא ולוד את חלו בקנביתרין

של אנומיסן כה"ל וימילדו על

קדר נטים בלשן רומי רביעית

אשר עיין ערך קדר נטים ועיין

אנוס קנביתרין איך נערך קנער

שקיס).

קונטרקום, (*Contracus*)

קונטרום, בריש גמרא דבכורות

(דף ד') שאל קונטרקים הנמך

את רבן יוחנן בן זכאי בכללן של

לויס אמה מולא וכו'.

קני, (*Ortename*) C a n a

קני, נסיף אהילות (דף ל') רני

ונת דינו נמנו על קיני וטכרוס

פי' שם מקום.

קניא, (*q e n i a*)

קניא, בפסחים (דף ל"ג) ונע"ו

(דף ק"ו) נעו מינים ממרימר

מאני דקניא מאי? בכחכות

וכלתא כותים דרב זבד נקונים,

בחולין (דף מ"ט) מייחין לעא

דקניא פי' קניא מחילתו ארש

וסופו טחין אותו בזכוכית, כדגרסינן

נע"ו קניא בלינו נה רב אהא

ורבינא, חד אמר בתחילתו, וחד

אמר בסופו, חד אמר בתחילתו

כלי אדם הוא, ואין לרין טבילה,

וחד אמר בסופו זכוכית הוא ולרין

טבילה.

1) Ein Mineral aus dem Kieselgeschlechte welches auch gegenwär-
tig Müllerisches Glas heißt. Es dürfte aber das griechische
κονία: Flußsand bedeuten.

2) Jedes Gefäß welches wie eine Muschelschale gestaltet ist.

3) Dieses Wort heißt Firsse, und bedeutet zugleich eine
Diamantart, deren Steine von der Größe der Firsse sind (Plln.
XXXVII, 4).

גראַז הקנה או גראַז הקנס .
 צוכה (דף ד') נעץ ארבע
 קונטסין, צעסקא ויהי ציוס
 כלות כיה לו להניח ד' קונטסין
 למחוס עליהם את המזון, פירוש
 קדוה של עץ כנף עמודים בן ובלעז
 שמו קינט' ספר אחר קונדס
 (א"ב פי' בלשון יוני ורומי עץ ארוך
 וראשו חד).

קנטר, ע ס ק ז ע ז א
 Centur, Centurion, ע ס ק ז ע ז א
 קנטר, בבלי מסכות פרק י"ד
 בכלים (דף ט"ו) הקנטר של
 צנאים, פי' במין מעט ושנע של
 צרז שהוא של צנאים למחך בו את
 הכותל (א"ב פי' בלשון יוני עוקן
 ודרבן ודרר חד מדקר וסותר).

קנטר, Centner, Centenarius,
 קנטר, בנכורות (דף כ') ספר
 רבי חנינא כל כסף סאטור בתורה
 פסס לעין, דכניאים ליטריין
 דכחובים קינטרים סון פסספ
 עפרן וכו', בנ"מ (דף כ"ו) וישקל
 אגרוס לעפרן דלא שקל מיניה אף
 קנטרין, ככר זהב ססור פרגוס
 ירושלמי קנטר דהב דכי (א"ב פי'
 קנטרין בלשון רומי שם כללי לכל
 דבר שמכינו מאס כמו מאס ליטריין).
 בפ"ק דקדושין (דף י"ג) פססם
 שני קונטרינקין מכאן אגות
 קונטריסין קונטריסין.
 ס"א קונטירין קונטירין,
 פירוש שסס מאס ונטלין י'
 ממאס למכין שלו הוא קדוש
 כמו שהוא מוכאן (א"ב פירוש

שם עירו שאינו אביו, דיקא נמי
 דקחמי אל מקרי צניה אלא צוכה
 פי' הוא כל צעל).

קנח, abtrenchen, abtrenchen,
 קנח, בנכרות (דף כ"א) מקנח
 ידו נמס ומניחה על השלחן, בפרק
 כ"ח בכלים (דף כ"ד) לקנח בו
 הריחים, פי' בגד שמקנח בו הריחים.
קנח, (קנחם) קנחם
 קנח, צריש נדרים (דף ב') קולס
 קונח.

קנח, קנחם, קנחם, קנחם,
 קנח, צסוף מסכת ידים (דף
 ע"ו) 'סאס אקניטו וילך וידליק
 גדישו של אחר ואסא חייב לשלם,
 בנבא קמא (דף ד') אטו ענד
 ואסא לאו טעמא רבא אית צהו,
 שסא יקניטו כו רבו וילך וכולי
 עלקו מלמתי מר' חקפו מקניטו
 (א"ב פי' בלשון יוני פעל עקילה
 דקירה ובענין אלה פעל סמנדר).

קינטורין, Centaur, Centaur,
 קינטורין, מדרש גראשית רנח
 צרש וידע קין, עד כאן בללם
 ובדמות, מכאן ואילך נחלקלו
 הדורות ונצראו קינטורין מירוש
 בלשון יוני ורומי מין אכשים בלי
 פרצות ונדו ספיטטים שמלחיים
 ולמעלה ביו אכשים מחליוס ולמטה
 סוסים לרפח שהיו כסוס כסרדאין
 סנין ובעל הערוך כניאו צערך
 קנטר.

קנטוס, Stange, Contus, κορυς,
 קנטוס, צעירונין (דף ל"ו) נחמו

קנדי, *Canadē* קנדי, ניווא (דף פ"ד) קנדי
קנדי קלידוס (מלות בלי שטר
במכות לקמיע לרפואה):

קנדיטון, *Conditiō* קנדיטון, נפמקא נדאס סלישי
Seuēst, eingemacht,
דברי מורס נמאן קונדיטון
מס קונדיטון יס גו דבש יין
ופילקלן כך דברי מורס ומלי (א"ב כי'
בלאן רוטיווייט יין כרקס ומנאכ).

קנדיל, *Segezeiug* קנדיל, קונדילין עיין בערך מל
(א"ב מלס וואינס נמלאס בנאסאס
שלו ופירזשס בלאן יורי טבעס ונב
אומיטס באגרוס).

קנדלא, *Canalea* קנדלא, מדרש מדבר רנב פירש
Zeit, Zeit,
ויהי ביום כלות מלס כהדא שאימא
דקנדילא דמיא ופאסאט מעדנבין
כדא וקא דלקא מן גניסון פירש
בלאן רוטיווייט עיין ערך גער.

קנדרם, (קנמס *Sei*) קנדרם, עיין ערך קונמס.

קונדריקון, (קריקון *Gie*) קונדריקון, בעל הערך גרם
קריקון עיין סס.

קנו, *Kenas* (ק. *Fig.*) קנו, נאמורה (דף י"ו) אמר רנב
חורגיס דקנו סוכ, דיקא נמי
דכמיב סקכוי כלומד אקרא על
סס בעל סמו כמו אקרא סרס על

קניגיא, *Agge* קניגיא, אסעקעטעא, אסעקעטעא
Agge, קניגיא, ננאס נאמא (דף פ"ס)
עמיד נדריאל לעאט קינאגיא
עם לוימן, נאמא נאמא לוימן
נאמא, נאמא (דף ס') ויהי מלס
דנבס קינאגיא סיס או נאמא
סיה? נע"ו (דף י"ט) ונדרך נאמא
לס עמא שלס עמא נאמא
מ' כנאמא נאמא לרדוף מות
והוא נאמא לסס. נאמא נאמא
פירש ל"ג ונאמא נאמא נאמא
לו קינאגיא נאמא, אמר ליה אי
איכא נאמא נאמא נאמא נאמא,
נאמא נאמא נאמא נאמא. נאמא נאמא
ויהי ביום נאמא נאמא נאמא נאמא
נאמא ונאמא נאמא נאמא נאמא
לריקיס לעמיד לנא, וכל מי שלס
דאס קניגיא של אומא נאמא
נאמא סוס נאמא נאמא לעמיד
לנא (א"ב פיר' קניגיא בלאן
יוני לידת מות נאמא נאמא קניגיא
סלד אומא).

קניגיא, *Werkmeister, Maschinist* קניגיא, נאמא נאמא נאמא
נאמא נאמא נאמא נאמא נאמא
נאמא נאמא נאמא נאמא נאמא
כל אומא נאמא נאמא נאמא
לנאמא נאמא נאמא נאמא נאמא
(נאמא).

קנדיא, *Kanz, spizig, schaf* קנדיא, קונדא נאמא נאמא
נאמא נאמא נאמא נאמא נאמא
נאמא נאמא נאמא נאמא נאמא
יין קנדיא (2)

ובאזרו קטנין קטנים שם, ויפוק
 ויפוק שמו קנינא כדגסינ
 בנינה (דף כ"ב) קנינא שרי,
 פ"י למחך ראז הפחילה אעפית
 נחלה, ויש מי שאומר כנן לבוקה
 שהיא עשה כחיתות עלים קטנים
 אם כותל בשנת מאותן העלים של
 אחיה כן באור שרי.

קנבם *Canf, Canabis, αμβραβισ*

קנבם, נפ' ב' בכלים (דף כ"ו)
 היחס שלהם זרועם קנבום או
 לוף, ובפ' פ' (דף כ"ט) הפקנב
 רבי טרפון אומר אינו כללים, יש
 שפרשים ממני חבלן הוא כמו כמון
 שמשמים בקדרים, בכל סבגרים
 פ"ק י"ט בגנעים (דף כ"ו) וכן
 הפסוק וס קנבם שטרן זה בזה
 פי' מין פתחן ובלעז קנב'י: בפרק
 כל כחצי בשנת (דף ק"ב) נמרס
 י"ח כלים הקנבם של פתחן פירוש
 הוא חלוקה סתמית שלושין אותו
 לא על צדו אלא על אונקלי ובלעז
 גוב"א והוא חתם הסלוק שלשעלה
 (א"ב פי' בלשון יוני ורומי מין
 ענב אשר מקוטיו עושים בגדים
 ומחרים ענים).

קנבק *Canf, Canabis, αμβραβισ*

Forbeerfuchen, Pfefferfuchen
 קנבק, בפרק קמא בלחם תחילתה
 סופגין וסופה עיסה חייבת בלחם,
 וכן סקנבק אורח חייבות פירוש
 בלעז מוסטנולי *Mostacciolo*
 וכמו שרגמנו (א"ב פי' קונביקס
 בלשון רומי מין ריקים עשים כמו
 קער' ובתלמוד ירושל' כח' קמיקע').

והקנב כנר פירשו בערך
 פ"ק. נבנא מליעא (דף ל"ו)
 ובבבא נברא (דף ק"א) ובגטין
 (דף מ"ו) פלוגמא דרבי יוחנן
 וריש לקיש נקכין פירות כקניין
 בנין, רבי יוחנן אמר כקניין
 בנין דמי וריש לקיש אמר לא,
 נבנא מליעא (דף ע"ה) והקונה
 אדון לעלמו, ופאי כינו זה שחלה
 נכסיו בעונו כוכבים פי' דהשקט
 אפי' ואקיל לכו מיניה וקאמר כיון
 דקא. מודית לי ידי' כינחו לא
 שביקאם לכו לך ולש איל למחא
 אסרית, דהינוקו קנבם אדון לעלמו
 דמי בלוקל אור עד פער אינו
 דשאי לאו משם, בקדושין (דף ט"ו)
 קכ"ו קפ"ן עולם פירוש זה
 הכרע, גמטן (דף מ"ד) וגם
 שני המינים הגרים עמכם מהם
 מקנו אחס קונים מהם, ולא הם
 קונים מהם, ולא הן קונים זה
 אחיזה וכו'.

קנבאות *Canus, Canis*

Canus, Canis
 קנבאות, נבנאם (דף פ"ח)
 ובמק קנבאות של קילבום אבראי
 חיטוק' כי בלשון יוני חרורי הכונע'.

קנב *Canus, Canis*

קנב, בשנת (דף ע"ד) הצי מן
 דקניב סלקא חייב אחיס, פיר'
 מי אחיך מרדן הסחונרין בקרקע
 וס (דף קי"ד) י"ח שאל להיות
 בשנת מחר נקניב ירק, בפרק
 י"ו בכלים כלכלה משיחוס ויקנב
 פי' לאחד שחוסס קסימת הכלי

ק

ק

של מידין לא יחזיר ואם החזיר פטור
 אבל אם חזר וסמך בדרך פירקין
 דבק כדי ליתן בראש הספסוף שבראש
 קכס של מידין, ויש מפרשים של
 סידין סומכין סמך אה כבית
 שיהא לכן משימין קכס זה על גב
 זה כדי שיהו מניעין למעלה, בפרק
 י"ז בכלים (דף י"ז) קכס של עמי
 שיש בו בית קיבול מים מיר' קכס
 חלול שזהו בו המים, בכלי מחכות
 פרק י"א בכלים (דף י"ב) קכי
 מכורה טהורה, ובפרק י"ב (דף
 י"ג) קכס מאוננים של סרוקיות שמה
 ובפרק קמא בעוקצין (דף ע"ו)
 קכס של שינולת שלשה טפחי', נפולין
 (דף מ"ה) ג' קכי כוון, חד פריש
 לריאה, וחד פריש לליבא, וחד פריש
 לכבדא.

ק

ק, נדרים (דף ל"ה) מקריב
 עליו קיני זנים וקיני זנות
 וקיני יולדות, פי' זה בעל שלא
 ראיות חייב להקריב ב' מורין או
 ב' בני יונה, ועל כן נקראו קינים
 שנוהגין לעשות ב' ב' ננריכה דבחיב
 כי יקראו קן לפור, בפרק ג' באבות
 (דף ט') קינים ופחית כרה כן
 הן גופי הלכות פי' מסכת קינים
 והלכה, נדה (דף ל"ט) נדה ופחית
 טכ"ז מנין, כלומר אלו הדברים
 הן גופי הלכות וקטין מקומות
 וגימטריא פפראות לחכמה כלומר
 פדי הן לחכמה כמו פורפירא לפרס,
 צימא (דף מ"א) ובברייתא (דף

כ"ה) אין פקידין מפרשות לא
 או בלקיחה נעלים או נעמי' כסן.
קנא, *Seiden, eifer*, קניון,
 קכא, נגמין (דף ד') וקינס
 ודימוכה ועדעדה, מי שיש לו קנאס
 על חבירו ודומם, שכן עדי עד
 עושה לו דין, נסופם (דף ב')
 מאי לשון קיני' דנר המעיל
 קכאס כינו לנץ אחרים, אשר
 רב נחמן אין קיני' אלא לשון
 הפרזה, וכן הוא אומר ו' קנא
 ה' לארצו וגו', נמנילס (דף ו')
 קכאס אה מעוררת עלינו, פירוש
 כיון שחיבתו ושיקנע לדורות יכו
 האומות שומע' הדבר הזה ומתקבלי'
 ואומרים נאלם גמולכם. נמנהדרין
 (דף ק"ג) מאן דפרע קכאס
 מחריב קיני' פירוש מי שפורע
 קכאסו ומחמוסחריב כי מוכח
 נכות סירעאלי שורש ממחלמו.
 נדרשית רבה פרש' מ"כ ונאל
 הפליט אשר אברהם זה קונין
 הוא כלומר קכאס, נמנהדרין
 (דף פ"א) הנועל ארמית קנאין
 פניעין בו, פירוש מי שמקכא
 לשם שמים כמו פנחס דכתיב ביה
 נקאלו אה קכאסו.

קנאה, *Selbstebeiz*,
 קנאס, ויתבהו לנורף חרגומו
 ויכנחם לקנאס וכן ולורף
 נוכח ירקענו.

קן, *Beßgen, erwecken, laufen*,
 קן, מרס קכין ומסנה כנר
 פירשנו בערך מרס, על שם מקנס

זה הגט לשמה דיו, ורצו הדין
 שבע קל קל פום שבע חיתוך
 מקולמוס וחיתוך המגילה שחך הסופר
 לכתוב זה הגט, שכן בלשון ערבי
 חיתוך מקולמוס קורין קטע אלכנס
 וחיתוך המגילה שחך הדין לכתוב
 זה הגט קטע אלכנס. פי' אחר קן
 קלמוס דשבע דאמר ליה לסופר
 חתן קלמוסך לזיך הגט חתן מגלחך
 שטח סקלף. פי' אחר שבע קל
 חיתוך מקולמוס וקול חיתוך המגילה.
(קני) קנה, *Kauf, Erwerb*,
 קני, נשבעה (דף ל"ט) לשפוקי
 מקניס דרבנן, נפיק ד' דברים
 מסודש (דף כ"ה) שהוא נברא
 דאמס לקמיס דרבנן וכילי עד אייתי
 קניס ומילא הכו זוזי וכו'.
 נאנת (דף מ"ז) קנה של סיידין
 לא יחזיר ואם החזיר פטור אבל
 אסור, פי' רב גר שטח קנה של
 לזידים הוא ולא של סיידין ומורידן
 בסן העופות מן האילנות הנבובים
 נדבן, כדארינן בחולין (דף כ"א)
 דנקא אמימר אסר משום רישוק
 איברים כשנבוב שלשים אסר או
 אסר או יתר אין מגיעו קנה אסר
 אלא או ד' או ה', ומתקין אותן
 בדי שיהא נכנס עיקרו של א' נרשא
 של זה והעליון שבכולן מלוכלך נדבן
 ומלכלך בכפיו של אסור ונדבן
 זה נזה ונופל, ובנין של אותן קנים
 קן הוא מקני הסנודש אף על
 פי שאסור, לזיך המחזיר קני
 סנודש נאנת פי' שטח, קנה

וכיה סביו דלש טלס נבבן, וסיו
 ראשי גליוס רגילין ללבוש סנודש
 דאינון קסרי ולסמך לפני מלכי
 פריסים, עד סוף מלכות פריס,
 ועל דבנין נחן לארץ ישראל וסיה
 אב בית דין, לפיכך אסר לו אס
 כועילה ד' סנודש אל דלש גליוס
 שלבש אביך להיות אב בית דין, סלס
 דיי לך ואם ונקאס להיות גם נאיל,
 זה פירש רב שרידא גליוס ובעין זה
 ספירש פירשנו נערך כפך. סגרו
 סקיס מ'. קסרו סקיס על נאריסון
 (ס"ב פי' בלשון ימי סנודש חסמון
 סבאיש אל נאס).

קמרין, (קלמרין *Kalmari*)
 קמרין, נאנת (דף פ') אס
 אסר בקולמוס ואסר אסר נקומרין
 פירש כמו קלמרין שפירשנו
 נקומיו.

קמחין, (קמח *Kamach*)
 קמחין. נג'ה פירש ל"ד וקדשו
 אסין, אסר לו אף על פי כולן
 עומדין חין לזיקס אבל אבי מעני
 קמחין עלי נאנל (ס"ב ננוסאסות
 סמריס דברים אלו ונמלאין. נפרקי
 רבי אליעזר, והניסס נעל סילקוט
 אבל כחז קמחין עלי וכן מתקן
 סגסס עיין ערך קמח שפירשנו
 (לכד).

קן, *Kan, Schnitt, Zubereitung*,
 קן, גדיס גמיר דגמין (דף ז')
 שבע קן קולמוס וקן מגילסא,
 פי' אפילו שבע אסר הנעל כחז
 גמ. לשאפי פלכיס שאפי סגסס ורשא
 ססופר סלקס מקולמוס והמגילה לכתוב

בלשן יוני ורומי מכסה מקוער,
ונפרט אומרים קן סיונים לעגלת
לב ואומרים קמרוטון לכל דבר
שכח כמין קינה).

קמרא, קמרא, קמרא, קמרא, קמרא

קמרא, בהוריות (דף י"ד).

אמר ליה, רשנ'ג לרבי נתן כבי

דלסני לך קמרא דלנך לטכוי אב

בית דין, למכוי נשט מי אפני לך?

פי' קמרא סגור. שטנדין אומס

באגנט אלס שהיא רחבס יותר משננט

וקבעין עליה כסף והוא ושנשי

מלכים לנשין אומס, וזו דגריסין

בשנה (דף כ"ט) אמר רבי יהודה

קמרא שרי, איבא דלסרי

לרובא, ואמר רב סמרא שרי

דכוס אטלת מוכנת, איבא דלסרי

אנסכא ואמרי רב סמרא מידי

דכוס אלגנט של מלכים, וסידוש

רוקתא מטלית שנושין מעשה

אורי וקובעין עליה סמיכות אל כסף

זל זכר, וסדמין אומס לטלת

מחכנת ומותרת בשנה, ופי' נכאל

חושין שנושין אומס מעשה עבות

כשרתת וכלכנט וקובעין עליו

סמיכות אל כסף זל זכר, וסדמין

אומס אלגנט של מלכים ומותר בשנה,

זה מעשה דרנן שמעין בן גמליאל

כשניקא רבי נתן לסלוק עלולמיות

כשיט שהיה רבי נתן צנלי, ונכמה

מקושרת אמרינן רבי נתן בבלאס פוס

וסמית כדס וסח פמן קוסקמי
(וכס).

קמקמא, Stegelmatter

קמקמא, מרקס קמא דמכנת

שנת בירושלמי קמקמא מחנניד

סו פירש הספרש מין נהש: (ראש

הצנלי בנ"ק (דף ט"ז) ונמסרינו

עיר ערסר).

קמר, bebeden, bebeden

קמר, בעירובין (דף פ"ט)

מנשין לרד לקמור, נפרק ג

באסילות (דף כ"ז) נב שחא קמור

מחת הבית, ונפרק ס' תגור שחא

עומד נחך הבית ועינו קמורס

למן פי סגורס.

קמר, Camara, καμαρα

קמרומין, gewölbt, καμαρωτος

קמר, נפרק י"ד בכלים (דף י"ו)

כסא שחא סמיכות קמרון שלה,

ונפרק י"ט (דף י"ח) בקמרון

שלה בזמן שחא קניע סיגור לה,

פי' הקונס של מעלה נראש סמיכות

שחא בסוי שלה שחא קמרון,

כדאמרינן לנ דומות לקמרוסתא

לעניין שש עגלות לב. ואמר רבנן

שפי' לנ קמרוסתא שחא קונס

אלא יאלט צו העין וכוס בלבים,

בנראשית דנה פרש' ל' רבי נחמיה

אמר כמין קמרוטין סיסמא ל"ב

פי' בלשן רומי פעל סננת בנין

מקוער כעין קונס ופיר' קמרון

1) Jeder Ort mit einem gewölbten Dache, als ein bedeckter Wagen u. dgl.

אחד לם' עשרין, נספדס וסנלס סל
בני ססרן ו ק מ י ל ה חד סלנע,
כנר פירשט בערך סלנע.

קמץ, *Q u a m m e l n*

קמץ, נכחונס (דף ע"ו) סמקמץ
וסמלרף נחשט גמרס סלי מ ק מ צ
סמר רב יסודס וס סמקמץ לוסס
כלבס וסכיס מ ק מ צ וס בערפי קסן.

קמץ, *Q u a m m e l n*

קמץ, נלחט פססס יס סרגוס
נחד קומליס וכן סרגוס סופר
קומץ.

קמץ, *Q u a m m e l n*

קמץ, נברכיס (דף כ"ד) סדר
סקנ"ס קומלס ונקניס וסחיס
ללסריס, נסוטס (דף ל"ס) סנש
דדמו לקסלי נלילני פי' סניס,
נינמוס (דף קכ"ס) ודלמס קרלס
בעלמס סכיכו לסו דלסיקו ליה סחט
כלני (ס"ב סרגו' ונסו בעינינו
כסנניס וסוינל בעיני נסשנל
כקמלין).

קמץ, *Q u a m m e l n*

קמץ, סרגוס נפסיק נרס דירי
ורמס לך ללני עינל סדלס קמיץ
פי' סגור.

קמקום, *Q u a m m e l n*

C o c u m a, Q u e f f e l,
קמקום, נשנל (דף ס"ח) וסחנח
כוס דמיס סכוסס דקום קום ס,
נפ' ג' בכליס (דף ס') קום קום
סניקס ועסאי כוסס וכו', פי' לשין
יח סול ולסן לעו קוקום"ס, וסיו
יכול לקנל סח סחסיין בלוק סמיס
סמיין מיסיין כוסס (ס"ב סרגו' נספוק

קמע, *Q u e m m e l n*

קמע, נסססיס (דף קי"ב) סוכל
סרינל וסוליס קימעס פי' מעט.

קמפון, *Q u e m m e l n*

Q u e m m e l n, Q u e m m e l n, Q u e m m e l n

קמפון, נסכדר נפרק כ"ג נפליס

(דף כ"ס) ספיסן סל סוס סמל

סוש ספני סעומדן. עליו נסמכין,

פי' גדה ססוקין כו סמלכיס סמו

נלסן יח קמפון וס נלסן לעו

סול קמ"כו (*Campo*), נסססל

דוסיי נלסל סוליס כרוו וסמר כל

עסלי יפקן לקמפון, נויקדל רנס

סרסל סל סחי ער ססס וסול ער

פיליס כרס נמדיכס וסמר כל עסל

יפקן לקמפון סניל סולדל וכו'

ונססור סל סכסיס סרסל ודקסר

סלסיס כל מי סילקוט וסכל ספני

סניעיס מיוו ססירין סולו נססעין:

ס"ס קכסון. (ס"ב פי' נלסן רומי

סדס סרוס סן לטייל סן ללסוק).

קומפרומיסין, *Q u e m m e l n*

Q u e m m e l n, Q u e m m e l n

קום סרוסין, ירוסלי דמוער

קסן סרס וסלו סגלסן וסערי כרוין

קום סרוסין וס כורר לו סחד

כן נקדלו נלסן רומי.

קמץ, *Q u e m m e l n*

(ס"ב סרגו' וסחנח

קמץ, נקדוסיין (דף ס') וסחנח

סמר סקמלין פי' כל ס' מוליס

קום סן סחלס סכניעו וסול סליס

ססס סכניע כידו עיין בערך וסר

קום סחד לעסרין סחד קום

קמים, C o m e s ,
Minister, Straßher
קמים, בראש ויקרא רנה מדת
והיא ינקיט, רני דרכיה אמר מן
הדל מבנין היה ועלה ונחמנה
קו מים אספוסאיריאון.
בירושלמי ובאסוד אל הכהנים פרשת
סה יתרו חי ליה להבוא גברא מאן
עניד קומים קלאטור אכא
עניד בלבא ופמרא. וסמקא דהעופר
ווי ליה לפבוא גברא דכוס עניד

קמץ, ח ל ה i e
קמץ, x m u i e t
קמץ, נצח (דף ס') ולא
נ ק מ י ע, נפרק כ"ג בכלים (דף
ל"ה) הכדור וה ק מ י ע והאזנים,
נעבדים (דף ל"ט) וננכרות (דף
ל') מעשה נאח אמת נבטח לעבר
והיחס ק ו מ ע ת לו תמילן עלירו
נאח לע"ה והים' קושרו' לו קשרי מכם
על ידה (ח"כ מ' ענין קצר וישרפות
נקשרת בגרון או נאכר מן האגרים
וגם כפנים נקשרים לרמוק),

Digitized by Google

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

קמין, *καμινος*, Caminus ,

לחלוקה קומי מפי שקדו לסלכו

הים, מי' כגון מלכות ויון שקוללך

שער ראשיהן מלפניהן עד האון

כלפי מלח כולו, ומנחתן האער

שכר העודף, טומה ומפפר

לחוריהן, במעלה (דף י"ז) כלך

רני ראובן בן אינורונולי וסימך קומי

והכל וישב לו ביניהן וכו', [בסוף הוריו]

(דף כ') ובמ"ק (דף כ"ב) על כל

הממים רלס מנדיל קמ' אפה שלו

רלס אינו מנדיל על אביו ועל אמו

מנדיל פי' מנדיל קמ' אפה שקורע

בית לואר ממש אינו מנדיל שקורע

למטה משה] (א"ב פי' בלשון יוני

ורומי למה ותלמי שער, וקמ'

אפה כמו לפני עין ערך קמא).

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

קמליא, *καμολία*, ¹ Cimolia ,

1) Eine weiße Thon- oder Bolusart von der Insel Cimolus, welche man zum Waschen benutzte, und die nach Plinius (IV, 12) die Zeugnisse von Flecken reinigen soll.

Zusammenstürzen , קמט
 Zusammen , קמט
 (דף מ') , צפרק ו' כנגעים (דף מ')
 הקמטין , שכלאר , וצפרק ו'
 (דף מ') , בקטן וכולד בקמט
 ונלכ , צפוק פרק ס' , צמקואות
 (דף ס"ה) , בית הספרים וצית
 הקמטים , אינן לריבין שיכל צכן
 המים , פיר' בנצרת תומי שיסיה
 ואחמל תומי שיסיה ותומי דדה שמן
 קמטין , כדמנן צנדה (דף מ"ז)
 משיעלה הקמט חמת הדד , צנ"ב
 וצנ"מ (דף ק"ב) , אחר שחבלה
 כנצר ודבו הקמטין כחערן הנצר
 וכחפסו הקמטין . צענודה (דף
 ס') , וכנדה (דף מ"ג) , אחר ריש
 לקים קנה בקומטו שלז והסיט
 צו אט הטכור טכור ומלי (א"ב)

מוקיים חשיב לים כמלך דליתים
לאסדרש בעיניה, גקדל קם כחלב
מקורש שהול קם ועומד וליט כנר
ונלשן גמדרש כקדל קומא, פבל
מה שנקדל מיל סלכ בלשן משנה
גקדל כמיוכי דחלבס בלאן
גמדרש): דש"י זלמי' כרננו כעריך
וכתנ קום משגל (Meaguel כמו
שחרגמנו) היינו נמיורי פלגל.

קם, *Ecclēte, beclēte, eaffelēte, aufelēte*,
קם, בג"ם (דף מ"ח) שאני כני
כיון דקם קם, פיל כיון שמשמין
כך יעמוד כמימולו לעולם, בג"ב
(דף קנ"ו) מקיימי קוליס כיון,
דני אליעזר לעמיה, דתק בפרק
ה' בבלאים (דף כ"ט) ססקייס
קוליס בכרס, ר' אליעזר אומר
קידש, וחכמים אומרים לל קדש,
גריש גמדרש דמשקן (דף ז')
ונמכוס (דף כ"ח) המכנז והשחכס
בבלאים לוקם, דני עקיבא אומר
לף ססקייס פיל שרואס בללס
זרוע ולינו עוקרן, וסס (דף י"ו)
ונחולין (דף קמ"ט) הניחל למסן
דחני קיימו ולל קיימו, פלל
למסן דחני ביטלו זלל ביטלו כסס
דלל שחטיס לל עבדים לללס,
פירש קיימו קייס עסס שסס
פטור, לל קייס סייג, כייט
דחיקל למימר לחקוני ללויס פול
דלמל, פלל למסן דחני ביטלו סייג
כיון שהסכיל הניחל לבלגיס פול
דחייג דכס לל אפסר למשרפס,
פלל הילל סס הכותר כמו שחול,

לסדר, כ"י אפס"י שזקוק כפס של
רלל לגרס ערי מדלריוחל דל
יחודיס ספרס בזק ער שחתן על
רללס דנר ספר סכל בזלר בקלסס
לן כס משוס פריעס פרלל, נב"מ
(דף ט') קלסס מינח כייט,
ובנגין (דף ע"ח) לחיקס לו למח
קלסס סרי זו סגורסח, כפרק
י"ו בבללס (דף י"ו) הקלסס
מזימסוס כ"י קופס קענול דומס
לקלסס דנט, קוללסס מלל
עיין דקלכסי (ס"ב פיר' בלשן
יוני דומי מין סל עסו מנמל לו
מנללס וגס סלס סול סל כספ חסב).
קלל, *Beclle, Becllement*,
קלל, כפרק ד' בזנין (דף ט"ח)
על פמסוס ועל סקלל, פירק ז'
בכללס (דף ח') סקללס של
בעלי כמס שחכמס, עיין כפרק
סליס סרוביל, פ"י בננין סניג
שחול כמין כית קטן וכסס חול
לכירס כמו שספרו לעניין ריחיס
פלל לל סל סקלל, וס"י קלל
כמס לריחיס סחכמס.

קם, *Beclle, Becllement*,
קם, בנדרלס (דף כ"ח) הכודר
פון סלכ סותר כקם, פ"י היינו
בסיוצי דחלבל שלועזן סו"רו (Suero)
בלשן ססרד וכמו שחרגמנו) וכול
סלמין, דני יוסי סיסר דקס סכר
יס כהן למלוי חלב (ס"ב חלב מקוסר
ונקסל ונכדיל כחוב כירושלמי סכו
בקס? חלבל מקערל, ונמדרל
דירן כע"י (דף ל"ח) כענין ססר
גנינות כבא כיון דלוקומי קל

קם, *Beclle, Becllement*,
קם, בנדרלס (דף כ"ח) הכודר
פון סלכ סותר כקם, פ"י היינו
בסיוצי דחלבל שלועזן סו"רו (Suero)
בלשן ססרד וכמו שחרגמנו) וכול
סלמין, דני יוסי סיסר דקס סכר
יס כהן למלוי חלב (ס"ב חלב מקוסר
ונקסל ונכדיל כחוב כירושלמי סכו
בקס? חלבל מקערל, ונמדרל
דירן כע"י (דף ל"ח) כענין ססר
גנינות כבא כיון דלוקומי קל

קלש *schmachten, schwächen*

קלש, גרש ערובין (דף ג')
 וטלי שכל במכסה כשירס דאמר
 קלוש, מנו כמי כמס קלוש?
 פי' ראש בקורה כאלו היס קלוש
 וכסוף כלל דמוכס העליון כאלו
 נכסר במסור וממך וכאלו אינו,
 וכו' קודש כולם שהי' חלי עש
 דעונות המחתך כולו בדרך עשירים,
 ולפיכך המנוי בשר, במ"ק (דף י"ג)
 מחפין את הקליפות בק, רבי יהודה
 אומר אף שבעין (גמרא) מחפין
 אקלוש, מירוש מחפין דענפין
 מרועקן זה מזה מעבין אשמוכי כוסך
 בענפין זה לזה, ביצמות (דף ק"ג)
 פשיטא דרש דעתא קלישתא
 הוא, בנדרים (דף ס"ח) בעל
 מינו גיזו לו פיקלש קליש?
 (א"ב תר' רטפס בשרו איתקליש
 במריה ענין קלישות ודקות).

קלת *Calathus, αλαθος*

Abförschen, Spinnförschen,
Stume n f e e n
 קלת, בסוף בכורים (דף כ"ו)
 בקלות של כסף ושל זהב, בב"ק
 (דף ל"ב) מנא כל מילתא דאמר
 רבנן בשר עניא אולא עכיות?
 דחקן עשירים מצינים בכוריהם
 בקלות של כסף וכלי, בכחונות
 (דף פ"ב) עשירות עושות אומן
 קלותות של כסף ושל זהב, בבבס
 (דף י"ד) אדם מביא מכה במוך
 ביתו בקלותות של כסף ושל זהב,
 בכחונות (דף ע"ב) קלותה שפיר
 דמי דמ יהודית אשילו קלותה כמי

אמר שלש שהליתו בילין ועשה
 ישמעאל פשוט ולא חסר קילרין
 שלו כלום פי' אחר כלשון ית קילרי
 וכלעז זילוי"דו.

קלר *α ο λ λ υ ρ α*

α u e n, α ε ο ε,
(α e e n f e m i g),
 קלר, בויקרא רצח בראש אחרי
 מות ובמסא דאחרי מות ויקחו את
 פאליהם ויאכלו וישחו, וכי קילורית
 עלת עשהן למיני? פי' שמענו שיש
 מקום שקורין לעונה קליר, על כן בקרא
 רבי אליעזר הקליר שאכל
 עונה שהי' כח"ה קמיעא וכתפקח
 (א"ב מיר' כלשון ויניורומי עונה ומין
 פה). ראש ערך קרב ועדך רב.

קלר *C o l l a r e*

Gallette, Galteifen,
 קלר, נגטין (דף ס"ה) ונסף
 טול ילא בקולר ואמר בכחונות
 לאחמי, במ"ב בכלים (דף י"ג)
 בקולר סמא, בסנהדרין (דף ז')
 י' שושבין בדין קולר חלוי בלואר
 כלן, ביצמות (דף קכ"ב) מעשה
 בקולר של שני צני אדם, בשנת
 (דף ל"ב) סז בראש דומה כמי
 שחנכו בקולר. נתן במופליטים
 תר' ירושלמי שלילן בקולריו, ו
 ויחנכו בסוגר חרגום ויפנוהו
 בקולרין (א"ב פי' כלשון רומי
 סגר הנחמן בלואר השבויים והחייבים
 ובנסחאות כמוב כפיתין בקילריו).

קלר *ε f e i f a f t*

קלר, בסוף במסכת יצמות מעשה
 בקולר של שני צני אדם מיר' יאמר'.

ור' חלב בצרף אל שקטא . בויקרא
רבה זאת פהיה ופסקא דומאמר
ליין ופסקרות עיני' ריש לקיש אמר
בקיל' וריית אדומס , פי' כחול
אדום ודומס לאחר ממיני דם
ומכסיק הדמע (א"ב פיר' בלשון
יוני ורומיי שם כללי לרפואה אצ
לורפה ארוכה וענולס ונפרע אס
היא מתקונת לקולי עינים , אבל
קילורית בלשון יוני מין אדמה
לצנח הכאס מאי סמיא ונקראת
בלשון משנה סס ומתערינת נרפואות
לעינים , לכן תהיה הגרסא קילורית
אדמה וזה פירוש ומסקרן
עינים , כי בלשון יוני סקירא מין
אדמה לנח עיין עיר סס ועיר
(סקירא) .

קלר , *Cellarium, κελλαριον, Behälter, Vorrathskammer*,
קלר , בנראשית רנס פרשת י"ט
וינרך ובי הקילרין של מלך אסר
כלוס , ונפרשת כ"ג רפע מאס ונפ'
נ"ה לפי שחרב מקומה של אדום ,
ופבקו העונדים והאנים , ולא חסר
קילרין שלו כלוס , ונפרשת ס'
וה' נרך אס אברהם נכל , רבי לוי

ובמנילה (דף י"ו) נסס נסיקרא
נקומס וצק לקכסום צד"ט
נפרה (דף כ') דיו וקומס
וקלקכסום , נעירובין (דף י"ג)
דנר אחר יש לו וקלקכסום
שמו , ונסוטה (דף ב') פיר' בלעז
ויערי"אולו ובלשון ישמעאל אלזאג
(א"ב פיר' בלשון יוני ורומיי מין
דומס וך כמו זכוכית , ופה פירש
בעל הערוך ויקראוהו הרומיים בלשונם
דיו הננעים כי צו יולנעו עורות
שחורים זה מאמר רבא בר שמואל
במסכת גטין פירחא דלואכפי) .

קלקס , (לורף e h e i e)
קלקס , בערך קרקס ונערך
הלקט (א"ב פי' בלשון יוני ורומיי
וישמעאל שרש של מין נטע הגדל
בנ"לים ובאכל ו"א שחא שרש פול
המלרי ויש חולקים) .

קלר , (י *Salbe, κελλαριον*)
קלר , נשנת (דף ע"ו) מים כדי
לסוף בהן אס הקילורית וסס
(דף ק"ח) טובה טיפת לוכן בנאחית
ורחילת ידים ורגלים נחמין ערבית
מכל קילורין שנעולס , נדרה (דף
כ') מעסה ומלס רבי מאיר בקילור

zum Schwärzen atramentum sutorum genannt. Verbunden mit
Galläpfeln wurde eine Tinte daraus gemacht.

1) Eine Massa welche wie die *κολλυρα* (*κολλιξ*) von weichen-
förmiger Gestalt war; vorzüglich eine Augen salbe. Nach *Μυσσα-*
phia bestand sie aus weißer Thonerde, welche auf der Insel Samos ge-
funden wurde. Nach *Dioskorides* aber war es ein Stein den man
in der spanischen Erde fand, und als eine Augenarznei benützt wurde.

קלס קליקין וי"א על שם קליסין
קלסין, ידועים שם בעל כבי כל
שליש לו שלש דור אחד מקיף שם
בעמוד, ראשון שומר כל ששן לו
שלש קליסין אחד בלנד, שלו כן
גריסין הקליקין שלו גריסין
המרוצין, ראשון שומר ששן לך
מרוצין וכו', זה בסוף ששש
מעצות, שלשן גריסין קליקין
שלו המרוצין, שני רבן שששן בן
גמלי"ל ששן מרוצין שששן ישי
ברשעים שששן רבן ברכים ופס
חניק גופה של בהרם ברכים הקליקין
מרוצין וכו' (א"ב מ' בלשון יוני
ורומי מין בנד ולבז עזוי משער
חיסים ועזים והיה נעשה בששן
קליקין ועל שם שער זה כלשון
שששין בעלי שער עב וסמינד קליקין,
ויש שששין בעלי שער עב וסמינד
בלב שששין החזה וזקן ונבית הסמרים
ושלשן בששן קליקין היה גרים
פיחד הלאה גרים הקליקין).

קלקלון, קלקלון, קלקלון, קלקלון

קלקלון, נעזרם (דף כ"ט) כל
שששין למים מן הקלקלון שששין
מים ושלשן שששין קלקלון
וכלי מ' כינוי לקלעים הוא לארצה
לומר קלעים כמותן של בית המקדש
סביב נכדי שלשן כינוי לשון אחד.

קלקנתום, קלקנתום, קלקנתום

Chalcathum¹⁾

קלקנתום, נששן (דף ק"ד)

קלקין, נששן (דף כ"ד) פ"ר
ששן ששן לי שלשן ששן שששין
הקלקין וששן שששין נששן שששין
(דף ע"ה) וששן הקלקין וששן
הששן מ' קלקין שששין שששין,
ששן שששין שששין. מ' ששן קלקין
וששן שששין שששין שששין שששין
יון שששין קליקין בנד שששין שששין
של ששין וששן קלס וששין שששין
שששין שששין ושששין, ששן שששין
שששין שששין, שששין שששין (דף
כ"ה) השששין של שששין הקלקלון
וכשששין מ' שלשן של ששן וששן לו
כימין וששן ששן שששין שששין
מ' שששין שששין ושששין שששין
גיל"ל (Cilicio) (ששין) שששין
שששין שששין, וששן שששין שששין
(דף כ"ה) שלו שששין שששין קלקין
הששין מ' הששין ששן הששין שששין
ששן שששין קלקין, שששין שששין
(דף כ"ה) גופה של שששין שששין
הקלקין מרוצין שששין שששין ט'
שששין שששין קליקין שששין וששין
שששין שששין, מ' כל שששין שששין
ששן וששן לו שששין שששין שששין
שששין שששין שששין שששין שששין
ושששין שששין שששין שששין שששין
שששין שששין שששין שששין שששין
שששין שששין שששין שששין שששין
(דף כ"ה) וששין שששין שששין
שששין שששין שששין שששין שששין

1) Kupfervitriolwasser vom Gebrauche der Schmelzer

נבל מטעם דין וקל פנדר
(ס"ב סי' בלאן יוני גונב פנדר).

קלפם, קלפם, במסכת פרושות פירק שני
מדרן בקולפם ין שחרם על
פאכלין חזן מרעניסן, וסאזים
גדולים ראויין לפלס וליק פוזים
שטן, דמניס פריש פריש דפוסכת
תרומות סין מדרין קלופס ים
על זמתי שטן ולס זמתי שטן על
סקלופס ים וכייט כלופס ים
דגריסין גמרס דנני פערבס.

קלק, קלק, בעקא וסי בלס ומקלק
באקא קליל גרמן ולי לס פאס
מקלק פ' סקלק הייט פאק
שכירטו במקומו (ס"ב פ' ירושלמי
ויאזל סל פמיס וקלק לכו פייט).

קלקי, *Cilicium*, *κίλικιον* (ס"ב פ' ירושלמי)
Trobes Auf, Dece,
(*Biegenhaaren*),

תרגום ירושלמי ואת הנכנס תכרין
ות בעירס מקטלן בקולפם ין ויש
קולפ' שענינו שנט כמו שפירש
נעל הערוך ויש קולפס שענינו
הזכה פלס וכן בלאן רומי).

קלפה, (*קלפה*) *affiaze*
קלפס, במדק קאס נכריות נגמ'
(דף ס') פמפס סת הקטרת
קילופס שלס פירוש לאן יאזעל
דפרכסס (ס"ב פ' קלף קאס)
קלפי, *קלפי*, *קלפי*, *קלפי*

קלפי, *קלפי*, *קלפי*, *קלפי*
קלפי, ניומס (דף ל"ט) טרף
בקלפי ופעלס נ' גרלות (גמרס)
סמר דבס קלפי של עץ סיחם ול
סול היסס וסינס מסוקס פלס שפי
דיס (ס"ב פירוש בלאן יוני גביע
וסף).

קלפנדר, *Seelenverkäufer*
קלפנדר, בגרסאית כ"ח כ"ס
כ' רייני סרוס קינק רב-ק-רב

1) Die Goffiatinbe oder Mutterzimmt, gleicht dem wahren
Bimmt, und ist in ähnlichen Röhren zusammengerollt; hat aber
eine dunklere Farbe; ist härter, dicker und rauher auf der Ober-
fläche. (קנמן).

2) Von ihren ersten Erfindern den Kilikern — aus der Land-
schaft Kilikia in Asien — wurden die groben Röhren und Decken
aus Biegenhaaren so genannt. Die Trauerfäden die mehrmahl in der
Bibel vorkommen, überlegen die LXX *κίλικια*. Weil die Kilikischen
Biegen die gottigsten waren, so brauchen die Kalmudischen diese Be-
nennung auch von einem wildverwachsenen, struppigem und verwirfel-
tem Haare. Auch wurde eine Art Kilikischer Wohnengröße (Saba
Fissa) so genannt.

פי' חושף הקליפה, בסוף גיבורים
(דף פ"ו) פלי נגרים של ערבה
קלופה, בסוף עבודה (דף ע"ד)
יקלופ אחכופת, חשף חשפה
והשלך חר' מקלך קלפס ורמא,
שייך זה נקלף הראשון, בנראשית
דבכ פרשת פ"ג כי אני חשפתי את
עצו קלפית בלתי כל כך למע?
גיליתי מסתרו.

קלף, (Kleeblatt) (קלף)

קלף, כדי לכתוב עליו פרשת
קטנה שנחפילין כבר פירשנו בערך
דוכסוסטום, במנחם (דף ל"ה)
האי קליפס לריך למנדקיה.

קלפא, (Kleeblatt) (קלפא)

קלפס, שאת או ספספת מרגום
שומא או קלפס, וכן לשאת
ולספספת, מספספת היא (א"ב)
פי' בלשון יוני מין נגע עמוקה וקשה
רפואתה).

קלפא, (Kleeblatt) (קלפא)

קלפס, נברכות (דף כ"ו) חרי
קולפי בלעת, ונגמרת (דף כ"ח)
מקום שנעקרה הבו ליה קולפס
וידון דיכא, ס"ס קופלס, כהנחות
(דף ז') ונערכין (דף כ"ב) אמר
רב ססדס קולפי טני בלעי בימי
דאבימי עלם דהס שמעמא, פירוש
שכט שמכין בו בני אדם ורשאו עב
ונלשון ישמעאל היא אלמקדע,
בכחובות (דף ס"ה) נפקא אכחיה
מחיה בקולפס דירא, כלומר
מחיה בירא שראו קשור (א"ב)

ונעבודה (דף כ"ד) יחיד דניאמי
ורבי סניא פני ודני יחסי נפחא
סלעא דדני יחסי נפחא, נבררי'
(דף כ"ב) אמר ליה זיל לקילעין
פירש לק לטא לך.

קלעילון, (Kleeblatt) (קלעילון)

קלעילון, במעילה (דף י"ג)
הרש קלעילון נאדס הקדש שעל,
בפירש מנחם כחוב הרש מלעין
ופירש מין קטמים.

קלף, (Kleeblatt) (קלף)

קלף, קליפי אגוז וקליפי
ריסונין, בפרק ו' נאכילוס (דף
(דף ל"ה) ונחמיה בן קליפס
האם, נמכדרין (דף ל"ה) לובי
שריון קליפס מי' נאמלע כל טנעת
של שריון מולק קליפס אחת של
ברזל כדי שלא יכנס מן בטנעת
(א"ב פי' בלשון יון שם כללי לשומר
דבר בעת גדולו, כמו שומר הבינה
והוא הספספת ושומר גוף
הדגים והוא סקשקש, וגם
קליפס הכנס נקטורת היא
קליפס עץ וריסה טורף ועל דרך
השאלה יש קליפס נשריון שהן
שומרות הנוף וחל' לבנו פעל מן השם
לכסרת הקליפס, ומר' סנפיר
וקשקש לילין וקלפין.

קלף, (Kleeblatt) (קלף)

קלף, בפסחים (דף ע"ה) יקלופ
את מקומו יקלופ את החיכון,
בפרק ד' במעשרות (דף ס"ד),
ונכילה (דף י"ג) המקלף אחת
בשעורים מקלף אחת אחת ואוכל

לרנן כלומר צל לידי רנן ועיקר
זו קרנ פירושו לעיקר שקדם בכנס
ונל לאסל בעל הבית .

קלעא, *Seherang, Zeit*

קלעא, במגילה (דף ע')
קדשי קדשים נאכלים לפנים מן
הקלעים, בנזחים (דף כ"ו)
זבחי שלמי נכוד ואשמות נאכלין
לפנים מן הקלעים, ומפדש שם
(דף ק"ה) נלו לשילה נאסרו
הנמות וכו' עד קדשי קדשים נאכלים
לפנים מן הקלעים, קדשים קלים
והמעצר שני נכל הרוס (גמרא)
רבי אבהו אומר אמר קרל בן פורש
יוסף וכו' עין שלל רחמם ליהנות ממה
שאינו שלו פוסק ומאכל קדשים
כמלא עיניו נלו לירושלם וכו' עד
קדשי קדשים נאכלים לפנים מן
הקלעים, קדשי קלים ומעצר
שני לפנים מן הסומם, פ"י קומם
קומת ירושלים, קלעים קומת עדה
ואמאי קרו לה קלעים? שהיו
במקום קלעי המעבד ועוד כשהיו
בזמן היו פורסין קלעים במקום
קומת עורל ואוכלין, וכמיב במנחם
ובמקום במקום קדוש מאכל בסגר
אפל מועד, כל פדשו נס תרגומו
ולא אפסר למפרע עלוהי קלע:
בברכות (דף כ"ב) כי אתה רבין
אומר באומם הוה בקילפא דרב
אושעיא, ביצמות (דף מ"ט),

קלפריקין ומוסיב הדבריו, פ"י
בלשן רומי קלפריין אנשים
פורחים ונכדרי ארץ, אכל בחרנס
אסמר כתוב לסלקא חרין קלומחרין
פ"י קלוי (בלשן יון טובים
פ"י מכתריין (בלשן רומי אנשי
עלה נכדריס .

קלע, *Seherang, Zeit*

קלע, ביומא (דף מ"ו) קלען
במקלות והולין לנחית הסריפה
(גמרא) אפר רבי יוחנן כמין
קליעם פירש הים תולס בנחמות
כמו קלע ברכמיב ואמנפס אריבך
יקלענס בחוך כף כקלע .
בעריות (דף ה') פרק ג' כל
הקליעות טהורות מקלע שנית
קינול שלל אריג טמאס, ויתקעשו
יסס סוף חר' ירושלמי וקלע .
אסוכס (דף ל"ב) פגל קלוע
כמין קליעס דיומס לשללם וכו'
הדם, בברכות (דף ס') ונכדס
(דף מ"ט) קורין לקליעס
בניחא מעמס עבות חרגו' עונד
קליעס .

קלע, *Seherang, Zeit*

Seherang, Zeit
קלע, בברכות (דף מ"ב) רבא
דמי זירא איקלעו לני ריש
גלותא, ובשנת לוי איקלע לני יוסף
דיצא, פיר' נחאסר ונל, וענן
קרוב לזה פדין שנים איקלע

1) *xaloi*: eble .

2) *Senatores*: *Seherang* .

קנין בזה (א"צ פי' בלשון יוני כל רועים).

קלסטר, Kloster, Convent, קלסטר, בנאל מליצא (דף כ"ז)

מיד נסמך קלסטר פנים עליהם וכדמה לאברהם, בנדה (דף ל"א) ובקנ"ה נותנו רוח ונזמה וקלסטר פנים פי' פאר פנים, ופאר פני לא יפולין פ' קלסטר פני:

קלסטרא, Kloster, Convent, קלסטרא, בנדה (דף קכ"ד)

קנים וקלות וקלסטרא פירוש קלסטרא היא משנה בכלים פי"א (דף י"א) אפסר' יהושע לטלילה בנדה חוששת בכלים בחלת בנדה מליצא קלסטרא רבי טרפן

משא וקמים מטהרין, ברוריה אמרה אמתה מפתח ותולה בספרו בנדה ובנאסרו דברים לפני רבי יהושע אמר יפה אמרה ברוריה, פי' קלסטרא קטיב' (1) בלעז והוא

סדובע פמעזה קסת הסופר מחופה בדאמרינן קלוסקוס סעול וקלוסטרס הנעולה, וי"מ קלוסטרס בנדה שטינו בסוף ערובין נגר שיש בראשו

קלוסטרס והוא כמין יחד וראשו פגול כמו רמון ופשיז בפתח ב' דלחות עוזין טבעת גדלת אחת וכן באחרת ומכניפין באותן טבעות

היחד (א"צ פי' בלשון יוני ורומי סס כללי ללעזל ודבר הסוג' כמו

נגר וברט נקדס בן חלק נגר הוא ומחננוע בעת פגירה ומחיה).

קלסק, Kloster, Convent, קלסק, קלוסקא יספיה ס"ס

גלויס קא וכבר פירשנו בערך ג' יש ספרשין פת בג' יש מפרשין לסס גדול (א"צ פי' קוליקס בלשון יוני מין פת פגול ועוגס ופפרס מין פת קטן והחלפו מקושות סלומיות וכן נספסל).

קלסקא, Kloster, Convent, קלסקא, בענודה (דף נ"ט)

ויש קלוסקא סגולגלן פירוש רבין ולחין, ורפויין ירושלמי הן סככות הן פריעות הן רפעות הן רעלות הן אגסטרות הן פפיות הן פוסות הן גומות היא מקום הנחת

כוסות הן ימי קלוסקא הן ימיס סגולגלן וסגולקין אסורין, רבי ייטא בשם רבי יוחנן אמר מק ימיס הוא וסן נוחין לחוכן חומץ שיבו חולגין את גרעיניהן: (גלוסקאות כמוס

בנוסאות ופי' רש"י פילג בלעז והוא Mollet וכמו שרגמנו).

קלוסקוס, Kloster, Convent, (גלסקוק Siege)

קלוסקוס, כמוסות כדק ט' באהלות (דף ל"א) כמין קלוסקוס חכוגע בם מ"מ טסור ס"א גלוסקוס וכבר פירשנו בערך ג'.

קלסרקין, Kloster, Convent, קלסרקין, מדרש אכמר פסקא

קלף נתן ותרס, טעניר שני

1) Catenaccio: eiserner Siegel, Siegelstange.

(דף ע"ד) רבי שרמין קדמוני נדי
מקולם פי' גדי מקולם שחולין
חולה לו, כדרך שחולה החזן לאדם
סנו רבנן אינהו גדי מקולם?

כל שלא לו כולו כאחת, נחמד לו
בשל מטנו אבר אין זה נדי מקולם.

קלם, *Galim, Gailim*

קלם, ופובע נחשת מר' וקולם
דנחש וק' וקלימו נקינעים לנה
ומן וכוונע, נדרשית דנה פרשת
כ' לולין קלום ין סנכן (ש"ב)
פי' בלשון רומי מין לכוז).

קלום, *Soliz, Colicua*

קלום, מסכת ע"ז פרק אין
מעמידין כוס ליה קלום פי' בלשון
יוני ורומי קוליקום כאב דקיס של
מעיס העינים.

קלסטרא, *solaster, schastichter*

קלסטרא, גסנדרין (דף ק"ה)
כמדומין אטו אדונינו בן קלסטרא
של מלך כוס פי' הוא קוסטינר שנערך
קס' והוא שר המנחים, נעצדס
(דף י"ט) ילמה בם קול ואמרה
דבי סנכה בן סרדין וקלסטורו
מוזמין לשיב פעולם הבא (ש"ב)
פי' בלשון יוני שלים בית דין ממונה
להרוג וליסר).

קלסטור, *solteet, soet*

קלסטור, נמרק כ' בבליס (דף
מ"ו) קלסטור בם ארבעה קנין,
אית דאמרי קרסטל, מירוש
בדגרימין ולא פייסין בקרסטלין
שנפיהם והוא בלי של עור ומחזיק
ד' קנין שכן אני עליה האס, ששס

ומפני שיש לכדון נזע וקלח גדול
באמר הכדון קולם, דקולחא
נברא טלפמי בקדמה לא בעי עיין
ערך כפס).

קלם, *stam, fef*

קלם, סיפוח ניד קילום ברגל
עיין בערך טפס.

קלם, (ב קלם *stef*)

קלם, צנחסיס (דף ק"ה) רבי
אלעזר הכי נצי לה כגון דנקטילא
בקולמי (ש"ב) בקולמי, כמו
בסחלות עיין ערך בקלם).

קלום, *sol, sos*

קלום, *solich, anziehend*,
קלום, נשנת (דף ק"ה) המורה
אמרה לא מאכלו כל כנלה ואת אמרה
יאכלו, אמרו ליה קלום פירוש
ינה וכן בלשון יון.

קלם, *haben, zeissen*

קלם, במרגוס ירושלמי ויקראו
לפניו אברהם מקלם ין קימיו.

קלם, *sol, sos*

קלם, *solich, anziehend*,
קלם, נדרשית רבה פרשת כ"ה
ויחי באשר בא יוסף אל אחיו רבי
אלעזר אומר בקילום היס (ש"ב)
בשנס ופידור מלשן מקרא לקלם
אחמן).

קלם, *spanzen, bewahren*

קלם, נצרכות (דף כ') ונפסחים
גגמרא (דף כ"ג) מקום שנהנו
לאכול ללי חודום. איש רומי כנהיג
במי רומי להאכילין גדיים מקולסין,
בבילה (דף כ"ג) ועושין גדי
מקולם גליש פסחים, נפסחים

מרום וקולכיא פיר' שם כללי
לערים בכויות פאנשי רומי ויוזנים
בסאנים כמושני רומי ובקיים מסם
אנל פו רוס הים פער כמו
קולוכיא אשר גם היו ירידס
קנועים).

קרניתא, (*Ulm magerer Vogel*)

קלכיתא, גנאס במרא (דף כ')
שחוט לים נסאס זבין ליה לגוי
בקלכיתא. בחולין (דף ק"ב)
ומי איכא מידי דבכולה לית גם
בוים נאר ובחד אבר לית גם פשוט
באר גידים ועלמס? אפד רב שרביא
בקלכיתא פ' עוף שכולו פלמות
ואין בו אלא נאר פועט.

קרניתא, *Ulm magerer Vogel*

קלכיתא, ביוטא (דף ל"ח) רבי
אליעזר בן יעקב אמר נחש קלכיתא
פירש רש"י מזוקקא ומין נחש
קל.

קלם, *Ulm magerer Vogel*

Ulm magerer Vogel, *Ulm magerer Vogel*, *Ulm magerer Vogel*
קלם, דקילסא נדרא כנר פיראנו
נערך נסם, חלכות מדרין וקולס
כרוב עיין נערך סלף (א"כ פיר'
בלשון יוני ורומי גזע ועמוד
בירקות אשר מסכו העלים כפדרים,

היה למטה מירחלים ונקרא מולא
(גמרא) חביא מקום קלכיא
סיה, וחנא דירן טאי טעמא קרי
ליה מולא? דמפיק מאברג' דפלכא
גנ"כ (דף ד') סודרום קלכיא
מחעניד כנר פיראנו נערך זין,
אמר בספר מ"ל שם חסלא שני
פירושם ושניהם לא הסכימו עם
טעם הסלה כי פורשח פלח קלוניא
אינו נופל כי אם על פמקום ולא
על סהים אשר עליו ואמר קולונום
כמו שכתבנו בהפערם ואינו מוכן
בזה השם בן חורין, כ"ל איש
שרם פונד ארמס, או הוס נענר
לשרם אחר או לשרם אחרתו, וכנס
ענין הספסר סודרום (עגרא)
קלני' (קרא קלנום) מחענר,
פירושם אם גם זינך עלך — ואמה
פלך, עכ"ל קולנום אחה, איש
סדיוט באחד העם המחעבר מ"ל
הנשמש סגור הענדות בכת ובכלי
חם ולא חלל עלך רוס נדינה
סעלת מלך — נענודס (דף ו')
בעינא דמחעניד טנריא קלכיא
פ' אלא יתנו הדריס שם סם (א"כ
מדרש דנריס רבס פראס הסוינו
לאסטרטנין שמש נשמי מריכות

nehmen: „Wenn du auch die Waffe trügst; so fehlt dir der
Stammbaum doch — weder du bist edel, noch bist du edler Abkunft:
Herodes bleibt immer nur ein schlechter Bauer!“
(Baba Bathra 4, 1) Es gaben Colonien die gänzlich von Abgaben frei
waren, diese hießen Immunes; dann waren die Stipendiariae welche
etwas steuern mußten.

וכתובתו 'פי' בלשון רומי שם כללי
לרשע חדש, ונפרט כיון שומרים כן
לרשע שנתם אז היו שולמים
מכות אים לרעהו, וראשית שנתם
הוא כמו שנת יום אחד מקופת
החורף בזמן שהמים מתחילים
להתאחד, וכן נקראו בירושלמי כיון
דחמא איממא ארץ אמר קלנדרם
קלון דיאם פי' קלון בלשון
יומי טוב, פי' דיאם בלשון רומי
(יום).

קלונמירין (קלונמירין) (Klonmirein)
קלונמירין, עין ערך קלונמירין.

קלניא, (Solonia, Colonia)¹
קלניא, נמוכה (דף ט"ז) מקום

ומדקא מילתא (א"צ פי' בלשון יוני
ען ארץ ארבים נז מים מן בורות
עמוקים).

קלין, (קלאה) (Klah)
קלין, ופסיוס טמנו לרגלי מר'
קולין ללו לפרסם רגלי, כביא
פה יקושה כל דרכי מר' לכניסיהון
קלין ללן (א"נ סניא פול
הערך נערך קלא).

קלן, (Kalen) (Kalen)
קלן, נענוס (דף כ"ט) וקלנהו
אמרם שם פי' ליבן באור מרס
סדס זרסן עליו.

קלנדא, (Calendae, αλενδαι)²
קלנדא, משנת ריש ע"ז קלנדא

1) Dieses war der Name jedes ersten Monatstages von dem griechischen αλενδαι (lat. Calo) weiß man an den Kalenden das Volk zusammen rief, und ihnen die Feste des bevorstehenden Monats verkündete. Man feierte diesen Tag mit Opfern Schmausen und andern festlichen Aufzügen. Dieser Feste wegen, hat der jerusalemische Talmud auf eine andere Etymologie aufmerksam gemacht; nach ihm ist das Wort zusammengesetzt von καλον (schön, gut) dies (Tag) und brücht im Ganzen, wie das hebräische יום — יום einen Festtag aus. Diese ist auf jedenfall besser, als jene eines Neuern, der das Wort Kalender vor dem hebr. קהל herleiten wollte.

2) Dieses Wort ist römischen Ursprungs und stammt von colere bebauen, bearbeiten, pflegen her. Colonia heißt also eine Pflanzstadt, ein Ort oder eine Gegend wohin Menschen zur Verbreitung der Künste und Wissenschaften unter den alten Bewohnern, und dann zur Bevölkerung überhaupt, geschickt wurden. Colonus bedeutet ursprünglich ein Bauer, Ackermann, und in diesem Sinne ist dieses Wort in der selben Bede der Rabbinen an Perodes zu

(א"ב פיר' בלאן יוני ורומי נית
סקולמוס יס וקנו פכטונה).
קלמין, α λ λ μ ο σ, α α λ λ μ ο σ,
קלמין, פד שלא בניע לשריכה
היס ססלך כפנן סשהניע לסדניה
סיב ססלך בקלמין, פיר' סדס
סאנז וכנר פיראנז נערך פנן (א"ב
פיר' בלאן יוני סדס סאנז וסכונד).
קלמין, (כלמין e i e e e)
קלמין, סר' להוליס סס הכטיס
לסנפסס יס קלמין, סרגוס וססי
סכסס וסססלמסס ובלסן גמר'
כלמין).

קלן, α λ λ μ ο σ, α α λ λ μ ο σ,
קלן, נפססס (דף ס"ב) וקלן
סל סופרס, פיר' סיס וקסס מעורבין
וסדנפן ס סופרס סירוססין וס
ססס בלסו קול"ס (Colla) וסס
סין סלס סי פירוס, קייסס לן
סי פירוס סין סססילין, ירוסלמי
ססר רבי מניה וסלהי על ידי מוני
(א"ב פיר' בלאן יוני ורומי סין
דנן יס נעסס מקסס וסיס וס
נעסס סעור נססס סיר דניס).

קלן, e g e a e, e f e a e,
קלן, נילסדנו נואסס סלס ססו
וירס סולעיס? היסס קלסין סל
סולעיס וולסין ססד סלססס סל
דפן וסנידס וכנכסין לסד ססססין
סל יסרסל, סו סומר וסססיליס
סריס קלון (א"ב פיר' כמון כנפ'
נכססס ונכססין).

קלן, (קל e e e e e)
קלן, בילסדנו נסספ וסרס לס ססרו

כניס עליכין קלסין סלו סלסרדסיס
כנר פירסנו נערך קלסניס זס ססרס
קלן, נסניסל (דף כ"ס) ססרס
יוספ נקלון סניז ונקלון ססו
כנר פירסנו נערך נן נכסססס (דף
פ"ס) ססר רב יסידס ססר סססל
דנדיס סל קלון, פירס דנר
ערוס, וסספי סס ערוס סלרס
סרגוס ונן עריס קלן מלרסי,
גילסדנו וסל סדי ססרו זס לזס נלך
סלס סקולכניס ססל סס נכססר,
נמניסל סיכס ססס, ונננין (דף
כ"ו) סספססססס ססיק עכססס מלס
סלס ססססס סגדולי יסרסל סלסס
וכסס לנעססין נקלון וכו' ונכר
כסננו סס נקל נרסל זס ססרס.
קלון, e g e a e, e f e a e,
קלון, נדיס ססקין (דף ב') סין
ססקין לס ססי ססססס וסל ססי
סקילון נסרן יסרסל, נכרסס'
נמקיסס (דף ס"ב) ססילו נכססלסו
נכילון, נכסססס סרסר' נכסססין
(דף ס"ס) סססלס נקילון ער
ג' יסיס סססין פיר' נכסססס סקולכיס
נכססס ססר ונכססין לנכיס סססין
סל סדי ססר עוסין לו דרך סינזס
נכססס, וסס סססו סרס סנכססין
גו ססיס נקרס קילון, פיר' ססר
סי קילון נוסל עמוקס סיס נס
סיס וסניס מלססס וסרסל לסדלס
סיכס סי נכססס ססו לידי סי
קילון, כלומר בי סדלו סיכס
נכססס וססילס נעסס סי קילון

שנותנין כך עושין שאין יכולין לעשות
צמחן שום פשרה, עם שקר מופרים
חרנו' קלמוס דשקר למייפז:
צפסאק ויהי בשלח מלכא שחיו נוחין
דודיות שלאז חסמא שחיון וקולמית
של קנה חסמא לפרניהן (א"ב פירוש)
בלשן יוכי ורומי עם מופר וגם שם
כללי הוא לכל קנה).

קלמוזם, $\alpha\lambda\alpha\mu\iota\varsigma$, $\kappa\lambda\alpha\mu\iota\varsigma$,
 $\kappa\lambda\alpha\mu\iota\varsigma$, $\kappa\lambda\alpha\mu\iota\varsigma$, $\kappa\lambda\alpha\mu\iota\varsigma$,
קלמוזם, חרנוס והקשורין
קלמוזמית, הכארים והכשרות
והקשורין (א"ב קלמיס בלשן
יוכי חכמים השער ופי' מויס בלשן
גמרא שער).

קלמר, $\alpha\lambda\alpha\mu\alpha\rho\iota\omega\mu$, $\kappa\lambda\alpha\mu\alpha\rho\iota\omega\mu$,
 $\kappa\lambda\alpha\mu\alpha\rho\iota\omega\mu$, $\kappa\lambda\alpha\mu\alpha\rho\iota\omega\mu$,
קלמר, בכל כלי עץ פדק ב'
בכלים (דף י"ט) קלמרין
סממאמא פ' לאן לצו הוא קלמ"רי
ובלשן יאמעאל מסבירא וביס של
זכוכית ופיה שוקע לחובב ואם חסמא
לצר אחד לא ישך הדיו ואחד פה
לא שמי צו הדיו ואחד נקב
מלכה, ומכין שכן דלמר בסוף
מקואות (דף ס"ט), ללוחם שפיה
שוקע אינה טבורם עד שיענה על
דמה קלמרין אינה טבורם עד
שיקמה מלכה, קלמרין מליוסף
פכהן היתה נקיבה ועושין לה מיק
של עץ ומניחין הקסת בתוכה ולוחה
התיק נקרא קלמרין סממאמא,
בדיש דראסית רבש מילכין קלמרין
וקיעילין בנר פירשנו בערך מל

קולים, (מקולים $\kappa\omega\lambda\iota\mu$)
קוליס, באנני בים קוליס,
בנר פירשנו בערך מקוליס.
קלית, $\kappa\lambda\iota\tau\eta$, $\kappa\lambda\iota\tau\eta$,
קלית, בחולין קולית חמא
וקולית הטוקדשין הכנוע פכן
בין נקונין בין סמומין טמא, קולית
הכבלה וקולית סארן הכנוע פכן
סמומין טהור. בנראשית רנה מרשח
י' וכל נאס רלס שם קולית
סמא חוס מלכע לה וסיס מחלגלסן
ונפרשח ב"ו סכפיליס סיו בארץ
רפאים גנודיס מוס קוליתו של
אחד מהן י"ט שמה, בפסחים (דף
ס"ג) בגמרא העלמות נמכין על
מוס שבקולית, פיר' קולית
העלם החלול וספוס שמי לרדים
והוא מלא מוס והוא עלם של ירך
שם צו מוס הרנה.

קולמוס, $\kappa\omega\lambda\mu\omega\varsigma$, $\kappa\omega\lambda\mu\omega\varsigma$,
קולמוס, בשבת (דף י"ט) לא
יבא הלבלר בקולמוסו, בפסחים
(דף כ"ו) אוי לי סקולמוסן,
פי' שחיו חיקקין סקקי סן, בחולין
בגמרא (דף ל"ט) שמיטה העשויה
בקולמוס, פי' כגון שחט במקום
אחד ושמיטה לסבין ואחא ללואר
דהוא ליה כקולמוס, פ"א שחט
סועט למטה ועקס ססבין שנידו
וחקך סעור ועלם ואחא סקנה סחא
בקולמוס סמופר, בפסחים (דף
ק"ט) גער באומס שכל מעשים
כחמבין בקולמוס אחד, פירוש
לעולם אינה כחמבא טיב סלא רע.
פיר' סמר בקולמוס אחד כמו

קולים, י' (1. Anmerk. 1) בערך סמסן (ח"ב פי' בלשן יוני)
 קולים סמסנין, כנר פירשו מן דגן חזק נמלח וכננא בלד.)

Sprache darum die Benennung דוד haben, weil das sogenannte Bai — die r ö t h l i c h e Kastanienfarbe — die eigentliche Naturfarbe oder wenigstens die erste Hauptfarbe des Pferdes ist. Dieses Bai behält in allen seinen Schattirungen das Brownroth zu Grunde; selbst die dunkelbraunen Pferde die fast eine schwarze Farbe haben, sind meistens an den Flanken und am Ende der Nase roth, welches die Pferdekennen in allen Sprachen durch den Ausdruck andeuten, sie haben Feuer. Daher dürfte auch das deutsche Ross herkommen, welches in Niedersachsen roth bedeutet (s. Abtungs Wörtl. der hochdeutschen Mundart das Wort Roth.) Es ist daher wahrscheinlich, daß dieses bey דוד — דוד derselbe Fall ist. Die Uebersetzung des Wortes דוד durch das chaldäische כורכא mag wohl die Richtige seyn; denn dieses Wort ist ganz das Griechische *κοραξ*: welches Rabe heißt. Das angefügte דוד bestimmt ihn näher, und im ganzen stimmt das Wort דוד — דוד mit der Benennung *pyrrhocorax* (*corvus pyrrhocorax* Lin.) Feuer- rabe, rother Rabe vollkommen überein. Dieser Rabe, soll die sogenannte Bergdohle seyn. Die Stimme dieses Raben ist viel heller und kläglich als der Dohle ihre. Schwenkfeld nennt den *Pyrrhocorax* auch Nachtrabe weil er besonders in der Nacht seine krächzenden Töne hören, und sich selten bey Tag sehen lasse. Ich übersetze daher jene Stelle im Dankgebete Elijahu's.

„Bald krächz' ich wie der Feuerrabe,
 Bald girr' ich wie die sanfte Taube —“

Seitdem der wilde Rabe und die fromme Taube aus der Arche Noa's wieder in die Welt flogen, bilden sie in den Vorsten des Orients die lebhafteste Antithese, die durch jede andre Uebersetzung hier gestört würde.

1) In jener Anmerkung (1 Th. S. 137) muß es heißen: daß der Golias mit kleinen und dünnen Schuppen bedeckt sey.

קל יכוון, נמדבר רכב פדאס י"ב פ' טינדי (וסיף Tenda וכמו
דמלכא ארס טימקון דומות לקילימין שחרגמכו) אל בקונס מ"י לגו קלא.

gel) Eusia gleich, der gefangen ist und rimmert. Es ist wahrscheinlich daß der Chalbäer עגור statt עגור gelesen habe, Kimchi scheint ihn da mißverstanden zu haben. Aquila hat ως Ιππος αγωρ: wie das Pferd Agor, und Theodotion ως χελιδων αγωρ: wie die Schwalbe Agor. Nach Tarchi im Jesaja scheint דים den Vogel und עגור so wie צפצפה das Geschrei zu bezeichnen. Im Jeremias aber, wo er die Uebersetzung des Jonathan erklärt, berichtet er כורכיא (דום) sey in französischer Sprache grue: der Kranich, und סנינית (עגור) die Hierou-delle: Schwalbe. Im Psalm (Kibuschin 44, 1.) wo es heist: Kesch Katsch schrie wie ein כורכיא, bemerkt Tarchi, daß dieses Wort die chalbäische Uebersetzung von עגור sey, und grue (Kranich) bedeute; er verwechselt daselbst sonderbar genug דום mit עגור. Kimchi und Benmelech, übersetzen עגור ebenfalls durch das italienische Rondine: Schwalbe, mit der Bemerkung daß Einige unter עגור die Kestler (Gazza) verstehen, Ich glaube — דום — עגור oder ועגור — דום um so mehr als Ein Wort betrachten zu können, indem wir dieses דום ober דם mehrmahl in der chalbäischen Schwestersprache in Zusammensetzung finden, als: שושיבא, ססנינא: אסוכביל u. m. dgl. Dieses Wort scheint irgend eine bestimmte Farbe anzuzeigen. Wenn wir das Wort דום ober דים in allen Schattirungen der verwandten Laute nachspüren; so führt uns das Resultat auf die Vermuthung, daß das Rother darunter verstanden werde. So heist ששיתא der brennende Docht, צוציתא der Funken, ווין der Esgurius; ein Stein der einen feuerähnlichen Glanz von sich wirft (s. 3 Th. S. 565. Anmerk. 2), und so dürfte ססנינא worauf wir im Art. אילן zurückkommen werden — die Rothfarbe bedeuten. Nimmt man an daß das Roth nicht einerlei Farbe bezeichnet, sondern in verschiedenen Schattirungen nach Ab- oder Zunahme in verschiedenen Arten und Mäßen immer Roth heist; so dürfte das Pferd in hebräischer

אמר ויקלוט, גטיץ (דף ע"ט)
 כמלך כרני דאמר קלוט כמ
 שבוז', תפוש באויר אף על פי
 שלל הונסה כמו שבוזסה דמיא,
 בעירונין (דף מ"ט) קולט ארס
 מן המזחילס פי' אחוץ בידו וזוהס
 אכל נוטל מן המזחילס כהסוס מלרף
 ידו למזחילס אסור. נסוכס (דף
 ט"ט) ונמעה (דף י"ט) אפילו
 תימא רבי אלעזר ברבי לרזק
 דאי קלט איכא דאמרי לישא
 מתניתא רבי אלעזר בר לרזק
 ודאי קלט וכו', בפסחים (דף
 ג"ג) לרבי יודס גנא דאמר
 קלטיכו, פיר' לפי שכולכין
 למקיס שכלו על גני נאסור קלטן
 גבו של חמור לסיינה ביעור, וכו'
 החזירן למקיסן ועדיין לא כלשכ.

קלוט, *klotten, klaffen, klaffen*
 קלוט, נב'ק (דף י"ז) טכורס
 טעמיה מימינא? דאענא מקלט
 דר' שמעון פי' אפרסחו כולם אסת
 ואינה סדוקה כמו כחמור, במילין
 (דף פ"ח) סד למקס חרץ וזר
 לקלוט נמעי פיה, וליבא דרבי
 טמעון, ואף על גב דאמר רבי
 טמעון קלוט נמעי פיה אסור פני
 מילי פיה דילא לאויר העולם אכל
 נמעי אמו שרי, נכחורס (דף ו')
 חכו רבנן דתל שילרס מק עז ועז
 שילרס מין דתל פטורס מן הכחורה,
 ואס יאזו מקלט סימנין סיבס,
 רבי שמעון אומר עד שיכא דאז
 ורזו דוסה לאמו, איבפיא לכו
 לאכילה מי נעי רבי שמעון דאז

נפרק שלס בטיס (דף ס')
 כמוכר קלחי אילן במד שדחונמן
 פלס מכל אסד ואסר אסר רבי
 יסודס וכו'.

קלח, *klaffen, klaffen*
 קלח, קלוח, *klaffen, klaffen*
 קלס, נפרק ב' נטירות (דף כ"ד)
 ספק מן הקדירה נתא ופסק סהקלח
 גנע נידס פי' כמו מים מקלחין
 במילין (דף ל"ו) חנא דבי יאמא
 ודס קללים יאסה, פרט לרס
 קילוס אפיו מביא אסדורעים,
 פי' אס דס הכהרג חסוב כמסקס
 לסכזיר אס הארעים, כדכתיב ובי
 יאן מים על זרע, אלא נעת שגשס
 חלל נעת יליחא נאסה, כדפתיב
 ודס קללים יאסה, אכל המקלח
 נמרזו ועוד נאמרו נו אנו מכסיר,
קלחת, *klaffen, klaffen*
 קלחת, נב'ק (דף ע"ד) כל ל'
 יוס מהמך לכו גיהנס כנער בקלחת.
 (לזן הכחוס הוס וכנער במד
 קלחת נסיכה ג', ד').

קלח, *klaffen, klaffen, klaffen*
 קלט, ברסא השנה (דף י"ב)
 דמן נפרק ב' נאניעית (דף ל"ו)
 אין כועץ ואין מצריכין וכו' עד
 ר' יסודס אומר כל הרבנה שפינה
 קולטס וכו', פי' לרבי חסור
 ל' ניד ל' ול', ל' לקליטה ול'
 לעלות לו שנס, וכן לרבי האומר
 ג' שלס לקליטה ול' לעלות לו
 גס וכן לרבי האומר ט"ו. נאנת
 (דף ק"ו) ופלנד שלס יביא כלי

קלוּם , ט ט ט ט ט ט ט
 ט e f e l , ט e b o t ,
 ק לוּם , נבראשית רבה פרשת
 וכל הראשון אתה קלוּן רחוק
 נני , ובפרשת כ' יקוּו חמים היו
 אומרים אלו לאנו כלך ונעשה
 ק לוּם ין של הקני' , בסוף מגילת
 איכה על בארינו ארדינום שחיק
 עצמות אחיק ק לוּם ין , ס"א
 ק לי פ ין פי' לי יוי בלשן יוון
 (א"ב פירוש ק לוּן בלשן יוני
 דלוס א"ב) .

קלח, Stengel, Strunk
קלח, בפסחים (דף ל"ט) יולאין
בסן ונקלח שלהן, במדק י"א
בפרה (דף כ"ב) מלות אוזב ג'
קלחין ונסן ג' גבעולין, פיר'
כשלאו ב' וג' קני' משורש אחד
שמן קלחין, בנדרים (דף כ')
שמואל הוה בדיק בפניה דקלחא
מי' הים משים קלח של כרוז בפיו
ובולעו ומפספס כל מינו, בערובין
(דף י"ו) בשליפין בקבי' ובקלחות
פי' כמו קלח של כרוז קלחים
של ירקות שכתבנו וכתבאז וכעשו
יבזין. בחולין (דף קכ"א) (גמ')
דקלחא ומאס ירפי' הקיה שלהן
בגן קלח של כרוז ומאס יר של
כלים שרופה להשתמש בקלחין
הללו. גימא' (דף מ"א) ונבנא
קמא (דף ס"א) כאן בקולחת
כאן בככפתא. ס"א קולחת
ס"א קודחת וכבר פירשנו בערך
קדח. בחולין (דף קל"ח) אמר
רב קאדא רבי יודא ביא דמק

כ"ז) וסא לבנא דאק לידיס,
בטולין (דף ז"ג) אמר רב כסנא
אק לודי מיקלד כסופי מקום
יש בירך שמתפלל ומחזק פרימי על
פסולת ונמקום דכרעי טבאי פיי
מפתח בלשון יח קלידי.

קלדרהי, (כלדרי. ש.) Ḥalḏā (ש)
קלדרי, בנרשית רבה פרשת
ל"ב ארשם ולנחם עד לשע עד
קלדרי וכן תר' ירושלמי (א"ב
פ' בלשן הנכבדים ארץ כשדים וחס
היו בקיאים בהנחם הכוכבים וחס
העבדים המים הנקראים ברכיאל כשדין
ובגמרא כלדסין עיין שם.)

קלוון, attel sea u ש
קלוון, בסף פסק' דויה בשלח
פרעם לעליה אחד קילוון
ואותובים תחת סד אילן, ס"א אחד
דקל: פה סדר כנו" וכל נקלוון
והוא מערך נקלוון ע"ש — את
סמאי אני מזכיר פה וזרם לענה
אני שוג בתמהון לבב התעיתי
בנפשי וסייתי גם בעיך קורא!
כמתעמע, כי הלכתי אחרי אדם
תועה משנה עור בדרך הוא החכם
יומן בוקסדורף וסנל הניא גם הוא
בערך נקלוון מדרש ויקרא רבה
פרשה' נענין לולב ע"ש — השענתי
אל בינתי ולא ראיתי בשפר המדרש
לכן כחמתי ואנכי לא ידעתי הן
מאמר המדרש — ועתה גם עלי אקרא
מאמר המדרש: ומה עלי לעשות?
אחורע חטאתי ונקלם להקב"ה
הפוקה עוריס והכנס אותנו
משגלות!

אחד, פי' שמיכה ס"ל גלופקריין
וכנר פידאנו בערך גלופקרא.

קלגם, α γ γ ε λ α

Geſchrei, Geſchrei,

(ber ſürmenben Streiter)

קלגם, צאטע (דף ט"ז) אל

תיראו מפני הגפת חריסין ושיפעת

ס קלגסין כמו סמון הסילות

(ט"ז פי' בלשון יוני קול חרוש).

קלגרפון, Klaffer

קלגרפון, נהסיף צפרק י"ג

בכלים (דף י"ג) קליגרפון

שניטלס כפה טמא' מפני שיכיה, פי'

כלי שי' לו שני ראשים האחד ששיטין

בו סלסס במכר ורדיין בו נשמו

מסס בלשון חכמים, וכלעו פלס¹

והאחד גורפין בו סגמלים מן הפורר

ושמו רי"שולו²).

קלד, Klaid, Klaid

α λ ε ι δ ο ς, Klaid, Klaid,

קלד, נפסחים (דף קי"ט),

ובסנהדרין (דף ק"י) וכלעו אקלירי

וגופלי דגולדא, ס"ל אקלירי

דקופלי דגולדא פידעו קלירי

ספחחות, קופלי בלעו קנער"ו

גילדא עור, בסנהדרין (דף ק"ג)

מסר לים אקלירא דמטרס,

בניטין (דף כ"ו) כל אקלירי

מסר לשמעיה לבר מדליני, נסוף

שנא (דף פ"ט) אכל עלים דסו

לנגא דאקלירא, נמנחות (דף

קליבטורין, κ λ ι β τ ο ρ ι ν

κ λ ι β τ ο ρ ι ν

קליבטורין, ירושלמי דנרכות

פרק מי שמתו, רבי שמעון בן

אליעזר אומר שמת קליבטורין

שלא דיו, פי' קליבטורין בלשון

יוני מין כמא לפני המטה ובו יושב

האבב ודאשו בטוי על המטה

ובירושלמי דנדרים פרק הנודר מן

סירק גרם צהדיא שמת קליבטורין

שלא דיו.

קלבם, (קלוום) Klamm

קלבם, נריש מגילת איכה מהו

לא נפל עליה גורל אחר הקב"ה

בשעה שהפלתו קלבם על אמות

העולם להגלותם לא גלו ואתם לטה

גליחם, כי דמה במוכה סיה (ט"ב

פי' בלשון יוני לוי כמו קליוסין

קליבוסת, Klavoset

קליבוסת, נשנת (דף קנ"ב)

וינן השקד א קליבוסת, פיר'

קליבוסת בן הפקקלות כמו חרבא

דאקליבוסתא דגרמינן בחולין

(דף ל"ג) אחר שמואל סאי חרבא

דאקליבוסתא אסיר וזכו חלב

שעל הכסלים: חרנמתי כמ' רש"י

הכ"ק בלעו וסוף Hanche ראס

בספרינו ערך לוח.

קלבקר, (גלפקרא) Klavke

קלבקר, צפרק כ"ט בכלים (דף

כ"ט) טלית אחת וקלבקרין

1) Pala: Schaufel.

2) Razzola: Scharte, Fuge.

חייבין בקולבון ופטורין ממעשר
בהמה, פיר' חייבין בקולבון
דכין דמלקו נעצ כרשקין, ומן
השוקל על ידו על יד פטרו סיני
בקולבון ופטורין ממעשר בהמה,
דכין דמלקו נעצו כלקוחות, ומן
הלוקח או שחין לו במכס פטור
ממעשר במכס וחייבין במעשר במכס
שעדיין לא חלקו ונעצו בהמה או
קנו ועדיין לא חלקו חייבין במעשר
בהמה, דמחן קנו מחפוזת הכים
חייבין ואם לאו כשחין, ופטורין
מן בקולבון כי מחן אחד הכניאו
הכלע כי עדיין לא חלקו, כך הנה
חובת קולבון, ואם סיו חין לא
חלקו וקנו מחפוזת הכים קם פטור
שנים ס"ע, פטורין מן חקילבון
ואמדין החס בבכורות חס וזה
שחלקו בבכמה ולא חלקו בכפסין,
ואף ע"פ שחלקו בבכמה גלודעמיסו
דלמפלגי קוימו וליסוינו בקולבון
קמ"ל (א"כ סי' בלאן יאני גרוסי)
סדר הנתן לעלמני לפדוט או ללדיו
או לחתילי מצום).

קלבין, $\kappa\lambda\beta\iota\sigma$, $\kappa\lambda\beta\iota\sigma$, $\kappa\lambda\beta\iota\sigma$,
Bestimmt, bestimmt,
קלבין, בבכורות (דף ס"ט)
וכשיקלן והקילבין תלמוד לוטר
או שער רגל (א"כ כי' בלאן יאני
מקוסר או שער סדר).

אשר קירט וקלבט, עיין בערך
אכלט, סי' סמטס (א"כ במר'
ירושלמי לבא כוס סמטס).

קלבא, Einfältig, albern
קלבאי, נכ"מ (דף פ"ד) מן
אמרי באתר דמרי מלא ליה זינא
קולבאי רשע קולמיה מלא.
בסנהדרין (דף ק"ג) ובריש ויקרא
רבה פרעה עוד ראיתי מטי שער
הסוד? שם חתבין את ההלכה,
במחלל אמרי זיכהבדי מלא מלא
קולבאי קולמיה סי' כדיוט רועה
קלמיה מלא (א"כ במחן בנוסחא)
של נכ"מ כולבא רעיא, ונסדרש
ויקרא רבה פרעה נכא כי מחט
כמוס סן די מלא מלא זינים כולבא
רעיא מלא קולמיה).

קלבון, $\kappa\alpha\lambda\lambda\upsilon\beta\omicron\varsigma$,
קלבון, בבכורות (דף ל"ב) ובחולין
(דף כ"ו) ובבכורות (דף כ"ו)
ובחולין (דף ה') האמין האמין
שחייבין בקולבון פטורין ממעשר
בהמה, ושחייבין במעשר בהמה
פטורין מן בקולבון ובמה היא
קולבון? מעה כסף דברי רבי
סאיר, ומכמים אומרים חט, סי'
האמין האמין שחייבין בקולבון
פטורין ממעשר בהמה והן שכר
חלקו, כדמחן בבכורות (דף כ"ו)
בפרק אחרון חלקו וחזרו ואשפטו

1) Ein kleines Geldstück, daher so genannt, weil es besonders
beim Umtauschen fremder Geldsorten mit einheimischen Münzen,
dem Wechsel (καλλιβιστης) als Agie gegeben wird.

Colobium, **קלב**, **κολοβιον**,
 Kamisol, unterfleisch ohne Ärmel
 קלב, בסוף ויקרא רגס סב ירך
 עטנא בחדש מליתא למזן לחדש
 יתמא בחדש קולב, ס"ס למזן בחדש
 סיסמניכיתא לחדש יתמא (ס"ב)
 פי' בלשון יוצי ורומי כחונת בלתי
 בתי ארועת חס ענק למזן לחדש
 יתמא בחדש קילב ובירושלמי פ' ברכה
 יולא דשנת המלכות פריזוסטון
 במעט פוט קולינין).

קלב, **κλβ**,
 קלב, מדרש בר"ר פדמא עבלה
 סס פדמא סיימי לי קולב, בעל
 העירך גרס כולב ופדמא לנת.
קלבא, **κλβ**,
 קלבא, בשנת (דף קל"ג) רכס

בנ"ק (דף ז"ד) בקלס אילן
 גלס סדר (עבר), ובנ"מ (דף ס"ב)
 ומי שחולס קלס אילן בנגדו
 ואמר חבלא פוט מי' איל"כ דקו
 (ס"ב פי' בלשון יוצי פין לנגד דומס
 לתכלא).

קלב, **κλβ**,
 קלב, בשנת (דף ס') בקולב
 סלך סדר רוב ססמדותיו, פיר' עץ
 הוא וקובעין בו סונקליות של גרל
 ומולין בו הקלבים הנשר, פי' סדר
 מעניני חכמים בוס להשמיט קול
 כדורך גמ ומסוקו בוסמרים וסשמיטין
 קול, פיר' סדר סעדיפיוס עושין
 חכמיטין בלסרי גמליס ססיכות
 ססיכות של כסף סל וסב וקובעין
 סוף בוסמרים וסשמיטין קול.

ισατις (S. סססס ו S. S. 126. Anmerk. 2.) Ich verstehe lieber eine dem Ultramarin ähnliche Farbe, weil diese mit dem Azurblauen eher übereinstimmt. Wie wenn wir unter קלא oder καλλή den Syanus oder die Kornblume verständen? Wir erinnern uns irgendwo gelesen zu haben, daß man im vorigen Jahrhunderte in England glückliche Versuche machte, aus dieser Blume ein Blau zu gewinnen, welches dem Ultramarin gleichkommt, und die Bereitung desselben soll nicht mehr Mühe und Sorgfalt kosten als jene welche aus dem Safran eine Farbe gewinnt. Die Italiener nennen die Kornblume Battisecula oder Batisegola; Secula oder segola bedeutet eine Art oder Sichel, eine anspielende Benennung weil diese Blume im Kornschutte hindert. Sie könnte ebenso im Griechischen darum καλλή heißen von καλός, ein Wort welches dasselbe bedeutet. אילן in der Talmudischen Sprache, in Verbindung mit einem andern Worte wie z. B. תלא — אילן, (1. d. h. Art, drückt das Wort Farbe überhaupt aus.

קלל, א ז ע ז א , קלל, נפסחים (דף ע"ב) זקל
קלל פחמניה, (ראב ע"ד פייס),
זר"ה (דף כ"ה) ונעמיות (דף
ד') לסרלידס דחתי קלל מכני,
זכנא קמא (דף ז"ב) זירא דחתי
מיניה מילא קלל לא תריניס
זענודס (דף י"ח) זקל קלל
זרס זכו, מ' אבן.

קלל, א ז ע ז א , קלל, Gefängniß, Rette, Schlinge,
קלל, ימי שלמס לפריסס לפח
תר' קומיסון לקלל (א"ב פירוש
קלל זלס זכר קילר וסד
זרס זכרס כמסרס).

קלל אירלן, Kornblaue Farbe, קלל אירלן, זמכחות (דף מ"ח)
טלית זכולה זכלס כל מיני זנעזכין
זמסרין זס חזן זקלל אירלן.

קלל יום ויפתח נח סח חלק
פחניה זרס עסה, וזממין עזר ג'
זנודיס זגילוס זעזכר זנזילוס
זיוכס זעמס זרי ס' יוס, זגלמו
זכ זגלול זניע זזזכר עז זשרי,
זרתיז ויפי זקסס זשס זמסס זכס
זרזקן זקסד לקדס זכ רזס חרס
זשרי זרזס זמסס זעל זרזן, זעזס
זמסס, זכרס זכני זנעכס זעזריס
יום לקדס יזסס זרזן, זעזס
זכרז, זל זכס זריך קרס זמסר
זלל זשס עזר יום לקדס זכני
יזסס זרזן, זסס ח"ל זעזריס
זשנעס לקדס זכני יזסס זרזן?
זלס זקד עזר יום זימס זכסס
זמין עז ימסס זככס (א"ב פ')
זלס זומי זס כללי זקד קטן,
זכרס זמיוקד זשמור זכר זככל
זו זשסס).

1) Das Wort קלל soll nach Ruffaphia und de Gaza das griechische *καλλή* seyn, welches eine gewisse Farbe bedeuten soll. Die Wörterbücher geben kein besseres Licht darüber, denn die Erläuterung durch Flores, Genus tincturae u. dgl. giebt keine genaue Bestimmung, und wir haben bey dieser Vergleichung nichts gewonnen. Vielleicht könnten die hier im Texte befindlichen Stellen, uns auf die eigentliche Farbe welches *καλλή* ausdrückt, führen. Wir erschen daraus daß von einer Farbe die Rede ist die ein vollkommenes Surrogat der Azurblauen (חבלת) ist. Tarchi erklärt es jedesmahl durch (צבע הדומה לחבלת) "eine dem Thecheleth ähnliche Farbe.", Auch glaubt daß darunter der Indigo verstanden werde; er ist dieses um so eher berechtigt, da eine dieser Stellen von der Färbigkeit des אירלן — קלל spricht. Der Talmud hat aber für diesen Färbstoff den griechischen Namen (177)

קל

קל

רופנ כתיבה פ' טמות ושא שורות
 של קילין היו גם וכל קיל ו'
 אמות עולין ל'ו אמות, וג' פלשויות
 של ד'ר וב' אמות לנדרין עולין
 חמשים, וכיכר נעצן אלו ו' קילין
 ברוחב כתיבה ד' חדרי' בלמע
 כתיבה, שני' לנדר מדונקין מאסוריהן
 ושני' לנדר מדונקין מאסוריהן, וניכיהן
 פלטיא של ד' אמות, וחדר מכאן
 מלך הכ' וניכיהן פלטיא של ד' אמות
 וחדר מלך ב' בלמדות וניכיהן ד'
 אמות רוחב הפלטיא וב' אמות מילדי
 קילין ביחידים פירכסחם רוחב
 כתיבה ארך המבנה ש' אמות וכל
 קיל ו' אמה ו' פעמים כ' עולין
 ש', נמלאת בשורה של קילין
 ג' קילין זה נלך זה מדונקיס
 אן ניכיהן הכרש, והיו ו' מדרות
 כתיבה כל אמה כ' עולים ש', וכן
 שניים וכן אליזים עולין מח"ק,
 והקשינו אליזא דר' יהודה שהיה
 פוחת אדם טן השלישי' כישא. הא
 דכפ' ואל' אמה חבלה מלמעלה רני
 כחיה אומר כמין קמרוטין סיחם
 מלמעלה מלמעלה היאך ואל' אמה
 מלמעלה מלמעלה? פיר' ביאך הי' י"ב
 ד' כתיבה במחורן נבדאשית רב
 חק משפט דור המבול י"ב ד' ד',
 כיכר בשנת שש מאות שנה לקיי כח
 בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש
 וכתיב ויפי הגשם על הארץ ארבעים
 יום וארבעים לילה, והשט' מרמזן
 וכסליו שנאלרו מן מ"ב, וכתיב
 ויגדלו המים על הארץ מקנה חמשים
 ומאת יום הרי טנת ונתע ארר

כיתן ואיר, ואי אכא לפיות כ'
 ארשים שלמים זה נלך זה, פלס
 טכ"ח נכסלו טיוס השלמה מ' יום
 של גשמים היו ק"כ ימים, ושנת
 כתיבה בחדש השני בני' לחדש
 על פני אררט זה סין, שהם
 שביעי לירידת גשמים, פיר' מ"ו
 במרמזן עד י"ו בפיון שבעה חדשי'
 מכוונן, ומרמז ד' סין פתחילו
 המים לחסר דכתיב וישבו המים
 מעל הארץ הלך ושא, מ' פלטיא
 ושנים ולס חסרו ולס פותחו אלס
 עמדו בגבורתם, וישמרו המים
 מקלם חמשים ומאת יום כלומר
 מהשלמה ק"כ יום שהם כחף אייר
 החסילו לחסר מחסילם טיון ונפיון
 ושמח חסרו המים אוחן ע"ו אמה
 שהיו גבושין על הסרים, שנאמר
 והמים היו כלוך וחסור עד החדש
 העשירי נעשירי בלחד לחדש נרסו
 ראשי הסרים זה ראש ד' ד' אל
 שהם עשירי לידית גשמים, נאלו
 ס' יום שמרמז ד' סין עד ראש
 חדש אל חסרו ע"ו אמות אמה לר'
 ימים טמט ומקלס לכל יום, מכאן
 אמה למד שהכתיבה היום משוקעת
 במים י"א אמה, כדכתיב וחס
 כתיבה בחדש השביעי מ"ו וכו',
 אוחן ד' אמות שהיה הפיבה גבושה
 על הסר מחת בני' יום ונכס פפיבה
 על הסר, ועדיין היו המים על
 הסר י"א אמות גובה, והפיבה
 משוקעת במחן, ואלו י"א אמה
 פתחו מ"ו בפיון עד ראש חדש אל,
 אן מ"ד ימים, דכתיב ויהי מקן

C o l l a , קלא

Belle, Schönheit, קלא, בצדקאית רבנא מרשא ל"ו

ואל אמה תכלנה מלמעלה, רבי

יחדם אומר ש"ל קילין סיו בה

ס קילס עשר אמות על עשר אמות

וב' פלטיות של ד"ד קילס מכאן

וקילס מכאן וב' אמות ללדדן

פי' רוחא המינה ל' אמות וד' קילין

סיו בה ברוחא, וכן פ' אמות, ב'

קילין שהיו באמצע אחורי הקילין

היו מדובקין, ולפניהן סיו ב' פלטיות

אחת מכאן ואחת מכאן כל אחד

רחבה ד' אמות ומכאן אחד של פלטיא

קיל אחד, וכן קיל אחד מכל

פלטיא שאחרת, יעלו בן הקילי

לפלטיות מ"ס אמות וב' אמות ללדדן

עולין כ' אמות פירענס' רוחא המינה

אורך המינה ש' אמות, מעלה שורה

אחת של שלש אמות אמה, ל' קילין

שהרצועה של קיטונות באורך המינה

מדאשה לסופה וזכר וז' ואין ביניהן

הפרש כלום, כנר פירשנו ד' קילין

היו ברחבה וכל שורה הייתה ל'

קילין ד' פעמים ל' יעלו ק"כ

קילין תחתיו וק"כ קילין

סאנים יעלו ר"ס, אג"ש העליונים

לס היו אלא שלש שורות ששים מילר

ועולה, ולא היה רוחא המינה אלא

מ' אמות, וג' שורות עולין ל' ור"מ

הנה ש"ל קילין לרדברי רבי יהודה

רבי מאיר אומר חת"ק קילין

היו בה קיל שש אמות על שש אמות

וג' פלטיות של ד"ד, קיל מכאן

וקיל מכאן וב' אמות ללדדן, פי'

כל שקולו לקוי ואינו כיכר בין

איש לששה. בויקרא רבה ואת פהיה

בסוף מרשא רפאני אילין לפריא

קל כין אחר הקב"ה יבוא הקול

ויכמר על הקול, בפי' ויהי נאלי

הליה ואח"כ הביא עליהן קול כין

לפרד פים, אחר רבי יוסי רדבי

מכאן קרקורן הים קשה עליהן יותר

סמן.

קל, קל

קל, בויקרא רבה פרשה ט"ו וט"ז

מתלזה אחר סאן דאכל צהרס

קורס ילקי צהדי קילס (א"ל פי'

בלאן יוני עלים ורמחם ונעל סערוך

גרם בערך קר רביעי ילקי צהדי

קירס).

קלו, קלל, C o l l e u e

א u g , א u a u א

קל, בפרק ו' בעדיות (דף ח')

העיר רבי יבואע ור' יקיס איש

חדיר על קלל חטאת, בפרק ג'

בפרס (דף מ"ו) ובפרס בעזרה

היה מחוק קלל של חטאת, בפרק

י' (דף כ"ט) קלל של חטאת שבע

בארץ טהור, בריש טבול יום (דף

ע"ג) וקולית של מים הסחוללות

וכדה על שבתה מר' וקולתה

על בתה, וספות וכלי וזכר מר'

קולין ומן דחסף, הספות

והטורות דאלמה ודיהואש ואת

הספים דירמיה מר' וית קוליא

(א"ל פי' קול וול בלאן רומי כלי

חרש מיוחד לרבר של קדוש ופיר'

קוליא בלאן רומי נבלים ותפרט

של עור).

כלכה כדני יעודה לו סלכס כדני
שטען? נעמס (דף ע"ג) (לדני
כאמר מ קל קל נחנורס מנור מי'
כעוסה נחנורס נשנפ מ קל קל הוס
(ס"ב תר' ויסלף דני נרקים
וי קל קל פתגמי תרילין).

קל, e m m t i t

קולניר, Schallmauer, Schallmauer

קולן, (daher) Schall, Sequae

קל, נעמס (דף כ"ו) קול

ומרס וריס אין נסס משוס

מעילס, מי' קול דעירס מרסס

דסיכל ריס דקערט, פי' מרסס

נחנורס חייסס לסור ניש ששולכס

כמפורס נסוכס, ונירשלימי מני

יכולס ששכ לסור חייסס לסור

המערבס ולס היו מועלות דאמרר'

סימון ריס מרסס וקול סין

נכן משוס מעילס, ששס קולוס

נשמעין מירישו וכו', נכחובס (דף

ע"ב) דני מרפין סומר סף הקילכית

פוסכ' סיוו היס קולכית כל שהיס

מדרגס נסוך נישס ונכניס שומעין

סת קולס, מיר' ששול מפרס

עמו נעמקי תשמיש כדרכס שלס

נלחש ששכנין שומעין וסינכ זיינשית

ומתחילת מירשס שנשעס תשמיש יס

לס נקדס וסינכ יכולס לכלול סת

נשמס מהשמע, ונשיל כך מקינין

הס מילתס מומס סוס, לפי שלס

נרלן הלשס נשימתס כשמעס, כדי

שמתס עס כעונרס על דת סלס

מוס סוס ככל סמויין וססקינין

מסוררס מתחילת כששול, בינשות

(דף פ') סיוכו סרי' סמס וכו' עד

דסיר קיימס ססיס נרייתס לסו
לענין שרדומיס, וקס סברי רנכן
דסיר שערס נס סול, סע"פ שסס
מתחוק סלך יסיו ומנור נגולס,
והוס משוס שרירוסס קאמרי סול
גס כדי ליחן על סלס כף סיר,
ופי' שני כיון דלס שרי למסר זיס
נגולס עד שיערס נס סול הוס ליש
קלקולס דקס מ קל קל סוס
כתיקין, וסלכך משערין סול גס
כדי ליחן על סלס כף סיר דאנינ
ליס כדי שישס מנור לסור נס, נסוף
סוריוס (דף י"ב) נסון ששכנין עומדין
לקלקלס ססיס קורס פי' ססיס
נמשכנ זכור וסלשס נקונס, נגטין
(דף נ"ח) מעשס נח' ילדיס וילדוס
שכנכו לקלון סרגישו נעלמן למס
סן מתקנין וכו', נמכות (דף
כ"ג) נח קל קל נין נרעין נין
נמיס (נמרס) קלס נין נרשונס
נין נשניי פי' נח קל קל נרעין
נין נככסס רשונס נין נככסס
שניי, נחולין (דף ס') סכין של
ע"ס מנור לשחוט נח מ קל קל
סוס, פי' שחוטס מפרסס כנכססס
כי דמיס נסיוס יוסר מן סשחוטס,
פפ' ג' נרסאי (דף ט"ו) ונחולין
(דף ו') מפני ששודס לחלף
סמס קל קל, נשנפ (דף ו')
כלס מקל קלין פטורין סון מחובל
ומנעיר, מתחילת דני יעודה נרייתס
דני שטען, ונחלכס של מעלס מוס
סימור דשטעס ליש לרבי יעודה
נמתקן נמ קל קל מי שטעס ליכד
ונכחובס (דף ו') נמ קל קל

קליל לם, טוב מעט נדרקס פאר,
טוב קליל נדרקח, יקד: כל
פעט מיט פאר' ירושלים קליל
פוס, פעט לוי וועט דעם,
וואסלס פוסם כרגע.

קל, אהחזשזשזש
קל, במסמס (דף כ"ו) ובכ"ט
(דף ל') נדפנו לו שורצין לא
יסקנה לא על גבי מסס ולא על
גבי מנר, בן לברה בן לגבו?
שאני סתם דקא ק חלי לה אי
פשוט וגבי אי פשוט עיבא, מיר'
כיון שהראין אותם השורצין באין
בלילה והובין אותם במלא בשאריתם
באלו שורה באה, במסדרין (דף
ל"ו) אשר ק לש מתך בכל שר פס
לא כאשר אלס ק לס, מממד שעשה
כ ק לי ות, בבבורות (דף כ"ט)
סתול שכרו לדון וכו' עד לקדש
מימיו מי מערה ואמר אפר מקלה
שאינו טעם אפר פרס ארטוס,
בכתבות (דף ע"ו) רבי יוסמן בן
ברוקא אמר אף חיילוק ק לי ות
ראיים, בגנת (דף קנ"ט) אין
גוכלין את הקלי פי' לוקמין שמורין
אלא הביא אליה ומייבשין אותן באש
וטוחקין אותן ולאות קמת גוכלין
אותו ואוכלין אותו כסהוא פי, טוב
של ק לי ות כבר פירשנו פערך
לכנס.

Verberben, verbrehen, קל (קל) קל קל

זו ערונדערף און, קל, נשנת (דף ע"א) אפי' תימא, רבנן קלקולו זהו תיקונו, אית זיב מרי מיראש' סד דלענין אופריס

[illegible]

גדול שמד"ט ואיש אשר נפוכם
לכח הכדים, קיים עור כמד"ט
וקצת האופר בממני (ש"ב פירוש
בלשן רש"י חוקר ואפש של אכאים
מוצאים והוא נקרא גם כן קסדיר
וקסטיכר עין זה, ובנחמות
כמו קסכטור וכו' טעות).
קורח, Calpha (ע. א.)
קייף, נפיק ג' בפרס (דף מ"ו)
אבינא נבא קייף (ש"ב בטמס'
כמו בן סקוף).

קל, leicht, gering, leichtfönnig
קל, לא יקל אדם אף דאשו
בסוף ברכות, (דף כ"ד), פירוש
כעייט גרין כלומר לא יכלך בפרס'
דאש בקומ' ואזכס אלא בכפיפת
קומ' ובהכל' דאש, נכדדים (דף
י"ט) אלא יכנו קלופ דאש,
נמדק עקבים (דף י"ט) כוי קל
לראש, ברש דמא' (דף י"ב)
הקלין אנדמא' פירו' אהקלו
חבמים על פירוש הללו הזכרים
במאמ' או אהלוקס אמתם סעם סארן
אין לריך לעשר, נפרק ג' במחילת
(דף י"א) כרס קל במחילתו
והאר באופו, במחילת אן מופלין
בו ילא לנחל קדרון מופלין בו,
נכדכס (דף כ"ד) או קל
זוסרבי) אאן עליו מאנ', נאגי'
(דף מ"ו) ובסנהדרין (דף מ"ו)

ק, e m m e t
יט, בשנת (דף ק"ט) נקיסא
ומינ' להו נשימא (ש"ב מרגוס
קין וקורף וקיסא וסיתוא)
בן דכיסל ב', ל"ה.

ק, (lib, Bundeszichen¹)
קיים, תחת ירך שנהרס, תר'
זולמי תחום קיימים דלנדרס
אח בריתי מרגומדין קיימי.
ק, e s e s
קיון, קורי עכניס מרגומדין
יעבוביתא, קוריהס לא יכיו
נגד מרגומס סל בקיון (ש"ב
בוסחאות כמוכוב קוין דעבובית'
א בקוין).

ק, e s e s
קייין, נכדכות (דף מ"ד) תנא
מאזכר זה הקייין, בגרבתן זה
נעל קיק, קייין נבליס, גרבתן
נכד, פ' מי שנילו מאזכרס כן
במוכ בנוסחאות אכל נעל הערך
דס נעל קיק נבליס עין ערך קיק,
קסאטור, Quaesitor, un t e r s u e r,
קייסטור, במחילת איכה יעינ,
ואיש אשר נפוכם לכח בדים, אלא
דברים סיס אמתו מלאך משא,
ספקלטור, וכפון גדול
וקייסטור, ספקלטור
המד"ט המדיטס נחג' לענת, כהן

1) Welt das Regen der Hand unter die Hüfte, ein Zeichen des Schmörens war, darum überf. der Halbäer ירך und ברית durch קיים.

2) Der Schluß des Minderwichtigen auf das Wichtige. קל וחומר

קלס סנדר, כדכתיב בכף נגדו,
וה מסרין סרלועה סקוירים נס
לואר סכססס וכלעו פליידל, ועוד
ספודע בערך כ כ פ .

קטרג, καταργω, καταργieren
קטרג, מר' סס סמרטיס כי יכלע
סס ימלל ברנש סרוס יקטרג פי'
בלשן יוני פעל סמטרג .

קטריטון, καταρτισμός,
καταρτισμός, קטריטון, בויקרטנס סמך פרא'
זסט מיהס, יוס סכססס בו רוט
קטריטון כעסס רוט סטיקון
(ס' דקטריטון פי' בלשן יוני ורומיי
סס סרטי לקולי סכאלס סכוספת סן
הראש סס ורוט סטיקון סס
כלי לקולי סכזילס סכוספת סן סראש
סל סככריס, ופיר' רוט בלשן
סכמיס סוא סולי וסגראס מסיס
כניססססוט וסגס סוא) ראס ערך
קטקטון כי כן סכג כניססססוט .

קטריטון, καταρτισμός, καταρτισμός
καταρτισμός, קטריטון, ירוסלמי דסניעיס פיק
כלל גדול קטריטון שרי,
מורסינטון שרי, פירוס בלשן יוני
רפוס עסיס לסלסל, ולכן שרי סף
סכעס מפרוס ועקריס .

קטריטון, καταρτισμός, καταρτισμός
Ein Bug-Salittoz
קטריטון, כנראשית רנס פרא'
ל' כילד סוא עוסס סלס כמין
קטריטון סיה לו וכו' (ס'כ פיר'
בלשן יוני ורומיי סכג סו דלס סכוסס
סלסעלס לסעס כמקוס מוסס) .

סעלסעריק מירש סלן סלשן ליוריס
וטרוס. הוסיף סגס פס מלמרי
דעס סעריק, סין זס סססך לסרך
סלסמרי, (ולכן סלסמריסו לסכי
ערביס) סלס סכססס ססורס די
סלר סלזיס קטורוס סלסמרוס
ביסוקסל (מ'י, כ"ג) סס סלרוס
סאינן מקורוס וכן סמר ססורסי
בתא קטירא טעמו בית בלי
נג, וסולי סוא ססל סלשן קטרי
סקורס, כי סמקוס סכוסון לסרס
סכרנגוס סכברס סכי' בלס מקורס
לסעלס חקיסור) .

קטריטון, καταρτισμός, καταρτισμός
קטריטון, בילסרנו גריס וסלס סולרוס
ילסן סרי סכי כר סוטו ככל קטרי'
סל סכזי שידעו סכל ססוא כנו סל
סכרסס, בויקרא רכס כסוף סמרי
סוט וזר כל קטריטון סל וולד
כרסוס סכוסף, בילסרנו סל סלר סל,
סיהס מוליסס כל קטריטון סל סעור
ססיך פוכרסס וסורס ססמקוס ליה .

קטריטון, καταρτισμός, καταρτισμός
קטריטון, כמק' יד' ככליס (דף
יד') סעול סל מסכס וסקטריטון
פי' סעול סכראש סכוריס, מירש
סלר סכי עליס יס סלר זס סל עול
וילד זס סל עול, וסס כקובין
וסכביסין כמך סוטו נקנ ען, וסמו
קטריטון, וקטריטון ליה סלס יסמס
כנקר כראש סעול נקוב סכי נקבין
זססן ככביס וססן ילס סקטריטון,
ונקראו סכביס סכני סכן ראשי קכס
סעול, ולס סעול לכר סלס סכילו

קט

קט

וקטור על ידו וקטרם על ידיה).

קטר, *kaufen, kaufen*

קטר, נכריתות (דף ד') מה הפרט מפורש דבר שקוטר ועולה וריחו נודף, אף כל דבר שקוטר ועולה, בנינה (דף כ"ג) ובסוף גמרא דמשקין (דף י') מאי קיטורא? אי קטורא בידא, פי' לקטר את הבושם מניח יד של חלוק כשהוא מונח על הכלי, פי' אחר מכניסין ומלקטין ומכווין בית יד של חלוקים וכראש כוץ ומעשה שומן הוא ואשר במכחות (דף ק"י) בכל מקום טוקטר מוגש לשמי בכל מקום מלקט דעיקר אלא אלו תלמידים סכמים לעומקן במורה, בכל מקום מעלה אני עליהם כאלו מקטירין ומנישין לשמי, ומנה טהורה זה הלומד מורה נטרה, נואש אש ואשר כך לומר מורה, נבראשית רבס פרשת מ"ב ושמה קטורה, שקטרה כלית ומעשים טובים, אשר רבי ברכיא אף על פי דכתיב ותקח ותחם במדבר חמור שנתאד עליה צריה, תלמוד לומר ושמה קטורה כזו שהיא חומס גבוהה ומולאה בחומה (זו מענין קטר שלמעלה שטעמו קטר).

קטר, *kaufen, kaufen*

קטר, נפרק ב' נמדות (דף ד') חלרות קטורות, אין קטורות אלא שסינן מקורות (א"ב רבי דוד קמחי פירש קטורות, ומפרשי המשנה מלשון קטורות

קטפרם, נמסקא והי בשלם עש- קטפרם אתה לוקה אלו י' מכות בויקרא רבס זאת מכה נמסקא פירש ראשון, בשר ודם נוחן קטפרם וכן נ'ס נוחן קטפרם, כה"ד ארבעים יכנולא יוסף (א"ב פירש בלשון יוכי מכות גדולות ועלומות).

קטפרקטוס, *καταπρακτος*

קטפרקטוס, מדרש שיר השירים פסקא לסמאי, ילף מרעה קטפרקטוס פי' בלשון יוכי ורומי סוין בלבוש ברזל.

קטקטון, *κατακτων*

קטקטון, בויקרא רבס פרשה ט"ו איש פלוגי רוסו-קלרה שנתנה בו רוח קטקטון, טעמו רוח קלר מאוד לשון קטון והמלות הכפולות ידוע על הספלה כמו ירקרק, אדמדס וכן פי' צעל מ"כ, ובעל הערוך גרס קטקטון והביא המאמר בשינוי הלשון אשר לא נמלא ככה נכפדים שלנו.

קטר, *kaufen, kaufen, katten*

קטר, נכסחים (דף ע"ד) אית בכו קטרי, פי' מקום שלומחין ומגדלין למירין וכלירין, וכשחיתכין אותן אוחו החתך מפיק מיל, והוא ליה כמבואל, בינמות (דף ס"ה) אמר רב יוסף קטיר קא פוינט הבא, כלומר קטר, בריש גמרא דראש השנה נניסן כמי טשכטשכתי קיטרי, בירוש שמתקשרין שמים צעבים וחשכו כמו ימות הנשמים ולא אנדי לשליש עם (א"ב תרגום

בו, מי'סלזהט קט פס מן העיסה
ועורכת הלחם, נגל מליעל (דף
ע"ב) ילא הלג והמקטף והאיפס
נענודס (דף ע"ב) כי זנניחו
חמרא לגוים קטיו פו קטופי
למן קטופה כנר פיראנו בערך
למן, הקוטפ'י מלות עליו שית
גריש גמרא דענודס (דף ג').

קמף, *Sammentleben*
קטף, נדה (דף ס"ו) נמר
מקטף מילא סלל ססד מילא מי'
קטוף וסרוד כנן דבוק השערס
עס זה ולן המים בלן גידין.

קמף, *Seese*
Seese, Seese
קטף, נכחובות (דף קי"ב) חנסו
להנכו קטופי דסווקימי כי עיגלי
מי' אשכולות.

קמפרס, *αατ αφ ε η θ*
αατ αφ ε η θ
קטפרס, נפרק ג'באיהלות (דף
כ"ו) נשך בלור אס היה מקוטו
קטפרס הנלוק, וסקטפרס
והאק' טופס, כנר פיראנו בערך
טפת, גיטין (דף ע"ס) אמר רב
יסודס היחם ידו עשויה קטפרס
מי' כגון שהעמידה ידה טופעת
ולא זקיפה כמחילה ולא פשוטה
לקבל אלא עשויה כמין מדרון,
נמצילה נשך על הרגלה והיה
מקומו קטפרס (ס"ב) מי' בלשון
וויי מיקס משופע נטוי מלמעלה
לכמה כמין מדרון).

קמפרס, *αατ αφ ε η θ*
αατ αφ ε η θ

קטע, נצח (דף פ"ב) פקטע
ילא נקנ שלו, וקנן מחילים חר'
ירושלמי וקטע יתסון, נצחאית
רנה מרשח מ"ה היה אנדרסס יושב
וממיה כל היום נסח אנדך? אמר
לו הקדוש ברוך הוא קטיע חר
פטיט מן כדו, ונפסקא דהחדש
פסק הדא מילא מן לנד קטעין
גריש שפערות (דף ס"א) כותל אס
הקטעין מן הלדרין ממה נצחק
פחן ולוכל, כלומר כותל אס
פחשו ברין מן הלדרין שנמירוס
ולוכל בלל מעשר.

קמף, *Seese*
קטף, הכומר וקטף עיין נערך
כפר, מי' בלעז בלסמו Balsamo
והוא תר' לרי והוא אפרסמון
כמו שפיראנו במקומו, נע"ו (דף
ל"ה) לא פלעי רבי יחושע עילויה
אלא בקיט פא דפירא סודס ליה דחניא
אמר רבי יחושע שפעתי שפעמדין
אותה נארף העלן ונארף פסיקין
פותר, נארף הפנין אסוד, מפני
שהוא פדי (ס"ב) כל המילים הענים
כנוליס מהעלים נקראו קטף נסם
כללי, אכל נסם פרטי העץ שמיחו
נחל פלרי נקראו כן והלרי עלמו).

קמף, *Abbreifen*
קטף, נפסחים (דף י"ט) סמוך
אלא המרת לו אלא על ידי קיטוף
צור הוא, מי' קודם כעומר לן
קילרין פמיטין במגל אלא נקטפין
ביר, נפסחים (דף ל"ו) וחכמים
אופרים אס שלאן בו מקטפין

קריינין אלו שזע קטנין כוץ
קריני ענין אסד סן.

קטנה, *קטנה*, *קטנה*, *קטנה*

קטנה, במכס (דף ג') בעשויס
קיטונות קיטונות, ביטע
(דף ט"ו) ורייכט צפון קטע
במדות (דף ל"ד) ארבע לשכות
היו בנים המוקד פחותות לערקלן
בבראשית דעס פראגה כ"ס אהסער
ללערנען טי קטונות שזעס בערעס
סדרין ונינין ומעדות, ויבא ספודע
חר' ירושלמי ועל לקיטונות,
וכן וסדר מאכנך וסדרים
אימא (א"ב סיד' בלשון יוני סדר
ונפרט אער שוכנס צמיכו אכל
טקטון בלשון יוני סדר עלים
ואנכים וסרכיטקטון ראש
האומנים וסדרים).

קטנשין, *קטנשין*, *קטנשין*

קטנשין, מדרש פכלים פאמער
צנא האים קטנשין שזעס רורף
אסד סנירו פיל בלשון יוני איש דמיס
ורזעס.

קטספון, *קטספון*, *קטספון*

קטספון, בבראשית דעס פראגה
ל"ח ארך ואכד וכלנס, דעס
אלינין וקטספון, וכן בפרוט
ירושלמי, ביטע (דף י') רסן
זע קטספון.

קטע, *קטע*, *קטע*, *קטע*

קטע, *קטע*, *קטע*, *קטע*

הקולקס אלו שפוקליסן קטנים
וסלקטיסן מרובין דני יומי אומר אף
הקוטנין של מטס ססן וסויט
קוטנין היינו קוטנין, וסיל של
מטס דאמער דני יומי היינו דעוקליסן
יותר קטנים מעוקלי הקולקס ולכך
נקראין סניד אללדנאכ ולס נקרא
הקולקס קוטנין שזירוש קטני
אנ אף על פי שפוקליס קטנים
לפי שהקוטנין למטס ססן צאנ
בלומר יותר קטני זנב מסקילקס
ולכך נקראין קוטנין, צבילע (דף
י"ב) מלחין יונות שמכים וסלחות
וקטניות פיל הן זרעוין ונלעו
לנומ"י (*Legumen, Hülsenfrucht*)
ונלשון ערבי קטניס.

קטן, *קטן*, *קטן*, *קטן*

קטן, ואסח צאנב פרגוס ירושלמי
צקוטנא.

קטנא, *קטנא*, *קטנא*, *קטנא*

קטנא, צנ"ק (דף כ"ט) רב פפא
ארב כונא בריה דרב שוס דיקלא
אנא קטינא דארעא, בנימין (דף
ל') ריש לקיש אומר אפילו סניט מלא
מקט גונס מלא קרדוס כמעשה
דקטינא דאניי פיר' קטינא
דאניי צמובות (דף ל"ט) הכוס
גברא דכח מסקו ציב טאכ איהו
ליס פרי קטיני וכל אסר רב
שזע בריה דרב אידי צקטני פיל
שדוט קטנט צמערס דסמך שוס

1) Eine Stadt in Ägypten an der Ostseite des Nils, Seleucia gegenüber, und am Berge Zagros gelegen.

אנחא אכן? כלומר מיטצי עליה
אכנ.

קטלא, *Catella*

catellae, קטלא, נשנת (דף כ"ז) לא
בקטלא ולא נכומים, בסוטס (דף
'ז) היו עליה כלי זכב קטלא וס
נזמים ונענות, בכלי מחנות פרק
י"א נבילים (דף י"ב) כל תכשיטי
האשה טמאין, עיר של זכב וקטלאות
ונזמים ונענות שרי קטלא מלא
לואר קטנה, קטנזם פד' ירמלאמי
קטלין וקדישין, נט"י וכקרב את
קרנן ס' קטלין ימן אדרעיין,
נמעילס (דף י"ח) קטלא נלוארה
טנעת בידה פירו' פכשיט שעותין
נלואר האשה וכו' רסב שמוקת
עלמה ודוסקת נגשר לוארה וסין
לס לער ונראת כנעלת נשר, ונלשן
סכמים נא"י פסיכאס ונלעז מדינא
ויש מפרש מלשון הן יקטלכי (ס"ב
פי' בלשון רומיי שרשרת זכב).

קטליוה, (אטלם *Stelle*)

קטליוה, נענודס (דף ל"ט)
הנמכר לפני חכוכי בקטליו
אצורין פי' שוק כמו אטלסא:

קטלפאטא, *καταλεπτος*

wenig, klein, gering,

קטלפטא, נמגילת איבה סעיר
רנתי אשבת חד חייט ותיבעל פינלי
אמר ליה אם מוזן קטלפטא,
אמר ליה לא, אלא כולה כחדא פי'
מעט (ס"ב פי' בלשון יוני נחליקס
קטנים ומעט מעט ונכנסתאום כפוז
לוקטא לוקטא).

קיסיות של מורפירן, נספר וידבר
בננים אחרים על ושלחו לענק לילית
פרט למרפון ולקטיות, נכסקס
דשור או כזב ונויקרא רבה אמור
אל סכסכים פרשת נדקחד, רני
יסוצע נן. לוי סלק לרומי חס
עמודיט דשיטא מפסן נמטיטא מן
פלנס כדי שלט יקראו ומן השרב
כדי שלט ינקעו, ס"א עמודין של
שיט מכורכין בקיסיות נשרב שלט
יפקעו ס"א מכורכין נמחללות - פי'
היטו וילן וי"מ קיטא לילא.

קטו, *catō*, *catō*

קטו, נמגילת איבה גלתה יסודס
חד מרי נמר חנריס ובידיה חד
קטו נצי מימחיה נה תמא מויקא
פרי נמחיה ובידיה חד קטו דפרולא
פי' מטה של עץ ומטה של ברזל
(ס"ב נמסחאות כחוב קטיחא).

קטיומא, *καταμα*

catene, *catene*

catene, *catene*

קטיומא, נריש נראשית רנס
ועכוך תרנני, נשר ודס מזכיר
שמו ואחר כך קטיומא שלו פלן
אנוסטלא פלן פרוטאטא, ס"א ואחר
כך מזכיר נכו (ס"ב פיר' בלשון
יוני ננין ופעל).

קטל, *catellae*

קטל, נשנת (דף ע"ג) סאי מאן
דקטל אספסחא קייב שחים, נינמות
(דף קכ"א) ססוא גוי דאמר ליה
לבר ישראל קטלי אספסחא וטדי
לה לקיומא נשנתא וכו', נסכסר'
(דף ל"ג) אטו אכן קטלי קני

נמרט דעמונות דער און דוד נאז
קטיגוריק בתלמידי פכמים
(א"ב פי' בלאז יוני פלין רעמלטר
חונס ופי' קטיגוריק רכילות חיונה).

קטריק, α α τ α ρ α η

Berathung, Berathellung,
קטריק, בירקל רנס אלת חסות
בשר ודם גונס קטריקי והקדוש
בדיק הוא גונס קטריקי, פיר'
בלאז יוני עונס קטריקי,
בילמרט וילאז בן אשם ישראלית ובאל
פטר אלתמואכ, ס' אשמוכו להן ערלם
כמסורה בערך מל ולכולס נחמי
קטריקי ויקס מלך חדש אשירש
עליסם איענדן, ולכוויקי' נחמי
קטריקי והנלמי אומו לנל,
ועל אדום נחמי קטריקי כי אכי
אשמי אלת עשו, ולנני עמן נחמי
קטריקי לא ינל עמוני, נחמי
ובילמרט ואלד כד יל קטריקי
על אומס מדינס.

קטריקום, α α τ α ρ α ο ς

Sollgeher des Urtheils
קטריקום, מדרש במדבר רנס
מרת אים אים כיחשמה אלתו מל
לארכיטקטן קטריקום על אומס
מדינס פי' גונס עונס וסם.

קטרה, α α τ α ρ α η

קטרה, פרק י"א בנגעים (קד מ"ג)
קטרה אים בם פססין, בילמרט
בריש בהעלותך קיסרות א' בן,

קטרה, ילמרטו מר' לו אכי
קטרה אול, לאן אלתמי,
קטרה קטרה אול, פי' בלאז
יוני אהא אלתמי קטרה רד
למטה.

קטבל, α α τ α ρ α

קטבל, במדק ג' אקלים מרס
אל מרשאן וסיה בקטבלין מ,
בסנדל מרס כ"ו בכלים (קד כ"ג)
עור מקורטיא וצור קטבליא,
ביא מביאץ מרס א' אלתל (קד
ל') מקורטיא וקטבליא, בננא
פליעס (קד כ') מרס קטבליא
על גני רשיס, פי' עור שמכסין בו
בני אדם מלמעלה בלאז יוון אמו
אכבולי (א' אסא מלע למטה
קורן אומן קטבולי (א' ונטיס
אמו נמט ובלעו כמס (א' ואוכבן
עליו.

קטבליטון, α α τ α β λ η τ ε ο ν

(χρεος) Schuldigkeit, Bezahlung,
קטבליטון, מדר' במדבר רנס
מר' מקוד כל זכר נמל אומא אלתמי
קטיבליטון מר' בלאז יוני
אשום ופרעון.

קטיגור, α α τ α η γ ο ρ ο ς

α α τ α η γ ο ρ ι α , α α τ α η γ ο ρ α ,
קטיגור, במדק בן אומא בעובר
ענדיס אלת קומס לו קטיגור
אמר, בר"ס (קד כ"ו) אין קטיגור
נעמס פנאור פי' מלאך רכיל בסוף

1) α α τ α β λ η : Aufwurf, Mantel.

2) α α τ α β λ η : Grundlage, Lager.

3) Natta : Strohmatte.

לשון מקרא זה ארבעים שנה אקוט
נדוד, חר' כלו גם נכו אקוטטו
אף אטטלטלו):

קט, קט, חר' ירושלמי אט חקשט
ואט האנטטיס ית קטיט ויט
מלפופניט ונלשן טשכט אנטטיט ונלפפן
שני מיני שונים.

קט, קט, זיורשמי סוף טשכט חטט
טור שמעון טוס מפיט שלט טלות
גרבין דמרקויע לקטיט נכל ארובט
דשנט, פירט בעל הערך בערך
גר ב לעכיים והביט טאמר דמנילט
איכה יעיב פסקא בלע ט' וטא
טאכט קלט בניסאט.

קטב, קטב, טעטזט, טעטזט
קטב, בטטטט (דף י"ב) פרי
קטבי טוס טד מקמי טיסר' וחד
במר טיסרט וכו' פי' רוקט טן
(א"ב לשון מקרא קטב מרי
ווקרא'י טן טשט קוטטניט וטוטניט
טארט לשון קטב טאול).

קטב, קטב, טעטזט, טעטזט
קטב, לטטוב טליט ט' לטקט
קטב.

קטב, קטב, טעטזט, טעטזט
קטב, בטטטט' בטטטט (דף
מ"ג) אן עושן וטט בנר ונכט
פיר' טטימין אן גדול טכנוד על
טאטט טבניט טנר ונקרט קטב
ונרטא טלוי אטן גדול, ט'ט
קפיט טטורין בטן טאטט.

קטבא, קטבא, טעטזט, טעטזט
טעטזט, טעטזט, טעטזט

קוטטין ובטיטט דרני טליעט
פרק י"ג.

קחטיקון, קחטיקון, טעטזט, טעטזט
Die Welt betreffend,
durch die Welt verbreitet,
קחטיקון, ננרטאט דנט פרט
כ"ט ונירושלמי בט' דרואט
בטלכט על דרואט, אן לך
קחטיקון בטן אטט של אטיט,
ט' והנט ט' עונר ורוט גדולה וו'
ובוקרט דנט ברט וטט חטיט פי'
חוק (א"ב פי' בלשון יוני דנר של
טעולט כולו).

קחמקרטור, קחמקרטור, טעטזט, טעטזט
קחמקרטור, ננרטאט דנט
פרט' נט ורדף ד'טלכט קחמקרטורין
בטטק' דני טאטג' מלכ' קחמקרטורין
טולטין מטוף טעולט ועד טוט,
פיר' בלשון יון קחמו עולט,
קרטור טוטט.

קחמריא, קחמריא, טעטזט, טעטזט
קחמריא, ירושלמי דנדריט פרק
אן בין טמור טילין קחמריא
דאט עליכט אטור מיטאל לון, פי'
בלשון יוני חטיטין קטטט.

קחה, קחה, טעטזט, טעטזט
קחה, טרקטט ולנטט מרגומ
קחה' וטורין (א"ב בטטטאט
כחוט קוטין).

קח, קח, טעטזט, טעטזט
קח, ננרטאט (דף ט"ט) לט
חכנוד על מנט למקט פי' לטכטיט
ולטקניעו וטאר כן יחור לו (א"ב

של גרעינין שיש בלמר גפן שצושים
נגדים ממנו.

קודור, (קסדר *Stehe*)
קודור, ס"א קסדור ומפורש
במקומו.

קוז, *Kotstein, Siegelerbe*
Erbschaft, Kuz

קוז, במעשר שני פ"ה כרם רנני
מניינים אותו בקוזות ארמה,
כי' עפר אדום ובלעז בולו י' וכבר
פירשנו בערך חרש. בנראשית רנה
פרשת מ"ב היה אובל קוזות
ארמה עד שעשם פיו דית רע,
במספא דויסי בשלח פרעה מקווי
מן קדמוי מקווי מן במרוי,
ובנ"ק דף ס"ט פיר' רש"י קוזות
מו"ט וכו' *Mottes* בלעז וכו'
רנני ארמה וכמו שפרגמנו.

קום, *Koms, Koms*

Sierat, Kums,
קום, בילמדנו ויחי סעס כמחלוקי'
בתי אני כולך לעשות לך קוזמין
ואם חלך לכפס, ובוהיה עקב
תשמעון ככול לך לזהני שפינד תתלו
קוזמין של בחו, אמר לו אני
במתי קוזמין ואבדת אותן,
בנראשית רנה פרשת כ' אמר לו
כל קוזמין שלי במוכו וכו' מנקב
לישא אשה אחת וליהנס לה, פי'
תכשיטין ועד יום שמן בלשן יון

אית לך קוזקייס סני, ונפרשת
ע"ד הלא בכריות וגומר חפז בן
אלא אם כוס חיי חד קוקייס
ענא כוס נסיד, אית לנך לעדרים
מרגמו אזי לנך על קקוויין
(א"ב בנכסאות כתוב אזי לנך על
קוטין).

קוותא, *Quota*

קוותא, במועד קטן (דף י'
כמאן מדלינן האירכא קוותא
דדאי בחלל רמועדא, כמאן כרבי
יסי, ס"א כוותא, פיר' כשילאין
מסמרין דעץ של קורס שעל הפתח
בחולו של מועד לחץ וכו' פתח הקורה
מסמרין אותה ותוקעין מסמרין
בחורין דהיינו כרבי יסי דארי למיעבד
בלא זיכא (א"ב פי' בלשון יוני עומק
ודבר לשון בארץ) בנכסאות דדן
כמו קביותא.

קז, *Qz, Qz*

קז, בכריות (דף ל"ג) אפילו מת
אין מקיז' לו את כרם וכו',
בכריות (דף כ') דס הקוז
שכשמה יולאה בו, פיר' בנמרא כל
זמן שמקלח, פירוש קיזאי כנר
פירשנו בערך פרש.

קזא, (קק *Qz*)

קזא, בשנת (דף כ"א) מאי שמן
קיק? רב יוחנן בריה רב יוחנן
אמר משא דקזא פי' הוא שמן

1) Bolus ist der Name mehrerer Thonerden, vorzüglich aber bezeichnet er den sogenannten Fettthon oder *Kotstein* (*Bolus armeniacus*) von welchem auch hier die Rede ist.

קבה, וחקצ כף ירך יעקב,
חרוט ירושלמי וקהם לפ ירבים
ריעקב.

קרת, Kette, Kette

קבה, במדק יו' בכלים (דף י"ז)
המרמל ששימס וינקב ויעשה לפ
קסומיו ויש שקורין קיתותיו
פי' מסגרותיו, וכלנו שמו לפ"ס
(asoli) שנה סוגרן כלי עור,
לזכיו כסו לזכיש קטנט הניצות
המרמל כלזכיש של דיסקיות שכן
א לחוך א וסניצות השעיס מכניסין
וסניצות הקטגליא ומכניסין צלוחין
לזכיש חללים וסוגרין לוחן כסן, ומנין
שזה קיתותיו לזון סגירה
שכמר ולסמורים פקח קוס.

קד, Kette, Kette

קו, נקניגה (דף י"ג) תהו וס
קו ירוק שמקיף לפ כל העולם.

קזה, Koffe

קזה, נדרכות (דף ל"ג) לסן
רוחם קדש שמתפלל ואינו נענה
יחזר ויחפלו, אגמר קזה לפ'ס
חק ויחמן לנך וקוס.

קוזאי, Kozai

קוזאי, נזנת (דף ק"ג) כלי
קוזאי מותר לטלטל נזנת, פי'
כלי לזמנות האורג, כגון האכסן
והכנד שפירע' תלום צו מלמעלה,
והכנד שפזטה עליו מלמעלה, מות'
לטלטל, נזנת (דף ק"ט) למר
רזה ואס סיה כלי קוזאי מותר,
פירוש אס סיה הכנד שמוס בכלי
האורג מותר וכלי האורג נקדשין
כלי קוזאי.

(175)

הנרצ וס פירש ר"ח ז"ל (א"ב
וקטקוול סקומא כמו
נזנסחלות, סלן דמוקי לזחי
כמונ נזנסחלות).

קהלא, Kella

קהלא, נדרכות (דף ט') העיר
רני ימי בן אליקים טעם קהל
קדישה דנירושלס, נזניה (דף כ"ו)
למר רני מאס קהל קדישה
דנירושלס ר' שמעון בן מנסיא
וחזיריו למרו פלכה כרני מלך,
ירושלמי שמעזר שני נסוף פרק ב'
עדה קדושה רני ימי בן שזולם
ורני שמעון בן מנסיא, בהגדה
קהלת דלס חיים עם אסם אר
לכנת, רני נסם עדה קדושה למר
קנה לך דברי לזמות עם דברי
מרה, מלי טעמא? כדכתיב דלס
סוים עם אסם אר לזנת ולטה קורין
לזנה עדה קדושה? שזיו מלשין
לס סוים שליז למלס שליז לזורה
שליז למלכס, ויש שזמרים שכן
פגיעין נזורה נזמות סקורף ונמלכס
נזמות הקין.

קהרמנא, Karmena

קהרמנא, נזנת (דף מ"ו)
מלי טעמא לימור קהרמנא שזים
סו' לפיערופס, במדק כינד מעברין
נזירותין נזנת (דף כ"ט) עיר
של יחד כיון דשכיני נזי קהרמנא
מדברי לסודי פי' השלטון של מקום
(ל"ג נזנסחלות כמונ הרמנא ופי'
רש"י הרמנא שזים רזות נזנו, סכל
דשכיני נזי הרמנא שרש טוול).

קדת, Kaddish

קדש נונא, ¹⁾ Der heilige Stifz

קדש כוכא, בעבורה (דף ל"ט)
קדש כוכא ססיר: ור"ה נרם
שרי ראש מה שכתבו בהערה.

קדא, *Quere werben*

קיוחא, *קיוחא*

קסא, ננרכח (דף כ"ז) קוס

קמרס ברומנא, נמסחיס (דף ק"י)

קריך לקסויה ולריך למסוכיה,

קנ"ב (דף ל"ו) מי פנרס קמרס

קוס קיוהא בעלמא קוס, נכסונות

(דף ס"א) כלל דמלחא כל דלית

ליה ריחא ואית ליה קיוהא

בויקרא רנח נסוף ואת מהיה קמר

לח בקהימה סול ליה קמרס

(ס"ב) סולמלחא וסני נניס מקסינה

פי' שיש בה' טעם סומן.

קדדא, *Betrachten, untersuchen*

Beachten, untersuchen

קהס, נינמח (דף ק"י) יחני

וקס מקסו קסיימא, פירוש

מדקדק נשמועס א עד אחריתא בלרס

סמדקדק סרנח נדנר, כדנרסין

רני יכוסע קמר כיסס עין בערך

כה כלומר מיסן לחור בו ודקדק

נדנר סרנח וטיכרו, כדנרסין

נננא מלינא (דף כ"ג) סאי סאן

דקסי סורי מקרי כס רעס וכן

סנרול כסחמך בו סרנח קסה

לקדושי ואפילו אפיהס מודין.

קדש וחלור ואמך כל סמ קדש

עלמ נדנרי תורס וסחך עליסן

שכס לסענח דנרי תורס סנחונס

נענן שסח מר' סן סלור כמו

סורר, כמו עלן עלן, כפ' ו

נמס. סמקדש ונפל קידוש

על ידו פי' סכותן סמר סמרס על

נני סמיס ומקדשן למי סטטס.

קדש, *Quesen*

קדש, נכרס כפ' ס' נכלאס (דף

כ"ס) סנעס ירק נכרס סו מקייס

סרי סמקדש מ"ס נפסיס פירוש

סורר, סן סקדש סן סיקדש.

קדש, *Quesen*

קדש, נכסדדק (דף כ"ד) סוסרס

לנככ סניין? מ"ל לא יסיה קדש

פי' סל סמס גופו סל יסל נככ

כמו סס, ומסן קן דסאי קדש

נכור מיירי? דכמינ וגס קדש

סיה נלרן, וילף סוענח סמוענח

סן וסל זכר לא סשכנ סשכני סס

סוענח סיס, סס ללן זכור סף

סוענח דככא זכור.

קדש, *Quesen*

קדש, ונתי סנפס וכלססיס

סרנחו וקדיס סל וסלסמח

ססנמיס ססר נלסיס סלסמו

וקדיס סל דנלדניסן.

1) Der *Meerpfau* (*Coryphaea Plumieri*) ward bey den
Griechen *λαρος ιχθυος* Der heilige Stifz genannt, weil die
Augen aufwärts gen Himmel sehen (f. Richters *Ichthyothologie*
S. 633). Er hat Schuppen und Flossen; die Lesart שרי scheint
daher richtigster.

אָקיי דו שט דסידרע וואָס שמו
רנא דאגדחא, פי' מחיצה קריאת
שטע בנכרותים והתפלה, מכני
שטוסיפין האידנא וואסדין מומור,
ארוממך אלהי הטלך, ונא לליון,
וקרא אה אל זס, ועוכין קדוש,
והס קורין ששנה או מלמוד, ואומר
קדיש, ועינין יהא שמה רבא, על
אלי שמוסיפין על המחצה בהן מייקיים
עלמא האידנא, ופי' ללמות ולא
סדרים, ומכני מס הארץ ללמות?
לפי שאין צה סדרים, כגון קידושא
דסדרא ויהא שמה רבא, שכלל אי
כזו צה הכי סדרים, ותוכע כמו
אור אחרי האופל אסמכתא נעלמא,
ניצמות (דף מ"ו) ונכמות (דף
כ"ט) ונסוף סדרים (דף פ"ו)
ונצ"ק (דף פ"ט) כדרנא דאמר
רבא סק דא חמץ ואחרור מפקיעין
מיד שעבוד, פי' חמץ כגון ישראל
דשענר חמלו של גח והגיע שעת
סביעור לא אמרינן כיון דמשוענר
ליה לגח והגיע שעת סביעור דגוי
הוא אלא קייל עליה איסור הקדש,
מידי דהיה אקדושא הנוף כההיא
אחמא דעוילא אטמילא דמלמא וכו'
ואמרינן רבא לעעמים כיון דשדויה
אמיחנא איתסרת צהנא דהוה ליה
כקדושא הנוף, וכן אמר רבאשי
קונמות קדושא הנוף הוא וכדרנא
אנל סק דא מידי דלאו קדושא
הנוף איתא קדושא דמיס לא מכקע
מידי שעבוד, דהא סק דא ככמו
והיה עבדו כחונא אסא דקא מאינן
ליה סק דא טעום וסקלס כחונא

ולא טקע כקדש לעבוד דחומא
סתרד, כמפורש ניצמות (דף ס"ט)
אמר רב חמא פלוקס ענד סן סגוי
וקדש יענל לזס בן סורין קנה עלמא
בן סורין וכולי, קדושא רשונה
קדשא לשעמא ולא קדש
לעחיד לנא, נכמות (דף י"ט)
וצמלס (דף י"ט) ונאמא (דף
ג') ונחלין (דף קי"ב) וערכין (דף
ל"ב) פי' קדושא דאזנא סקדש
יהאע, קדשא לשעמא כשהיו שס
ישראל על שנאד צמי כבוד נלר,
ולא קדשא לעחיד לנא לאמר
שנאד, נכמות (דף כ"כ) כסא
היית' אובלין בגולס נקדש יהנבול,
עזר בגבולין כנר פירשנו בערך
עזר, בערכין (דף י"ט) ורמינסי
קדושא ידים ורגלים נמקדש ער
הפרק וכו' נקדושין (דף ג') סעיקרא
חני לינא דאיריתא והוא האסא
נקנית ולנסוף חני לינא דרנא פאיש
מקדש, דאמר לה אכולי עלמא
כה קדש וכו' הלכס כסן סנעל
קדושין, ואמר כרי אס מקדש
לי, היא נחנס ואמרה היא סריני
מקדש לך אינא מקדש, כחן
סול ואמר היא חושאין מדדנא,
ונגמר צניאס כי יקא איה אסא
ונעלס קדושין ססורין לביאס
הו קדושין, שאין ססורין לביאס
לא הו קדושין עוד ישנו דף
י"ג ודף כ"ב קדשא בגול ונחמס
ונגננה או שחטף פלע סידס וקידש
סקודש, וסס (דף ס"ט)
סס קדש נעד אסר סין סושיין

מדאי דומה למבזיל שם קדיסו
 סלס, וסס (דף י"ו) סין סין וסין
 יונאת וסין לחסה, כנר פירשנו
 צערך פרץ, גרסאותיו שלט יסא
 לנו בן או חלמיד שסקדיס
 מבזילו דרבים כגון מנשה, פירוש
 שסיה מעמיד סלילים לשווקים
 גרסאות, גססדרין (דף ק"ג)
 ונע לא יקרב בסכלק שלט יסא לך
 בן או חלמיד שסקדיס מבזילו
 דרבים כגון ירצס, גנ"ק (דף
 ל"ו) סין למר לנע וסקדיסו
 סירס, פי' עניין הסחמה סול
 כסקדיס מבזילו שסססו מרוב
 סלס ססיו סכל ססס סלסו:
 ססיוגס (דף ס') סססס סגסס
 דכרעה קדס, פי' כסרפה רגלס
 צסוף גסרס דפ' סססס לסן לריר
 גנ"ק (דף ס"ס) לא סגו סלס
 בסקדיסס, סכל גסססס, פיר'
 כגון ססססס וסרפס מלסן קרסס
 צספי, סכל סס ססס גסססס ססו
 סופלס, יס ססססן קולסס ופירוש
 עוסדס ססו קלס סל כרוב, גסססס
 סולכס וססס. צעסודס (דף כ"ס)
 קדסס וסלסס סובלס.

קדח, *qadach, qadach*
 קדס, צעסודס (דף כ"ס) ע"ס
 שקדס צמיכסס וסעלס פי' עניין
 סססס, צוצסס (דף ל"ס) וסס
 קדס סססו רביעית סטבילן צו
 סססין וליכורס.

קדח, *qadach, qadach*
 קדס, גנ"ס (דף ק"ט) רס ססס
 קביל סרעס לססססס קדסו סס

פסלי, גנ"צ (דף כ"ס) סיכוי דסי
 דקדס וסכלס, פי' כיון סלססס
 ססן וסכל ועוד למסס ליה י' יסס
 סססס וסכלס, גסססדרין (דף ק"ט)
 נקטים גנן עד דקדסס פי' עד
 סגדילו ססיו, גנ"ס (דף כ"ג)
 ובסולן (דף י"צ) דקדסי ססו
 סילפי פי' למסו צו עססס סססרסין
 סילפי, וסס קססססס סלסססין
 צכרססס כלומר יססס סיו מוסן רס.
קדיא, *qadia*
 קדיס, גסססס (דף כ"ז) כל מיני
 עופו' יסין לסלסס ססססרס וקיסופס,
 גססס (דף כ"ג) וסריעוף ססין עיניו
 סולכסס לפסיו כסל סרס, קדיס וקיסופס
 עיניסס סולכו' לפסססס כסל סרס
 סכסס ויכסוף מר' קדיס וקיסופס
 פי' עיניססס לפסססס כסל סרסס סכל
 ססר עופוס עיניססס גלידי סרסס.

קדל, *qadil*
 קדל, סרעסס עורף.

קדם, *qadam*
 קדס, סססן ססין נפסן קדיס
 ססין, כנר פירססו צערך ססן,
 ירוסלמי צסרן קסס גרססי קרססי
 גני מלכסס סן גני סכס, גסססרס
 (דף ל"ס) סעסר מוסן, וסס
 סכסס צסעסר כססר לא יגסל וסיו
 ססכר סס סלסס קסס ליה לרס שסס
 גסרססס וסכ"צ קדס יס ססרסית'
 צסעסר גססס סל יסססין עסיקין
 וססס ססס סנירסס ליסססן געו גס.

קדם, *qadam*
 קדס, גניסין (דף כ"ס) גקדיס
 סל מולאי ססס. גסן פר"ג גסססרין

קדח, *durchein, bohren*, קדח

קדח, *durchein, bohren*

קדח, בשבת (דף ק"ב) בקדח כל שהוא, ב' י"ג בכלים (דף י"ג)

המפלט והמקדח שפנמו טמאין

ונבגל קמח (דף ק"ט) ביולא

מחמת המקדח וכו' הסול והסירה

והמקדח פנין נערך סל. בפרק

ב' באבילות (דף כ"ו) ונחלין (דף

מ"ס) ולגולגולת ב"ש אמו מלא

מקדח באיום מקדח אמו?

בקטן של רופאין דבריר"ס, וסמנים

אומרים בגדול של לשכה: גר"ס

(דף כ"ו) קדח וחקע בו ילא

פשיעא, כולו בגמי מקדח קדחי?

אמר רב אשי שקדחו בזכרותו

פי' נקבו במקדח בזכרותו שנתך

הקין. בסוף. פרה כל ידות הכלים

(דף כ"ג) בקדחות סנה, פי'

יש בידות הכלים שכן קדחות

במקדח ובמרע ומקוקות והכלי

בכנס נהן ושמן קדחות, פעמים

שכלל שהוא. קמח טמא ניוצר

ונכנס בכלי. גריש גמרא דמשקין

(דף ד') שרץ לא קדוחי נסר

נורכנין פי' לפנות שרטון שכלל

הכסר שזמו נורכנין (ס"ב פירוש

ונחבל משקיע לשון, ונשאל

מקדח ליטא).

קדח, *durchein, bohren*, קדח

קדח, נעירובין (דף כ"ב) גלישת

הקדחתו נמלס, נביט (דף

כ"ט) נחמס מורד מבלין לקדחתו

אלא יקדחתו פגשיל, נדרות

(דף י"ד) אס פסרנ יתר

מילי של קדח קדח ששע מיכ

דבר אסר הן.

קדח, *durchein, bohren*, קדח

קדח, נעירובין (דף כ"ב) שמעתי

שמקדחין בהרים, פי' לא לריך

למשמיה לגונם הכר, אלא תיאל

ליה כאלו קדוד ונקוב, בפרק

קמח בעבודת ועורות לגובין (נמד')

מנו רבנן איהו עור לבנו? כל

שקדוע כנגד הלג וקדוד כמין

ארוכס, פי' ענין נקינה ומתיכה

וכן קודד נקיפין וכן נמי קודד

כל אכזרות שנו. בחולין (דף כ')

אמר רב אשי נקדדה כסלע

מדפה פי' ניקבה נקב עגול כסלע

ושם (דף פ"ו) נקדד כמין טבעת

מהו? פי' נפתח בעלם כמין טבעת

ופשט משרטו מחתכו בעלם ומעלה

ארוכס, והוא דקרא. אומר העלם

דידה, והוא לחלומים וכשמינא פותם

הפתח, דוקא בעלם ששרטו אכל

ברזל אדף ואיט מעלה ארוכס,

בקדושין קודד ויורד עד ששגיע

אכל דלא (ס"ב) כנוסחאות כל אלו

כחזנים קדר).

קדח, *durchein, bohren*, קדח

(כ ש ר ת א *זי e h e*)

קדח, גריש כללים (דף כ"ב) אן

מרכיבין פונס על גני קידה

לכנס מפני שהוא ירק גלין,

חוקידה לכנס מין אילן, אכל

קידה סמס מן ירק, פי' קידה

לכנס, קושטו בלעו ויש ריש

טוב מן וקדח חמש מאות והיא

קליעה.

דאָמיר פֿוט כי בתחולות, ר' אַסא
 כתר קריש בקברניט ין כדמ
 דמיסא, ויקרא אלי רב הובל
 דאמר רבי יוסן לעולם יעשה אדם
 את עלמו קברנט היאך לעשות
 מלות, מירוש לעו מסא הוס
 גובר'נטרי (Gubernatore) (א"ב)
 פי' בלשן יוני בוכה הספיכה
 רב הסובל).

קברנת, קברנט, גמטס (דף י"ג) רבי
 כמן אומר בקברנטן של מלכים
 סיס קנור, פי' בנית סקנרות של
 מלכים וכו' סס ארונות כרנס ולא
 ידע מסא איהו עד אנדאצאפעלמו.
קבורת, *Q u e r t a l b e r g*
 קבורת, במנחת (דף ל"ז)
 ונעידובן (דף כ"ה) מנא רבי
 מנאיש על ידכס אקבורת פי'
 על כדורע כנגד לנו, וכו' גופס
 של יד.

קבת, *Q u e r t a l b e r g*
 קבת, בכלים פרק יו"ד (דף י"ס)
 וק קבותים של מורים, פירוש
 קנקנים אדומין לקב (א"ב פירוש
 בלשון יוני כלי כמו תבית).

קד (יקד), *Q u e r t a l b e r g*
 קד, במנהדרין (דף ל"ג) טעם
 בנואף וטאפת סכול אמר ליה
 אדמוקדי קדי קן קדך וללי,
 פי' כגון אאמרו על סכולא פחמירה
 מורס אנאמר ואל אשע עמיסך לא
 סתן אכמתך, לנאשט לא אדירה

טאו אמר לוס אדמוקדי קדי
 קן קדך וללי עד פסאס יוקדס
 ללילות, קרי דאס כמו אילין אומס
 ודון חמד ללס גס אפס, כלומר
 אס אינך יודע לליות קרי הכס
 פוקדס ללליותם דין ראס ולמר
 כך איני יודע דין נואף ונאשט,
 סא מקדא מלא מוס יוסא סכולא
 וכו' אפס יאך וילמד, בשנת (דף
 י"ט) וסדיון אס סאור כמדורת
 בית סמוקד, פיר' מקוס סיס
 בעורס אדליקין צא האס סמיד
 ופסס מוליכיס אס על גבי סמנא,
 פי' בתלמוד אף על פי שאסא יודת
 סן סמסס מלס לכניא סן סהדיוס,
 מן למחוס אס פיקוד (א"ב)
 צוטאמאס סמוב אדמוקדך
 יקיד):

קד (קד) **קוד, מקידה**, *Q u e r t a l b e r g*
 קד, בכל כלי עץ פרק י"ו בכלים
 (דף י"ו) רבי יהודס אומר אף
 סמגיס וקוד סנבלי, בגיטין (דף
 ס"ט) וסמנהדרין (דף כ') וצויקרא
 רבס בריס אדרימות וזה סיס חלקי
 מכל עמלי, רב וסמאל סד אמר
 מק לו וסד אמר קודו פי' סקל
 סקלו סמוסן עליו וכולך סמקוס
 למקוס, קודו קערה של חרס
 אסוכל עליס בכל מקוס אכולך כמו
 סקידס של חרס וסוליסכלי גולס
 סמכרסין בערך שטח, בסוף שנת
 (דף קנ"ז) קצרו אס סמקידס
 בגמי, צמטס (דף ל"ב) ונמס
 היסס שוסס במקידס של חרס,
 ונמטס (דף י"ו) סיס סניא

קבר, (X i e f e), ו א e a e

קבר, נפרק ב' נפרס (דף ס"ו)
ונסוכס (דף כ"א) ותחסיכון חולל
מפני קבר הכחוס, פיר' קבר
החכום שאין אדם מביר בו כל
עקר, כדמניא איוו היל טומאס
החכום? שלא הכיר זה אדם,
כלומר דבר זה כלוטטשוקע בחכום
ואין דרך לעמוד עליו, נפ"ק טעאר
שני (דף ס"ו) חיק בר ע"י עורס
פי' לפי שער הכחמה המקודשת
אם מהם אסורה בהנאה ותקבר
בעורס שלא יפשיטנה אדם ויקח
הער ויבא לידי מעילה.

קבר, א u f e a u f a

hinzufügen, winben,
קיבורא, Ballen, Anäul
קבר, קיבורי דאולי, עיין
נערך אול, אייתו ליה מרי
קיבורי, עיין נערך טרסי.
בחולין (דף ל"ה) אייתר לים
קיבורא דמבלא (א"כ פירוט
פקעת של מטוב).

קבר, S e i g, S e f e n

קבר, בחולין (דף ע"ט) כטאן
חליק קיבורא נדיקלא כי חלי
דמכא נמסדרין (דף כ"ו) וקד

נב קיבורא ומסליס, נשנת (דף
נ"ו) חליק פסק קיבורא נשיניה
פיר' סכסכי ממרה מכנדות של
ממס.

קבר, C i b a r i u s

(¹) f l e e t, g e r i n g
קבר, נכמונות (דף קי"א)
מאס סובין מאה קיבורא נפרק
ב' נמסירין (דף ס"ו) חולבין
אחר רוב אובלי פת קיבר פי' לחס
אנינו נקי (א"כ פי' נלשון רוטיי
עולם על שלק עניים).

קבר נונא, e r h e n g

קבר כוכב שרי, וסימן קברי
גויס בענודה (דף ל"ט), פי' שס
דנ (א"כ ננוסחאות כמנב קבר עכא
אסיר עיין החוספות) דלפי גרסת
ר"ס קבר נונא שרי, ראס נסכערס
דאלו ואלו דברי חלדים חיים.

קברנא, א β ε ε η ε η s

א a n a m a n, ו
קבר נט, נג"כ (דף קל"א) ניוס
נפטר אברהם אנינו ספרו לו כל
אומות העולם, אוי לו לעולם שאבר
מכנינו, אוי לס לספיכה שאבר
קבר נטיס, נויקרא רבא אברי
טוט פרשת לרוד ה' אורי ונמסקא

1) daher קבר Ciharius panis: schlechtes Brod.

2) Der Gründling (Fundulus, Cyprinus gobis) denn darauf wird wohl die Benennung קבר anspielen, ist mit Flossen und Schuppen versehen, und daher ein erlaubter Fisch, die Schmeil aber, welche bey Einigen mit dem Gründling einerlet ist, hat keine Schuppen; daher die Varianten von אכיר ושרי.

בדברי מרמז, כגון נגנ בעלמו,
פי' אחר נחשבות קצתם בלשון
ישמעאל נחתנו ברסה ולא בדגש,
באדם שמראה את חניו דבר מטוק,
והוא אומר בפכה כל האוכלין במעי
עד שהנעתני להקיא, ומשל זה
אומרים למי שאומר ומדבר דברים
רחוקים ורחוקים, פלומר היאך יוכל
אדם להערה את עלמו, ועיקר לשון
זה האדם המרבה במאכל ואוכל
אכילה גסה ומלטע' ומגיע לו שלשול
מלמטה וקיא מלמעלה נקרא בלשון
ארמי קיצם א: (ורמ' פירם
ציערתי שאתני דבר שאי אפשר
ואולי קבסחן מילאו בלשון ספרד
בלשון (Cabeçudo) שטעמו איש
קצה עורף).

קבע, *q e f t f e q e n*,
beftimmen, anflagen,
קבע, בזכרות (דף כ"ו) תפלת
הערב. אין לה קבע (נמדה) מאי
אין לה קבע? אינ' קבע כמאן
דאמר תפלת ערבית רשות שהלכה
בר' יהושע, פי' רב האי גאון ור"ס
ז"ל מי שלא נהג להתפלל, אבל אס
נהג להתפלל כעשת עליו חובה,
ואסור לנטלה, ר' אליעזר אומר
העושה תפלתו קבע אין תפלתו
תקבועים (נמדה) כל שחילמו דומה
עליו כמשאוי, רצון אחר' כל שאינו
אומדן בלשון תקבועים | בזמנים (דף
ס"ח) ובכריתות (דף כ"ב) ורבי
עקיבא מי ילפין מלות מתקטת
סג? להכי הוא דילמי מה להלן
בקציעה אף בלן בקציעה,

לאפיקי טומאה מקדש וקדשיו דעולה
וירד הוא, פי' חטאת חלב, ואם
נפח אחת מחטא בשנגה מבש הארץ
וכו' בקציעה שלא נאמר בה,
ואם לא תגיע ידו, אלא קייב
כשנה ושעירה, אבל טומאת מקדש
וקדשיו נאמר בהן, ואם לא תגיע
ידו, והן בעולה וירד, כדפרש'
בערך על, וחטא' חלב מביאין על
ל"ו כריתות, כדפרשין בערך חלב,
בפ' ב' בפסח (דף ג') ושני
היחיד הקבוע פי' שדורכין אותם
בקץ שקבועה לשלם, בשבת
(דף פ"ו) המקבועים ביום נכחם
פיר' לאחד שילאו האפרוחין מן
הקליפה לוקחין קליפי בנים ומוקנין
אותן ומעלין אותן במקל בכוח כדי
שיחיימו האפרוחים (א"כ חרגוס
ויחקה עה נצטנו וקבעה
במעוה).

קבע, *trauben, betrügen*,
קבע, נר"ה (דף כ"ז) קבען
פלגיא, פי' גולכי פלגיא כדכתיב
היקבע אדם אלהים.

קבין, *sexfameln*,
קבין, קבלאל ועדר ויגור, כל
המקבין עדרים למורה יגור
במחלת אל.

קבר, *grube*,
קבר, בשבת (דף קכ"ט) מאמתי
פתיחת הקבר? אומר אבני משעם
שחשבו על המאמר, נדה (דף כ"ט)
נאמר לפתיחת הקבר בלש
דס קא מיפלגי, פירוש ב"ס
סדחם.

uiberlieferung, קבלה,

erprobte Sache,

קבלה, בנכוח (דף ס"ב) אכן

קבלה (גמרא) מאי הוה קבלה

דבית הכנסת? לביעותא ושתיקותא,

פי' אם אדם לבוע ושחוק בבית

הכנסת הוה קמיעתא שילכו מסמיךין

קבלה דייסורי שתיקותא ומבועי

כלומר מי שמיורא קמיעתא כמילתא

מאותן הייסורין לשחוק ולהתפלל.

Aufbewaher, קבלנא,

am pfählig, קבלנא,

קבלנא, בסוף ויקהל בילמדנו

וכו' לה קבלנא. נהי' בעל פה

אכונ' שהיה מקבל פקדונם ומשמרים.

Seuf, Sinne, קבנאה,

קבנאה, בנ"ב (דף ע"ה) דפוס

נקיטת אקובנאה דשאל דמחזא

פי' עמוד בלון פרמי, פיר' אחר

אקובנאות ונכחות של חומה ואמן

מירולי¹) (א"ב כי קל רהיש

אקופי' כחוב בנכחות ופירש

רש"י שכי החומה.)

Beilebigen, Edel erzeugen, קבם,

קבם, בקדושין (דף כ"ו) א"ל

רב יוסף קבםתן, איכפל מנא

לשמועין מחט, בסנהדרין (דף

כ"ה) בעל מיכה רב אהרבי בר

אמי מרב שמת המערה בעלמו מכונ

אמר ליכ קבםתן, פיר' טבעים

ר"ס ז"ל כירש גבנת דעמינו,

כדאמריק נמלא גבנ' או קובעטוס

וכו' בלשון יון מטעה בני אדם

למשה מיכני וכו' עד ואלו יבוע
וכלל לא קאמר שמע מינה.

קבל, ginfier, dunkel, beifelben,

קבל, בסנהדרין (דף י"ר) ואם

(צף ל"ב) במיתרות דרבי אליעזר

צדאש לעולם הוה קבל וקיים, אחר

רבי זירא אף אכן נמי חנינא בית

אפל אן פומחין בו חלונות לראות

את נגעו, פי' קבל כמו קושך,

חר' קושך קבל לא, כלומר שהיה

עני ויבא קיים.

קבל, e g e n,

gegenüber, gegenseitig,

קבל, בסנהדרין (דף ק"ד) לוא

אליכם כל עוזרי דרך, אחר רב

אמר רבי יוחנן מבאן לקבלנא

מן החורה, פי' שרגילין בעולם לומר

איני אומר כנגדך הרעה שהוקדם

לו, דקאמר לא אליכם כלומר לא

יבא אליכם כפורענותי (א"ב חר'

עוד כנגדו סמך לקבליה,

לכוכב אשמו לקבל איתחיה,

מגמת סניכס מקבל איתחין.)

קבל, e e e e e,

jamme e, e e e,

קבל, בסוף ידים (דף ע"ו)

קובלים אנו עליכם פרושין, מן

והיכני ילעק אלי ומתרגמין ארי

יקבל קדמו ואקבל קבילותיה,

בקדושין (דף כ"ט) אל רב גדל

קבלה לרבי זירא אול רבי זירא

קבלה לרבי ינחן: (פירש רש"י

שמימר דרבי לעקח.)

1) Merlo: Spitze an der Mauer.

אסור חן למסוס מותר, בכתובות
(דף כ"ו) ונקדושין (דף י"ט)
איבא ביניהו קיבל ומסר וס' לך,
פ' קיבל כגון שקיבל עליו
הבעל נשע' ארסין כל מומי' שיש
בה, לפולס אפי' הכי אינה אובלת
עודה בבית אניה גזירה שם ימצו
לה כום של תרומה מבית חטים
ותפקה לאחיה ולאחותה, לרב שמיא
כיון שאינו יכול לטעון טענ' מומין
אובלת, וכן אם מסרם סלע לשלוחי
הבעל ואין עמה לא אחיה ולא אחותה
אובלת, לרב שמואל אינה אובלת
שמיא יטלן בה מום, וס' לך פיר'
אם סלכו שלוחי האב עם שלוחי
הבעל, לפולס אכלה דליכא אחיה
ואחותה, לרב שמואל לא אכלה משום
פטון, אם הלך אחיה עמה,
במעניות (דף י"א) אימת מקבלת
רב אומר במנחה פ' משעה שיתכוון
למפילת המנחה, ופילו טהעמק
במלכותו אומר מחר אהא במעניות
יהי רטון טההא חפלתו ביום מעניות
מקובלת, ושמואל אומר במפלת
המנחה, כלומר לריך לסיות כולל
אלו הדברים בשומע חפלה, אומר
רבי נסים דרבי יעקב ז"ל ראינו
בפירושי רבותינו בגאונים ז"ל ובמשניות
שאמרו, אין אומרים ענינו שלא
במנחה בלבד אבל בערבית ובשחרית
של מעניות לא, וקשיא להו הא דרבי
רבי הושיע ימים שאין בהן קרבן
מוסף, כגון שני וחמישי של מעניות
ואל מעשרות ערבית שחרית ומנחה
מחפלת י"ח כדרכו ואומר מעין

המלכודע בשומע חפלה, דאלמא לריך
הממענה שיאמר ענינו בערבית
בשחרית ובמנחה? ואיתא לפס'
דריתא בפרק כמה מדליקין ונגמרת
דבני מערבא בברכות בפ"ד ובמעניות
פ' ב' א"ר זעירא בשם ר' ירמיה
יחד במעניות ליבד לריך להזכיר
מעין המלכודע, והיכן אומרה? בן
נוח' לרופא חולים מהו אומר? עכנו
אנינו ענינו בעת ובעונה הזאת כי
בזרם גדולם אכחנו ואל מחפלים
מתחכנתו בי אהם עונה בעת לרם
ולוקם כאמור, וינעקו אל ה' בלר
לכם ממליקותיהם ויולאם ויושעם
בא"י העונה בעת לרם, ר' ינאי
דרבי ישמעאל בשם רבי ינאי אומר
אומרה בשומע חפלה, רבי יונה בשם
רב אומר ואפי' יתיד צר על עלמו
מעניות, לריך להזכיר מעין המלכודע
והיכן אומרה? בלילי שבת ובימיו,
פ' ערבית ושחרית ומנחה, ולקטן
בסלי פירקא כמי גרסיק אומר רבי
שמעון מה תלמוד לומר בכו בכו שני
פעמים? אלא תלמוד שהלילה מותר
והיום אסור, כי הא דרבי להו כל
אנא דיימי עלוסי יסר בללו, אומר
רבי יוסי בר' בון שהוא לריך להזכיר
מבערב, ואחיא כדאמר רבי זעירא
בשם רב הונא, אומר בלילי שבת,
ואיתא גמי בגמרא דמגלס דבני
מערבא בפרק קמא, בנזיר (דף
כ"ו) כל שמעמא דמלכודע מבי
חלמא קבל כי קמאי ובתראי
אמריקן, מינעי לא אמריקן וכולי,
עד שקבלו מן הכבושים כלכם

קבל, einnehmen, empfangen, קבל, בשנת (דף פ"ד) פס יא זה בית קיבול רימונים ממלך, כנר מירשנו בערך ע"ל, פנא במדס טהורה מכלום פי' העשויים למרוד נס כהייל, בב"ק (דף י"ב) מקבלי קבולות בחור הסמוס אסור, פי' עונדי בוכים שקיבלו שדס מישדלל נדמים קבונק למקנה כל ומן שיללו בחור הסמוס בשנת וי"ט

ותפלות מע' קצין ופרישות, מי' אחר רולה אשה שיהיה בעלה חמרי ויהיה מלוי אלה בכל שנה להתלם פונתה, ולא יבא לא אלא קצין חמין בלבד, ולא יבא גמל שיהא הולך בדרך רחוקה ואינו כותן לה עונתה אלא אחת לשלשים יום, ואף על פי שמיאכל בנחת ט' קצין חמין עליו העונה בכל שנה וקצין אחר מע' קצין ופרישות שלשים יום. בכחובות (דף ס"ח) תכורבן הסממא את עינו במלגה את כדיוו העקב' את רגלו את שאין פיר' מאים קצין בשוקו להפירות שהוא פיר.

קב (נקב), *Wochen, butzschern*, קב, בשנת (דף כ"ט) לא יקוב אדם שפופרת של צילה. במנהדרין (דף ר') ובינחות (דף ל"ב) יקוב הדין את ההר כלומר אש יש דין לכקוב את ההר על כרחו יקנו אף על פי שדבר גדול הוא, פירוש אחר יפיר הדין את הדין כלומר יכסוק הדין בלא פאר' וההר הוא הדין (ס"ב הפיקר נקב).

קבה, (א ט ו ס ז ז א) *Wach, Schlafzimmer*, קבה, במנחות (דף ל"ב) לא יעשה בקובה, פי' קברה מלמעלה ורחבה מלמטה כשהל, בעבודת (דף י"ו) ועל בתי שלם ליטב בקובה פי' אהל שמוציא בו זונות כדכתיב ויטב אחר איש-ישראל אל הקובה.

קבה, א ט ו ס ז ז א *Waffelkette*,

בשנה (דף ס"ה) הקיטע וולא בקב שלו, ופי' עושה דמות רגל מן עץ ויחוקק בו ומשים בו שאין כדי שלא יראם רגלו קטוע, ומשים בו כתימים כדי שלא יבא מקום שתיבת שאין נעץ שהוא מקיש, ועוד מפורש בפרך כתיים, בחגיגה (דף ד') ובערכין (דף י"ח) רגלים פרט לבעלי קצין. צמרק י"א בכלים (דף י"ב) ה' קב שלם רבי מרמן מומא גם זה פיר' כדחוק שלה וכלי הוא כפוק קב הקטע שהוא כלי ומרמק לרגל. בינחות (דף ק"ב) סליגה בקב הקטע ובמוק ובמנחת הרגלים, פי' ר"ל ו' קב זה מחוסר צור וכו' הקטע יולא בקב שלו בשנה, במנהדרין (דף כ"ט) שהוא דהא קרו ליה קב רש, כלומר יש לו חובות מלא קב, במנחות (דף ס"ב) ונסומס (דף כ"א) רולה אשה בקב ותפלות מע' קצין ופרישות, פי' כיכד המערס את אשתו על ידי שליש לא יבאח לה פי' קצין חמין בשנה ומשמש עמה, והעודר על אשתו מתשמש ממטה מוסיפין לה על כתובתה נ' דינרין בשנה ונ' דינרין עושין י"ח קצין לפי תשבך ד' סאין נסלע, כיכד סלע ד' דינר והולכין ד' סאין נסלע פרי סאה דדינר, ונ' דינרין ג' סאין, ונ' סאין הם י"ח קצין כדי גמלוו כשאינו משמש עמה י"ח קצין, וכשמשמש עמה נ' קצין כדי ט' קצין לכל קב וקב, וזו טמרו רולה אשה בקב

ק

טובות' קאטגריסין (י) בלשן
יובי רע מעללים.

קאת, קאט, נחולץ (דף ס"ג) קאט
זע ס' קי ק דס זע אדקדק, נס"ק
(דף כ"ה) קאט וקפוד הוכפלו
לרעות באד ושנר כבא סאנער,
פ' אפי' עזופס רעות באום לרעות
בשמו.

קב, Cabus (ein Maas) **קב**,
gestrichen, soll,
Stelze, Stelzfuß. **קב** (הקיטע).
קב, בעירונין (דף ע"ט) וגימיות
(דף ס"ב) וגימין (דף ס"ו)
ונבכרות (דף כ"ג) משנת רבי
אליעזר בן יעקב קב וקבי, פ'
מעט ונרדור טבל ספק שהיא פסלת
נקיים, בגמ' (דף ז') אלא מעשה
כדיוט שחקק קב בנקעס באגמ
לרבי מאיר הכי נמי דלס מייניד?
פ' לקס סמיכת קורס וסקק נה
כרי שיכית נה קיטע עקו, כדסן

קא י) ז ע י
קא, נכמוכות (דף כ"א) מאי
ד קא מסהיר מסדס לא קא
מססיר דיינא, וליכא נכמכ דוכמי
קא משמע לן מלה זוכספת וזלמס
יובן הדנר, ופיא נחנרת עם פבות
אחרו' ונפרט עם מלס אמר,
קאמר קאמיכא קאמרינן
קאמירחו.

קא, קאלי, נבכרות (דף ז') מנא
סיכא קאי? ובפרקא קמא וקאי
אחד ככעא פ' כמו קאים ועומד
עין ערך סוקי וק' מוקי כמו
מוקים.

קאלוחסין, καλοκαγιδος
καλὸν κατὰ τὴν φύσιν,
קאלוססין, מדרש שמות רבס
ברש ויחל משה, בענר הזה שאמה
מוכר קאקגריסין וואס או
קאלוססין, פ' בלשן יוני טוב
מאד קאלו טוב, ססין גס כן

1.) Eine Partikel welche dem griech. γε nahe kommt und wovon wir in Geist u. Sprache der Hebräer z. B. 124. gesprochen haben.

2.) κακηγορος: schmählischer Mensch, Verläumber; oder vielmehr κακουργος: Bösewicht, schändlicher Mensch.

3.) So übersetzt auch Saabias Saon das Wort קאט, indem er hier der Erklärung des Talmuds folgt; denn קיט bedeutet arabisch Krähe (S. קק):

ושמי הטלכה כהדף נרדרס
דמחלגלס דגילס ונלס דילס פיר'
עוף הכקירס בת קצריס, וסס
בסקס דהרלותו סת עוסר בין סן
דירס ובין ללס מדיקיס ממחלגלס
בת קברייס והולס עוף סמחפסר
באברה ונולס של עופות סקריס.

צת (יצת), ח ט ח ט ח ט ח ט
לת, ננכס מליעס (דף ס"ט)
ללסיקרי מולס סלס מולס
ניומס (דף ס"ז) עד שילס סקור
ברון מלסן וילס סלס בליין.

צת, ח ט ח ט ח ט ח ט ח ט
לת, פרגוס סלויכו ססמס
סליסו סמיס.

צת, א ט א ט א ט א ט א ט
לת, סרני' ומגדל ורסזו בסיס
ורסיס עד, לייס סמיס:

צותרא, Σ α ρ ο ς
infällig, gebrechlich,
לותרס, עיין ערך לייסור כיו כן
גרס בעל סערך.

צתרי, (ח שאי Siehe)
לסרי, סיסס לסרי כנר פירסנו
בערך ססס (ס"ב פי' בלסן רומי
ויסמעל מין עשכ כמו סלז והי'ס
מחלגין סל קדרס מפני סריס וססעס
ססס סוניס) רלס ערך ח שאי
וססערס.

פירי רני סננל ז"ל טליס כקי
לבן כדמרמינן וסרני לך נוריס
וססני לך לריס סלס סלרס
מלן קרובי עניין סן (ס"ב נכוסססות
סלסו כסוז ומחרי בנדיסס).

צרצור, צרצור, צרצור, צרצור
לרלור, בסוף מרק ב' נכליס
(דף ו') סססרס סל לרלור,
רני סליעסר מססר וססיס מסמסין
נפ' נ' צמקוססות (דף ס"ב) סססרס
סן סלרלור מטייל למקוססות סרנכס,
פי' רלס סלגין סדומס לרלס סרמק
כסס ססנינו רני סליעסר סומר סף
סססרס ססור ורלרלור על פי
יס לרס רסס כרי סלס יככס ללס
דנר רע, ולכן ססינו סטיל מקוסו'
סרנכס ונלסן קודס ססו צקצוק
סכססר' סומס נוס סו ססך נוסעס
צקנוק ונלסן לצולסן יסמעל סמו
צוקל"ל י' נסססדרין (דף ק"ס)
ונילמרנו סל סלר סת מולס ורלרלור
יין סעמוני מוכס סללס ועדיין ללס
כססר יין סעמוני.

צרצור, Die Hammelschreie
לרלור, צמולין (דף ס"ו) וסלס
סלרלור סוז יס לוד' ככפיס
קי' רגליס.

צרצרא, (בח קבריא Siehe)
לרלרס, סררס סססר ססקסגס

1) Span. und franz. Boca!, ital. Boccale. Das arab. Baucal bedeutet ein Gefäß ohne Handhabe, Flasche. צרצור zielt auf ein Gefäß mit engem (צר) Halse.

שְׂעוּזִים מִן קָנִים וּמִן עֲרֵבָה, וְהָיוּ נִתְּסוּ בָּתִּים עַל בָּתִּים.
צָרָה, ח ז ט י א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ
 לָרָה, נִכְחוּבוֹת (דָּף קִ"ט)
 לִירוֹף אַחֲרֵי לִירוֹף דְּכַתִּיב וְעוֹד
 צֶה עֲשִׂירִיה, מִ' לָרֶה אַחֲרֵי לָרֶה,
 כְּדַכְתִּיב וְכִרְפָּה' כְּדִי לִמְרַק
 עוֹנוֹת, צִמִּי שֶׁנֶּבֶל פִּרְסִים צִמְכָּשֶׁרֶן
 (דָּף מ"ט) הַמּוֹלִיךְ אֶת הַסְּפִינָה
 לִים הַגְּדוֹל לָרֶפֶס הַמּוֹלִיךְ מִמֶּמֶר
 לְגַמִּים לָרֶפֶס, מִ' כֶּשֶׁהֲנֶפֶס מִנְּקָה
 לְעֵשׂוֹת סִיף אִו סִכִּין אִו כָּל כְּלִי,
 בֵּין אִשְׁתּוֹ בְּאֹר וְיַעֲשֶׂנוּ בִּצְחָמִין
 נוֹטְלוֹ צִלְצֶה וְנִתְּסוּ בָּתִּים, וְכִי
 לִירוֹף, כִּמְעַשֶׂה דְּרָבִי שֶׁמֶעוֹן בֶּן
 לָקִי, הַמִּיץ וְהַסִּכִּין וְהַפִּיגִיין וְכִי
 עַד מִמּוֹ גַּמֵּר מִלֵּאכְתָּן? רָבִי יוֹחָנָן
 אָמַר מִשִּׁי לָרֶפֶס בְּכַנְשָׁן, רִישׁ לָקִי
 אָמַר מִשִּׁילֶחָתָן בָּתִּים, וְהַלְכָתָא
 כְּרִישׁ לָקִי דְּהוּדָה לֹו רָבִי יוֹחָנָן,
 וְהִנֵּי מִילֵי צִלְצֶה נִקְשָׁה דְּלִירוֹפִין
 בָּתִּים, אֲבָל כְּלִי חֶרֶשׁ וְדָאִי לִירוֹסֶן
 בְּכַנְשָׁן, דְּחָתָן בְּסוֹף פִּרְ"ד צִלְצֶה
 (דָּף ח') כְּלִי חֶרֶשׁ מִלֵּאכְתָּי מִקְבֵּל
 שׁוּמְאָה? מִשִּׁי לָרֶפֶס בְּכַנְשָׁן וְהוּא
 גַּמֵּר מִלֵּאכְתָּו, בְּנִיחָה (דָּף ל"ב)
 כְּלִי חֶרֶשׁ מִלֵּאכְתָּי מִקְבֵּל שׁוּמְאָה?
 מִשְׁנַגְמָר שֶׁלֵּאכְתָּו דְּרָבִי רָבִי מִלֵּר,
 רָבִי יְהוּדָה אָמַר מִשִּׁילֶחָתָו בְּכַנְשָׁן.

צָרָה, צ ד ט ז ח ט י א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ
 לָרָה, כְּלִי מִתְּסוּרַת שֶׁל לָרִיף
 בְּרִירוֹפִי שֶׁנֶּעֱשֶׂה בְּעֶרְךָ סִפֵּר, מִ' אַחֲרֵי
 כְּלִים הַעֲשׂוּיִין מֵאֲדָמָה שְׁתּוּפְרִין מִמֶּנּוּ
 כְּרִיף שְׁקוּרִין אֲלוּמִי (Alumen)
 אֵין לוֹ טַכְרָה עוֹלָמִית שׁוּפֵג הַרְגֵּס
 מִכָּל מִשְׁקָן אֲנֻחָתִין לִתְּכוּב, אָמַר
 רָב זְבִיד הָאִי קוֹנִיטְ אִיכְמָט וְסִידֵּל
 אֲרִי, יְרוּקָא אֲסִיר, מִשּׁוֹס דְּמִלְרִיף
 מִ' יְרוּק מַעֲרֹז מִלּוּמֵי לָרִיף
 שְׁבֹלֵע הִינֵה, וְאִי אִישׁ צֶהוּ
 קִרְטוּסְגִי אֵהֵן בְּקַעִים כּוֹסֵו אֲסִירִי.
צָרָה, צ ד ט ז ח ט י א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ
 לָרָה, בִּמְכַדְרִין (דָּף מ"ד) אֲדָרַת
 שְׁנַעַר שְׁמוּאֵל אָמַר בְּרַבֵּל לָרִיפֵס

יוחנן שהוא רב מונכק לאו כל איניש
יכול לפרושים אלא רב כמומו,
בבבא (דף כ"ט) האם שהיא עושה
לרביה ורש"י דה, איש ואשה שצאו
לרכייהן נמוך הספל (א"צ לשון
מקרא זה ואנחנו נכרות עמים מן
הלננן ככל לרכך).

כיה לרעין הן דנורי' מדברא'
וי"מ לרעה היא ערעיתא וכן
תרגם לרעה ערעיתא, ולמה
נקראת ערעיתא? שעומדת
לקראת אדם ומכה אותו, כדכתיב
אשר קרך נדך ומתרגמינן
דערעד.

צָרַם, *Abstreifen, abreißen*
לרם, צנבים (דף כ"ה) הלורם
אין כמד ואחר כך קיבל דמו פסול,
אנאמר ולקח מדם המד וכו', צמ"ק
(דף י"ג) ונגעין (דף מ"ד) אם
פסול לאמר לרם און בכור ומת,
קצמו אחריו וכולי, צמ"ק (דף
כ"ה) אשר רבס הלורם און פרמו
של חצרו מזור, מאי טעמא? פרה
כדקיימא קיימא לא ענד כה ולא
סירי, כולכו שורדים לאו לנניה
סוגא קיימי מ' סדק און הכבוד
צידו לו מיעכו ועשה בו רושם,
צמ"ק (דף ל"ב) לרם באזנו חלש
בשער.

צָרַף, *Silben, Sirpus*
צָרִיף, *Silbenfütte*
לרף, צמורה (דף י"ט) העושה
סוכמו כמין לריף ושא (דף ג')
אמר רבה אשר שמואל הכי לריפי
דאורבני כיון שהותרו ראשי מדנין
שלכן כשרין, מ' סלון של שטרי
שדות, ואותן לריפין ספסכין
אותן במורניות של פרצה, וקושרין
את ראשיהן ומשאלין אותן מסנה
ומהכה צנג, וקושרין עוד קטותן
של יפרדו מלטה, בעירובין (דף
כ"ה) יושבי לריפין כיושבי קנדות,
בבבא מליעא (דף מ"ב) שהוא
דאפקיד ווא גבי תבלי' אוחצינהו
כלריפא דאורבני ואנכיו, פירוש
מין גמי ונעלי כשרין עושין כן
(א"צ מ' בלאן רומי מין גמי אשר
בו ספסדיים מסבכים בתיכם ואין
לסס גג שטוח, כי כשיכרך
משופע ששני לרדין לסמך המטר
אדלה): בשבת (דף כ"ז) במחניות
חכא איתו כיום שהעמיד ירבעם
שני עגלים אחד בבית אל ואחד
בדן, נכנה לריף אחד, וזו היא
איטליא של יון (א"צ מ' בלאן יון
(Σαρπος) בית פחותה עשויה
מעץ): ורש"י מ' כרך קטן מלידים

צָרִין, *Stumbaugig, Zerklaugig*
לרין, צנכרות (דף מ"ד) האדום
והלירן, (גמרס) חנא עיניו
מרוטות, לרניות, דומעות,
דולפות, וטודות, מ' שעגול אוחו
מקום שהעין מוכה בו: (תרגום
ירושלמי ועיני לאס רכות, ועיני
לאס כון צירניתן).

צָרַעַח, *זעמזעמזע*
לרעה, צפרק אחרון במכשירין
(דף מ"ה) דגש לרעין טהור
ומותר באכילה, מ' טהור שאינו
בו' ששקין להכשיר ומותר באכילה,

לָקִישׁ עַד אֲלַנְעַ לָרָדָה, וּמִלִּי
לָרָדָה? אֲמַלְעִית, פִּי' הִיט אֲלַנְעַ
הַלְרוּכָה.

צַרְדָּהּ, *Sete pte*, לָרָדָה, נַפְסָחִים (דָּף קִי"ט) הִלִּי
מֵאֵן דְּאִי אֲגִירָדֶל דְּדִיקְלָל אֲחֵדֶל
לִי רֹחַ לָרָדָה, נְסוּלִין (דָּף
ק"ה) לֹא אֶקְלִי מִיָּדִי מִפְּתוּרָא כִּי
נָקִיט אֲיִנִישׁ כַּסֵּא בִידִידֵי מִשּׁוּם דְּקִאִי
לְרוֹחַ לָרָדָה, פִּי' דְּאִי הוּא הַהוּא
כּוּם שְׂנִי מִהֲדַר מַלְוּפִים לְאַחֲרִים
(מִשְׁמַע דְּאִינוּ כִּינֹן אֲלֵל אִם שִׁמֵּשׁ
זוּגוֹת) כַּהֲבֹא דְרַנְכָּה צַר נַחֲמִי
הַמְכֹּרֶשׁ צִמְרָק הַאֲבֵד אֶת כְּפֻעֵלָן
צַנְבֵּל מִלִּיעַל: (עֵינִין אֶס דָּף פ"ג ע"ט)
צַרְחָא, *z a r a*, לָרַחֵס, צִנְנָה (דָּף ל') וְצַרְכּוּת
(דָּף מ') אֲנֵל כִּלְיוּמָא לֹא, מִשּׁוּם
דְּקִאִי לִלְיִרְחֵס דְּלִינֵס, צִנְיִין
(דָּף ס"ט) לִלְיִרְחֵס דְּלִינֵס לִיכּוּל
תַּלְמֵת יַעֲרִי צַנְיֵל וְכַמּוֹנֵל וְשׁוּמֵשִׁי,
פִּי' כֹּאֵץ הַלֵּב.

צַרִּי, *z a r i*, לָרִי, צִנְנָה (דָּף כ"ו) אֵין מְדִלִיקֵן
(*z e r i a f a m f a u b e*)
בְּצַרִּי מִפְּנֵי שְׂהוּא עָף, בְּכַרְיָתוֹת
(דָּף ה') הַלָּרִי וְהַלְפּוֹרֶן, צַנְרִי
מִרְשָׁת ל"ב מַעֲט לָרִי קֶטֶף וּבָד
מִרְגּוּמוּ פִי' שָׂרָף הַיּוֹלֵא מִן הַעֵץ
כִּיכָר? רֹשֵׁמִין הַעֵץ וַיּוֹלֵא מִמֶּנּוּ הַלָּרִי.
צַרְדָּה, *z a r d e*, לָרָדָה, צִנְנָה מִלִּיעַל (דָּף ל')
אָמַר ר' יִרְמְיָה כֵּנֶן דָּא לָרִי כֹס
רַבָּה, פִּי' טַעַם זֶה שְׂפִיר' ר' יוֹסֵק
פִּי' גְּדוֹל הוּא וְאִי לֹא דְמִירְשָׁאוֹרְבִי

לָרַנְתָּ הַשִּׁחִין (אִיב לָרַנְתָּ כַּמּוֹן
בְּנוֹסְתָּאוֹת).

צַרְדָּה, *z a r d e*, צַרְדָּה, *z a r d e*, לָרָדָה, נַפְסָחִים (דָּף ב') מִכְּשׁוֹת
דְּנַעֲנִי רִישׁ לָקִישׁ, נְסוּלִין (דָּף ל')
לָרִיד שֶׁל מַנְחֹת מוֹכִין בּוֹ רִשְׁשָׁן
וְשְׂנִי צַנְרִי צִנְעֵשׁר שְׂנִי (דָּף ס"ו)
וְנִרְיָה עֲדוּתָה (דָּף ב') בֵּית שְׂמֵלִי
אָמַרְיָם יֹאכֵל לָרִיד פִּיר' מִנְחָה
יִנְשָׁה שְׂאִינָה בְּלוּלָה, פִּי' אֲסַר כְּסוּלָה
הַסִּילָה כֵּנֶן מוֹכִין וְכִיּוֹלָא בּוֹ (אִיב
פִּי' בְּלִשּׁוֹן רוֹמִיין יִנְשָׁה מֵאֵד). צַנְרִי
(דָּף כ"ו) כִּיָּה קִילוֹ דֶּק אִו לָרִיד
כֶּשֶׁר פִּי' בְּלִעַץ רוֹק'וֹ (*roco*) וְשִׁיךְ
צַרִּיד מֵהַ הַמּוֹרֶסֶן עַנְּ בְּמִינוֹאָף
זֶה עַנְּ בְּמִינוֹ.

צַרְדָּה, *z a r d e*, לָרָדָה, צִנְנָה מִלִּיעַל (דָּף כ"ט)
רַבָּה שֶׁרֶט לְמִידֶק לָרִיד' וְנַכְתּוּבוֹת
(דָּף ח') וְהַלְדִּירָנֶל כְּהוֹת עֲלִמָּשׁ אֲפִי'
בְּצַרִּידָה נֵת זֹוֹל, פִּירָשׁ דִּשְׁיִנְדָּה
קַנְצוֹם וְנַעַל הַעֵדֶךְ הַבִּיאוֹ בְּעֵדֶךְ
לָרָדָה.

צַרְדָּה, *z a r d e*, לָרָדָה, נְסוּלִין (דָּף ס"ג) אָמַר
דֵּב יֹאכֹדֶס לָרָדָה אֲרִי (פִּיר' מִין
עוֹף).

צַרְדָּה, *z a r d e*, לָרָדָה, צִנְנָה (דָּף י"ט) מִכֵּין
לְפָנָיו בְּאֲלַנְעַ לָרָדָה (נִמְרָט)
אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה לָרָדָה דָּדָא מֵאִי
הִיט? גְּדוֹל, מוֹסְמֵתָא אִיזֵּה הִיט
אֲלַנְעַ לָרָדָה זֶה אֲלַנְעַ גְּדוֹלָה שֶׁל
יִסֵּן, בְּמַנְחֹת (דָּף ל"ה) אָמַרְיָה

צַר, צָרָה (דף ע"ה) אָמר ריש לקיש הַ צַר בְּכָל־לֵוִיָּהּ חַיִּינָא מֵאִשּׁוּ מִכָּה נִפְטִישׁ, פִּי' אֵף עַל בְּנֵדְפִלִּיג רַבִּי' שְׁמֵעוֹן צִנְחֵל דְּמִרְקָא בְּנוֹסָה (דף ק"ג) דִּמְכִּיָּה הַ צַר בְּכָל־לֵוִיָּהּ כָּל־אִשּׁוּא, רַבִּי שְׁמֵעוֹן אָמַר עַד שִׁלְוֹר אֵת כּוֹלוֹ, כְּלוּמַר עַד שִׁלְוֹר אֵת כָּל הַלְוִיָּהּ יִחִידָאָהּ הִיא, וְאִי הִיא לֵוִיָּהּ אֵת נָה אִתְּמִית דְּמִקְרוֹ חַיִּינָא מֵאִשּׁוּ כּוֹמֵנ, וְאִי לֹא חַיִּינָא מֵאִשּׁוּ מִכָּה נִפְטִישׁ, בְּנִנְא צִנְחֵל (דף ק"ג) אָמַר רַב הַ צַר לֵוִיָּהּ בְּנִכְסֵי הַגֵּר קָנָה, צִמְרָק כִּדְ בְּכָלִים (דף כ"ב) וְשֶׁל לֵוִיָּהּ מֵהוֹר מִכְּלוֹס פִּי' בְּגַד שֵׁשׁ בִּיד רֹקְמֵי רָקֵם וְבוֹ מִינֵי לֵוִיָּהּ בְּדִי לְרִאשׁוֹת בּוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמוֹתוֹ בְּגַד אֲחֵר, צָרִישׁ לוֹ בִּילְמַדְנוּ וְכִשְׁנִגְלָם הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לִיחְזַקְלָא וְאָמַר לוֹ, בְּגַד לְבִישׁ יִשְׂרָאֵל אֵת הַבִּישׁ, אָמַר לוֹ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וְכִי עֲכָשִׁי בּוֹכִין אוֹתוֹ שֶׁאִמְרַת וְיִשְׁמְרוּ אֵת כָּל חֻקֵּי וְעֲשׂוֹת אוֹתוֹ? אָמַר לוֹ עֲכָשִׁי יְהוֹ קוֹרִין בְּלִוְרֵת הַבִּישׁ וְאִנִּי מַעֲלָה עֲלִיכֶן כְּאִילוֹ בְּנִינֵנוֹ סֶן עֲסוּקִין, וְכֵן בְּסִדֵּר קִרְצָנוֹת, נִסּוֹף גִּמְרָא דְּמִרְקָא אֲשַׁקִּין (דף י') אָמַר לִישׁ לְבָרִישׁ אִתּוֹן בְּנֵי אֲדָם אֲנָשִׁים שֶׁל לֵוִיָּהּ הֵן, בְּיוֹמָא (דף ל"ד) כְּרוּבִים בְּלִוְרִישׁא הוּוּ קִימִי פִי' אֵף עַל פִּי שֶׁלָּא הָיוּ סֹאֲרוֹן וְהַכְּרוּבִים בְּמִקְדָּשׁ שֶׁנִּי כְּרוּבִים מְלֹוִיָּהּ צִכּוּמִ' הָיוּ שֶׁס, אֲכִילוּ פִּיגוֹל טַעוֹן לֵוִיָּהּ כִּנְרִישׁוֹנִי צַ' פִּגְלָא, הַמִּתַּר' פִּסּוֹק כְּלוּרְפוֹ פִּי' צִנְחֵל פִּרְגוֹס.

צַר, צָרָה (דף ע"ה) אָמַר ריש לקיש הַ צַר בְּכָל־לֵוִיָּהּ חַיִּינָא מֵאִשּׁוּ מִכָּה נִפְטִישׁ, פִּי' אֵף עַל בְּנֵדְפִלִּיג רַבִּי' שְׁמֵעוֹן צִנְחֵל דְּמִרְקָא בְּנוֹסָה (דף ק"ג) דִּמְכִּיָּה הַ צַר בְּכָל־לֵוִיָּהּ כָּל־אִשּׁוּא, רַבִּי שְׁמֵעוֹן אָמַר עַד שִׁלְוֹר אֵת כּוֹלוֹ, כְּלוּמַר עַד שִׁלְוֹר אֵת כָּל הַלְוִיָּהּ יִחִידָאָהּ הִיא, וְאִי הִיא לֵוִיָּהּ אֵת נָה אִתְּמִית דְּמִקְרוֹ חַיִּינָא מֵאִשּׁוּ כּוֹמֵנ, וְאִי לֹא חַיִּינָא מֵאִשּׁוּ מִכָּה נִפְטִישׁ, בְּנִנְא צִנְחֵל (דף ק"ג) אָמַר רַב הַ צַר לֵוִיָּהּ בְּנִכְסֵי הַגֵּר קָנָה, צִמְרָק כִּדְ בְּכָלִים (דף כ"ב) וְשֶׁל לֵוִיָּהּ מֵהוֹר מִכְּלוֹס פִּי' בְּגַד שֵׁשׁ בִּיד רֹקְמֵי רָקֵם וְבוֹ מִינֵי לֵוִיָּהּ בְּדִי לְרִאשׁוֹת בּוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמוֹתוֹ בְּגַד אֲחֵר, צָרִישׁ לוֹ בִּילְמַדְנוּ וְכִשְׁנִגְלָם הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לִיחְזַקְלָא וְאָמַר לוֹ, בְּגַד לְבִישׁ יִשְׂרָאֵל אֵת הַבִּישׁ, אָמַר לוֹ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וְכִי עֲכָשִׁי בּוֹכִין אוֹתוֹ שֶׁאִמְרַת וְיִשְׁמְרוּ אֵת כָּל חֻקֵּי וְעֲשׂוֹת אוֹתוֹ? אָמַר לוֹ עֲכָשִׁי יְהוֹ קוֹרִין בְּלִוְרֵת הַבִּישׁ וְאִנִּי מַעֲלָה עֲלִיכֶן כְּאִילוֹ בְּנִינֵנוֹ סֶן עֲסוּקִין, וְכֵן בְּסִדֵּר קִרְצָנוֹת, נִסּוֹף גִּמְרָא דְּמִרְקָא אֲשַׁקִּין (דף י') אָמַר לִישׁ לְבָרִישׁ אִתּוֹן בְּנֵי אֲדָם אֲנָשִׁים שֶׁל לֵוִיָּהּ הֵן, בְּיוֹמָא (דף ל"ד) כְּרוּבִים בְּלִוְרִישׁא הוּוּ קִימִי פִי' אֵף עַל פִּי שֶׁלָּא הָיוּ סֹאֲרוֹן וְהַכְּרוּבִים בְּמִקְדָּשׁ שֶׁנִּי כְּרוּבִים מְלֹוִיָּהּ צִכּוּמִ' הָיוּ שֶׁס, אֲכִילוּ פִּיגוֹל טַעוֹן לֵוִיָּהּ כִּנְרִישׁוֹנִי צַ' פִּגְלָא, הַמִּתַּר' פִּסּוֹק כְּלוּרְפוֹ פִּי' צִנְחֵל פִּרְגוֹס.

בשנת (דף ס"ה) הקיטע יולא בקב
 שלו, ופי' עושה דמות רגל סין עץ
 ויחוקק בו ומשים בו שוקו כדי שלא
 יראם רגלו קטוע, ומשים בו
 כמיתים' כדי שלא יכאב מקום משיכת
 שוקו בעץ שהוא מקיש, ועוד מפורש
 בערך כתיב, נחגיגה (דף ד')
 ובערכין (דף י"ח) רגלים פרט
 לבעלי קצין. צמרק י"ל בכלים
 (דף י"ב) ה' קב שלם רבי ערמון
 שמואל גם זה פיר' כדמק' שלה
 וכלי הוא כמו קב הקטע שהוא כלי
 ומצחק לרגל. בינמות (דף ק"ב)
 חלילה בקב הקטע ובמוק ובמשיכת
 הרגלים, פי' ר"ל קב זה מהמס
 צור וכו' הקטע יולא בקב שלו
 בשנת, במסדרין (דף כ"ט) שהוא
 דהו קרו ליה קב רא, כלומר
 יש לו חובות מלא קב, בכחובות
 (דף ס"ב) ונמוס (דף כ"א)
 הולא אשה בקב ותפלות מט' קבין
 ופרישות, פי' כיכר המזרה את אשתו
 על ידי שליט לא יפחת לה מצי'
 קצין הטין בשנת ומשמע עטם,
 והמזרז על אשתו מתשמיש המטה
 מוסיפין לה על כתובתה ג' דיכרין
 בשנת וג' דיכרין עושין י"ח קבין
 לפי חשבון ד' סאין במלע, כיכר
 סמלע ד' דיכר והולכין ד' סאין
 במלע פרי סאה נדיכר, ולג' דיכרין
 ג' סאין, וג' סאין הס י"ח קבין
 פרי במלעו כשאינו משמש עמה י"ח
 קבין, וכשממש עמה ג' קבין
 פרי ט' קבין לכל קב וקב,
 או שאלו רולה אשה בקב

ותפלות מט' קצין ופרישות, פי'
 אחר רולה אשה שיהיה בעלה חמדי
 ויהיה מלכו אלה בכל שנת להתלס
 עונתה, ולא יניא לה אלא קצין
 בלבד, ולא יסא גמל שיהא הולך
 בדרך רחוקה ואינו כותן לה עונתה
 אלא אחת לשלשים יום, ואף על
 פי שמואל לא בשנת ט' קצין חביבה
 עליה העונה בכל שנת וקב אחר
 מט' קטין ופרישות שלשים יום.
 בכחובות (דף ס"ח) מנורבנן הממלא
 את עינו המלכה את כרימו המקב'
 את רגלו את שוקו פיר' מציס קב
 בשוקו להפראות שהוא חגר.

קב (נקב), Bohren, burchlöchern
 קב, בשנת (דף כ"ט) לא יקוב
 אדם מפורת אל צילה. במסדרין
 (דף ר') ובינמות (דף ל"ב) יקוב
 הדין את ההר כלומר אס' יש דין
 לכקוב את ההר על כרחו יקנו
 אף על פי שדבר גדול הוא, פירוש
 אחר יפרש הדין את הדין כלומר
 יכסוק הדין בלא פשר' והסר הוא
 הדין (ל"ב העיקר כקב).

קבה, (א ט ז ס ז א)
 Schlafstube, Gemach
 קבה, במנחות (דף ל"ב) לא
 יעשה כקובה, פי' קברה מלמעלה
 ורחבה מלמטה כשהל, בענין
 (דף י"ו) ועל בתו שלא ליטב
 בקובה פי' אהל שמוינין בו
 וזכות כדכתיב' אסר אישי ארל
 אל הקובה.

קבה, א ט ז ס ז א
 Afflictio afflictio

ק

טוב ופי' קטקגריסין (י) נלשן
יוני רע מעללים.

קאת, ו' י' e f a e א
קאם, נחולץ (דף ס"ג) קאם
זכ הקיק דחס זכ שרקק, נס"ק
(דף כ"ה) קאם וקפד סוכפלו
לראות בשד ושדזר כבס טשער,
פי' אפי' עומד רעום בלום לראות
כשמו.

קב, Cabus (ein Maas),
gestrichen, voll,
קב (הקישוע), Stelze, Stelafus
קב, בעירונין (דף ע"ט) וניכמות
(דף ס"ב) ונטיין (דף ס"ו)
ונכורות (דף כ"ג) משנת רבי
אליעזר בן יעקב קב ובקי, פי'
מעט ונרד מכל ספק אפי' פסלת
נקיים, בשבת (דף ז') אלא מעשה
סדיוט שסקק קב ננקעט בשבת
לרבי מאיר הכי נמי דלא מיטייז?
פי' לקח ספיכת קודה וסקק נה
כדי שיכית נה הקיטט שנקו, כדספן

קא, ז' י' e f u b e א
קא, נכמות (דף כ"א) מאי
דקא מסכיד מסדל לא קא
מסכיד דיינא, ואיכא נכמכדוכמי
קא משמע לן מלס זוכספת וחלמס
יובן הדגד, ופיא נחכרת עם פבות
אחרו' ונפרט עם מלס אמר,
קאמר קאמינא קאמרינן
קאמירחו.

קא, ז' י' e f u b e א
קאי, נכרות (דף ז') סכס
סיכא קאי? ובפרקא קמא וקאי
אחד כהנא פי' כמו קאיס ועומד
עיין ערך סוקי וקמוקי כמו
מוקיס.

קאלוחסין, καλοκαγανος
e f u b e א
קאלוחסין, מדרש שמות רנב
מדרש ויהל מש, כענד הוזש אטתס
מוכד קאקגריסין סוף או
קאלוחסין, פי' נלשן יוכי טוב
מאד קאלו טוב, ססין גס כן

1.) Eine Partikel welche dem griech. γε nahe kommt und wovon
wir in Geist u. Sprache der Hebräer 3c. S. 124. gesprochen haben.
2.) κακηγορος: schmählischer Mensch, Verläumber; oder vielmehr
κακουργος: Bösewicht, schändlicher Mensch.
3.) So übersetzt auch Saabias Saon das Wort קאת, indem er
hier der Erklärung des Talmuds folgt; denn קיק bedeutet arabisch
Krähe (S. קק):

צַר־בֵּן. במעשרות (דף ס"ב) סוכב
 אחת פטור ואם לִי דף חייב פיר'
 אם חסד שנים יחד, נפ'ר' במעשר
 שני (דף ע') כמות שהולאנו פטור
 ולא כמות שהוא מִלִּרְדָּה, נכרישות
 (דף ס"ו) לִירְדָּה אחת כמעלת
 לחמן מרובה, נפ'ר' במקואות (דף
 ס"ב) אלא שפלה ג' לאין מכלי
 אחד מנ' ומנ' מִלִּרְדָּה, מִלִּרְדָּה
 אֵין מִלִּרְדָּה פִּין (ס"ב חר' ירושלמי
 צפוק וליס מיד כמים וילר פון
 צמחון לניוכין פי' ענין חבור).

צַרְדָּה, (ח ש ל ע ש א ז)
 לִרְדָּה, נקניגה (דף ד') המקנן
 והמלך נחש וסבורי פטור מן
 הרשיה, נכחבות (דף ע"ו) אלו
 שבוין פוטן להוליך וכו' עד מקמן
 ומלך נחש (גמל) מלך
 נחש מלי? אמר רב חושלי דדי
 כר פירשנו צורך שש.

צַרְדָּה, א א א א א א
 לִרְדָּה, כלי מחפורת של לִרְדָּה
 כר פירשנו צורך ספר, פי' אשר
 בליס העשויין מלחמה שחופרין מטנה
 כר יף שקורין אלומי (Alumen)
 אין לו טכרה עולמית שסופג הרבה
 מכל משקן שגוחכין לחובו, אמר
 רב זבד הלי קוניא איכמא וסידר
 שרי, ירוקא אסיר, משום דמלריף
 פי' ירוק מעורב מאומו לִרְדָּה
 שכולע הינה, ואי אית זבו
 קרטוטני שהן נקעים כולסו אסירי.

צַרְדָּה, א א א א א א
 לִרְדָּה, נכחדרין (דף מ"ד) אדרת
 שנער שמואל אשר בדכלא לריפא

שעושים מן קנים ומן ערבה,
 והוא נחוספו במים על במים.

צַרְדָּה, א א א א א א
 לִרְדָּה, נכחבות (דף ק"ט)
 לִרְדָּה אשר לִרְדָּה דכמינצוד
 זה עשיריה, פי' לרס אשר לרס,
 דכמינצ וזר פה' כדי למרק
 עונות, במי שטבל פרס במכשירין
 (דף מ"ט) המוליך את הספינה
 לים הגדול ללרס המוליך ממער
 לגמים ללרפון, פי' כשהנפס מבקש
 לעשות סייף או סכין או כל כלי,
 בין שיחמו צלור ויעשנו צמחין
 כוטלו נלצב ונחמו במים, וזה
 לִרְדָּה, כמעט דרבי שמעון בן
 לקי, כסיף והסכין והפיגין וכו'
 עד מהו גמר מלחכת? רבי יוחנן
 אמר משי לרסן בכנשן, ריש לקיש
 אמר משינלחכת במים, והלכתא
 כריש לקיש דקודה לו רבי יוחנן,
 והני מילי בכלי נחשת דלִרְדָּה
 במים, אבל כלי חרש ודאי לירדון
 בכנשן, דתכן בסוף פר"ד בכלים
 (דף ח') כלי חרש מאמתי מקבל
 שומאה? משי לרפון בכנשן והוא
 גמר מלחכתו, גבינכ (דף ל"ב)
 כלי חרש מאמתי מקבל שומאה?
 משנמר מלחכתו דגרי רבי מליר,
 רבי יהודה אמר משינלחכתו בכנשן.

צַרְדָּה, vereinigten, anfügen
 לִרְדָּה, נכספים (דף י"ט) ונסיף
 סניגה (דף כ"ג) אשר ר' חנין אמר
 קרא כף אחת עשרה אב שלשה
 קטרת, הכחוב עשאו לכל מה שכתב
 אחת פתח לִרְדָּה דלורית,

כיה לרעין הן דבורי' מדצרי'
וי"מ לרעה היא ערעיתא וכן
תרגם לרעה ערעיתא, ולמה
נקראת ערעיתא? שעומדת
לקראת אדם ומכה אותו, כדכתיב
— אשר קרך בדרך ומתרגמינן
דערעך.

צַרְפָּה, *Sirpus*, *Silfen*,
Silfenhütte, צַרְפָּה,
לרף, נמוכה (דף י"ט) העושה
סוכתו כמין לריף ושל (דף ג')
אמר רבה אשר שמואל הכי לריפי
דאורבני כיון שסותרו ראשי מדנין
שלהן כשרין, מ' סלון של שטרי
שדות, ואותן לריפין מסבכין
אותן במורניות של פרצה, וקושרין
את ראשיהן ומשלישלין אותן מסכה
ומסכה בגג, וקושרין עוד קטות
שלם יפרדו מלמטה, בעירובין (דף
כ"ט) יושבי לריפין כיושבי קנרות,
בבבא מביא (דף מ"ג) שהוא
דאפקיד וזו גבי תבילי אומרינהו
בלריפא דאורבני ואגניבו, פירוש
מין גמי ועלי כפרין עושין כן
(א"כ פי' בלשון רומי מין גמי אשר
בו סככדיים מסבכים במיכה ואין
להם גג שטוח, כי המיכוך
מאופע משני לדרך להסתיך המטר
אדלה): בשבט (דף כ"ז) במחיתא
תנא אותו היום שסעמיד ירנעס
שני עגלים אחד בניה אל ואחד
בגן, כנכה לריף אחד, וזו היא
איטליא של יון (א"כ פי' בלשון יון
(*Sargos*) בית פחותה עשויה
מצץ): ורש"י כורך קטן מלודים

יומקן שהוא רב מונכה לאו כל איניש
יכול למרושים אלף רב כמותו,
בבבא (דף כ"ט) האשה שהיא עושה
לרביה ורשת' דס', איש ואשה ששאו
לרביהן נמוך הספל (א"כ לשון
מקרא זה ואנחנו נכרות עמים מן
סלנכן ככל לרכך).

צָרַם, *Abreißen*, *Abheben*,
לָרַם, צָרַם (דף כ"ה) הלורס
אין המד ואחר כך קיבל דמו פסול,
שכאמר ולקח מדם המד וכו', במ"ק
(דף י"ג) ונגעין (דף מ"ד) אם
פסולא למד לרם און בכור ומת,
קטמו אחרי וכולי, בב"ק (דף
כ"ט) אמר רבא הלורס און פרמו
של חצרו מסור, מאי טעמא? פרה
כדקיימא קיימא לא ענד נה ולא
סידי, כולכו שורים לאו לנביה
סוגא קיימי מ' סדק און הכבוד
בידו לו מיעכו ועשה בו רושם,
בב"ק (דף ל"ג) לרם באזנו תלם
בשערו.

צָרַף, *Arbeitsaugig*, *Arbeitsaugig*,
לָרַף, בצבחות (דף מ"ד) האדום
והלירן, (גמרא) תנא עיניו
מרוות, לרניות, דומעות,
דולפות, וטודות, מ' שענול אותו
מקום שבעין מונק בו: (תרגום
ירושלמי ועיני לאם רכות, ועיני
לאם הון צירנית).

צָרַעַה, *Arbeitsaugig*,
לָרַעַה, צָרַעַה, צָרַעַה, צָרַעַה
(דף מ"ה) דנא לרעין טהור
ומותר באכילה, מ' טהור שזינו
בו' ששקין להכשיר ומותר באכילה,

כל ע, צדראשית דבס פרשת ס"ב
וצולמדנו ויהי חסך אפילס ונפסקא
דויהי בחלי הלילס אסר רני אלעזר.
כל ל ו ר במקדס שלס ב ל ו ר
המדכנה הכתוב מדצר, ססר ברומי
הכתוב מדצר, חלר ס ל ו ר י ת
כצר פי' בערך חלר.

צד, e t u a, א e i s, א
לר, דלרי מדיקן בענדוס (דף ע"ס)
אמר רני עקינא לרי דקל שמיס
פי' מניאין כל לריס והולין וקורעין
אותן ועושין אותן כמין חוטין ועושין
מחן 'תנלים כדמני רב יוסף ג'
תנלים הן של פגג ושל כל לריס ושל
פשתן.

צדב, t a e a, א e t, א
לרב, בבילה (דף ה') משוס
ד ל ר י ב נ פי' קזיס וחזקיס כדלמ'
ל ו ר ב א סררננן חוזק חלמדי
סכמים.

צדב, Entzünden, entbrennen
לרב, ס ל ר ו ב ין והסרוקין כצר
פיר' בערך ס ר ק, ושנה והיתס
ל צ ע ר מר' ויסון ל ל ר ב ס (א"ב)
בטוסחאות דידן כתוב ס ל ו ר פ י ס
והסריקין): והוא כמו שרף בחילוף.
צדבה, Farbe, Entzündung
לרבה, בגופה, פרק ל בגנוגיס
(דף מ') וצפרק ו' וצפרק ס'
השקין והמכוס וסקדח שנעשו
לרבת פי' מלשון לרבת השחון,
צפרק ג' בבליס הננוע בלרבה
עמא פירוש' הסומס פי' החנית
בזפת יומר מ ל ר ב ס כקדל
אותו הימר ל ר ב ס כמו

החחחחן במקדס אכל לא במדינה,
והעליון כאן ובאן אסור, פי' ליר
פוקצין הדלת וקובעין בו עץ חד
כדי להבניסו בארן לחזור לכאן ולכאן
ואס יאס מן הדלת מחזירין אותו
בשנה בעיקרו, שמי ידות מרגוס
חרין ליר ין ופי' הלנור הוא החור
שבארן (א"ב לשון פסוק הדלת מסוב
על ליר ה').

צד, e a i a, א i a, א
לר, בנדרים (דף צ"ד) ומוחר
ב ל י ר ונמוריים, בענדוס (דף ל"ו)
ו ל י ר שיש בה דנה, בעירובין (דף
כ"ט) היו לוקחין ליר בכסף מעשר
אמר לו שמת לא שמעת אלא כשקרבי
דגן מעורבין בן? אפי' תימא רני
יהודה בן גדיש, לא קאמר אלא
ב ל י ר בשומא דמירי פי' כשכובשין
הדגים ומאללין ודוחקין ומ ל י ר ין
אותו לחלוח היולא מהן נקרא ליר.

צד, e u z e, א u z e, א
לר, בנכורות (דף מ"ט) חמש
פלעין של בן צמנה לורי, שלשים
אל ענד, חמשים אל אונס ומכסה,
מאה, אל מוליא שס רע, כולן
בשקל הקדש צמנה לור (נמרא)
מאי לור? אמר רב מנה של לור
אמר רב יהודה אמר רב אסי כל
כסף האמור במורה סמס כסף לורי
ושל דגריהס כסף מדינה כללס הוא
והרי הטענה והרי הקדש והרי
המעשר וכולי, פיר' כסף לורי
הוא סלע לורי הוא כסף ד' דינר,
כסף מדינ' הוא סלע מדינה פלגי
דוזאז חלי דינר, ועוד ספורש נערך

Digitized by Google

פי' משום דהוה חלק לא צעא למימר
ליה בלאן נכאי חלא בלאן כבוד,
בסוף ידים (דף ע"ו) אפרודוקין
קובלין אטו עליכם מדחין אפס
מטהרין את הכבוד כל הכבוד
טהור סוף מדנא הויכיס עיין בערך
זף ובערך סלד, בע"ז (דף כ"ו)
שמע מוכה בגוק טבור, פי' יש
שני כלים אחד למעלה שמיים
לכלי שלמטה ושלמעלה טבור, ושלמטה
יש בו יין נכך ואותו יין שנין בלי
לכלי קורין כלוק על אס יתקם
וכלוק מעשה שמחיל לה לזיק
מכלי אל כלי אטו מוסק עד שירד
כולי, הכלוק והקטפרם ומסקה
מוסח עיין בערך טפס.

צק, *Gingst, Zuthat, Würze*

צק, בפסחים (דף כ"ו) משל בנת
מלך שהריסו גיגי קדירה, נעמא
(דף ע"ה) ונשלו בפרד מלמד
שירד לפס לישראל זיגי קדירה
עם המן, נבנא מביעא (דף פ"ו)
הללו לזיקי קדירה, נבנא מביעא
(דף ע"ו) אכי רסימי ליטורי
בשלוחה והיו בם ק"כ סלף מוגדי
זיקי קדירה, נכחובות (דף ס"ה)
מעשה בבלמו של בקריסין שפסקו
לה סכמים סאמים יין לזיקי
קדירה, נסולין (דף צ"ז) שלא
שעאן לזיקי קדירה טיר' דבר
היורד לקדירה.

צק, *Opfer, Opfer*

צק, ביומא (דף ס"ו) עשר סבות
מירושלם ועד גוק, נבנא מביעא
(דף כ"ג) העלה לרשאי לזיקין

אוחן לזוייכיי? שיש להן לזיזים
בראשיתן כמו שכתוב ויקחני בליית
רשאי, נמנחות (דף מ"ב) חנו
רבנן סין לזיזים חלא ענף וכן
הוא אומר ויקחני בליזיזים ראשי
אמר אבוי ולריך לפרודה בליזיזים
דארמאי, פי' ולריך לפרד הפחילין
היולאין מן הגדיל כקוולות עשר של
בלורית שדבוקה למעלה ופרודה
למטה, נבנא בחרא (דף ע"ג)
האי גלס דמטנע לספינחא נפקא
ליה כי לזיזים דכורא סיורתי
צרישים, נמענים (דף כ"ו) מויה
דבכה ואחין ונפק לזיזים דכורא
מאפומים, פירו' אלו שנים בעין
לזיזים וישלומר מענין כי לזיזין
דכור.

צין, *זין, צין*
צין, מר' בפסוק צימים סהם בשנת
באנניא לינא וזינא.

צצא, (חטפיתא *Sehe*)
צצא, מר' ואח סחמם ולינא.
צצלא, (דייציתאי *Sehe*)
צצלא, נבנא (דף ע"ה) ונמנהד'
(דף ק') השתא כביעתא דלינא
לא משבחין, ונפסקא דעכיס סוערה
אפילו כביעתא דשפנינא ליה, נשבת
(דף פ') נביעתא דלוגלחא
מאי טעמא? טעם דוטררא לימא
דלפירמא פירו' בינה על עוף וסוף
דייזיכי ומסין תורין הוא.

צק (יצק), *צק*

צק, בנחמס גרף כ"ח) היולק
וסבולל, נמנהדרין (דף כ"ב) יולק
זכר רומח לחוך פיו של אוחו רשע

מה עשה נעל את הכפורן של
ברזל והיה מכניסו תחתיו את
שאי מפיל את הנמים הקרירינגים
כופל, פי' בלעז סונל"ני וסוף חד
כלפורן של אדם, וכן אמרנו לענין
אכנעות מפני מה אלנעות של אדם
מאפיין כיתדות, בפוספת שבתב'
בראשונה רבי יוסי אומר אף
לפורן גדולה.

צפורין, (ספיר) (Sphire)

לפורין, מופתת בסוף מכשירין
בראשונה, היה גרים של פול ושל
טופס ושל לפורין טמא מפני
שאין אותו במים פי' מן קטנים
הנקרא ספיר בריש משנת כלאים.

צין, א א א א א

ל, צמנע (דף י"ד) בן עזאי
הלוי ומת פירוש הוסיף לה זכר
שמות כהן להניט באספקלירא מאירם
ומת.

צין, א א א א א

ל, צעירובין (דף כ"ד) בני אדם
דומין לעצבי השדה סללו כולל
והללו כובלין פי' כולל צין לומח'
במו ויזן צין כלו' שמעשין
כובלין לומקין כלומר מתענין, בשנת
(דף קמ"ה) יצין ופרת ישראל
חנו רב יוסף אילו תלמידי חכמים
שנבנל שפועץ לציין ופרתין למורה
פי' שמגדילין מדרשות.

צין, א א א א א

ל, בשנת (דף קל"ו) אילו סן
לציין המעבדין את המילה משנת
רב הסי גאון ואניו רב שרירא ז"ל
בגרה הופה את רוב העמדה דאמרינו

אמאי אפקוס בלשון לציין, כך
הוא כל הצדד הופה העמדה אינו
נקרא לציין, אלא אם נטל מקלמו
ואייר מקלמו הנה מעט וסנה מעט
נקראו אותן מעט הכותרים לציין,
מפני שדומין לספירין ות' ספיר
לציין (א"ב חרגו' אשא כנפי
שחר אוקוף לציין דקדין) בשנת
(דף פ"ב) לציין שמירא דובן
ציד מותר בכלי פטור אבל אסור,
בגילה (דף ל"ו) אמר לכן אבי
נקטנו בליותם ואפקוס פירוש
בשערו מלשון בליות ראשי, בעז'
(דף פ"ב) כל שיש לו לציין בן
פרקיו פי' שערות כמו לילות
ראשי. בכל כלי עץ שחלק פי' י'
בכלים (דף י"ו) סקורטיס משיחוס
וינקב ועשה לליותים, נתן
דלוליותם כבר פירשנו בערך
כתן, בגיטין (דף כ"ו) בהגדס
ובגיש גריתא דרבי אלעזר למה
נקרא שמו בן לילות הכהה שתיס
ליותם נגדרת על גבי כרים
וכסאין, פי' כל אדם כשהולך בדרך
ליותם נגדרת בקרקע חס כשהולך
מביחו ועד פתח העצם היו מולעות
כרים וכסתות בקרקע במקום שהולך
וליותם נגדרת עליהן, ירושלמי
בפרק הרואה העושה לליות לעצמו
אומר צ"י אמ"ה אקב"ו לעשות
לליות, לאחד לעשות לליות
לשמו, כתעטף מנך לסחטעטף
בלליות וכן ללולב ומזוזות וכל
מלכות. הכי כובשני ללוייכי
עין בערך כבשן פי' למס. קדין

נכנס וקולו כולך וקשה מאד,
וכפיטורי חנניה כליפורי
ומאי שאן הללו משאר דברי' שהללו
קצין ביילאמן, פיטורי מפורע
במקומו.

צפרדע, א ז ס ז א
לפרדע, בכרימות (דף י"ב)
ילא שרן טמא ולפרדע טמור,
שטמי ין מורק צו דאל קרי צי רצ
הוא דאן טמא ולא לפרדע.

צפורן, (שחלת &), Angel
לפורן, בכרימות (דף ד') הלרי
וסלפורן, לפורן א שחלת
כדמחרנמין נעף ושחלת נטופא
ועופר א, ונושס הוא שטמי
כלפורן של אדם (א"כ אין נושס)
זה כלפורן של אדם אלא
כלפורן של חיים והוא גדלנים)
צאילו חולצין פ' ס' במקוואות (דף
ס"ה) לואה מתחת כליפורן
ולפורן המדוללת סירו' לפורן
שנרעזע ממקומו וכשאר תלוי וחיט
דנוק עם הנשר ויכנס לפוכו מיס.
צבראצית רנה פרשת מ"ז בל צראה
כמה צין ראשונים לאחרונים, מה
מנוק אמר מות נמות כי אלהים
דאיכו, והגר שפחה ראמה במלשכים
ולא נחירא מהן, אמר רבי אשא
לפרנק של אבות ולא כריפן של
בנים.

צפורן, Angel, Graffia
לפורן, בויקרא רנה בלו פרשת
אהבה לרק לנן מלכים שנו לבו
עליו ונטל את כלפורן לחפור
על אביו, בילמדנו בריש אלה מקודי

לפור נפשו הכהו פי' תחת גרזנו
למעלה טחה שלו הכהו לידע אם
מת מחמת המכה.

צפורת כרמים (פליא ביארי &)
לפורת, בשנת (דף ל') לפורת
כרמים צן חיה צין מסה כל שהיא,
פי' ממיני חגב היא שמשחק בה קען
כדמציב התחק צו כלפור
ותקשרנו ללצרותיך, צמו שטבל פרק
ה' במכשירין (דף ס"ח) העושה
לפור צמים הכמוצין ואת שנה אינן
צבי ימן, תוספת ואת שנו הרי הן
צבי יומן, בתמורה (דף ל"ד) שק
ציטל צרונה כלומר ציטל הוא
שיער צק צרונה, אמר רב פפל
צלי פרט א כנק שארג מאותו שיער
כיר צק דמות עוף דמלאכ' שאונה
היא הלכך לא צטל וידלק:

צפר, א ז א ז א
לפר, תר' בקר לפר, תרנוס
ותוכחתי ל צקריס ומכסכותי
ל צפריר ונקראו אדים של בקר
ל צפרירי תר' יומם השמש לא
יככה יומם כד שליט שמש לא
ימחקן ל צפרירי.

צפר, א ז א ז א
לפר, ירושלמי דמנהדרין כרק
נגמר ונחגיגה פרק אין דושקן כד
בא לפר לבנו מניכין וכר בא לפר
מניכין' עולו, פי' ענין קריאה.

צפורי, (פיטורי &)
ליפורי, כליפורי צפי הוושט
פי' מציאן סיב של דקל של כרגילה
ותומרין את הכפינה צוכסכניסין
איתו צנקצ של ספינה שדומה לוושט

אצל חזרת חלילה כמו נחש עקלמן
ועושים קופות מלכירות).

צפיר, א ס 8

צפירה, צפירתא, צ i e g e

לפיר, צימא. (דף ס"ו) משך

לפירם זו ועיר חונן דדריסניאין

פי' כהר ולא שפירזק קטן וחטאות

הדור מרובין. ס"ס מה שבי ללפירא

למה אחס שוכן השפיר,

בפסחים (דף מ"ג) ובגיטין (דף

ס"ט) לפירמא דלא סיפחא פי'

שפירה שלא כפחח רחמה כלומר

שלא ילדה. ויש אומרים עופות

שמכים שלא ילדו (ס"ג פרקם שפיר

לפיר ובבבא וכלפירי עין).

צפורה, (צ i e g e f e i l i e s s e)

לפיר, נצ"ק (דף ל') אס על

רנן איוו היא ערבה איוו היא

לכ לכה וכלי (ס"ג מין עין כמו

פרצה) ורשי גיטין דף ס"ח ע"ג

ד"ה חילפא ספרט שהוא צפצפה

עץ ששמו פופלי"ר וכמו שתרנגונו.

צפ"ר, u m g e b e n

צפירה, A e i f (S p h a e r a)

לפר, בכל כלי עץ שחלק פר"ו

בבלים (דף י"ו) הקופה מזעשה

בה שתי לפירות לרובן שלם

והעיק משיעשה בה לפירה אחת

פי' אילו שפירין לקופה גדילין

ומפירין אותן ומפירין אותן, ומכין

שה לפירה לכן מבינה וחזרה

הוא ששפיר ישוב וילפור ואומר

באם כלפירה (ס"ג פיר' בלשון

רומי עגולה אשר אינה מסוגרת

Erklärung stimmt ganz mit der Beschreibung M a u w o l f s (Itinerrarium Orientis I. c. 9. p. 111.) von der Saffas-Weide überein. Nach der früher Erklärung des Talmuds aber, scheint daß צפצפה die graue Weide (Salix Glauca) sey, die auf den Bergen wachst. Diese ist auch in Europa auf den Pyrenäen und auf den schlesischen Gebirgen anzutreffen. Der Talmud versteht unter קך im Gen. (ang. St.) die Farbe der Bachweide, (s. uns. Wörterb. Art. קחה) und erklärt diese Stelle folgendermassen: "Gott wollte daß Israel wie die braune Pflanzen an wasserreichen Ufern ihm erscheine: dieses ist die Bachweide (babilonische Weide) und Israel wandelt sich selbst zur Gebirgesweide um (והן שמו עצמן כצפצפה שבהרים)".

1) Das befragliche Wort scheint so wie das lat. Praecordia nicht nur das Zwerchfell, sondern auch alle in der Brust enthaltene Eingeweide auszudrücken. Nach Aruch aber bedeutet es das Schlüsselbein am Halse, wodurch die Schulter mit der Brust zusammengefügt ist.

קופס הסה יחיד, נבנה (דף ק"ח)
 דרבי רב לא ליחיד ש"ס ב"ס
 סדמי פ"י פסלל פדשה, נבדדים
 (דף מ"ט) דלי כס פסלל פדשה
 לזליקל סוי מאי ליכא, פ"י פסללל
 פסלל סהיתס מאכס על גבי גופל
 של וסובס, וסרסל לו לסלססלל
 רבנמליאל סהיס עסיר, ולס סיס לרדך
 למלילסו פלס פלס סיס רולס ליסס
 מן סעולס סס.

צפא, צפא, צפא, צפא, צפא
 ל"ס, נסס (דף מ"ס) וננ"ב
 (דף י"ט) טוסכך נניז לסד ולסי
 למר פ"י ליפ"י למרססכך סססס
 סססס כסססס סססס וכססס ססס
 כעץ סססס כד"י ססס סס לססס
 ועדיין לס כככ, יולסין ססססין
 וב"י פ"י למר פ"י פדס קרס ססס
 למר וסנכס וקוסדו לססס סססס
 עס סססס נגד, כד"י סססס כ"י
 סססו סס, וסולס קלססו ססס
 סססר, וסססו סססס כ"סס של
 למר סיס מוסכ סרסכ כסן נדול,
 ועליו לין ססס, סססס וססס ססס
 על ססס ססס.

צפא, צפא, צפא, צפא, צפא
 צפא, נסלין (דף כ') כסן דקיסס
 סלס קסיסלל נ"פס נדוסקס, פ"י
 כד עיין סלס קסיסלל עס ססס
 כססלל ססס, סכססלל סססס
 סן יכול לססללן על ססל וסססר על
 קסיסלל קסס מן ססס, וסו פ"ס
 נלס כ"ס ערס נלס ססל יס וסס
 גס. וס. פסיין ל"ס כסו ססססס.

צף, צף, צף, צף, צף, צף
 צפא, צפא, צפא, צפא, צפא
 מצופה מצופה, צפא, צפא, צפא
 צפא, צפא, צפא, צפא, צפא
 ל"ק, נכלי סססס פרק י"ס נכליס
 (דף י"ב) סיסס מלופיס סלס
 סל מחסס טססס פירוס סס סיסס
 מלופס נכסך סו נכס סו נכדיל
 סליפסו ססס וסס סיס סליפסו
 כלי קרס סליפסו וסס, ננ"ב
 (דף כ"ג) ססר רב סססס נמלופ
 פ"י רסס ססס על פ"י ססס' טיט
 נכדק ורסס עליו כסן סוט סו
 סס ססין נסלס נרסלל נכסס
 סלס טס נפ"י סססס כלס, סי נססס
 ססר' ססס סיס ססססס לסרן,
 ולסס סלסרין למיסר פרי סלו סלו?
 ססר רב כוססס נ"מלופ סססס
 פ"י ססס וססס סססס סססס
 נסססס (דף כ"ס) וסס ססס
 וססר סליפסין סססס סססס
 סססין, נכסד סליפסו ססס
 סיס דין סיסל כוס ססס.

צפא, צפא, צפא, צפא, צפא
 נ"ס, נכסס (דף כ"ס) סס
 כ"י רבי רב, פ"י ססללס
 ססו יוסנן פלסן וסו סולס וססס
 וסססס נני רב עוסקין נססס,
 נקדוסין (דף מ") סססו כ"י סס
 דסו יסס וקס ססו ססס ססס
 ליפ"י דנכל סקל קר מניסו כסס
 וס, ננ"ב (דף ע') מריס לס סס
 יסס מר סליפסו רבי כניסלס,
 כין דסססס לסל דססס ורססין
 נני ססס לנכס קסס ססס וססס

ס'ט) ונמקינהו כהל'ס ס' ליכור ס'
דדשט דלמא בנאליכ דריוס, ליממי
כל יכור'ס דדשט כנר פי' נערך
צנין, סליר וס' ליכור וס'קורס
והמנעול פי' נערך לר.

צנר, *Canal, Graben*
לכר, במנהדיין (דף ו') סאי
תגרא דמי ל' ליכור'ס דנדקס בין
דרווס רווס ציין צנרן, פי' מרז
של מים, צנ' (דף ס"ו) סבו
רנץ ליכור'ס שחקון, ולנמוץ קנעו
מוטל אט שחקון, במלין (דף ק"ה)
סאי ליכור'ס דנידקס בלרעיש
פי' אמת המים.

צנר, *Canal, Graben*
לכר, צנצנ (דף קכ"ז) שמש
נחוס ליכור'ס סמים על צנר
אל ר', נמוץ טהרות (דף ס')
פי' שמים צומד ומדבר על שפת
סנור ונחוס ליכור'ס סמיו צנור,
ציומא (דף מ"ז) ספר עם ערבי
זנחא ליכור'ס ממש על צנר,
צנצנ (דף כ"ב) ומאס ליכור'ס
דעס סארץ דנפל פי' כיצין של רוק.

צנר, (בת ארעא *Atche*)
לכר, צנצנ (דף ס"ס) סאי
לכר צנצנ ארעא, פי' לשון קורן
בלשון ערבי סלכר וכלאן ארמי
כחארט, ירושלמי לכר, מדרגא
וכנר פיראנו צנרן צנצנ.

צנר, *Setzen, orbenen*
ergründen, erläutern

צנר, *Setzen, orbenen*
לכר, כח צנצנ אט ס' ליכור'ס
כנר פיראנו צנרן כח שלישין,
סחקון וליכור'ס, צנצנ (דף
כ"ב) גזירה שטא יטביל נכן מסמין
וליכור'ס בכלי שטין צמיו
כשפופרת סנור. בכלי מתכות
פרק י"ט צבלים (דף י"ב) ליכור'ס
טהרות העצמים במין אשכול ונפרק
צנור, פי' סנור ארץ ישראל לעשות
כמי וסב צנצנ וצנצין ר' סו'ס'
סמיומא אטו במו אשכול, כח כח
וס' מקנל עומאס סנל אט כפל לארץ
ונפרק כח, וס' סעשו כקדירה
פלסטה וכנצנאס מלמעלה. צנר'
צבלים (דף י"ד) ליכור'ס
ספסאס טהרות, צנר וכנצנאס טמאס
פי' צנר אט סכח שטין צנצנ
ספסאס איתחוס סחש וס'סר כן
צנצנ, ציומא (דף י"ב) לנצ
אומנאס וס'סר צנצנ פי' מסקן
צנצנ לנ אברק של סמיר של שער.
צנ' מו' לגופו ליכור'ס ימים
רצו סנכאל ז'ל מ' עני כורס:

צנר, *Das Schafan der Schelle*
לכר, צנצנ (דף י"ח) סמר
ליכור'ס יכר? סמר ליכור'ס סקלנכו
מתכות ליכור'ס דדשט, צנצנ
(דף קי"ט) ומלכס להו אגיוכור'ס
דדשט, צנצנ (דף ס"ז) מר
צוקנא כח סרי להסאס עניא ר'
אט צנצנ דדשט, צנצין (דף

קדמנא חס וזלזלם לא ביחזו, ולא
אמרו לו ובי הדגים חמין כן קדים
הן קדמונא ראוי לוטר לך, נקדא
(דף ק"ו) כי קא ביחא נפשי דרב
אמר ליה לרב אמי אל זכעיה
פי מוכעכו מזה ואי לא לאית
גדידי, כלומר אם אינו מקשיב
וחדר בו פכחו בהכחות ופלעים מלאן
לא פתגמדי.

צנח, צנח, צנח, כנפי בגדיהם חר' ירושלמי
לכנפי גוליתון, על ארבע כנפות
כסוהן על ארבעת לכנפי גוליתון,
בביר (דף כ"ט) חר' עלי כנפי
זנאי שלמים מהו? כי מחפיש ארבע
בעיקרם מחפיש, או דילמא בלכנפי
מחפיש? פי' בעיקרם בשורש ואינו
קודם שחזק הדם בלכנפי בענף,
ברש"י ח"ר חר' בריש לכנפי.
והיינו לאחר שחזק הדם, ס"ל
בלכנפי פי' בעיקרם קודם שחזק
הדם שחזר בלכנפי ובהכרח, וכן
נמי הוי בשחזר חזקין בלכנפי כמו
שכן בסוף דריקס דמותר
בלכנפי, אף הוי נמי מותר בלכנפי
ו לכנפי לשון לוכן הוא דבר
שסוף חס לכחלה כל' חס ואמר
ומלכנפי ומותר.

צַנְחָה, ח ז ע ה וּ א ב ג ד
לכך, בנ"ק (דף י"ח) פוסם שלכך
וחמור שכער, בפסחים (דף קי"ב)
ואל חדרור במסא דלס לכיף בה
סימא, בחולין (דף ע"ט) עבי
קליה בר סמרא לכיף קליה בר
פומיא, פי' כעיס דק כמן להל.

טא זכוכא וניסנא הא זכא
ופירי, זנדרים (דף מ"ט) רני
שמעון שקל לכא טכמיה ואמר
גדולא טלכא שמכנרת אה זעלס,
פי' סיה מוליכא לניח סמדרא ויושב
עליה ומתכנר ממנה שאינו יושב
על גני קרקע, והוא כלי שדרך
לשום שם פירות: (טנא בחילוף
סידוע).

צנר, *Leine paima*,
לני, זנרכות (דף ל"א) משא
בשרא עד לניכייטא דנבל, זנ"מ
(דף כ"ד) הסוא דיו דסקל זארט
וזדחיה זלונכייטא רני זר מדין
זסכנדרין (דף ל"ו) ומרמס
לניכייטא דנבל, זערובין (דף
י"ט) תני רבס זר מרי זדנירן
יוחק זן זכאי שמי ממדות יש גני
זן סכס ועולה עזן מבינסן חו פיל
שזנינו זכוכא (דף כ"ט) לניכיי
סר סברזל כזרות וא היא פחחה
אל גיהנס, זערובין (דף ס"ג)
רניגא סוכ יחייב קמיה דרב שאי
סויס לכסוא גברא דקא קטר סמדיס
זלניכייטא זנכמא וכו' פי' סיה
קושר סמורו זדקל, זנ"ב (דף
ס"ט) קני לך דקלין ומאלין כולין
ולניכין פירוש דקלין סמדיס
גזוקא סאלין שאר טלכות גדוליס
כולין שאר טלכות קטנים, לינין
דקליס קטנים.

צנב, *Stete*,
לכס, זמסמס (דף ס"ו) ראויס.

לכותאן כלסתר יד זלונכא וכולין
זנ"ב (דף י"ח) ככא זמאי עסיקין
זלונכא וס (דף פ"ט) חכו
רזנן סין עזין מסקלות לס זעלען
וכולי עד סכל הוא עושא זלזכוכיס
זאל לונכמא, פי' סנן חזקא וקזא
סאר, זנדרס גמרא (דף ס') סיי
זו סיא זחולה. זמלא זכא חרש סין
זו זחולא קרקע, לונכמא כרי ז
זחולא קרקע.

צנב, *Zeet*,
לכס, זנרכות (דף ל"ט) פח
סלונכמא זקערס, סנרך עליס
סמוליס לסס זן סארין, פי' פזורס
פתימין זקערס ולק עליס, פירוש
סאר לונכמא ינאס וסינו יכול
לסוכלס אלס זקערס זמקפס.

צנרין, *Zeetzig*,
לכוון, זפרק קמא זכלאיס (דף
כ"ב) סטומן לסח ולזכוכיס, זנח
(דף כ"ד) ולא זאמן לכוכוס,
זפרק ר' זמכסירין (דף ס"ו)
לכוון זנכערס כדס מדיחחו ובוז
טכור פי' לכוון זמיס זנכערס
זכליסא דרזנן סמו פונגל ונלשון
יסעל סמו פונגל ונלעו סרמודס
(*Armoracea*)

צנרין, *Zeetzig*,
לכוון, זילמדנו זכיי פאט לכוון
זחדס ומגדל גר לכוון ססיא לכס
חדס זסקדוש זריך הוא עמיד
לחדס לעמיד לכוון, מגדל גר

ו למסס ידו וסופס לאחר, נשנס
(דף ק"ט) מי שנפס ידו שו רגלו
לומס' צין ואינו קוש, נפסס
(דף מ') רני יחי קוסר שוק
צססן וססן לומסן פסדס. למס
צססס מרסס, צססל סיסס רסי
צסס וסלס מוססין לנרס
וסלס צסי ולס סוס לן דססן לן
וסלס צסי ססר וסלס מוססין ולס
סוי לן דססן לן וססין לן מוס
צסססרין (דף ק"י) ססס יוסל דסס
סלסססין קסס וסלססס ססס
(ס"צ) נוסססס שלס כסס סוס
דסס מלסלס לן וסלססססס),

צסססס רסס מרסס כ"ג ועד דססס
מלסססין סוס מוסס עססל
וססל דס, צוקרס רסס ססר סל
סססס ס' מה יסרן וצססס
דסס' וסלס למס סלס מוס' של
סססן וסס מוס וכל ססלססין
לו וכו' צלסדס וסלס יססס ססס
ללסס סוס מלסס ללס
כססס וססין דסס סוסס צלסס,
צססלס צססן סססן צססס וסס
כ"ג עד דסס מלסס לן סוס
ססס ס' עסין יוסס דסס וסס.
צין, זלס, זלס, זלס, זלס, זלס,
לן, צסס סססס דרסס (דף י"ו)
סלססן סן סססס סססן סן סססס
על סלסלס וסן סלסלס על
ססס, צנ"צ (דף ע"ד) ססס
ססר וססין סלס סססס ס' מלסן
כללס שלס צקסר.

צין, זלס, זלס, זלס, זלס, זלס,
לן, צסס סססס דרסס (דף י"ו)
סלססן סן סססס סססן סן סססס
על סלסלס וסן סלסלס על
ססס, צנ"צ (דף ע"ד) ססס
ססר וססין סלס סססס ס' מלסן
כללס שלס צקסר.

צין, זלס, זלס, זלס, זלס, זלס,
לן, צסס סססס דרסס (דף י"ו)

צולס ססס כססססל סלס יססס
סוס סס יעסל סססס מוסס לכל
מסי סן צסס, וסלס לכל מסי
קסס וכן ססר' ללססל צרס
קסס סססר סוס מנסן, ללססל
גול קססס סססר סוס מנסס.

צמר, Zieher, Schmeer, Schred,

לסרס, צססין (דף כ"ס) סלס על
ס' דסס וקססי, לסרס צלסס
סוס דקססל סוס, ססר' כלס, צסס
(דף ס"ג) וססין ללססססס
סססן סוסס וס"ס סססססס
סן ססר סססר צסר לסי סססר
סססס לסי סססס.

צמח, Zusammenziehen

verednen, verednen,

לסס, צססין (דף ע"ו) וכן סלסל

לסס סססס (צמר) מוסס

ללססין עד ססס סססססס,

ס' ססס סססססין סד ססר

סלסס ללסס לסי, עסין צסס

סוסלס, ססר' מלסס ללסס

לסי גוסרי לסססס וססססל לסי

ללסס צסס וססר, וסד ססר מוסס

סססי לסי גוסרי לסססס וססין לסי

ללסס וסרי, סלסל כל מלסס

סססס סוס, צנ"ק (דף פ"ה)

ללסס ידו וסופס לססר ס' כסן

ללסס צסס סוי וסלס כסן ללסס

סלסי יסל לעסס צס מלססס וסלס

צלס ללססו מוססו צרסס וססס

לססר, צססס (דף קכ"ס) ססס

דלסס מוס מלסס ללסס

גססין (דף מ"ב) ססי דסי דלס

צלס קרסל כסן סססס על ידו

למר, כספצדיק פ"ו בכלאים (דף ל"א)
רבי מאיר אשר אף למר נפן אסור
ואינו מקדש מירוש מוך ונלעז
בננל"י: (Bambaglia).

צמר, צ e a m e r, צמר
למר, כסוף עירובין (דף ק"א)
רבי יוסי אומר שוק של למרים
היה, בפרק השענה ועשרים בכלים
(דף כ"ו) חוט מאזנים של למרים
והל שוקלי זכוכית טפחיים.

צמרא, צ i e b e r, צמרא
למר, בפסחים (דף כ"ה) טעם
דאכתי לא פרח ליומרס מינה פי'
עדיין הסמות בה והיא פחתה הכלים
בנ"ק (דף ס') רבי ארל אומר
דלמרס למורי פירוש קממא
קמומי שלל כסף בשפתיו שלל פער
פיו וכסף מן הגרון דהיינו רוח קס
לפיכך אינו דומה לזורב ורוח
מסייעמו פ"א שלל היה מלכס בכל
כחו שלל טעם על גבי סעור ולינפו
סרוס, ונע"ו (דף כ"ט) הלי
אמתא למיכתא כמכה של קלל
דמיא.

צמרתא, צ i a f e n f e i t, צמרתא
למרס, בבבא מליעא (דף
פ"ד) קביל עליה שיה בנאירא
פי' אכן שנמקום זכרות ואינו יכול
להטיל מים שלל בלער, ואל כן
צעידנא דעזיל רבי לבית הכסא
להטיל מים היה וועס, בגיטין (דף
ס"ס) ללמרס לימי שלל
נטופייחא טשאס וכולי עד וגעין
בזמרתא דכפקא מיניה דסעליא
לכולכו ליומרי, פיר' אחרו אכן

פנן רחל שלל ביכרס וילרס ב' זכרים
וחלו ב' ראשיהן באחת, רבי יוסי
בגילי אומר שניהן לכהן שאלמר
הזכרים לה', (גמרא) רבי יוסי
בגילי שסעיק ליה דאמר אפער
ללמלס, ביבמות (דף מ"ו)
ארטו ליה וללמלו ליה, בבבא
(דף מ"ה) מאי טעמא דרבי
אליעזר? קא סבר אפער ללמלס
פי' שום זכוון אטיבן.

צמצם, צ e c e e c e e, צמצם
למלס, בפסוק דשש אשיז כיון
שעמדו ישראל על הר סיני מליכאין
עלמן ככלה, פותחין אחת וקומלין
אחת פי' מקשין, בנראשית רבה
בסוף פרשת מ"ו וללמלה פניה
וראה שפחתה והיא לא ראת, במגלה
איכה אני הנגר לעטרוכה שכעס
עליה הטיך נטרדה חין לפלטיין מה
עשה כלכה וללמלה את פניה
ועמדה לה אסורי העמוד פירוש
כססה, (ומקס הלעיף ורחחכם מ"י
והמינה רידה וארצמצמת בה).

צמק, צ e n t e s e e, צמק
למק, בשבת (דף ל"א) מלמק
ויפה לו אסור, והס (דף ל"א)
פוליא בגרונרת לאכילה וליסקס
בצילה (דף כ"ו) היה אוכל בצענים
וכותיר וסעלן לג לעזות מהן
לימוקין, בחולין (דף נ"ה) כל
שלימקה ריאה שלה, בגראשית
רבה פרשת כ"ו כל אשר בארץ יגוע
ילמוק פי' יגס.

צמר, צ e i e s e u e, צמר

צלֶק, ח e t t a k ש
זלֶק, בנרכות (דף כ"ז) עד
דאֶזלֶק רישיה מ' ללמיה,
כלומר בק עו לעניס תר' וינק ע
וזלֶק, בחולין (דף קכ"ד) בחס
דלֶק ים מלֶק הכא דענניה
נכטרא.

צלֶקת, e b z a ש
זלֶקת, בפרק ט' בנעשים (דף מ"ג)
חדו וחיו אף על פי שמקושה
זלֶקת נידונין כעור הנגזר,
בכתובות (דף ע"ב) נשכו כלב
ונעשה מקצמו זלֶקת פרי זה מוס
פ' משתתפס סטבס וקרב עליה
עור, ולא נשאר אלא רשס המכה
בלבד, שמו זלֶקת, כדאמרינן במתות
כהנים יכול עד שיעשה זלֶקת
תלמוד לומר שחין סא כיכר? כתרפס
ולא כתרפס מכלל ש זלֶקת
כתרפס ממא, פירוש נעשה מקומו
שומא לבנה, נכדה אחר מר בר רב
בשר נעשה מקומו זלֶקת.

צלֶמ, ח e f f a m a ש
זלֶמ, ועשתה את לפרניה מרגוס
ירושלמי ו חלמי יתופרנכס (ט"ב)
גס זה יעיד שדעת בעל הערוך הוא
כי הקרגוס המתיסם אל יונתן כוא
תר' ירושלמי) אולי זלֶל וחצמח.

צלֶם, ח e f f a m a ש
זלֶם, בויקרא רבה אמר אל הכהנים
סמך לפרשט לעולם ס' דנדך לש
את סמי גבר זלֶם ס נשקא
ובמצבתא מ' זלֶם: גס מזה המאמר
בראיה מ' רבי יוסף קמישי ציקר

מילי? אחר רב אמי דאמר קרא
ואסף במללתי משמיע מללתיס
מרי הוו כיון דקרא יענידאס כוו
דענר ונכראס עניד נכו קרי לה,
סד, מ' זלֶל שני גלילי נחשת
ומכא זה את זה וקורין אותן זימ"בלי
(Cimbalo) ועוד קורין פלוסטר' (Plastro).

צלֶצֶל, ח e t t a ש
זלֶל, בנבא בתרא (דף ע"ב)
עמיד סקנ"ה לעשות סוכס ללדיקס
מעורו של לויתן, שנאמר התמלל
בסוכות עורו, לא זכה לסוכס עורין
לו זלֶל שנאמר וזלֶל זלֶל דגיס
רשאו כלומר זלֶל מעל ראשו, לא
זכה לזלֶל עושין לו קמיע פירוש
דנר הנקשר וחלוי נלואר שנאמר
ותקשרנו לכערחך.

צלֶצֶל, ח e t t a ש
זלֶל, בשנא (דף ס"ג) ותחת
סגורה ניקפה, מקוס שהיו סגורות
זלֶל, נעשה נקפים, ושס (דף
ק"ס) הא למס זה דומס? לאורג
זלֶל קטן שני חוטין ברחב ג'
במי מידן, בעירובין (דף ק"ג)
ובנזחים (דף י"ט) אחר רבי יהודה
נדיה דרבי חייט לא מנו אלא גמי,
אבל זלֶל קטן הוא יתור נגדים
בפסחים (דף כ"ו) זלֶל קטן
ואפילו סבכס קטנס, בסוף מנחות
(דף ק"ט) הלמא זאונקלי וסגרו
בזלֶל, בנרשאי רבה פרשט כ'
ויעשו להס סגורות סגורי סגורות
זלֶל ין קולסין סבכין פירוש
אחר.

צננא גמרא (דף כ"ט) אכלה ג'
 פירות בג' ימים כגון פאנה, אכלה
 ג' פירות צום אחר כגון בלף סו
 חוקה פי' בלף יש צו קפריסין
 ועלין וטביונות, ואף על גב דטביונות
 אינן עיקר פירא, הכי נמי כפרי
 תאב' סן טובין תהו חוקה, בלף
 טעמא פירות טביונות וקפריסין
 עיין בערך אביב'ות, פי' בלף
 הוא נכאט והוא פרחא והוא שט
 האין ונלשן ישמעאל אכלה ונלשן
 קפר"ט, פתרו' סן לולבי נלשן
 וכאן רבין נקראין שימי ואוכלין
 אותן והן עקר העץ שעושה הפרי
 ועליו, ועל העלין אומר בורא פרי
 האדמה, שכן יולאין מן האדמה,
 וטביונות שכן יולאין מהן סן עקר
 הפרי, ומברכין עליו בורא פרי
 העץ, וגם על הקצרים שהוא שומר
 טביונות כמי מברכין בורא פרי
 העץ, שהוא שומר הפרי ונקרא נלשן
 דפרחא, ועוד נקראין טביונות' בוטיחא.
צלפחא, (צלבחא *Zeßea*)
 בלפסא, עיין ערך בלכחא כי
 כן גרם בעל הערוך.

צלצל, *zelle, zellen*
zelle, zellen
 בללל, באקלים (דף י"א) כן
 ארוא על בלללל, באמיד (דף
 כ"ט) מיריחו היו שומעין קול
 בלללל, בערבין (דף י"ג)
 והבללל לכר (גמרא) מנהגי

באחד שאמר אבי פלוני בן איש
 פלוני פי' זה סקום (א"ב בכלם
 כסוד ללמן).

צלמונית, *Simfamaletia*
 בלמוניות, מדרש בראשית רבה
 פרשת והקול נשמע דין נכנס
 בלמוניותו פיר' באמדותיו לול
 (Sol) בלשן רוטני בדר, ומוכר
 (*monas*) בלשן יורי אחרות).

צלע, (א פ ח א *Zeßea*)
 בלע, חכא הוא יליע הוא בלע
 סוף פחא כמר טפריסין בערך אפחא
צלע, (צ ל א *Zeßea*)
 בלע, מפכה כדרים (דף כ"ו)
 דבזה שכיט באוקא דללעי ואמר
 ליה מאי דרגא? פראס דללס
 פירא דג' מוכרי עורות ובלעא
 כמו בלס.

צלח, (מ צ ל ח *Zeßea*)
 בלח, לא למעלה ולס למסס אלס
 במ צלח כמר פירשנו בערך
 פלליף ובערך כנר ובערך כר,
 יודע כטבא למעלה מרגומו יליף
 בקורבא.

צלחא, *Zeßea*
 בלח, בשנה (דף ק"י) וכל מאקין
 לאחרי מאי? לאחרי מי בלפי
 באומן, בגילה (דף כ"ט) ג' עזין
 סן ישראל באומות וכו' ו"א אף
 בלח באילנות, בשנה (דף ל')
 עתידין אילני סרק שנט"י מוליאין
 פירות וכו' עד כפא אסא ליה בלח

אסם מקמיד על רוכי' ליעול. פטמ
הזדה להרבות לך נכמים, זלס
הוא הסועל שעושם שכירות ועומד
נשר וזמם ואוכל ארבע ככרות,
ועל הכית זינן זלל ואיז פוסד
נשטם ובשרט שינו אוכל סלס ד'
ככרות, כלכך דייך נמם שיז לך
נאזב השדה זו לרויכ, פי' אחר,
כי היכי לריכי לאושכפ עשיר שבוט
זלס ד' ככרות למזונותיו ואכזי
נימו לך לריכי ד' לזללס לאושכפ
עני, שזל אחר לו, כלומר מעשם
זז נר מילרס שינו סלס מזוס ועשית
הישר והמוז, וכיון דזז רוכי' עני
סוס אף על פי כן אינו יכול לפיות
זלס שדס שזס לס יקס עכשיו שדס
ז יפסיד מעותיו ואין לו נמס
לספרנס מזוס הכי לס יכלת
לסלוקי דאין לך ועשית הישר וסעוז
גדול מזו דשזכיק ליה למזון.

צ'לב, ח e g n a a a
זלכ, חר' חלוי זלכ.

צ'לכחא, ח e g n a a a

זלכחא, בעי' (דף ל"ט) כך
סיסני עוברי דגים מאי כיהו?
זלכחא פי' שבוט דג טמא וכך
קורין אומו זלסון ישמעאל, והוא
דג דק ארוך עגול דמוח נקש וכשגב
אדס למופסו מחליק בידו וניפל
ואין לו מפססה עד שיעפררו נחול
ונקרא זלעז אנגווילס (Anguilla)
(ס"ז נוסחאות דידן כמוז דקוס
דמי לזלכחא).

צ'לדב, Glänzen, Leuchten

זלדב, שער להוב חר' ירושלמי

ד חזלו סללויי פיר' לס היו
טסין פניהם נהדי' נקרקע סלס
מטין על הלך (ס"ז חר' לס חטס
משפט לס חללי דינא).

צ'ל, ח e g n a a a

זל, נמוטס (דף ל"ז) נחולה
זילוכיח פי' מרשם עודס קטנס
שמשמדם יומס וליס לס מפלל
(ס"ז חר' מפלס זלו חס ונדריסל
מזלס ומודס).

צ'ל, ח e g n a a a

זוכמים (דף קי"ג) ובשנת (דף
כ"ז) ובנכרות למה נקרא שמה
זולה? פבל מחי עולס נזטללו
שס, ורבי יוחנן אמר למה נקרא
שמה נשר? שכל מחי עולס ננערו
לסס, נב"ק (דף ז"א) זללס
נמים סדירים והעליח סרס נידך,
זללו כעופרת.

צ'ל, (Eine Eigenart)

זל, ירושלמי דשנת פרק כלל גדול
אכן זלין למקין פירשספרש מין
חאנים).

צ'לא, ח e g n a a a

זלס, ננדרים (דף כ"ז) מאי
דרגס? ערסל דגדס, רב מחלפס
נרשענז שמה, דכוה שביס נשוקא
דלעזי, מאי דרגס? ערסל דזלס
פיר' זלס כוס עור כסוי וקשור
נחבלים על סמלנכות ומסורגות
סלנכות הסטה נחבלים סללו והשור
נמוכס, וכיון שמעמידין אומה ישנין
על גני העור, ננזב נמרס (דף
ה') ארבעה לזלס וארבעי לזללס
פי' משל סלל לו רב נמרס לריכס, מה

(ט"ב) בנחמאזות כחוב לוטרק
מי' בלשון יוני חסר כל).

צ"ל, זאזאזאזא, זאזאזאזא
כל, בשנת (דף כ"ט) כוב פהד'
מר אמשהא דזימא, אמר האי דליל
נחוריה טמי, (וזס דף ט"ח) כי סיכי
דליל האי משחא לליל אמריה דפלניא
בר כלנימא, בשנת (דף ק"ט) אמר
זעירי כותן אדם יין ללול וסיס
ללוליס לחך המשמרת בשנת וכו'
בפסחים (דף ק"ח) עד י"ו הוה
זיל לאהדורי, בבבא מליעא (דף
מ') בבבא פגית עסיקין דניחא
ליה זילא, בענדה (דף כ"ח)
הנהו טיא דזילי מיכיה, בשנת
(דף קל"ט) כותנים פיס על גבי
שמרים בזביל שי ללו, ביצמות (דף
קי"ג) דעחא זילמא הוא: (ט"ב)
מי' זך דבר שאינו עבוד).

צ"ל, זאזאזאזא, זאזאזאזא
כל, בפסחים (דף מ"ט) איכא
זינייהו ללי קדרה פיר' שללסו
בקדירה בלא מים ונלא שום משקה.
צ"ל, זאזאזאזא, זאזאזאזא
כל, בפסחים (דף כ') מאי על
מלכות הסום? עד שעה שסום
רץ ומילל, פי' עד חליפיוס שבושה
פסום לל לעלמו מחמתיו, זילמדנו
גריס כי שא יאוב ה"ל עשר מעלות
מרורך בלשון הים למוד לאכול פג'
שעות וישן עד ט', כיון שאר גלגל חמה
זימי חזקיהו עמד ומלא שחרית ובילי.

צ"ל, זאזאזאזא, זאזאזאזא
כל, בנדרות (דף ל"ד) תיכא
לכו לבני ורגס כי נפלי על אפייהו

צמר, (סטר זאזאזא) זטר,
מר' יחזלמי ומח המינס
בנדרה פשים ומרעא דתיבותא
בזערא מאי כמו סטרס.

ציון, זאזאזאזא, זאזאזאזא
ציון, בריש שקלים (דף ז')
ומלייכין על הקברות, וגריס
מועד קטן (דף כ') מי' מלשון וזכה
אללו ציון, כרס רבני מלייכין
אותו בקווצות אדמה עיין בערך
חרס, בנדרות (דף ח') אוהב
ה' שערי ציון אוהבי ה' שערים
המלויכין בהלכה מכל בתי כנסיו'
וטרדשות, בעירובין (דף נ"ד)
הליכי לך ליוכין עמי ליוכין
למורה, מאי שמע דהאי ציון
לישאל דשימנא הוא? דכתיב, וראה
עלם אדם וזכה, אללו ציון, רבי
אליעזר אמר מהבא ומודע לגינה
מקרא וכו' במסכתא ויהי ביום כלות
משה לב מלוייכות לב מטובות
מי' מטובות פלוידות.

ציון, זאזאזאזא, זאזאזאזא
ציון, כפ דמדשן ולא כפ דפוטין
ובו' אצל ציון לית לן בה, עיין
בערך פירש, בריש פסקא דרבני
ירמיהו להלי קולך ליוכי בקלין,
בנדרות רבה פרשת ט"ו אס מלחמא
שס סינוקות מליין בקולס,
ט"א מלסלס נקולס בנדה (דף
מ"ב) שמעתי דליין בין השמאות.

צוירתר, (צחר זאזאזא) צויר,
לייחור, במגילת איכה הין גריה
לראש אמר לים אספסיאנוס מן קומי
הדין לייחור אס קיים על רגליך

ו ו ו י כידם לכן מילום ענין
לואס.

[illegible]

צוורן, פאפע, פערס, נאדען, נאדען (ד' ק') וואס
 פאן נאדען, פאן נאדען (מאן נאדען).
 (מאן נאדען).

צוות, (צבחה : e e) כוות, אלקל לכוות לה, עיין
ערך לנת צמרט.

[illegible]

צח, העשוע, reinigen, נח, נר"ה (דף כ"ח) אנה שאל
אומר מים ויין מותר כדי ללכתו,
ננה מיעש (דף כ"ח) אמה
גמר מלכתו? רש לקיט קמר
מש ילכתו? נמי, נבול (דף

צאנז, (אסטמה Siehe)
 לער, מינה בעמוד האחר
 כעטמאן לפרולאן פירוש בערך
 אסטמאן

כפא צלדרוימא סבל סלני
משמיים דיקרי עליה לא, ואם
אמר רב כפא צלדרוי דיהגי
איניש ד' לק', מי' צלדרוי מוכרי
בגדים של צעלי נתיס מנהגם להוסיף
לכס ד' סמות לק' שיריחו סוחס,
במ"ק (דף כ"ז) ובכתובות (דף
ח') והאירכא נהוג עלמא ספילג
צלדרא דא דא זחא (ס"ב בנכסאסא)
כחוב צלדרא מי' בגד עב).

צרה, צרה, צרה, צרה, צרה
זה, תר' למאס לך נפשו להיט
לך נפשי, תר' לקראת למאס לאמי
לכיא.

צרה, צרה, צרה, צרה, צרה
זהב, בחולין (דף כ"ב) ובמסכת
פרשת ואס מן העוף, תחילת
הליהוב דאס וזאס פסול, פירוש
ליסוב דכחית ושער ליהוב והוא
קרוי לגוון האב, בפרק ב' במדות
(דף ל"ח) מפני שנחשתן מליהוב
מי' מאיר ומבהיק בפרק נ' בנגעים
(דף ל"ח) הכתקין מעמאין בב'
שנועות ובב' סימנין בשער לכן ובשער
להוב דקן, וצריש הפרק (דף ל"ח)
לסובו פניו של יוסף הצבלי,
במנחות (דף ס"ח) שמקרי טרפון
להובו פניו של רבי יהודה, בחולין
(דף ז') רלינך סעוד אללי? אמר
לו הין, להובו פניו של רבי,
בפסחים (דף קי"ב) להובו פניו
של רב ספרא צנדרים (דף ס"ט)
אמר רבי טרפון היום ספק לטובים
בכתובות (דף ק"ג) פניו להובין
סימניהם לו, פניו ירוקין סימן רע לו.

כפא, ניומא (דף ל"ח) צדיק
מעלמו, מי' כנאד צדיק מחנך
הוא לעלמו, דכחית זכר צדיק
לנרבה כנאד רשע אחד מחללין
כל כרשעים, שנאמר גאס רשעים
ירקנ, צראס האס (דף ד')
ובפסחים (דף ח') סלע זו לצדקה
בצבלי שיתו בני ובצבלי סלוצה דה
לעולם כנא, הרי זה צדיק גמול,
כך קבלנו מר' טשס הדראן צדיק
גמול מי' צדקה סלוצה כיא,
אף על פי שהזכיר שיתו בניו זוכה
לחי ער, צדקה פרוסס גוי,
בב"ב (דף ט"ו) וצילמדנו צריש כי
משא ענין צדקה צירושלמי בפרק
קטא בפילא (דף ל"ב) ונסוף פילא
צריש גמול דעלך בנכהדרין, חנא
דבי אליהו לדיקים שעתיד הקנ"ס
להיות טוב אין חוזרין לעפרן שנאמר
והיה הנשאר צדק וגו' ואותן אלף
שנים שעתיד הקדוש ברוך הוא לחדש
עולמו, עושם להן כנפים כנשרין
וטסין על המים נימים, שנאמר על
כן לא כירא בסימין ארץ וגו'. ושם
מאמר יש להן צדק? חלמוד לומר
וקווי השם יתלימו בח' גו' כל צדיקי'
שנאמר במדס לדיקס כחית, עיין
בערך זקן: ענדא דקן מולדק
לענדו כנר פירשו נערך טלהר.

צדוק, Zadok (ביחסין סלפס)
צדוק ונימות, כנר פיראנו נערך
נימותין.

צדק, צדק, צדק, צדק, צדק
צדק, (זרד סלפס)
צדק, צדק (דף נ"ח) אמר רב

כלדו עריהם מנלי איז (א"ב)
וחרגוסתסו ונכו לדיא ורקניא).
צדרא, *zeugen*,
לדדא, ותשס נפוך עיניה
חרגוטו וכתלם בלדידא, מרניץ
נפוך אצניץ חרגוטו כביש
בלדידא.

צדיא, *zede*,
לדיא, חר' ירושלמי ואת הכוס
ואת היכאף ואת התכשמת וית
קסכא וית שלינגא מן ימא וית
לדיא.

צדין, *Sido*,
(berühmte Phantast)
לדין, נפרק ד' בכלים (דף ס')
אולי קיסים וכלי דאנים, פל'
נערך קסס, נחלין (דף ס')
לדונים יקראו לחרמון שרין,
פנא חרמון ואנר שניסרים של ארץ
ישראל הם, מלמד שכל אחד מאומות
העולם סלך ונכה כרך גדול לעלמו
והעלם לו שס על שס ארץ ישראל
מרוכב חביבות.

צדיע, *zede*,
לדע, לדעא, ונת לדעא
כבר מירשנו נערך נת לדעא (א"ב)
חר' והיתר ברקתו ומיכתא נעילא
בלדעיה).

צדק, *zede*,
לדק, נכנת (דף ק"ג) לדק
כפיץ לדק כשוט, מיר' לדק
שאינו עיניו ויש לדק עניו, פ"א
כסוף בעולם הוס כשע וגדול לעולם

ול' יום, על אמת רב כונא אשכחיה
אמר ליה לודכייא קא נעית.
נכוסמא דדן כחיב (נשנת)
צוורוניא ופי' רש"י מטעמים
שהאכלין את האכל. נעירובין (דף
כ"ר) ונע"ז (דף י"ט) מאי לא
יחד רמיה לידו? לא יחיה ולא
יחד ימים ליד הרמאי, כלומר
חלמיד כלומר ברמיות, שלומד ואינו
קור ללימודו, ורב שמת אחר ליד
ברמאי יחד, כלומר האי לא יחד
נפמיה? וכלא יחד? כלומר ודאי
יחד, יחד נידו שלומד ברמאות
שומר לרבו אינו רוצה ללמד עוד
ואינו עושה כן אלא שרואה לחזור
לחלמודו, פ"א לא יחד רמיה
לידו כלומר אם יחד כפי העוף
רמיה לידו יעופו ממנו, כך דברי
חורא אם לא יחזיק נהם נטוב
יעופו ממנו, לא יחיה ולא יחד
ימים, נויקרא רבא אמור אל הכהנים
ולקחם לכס אמת ליד הכהן
ליסטא ואינא, וכי יחד אידך
לדיכון ונאנינו בפילקי, נראא
האנא (דף כ"ב) אם לודא להם
לוקחין בידם מקלות פי' אורב להם
אדם, כמו ואשר לא לדים ופחדים
ממנו לוקחין בידם מקלות, נויקרא
רבה בריא ויהי ביום השמיני וכל
לי מן נטוריא.

צד, *zede*,
לד, נכל חושיה יתגלע, חרגוטו
וכל מולכא' מלטדי, וכל אול
יתגלע חרגוטו וכל דשמי מטכרי

לכח, נעליונין (דף ל"ה) מלאן
לכחין או כרכות, נטמאת (דף
ע"ט) לא יעשה אדם כריכות,
אבל מניח לכחין פי' כמו שול
חזלו לה מן הכחמים.

צבת, צבת, צבת, צבת, צבת

לכח, נמנהדרין (דף כ"ב) פומחין
אם פיו כלכח שלם בטובמו,
נכחנות (דף ע"ו) ושקיל ליה
כלכח וקליה נכורא, נגיטין
(דף כ"ו) מיתין כלכח ושקילין
לדקון וקטלין ליה, נכ' י' משמרת
(דף י"ט) ונכחמים (דף כ"ד)
רבי יהודה אומר אף כלכח
כלכח עשויה, פי' כלכח שמוכחין
בו כל כלי מחכות הסמן, מלקטים
חרגומו כלכחם.

צבת, צבת, צבת, צבת, צבת

העולם כולו לא נברא אלא לזכות
לחם, נסוכה (דף ל"ב) ארחת
רשיקא ולכחין נסימא, נכחמים
(דף פ"ט) אפילו שכולה דלכחא,
נכחא קמא (דף ט') הסם לנחא
דחש קא גרים, נכ"כ (דף ט')
אימא נכחא מלכחא נכחא נכחא
לא מלכחא פי' מסכרם,
ש סכרים שכתוב בהם לזכות בו
אלו ג' לכחמים אחרונים קרובי
ענין הם.

צבת, צבת, צבת, צבת, צבת

לכחא, נכחא (דף ק"מ) לא
נידק איניש לכחא (כיניחא)

כלכחין הדומין לפרושין כלומר
לנשק שחרין לפנים:

צבע, צבע, צבע, צבע, צבע

לכח, נכל הכלים פרק כ"ה נכלים
(דף כ"ג) כלי הקודש אין להם
אחרים ומד ואין להן בית הנביעה
עין נערך בית לכח.

צבעים, צבעים, צבעים, צבעים, צבעים

לכח, נכחא חלם (דף ע"ח)
וכריש נכחיים (דף פ"ד) אשני
הר לכחיים הנילו נכחיהם
קודם לעלם פי' מקום.

צבר, צבר, צבר, צבר, צבר

לכח, נכחא חלם (דף ע"ח)
אם הקטרת על גבי גתלים, נכחמך
(דף כ"ו) לכתם הנחלים על
גבי הרמס, נעירובין (דף ל"ב)
ליכוד נגדולה ושליח ליכוד
נכחמך יולאן ידי חזקתן (א"כ לשון
מקרא זה שני צברים).

צבר, צבר, צבר, צבר, צבר

לכח, נכחא חלם (דף ע"ח)
אם הקטרת על גבי גתלים, נכחמך

צבת, צבת, צבת, צבת, צבת

לכח, נכחא חלם (דף ע"ח)
אם הקטרת על גבי גתלים, נכחמך
(דף ל"ו) אול בר אבינא אומר לה
לדנימא לביח לי זודחא פירות
סכיני לימכריכים, נחולין (דף
פ') נעניא דלכחית לחמא
ללכחיתו.

צבת, צבת, צבת, צבת, צבת

ואמי להפיק, פי' היה ממשמש
ובא (ס"ב זר כמוז בנחמאות)
רמ"י פי' מבקע במים ונא.

צארי, א - e - ב - א - i
צארי, צע"ו (דף ל') פז ליה
חמרא בכותל לאריס במרנא
וא"ב ולרוכס כחוב בנחמאות)
במנחות (דף ל"ו) הארימא דלאריס
לגלימיה לא ענד ולא מירי כמאן
דארי דמי, סי' שהיה טליתו
לרוכס מאר וקיפל הכנף וחברו
קם בו לילית לא עשה כלום, מאי
טעמא? אף על גב דלאריס
אקשרובטאן דארי דמי, ואשיב כמאן
דהו כליית באמלע הכנף, והוא
לריך להכחו בסוף הכנף כמלא קשר
גודל, ומנן נמי כל חממות הברורות
אקדעו כמוליא רמון אף על גב
דלררן טהורות, דמשיב כמאן
דאריין, חן משל ערביים, שהן
לוררין קותן לבחילה כשסוף חדש,
ואין תופרין אותו, ואות הא'
אבאמלע חעלה כמו לאן סן זנה
ואלמים כולם שאריס כל אריס
ישראל (ס"ב לשון מקרא לרור כספי).

צב, a - e - b - a - i
צביון, (א - e - i - i - a)
צבאית, צ - e - a - i - a
צב, בראש השנה (דף י"א)
ונחולץ (דף ס') כל מעשה בראשית
לקומחן בבראו, לזביון בבראו
פי' לקומחן גדולים מלאים ולא קטנים
אזריבין לגדל לדעתן בבראו ולא
פרעת סמיכות, לזביון בבראו
לחוקרם בלפניו בפי' ומה מאמר

וכל נצאם ופי' לזביון, פ"א
כל מה שעתיד להיות לאחר זמן
בברא עמו, וכאנדרא נן בכמה
בין אדם בראש בברא מחילה,
וכאנדרא בראש פי' אקרינים בראש
ואח' כך בבראו אקרינות, היינו
לקומחן, לזביון הקדוש בריך
הוא שאל לכן רמזנו שאנדרא אחכב,
ולא אבייתם לעלות חרגוס ולא
בזיתין, ורמזנו חמימי דרך
מר' גרשמי וזביון באילן דחמיסין
באורחא, בסוף גמרא דכחובות
(דף קי"א) ונחמי זביון בארץ
חיים, ארץ שלביוני בה מתיב
חיים, ודלמא הכי קאמר, מייתבא
עליך מלכא דליל כטניא. בלנאות
או באילנות האדם אשר לכן הקדוש
ברוך הוא אס אתם משמרים את
השבעה מועד, ואס לאו אני אמיר
את באדם כלבאיוס או באילנות
השדה.

צב, a - e - i - i - a
צב, בחולין (דף קכ"ד) כמנע
בזביון סיוולא סמני פי' סאומן
סיוולא מן העור, וי"א אס כפאיש
העור וכאמר עליו כזית בשר ונגע
אדם בריר, שהיה כפיס סיוולא
מבשר כלה טמא.

צב, a - e - i - i - a
צב, והכינו בריך בסלן חרגוס
ויסתן ית בריך בזביון, והלב
גלחם סעלחם חרגוס ומלכתא יתבת
זביון.

צב, a - e - i - i - a
צב, סלנו לזביון ולטובות ואלו

פתשגן, (פרשגן) (Pescheg)

פתשגן אוריתא דרס, מרגוס
משכה סחורה הזאת, והוא כמו
פתשגן כחז דרת ופי' כוס סא
כי הכחז הנכתב בשם המלך ונקחם
על פיו נאלץ ניד סחמרכים, וסו
כוחתו ושמיס דבור אחר.

פתשגר, (Pescheg)

פתשגר, מרגוס משכה למלך
סחמרכים פתשגר דמלכא.

פתרן, (Petheren, Schwinth)

פתרן, ונארי כחש טשמן תר'
וניאדיפתרן מלמכו פטים. ושלח
רוון ננפס תר' וחדר פתרנותא
ננפזהון, כשטנ' היל אס רוז
תר' ירושלמי ספתרין (א"נ מכאן
רלים שרעת בעל הערוך היל שבת'
כנקרא היום של יומן צן עזאל
על סחורס, סול מרגוס ירושלמי
ופי' מלה זו בלאן יוני סולי רוון
ואצרו).

צ

אס מתו מתו לו, אס סחמרכי
סחמרכי לו, פי' כגון בר ישראל
שנחן לחברו ק' לאן נק' דינר, וכל
סחמרכי וסחמרכי וסחמרכי וסחמרכי
למחלה לשליש ולרביע עד ג' שנים
סן ססר סן יתר, ואס סחמרכי
זה סלחן סייב באחריותן ססור דסול
אנר ססר לי, פי' אחר לאן ברזל
כל כדכוסא סמכנסת אשה לנעלה
וסמס סחמרכי דמיס עליו קיבל
סחמרכי ונקרא לאן ברזל ואפי'
כלס סייב לסלס, ננפס מטיעס
(דף ע') סין סקנלין לאן ברזל
מישראל ספסי ססול ריניס, סכל
סקנלין לאן ברזל סן עובדי כוכבים
ננפס (דף כ"ח) אס סחמרכי ננפסי
מלוג יסמרכי ננפסי לאן ברזל.

צארי, (Zari, Zari)

צארי, נע"ו (דף ל') סחמרכי
סחמרכי סחמרכי דסוס קצ אסרי,

צא (יצא), (Za, Zai)

לא, צקדוסן (דף כ"א) סחמרכי
וילס סססר סול ונכיו עמו, אחר
דני סססר אס סול סמכר דני
סמכרין, סכאן סרבו סייב ססוסוס
דני, ואס בעל אשה סול וילס
ססמו עמו, אס סול סמכר ססמו
סמכר, מכאן סססרין ססוסוס
ססמו, וסריכא וכו' ומכין ססולס
סל שנת נקראת מלסכס ד סססר
וילס משה ויעבירו קול סמכס לססר
סילס וססל סל יעסו ער מלסכס
לססוס סקדס.

צאן ברזל, (Zaen, Zai)

(Zaen, Zai),
לאן ברזל, נוסוס (דף ס')
סכניסס לו ענדי מלוג וענדי לאן
ברזל, סלו סן ענדי מלוג אס
סמו סמו לס ואס סחמרכי סחמרכי
לס, וסלו סן ענדי לאן ברזל.

Digitized by Google

גדיל ופת לסו מתוכו פי' בערך
שפסכו. וסס (דף ק"ו) מה
לי לבשל פתילה, מה לי לבשל
סממנים, פי' גישול פתילה של
אבר שמליכין בהם של מחוייבי
אריכה (עיין סנהדרין דף נ"ב"ט)
גישול סממנים דהוה במשכן. צ"ק
(דף כ"א) כי קאמר רבי קייל
בפתילה דאפסחתא, פי' קשירה
של אפסחתא שהיא ארוכה כמחילה
וכי אנה סקלחה נחן כשע דידע
כי אכלא נכמה מה שנחן וגוררת
מה שנפנים לחן, שאם הכי כי
אכלא נחן פטורס.

פיתום, (י' עמ"ט, Pythom, פתום, בעל אוב זה פיתום
עיין בערך אוב.
פיתום, (י' מ"ז, פתום, נסמס (דף י"ט) שם
פיתום ואת רעמם ס, פיתום
שמה, ולמה נקרא שמה רעמם
שראשן ראשן מתמם וחד
אמר רעמם שמה, ולמה נקרא
שמה פיתום שראשן ראשן פי
פיתום בולעו.

פתל, (י' עמ"ט, Pythom, פתום, בעל אוב זה פיתום
עיין בערך אוב.
פיתום, (י' מ"ז, פתום, נסמס (דף י"ט) שם
פיתום ואת רעמם ס, פיתום
שמה, ולמה נקרא שמה רעמם
שראשן ראשן מתמם וחד
אמר רעמם שמה, ולמה נקרא
שמה פיתום שראשן ראשן פי
פיתום בולעו.

פיתום, (י' עמ"ט, Pythom, פתום, בעל אוב זה פיתום
עיין בערך אוב.
פיתום, (י' מ"ז, פתום, נסמס (דף י"ט) שם
פיתום ואת רעמם ס, פיתום
שמה, ולמה נקרא שמה רעמם
שראשן ראשן מתמם וחד
אמר רעמם שמה, ולמה נקרא
שמה פיתום שראשן ראשן פי
פיתום בולעו.

שער Angabe 8 wei und כמר : fische Flamme (S. Zucht
zu Berach. 40, 2, Schlagw. בשולי כמר) daher auch כמר im
Arabischen Moub bedeutet. פתכמר würde also in diesem Be-
trachte den Zweifachumflamnten ausdrücken, ein Wort
welches den Wogen sowohl als die Beschaffenheit seines Dienstes be-
zeichnet.

1) Die Schlange von deren Erlegung Apollo, Pythom, die
Legende Pytho, und die Priesterin Pythia, genannt wurden.
(S. אוב).

2) Pythom soll die Stadt Pythumos seyn welche Perodot
(I. 2.) erwähnt. Brocard (Descript. terrae sanctae) sagt
daß Pythom und Naemse, fünf Meilen oberhalb des Ortes,
wo sich der Nil theilt, und jenseit dieses Flusses gelegen hatten.
Marsham hält Pythom und Pelusium für einerlei. Der Talmud
hält Pythom und Naemse für eine Stadt, und eine Benen-
nung immer als Bezeichnung der Andern.

מלככם תר' סבותפת כר יכו
נבן. נלפניו והנצעים במלכם.
פתל, *Abschneiden*.
פתילה, *Faden*.
Schutz, Nacht, Zeit,
פמל, בשנת (דף ג') לשנפתילת
הקידון, עיין בערך עמר, עשבו

der mich bebedt. Die zweite Stelle: פכומריוכן ואפסק ית פכומריוכן „ich zerreiße euern Priesterschleier.“ Die dritte endlich zeigt deutlich für unsre Vermuthung לך ועבדת לך נסבת מלבושיך: Du nimmst von deinen Gewändern, und verfertigtest daraus Priesterschleier, die Statuen zu bedecken. כמה ist hier offenbar synonym mit קומה. Einen Beweis für unsre Meinung giebt der Halbdäer in der Uebersetzung von חמן Sonnenstatue (3 M. 26. 30, Ezech. 6, 4, 7.) mit חניסנים Schleier; weil sowohl Isis (Monb) als Osiris (Sonne) mit verhüllendem Schleier vorgestellt wurden. Zur Bertheiligung dieser neuen Lesart kann uns das folgende Schlagwort פתח dienen. Kimchi zu Amos (5, 26), führt in dieser und in den Stellen (Jes. 8, 22. Zeph. 1, 5.) wo im Halbdäer פתח vorkommt, die Lesart פתחמר an. Wir sehen hieraus daß die Orthographie zweifelhaft und verschieden war. Indessen würden wir, da statt פתח besser פתחמר gelesen wird, und nicht von einem Gewande, sondern von einem Gözen selbst die Rede ist, das Wort unverändert lassen. Die Stelle in Amos lautet nach der entsprechenden Uebersetzung: Ihr traget das Zelt eures Molochs u. s. w. Bey dem Halbdäer ה. e. Ihr traget das Zelt eures פתחמר. Wir haben nur zu ergründen, in wie fern unter פתחמר, der Moloch verstanden werden könnte. Der Dienst des Molochs bestand, nach der Behauptung mehrerer Gelehrten, daß man die Kinder zwischen zwey, einander gegenüber brennenden Feuern durchgehen ließ. Diese abgöttische Handlung mag wohl das Wort selbst andeuten; denn פתח heißt nach rabbinis

פתיחה, א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
פתיחה, נניק (דף ק"ב)
שליש דרבנן מהימן בני מרי, הני
מילי לשמחא אבל לפתיקא לא,
מאי טעמא? ממוכא קא מחסר
ליה, פו' דבעי' למיהב לספרא פשיט
ולממוכא בענן מרי מהרי, ולכך
גקראת פתיקא דהיא כחנאנן עלה
בחילה, ואחר כך השמחא דהיא
אחרמחא, והיא יוסר קמורה ממנה
ואחר כך אדרבחא, ברשאה למיפרע
מיכבסיה, וירין אדרבחא בנר פירגו
במקומו.

דבר שאלה ראוי לדרוש, ויש דבר
שליך אלה ראוי לדרוש וטאי נכסו?
בנו מעשה מרכבה, בכתובות (דף ל"ו)
אי דקא טעין טענת פתח פתח
הכי נמי, מי' טענת במולין מרין
לפין טענת דמים וטענת פתח
פתח, יש דמים שהן מועטין בשלה
וכשגרה מיטעטי טובל, ואיכא
דינשין לגמרי, והאי חנא דקחתי
הכוגרת אין לה טענת בפוליס,
לענין דמין קאמריין, אבל לענין
פתח פתח, אף על פי שגרה,
ראוי הפתח לסיוט פתח כפקטו
ואינו נפתח בגדר בדרך שהדמין
לומקין בגדר, לפיכך יש לעולם
טענת פתח פתח וכיון דלית בוגרת
דינשין דמים לגמרי, ואיכא דלש
ינשין, אמר רב בגין פלי כותבין
לש לילא אסת. בשבת (דף פ"ב)
פתיגיל פתחין המביאין לירי
גילה, פיר' אותו מקום פתח
יערה טעמו פתחין כיצר פיר'
אחז מקום מלא שיער כיצר מלא
עליו. (ראש ערך פתח השלישי
ואם שכתבו שם). בשבת (דף
מ"ט) מתירין בית כלאר בשבת
אבל לא פותחין פי' בשבתין
פלוק סדא לכבדו בית כלאר שלו
פתח ולא חסור וזה חסר שם
חסר וכורך עליו חסר ושללו, וכיון
שאינו חסר בחלק ועשה ערשו
חומר לטלטלו בשבת, ולחסר בית
כלאר, אבל לא פותחין. בעירובין
(דף כ"ט) עוג מלך הבזן פתח
במלאו פי' בשבת עוג אס פתח

פת , ה ו ז ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
(the angel befallbet)
סס, נמרק י"ט בבליס (דף י"ז)
ס פ ו ת ס שחקס פלד פל לנקסס
כלאון נמרק, וכו"ל במין כום קטן
זל צדל שחקס פלד וסוסנ' הדלס
עליס וטסססססס נטסססססס ופצירה,
כרכמינ הדלס ספוב על לדרס,
וי"ט כטין טפסס כרכמינ וכפוססס
לרלססס פד' וסוללססל: וססס סלסון
כקרקס ערוס ללס פת וסס טעס
פחהן יערכ ביסעי' ג', י"ו.

פת, א ת א י ע
מס, פ' דרכו כבן מושי
צפתה לחקין מושי.

פחנה, Ättel, Feinwand,
 מסמס, סדין עצום וממור חר'
 פסגס פנדרס וזכח, ועל לזוש,
 יסילו גורל סר' ועל פסג' ירסוק
 ערדס (ס"כ פי' בלסוק רומי' מין
 בנך ולגוש).

פתגמות , P a t y c o s
(e t n e o t a b t)
פתגמות, גרש ויקרל רכס פתג
ובול יקיש פתגים במדק' יין
פתגמות אקיה יכס מפתג אט
כנוף .

פִּתוּר, herunter werfen
פִּתוּר, פֶּר' נפסוק ויטמרו עברי
כַּמֵּל טַמְרָתִי פִּתוּר יִם בְּלוּרִים
חֲכוּשׁ מִ' בִּלְעָן יוֹנִי הַדִּידו לְעוֹשֶׂק
פִּתַּח, א e f f u e א
פֶּתַח, נִצַּח (דף ק"ד) פֶּתַח
פֶּתַח וּפֶתַח פֶּתַח, כִּי' יֵא

קטיתו בחלום דלית ערנלו פשוט
(ל"ב פטש פתח: בנחמקלות ופי'
פשוט בלשון יוני בך דגל, וחס
פירושו שולי כחם ונגדים וזש שכי
משמעות לדברים אלו אחד שדגל
לא סיה כף, והשני והוא הכתרון
שנא לא יסיה לו כחם).

פשישנא, (א ע ש פ ש)
פשישנא, בשנח (דף ק"י) לית
פשישנא וליסטרספי' ענש שאיכו
גם אלא דהנ (ל"ב פשטיכא
כחם בנחמקלות).

פשתיכנא, (א ע ש פ ש)
פשטיכנא, נדרה (דף כ"ס)
דפומנדישט קאי ליה לאדא דילא
עד דלית פירוש אדס צעל קיסח
שמו כך: בנחמקלות דדן כחם
פרשתינא וימר ברשא כפדש
דנ"ס שחול לשון פרנסיח כמו
שוכחמו במקום אדס. ²

פת, (א ע ש פ ש)
פת, צחמא (דף י"ט) אינו דוסה
מי שיש לו פת נסלו למי שאין לו
פת נסלו, פי' מי שיש לו פת אינו
חאב למאכל כל כך דמי שאין לו
לעולם רעב, נב"ק (דף כ"ד) אי
נעית אינטא לעולם ננהמח ופחיתח
פי' פתיסם בחוק פמרק, פת
עמלם כדר פירשנו בערך יין.

פת, (א ע ש פ ש)
פת, בריש גמרס דסנכדרין (דף
ד') פת באכריקי שמים.

פשו, (א ע ש פ ש)
I a u l i t m a t e n,
in G l e i t g e m a t b r i n g e n,
פשו, בשנח (דף מ"ט) כוחן הוא
למכו או כוחן לחוק הכום כדי
לפשוירן, כס דשרשין ולס כס
דפשוירין כדר פירשנו בערך
חרש: ומעם הפעל במלמד לעשות
פשוט בין שני הפוכים כמו בין
קר וחם וממנו נגד מלת אפשר
בדר ממולע הכוטה לזה כמו לזה.

פשו, (א ע ש פ ש)
Z e r s c h m e l g e n, z e r f l i e ß e n,
פשו, בנכא קיט (דף כ"ס)
חייב רבי מאיר אפילו בפשוט,
בסנהדרין וכן פמרס כי משל
לאסקוייה מיט, פשו, פי' וחס
כשט וכחם חר' פשו: פירש
אין בו משום אפופי כדר פירשנו
בערך סרף. עקולי ופשוירי
כדר פירשנו בערך עקל.

פשו, (א ע ש פ ש)
פשו, פרגוס מעלס גרס ממקל
פשוט.

פשו, (א ע ש פ ש)
פשו, ביקרס רנס אדרי מות
פשוט וימרק, חמא חרין פשוטין
מחכחן דל ודל קעלח אדל חנרסה
אולס ואיסיסם ענכא ויהנח עלס
וחיית (ל"ב בנחמקלות כחם לחרין
סמנלין).

פשו, (א ע ש פ ש)
G o d e, G a n b a l e,
פשוט, בחלוטות דמגלח איכס

x) G. Weiß und Sprache der Hebräer x. G. 96. in der Note.

פֶּ' שַׁעַר קָטָן בְּתוֹךְ שַׁעַר גָּדוֹל.
בַּמִּסְקָא דַּעֲכִים סוּעֵרָם וּבַהֲגֵרָם
תִּילִים יוֹדְמִין, עֲמִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לַעֲשׂוֹת שַׁעַר מִזְרָחִי וְשֶׁנִּי כַּשְׁפָּאן אֶחָד
עַל אֶבֶן וְאֶחָד עַל מִרְגָּלִים. בְּנִיטָן (דָּף
כ"ג) וְדַלְמָס דְּמוֹנִים בַּשַּׁפָּא
קִזְיָא, בּוֹנִים (דָּף ע"ח) לֹא
דַּגְבִּיכִי יִכְבּוּ כַּשְׁפָּאִין שְׂמוּנָה,
מַחֲבִי כָל הַשְׁעָרִים שְׂהִי שֶׁס גּוֹתָן
עֲבָרִים וְהָבָן עֲבָרָא? פֶּשׁ פֶּשׁ
שִׁלִּי.

פֶּשֶׁשׁ, (פֶּשֶׁשׁ פֶּשֶׁשׁ) (Pessess)
פֶּשֶׁשׁ, בְּיוֹמָא (דָּף ט"ו) וְרַמְיִנְהִי
סָא דְמָתָן עֲרָא מְדוּתָא (דָּף ל"ד)
הַקָּזִי פֶּשֶׁשׁ פֶּשֶׁשׁ, פְּנִדִּילָן בִּין
קוֹדֶשׁ לְחוּל, סָא פֶּשֶׁשׁ פֶּשֶׁשׁ מִ'
שְׂהִי רִאשִׁי קוֹדֶשׁ יוֹלָאִין מִן סְבוּתָא
עַד לְוָתוֹ שְׂהִי קוֹדֶשׁ וְהִי יוֹדֵעַ
לְיוֹם קוֹדֶשׁ וְלְיוֹם חוּל, כְּדִי לִשְׂכּוֹל
קִדְשִׁים בְּקוֹדֶשׁ, מִ' אֶחָד עֲבָרִין
גְּמִדִּים וְנִלְעָא מְדוּלִּי: עֵיין עֲרָךְ
פֶּשֶׁשׁ.

פֶּשֶׁק, (דְּבִשְׁק. ש.) (Pessik)
פֶּשֶׁק, בְּשִׁמָּה (דָּף כ"א) וּמַכְשָׁקִי
רִבִּי, כֵּן גֵּרָם רַשִׁי (וְדִקָּא בְּיוֹנָה
ד', ו' גֵּרָם וְאֲבִי פֶשֶׁקִי רִבִּי, וְכֵן
בְּרַסָּה עֵיקָר) וְנִלְעָא הַעֲרִיק גֵּרָם
דְּוִנְשָׁקִי עֵיין שֶׁס וְשִׁנְיָהּ פִּירָא
בְּלֵעִי מִים וְנִלְשָׁן עֲבָרִי פֶשֶׁק
וְנִלְעָא מַעֲבִין אֶחָד, פֶּשֶׁק שְׂמִי
בְּלֵעִי אֶמְרָתוֹ.

פֶּשֶׁקָא, (Weibliche Raabe)
פֶּשֶׁקָא, בְּנִי"ב (דָּף ע"ג) אֶחָד
פֶּשֶׁקָא וְנִלְעָא לְמַנְיָא, פִּירָא
עֲרָבִי קִינָה.

פֶּשֶׁשׁ (Pessess) (Pessess)
פֶּשֶׁשׁ, בְּעִירוֹבִין (דָּף י"ג) כְּמִנְיָ
וְנִלְעָא כּוֹס לֹא לְעִרְסָא כְּנִרָא יוֹתֵר
מִשְׁכַּבְרָא, וְעִבְדִּין שְׁכַבְרָא יִפְשֶׁשׁ
בְּמַעֲבִין, וְאֶמְרִי לֵה יִפְשֶׁשׁ מ' בְּמַעֲבִין
פֶּ' יִפְשֶׁשׁ מ' מַעֲבִירָא שְׂהִי וְזִפִּיר
מִשְׁכַּבְרָא לֹא אִסְרָא יִפְשֶׁשׁ
פֶּשֶׁשׁ וְיִתְרָא בְּשִׁמְנָה לְכִנִּי בְּרִאָא
שְׂהִי לְחִי עַד, וְיִמְשֶׁשׁ לְכֵן מִר'
וְכַשְׁפָּא לְכֵן וְכֵן יִפְשֶׁשׁ בְּגִדוֹל
פֶּשֶׁל.

פֶּשֶׁשׁ, (Pessess) (Pessess)
פֶּשֶׁשׁ, בְּנִדָּה (דָּף כ"ח) מִנְיָ
בְּכֵן פֶּשֶׁשׁ וְזֵא אֶרְבּוֹ בְּרִיחָא,
לְעִנִּין כְּמִינִים אִסְרָא כְּכַסֵּס גָּדוֹל עַד
פֶּשֶׁשׁ מְלִיכָה בּוֹ וְלֹא יוֹתֵר דְּהוּא
כּוֹי אֶרְבּוֹ בְּרִיחָא, וְלֹא הִי הַכַּסֵּס
מִכִּי מַעֲבִין גּוֹתָא מִמָּא מַעֲמִי בְּרִיחָא
לְעִנִּין תְּרִימָה, דְּמָתָן בְּ"ח בְּתִרְמוֹת
(דָּף כ"ו) לֹא מַעֲמִי טַעַם פֶּשֶׁשׁ
בְּתוֹךְ מִין, כִּי זֵא יִפְלִעֵי אֶף עַל
גַּב דְּאִמּוֹר לִשְׂכַר לְחִי תְּרִימָה מִשּׁוֹם
דְּמִסָּה, וְאֶחָד יִדַּע דְּמַעֲמִי פֶשֶׁשׁ
בְּכִין, מִשּׁוֹם דְּמַעֲמִי בְּרִיחָא, וְאֶחָד
מִכָּא יִדַּע דְּמַעֲמִי בְּרִיחָא? לְפִי
שְׂבָרָה בְּרִיחָה לֹא שְׂכַל מְוִלְלוֹ מְדִיחָה
בּוֹ חֵס פֶּשֶׁשׁ דְּמַעֲמִי כּוֹס וְיֵשׁ לֹא
דִּם בְּרִיחָה וְמִלּוֹי בְּמַשְׁכָּבוֹת וְנִלְעָא
לִיִּסְלִי (Cimice) וְנִלְשָׁן יִמְשַׁעֲלָא
לְכֵן.

פֶּשֶׁשׁ, (Pessess) (Pessess)
פֶּשֶׁשׁ, בְּנִדָּה בְּנִקְלִים (דָּף מ')
וְזִנִּי פֶשֶׁשׁ פֶּשֶׁשׁ הִיוּ לֹא אֶחָד בְּיִמִּינוֹ
וְאֶחָד בְּמַעֲלָא, בְּמִרְקָא בְּחִמִּיד כְּטִל
אֶם בְּחִמִּיד וְאֶחָד אֶם סְפִשֶׁשׁ

לו עול רגלי שאין לו הסעות שבתם
לימן לו לזק זכאי אדם פוט, פיר'
אחר אם היית מולך אותה רגל של
עץ אינו נחמן לך כלום. פי' אחר
באדם מתלוצץ נסבדו וטופח לו
רגליו, ואומר לו פיר' שחמת רגלי
אינו נחמן לך.

פשיטא, *Psittacus*
פשיטא, נבנא טלינא (דף ט"ו)
איכמי אפשיטי דספרא זייד ליה
פיר' מעות קטנות שאין נכסות
לאחרות.

פשיטא, (פשיטא *Psittacus*)
פשיטא, פיין ערך פשיטא
כי ק גרם בעל טעריך.

פשיטא, *Psittacus*
Psittacus אפשיטא, פשיטא
פשיטא, נבוכה (דף ט"ו) שכן
כמס סה שיתין פושכי, טמח פניב
תר' רומיה פושכא סחר סחר.

פשל, *Psittacus*
Psittacus, פשל, נבגילא (דף כ"ט) ואין
פשיטא לין לחוכו חבליס, פפסי'
(דף כ"ו) ובסוף כלאים (דף ל"ד)
ובלעזין פפשיטא לין נבגילא, נבגילא
(דף כ"ט) לא יפשיטא את סקופה
לאחריו, פב"ק (דף כ') הייתה
קיפתו מופשלת לאחריו, נבגילא
(דף פ"ו) לאחר שפליס מלאכתו
פפשיטא כליו לאחריו.

פשו, *Psittacus*
Psittacus (דף ט"ו) פשו
פשו, נבגילא, נבגילא כפושא
סדך פירשנו נערך כפא.

בבבא (דף ט"ו) אינו כמא ממוכח
של טמאים מדרם ואשרט לעיל
סנדל של מידך טמא מדרם, וסל
לשו להילוכם עבד? אחר רבי אשת
בר רב אשת שכן הסוחר מניחו
צרנו וטמא בו עד שגיע לביתו
גמרת מינה דכל דעבד להלכא
טמא מדרם, אכל אחר פשוטי
כלי עץ דלף ענידי למדרם, ולס
פפשיטא מלך וריקן כלי עץ כעזאי
לכחם סוף, וכל כלי עץ כעזאי לכחם
אינו מקבל טומאה, דנענך דומיא
דשק, ובבבא (דף קכ"ג) אינו
קנה של אדם אם יש קשר בדלשו
מקבל טומאה, ואמריק פלס נבגילא
אמרי פשוטי כלי עץ נכחו וכו'
ובבבא נסוף חומר בקורא נבגילא
(דף כ"ו) לענין אולמן אקשינן כלי
עץ כעזאי לכחם סוף וכו'? ופריקן
פלימא נבגילא סוף וכו' ואמריק
נבגילא (דף ל"ו) דכוותה אמריק
כמי נבגילא (דף כ"ו) והבבא נבגילא
נבגילא (דף ט"ו) אמריק לענין
דף של נבגילא שגנעו נבגילא, רבי
פלימא פפשיטא, שאני פשוטי כלי
עץ דרבנן, דפלימא מדרוריה
טמא, נבגילא פשוטי כלי עץ
מרי גווי, שאני דמרי למדרם מקבל
טומאה מדרוריה, וכל כלי עץ
כעזאי לכחם אינו מקבל טומאה
מדרוריה, אלא אם כן דרכו לטמא
סלח וריקן כדאמריק, מחוי פשוט
כבר פירשנו נערך כף. נבגילא
(דף ק"ח) כפוסק מעות לחכמו
ופשוט לו את הרגל כלומר שאמר

האי טאן דפּעס דקלא ארעמא
דרקלא קני, וכי דמי? כנן
דאקל מאסי גיסא וואכסי גיסאמאד
גיסא ארעמא דרקלא לא קני, פי'
זאמא דרקל מן הענפים נמוץ
ינמוז (דף ק"ב) נמלא ביימור
אל תאנה ופאסו פי' סדקו וזכרו
ויססא שמואל סא סג-סרגומו
ופאסא שמואל (לשון מקרא)
ויפאסא.

פֿשטן, *Ausstrecken, ausbreiten*

פשוט, *ausstrecken, eifachen*,
פסט, צעירונג (דף י"ו) ארבע
דיוסדין וארבע פשוטין, צאנא
(דף י"ו) כלי עץ כלי צור כליעלס
כלי זכוכית, פשוטיסן טכורין
וסקנליסן טאטן, פאנה אז ככליס
סחילת פירק ב' (דף ה') ופירק
ג' (דף ט"ו) ועל אילו פאשכיות
קאטל ליה ר' נחמס ו"ל סא דמאכס
צפארא נענין ארביס כלי סדא סין
לי אלס כלי סדא, מיין לרבות
בלי סאר? מ"ל וכל כלי סדא וסניין
לרבות סאלין? ודן סאס ומה כל
עץ אטימא פשוטיו וסיה-סאלי
אלמא פשוטי כלי עץ סאלין?
ופירק דהני דסא למדרסא קאמא
בגן סמאס וסמאס וסמאס
והקאידרא, סא פשוטין ומקנלין
סואסא, וסאס צנמרות סאסא
ואין לו חק כלי סאט מדארימא
צד קנולי סואסא סאס דואיס דאק
גען דמאטל סאס וריקס פירקו
נאכן סא למדרסא פי' דאלמא מקנלי
סואסא מדארימא, וסאס נמי,

וארי סמארימא, סרסו כלי
ורצנני מדימא.

פֿשטן, *ausstrecken, ausbreiten*

פא, צאנא (דף ה') לפא
סמאד לכאף חייב, סין לר' סמא
לפא חייב לכאף סמאד, פי' כנן
זינע נמאט וסמאד לעמאד לסמאד
ולבא כרי סמאד ינינא וסאס
באלי סמאד סמאט אלא, סאד לכאף
סמאדא לסאן סמאטא סאל כמיס
סמאד, דמאכד דמי ולא עקד ולא
במיס, נא קמא (דף ל"ט) סמי
לאו סמאד לכאף דארימא סא?
לא סמאד לפא.

פֿשטן, *Zunehmen, aufsteigen*

פא, צאנא (דף ל"ב) ספא
פירום סמאס חד סמאדא להי, פי'
צנין סאל סאס כלמא סמאס רבות
סמאס ונאסא יפקד אלים סאל,
וה סמאדא וחד סמאסא להי וצנין
סאד סא (ס"ב סרגוס צדו וצדו
ספא וסא).

פֿשטן, *ausstellen*

פא, דיסאס סאס פאסא צין
צערק דסא סאצי.

פֿשטן, *zerreissen, spalten*

פאס, צפרא ד' צאנימא סילן
סאסא ובו גריכא, נמוץ עוקלן
ימאד סל סאסא סאסא וסמאד
צקליכא, נמוץ נמאד דפרא סאקין
(דף י') סמאד רנא סאס טאן דפאס
דקלא ארעמא דמאס דאקל מאד
גיסא פרי ארעמא דדיקלא, כנן
דאקל סמאד גיסא וסמאד גיסא סמאד
בנאס נמאד (דף ל"ד) סמאד סמאד

לשאר' ימים בריפו של אדם נבקעת
ונופלת על פניו ואומר לו טול סב
שנתת בי, נסולין (דף ק"ו)
ועמידין בקינת נכרי ועקינת שמיסת
נכרי ונכשירה שנקם מן הערפתו,
וכ"ס בקינת טריפה שנקם מן
הכשירה, מאי טעמא דחלב המכונס
בעו' קינת פירש א נעלמא כוס .

בנכורות (דף ו') עור הנס כנגד
פניו של חסור שומר, מאי טעמא?
פירש א נעלמא כוס פי' כחולד
החסור יש לו צור דק על פניו כעין
שליש, ולאו שליט כוס ואינו רבוק
כמי בפניו שלא כך כוס גריה בפני
עלמא ופירש א נעלמא כוס, וכן
כמי יש לאדם עור דק כחולד
ואתו עור שיש לו לא סהסא ולא
מחולד וזהו כוס משום שזאת
ממ, במעילם בגמרם (דף י"ב)
פאל זכר פירש שנחלר של הקדש
לא נהנין ולא מועלין פי' הכס כמי
כימא לא מקיימא בהמה בלש פירש
פאל ימא לא מקלמ פירש נמנה
גלמנול נים אמרי לא דמי דמה
לפרשה דפירש מעלמא סמי לה
לבהמה מחמת מחבל, סמילו סויל
סמי לגמרי מנופה סמי סמירעא
כשחמור וחבל ולא דמי לגמרי.

פרשה, פירש א ז א ז א ז א ז א
פירש, פירש ימא דכלה כנר
פי' נערך כראשין פירש סעיבור
כנר פירש נערך עכר.

פרש, (א פירש ז א ז א ז א)
פירש, כלכלא מחבל סמי חר'
פירש פירש מקל פירש, אס יסבור

שמים דהיינו קריות שמע מלכים
בה, סותגיהכס מקים מלכי סומות
בעולם כוס בה חלג חלגן, בקדושין
(דף כ"ג) איכא דאשרי גדול הוה,
א פיר' לסיחה וא פירש לקיים
פי' ענד גדול סיה ומתירא מר
אורא דאי מחגיר קנה ענד נפשיה
מן סורין ומקין דמסיים ולא כלום
כוס, לכך חזיק נז נשעה שהי'
גוסס, והיינו זה פירש למית' זה
פירש במקומו לענדות, איכא
דאשרי ענד קטן היה והחזיק בו
לאחר מיתא כאנא שאל, נסולין
(דף ל"ח) אלא פשיטא זה פירש
לסיחה וא פירש לקיים. נסוף
פירש (דף י"א) מי שיש לו ר'
זוים לא ימול לקט שכה ופירש
זמער עני היו לו ר' סמר דינר
אחד סמילו אלף נותנין לו כאחת
כרי זה ימול, ירושלמי חד פלמיד
מן דרומא סיו לו ר' סמר דינר
והוה ר' יליף זבי עמיה סדא ל'
סני מעער מסכינין ענדון ניה
תלמידיו עיינא בישא, ומלין ליה,
אמא בעי חזכי עימיה, אמר ליה
ר' איה ליה שיעורא אמר ליה זה
מכת פרושין נגע נז, רמי
למלמידיו ואעלוגיה לקפיל' וספרדניה
חד קרע חכה עמיה היך מה דהיה
י"ף.

פרש, Excrement, ז א ז א ז א ז א
פירש, נכססים (דף כ') כחל
כפירש כילו טהור, נשנת (דף
קנ"א) וזריתו פירש גל סמיכס

פנוה לינו מעינן צהליכחו אלא חכה
 ארעו או כחיפו לכיפל וילא הימנו
 דם ולא לשום שמים, אלא לרשות
 בני אדם, דמשכע כמדובה ומי
 שמחעטף נטלית מאפע הוא כעין
 מכתש שהפך הנה למטה שראא
 מלמעלה קצ' ורחב מלמטה, כך
 זה שעושה למנים שהולך וטליתו
 משיכע מניציו קלר מלמעלה ורחב
 מלמטה, מה חובתי ואעשנה?
 כלומר הדיעני מה פשעי ואחקן
 כא מעליותא היא, מה חובתי
 פיתו ואעשנה כלומר שאין אדם
 יכול להגיד עלי שום פשע, פרוש
 מלכזה מלהבנת אדם נעשה
 פרוש, כלומר נשכיל להבנת אדם
 או נשכיל יראת שמים שגדול העושה
 טאהבנת שמים מיראת שמים, ירושלמי
 בפ' הוואה ואבנת את ה' אלהיך
 ובתוב את ה' אלהיך מירא? עשה
 מאהבה ועשה מיראה, עשה מאהבה
 שאם באת לעוול דע שאתה חוכב
 ואין לוחב שובא, עשה מיראה, שאם
 באת לנעו דע שאתה ירא ואין
 ירא צועט. שבעה פרושין הן
 פרוש שבמי סחא מעין מלוותא
 אכחמיה כנון. עליס לעשות סוכה
 וכיולא זה. פרוש נקפי אקיף
 לי ואנא עבד מלכו. פרוש
 קיואי עבד קדא חונה וחדא
 מכוה ומקיו קדא לחדא. פרוש
 מה ככיותא מה דאית לי אנא
 מכבס ואנא ענד מלוה. פרוש
 פס חובתי ואעשנה קדא חונה
 ובנדים דנעניד קדא מליה דבוותא,

פרוש ירצה כלינו, פרוש
 שהנה אברהם, כדכתיב ורע אברהם
 אופני אין לך חניב מכולם באברהם
 שהוא פרוש אהבה, בשנת (דף
 י"א) כיולא בו לא יאכל זכ פרוש
 עם זכ עם הארץ, אע"ז פרוש
 לאו דברים טמאים אכיל, נכסחים
 (דף ע') ואן מעמיהו דפרושים
 ניקום ובפרש כלומר מדרם
 פרושין הוא זה, אלא טעמא
 דכאי קרס הכי הוא ונחת פסח
 לה' אלהיך וגו', נסוף סוטה (דף
 מ"ט) מחה סה"ה ופרישות,
 בתגינה (דף י"ט) נגדי עש הארץ
 מדרם לפרושיין פי' הן הצננין
 האוכלין חוליקן נטהרם כשטגעין
 בנגדי עם הארץ באלו נטמאו מדרם,
 ולריכין טבילם לטכול חוליקן נטהרם
 בסיף ידים קיבלים אן עליבם
 פרושין פי' פרוש הוא שפירש
 עלמו מכל טומאה ומן מאכל טמא,
 ועם הארץ שליטו מדרק במאכל,
 ומנן שהוא כן? דקאמר לעיל לא
 יאכל זכ פרוש עם זכ עם הארץ,
 ומסקי בהלכה שלא יהא רגיל אללו
 ויאכלילנו דברים טמאים נימי
 טהרתו, מט' קנין ופרישות,
 פי' בערך קנה צריגרה (דף ז')
 פרשה וראת היא טמאה והן
 מהורות פי' פירשה מן מיטמא.
 צפסחים (דף ל"ז) הפורש מן
 הערלה כפורש מן הקנר, צנרבות
 (דף ט"ו) צפרש שדי מלכ' זה
 חשג פי' כשאתה מפרש מדרק
 אותן אומיות ותיבות שיש בהן מלכו'

פרש, צמח (דף כ') אזה
פרושה ומכות פרושין, אזה
פירוש' כנין יוחי ופנר פירשנו
במקומו, ירושלמי מכות פרושין
זה המשיא עלה ליטומין להברית
מוכות אלמנה, בחרש אלמנה רבי
שנתי הוות מבזוזא נכפיש, אמו
יחמי לרבי אלעזר אמר להין ומה
נעביר לכן ואתן עמל שיש כד
נחון אודעין לאבמונא, הכי אמר
ק' אליעזר, אמר להון הכומא אמתחין
מוכני נכפישין, ובד מחי כי
דאתן מונכין נכפישין, כיס מנע
פוחל ומנכס מאני, עבדן כן,
לרמא אמת קבילא לרבי אלעזר,
אמר מכות פרושין נפס בה.
פרוש שכמי בעושה מעשה שם
שמו של לשם מלוה, פרוש
נקפי המרחק מלדוה נבי אדם
בדרכי' ונרחק וניקף רגליו בלגביס,
פרוש קיואי כיולא כוס כדסק
של להויק העובדים והגנים ומקו
דס נבתיס, פרוש מרוכיא
רמפפ בין מרוכיא, כלומר בירך
נגדיו בידו ומרחק עלמו מרחק
מגע נבי אדם של יטמא, פרוש
מה סובתי ואענה כלומר נאשרה
לי קונה, פירוש, כקפי שכולך
כפיף כאלו הוס עניו ואינו שעיין
בהליכמו וניקף רגליו ולנו רע,
המקיו דס נבתיס כיולא נו
מרחק עלמו כאלו הוס עניו ומרוב

ישמעאל נקרא אנאן, אבל האגם
נקרא בשם זה בלשון ישמעאל וכו'
מרי מלך מין ונמכו גרעין כמו
סקר קטן והקדומוס מלין
נקראים בלשון מן כדסו מלין,
פי' פרי של זכניהו הנקרא בלשון
ישמעאל בדרקוק ולורחו כמו אגם
ולכן חלקו אס כס כלאים ואס יהיו
פירות אלו כדברי המפרשים בודאי
כלאים הם, ואל מחמה על רבדי
רבי יומי שאמר איס פרגלין
אמר בלשון ישמעאל קוראים כן
לחצושים כי אולי נזמנו היו
קוראים כן במקום ר' יומי לפרי
הנקרא בלשון ישמעאל היום אנאן,
כי שמות הפירות משתנים בלשון
לשון במקומות ובזמנים נפרדים
ואיני במקיים דברים אלו אלא דברי
סנא הם, וה' ינקנו משניות.

פרש, פלש, מלש, Mitter, Mitter, Mitter
פרש, נשנת (דף ק"ט) אידמי
ליה בפרשא אובלים כמות במילתא
בינמות (דף קכ"א) סנל על
פרשא זריז דהוה בפסגדיתא
דשכיב, בעבודת (דף י"ח) אול
נקט נפשים כחד מן פרשא
אמר כשמעי לן, בבנא בחרא (דף
פ"א) אהא פרשא מרמא מיניה,
לפרשא ולטורזיבא כנר
פרשו בערך טרוזין.

פרש, Zischsonder, Sonderling, Scharif
פרוש, ¹

1) Man lese hierüber: Geist und Sprache der Hebräer v. G.

פרורא, *Zeim, Aileifer*
 פרורא, בצמחים (דף ס"ז)
 וקולן של סופרים הכל תרנימו
 פרורא דאזכרי ואמאי קרי ליה
 קולן של סופרין? דסיפרין נמי מדנקין
 בו כירותיכון.

פריש, *Frei, A*
 פריש, נריש כלאים (דף כ"ז)
 ובאילן האגסין והקרוכטסילין
 והפרישין והעורדין איכן כלאים
 זה נזה, נריש מעשרות (דף ס"ט)
 האגסין והקרוכטסילין הפרישין
 והעורדין, נאנא (דף קמ"ו)
 סומטין נפנעין וצפרישין
 ונעורדין, נסוכה (דף ל"ט) לא
 מלא אחרוג לא יניא. לא ריפון ולא
 פריש, נירושלמי נריש כלאים
 (דף כ"ט) ונריש מעשרות (דף
 ס"ט) פרישין אחר רני יומי
 אים פרגלין ¹) ולמא נקרא
 אמן פרישין? אהין לך מין
 אילן פריש לקדירה אלא זה נלנד,
 נן פירא קראן ספרגלין ונלאן
 נאמעאל ספרגל (א"ב פי' נלאן
 רומי פרי ועץ ידוע והוא מין מפוש
 אלא עוקט מד והולך ומחננה
 והעורדי הנקרא כן נלאן נאמא
 הוא פרי כסו פריש אחר נלאן

עמא לניוני החלה הריני נוח לה
 פרקופי אלא תוח פטנא לעולם
 כדא הוא דכתיב יחד ארץ על
 חכניה כל פטוט פולס ועד, ונמר'
 מ"ט אחר המלך כל מי שחפשו הריני
 נוח לפרקופי, ופיס מחפחד
 איה פרקופי נוחן לו, ונפרשת
 ל"א על פיך ישק כל עמי אלא יהא
 אדם נחל פרקופי סין ממך,
 ונאסף מרשת ל"ו החחיל מחלק לכן
 פרקופאות, בחירא רבא אחר
 מביה נסיף פרשת וזכור, נאר ורס
 נוח פרקופי, הקדוש בריך הוא
 נוח פרקופי כה"ל אלו אחר
 ראש, נילמדנו נליכית עושה מהן
 דוכמן ואפרכן ונחן לכן פרקופי
 מיד למ רני דניחל א"ל אלא
 לדין אחר פילוסופו גרמטיקו
 סבו פרקופי? השינו כבוד
 הוא נלאן גרמטיקו (א"ב פי'
 נלאן יק גדילס וכבוד).

פרור, *Frei, A*
 פרור, ירושלמי נסיף נמרדפרק
 כדל מרבין פיהא ופרור אומר
 על הפרור נטקיס שהן עושין את
 הפרור עיקר פי' מנאילי קדירה
 עשין פרורין פרורין ובמו
 אחרגטנו.

1) Da ich mit Vergnügen jede Gelegenheit ergreife, jene mit leichtsinniger Eilfertigkeit übersehten Artikeln, wo nur möglich zu verbessern; so ersuche ich den nachsichtigen Leser die Übersetzung des Wortes **אכפרגלין** (1 Ab. S. 139.) wegzustreichen, und dafür **Quittenapfel** zu setzen: denn die **Quitte** heißt arabisch **Saffargel**.

מדרם, של חגבין טמא טמא מת
של קיילין טהור מכלום פי' בלי
עוד העשוי כלורת יד טרם והשימו
פירו ותופס העוף שמו בל
בלשון ישמעאל, ונלעז אסטורי¹
ובו יולאין ללוד סיס ועוף, של
חגבין לחמו חגבין, של קיילין
ללקט חקולין, פרלימנן ופרקלנן
מדיין שענין אחד יש לכן.

פרקלום, *Perkleum*
פרקלום, נן פלסלום בפרק כל
כללמס (דף מ"ד) : צענודס.

פרקמטיא, (פרגמטיא *Stefie*)
פרקמטיא, במגלה (דף ח')
אינו מועיל בפרקמטיא שלו
כלום, בשנת (דף כ"ו) שטא
פרקמטיא כודמן לזהו פרגמטיא
שכתבנו במקומו.

פרוקסמורין, *Steuereannehmer*
פרוקסמורין, מדרש תפלים
מוזמר שמעס' דק אס משלס להס
פרוקסמורין למדינה שיגנו מהס
פי' בלשון רומי מטוסים לגנות הכס.
פרקסין, (פקרם *Stefie*)
פרקסין, למק שהיה לו פדקסין
הרבה. ס"א פקריסין וכבר
כתבנוהו במקומו (ס"ב פי' בלשון
רומי לבזים מרוקמים).

פרקופי, *Perkoppe*
Sortgang, Sunahme,
(*an Stree und Würbe*),
פרקופי, בנ"ר מרש י"ב והארץ

פרקלה, *Perle*
פרקלה, נפס' דשונס ואמר כך
הוא נופן לה' פרקולה תשס
שמרן כי מרתה בללסיה פירוש
פריון.

פרקלט, *Perlat*
(*Seifanb beyne Seifalt*)
פרקלט, בפרק נן זומא בלכות
(דף ט') העושה מלום אחת קנה
לו פרקליט, בשנת (דף ל"ב)
אס יש לו פרקליטין גדולים
מיזול, בזנחיס (דף ס') למה
חטא בלש בפי עולם לפרקליט
שכנח לרומ רלס הפרקליט
וכנח דורן, בננא בחרס (דף
ט') כל דקס וחמר שישראל עושין
בעולם סזה שלום גדול ופרקליטין
גדולים בן ישראל ללביסן שנשמים,
פליזי ריעי חרגוס פרקליטי
חגירי (ס"ב פי' בלשון יוני טלין
מלמד זכות).

פרקלמן, *Perkman*
פרקלמן, במנדל פרק כ"ו בכלים
(דף כ"ג) וספרקלימין
טטורין פי' דבר שמחל בו פדסחו
ויש גורסין פרלימכין (ס"ב
פי' בלשון יוני מכסה וכל דבר עשה
לסגן).

פרקלן, *Perkner*
פרקלן, בשלס חריסין פ כ"ר
בכלים (דף כ"ב) ג' פרקלכין
סן של דרי סיס ועוף שטאין

1) Astur Fabicht, Sperber, Gall.

פי' שמקום שמפריקין הטבעין
כרגל עד הכף הנקראת בלעז
אשפ"לא. בחולין (דף ל"ג) בהמה
נחיה פרוקי מפרקה, פי' זה
שאלו רואין הירכות מחוברות והחלב
בחובן, אחד שמיטת הבהמה נחשנרו
הירכות, אבל בחיים פתוחות היו
והחלב הזה מגולה היה והיו חרבת
דאקליבות' (א"ב תרגום על לוארנו
ברדמנו על פריקת לוארנא),
במנינה (דף י"ג) אבל מוסרים
לו דאשי פרקיס פי' פותחין לו
ראשי דברים שהגיעו לפרקן ולא
הגיעו כבר מירשנו בערך טפ"ל.

פרק, *Xuseinaberfege*
erzählen, losreißen, trennen,
פרק אימוראס כבר פירשנו בערך
אמר, בעירובין (דף ל"ז) הא
במותיב פרקי הא במקרי שמע,
פי' שיש וקובע פרק ומלמד
תורה, כך שנינו בא חכם מן מורא
עירובו למורא ארוכה ללמוד ממנו
במקרי שמע שאין ממנו הנאה,
שיש אללן כמה כמותו שמקרי שמע
אלא כהא מבקש מן ממון שימנו
לו ורגיל לנא אללן ולמבוצ ממון,
לכן בורה ממנו (ירוש') מאן דאמר
במורא בלילון חכימא, מאן דאמר
במעמד, ברגיל מחבין ומפרקין
כבר פי' בערך זבל, פ"א משברין
החלמין, בפרק ב' בעוקלין (דף
ע"ו) המחיל לפרק טובל המחיל
לכרך באגוזין פי' לפרק כמו
לפרק האגוזין יש להם ב' קליפות
זו על גבי א, וכאשפ"ן אותם

ממדים חמרים מפרקין פה
קליפת החילוכה, נסיף שנת (דף
קכ"ו) מהו לפרק? אהר לים מותר
פי' ליקח מלפני בהמה זו ולהכניס
לפני בהמה אחרת, פ"א לפרק
פעמים בשנת כגון מפרק עול
שמים, פ"א לפרק להחיר פקיעים
חולב חייב מאוס מפרק, בשנת
(דף ל"ד) אבא שאול אומ' נוהגין
היינו שיונקין מבהמה טהורה גי"ע
וכו' עד לא לריבא דאיכא לערא
וקסר מפרק כללית יד הוא,
שנת דאיסור סקילה גזרו דה רבנן
יום טוב דאיסור לאו לא גזרו רבנן
בינמות (דף קי"ד) ובכמות (דף
ט') חכא רבי מריכות אמר גוכא
יונק חלב בשנת מאי טעמא? מפרק
כללית יד הוא ובמקום לערא לא
גזרו רבנן.

פרק, *Suggeheit*

פרק, במעניות (דף י') וכן
ופרקו כאה מאי פרקו כאה?
אמר אבוי שלא ילא עליו שס רע
בילדותו.

פרקד, *afhängen*

אפרקד, *auf dem Ahängen*,
פרקד, בנרכות (דף י"ג),
ונכדה (דף י"ד) פרקדן לא
יקרא קריאת שמע, פי' האוכח על
שדרו ופניו כלפי מעלה, וכן פירש
רב האי ז"ל, וי"מ הישן על פניו
משום דאמי לאיתמומי ונכדה (דף
י"ד) מפושא שגארת קימס הוא,
ורייקי אפורקדן, אפ"ו בקידס
ורבי משה בר יעקב בר פאס בר

פ מ ד ד ר ו ו ק א , כנזיר (דף ל"ד)
רבי יוסי אומר כדי שלא תטעה בזוג
של גמטה הסיכון זוג והפנימי עיכבל
(גמרא) אומר רב יוסף כמאן
מתרגמינן מפורלנין ועד עלורין
כדני ימי, פי' זוג סיניו עלורין
דזכו הסיכון שבערין אותו כדני
יוסי דמתניא ופורלני פיניו
הפנימי הגדול כמו פרלידא.

פרצוף, (פרסופא פראצפא)
פרליוף, בערבין (דף י"ח) וכן
כ' אלפים את כלל עד אומר פרליוף
פי' גוף (א"ב פי' כללן יוני פני
אדם).

פרק, פראקט, פראקטיק, פראקטיק
פראקטיק, פראקטיק, פראקטיק
פרק, נראש האנה (דף ל"א)
בראשון מהו אומר? לה' הארץ
ותלואה, על שם שקנה שמים וארץ,
שנא' קונה שמים וארץ, כי ציוס
הראשון נבראו, והקנה אותם לו,
שנאמר והארץ נתן לבני אדם, והוא
שליש בעולם, שנאמר מכל ויושני
בה, בשני אומר צעיר אלפינו
הר קדשו, על שם שחילק מעשיו
כדכתיב ויהי מבדיל בין מים למים,
כך חילק העולם ונחצר בירושלם
ונקראת עיר אלקינו, בשלישי
אומר אלקים נבדל בעדמ אל, על
שם גילה ארץ נחמנו, כדכתיב
ותראה היבשה והכינס לעדמו שקבלו
משפטיו, שנאמר אס לא גדימי יומם
ולילה וגו' רביעי חמישי ושני
פאטין הן, כללו כולן על שם מעשיו
של הקדוש ברוך הוא, בשביעי

חמור שיר ליום השבת, ליום שמח
להיות כלו שבת, כלומר קרבן אף
שבת שהוא יומו של הקדוש ברוך
הוא, ואחר כך חסידים חסידים חסידים
אומר רבי נחמיה מה ראו חסידים
לחלקם פרקים כללו? כלומר
ו' ימים על שם מעשיו ויום ו' ליום
שכולו שבת, אלא גם יום ו' על שם
מעשיו הוכנה השירה וכן פירושם,
חמור שיר ליום השבת על שם שבת,
כדכתיב ויצרך אלקים את יום השביעי
ויקדש אותו כי זו שבת. בחולין
(דף ק"ו) קידוש ידים ורגלים
במקדש עד לפרק, לחולין עד
לפרק, לתרום עד לפרק,
פי' פרק מקדש אלנצותיו ואלתי
הכף של יד, הכף הכף של יד
והאלנצות מקנה הזרוע המחובר
בכף היד, והוא הנקרא ספרק
(בעליון) כדמין ככיל לולין אבר
שילא מקלמו חותך עד שמגיע לעצם
וקולף עד שמגיע לפרק וחוחך
מקים הפר' של יד שהוא עד מקום
המפרק, כדמין בערכין (דף נ')
משקל ידי עלי, רבי יהודה אומר
משקל חנית מים ומכניסה עד
המפרק, ושוקל צד שמור וגידים
ועצמות ותמן לתובה עד שמתלא
והוא כלל היד מן האלנצות עד
המפרק הוא הנקרא יד, בפרק
ב' בידים (דף ע"ה) הידים חממות
ומטהרות עד הפרק, פי' מקום
שמתפרק האדום מן היד, בחולין
(דף קל"ד) איהו האדום? מן
הפרק של ארכובה עד כף של יד,

השלקן מטנל בחרוסת ומצרך בודל
פרי האדמה ומסיק עד שהאט מגיע
לפרפרת הפת והיא עת אכילת
המזל (א"ב פי' פרפרת בלשון
יוני מיני מטעמים מובאים לפני
המסובי' בשלקן ובלשון רומיי פרפרת
שם כללי לדבר מתוקן ומובן).

פרץ, *ausbreiten* (דף י"ז) בואורסה
כמה פרלסה טהרה בישראל פירוט
גדול כמו ויפרוץ האש.

פרץ, *brechen*, *zerbrechen* (דף י"ז) שין
פרץ שלא חהל סיעתו כסיעתו
של שאל שילא ממנו דואן שפרץ
בנו עיר הכהנים, ואין יולאם
קסיעתו של דוד שילא ממנו אסיתופל
פי' שהיה יועץ רע, וביועץ רע
כתיב ביה יליאה, שנאמר ממך ילא
דובר על ה' רעה יועץ בליעל ואין
לואה ברחובותיו זה גחאי, שהיה
מלוצרע ולוח כדכתיב וטמא טמא
יקרא. בסוכה (דף כ"ו) פרלסה
קורא לנגב פי' כשהגברושה פרלסה
מקטב ואומר מכאן אני יכול לנגב,
הבא כמי איעבד סוכה אמרי גבני
כדעיל למיכל לא מלי חיי לן
ומלין למנגב.

פרץ, *ausgessen* (דף י"ז) שין
פרץ, פרילי זחיס וענבים כנר
פירשנו בערך אלא.

פרצד, *ausgessen* (דף י"ז) שין
פרלד, בשנת (דף כ"א)
ומכר לדוהי ענדין משחא פי'
גרע יכין וכל מעה מוצר הארץ

ומאדע הפירות נקראת פרלד א,
בריש מעניות (דף ד') עורפילא
אפילו לפרלד דא דמותי קלא
טכני פי' הפרי שחמת האנן לימח
וק חלמיד חכם דוסה למרי שחמת
האנן. שואב שואב וכין אלוטא לומח
בנת אסת, ובנבא מליעל (דף
ס"ד) ומליים פרלדי דרמוכא
סומקא.

פרצד, *ausgessen* (דף י"ז) שין
פרלד, מרגום ספיקי מניכיס
גיומנות פרלדוסי.

פרצמק, *ausgessen* (דף י"ז) שין
פרלמק, בנראשית רנח פרשת
מ"א אס כן ילך ויניא לו ארבעים
פרלמקין (א"ב כתוב פרוסתיקין
ומירא רש"י אסופים מן כזוק).

פרצם, *ausgessen* (דף י"ז) שין
פרלם, בנ"ב (דף כ"ה) שורה
רב יסודה צפרלומא דמזון
אקרחא, פי' יין דקא מני הכא
'כוא יין אקרים צפרלומא שהוא
בגון חוטף מקיף דאחטין לפורלני'
שאינו נמכר אלא בנחיות בני קרנות
אסן יושני כפרים, כדאמר בכל
דוכתא יושני קרנות.

פרצין, *ausgessen* (דף י"ז) שין
פרלין, בנרכות (דף ל"ו) הא
נדאומי הא צדפורלני, בפסחי'
(דף מ"ב) הא צדרווקא הא
צדפורלני, פי' נוחין מים
על פארלנים צ' וג' ימים ואחר כך
סוחטין אותן והיולא סחן נקרא ממד
דפורלני, והכותן מים צמרי
יין וסחן אותן והיולא סחן נקרא

פל פת לך פוליס פורפריס
שלו ודן שחם מי' כתיבם.

פרפריות, *μαμαριον*,

μαμαριον, *μαμαριον*,

פרפריות, גמרק עקניה (דף

ס') תקומת גימטריא פרפריות

לחכמה (ס"ב מי' בלשון ימי עגולם

ושאר החכמות סוגנות החכמה

האמיתית שהיא כשרה והקדמה פד

העגולם).

פרפרנין, (פרן אש:אש)

פרפרנין, עיין ערך דפר

וערך פרן.

פרפרת, *μαμαριον* ¹

פרפרת, בנכוח (דף ס"ב)

צירך על הפרפרת שלכני המון

פטר את הפרפרת שלפטר המון

צירך על הפת פטר את הפרפרת,

בי' אפרפרת פת לנחש נקער'

שמן גם תורה נחש דבור' מיני

מוכות, וכן הלכה דצירך על הפת

סמוליס פטר את הפרפרת וכל

מיני מכל, אבל צירך על הפרפרת

לא פטר את הפת, אבל מעשה

קדירה כולו פטר. בשנת (דף

קט"ס) מוכה אדם את אורחיו ואת

פרפרותיו מי' מיני לפתן,

בפסחים (דף קט"ו) עד שהוא מגיע

לפרפרת הפת מי' סניאו לכני

לעדות ותנוסחאות כתוב ברומסלס
ומירוש בלשון יוני אלעדות אל ידים).

פרפר, *μαμα* *μαμα* *μαμα*

פרפר, צימא (דף כ"ג) בל

אניו של חיוב ומלאו שהוא מפרפר

נה, במחנה אליט מר' ירושלמי.

פרפר קדמין מי' מה עגל

נאכר (ס"ב מי' בלשון יוני פעל

המחלל).

פרפר, *μαμα* *μαμα* *μαμα*

פרפר, בניה (דף י"ז) וזין

שם פרפר צילס וכתן לחוך הדג

שכן שני מבשילין, מי' בלשון שליו

כיימי ופרפרני.

פרפירא, *μαμα* *μαμα* *μαμα*

μαμα *μαμα* *μαμα* *μαμα*

פרפירא, בנראשית רנה פרשת

מ"ו אדרת שנער פורפירס

בנלאה, נריש ויקרא רנה פרשת

פניקיר ונריש קדשים פרשת וענה

כ' ונפסקא דבי משא, למלך שהים

לו פורפירא. צילמדנו בסוף

חלה במשפטים ובשלא לך אכנים

כי חבאו, אדרת שנער פורפירא

בנליקון שהיה מלך בבל לונג ואולט

מריח (ס"ב מי' בלשון יוני ורומי

נגד חבל).

פרפריוא, *μαμα* *μαμα* *μαμα*

פרפריוא, מדרש תהלים ממור

1) Heißt eigentlich das Herumtragen; es werden aber darunter die einzelnen Gerichte verstanden, welche bey Tische herumgegeben werden. *Muffaphia* will zugleich darunter das lateinische *Praeparatus*: Zubereitung (der Speisen) verstehen.

מפקיף לה רב כהנא שם אסרו לזרד
 יאמרו שלל לזרד, והאמר ריש לקיש
 מות' לקנא אבל לטלטל שלל לזרד
 לא שרי והילכך לא זריבין לדרב
 פשט, אמר אבוי האי כרפ"ם א,
 הויל ואתא לידן כימא ציה מילתא
 סיה מונא על גבי קרקע והניחו על
 גבי יסידות חייב משום חולא, כי
 כשזרעין איתו עושין לו מקום כמו
 כן או כמו שולי' שיושב עליו שיעור
 שיעור עליו על גבי קרקע, ואפשר
 שהול משום שם ומחנה לקרקע,
 ובזמן שמיניו על גבי יסידות הרי
 הוא מעניו ממקום שמתור ומחייב
 משום חולא אבל אם ארעו מעיקרא
 להניחו על גבי יסידות והיה מונח
 שם ולקחו והניחו על גבי קרקע,
 הרי הכינו במקום שמתור לקרקע
 וחייב משום כותע (א"כ פי' בלשון
 יוני ורומי קערה גדולה).

פרפסטי, Praepositus
 פ ר פ ס ט, בלמדנו חללרת בסף,
 לרובים שהיה יולא למחמס והיו
 כפרופוסיטין באין תחילה
 ואח"כ הלנינות, כך כנשיאים באין
 תחילה שנאמר ותקעו בן וטעדו
 אליך כנשיאים ואח"כ העדכ, לאן
 לעוממא הוא לגדול קורין פרופוסיטו
 (Proposito) (א"כ פי' בלשון
 רומי שרים ונגידים).

פרפסלה, פ ר פ ס ל ה,
 פרפסלה, א ס ל ע ר כ וכן
 ספארים והלעדות בירושלמי בפרק
 במה שאם (א"כ פי' בלשון יוני

פרח, anāfānā, anapertu
 unanständig, niedrig, (schänlich,
 פ ר פ, בנרשית רבה פרט פ"ה
 ויוסף הורד מלרימה אמר סקדוש
 זרד הוא בני בשרי ואני מורידו
 פ ר פ פ פ' לשון לעז מדרש"אם
 כלומר אני מורידו בזיון (א"כ
 פי' אמרפי בלשון יוני בזיון וקלקן)
 מלה זאת לא כחונה בנכסאות דרן
 וחממה כמו בבויון.

פרפחין, portulac (חלגלג. ש.)
 פ ר פ פ ח ין, דכוס קט מדר
 פרפס יכוס עיין בערך חלגלגות.
פרפל, פ ר פ פ ל, נשנה (דף קמ"א) אמ'
 רב יהודה האי פרפלי מידק
 חדש חדש נקמא דסכינא שרי, פי'
 ציוס טוב, רבא אמר כיון דמשני
 אפי' טובא והלכא כרבא ציוס טוב
 ויש מפרש כי האיגוונא אפי' נשנה
 (א"כ בנכסאות כמו כפלין).

פרפס, פ ר פ ס, נשנה (דף ע"ט) האי
 פרפסא שרי לטלולה, פירושו
 בערך סתל, פי' אחר פרפסא
 פייס גדול כדלטרין לעיל בא
 הסלכה מאי פייס? אמר רבי
 זירא כרשיני בנלייתא ארעין נו
 בשמים חולמס ולומשין ודומין לזרור
 שעלו נו פשנים ולשון פר דהכא
 מלשון פרסי הוא ככנפי יונה, אף
 הארע כלומס עליו נקרא פר חסו
 פרפסא, וכיון דקאמר ריש
 לקיש טופר לקנא נו קט ששטע
 מינה רב פפא דארי למלולא;

שרותיה מעניכה (א"ב פי' בלשון יוני לשם חיל ושרה).

פרע, *Entblößen, aufreißen*,

פרע, והפרעות עין נערך סך, בחולין (דף כ') מאי מפרעת א? אמר רב איש כיבא דפרעי טנחי פי' מקום שפותחין בו הכהמה להוליא קרביה כדאמדין שחיטה מפורעת כלומר פחותה, ואם (דף ט"ו) לומח הנידוי' שאמרי היבא דפרעי טנחי, ואם (דף ל"ג) והחניא חילין הסמוך לעלם אמר רב יהודה כיבא דפרעי טנחי, במ"ק (דף כ"ו) פריעת הראש בשנת ראש, פי' לריך לגלות חוטמו ושפמו וזקנו שהיה מכסה בימי אבולו להודיע כי אין אבולות בשנת אבול לגלות ראשו אינו לריך (לשון עברי הוא).

פרע, *Seig, aß, iß*,

פרע, מרגום ואש למה להם ואפרע להון, וענין קרוב להם כקום בקמת מרגומו את הפרע פורענות.

פרע, *Seig, aß, iß*,

פרע, מ' מרומהר סטוב פריע ויחנן שגז' מזה הקורא למפרע כי הוא קורא במהרה ולא בסדר.

פרה, *Anheften, befeßigen*,

παρὰ πρὸς, παρὰ πρὸς, παρὰ πρὸς, פרה, בשנת (דף ס"ה) פורפת על האנן, ניומא (דף כ"ב) החליכה פרופה מן הדרוס. קרמי נחש מ' סורסין דנחש (א"ב פי' בלשון יוני קרם).

פרסק, *α, ε, ι, ζ*,

פרסק, בחולין (דף קמ"א) אכדר ליה רבא פ'רסקי ומכסה מ' סודה (א"ב כמוכ נכוסחאות פ'רסקי).

פרס'שמנג, *Persephater*,

פרסיש מנג, נניטין (דף כ"ח) אמר רבי אליעזר כי מקבלי שוחד טקטי דליחסיס פ'רסיש מנג פי' כדיון גדול (א"ב כנוסחאות כמוכ פורסי שגמ ופירש רש"י פסק דין ואולי לשון רומיזה פ'רסיש (Praeses) דין, מנג (Magnus) גדול.

פרסתק, *Προσετά, Προσετά, Προσετά*,

פרסתק, במגלה (דף י"ג) ודמא פ'רסקי שרוד, בנבא מניעא (דף ס"ד) פ'רסתקא דמבלא, נניטין (דף כ"ו) פ'רסתקא דרומאי מ' כתב (א"ב פי' בלשון יוני (תאח'ססוק) כתב כוסף בסוף ספר): אמר המהמר מ"ל מרגמתי בדעת הכחש רבי דור די אחרון, כי מרגום המוסף הכוטה לפי העירך אינו יאס פה כנראה נכרחה (דף נ"ח ע"א) שדר עלי' פ'רסתקא כי אמא אמר לויס וכו', ויחר נכון פי' רש"י נניטין שהם שלוח.

פרסתיקין, (פרצחק *Stehet*)

פרסתיקין, עיין ערך פרסתיקין.

פרסתיותא, *Προσέτιον*,

פרסתיותא, מרגום סכמות

פרסק, פרסקן פאשיל שאר. אס פרי וסין בלאק יוני ורומי
ספר פאר פראסקין (פ"ב) (וערני).

tet sie, wie die Mischna ausdrückt, einander gleich sehen, dafür (b, h. heterogen) erklärt werden. Es fragt sich nun — fährt Hr. Bondi fort — um den Charakter der Erstern (Pfersen) zu bestimmen, mit welcher Frucht die letzteren mehr übereinkommen, ob mit dem Pfirsichen oder mit den Nüssen, das Verhältniß zwischen der Pfirsich und der Mandel bilbet ein so auffallendes Widerspiel, daß es süglich zum Stoff eines artigen Räthsels u, s, w." Hier-
auf entgegen wir mit einer andern Frage; Es fragt sich nun wenn Persik die Königsnuß ist, wo wäre da das Heterogene um sie als Glastin zu betrachten? und bilbet das Zizyphum (זיזיפוס) welches in demselben Sage der angeführten Misna vorkommt, und welches Herr Bondi sehr richtig (S. 262) mit einer Olive oder einer kleinen länglichen Pflaume vergleicht, nicht ein gleiches auffallendes Widerspiel mit der Mandel? Kann es nicht ebenso zum Stoff eines artigen Räthsels benutzt werden? Ich werde dem Verfasser keineswegs mit einem Einwande aus dem heutigen Systeme der Botanik entgegen: daß der große Linne den Pfirsichbaum mit den Mandelbäumen vereinigt und daraus ein Geschlecht macht; denn dagegen verwahrt sich Hr. Bondi in einer Note, indem er versichert, daß dieser Einwand ein Bekenntniß eigener Ungeschicklichkeit seyn würde, weil man bis auf Linnes Zeiten, die Pfirsichbäume als ein eigenes Geschlecht betrachtete. Dieses Gegente ist wohl wahr! aber Aehnlichkeiten bey der Geschlechter könnte man doch wohl früher schon gefunden haben? Dieses Zeugniß kann uns der brave alte Matthiolus geben, der fast um zwey hundert Jahre früher als Linne geboren wurde; in dessen Epitomen de plantis (p, 144) wird in der Abhandlung von den Pfirsichen gesagt; daß es eine dritte Art von Pfirsichen giebt, welche man mit den welschen Nüssen vergleicht, und in Italien Nusspfirsiche (persica amagdyla) heißen. Diese Bemerkung wird jedem hinlänglich seyn, Raimonides, Aruch, Sarchi u, A. welche unter פראס die Pfirsich verstehen, zu rechtfertigen.

פ' בלשן יוני עד פשנ' רלס ערך
פרובט.

פרוסדאות, (פרודאיות) *Prosodai*

פרוסדות, עין ערך פרודאות.

פרסדיקי, *Prædici*

פרסדיקי, בעבורס (דף ס"ה)

דמיותו פרסדיקי נהדיהו פירש

רש"י בליס רקיס, פ' בלשן יוני

כלי מוכן לקבל (? *παροισα*)

פרסדור, (פרודור) *Prædori*

פרסדא, *Prædora*

Prædora *Prædora*

פרסדור, ס"ל פרודור

ואולם הפשט מרגום פרסד' פ

לני דינא (ס"ב פ' בלשן יוני טבוא).

פרסטגני, (פרסטגמא) *Præstagni*

פרסטגני, שניעית דירואטי פר'

של ארצות שלוש פרוסטגניות

אלא יבושע לארץ ישראל פ' כמו

פרוסטגאות.

פרסטגמא, (פרוטגמא) *Præstagma*

פרסטגמא, נבראשית רנה פדש'

מ"ב למק' פשלת פרסטגמא שלו

במדינת מס עשו נטלוה וקרעו.

ונאקרא רנה אר' לו כש נספך

נפרשט מס ימרון, למק' שלש

פרסטגמא שלו במדינת ובו' עד

אמר הקדוש ברוך הוא פרסטגמא

אלי קריאת שמע ובו' ותאמ' חסיד

נמק' מרשט וכו' נ' פרטגמאית

אלא יבושע פרסטגמא חיינו פרודגמא

שפירוש נוס הפק' נמקומו (ס"ב

פ' בלשן יוני דת וגרס).

פרסטיה, *Præstia*

Præstia, *Præstia*

Præstia, *Præstia*

פורסין על שמעואן עונדק לפני

כמינה ובו' עד פחות מ', רני

יסודס אומר כל אלא רלס מאורות

טימיו לא יפרום על שמע, מיבס

אמניק לא יפרום על שמע לא

וברך נרכח יוג' אור, כי הוא

ינדר' כגס מסרגמין אר' הוא

יכרים בכמחא, ועיקר הדגד על

בן אן פורסין על שמע פחות

מ', ופרקין לכן לריכס כהדס

דמני אן פורסין על שמע פחות

טעמס המסילו ג' והלכו מקלחן

גומרין וכן כולס הזכויס במשכמינו

כיוכל נהן, ועל בון' הוא אומר

נחזני ס' יכל.

פרס, *Præ*

פרס, מדרש דגרים רנה מרשט

סאיונו לאסטרטגין שמש נשני

מדינות פרס וקולוניא, עין ערך

קולוניא.

פרס, *Præ*

פרס, מרגום ובערך ככס ופריס

כסאל בערך נפשות נמורסן

נפחא.

פרסא, (פרסטגמא) *Præstia*

פרסא, מסכת מסחיס (דף ל"ד)

פרק מי שהיה, שימא אלקי פרסי

הוא עלמא פ' מדת ארץ ונכל פרסה

ארבעה מילין.

פרסבוטים, (פרובט) *Præbotes*

פרסבוטים, מדרש שמות רנס

פרשט הסדש סא לכס ככנס

פרסבוטים לרסון הוא וכל ענדיו

מסכת מגילס (דף ט"ו) זה נא

נפרסבולי וס נא בפרסנוטי

במיט אגאלד מקום פרסמו ספירה
וכתמלכ מיס וסיתם הנקעם מלשה
מיס מעורג עם מקום רגל הסטור
ובכל ארבעים סוף עונל בלמה
במפרס, הנרשית רנכ מרש י"ט
וינן ובפרש מ' וזרי, ונילדכו
ומלס דינכ ולס טן הרגל שלס שסל
פרסנום ס'לפרדגית ספר סקר
ספקי'.

פרם, א פ ז i i ז e פ
פרסאום, (¹) Dattelfrüchte. pers.
פרסל, נדקלס פרסל כנר
פירשנו בערך ארס, סלי ללו
בפרסייםל דלס חוין סגב
לימיוז לל נלרמיסל פירוש
בפרסייםל גדולי' סליק רליין
להיכל עין בערך ארס. סופי
פרסייםל עין בערך סופי,
נפרק ס' געניעים (דף ל"ט)
ספרסוםל שניעים שלס לטולאי
שניעים סקן עושק ללמי שניס, פי'
סן חמרי ברסייםל סקן עושק
ללמי שניס פי' סקר סן סליים
שעושק סג' שניס לב' שניס (ס"ב)
פי' נלשן יוני שס כולל לכל דבר
לל סלסקד וכן סלליים שנילו נלכ
סקר ומנוליס נלגה סקרמס לל
שנס שעברכ).

פרם, א פ ז i i ז e פ
פרס, בריש סכום (דף ז') סל

ג' בעדיות (דף ג') ובחולין (דף
קל"ט) חמס דקלום גוזות מנה
ופרס סייניות ברשית סגו, פי'
ק"ג דגד סקן ק"ג חוין. נר"ה
(דף ב"ה) לל יפרום ארס
פרוםל ללרסין סלס סס כן סוכל
עמסן פי' לל ינרד לכן ברמס סמוליל
להולילן ידי סונחן נלס מעימס
כלום, סכל לנכו יכול לעשות כן
נלס מעימס כלום מפני שסלסד לכן
(ס"ג פי' נלשן רומי סלי וסלק
סעס פרום ספסס ופרום עלרס
פירוש נלשן יוני קידס ולמי וס"ל
סמבו ענין מלות ודות למי ללום
לעשות זכר לנרד וסטר ספוסיקי,
ספו ססל קלי וכן נקכנריל
וכלס רניס וסטר מלי סקדון,
פוקדון).

פרסה, אפ, אלא, אפסלה
פרסנים, ² perumlaufen
פרסס, נסולין (דף כ"ה) ר'
שסען סוסר סקר עור פרום
נלמה דקל וכולי פי' סינו סלוב
עור סלל כנר, כרסמן פרשמן
בערך כרס, וסס (דף ע"ה) רני
שסען ספריים גלגלי קרקע סיכל
זיניכו פי' שסלך סילוך נפרסמיו
גל סלרן. נמעין נמרק ס' נמקולות
(דף ס"ג) ונפרסס סמר
סמערנ' נקקעס פי' סס סלססמך

1) Es ist von jener Dattellart die Rede, welche alle zwei Jahre zeitig reift. Buffumpehler irrt wenn er glaubt daß das Wort griechisch sey, und (πεπορετος) vorigeh Jahre bedeuten soll.

אפגא דכונא שרי, גע"ו (רף ל')
 פה ליה שמרא בכונא לריים גארנקא
 פי' נאשר לו יין בכלי קושר פי
 הכלי גסמרטוס.

פרשת א **א** **ז** **ע** **א**
פרשת א, מדרש שמות רבה פר'
הפסוק בנקה' עד אסר כפרים א'
דמסנה מ' בלשון יוכי גרעין.

[illegible]

(דף ל"ו) פנה לנאד הדמע דליכט
 כוית נכדי אכילת פרם פי' נאד
 הדמע חביל שיש נז שטן של תרומה
 כי התרומה שנאמרה בשולין נקראת
 דמע, וחזק במהרות (דף כ"ד)
 הראשון ששולין טמא ומטמא, השני
 פותל ולא מטמא, והשלישי מפורש
 בנדרות (דף כ"ח) נענין הדמע
 בגויד הדמע, ומקשינן אי אמרת
 שלישא של חולין שנעשו על מהרה
 תרומה פהלי פסליה גופיה. מלאכול
 בתרומה, היכי מפנין ליה מידי
 דפסיל גופיה מלאכול בתרומה, הלא
 נאד הדמע יז נז שטן של תרומה?
 ופרקינן נאד הדמע אין כוית שטן
 של תרומה במקפה של חולין נכדי
 אכילת פרם לא משכחת לה, והא
 שמורא בפסחים (דף ס"ד) דמתן
 מקפה של חולין השום והשמן של
 תרומה ונגע טבול יום במקלחו לא
 פסל אלא במקום מגעו, מאי טעמא
 דאיכא כוית מן השום והשמן נכדי
 אכילת פרם וכו' אי הכי אמאי
 פליגי דבין על דמי אליעזר בכותה
 הבבלי? הנה לכותה הבבלי בדים
 נכדי אכילת פרם לא משכחת לה,
 פי' לא יתכן לאדם האוכל בפסח
 כותם בגון שטובל פתו בכותה וקט'
 שמיר משער האוכל בדים מקומות
 דאומה שהוא חסץ נכדי אכילת ר'
 גלים, שהוא שיעור פרם, וכל
 שהוא פחות פחות דעתו אלא כל אדם
 והוא פריך לנאד הדמע, מלערפין
 למסול אם פגויה נכחלי פרם
 כגד פירשנו בערך גוי'ס, נכרן

פר וכנס (ס"נ"ט) בלשון יוני טרף
ומן ומ"ל נכו פעל פרגוס לך בל
אל ססן למ פרגוס פר' שלם
כרועים תלמא פרגוס).

פרנק, *sergente*,
פרנקיתא, *sergente*,
פרנק, ברבס לך ופכונס
פרגוס ירושלמי דמחסינ בכו
ודמפרנקיתא, בפרגוס ירושל'
ונקרב למ קרבן ס' והינן קמין
פמן בנחמק דמלכא מדכאייאסא
ומפרנקאס.

פרנקא, *sergent*,
פרנקא, בשנח (דף מ"ט) מאי
שנא מפרנקא? כתם לא קפיד,
ס' מחיבס של נגד ועזויס לכפס בה
מיס לו יין שנכלי, וסס (דף
קל"ט) שמר רנא האי פרנקא

לגרוס פר כדן דר"י פרג משי
מוכר.

פרנדסין, (*Brundisium* ¹)
פרנדסין, בעירונן (דף מ"ט)
מעסא שאלו מפרנדסין והסלינס
סמיכא בוס מ' שס מקיס (ס"נ)
עיר באיטליא ברנדסין שסא עד
היום).

פרנס, (*Unterhalten* ²)
פרנס, *Unterhalten*,
פרנס, בננינה (דף מ') ועל
פרנס המתנאס על כלנור בנל'
בנחכות (דף נ"ו) כומנן לנחלס
י"ב חדש משנע נכ הנעל לפרנס
למ עלמא, וסס (דף כ') לפרנס
שמין בלג פ' נכמיס ג מפרנס
עלמס ממן ומוליך לנעל, כסוף פיאס
לן כומנן לו פרנסת לינס פירא

1) Gegenwärtig Brindisi, eine alte berühmte Seefahrt in der Terra di Otranto (das alte Syrakus). Die Griechen haben sie *Ῥεντεσιον*, *Ῥεντησιον* und *Ῥενδεσιον* genannt. Hier war zu den Zeiten der Römer die beste Überfahrt nach Griechenland, die zwar viel weiter als zu Otranto, aber nicht gefährlich war.

2) **פרנס** welches in den halbdänschen Paraphrasen, dem hebräischen *רעה* weichen entspricht, wird daselbst im tropischen Sinne von Königen gebraucht, und **פרנס** ist so wie *רעה* ein *Prät* im Sinne des biblischen Sprachgebrauchs. (E. Zehn's bibl. Archäologie 3 Th. S. 363). Das ursprüngliche Wort scheint aber — wie auch Mussuphs richtig bemerkt — das griechische *πρυς*: Brod Speise zu seyn; daher auch **פרנסה** *Naheung* heißt. Auch die Gelehrten, oder vielmehr die ordentlichen Lehrer der Synagoge wurden zu Zeit des zweiten Tempels **פרנסים** genannt.

פרן, נבראשית רבה פרשת פ"ח
וינקה לו לטו וגו' כליניש רנקה
פורכא דלוימים פ' ענין זכות
כדאמרינן בערך פליאה תר' עקילם
פליאס פורכי (פ"ב פ' בלשן
יוני זוכה מנאפת, מדרש שיר השיר'
רבה פסקא כמעט שעברתי מכס
פורכי פליאס קתימו כאמי מחי
פ' בלשן יוני זוכה זקנה שני בארץ
ואי ועקילם תרגס הסקרא בלשן
יוני ולא בלשן ארמי ועשו כאומרים
כן, שנין ערך כ"א ס"י).

פרן, פ ר נ ו ז י ע ק ע פ
Ausflauen, ausflatten,
פרן, נבראשית רבה פרשת פ"ח
וינכרו את רנקה אסר רני אינו
דוויין וזימיוין כיו ולא היו מפרינין
אלא בפה פ' מפימיין בפה ולא
בלב (פ"ב פ' בלשן יוני פעל
המחוק בדברים ועוד בפה את
הכירו כלומר שהיו גרי עין ואטו
ברכות לרנקה תחת הכדוניס) כרסא
יומר כמו שחרגמו.

פרנא, (י"ד פ"א פ"ח)
פרנדל, במוסס (דף ט"ז)
משחרב בית המקדש בטל זכויות
לכנה ושירא פרכדל, נשנת
(דף כ'). שירא לקד ושירא
פרכדל לאוד, ותרגס בפיסק
ואי ביום השלישי וחלנא אסתר
מלכות שירא פרכדל ונמסוק
ואמר הטלך לסמן שירא טנא
פרכינין ונרסא שמוט טעות ויש

פרן, פ ר נ ו ז י ע ק ע פ
פרן נמקוס, פרכל נמסרות (דף
כ"ט) ספרן רשות פיקיד לשנת
פ' בית שהא פוסד בשטלע רשות
פרצים, ויש מפרשין כמין מגדל
שטל רחוקים בחוף מים ורוד אקת
ליצטע, כמו מגדל אלכסנדריא של
מצרים (פ"ב פ' בלשן יוני ודומי
מגדלים גבוהים בנים ללל סיס
לשם שם פנמים גדולים להקיר
למשיים בלילה ונקראו כן על שם
מגדל בנוי ללל אלכסנדריא באי
סריון).

פרן, פ ר נ ו ז י ע ק ע פ
פרן, נכחנות (דף כ"ד) ההא
דאמר לכו כדוניס לנדה, אמר רב
אורי דר אבין פורכא ליממי פ'
רוסס ליממי.

פרן, פ ר נ ו ז י ע ק ע פ
Mitgift, Ausflattung,
פרן, נכחנות (דף ט"ז) גמלים
של פרצין אש נונה פורכ' מהם
פורכס רב עלי שנין בערך פ"ח.
נבראשית רבה פרשת פ"ח סוכר
פורכין, מתן פרכ' פרכון,
חרטס ירושלמי פרן וכחוצה מוכר
ימסרנה כמורסר במחלות. נמר'
פ' וקא לי טסס סנא מפרא
פרכון אלי (פ"ב פ' בלשן יוני
מסר ופ' פרכון י) מס
שיתן לארופס בלתי במהר).

פרן, פ ר נ ו ז י ע ק ע פ
פ r e e , פ r e e i ,
פ r e e i , פ r e e i ,

1) παραφέρειν was die Braut außer der Mitgabe erhält.

צורליש נח' אלקלז וכן נקראת.
מין אבן טובה בלשון יוני דומי.

פרם, *spalten, theilen*

zerhacken, zerhacken

פרס, נצח (דף ע"ד) סליטאן

דפרוס סילקא קיינ שטאט טוקן,

פי' פרוס סילקא שטאט בעין

כמישה ולינו בעין חיתוך קיינ מאס

טוקן, ויש מי שאומרים טאן דפריס

כמו הלל פרוס לרעב לחמדן,

בנצרות (דף ל"ט) פרמיכה

פירמי רבני פי' מחבן מחיכות

גדולות, במגלה (דף ס') פריעם

ופרימה חגלחת ולפרים, פי'

פריעם לגדל פרע שער ראשו

ולכשיסגר טעון גילוח כל שערן,

פריס קריעת בגדים, במטעם

(דף ז') ככהן אחר בנגדיה אס

נקרעו נקרעו, אס כפרמו

כפרמו, פי' קרע בגדו של בגד

אלא במקום הסתר, פריס במקו'

הסתר, נצ"ס (דף מ"ב) והאידנא

דשכיבי פרומאי פי' שלשן בגדיו

יכו פרוסים, בנטין (דף ל')

ופרומה מזלי לדיה, במ"ק

(דף כ"ח) פרוס בני ואפקוס,

בניטין (דף ס"ח) פירמס דכרמי

פירמא דמילקא פי' מלא היד

מחיכות אל כרטיין ואל חרדין.

פרמא, (פרומא *Sehe*)

פרמא, ההוא גברא דשקל פירמא

דשיכרס פירוש' שר מחוק לקח

מבית חדרו בלא דעתו וקדש בו.

ס"ל פרומא, וכבר כתבנוהו

בזה הפרק.

פרכסין, ידועלמי בנא מליעא

פרק אלו מליחא לא אמי אלא

מממי פרכסין דידוכן פי' בלשון

יוני דומי עמק פעל ומכא.

פרכגמא, *παρὰ γὰρ*

Seiflagenes *Seif*,

פרכגמא, גריש פרה (דף

ס"ו) רניש מעאל קודרו פרכגמא

פי' לשון יוני הוא מטעם שנפסל

במ"ך חדש, שאל היה לו מטעם

בא דוד והטביע מטעם אחר ופסל

אל שאל, הוא פרכגמא

הוא בימיו וכן עד שהיה כנא

היה כנא ילד מכלל כנא ולכלל

אל לא בא הוא פרכגמא

והכנא הוא כנא בן שמנה ימים

ועד בן י"ג חדש והאל כנא בן שלשה

כנא חדש ויום אחד עד כ"ד חדש

(א"ב פי' בלשון יוני מטעם פאזיף).

פרכורין, *περὶ ὧν*

Sehe *Sehe* *Sehe*

um die Gelegenheit,

פרכורין, ידועלמי דעניעית

פרק המינס טנית חורין ועד היה

סדינה אחת פרכורין, וברנס

דגדים פרשה י"א אמר לו משה אחת

נפגש עם המליך בפירכורין שלך

ואני עולה חלל בפירכורין שלך

פי' בלשון יוני מקומות קרובים לגיר.

פרכשא, (פרכשא *Sehe*)

פרכשא, ס"ל פרכשא וכבר

פירשנו במקומו,

פירולון, (ברלא *Sehe*)

פירולין, חר' ידועלמי אבני

שטם ומרגלין דפירולין פי' כמו

יושנת עליהן, ויש קומ' פקטועים
בכירים כדמניס קלו סן הפרכין
סקננעין בכירים סיה דאמר ניקרייס.

פרכיות, *Werbhänge, Zapeten*

פרכיות, בלרייטא דרבי אליעזר
פר' מ'א חלה בחופת בנו פרכיות
שקורות פירו' יריעות שקורות באהל
קדר.

פרכים, (כחל *et e*)

פרכים, לא כחל ולא שרץ ולא
פרכים עיין בערך כחול, נב"פ
(דף ס') סין מפרכין לא אה
האדם (נמרץ) פירכום דאדם
מאי היא? כי הא דהכחא ענדא
סנא דאול לנעים לרישים ודיקנים
(ס"ב פי' פרכים בלשון יוני קסט
מחמת וקנס ורבותינו בנו פעל ופארו
מפרכים להסרת הקמטים).

פרכים, *et e*

(*et e*, *et e*)

פרכים, בחולין (דף ל"ו) עד
שתפרכים בירוברגל, ברישאיסלו'
(דף כ"ו) הוואו ראשיהם אף על
פי שמפרכים ין טמאים, כגון
האב של לעאס סהיא מפרכים
פי' מתכרדין ומתנענעין (ס"ב פי'
בלשון יוני פעל המרקד ות' ירואלי
בכסוק ושלס אברהם אה ידא דלס
בשעת לערים אה פרכים).

פרכין, *et e*

אל עננים שסן בחמת עם אורה
שסן פרכילי (ס"ב פי' פרגל
בלשון רומי וטורות עננים כמנכות
מעסא סין).

פרוכימטום, *et e*

Anführer, Der Erste im Kampfe

פרוכימטום, בילמדנו לכה ארה
לי יעקב למלך סאולס כרוו לסאר
יולס אה ודן אה בני פרוכימטום
פי' בן קורין לסנאיסו (*Avocato*)
בלשון יוני'א סכנא דראא המלחמה
(ס"ב פי' פרוכימטום בלשון יוני
סכנא דראא המלחמה).

פרכין, *et e*

פרכין, בראש השנה (דף י"ג)

מתוך שעשוין פרכין פרכין,
אול רנן במר הארש פירוש
טארי ומארא וו ממלאס ומביאה
שלי ועדין וו לא נתמלאס הכל
לפי שזמן סמקוס, כין סטארס
באסח אמו' רנן חיוון נמע' בשעת
הארשס ואס בנפס אהים
ואס בלגיית שלישי, לפי שזמן
סארס בקמית כגון קליטס בלין.
ס"ס פרגין.

פרכין, (*et e*)

פרכין, בטענת סרק י"ב בכלים
סיסיכין טמאין פרכין טהורין
פי' סחיכי נגד שטקחין נהן אה
בקריה, וי"א כמניס שהקדירס

1) Nach Hambam: ein auf dem Feuerherb festgemachtes Eisen;
nach Andern: ein Gaden woran man den Kessel übers Feuer hängt
u, f, u.

פרך, אנוח פרך ורמזי בלדן
כנר מירשנו צורך בלדן פי' אחר
טאותן בלגוזין קאונן ורכין אפרכין
ציד. בנכרות (דף ל"ז) ינשה
אחא נסרכת, נבגל מליעל (דף
מ"ח) אי משתכח גברא דאית לים
דכנל כריכא, בנכרות (דף
מ"ו) ככל במאי עסקין בדכנל
פריכא, ינש סיס כען מרגמו
כוס פריך קקיסא.

פרך, (Frico), אעיתב
פרך, נשנת (דף כ"ג) סבין
ומפרכין לאדם פי' מנרדין
(א"צ פי' בלשן רומי שעל המגדל
והיה מנבא לכל סיונים וסרומים
ועד סיס כמאך לרחץ ולגרד ולסוך
נחש מדי זמן בזמן).

פרך, אעיתב (Frico)
פרך, בריש בראשית דנש אחרת
כמד"ל והנה אכחם מאלמים אומים
פי' ענין קציר.

פרייטא, אעיתב (Frico)
פרייטא, בנראשית דנש פראת
ס"ד אמר רבי אבהו כהדין פרייטא
שמטף את המרחץ ואמר כך מרדכי
את בן סמלך כך למא ילא עשו
חמלה כדי שיכל וסרכמו עמו פי'
פרכטא בלן (א"צ פי' בלשן יור
שטש ככלן זורק מים על הכרחלים).

פרכל, אעיתב (Frico)
פרכל, במוכס (דף י') ונע"ז
(דף כ"א) ונניכס (דף ל')
פרכיל עננים ועטרות של שגלים
בריש עוקלן (דף ע"ו) יד הפרכל
טכח מכאן וטכח טכאן פי' אשכולות

פרך אלס צפורים פי' בלשן
ינש. פצ בפיח דנר מפ מדוכה.
פרייטא, אעיתב (Frico)
פרייטא, ירחלמי דכחובות פרך
כאסא שפארמלה בפיכוסה, רנן
דככל אמצץ פרייטא פי' בלשן
ינש מעיל קל ודק: ויחזר בדלס
כח שפארמתי שכוף כעין מטס
שאלכים בו את הבמלות.

פוריון, אעיתב (Frico)
פוריון, מדרש במדבר דנש פראת
ומי ביש כלות טסה אחר סמלך
עצ לה פוריון סוטב שפארס
נח של בתי סן פוריון פי' בלשן
ינש כמל אחר בו כושאים איש לו
לפס קשבה.

פוריון, (אפוריון) אעיתב
פוריון, מרגום במסוק סכך יפה
דודי ונעץ די את מאדי בפוריכא
סמא פי' כמו אפוריון.

פוריון, אעיתב (Frico)
פוריון, פרי ועל נכחו יונקמו
פרייכיה ינקותים.

פרייטא, אעיתב (Frico)
פרייטא, בנבגל מליעל (דף
פ"ט) פרייטא ופרייטא לבלס
לו לפס פי' ענין אחרין (א"צ פי'
בלשן ינש סין חלודס עקומה).

פרייטא, אעיתב (Frico)
פרייטא, מדר' ירושלמי למיד פחיל
עליו פורייטא טסעה עליו.

פרך, אעיתב (Frico)
פרך, אעיתב (Frico)
דחבא פרייטא, אעיתב (Frico)

ולקחתם אחדת שוב ללך שנה
עם בניו בים וספינות של בירתון
מקיפים אותו פי' בלאן יוני ורומיי
שודרי היס.

פרוטיקטור, Protector
פ ר ו ט י ק ט ו ר , מדרש שמות רבה
כרשז ואיה הקרב אלך ועשאו
פרוטיקטור שלא יסאזששששין
פי' בלאן רומיי מנן פסדון
ומכוס ביום לרה.

פרטר, פ ר ט ר , פ ר ט ר
פ ר ט ר , נדרשית רבה כלל אס
פטינ שאת מרש כ"ל אית כלנין
ברומי ידעין למשרדן, אול יחנ
קומי פ ר ט י ר ל ועביר גרמיה
ממכנס ומרי פ ר ט י ר ל ממכנס
פי' שוער ובלעז פורטירי (א"כ)
פי' בלאן יוני ממחן שלפני הבתים
ונכנסות במונ פ ל ט י ר ל ופי'
בלאן יוני חנות שמוכרין בחוכו פח).

פרטוריון, פ ר ט ו ר י ו נ , מדרש אסתר פסקא
בשנת שלל לסלכו רני יודם בר
סימן בשש רני אלעזר אשר יכולני
ופרטורייני פי' בלאן רומיי כח אכני
פלחמה הזמרת את כיכל הקיסר
ברומי).

פוריא, פוריא , פוריא
כוריא , בננל מליעל פרק פזיכו
נאך דירושלמי ליה ברעמי מחכח

פי' פלן פראטאטא ידוקרל
רבה פרשה כ"ח פרטי דיהודאי וכן
צירושלמי דיומל פרק אר להס
הממונה משם מלך רשמע פרוט
פי' בלאן יוני ראשן.

פרט, Prut , Prut
פרט , בסף פרק ח' בכלאים (דף
ל"ב) הפרוטיות אסורות פי' הן
פ ר ד ו מ ובלעז ויין מומוני
(? Prutinos).

פרטיגס, Prutige , פ ר ט י ג ס
פ ר ט י ג ס , בויקרא רבה ויהי
ציוס השמיני פי' אותן ז' שנים הן
הן פרטגמיס של לדיקים לעמיד
לנוא, וסיכניך דאביל פ ר ט ג מ י א
אביל משחיתת (א"כ פי' בלאן יוני
בשאים ראשונים).

פרוטמות, פ ר ו ט מ ו ת , פ ר ו ט מ ו ת
פ ר ו ט מ ו ת , בפליעל (דף מ"ו)
רב אשי אשר לעולם צפרוטטום
פירש רש"י משח של נקמת עדן
בלא לורה (א"כ עיין ערך פרט ה').

פרוטומי, פ ר ו ט ו מ י , פ ר ו ט ו מ י
פ ר ו ט ו מ י , מדרש שמות רבה
פרשח החדש הזה לבס אן כורעים
בשגילו אלא בשגיל פ ר ו ט ו מ י של
מלך פי' בלאן יוני דמות ארס עד
סנורו.

פירטון, פירטון , (אפרטון) Pirtun
פירטון , מדרש שמות רבה כרשז

קונות סימות (ס"ב פרוטסות
כתוב).

פּרָט, *Testament, letzter Wille*,
פרט, בניטין (דף כ"ו) ונסכהדרין
שדס פירטא בניות ואיגיד פי'
שטר לילה.

פּרָט, *Scheeren, Laichen*,
פרט, בסוף גמרא דכנא קמא
(דף קי"ו) רב כהנא פריטן
סיפותא פי' נראין שפחותיו כמסקת
בבל שעה, במגילת איכה ושנו לארן
ישנן וקא פרטון בנכוכד נלר
פי' משחקין (ס"ב מפרטין כפוז
בנוסחאות).

פּרָט, *Schale, Schale*,
פרט, בילמדנו ויהי ברד ונכסקא
דויה ביום כלות משה קד אחר
כס פרטא דרמוכא דתרליכתיא
מחזיק מלגיו, פי' בכליפה של
דמון אותה שנפכים שגרגרין נראין
מתוכו.

פּרָט, *die Ersten, Vorzüglichsten*,
פרטוטי, *die Stärksten, Kapfersten*,
פרט, צויקרא רבה אמר אל
הכהנים ולקחם לבם מה עשו בני
המדינה רחוק עשר מיל ילאו
פרטוטי לקראתו וקילסוהו, פי'
שלטוני מדינה בלעז פרוטי (Forte)
ונכסקא ונלקחם לבם כתב פרטילי
מדינה (ס"ב פי' בלשון יוני שלטוני
תדולי המדינה): ואולי מזה הלשון
ואפרטוטות מקיפין את כעיר,
שהניס גערך אפרטוטות וננ"ר

פרט וכלל במד (דף ל"ד) ס"ב
פי' בלשון רומי חלק דבר מה).

פּרָט, *Bereingelen*,
umfassen, wechselfel-
ler, kleinste Münze,
פרט, בקדושין (דף ז') פרוטה
אשרו אחד שמנה בליטר סליטלין
במדק ב' במעאר צי פפורט
חלע של מעאר צי, פי' במוכר ס'לע
ולקס בו מעות של נחשת שק פרוטות
בנכא במרא בנמדא (דף קס"ס)
כתוב בו אזי פריטי דדכנא לא
ענדי אצוי, בנכא במרא (דף ח')
פורטין לאמרים ואין פורטין
לפולן פי' לס יס נכים של דקס
פרוטות של נחשת וממירא שם
יפסידו סליטין לאמרים סמכי אחד
ננדרים (דף ל"ג) דקא מהני ליה
פרוטס דרב יוסף. פי' פרוטה
דרב יוסף מפורש בנ"ק (דף כ"ו)
שומר שנידה רבה אמר כשומר חנם
דמאי פנאס קא מטיא לידיה, רב
יוסף אמר כשומר שכר כיון דנעל
כרסו שענדי' רמנא הוס ליה אמר
שכר, בבריות (דף י') מכאן
אמה למד שפירית האיסוס בפרטה.

פּרָט, *Zeis*,
פרט, במדק ב' בכלים (דף ו')
דני יומי מעמא סמכי שהוס כשוילא
פרוטות פי' יוספס אסר טיפה.
פּרָט, *Zeis*,
פרט, בנכא מליעא (דף מ"ו)
דילמא אידי ואידי בפרוטות
אינו פי' כגון אסימון אשין בו
מטבא סקונן דהתנן מעות הרעות

פרסל וסוף לשון ימי חרמי כמו
 פתגמו וגם סע' זקנים העתיקו
 כן טלם ילק ראס פלק ב' ערך
 גב כשני בספריו.

פרט, *Einzel*,
 eines nach dem Andern
 פרט, נפרקו' בפיהם ב' גרגרים
 פרט שלשה פין פרט בפ'ו' איזבו
 פרט סנואר בשעת הנלידה, נפר'
 ב' נמשעות צרמון שצבור ל' פורט
 ואוכל, ונפרק ו' מנגרד בשאכל
 ופורט צרמון. פי' אוכל פרידי
 רמק אחד אחד.

פרט, *Strecken, theilen*
 פרט, פרטים כואף להולס וערק
 פי' י' צר סגד, וטעמו פרץ בחילוף
 סאותיות כמו צור, צור ועוד
 רנים, נכורות (דף כ') פונדית
 זס מס טיבו קילבן לפרוט רוט
 (ראס ערך קלבון).

פרט, *(Pars-tis) Einzel*

פרס, נכתובות (דף כ'ט) סדוקס
 זילנן צמו יאכילגם פרסיס
 וישקם קלב סמוך למרקה, פידוש
 ספרוסין כגון תורין ונני יגה.

פרח, *Blüthe*
 פרס, נב'ק (דף ל') לא שנו
 סלס צמפרים סבל מלמלס פסור
 פי' מייסר.

פרח, *Blüthenmäßig werden*
 פרס, נגייסין (דף ס'ט) לפרסל
 דלינל כל סכד פרס ליניס סלס
 ליוקדל קאמיס פי' כולן קדוני
 עכין הן כגן גדול דיכוי: פרגמטי
 כפי'ר'י פשמי'ר (passer-pamer)
פרחא, *Flora*
 פרסל, נכרכות (דף ל'ו) דסקליס
 לכילל דפרקל וסוי צוסיסל פי' ללף
 ונלעו קפרל.

פרחא, *Bruchus pisorius*
 (Same n. ä. f. e. r)
 פרסל, וימר סילק חרגוס פוסר

1) So übersetzen die LXX auch das hebräische ילק. Es sind mehrere Gattungen schädlicher Insekten bekannt, welche den Namen Bruchus führen. So ist z. B. der sogenannte Erbsenläfer (Bruchus pisi) in einem solchen Grade schädlich, daß man in Pensylvanien, dieses wüthenden Insektes wegen, den Erbsenbau hat aufgeben müssen. Durch seinen Fraß überhaupt, werden nicht selten Misserndten verursacht. Wenn man berücksichtigt, daß man auf seinem Brustschilde einen weissen Flecken, auf den Flügeldecken und auf dem Hinterleib weißgraue Flecken wahrnimmt; so dürfte wohl die Etymologie gerechtfertigt werden, welches das hebr. ילק von dem Arab. يلق weiß seyn ableitet. (S. 2 Th. S. 344. Anmerk. 1.).

פריו ואלו כל בני ישראל
 חילך וילך, ומשם הבי יונה ונח
 גם דכין שהיו למעלה דלמס' שלכס
 ומתוים ואתו לאתווי.

פרח, *Blüthe, Zuehen*
 פרח, פרח, פרח, פרח, פרח
 (ל"ג) ופרחי כהונה חיש כהונה
 בארץ פי' בני כהנים הראשונים לעבודה
 ארמי ופרחי כנר פירשנו בערך
 ארמי.

פרח, *(Zühen)*
 פרח, פרח, פרח, פרח, פרח
 רבי יוחנן קטן פורח מזמין עליו,
 פי' ר"ח זה שכתב עליו לחם שיער
 נקרא פורח וזהו שער רב נחמן
 מי שהיה נכנס בכל שנת י"ג ולא
 הניח שמי שערות ידיו שיהיה
 שוב כקטן אף על פי שהיה גדול,
 אין יודע למי מברכין, והוא בן י"ג
 שנה, מואנין עליו, פחות מזה לא,
 והא דשבתו לאני דנפק לברא ואמרי
 כלפי שמיא, לאו דוקא לאומרי
 עליה, אלא שחכו שיש לו ביכס
 והוא קטן, ושלשה שאלו ירק ח'
 דגן דהוה להורוג דמיכבר מלטרפין
 לבצרך לאלהינו, ונלמד שברך מי
 שאל דגן, ורב האי גאון ז"ל פירש
 הא דאמרינן דלית הלכה בכל הכי
 שמעתתא אלא כי הא דאמר רב נחמן
 קטן כיודע למי מברכין מואנין עליו
 ועל הא המכין וכיון דקאמר קטן
 אפילו בן ח' וכן ט' בדקין ליה
 ומיין שהוא יודע למי מברכין.

פרח, *Blüthe*
 (164)

פי' שכל (שערין) פרחים ואמרי
 נקראין (דף כ"ב) ההוא נגד
 דקל פרום דאיכרס ויהיב
 לכך חתם ואמר לה המקדשי לי
 נה, פי' כלי מלא שכל.

פרח, *(רפילא)*
 פרוק, נכנס מליצט נגמרס (דף
 מ"ט) שער דקס בעי למנכסיה דכי
 פרוק רפילא פי' גוי אנס.

פרח, *Blüthe*
 פרח, נמכרת (דף כ"ח) כפח
 ופרח פרחים למה הן דומין?
 לפרחי העמודים, בכלי מחכות
 פירק י"א בכלים קני מוכר טהורין
 כפרח והנמים טמאין, פי' הרחב
 של מעלה שיושבו סביב פרח שמו
 והאסלעי העומד שמו ק"ס, ואוחן
 שלשה רגלים שהמורה עומדת עליהן
 שן צמים, ומכין שכן דמכין
 מוכר נרשם הרבים נכנס י'
 טמא, ופרח שרשם ארבעה
 טמא, נטל כיסא, מוכר שהיה
 נמקד לא הימה כזה הענין שהיה
 היו צה ז' קיס וסכרות קבועין על
 גבה במסד בשבת (דף כ"א)
 והא כהן ביק דקביעי נרות לא
 מניא דלא למשקל נקינס' ואדלוקי
 ומקיס היו נקינס' ונמכרס.

פרח, *Blüthe* (כל)
 בלא פרוק, כל יס פרוק
 פירשנו בערך כל האני, פי' נגד
 גדול שנותנין על כל הקשרים של
 ראש ומשם הכי נקרא כל יס
 (164)

פלה כחורבן רבין על ענק או).

פרובין, πρὸς βίαν, Gesandte,

פרובין, צבראשית רבה פרשה

השליש יעקב לקחמאלו וסאלו, ושלח

פרובין לכניו הכ"ה ושלח יעקב

סלאהים (א"כ פי' בלאון יוני שלמות

עיינן ערך פרו ובמדרש קוים פסח

יסקני מנציקות משה רבינו חצנה

אח פרובין שלח ביטוינו).

פרוג, פרוג, פרוג, פרוג, פרוג,

פרוג, תר' נסמק וידה גלילי זכר

אשר גליף על פרוג.

פרודאום, Praesidium,

שחוג, Bedeutung,

Truppenbesetzung,

פרודאות, במעניות (דף ב')

ונכ"נ (דף קכ"ב) יום שניטל

פרודאום, בסוף שניעית (דף

טו) פרוודאום אינו משמש זה

א' מן הדברים שהחקין הלל וכו'

או נטו של פרוודאום, מוסר

אני לכם איש פלוני ופלוני כדיונים

שנמקום פלוני שכל חוב שיש לי

שנמנו כל זמן שארלה, והדיינין

חממין מלמטה או בעדים והפרה

צוין (דף לו) סלל כחקין

פרודאום וכבר פירשנו בערך

איסטריון ובערך צט, פי'

פרו הוא פרום, מקנת סדנר

בעין פורם דמלחא כלומר מקנה

למלחא שלח יאכר ממוט, וסקנה לעני

שמלח מי שילכונו (א"כ פי' בלאון יוני

בית דין ממונה אל יקבל אח' מן העם

נק וירך מנכסיו וגם כאמר בן

Rabbinen, gieng die wahre Bedeutung des Wortes verloren, und Rabba suchte die Belehrung hierüber bey einem Griechen (לויאל, f. Geist u. Sprache der Hebräer x. S. 104) der ihm das Wort in aramäischer Sprache mit פורדא דמלחא erklärte, welches wohl Bollwerk, Schutzwehr, Gränze für diesen Gegenstand (wie פורדא דמא Sabb. 129, 2) bedeuten mag. Dieses stimmt mit dem Griechischen προβολή Schutzwehr u, f, w. oder προβοιλή Vorsicht, Vorsorge überein. Einige halten das Wort für προσβολή: Zugang Angriff. Die Erklärung des Anaphia; daß es griechisch ein Gericht bedeute, welches verhütet; daß kein Individuum Schaden leide und sein Vermögen verliere, stimmt mit προσβουλοι überein (f. Rabe's Mishna, 1 Ab. S. 143. Anmerk. 47.) Die Meinung des Maius (in notis ad Maimon. Tract. de juribus anni Septimi c. IX) daß προς ασφαλειαν: zur Sicherheit zu lesen (w) gehört zu den witzigen Etymologien.

ומן בר חזן וזה נעם לפי המליח
בזחים ובתמיד שטעמו כלפי בר.

פרוותא, *Prouta*, *Prouta*, *Prouta*
פרוותא, דלול שפט פירשנו בערך
לול שפט. פרוותא דמשטת בערך
ששמינג בחלין (דף ל"ב) בתם
פרוותא דגויס כוסי דאמורא
שכית טפי.

פרץ, *Priz*, *Priz*, *Priz*
פרץ, נכר (דף ד') ולס כדברי
הלל שהפריז על מדותיו, פי'
שעה הרחקה ימיה וברחיב את
כדור כמו פרוזת פשט ירושלים,
פרוז שדרכה כד פירשנו
בערך שדרכה: ולס הפרץ
מענין פרץ בזכוכה הנכסה.

פרובא, *Proba*, *Proba*, *Proba*
פרובא, בלמכנו בריש ופרסא'
באו משה ואהרן יום פרזב טי'
של פרעה הים, והיו המלכים כולן
באין ומעטרין אותו, ובריש שלם
הדברים שנעים לבן עומדין בפתח
כלטין של פרעה אשם יבאו פרעטין
של מלך יהיו מזיחין עמו בלשון
(ש"ב פי' שלוחים ומלשכ'י
פאדים ומלכ'ים ופי' פראטיא
שליחות, כלומר אסיו המלכ'ים שולחים
לבקש בשלמו).

פרובול, *Probol*, *Probol*

(דף ל"ח) היכנות צידך דאפילו
בפרובולקא נמי לס קבליכס,
פי' פרובולקא שחול כחיד לא
קיבלוהו, בענודה (דף כ"ט) הלי
עיננות פרובולקא דמותות היל
פי' יש בריש שמהלך לפני ארי וקורין
לופה פרובולקא, כך בשינא זה
החולי על אדם הוא פרובולקא
דמלאך המות והוא שלוחו ופי'
פרובולקא שליח (ש"ב פי' בלשון
יוני ליר רץ ומחיר בשליחות).

פרור, *Pror*, *Pror*, *Pror*
פרור, בכחנות (דף כ"ד) בכל
וכל פרורא נכח רב,
כהרדעא וכל פרורא נכח בשמול.
בגיטין (דף פ') רב מאיר אומר
הקונה שדס בבור' בקונה בפרורי
ירושלי' ודף מגרס עריסא חר'
ירושלמי פרורי קרויכין, ירעא
פגרסות חרנומו יועזין פרורי'
בגראטיא רבא פרסא ש"ס עולין
ורואין סיקוכין שלו ויורדין ורואין
אותו יסן, למלך שהי' יושב ודן
בפרור עולין לבסילקי ורואין
אותו יסן ויורדין בפרור ורואין
אותו יושב ודן (ש"ב פי' בלשון יוני
(*procurator*) מנרשי הערי' וכמרים)
ומזה הענין הסרים אר בפרורים
מלכ'ים ב' כ"ג, י"א, וכן פרבר
בד"ה א' כ"ו י"א, שאומרים עליו
שכח סן פר לר חלק בלשון ארמי

a) Über die Etymologie dieses Wortes giebt es verschiedene Ansichten (ש. בול' und ב. ט). Den spätern nicht mehr gräcifirenden

מחמת נמה ידך על השמים אם
אניא עליהם מכה בפרהסיא
פי' בלשון ימי בנלוי לעיני כל.

פרוה, P a r v a

(Name eines Baubereits)
פרוה, ביומא (דף ל') הכינוי
לביית הפרוה, גמרא (דף ל"ט)
מאי פרוה? אמר רב יוסף פרוס
אמנושא, פי' פרוס שסדרם מנוש
ויש פן החכמים שאומרים כי עמר
מחילה תחת הקרקע בקודש עד
שיראה עבודת כהן גדול ביום
הבכורים, והרגישו חכמים באותם
ספרים שבאותו מקום שקבר ומלאו
ואותה הלשכה קרויה על שמו.

(אמר במספר מ"ל אולי הוא הפרור
(מלכים ב', כ"ג, י"א) או הפרבר
הנזכר ביה"ט כ"ו י"ח, וראש בנחמ'
דף כ"ה ע"ב שכן נקרא הבית אומרי
בית הבכורות, ועיין ח"ס'אס ד"ס שבי')

פרוויים, P r o u i e s

פרוויים, בילמדנו ואחשדנקי'
ומכין שהיה עושה פירות שאלמר
וכוזבזכב פרוויים. (ראה נמדבר
רבה פרה' י"א וקאי על המאמר כל
מה שבי' במקדש הי' פרה ורבה).

פרוון, P r o u e n

פרוון, ובנוחך על כתף
מכאנא, מרגמו על פרוון יחנאן.

פרוונקא, P r o u e n k a

Wolfe, Laufer; Zäger,
פרוונקא, בסוכה (דף מ"ח)
יומא חד שנקרא' וזימך פרוונקא
בנ"מ (דף פ"ג) קרייכא דאגרתא
איכו ליהי פרוונקא, נספדרין

מקמינו מלך דאמר במערב רחמי
בנא מליא (דף פ"ג) ר' אלעזר
גרני שסען לשבתיא לשהוא פרכנא
דקא מפס גנבי פי' ממונה פן
כמך להרוג העבדים ויכולא בן
גנ' (דף ק"ז) קא חד מנייהו
ממרס לפרהג בנא דמלבא. ס"ט
פרהגמנא (ס"ב פיר' פרהגמון
בלשן יוני אר גדול ממונה על
מדינה).

פרהדיא, P r a d i a

פרהדיא, בדרכות (דף כ"ח)
ושמני נך קאיאתא בפרהדיא
דדנא ברהר וחוא. ס"ט בדיקא
דדנא.

פרהרין, P r a r i n

(Seefahrt im Meer)
פרהרין, בדיש יומא (דף ב')
בלשן פרהרין פירוש לשן
פרהרין כהן. אגדרדמיס
הממונה על השווקים ולשן יון הוא
(א"ב פי' בלשן יוני חכמי עלה ובית
דן כיו פנהרין ולא דקדק בעל
הערך).

פרהו, P r a h o

פרהו, בשאלותא שלח לך חכמים
מימי ליה לפרהוזי כפשיה בלשן
ערי לזריז קורא פרוס.

פרהנג, P r a h e n g

פרהנג, עיין ערך אמרהנג.

פרהסיא, P r a s i a

פרהסיא, מדרג שמות רבה
פריהסיא, מדרג שמות רבה

באחילות (דף ל"ט) רואין את
הפרדסקין, כאלו הם אומים
פי' חלונות אטומות ויש
אומרים קיר אחרי קיר.

פרדשין, פֿרֿדֿשֿין, פֿרֿדֿשֿין
Boraussetzung, Gefährte,
פרדשין, כהנה דמגלה (דף מ"ו)
שדר פרדשני לא גליא ליה, פי'
שלא דורוכות, כדכתיב ויתן
משאת כיד המלך, דלי כהנא
כדכתיב והכסה למדינות עזה, עבד
משמש כדכתיב את משתה סמפר.
נע"ז (דף פ"ב) חרע דמאדרי
פרדשני ולא הדרי בכו פירוש
משלחין דורוכות ואין חזרין
ושאלין אותן להחזיר אותן, לפי
שקנו במשיכה, האי דשכא להאי
פרדשנא, כנר פירשנו בערך
דשן אס היינו מולאין ספר שכתוב
בו האי פרדשנא להאי דשנא
כזה נחתא לן, פרדשנא סכסם
דשנא אדם גדול, כדכתיב כל
איש שמן וכל איש חיל (ס"ב פירו'
בלשון יוני מחנה ונריכות).

פרהבא, פֿרֿהבֿא, פֿרֿהבֿא
פרהבא, עיין ערך מל במרס.
פרהגבן, פֿרֿהגבֿן, פֿרֿהגבֿן
פֿרֿהגבֿן, פֿרֿהגבֿן, פֿרֿהגבֿן
פרהגבן, נערובין (דף ל"ו)
הא נפרהגבנה הא במרי מחא,
פי' פרהגבן שנאלענט בני אדם
או לנכות המם כרי הוא בורח
מלפניו, כי משנמינו שמים באו
עכ"ס למאס עירוני למערב.
ירושלמי מאן דלמר במאס כלי

פרודומוס, פֿרֿודֿומֿוס, פֿרֿודֿומֿוס
פֿרֿודֿומֿוס, פֿרֿודֿומֿוס, פֿרֿודֿומֿוס
פרודומוס, מדרש חקרא רנה
פרשט איש כי יכיה זכ מזרקיטב
עליו בפרודומוס פירוש בלשון
יוני חלר לפני בית.

פרדס, פֿרֿדֿס, פֿרֿדֿס, פֿרֿדֿס
פֿרֿדֿס, פֿרֿדֿס, פֿרֿדֿס, פֿרֿדֿס
פרדס, נחניגה (דף י"ד) ד'
ככנמו לפרדס, פי' כינמו פרדס
מעניין גן עדן שהיה גנוזה
ללדיקים, כך אותו מקום הוא מקום
בערבות שהנשמות של לדיקים
לזרות בו, נב"ב (דף י"ב) פרידסל
אמר אבנא דשמואל ב"ג קבין,
תניא נמי הכי כאומר לחזירו מנת
בכרם אינו מוכר לך וכולי, נב"ב
(דף ע"ג) פרידסל רב אסר,
פי' לקנות פרדס לפירוחיו של
אוחה שנה וקנאס קודם חנטה בואל
ואחר גידול פירי אין יומר על כן
ושמואל שרי כיון דמקביל תיהא
פי' שדר כעין בדר או קרה לא
מיחוי כי אגר כתר לי דשדי זחי
בספיקא, ומדי רב נחורי אס
פרדס הוא שרגילין לנער ולחבוב
ולטעון הפירות באורין מפני
שמסדין את הפירות בקמח.

פרדיסקי, פֿרֿדֿיסקֿי, פֿרֿדֿיסקֿי
פֿרֿדֿיסקֿי, פֿרֿדֿיסקֿי, פֿרֿדֿיסקֿי
פרדיסקי, מדרש גראשית רנה
פרשט וקול נשמע בית פרעה שדר
פרדיסקי במרי כמו פרוסקי
עיין ערך פרסדיקי.

פרדסקן, פֿרֿדֿסקֿן, פֿרֿדֿסקֿן
פֿרֿדֿסקֿן, פֿרֿדֿסקֿן, פֿרֿדֿסקֿן
פרדסקן, נאדם כרוקשה עז

Digitized by Google

הרבה מחקסס ואוכח מלמוד עיין
צריך דמסח.

פרגל, *περγαλή*, *Zeisel*

פרגל, נסרק כ"ס בכלים שירי יד
הפרגל טפז, פי' ב' עלים לדיקן
האחד דבוק והשולב זה בזה והלך
השני של נרול נרשס כנ' אלצעות
ונסתחין כמו הכיס לעשות כהן הלאות
העגולות ובלעז שמו פי'טו (ס"ב)
פי' פרגל נלשן יוני אקך וכלי
הח"שים אשרנו מייסדיס קי כננין).

פרגל, *περγαλλει*, *Zeisel*

פרגל, בויקרא רנה הולץ אה
הסקל, מרשס ס' מה לך לוקה בפרגל
על שעשיתי לכן אבט שכמים סה"ד
ואמרו מה סמכות פאלס בן ידיך
ונו' פי' בלעז מורדלו (ס"ב) מירוש
נלשן יוני שוס ורלועס לרדוס).

פרגמטיא, *πραγματεία*

ᾠδὴ, *ᾠδὴ*, *ᾠδὴ*, *ᾠδὴ*,
פרגמטיא, בנרכות (דף ל"ד)
לעושה פרגמטיא לסלמידי חכמי'
בנ"כ (דף ל"א) תגו רבנן מתריעין
על פרגמטיא ואפילו בשבת,
מירוש סס הוולו כפחורות מנקצין
עליפס דתמים ואפילו בשבת, בנ"מ
(דף מ"ב) לעולם יאלס חדס
מעומיו שליש בקרקע, שליש בפרקסעי'
שליש תסת ידו, פונר לסותר
תרגו' ירושלמי פרגמטיא בסקת
ספר אחר פרקמטיא (ס"ב פי')
נלשן יוני סס ורדה, מדרש שמות
רבה פרג' וסת חקת הפסס, רסו
הפרגמטוטיס עמר כליל וטל כל אר
לי ילץ לו פי' פוקד נלשן יוני).

הפסס זס כרגוד מ"י פרגוד מלייר
(ס"ב פי' נלשן רומי מין מלכוס).

פרגיוות, *פרגיוות*, *ἀργιότης*

פרגיוות, בנרשסית רנה פרשס
כ"ו סס כן כל סותן הפרגיוות
שעשסס סוך לישמעאל סניא דניחא
ירוח, פי' ענין עכסיס.

פרגיוות, *ἀργιότης*, *ἀργιότης*

פרגיוות, ודורמוסקנין עיין
בדורמסקן, בנ"מ (דף כ"ד)
אמר רבי אמי אשבת פרגיוות
שקוטוס בן טנריס לטימרי, בנ"ר
פרשס י"ס לעשה לו עזר, בויקרא
רנה פרשס ארי מכליל סל דל,
בסופס סול וגלויס אשבת פרגיו
פי' מרגולין קטכיס ונלשן ישמעאל
קורין להס פסריג ולסאק פרגותס
י"ס למריס קטכיס.

פרגין, *פרגין*, *פרגין*

פרגין, בשניעית נסרק ב' (דף
ל"ז) כפרגין והשוסמין מירוש
מקוס נלשן כנען (?) ונלשן
ערבי כשכס וסול עניין רמון
סכל לס עגול כמוסו וסול ארע
כקדל וכשמןענעו קורס קי
קי, ובשניקב ילס סכלמן הנקב
והס עעושין ממט שמן כמו שסוסמין.

פרגיתא, *פרגיתא*, *פרגיתא*

פרגיתא, אמרס דפרגיתא
ומיז דמסס פי' יין סל מקוס שסו
פרגיתא חמיס סל מקוס שסו
דמסס מונין סן וערבין ונמסך לב
סותס סותן, וסיו רולס לכניקן,
ומתאסר שס, וסותן סקימות סין
סן בני סורה והמתאסר שס זסן

פרבר, *Präber*, *Präber*

פרבר, בנחמס (דף כ"ב)
(דף כ"ט) האריך דפרבר
אחרונא בנחמס הוה חזיל
גבי משום דקאי אבראי מאי לו
אמר רבא בר רב שילא במאן
כלפי בר.

פרג, *unterhalten*

פרג, בחקותיך אשתעשע
בגוימך את פרג (א"ב בנח)
כפונ את פרכק.

פרג, *taufeln*

פרג, לא ימיר מרגום
י פרג (א"ב פי' בלשון יוכי
המחליף והממיר).

פרגד, *Pragda*

פרגד, בנרכות (דף י"א)
מה שמעט מאחורי הפרג
בנכס מליעא (דף כ"ט) של
הפרגוד כנעל לפניהן, וכן
(דף כ"ט) כך שמעתי מ
הפרגוד, השם לעולה ואין
לעולה, ויש מהן בערך פלס
וילון שיש לפני כילת חתנים
פתחי המלכים.

פרגד, *ragauda*

פרגד, בינמות (דף ק"ב)
כמי בפרק ג' בסקלים (דף
אין המורה כנחם לא בנח
סכות ולא במנעל ולא במגדל
(דף ק"ב) ב' מנעל' וב' ח
וב' פרגודין, בפרק כ"ח
(דף כ"ו) המעמורת וכן
עפאין כל שהן בנ"ר פרגמ"ה

(163)

פראדריין, *Pradriin*

(י ס ק ט ד א ק א)
פראדריין, מדרש שמות רבה פרש'
ויקח לי מרומה חתן כל זמן שלא
נאס ארומא הוא הוה פראדריין
לגית קמיו מי' בלשון יוכי סולך לפני
השער.

פרב, *Prav*

פרב, מדרש בראשית רבה פרשת
וארי שם אברהם לא ילדו לו, מחלל
אמר אט' לך עד אודיך דאמר לא
חיותו עדן עתיד לך כורבני פירוש
בלשון יוכי רסן ופרומבית.

פרברון, *Pravron*

פרברון, בנראשית רבה פרשת
כ"ד רק טוב מדה א מדה כארץ
נלו א פרוברון, והלך
אנדרוטיקא.

פרבא, *Prava*

פרבא, בילמדנו בריש כי שם
ונחמקא את קיבני לחמי מהו אלים
רני אבא בר ככנא אומר מרוביטא
(א"ב פי' בלשון יוכי לאן של כנאים
למעט של עוים).

פרבאות, *Pravada*

פרבאות, *Pravada*
פרבאות, בריש בראשית רבה
עדיין לא בנה לה פריצאות.
השאלה לא כחן להם פריצות
בפרשה שמינית נעשה אדם מהן
אמר דייטוסאות ומהן אמרו פריצות
(א"ב פי' בלשון רומייבנינים עוים
ללמד האדם וכן יכנס פעם בנחם
איש אחד לבדו כמו בית הכסא).
(לשון בשרד הוא כמו שרגמנו).

ערשטאם פאס פירט דני שורי,
 פי' מחזק היה משלש לרדים קומה
 ומלך רביעי לל פים לה קומה אלא
 מרין שרונלין בו הכסמות ואותה
 פירט מחינה העשויה לבתה היא
 להרבין בה הנהמות ולא תשיג לה
 מחילה, נכחמות (דף ע"ט) פירט
 דכחורי אמרי לה פירט ואמרי לה
 קרנא פי' חמורה שש דגים,
 ננ"ב (דף י"ט) ה"י פירט
 דסופלי יש לו ד' חסות פי' שיש
 לו נחלר חפירה שדרכו כהסגל
 התמרים ועולרן לאף מסן הסבר
 זורק הסופלי שכן כנן גפס בתוך
 הפירט.

פרא, *Preze, brüder, παρ*,
Parum, weuig,
 פרא, מדרש בראשית רנב בסוף
 פרשת ויאתר ה' אלקים אל סכנה
 לפוס חילך אכול ופרט סמה דאח
 לביש ויתר ממח דאח ארי, ובירושלמי
 דכחמות פרק מליאח האסא מרין
 חולקין פרא ליצור, ובערובין
 דירושלמי פרק עושין פסין שובעין
 מן שובעין הא חמא אלהין פרא
 מאכ פירוש מעט ומכאן נגזר
 פורמא. אמר הסחבר מ"ל זה דעת
 ה"חוסף יראש ההכך שחוס לשון יוני
 וטעמו יותר ועוד, ונא חנין
 מאמר המדרש, לפוס חילך אכול
 ופרא מן מס דאח לביש טעמו
 ועוד, ואין זה מתנגד למאמר
 החלמוד נפרק דוכס עיצוק לגבי
 ואוי לכריסך שבעיר בעל מחנות
 כהונה ע"ס.

לינה? אמר רב הפל' פוריא וני
 סדיא, נכחמות (דף י') מאי
 פוריא? אמר רב פסא שפריין
 ורנין עליה, נכחמות (דף ס"ט)
 לא ינטל אדם מפריה ורניה
 וכולי, ננ"ב (דף ל"ו) פירט
 רנב ופירט זוטא איכא
 בינייהו, פירוש פירט רנב
 כנן קשאין ודלועין דגמר פירט
 לג' חרשים, פי' פירט זוטא
 כנן ירק דגמר פירט ידיה
 נחש בלנך.

פר, *פ, ז, ז, ז, ז, ז*
 פר, נכחמות (דף מ"ט) הכרים
 וציוס נחש פר בן נקר חמים
 ושזה כנאים ואל חמים, ונראשי
 חרשיכס חקרינו עולה לה' פרים
 בני נקר שנים ואל אחד כנאים
 בני שנה שבעה חמימים, קאקראי
 אכרדי? כה אמר ה' בראשון נאחד
 לאחד חקל פר בן נקר לחטאת
 מר ראש חדש הוא וכו'.

פר, *פ, א, א, א, א, א*
 פר, במגילת איכה כל רודפים
 השיגוה בין כמלרי' פרי נחר לחברי'
 פרא לגביה ונגדר דרכי ערקת
 תרחיה ופרא נחרה, ירושלמי
 בסוף במה אשח חיוי פרי נחרך
 פי' פרא רן.

פרא, (פלמוד *Peze*)
 פרא, ופ'מודא עיין בערך פלמוד
 (א"ב ננוסחאות כתוב אר"ט).

פרא, *פרא, פרא*
 פרא, בערובין (דף כ"ו) רנב
 בר אבנה מערב לכולא מחזא ערשחא

עליה שלום יום, צילמדנו שלם לך
אנשים וספרו לו הרע פ פ ק ר
שהוא בא לומר לזך הרע כוס מחסיל
מן הטוב וכו' חזו ס פ י ק ו ר ו ס
שפירשנו במקומו.

פקר, *Salte, Sose*, פקר, צינמות (דף ע"ו) כהמם
חמימם דשערי ומנחין לים אבי
פוקרים וטוקרי פ' נמקיסהסדק.

פקרין, *Eschorne Welle, Heiner Wels*,
פקרין, כצנח (דף מ"ט) יולאין
פוקרין ונלימי למר, צבראית
רנח ע"ס וימר יעקב נטל פוקרין
וכמן צלוארו, פ' מס גנחין מן
הנהבם כולה ניסד, פוקרי
בלשן רומי פירוש אחר כערך ליכי
(א"ב פ' בלשן יוכי גזח למר):

אמר על הסכלים זה חלנן שעל
הפקוקלות, ונפרשת מונח
הצלמים חלנו סללים חמימה להניח
אם החלנן הסמך לללים, זה חלנן
שבין הפקוקלות.

פקר, *unterbrechen*, פקר, נמעניות (דף י"ח) לל
ליכוי פיקר נהרי יסודאי. מ"ט
עסק דברים.

פקר, *Sich auslassen, losbrechen*,
schwerm sein, פקר, נמלה (דף כ"ה) ממך
האונה שהניח אהרן למטה פקרו
ספיקורות, נמ"ק (דף י"ו)
ומנח לן דאי מתפקר נמליחם
דני דינא, הכי מילי דממונא, אכל
לא פיקרותם צד דקילא מחתא

überseht auch R. Saabias Gaon לענר mit dem arabischen Handhal
(S. Celsius Hierobot. I. p. 481.) weil die Kolosinthe
den Begriff der Bitterkeit und des Giftes zugleich vereinigt. Sars
ch i wird getadelt daß er unter פקעוץ שח'wām me versteht;
ich glaube aber daß er nicht verstanden worden ist. Denn es giebt
eine Art wilder Kufurbite, welche der Kolosinthe am nächsten kommt,
und von den Griechen Σπογγος d. i. שח'wām m. genannt wird;
so wie Plinius deutlich sagt: Cucurbita quoque silvestris in-
venitur, Spongosa Graecis adpellata (XX. 3.)
Das Wort פקעים welches (1 Kön. 6, 18) als Verzierung in der
Baukunst vorkommt, spielt ebenfalls auf die Gestalt der Kufur-
bitten an. Wenn auch in der Chronik (II. 4, 5,) בקרים
statt פקעים gelesen wird; so kommt uns hier unsere eingangsers-
wähnte Etymologie zu Statte, weil בקר und פקר ebenso wie
בקע und פקע durchbrechen, spalten, (plagen) bedeutet.

סדרות (ל"ב לזון סקל זה פקל , א e r s e n a f ,
ימלא פקועות שדה.) (2) פקל , נמירס נמרס שלמים

1.) Der Ausdruck פקעות שדה (2 Kön. 4, 39.) scheint als Nomen collectivum, mehrere Arten wilder Kürbitten oder Kürbisse einzuschließen. Das Stammwort פקע: durchbrechen, springen, platzen, ist für sie hier im Allgemeinen eine Hauptbezeichnung, weil es die Kürbisse besonders unterworfen sind. Dieses veranlaßte, פקעות שדה Cucumeres asiatici zu übersetzen: eine Art wilder Gurken, welche Eselsgurke, Spritzgurke springender Hundstürbis (Memordica Elaterium Liu.) genannt wird. Sie platzt bei der leisesten Berührung, während aus der Oeffnung Saft und Saamen mit Gewalt herausspritzen. Der Hauptstengel aber rankt sich keineswegs, wie die Kürbitten an nahe Gegenstände, nach Art des Weinstocks; und das im Orte stehende גפן שדה (wilder Weinstock) wird durch diese Meinung nicht gerechtfertigt. Auch kommt diese Pflanze in der Misna nicht unter dem Namen פקעות sondern unter ירקית חמר (Oheleth 8, 1) vor, von welcher Maimonides sagt; daß sie arabisch Chate al-himar heiße, welche keine andere als jene Eselsgurke ist. (C. Celsius Hierobot L. p. 394.). Uebereinstimmender ist die Uebersetzung Kolokynthē, besonders in Hinsicht der Etymologie βακκλος ebenso wie פקועה (Knäuel) eine runde Form andeutet, daher auch die LXX dieses Wort durch κολυμη welches auf die kugelförmige Gestalt anspielt, wiedergeben. Kimchi übersetzt daher das fragliche פקעות שדה mit dem arabischen חמר. Rauwolf erzählt; daß die Kolokynthē, am Euphrath in großer Menge wächst, und noch den alten arabischen Namen Handhal führt. Maimonides (Misna Sabb. II. 2.) übersetzt פקועית mit dem Arabischen אל — lam, welches ebenfalls die Kolokynthē bedeutet, und fügt hinzu daß אל — lam hebr. לעצה heiße. Aber der Uebersetzer der Misna, glaubt buchstäblich, daß er darunter Wermuth verstehe, und vergißt daß der Hebräer nicht nur damit ein bitteres, sondern zugleich ein giftiges Kraut ausdrückt. So

בהן חונן ומשלים עד שחגלגל.
באלו כלים פרק י' בכלים (דף
יא) הכדור והפקעת של גמי,
ובפרק י"ז (דף י"ז) הקמת שיעורה
כפקעיות של שחי. בתיגה (דף
י"ב) בשעה שברא הקדוש בריך הוא
את עולמו היה מרחיב וכולך כשחי
פקעיות של שחי, בבראשית רבה
פרשת י' ויכלו כיור ברא הקדוש
ברוך הוא את עולמו? נטל שחי
פקעיות אחת של אש ואחת של אגן,
ופתחן זה בזה ולכן נברא העולם,
ונפרשת י"ב אלה מולדות נטל
פקעיות של גמי, וקשרם כנגד
הפחת, החמילו הכל נכנסין ויוצאין
דרך הפקעת. בחולין (דף קל"ח)
רבי אליעזר אומר כפקעיות
של שחי, בסוף גמרא דנבנא קמא
(דף קס"ו) ולא שירי פקעיות
פי' קיבורא בארמית וסיסא
בלישנא דרבנן ויש אומרים פיקס
בלא עין ע' מובלעת (א"ב מרגום
בבבוק בימים ההם כשנת מפקע
צמגנון ענין סבוב, ואולי לאון
מקרא זה פקעים ופקועות כי עגולים
הם וכן נקרא כדור עשוי מן מטוה
או מן גמי),

פקע, Brechen, brüchen, erschweren

פקעא, פקעא, פקעא

בן פקועה, פקעא, פקעא

י' פקע, פקעא, פקעא

פקע, פקעא, פקעא

גוזרין תענית על כלנוד לכתחילה
בחישי שלא להפקיע את האצרי'
במגלה (דף י"ז) ומה ראו לומר
ברכת האנים בחשיעית? אחר רבי
אלכסנדר בנגד מפקיעי שיערים
דכתיב שבור ארוע. רשע ורע, ודוד
כי אמרה צפרשת תשיני אמרה,
בשנת (דף קמ"ז) ושל גרוגרת
מתיר מפקיע וסחך, בע"ז (דף
כ"א) רבי יעקב חא. בפיקעא
פי' מלאן פקיעה והיא פיקא
כלומר מקיס שנקע בתחבואות של
אדם, פי' אחר בין טבעת לטבעת
גרגרת וכינה פיקעא להדי
פקעא, פי' יניס סדק גלגריענה
גד חנרתה פיקעא עילאס מה
שיש לו בחון ממאס מה שיש לו
בפנים, בן פקועס כנר פירשנו
בערך בן.

פקע, פקע, פקע

פקע, פקע, פקע

פקע, פקע, פקע

פקע, פקע, פקע

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

פקועות, פקועות, פקועות

1) Der Fötus der, nachdem das Vieh geschlachtet worden, in dessen Leib gefunden wird.

יגל חש לו לירח כדס ואלוי הוא
הקירא אשכרו פ בלשון משנה).
פֶּקֶע, נמשכת שביעית בנמרש רבני
מערנא מאימתי מוליחין זבליס
מנינא במחוק, ומירא בנמרש
פקועה, א"ר יוסי הדין פקועה
ד נקע חס, והס מדקים שנקענה
כזהממר יורד מתמלאק מיס ואיין
מחינשין אלס לאחר זמן, על סס
מחוק לו רבני נחל והוא אלמדר
בלשון ישמעאל (א"ב פקע כמו
נקע).

פֶּקֶע, א ש א ב א ב
פקע, מחירין פקיעי עמיר לפכי
נהמה כנר פירטנו בערך כפ. פ"ל
פקיעי עמיר אגודות, פקיעין
נ' אגודות נפקיע. כפין נ' אגודות
נכפ. נכ"ק (דף קי"ז) א"ל אכס
כושע לי פקיע וס. ונכ"מ (דף
נ') רשאי נעל הניח להחיר פקיע
עמיר לפני נהמס כדי אלס מחבל
מן הדומס.

פֶּקֶע, א ש א ב א ב
פקיע, Aute, פקיע, ביומא (דף כ"ג) ולס
עד אלס שלוקס מן הסמוכה נפקיע
מלי פקיע? אמר רב יסודה
מדוורת, פי' פקיע מדוורתא
והיסטרקא והיסבמיןסבל מכוכל
מלי נמקל, כגון הרטועה שבית דין
מכין בה, ופי' הסמוכה נפקיע
הסמוכה לככות בזה הפקיע אמר
אביי הל דמקן נמרק חמס' נקלים
בן בני הסמוכה על הפקיע מאי

פקיע? כנרס. אמר המאמר מ"ל
במלמוד נבלי דיומא משמע שהי'
מטובה על ההלקאה ברטועה וכן פי'
הרמנ"ס נמרק ס' נקלים ע"ג
ונמרש ירושלמי דנקלים אנו שהי'
מזוג סם כפתילות, וכן סחם
מולא סוף פילס ירושלמי שהנכס בערך
שלסריו, וסס אס זה (בן בני)
שנמנע על הפתילות? —

פֶּקֶע, Aagen, פקיע, ביומא (דף כ"ג) ונמכה
סס א ש א ב א ב
פקע, נכמס (דף כ"ג) ונמכה
(דף כ"ג) מכלאי מנכמי כבכמיס
ומהמייכוכן ספקיעין כהן היו
מדליקין, ירושלמי נמכה מכלאי
מנכמי כהן גדול היו מדליקין נרות
שנכמיס, מכלאי מנכמי כהן כדעס
היו מדליקין נרות שנמק. כמיב
לבעלות כר סמיד שיערו לוטר חין
לך דנר עושה שלהבת אלס פכטיס
בלבד סכו מפקיעין? מרגמה
רבי סני מפסילין. נמרק אחרק
נפילס ירושלמי רבי יוסי על לכמרס
נעס מקסאל לון פרנסין ולס קנלין
עליהון על ואמר קוטיהון בן בני
על הפקיע, וסס אס זה שנמנעס
על סכמילות זכס לכמנוח עס גדולי
הדור, אסס סלסס ממוכין על חיו
נפשות לס כל שכן.

פֶּקֶע, Aute, פקיע, ביומא (דף כ"ג) ולס
עד אלס שלוקס מן הסמוכה נפקיע
מלי פקיע? אמר רב יסודה
מדוורת, פי' פקיע מדוורתא
והיסטרקא והיסבמיןסבל מכוכל
מלי נמקל, כגון הרטועה שבית דין
מכין בה, ופי' הסמוכה נפקיע
הסמוכה לככות בזה הפקיע אמר
אביי הל דמקן נמרק חמס' נקלים
בן בני הסמוכה על הפקיע מאי

א ב f a l l e n , פֶּקֶם ,
(ber Stille, Saare, Welle,)

פֶּקֶם, בריש מעצרות (דף ס"א)
הקשואין והדלועין משיפסו,
ואם אינו מפקם משיעמיד ערמה
וה המענה, בנמרץ בבילה (דף ג')

וגנ"מ (דף ס"ח) מתיב מר אטרא
איזבו גורקן למעאר? בקשואין
והדלועין משיפסו או למר רבי
אשי משיטל פיקם שלכן מאי לאו
משיפסו בשרה? לא משיפסו
בבית, מ' הקישואין והדלועין
משיפסו השער כלומם זהם
כמו כולל כשכן קטנים ובשמתגדלין
כוצר ואותה כשירה כקדחת פקום.

פֶּקֶם, א ב ש ו א ש ו א ש ו א
פֶּקֶם, בעל פסיקם מ"א בעל
פסיקן וכבר פירשנו בערך כה.

פֶּקֶם, (Name eines Thurses)
פֶּקֶם, ממגדל סכנאל מרנוכ
ממגדל פקום וכן מגדל סכנאל
בזכריה.

פֶּקֶסן, (א ב ש ז א)
פֶּקֶסן, בעבודת (דף ג') רב
ילתק זון הכהו מאני דפקיס כח
מלכו מיש אחמיכו בשמש פקעו
פירוש כלים עשין מאדמס ומלמיני
בקר.

פֶּקֶסן, (1. אמר. אשכרוע. ש.)
פֶּקֶסן, בנראשית רנח מרשח ט"ו
וישעמאשור פקסו כין לשה כקר'
שמו מאד? שמו מאד מכל
מיני ארא' וכן יאנו גילמדנו מרשח
ויקחו לי מרומס (א"ב פ') בלשון
יוני מין עץ ארו אשר עלסו לא

פוקלטון פלקסון פי' בלשון
יוני רקמס מענה חושב.

פֶּקֶם, Bäumen, Obst anlegen
פֶּקֶם, בילמד' ויש ס' דגר בפי
בלעס, מקע בפיו ופקמו. ויקר
אלהים אל בלעס ויש דגר בפיו,
היה פוקס את פי כאל' שנותן
כליכום בפי סנהמה ופוקמס.

פֶּקֶם, Schminke, Fucus
פֶּקֶם, Fucus Schminke,
Fucus Schminke,
פֶּקֶם, בשבת (דף ל"ד) וכן
הגדלת וכן הפוקמס (בנמרץ)
גודלת ופוקמס מאס בוכה ויש
(דף ס"ד) וקנים הראשונים אמרו
שלא תכחול ואלא תפקום. בשרק
קמא בשקין (דף ט') מנו רבן
אלו תשיטי נשים כותלת ופוקמס
וכ'. ב"ק (דף כ') ובבבבבב
(דף ד') מי שמת חמיו או חמומו
אינו רשאי לכוף את אשמו להיות
כותלת ופוקמס פירו' פוקמס
מחלקת שערך לכאן ולכאן (א"ב
פי' בלשון יוני ורומי מין עשב או
פס צו מלדימין ומייכין הנשים את
פניהם ומה ענין כותלת ופוקמס'
גם פקם בלשון יוני ורומי מקק
פער בשרק ופממור' ומענין זה
גודלת ופוקמס).

פֶּקֶם, Den Mund aufperren
פֶּקֶם, בשבת (דף קכ"ה) איזבו
היה המראה ואיזה היה הלעטה
המראה מרביבם ופוקמס את פיה
ומאכיל כרשינן ומיס בנת אהת פי'
שמה את פיה כנן פוקמס.

פקח, Deffenen, wegſchaffen, befreien.
 פקח, בפסחים (דף ל"א) חין
 מן המפקח בגל, נראש השנה
 (דף ל"ב) שופר של ראש השנה
 אין מפקחין עליו את הגל, בכל
 המטלטלין. מרן י"ו באהילות (דף
 ל"ה) סמפקס בגל אינו אוכל
 גרעו. גשם (דף קל"א) מניין
 לפיקוח נפש שדוחה את השנה?
 נחשפסם שנה צפרק אין עוקרין
 אחרוני יומי מנין לפיקוח נפש
 וכו', נחמדות (דף ה') אמר ר'
 יוחנן מפקחין פיקוח נפש
 גשם. נספסרין (דף ע"ב) לא
 ננכה אלל לפקח עליו את הגל
 ושנה. עת להשליך אבנים מרגום
 עין נסיר לפקחא דגור אבנין.
 פקח, אף על פי שז' ע"ז ע"ז
 פקח, נכ"מ (דף מ') לוקח מקבל
 עליו לגומלה שמרים בלא פקטים
 מ' שכן עכור שהוא למעלה מן
 השמרים, אך שמריה תרגום נדס
 דודיע' ופקטייהא (א"כ פי'
 ימי שכן או יין מעובר).

פקחן, Werfen, auswerfen.
 פקחן, מר' שורו עברולא יגעל
 מרים מבטין גלא יפקחו הניאו
 נערך שפקחו.

פקח, פקח, אף על פי שז' ע"ז ע"ז
 פקח, צפרק קסא נטעשכות (דף
 ס"ב) בגללים משיפקל ואם אינו
 מפקל משימיר עריסה, צפרק
 גני צעוקלין (דף ע"ו) החמיל
 לצרק באגוזין ולפקל בגללים אינו
 מינור. פירוש פשיפקל משימיר

הקלפים מעליהן ולפקל ולקלף
 אחד הוא, ויש ספרשין מפקיעין
 עלין שלהן ביחד מאה או מאתים
 וכדאשם פלויין למטה ומולין אותן
 ליבש.

פקל, S, o, l, a, x, q.
 Sündel, Saumwolle.
 פקל, נכדה (דף י"ו) מלן גני
 פקולין דבהמא פל' פקולין
 פשחן נקי כלומר מי רולה לקנות
 פקולין לצורך צדיקת חשמים
 כהמא הייכותא מיש בלשון נקיס
 כדכתיב כי אם הלאם אשר הוא
 אוכל (א"כ מר' ירושלמי והפסחה
 גבעול וכחבא ענד פוקלין פידוש
 בלשון ימי אגודה ואולי מענין זה
 בערך שקדם).

פקל, Die Dede non Fett.
 דאס א' פ'ט ע"ז, ננראשית רבה פדש ע"ט
 למה נקרא שמו גיד הכנה? שנה
 את מקומו, רבי הונא אמר כדא
 פקוק לתא דגידא שריא וישראל
 קדושים נהגו צו איסור, פידוש
 כדאמרינן וקכווקכות שלו מיפד
 אסירן מדרבנן.

פיקוילה, x, s, l, a, q, u, t.
 פיקוילה, בילה דירושלמי פקא
 צמרס אפרת, רוחא פיקוילה על
 קדליה פל' בלשון יומי מלכפת וסרין
 של ראש.

פוקרטון, (פלרטון Siehe)
 פוקרטון, ריש איכה רבתי
 ואלבשך רקמס מרגום עקלם

הקדחת? מן הקדקוד השופע לאחוריו ועד פקס של לואר פירוש עלם סילא מאחורי הלוטר (א"ב תר' וחברת פקתו וחברת פקתיה) בנכורות (דף מ"ה) פיקס יולא מוגדלו. פי' כמין חמיבת גזר יולא מוגדלו, בנכונע פרק כ"א בכלים (דף י"ט) סנוע בפיקא עד שלא פירעה טמא פי' פיקס בלשון ישמעאל כללם ובלעז דרטי"לו (vericulus) עד שלא פירעה קודם יתירכה, בכל כלי בעלי בתים פרק י"ז בכלים (דף כ"ג) כודות יין ושמן שיעורן כפיקס גדולא שלסן. בסוף פרה כוז של רובן לא יזה לא על הכוז ולא על הפיקה, עור של עריסה שהוא מחובר לפיקות חיבור. בכלי מחכות פרק י"א בכלים (דף י"ב) פיקא של מחכת רבי עקיבא טמא. בנכורות (דף כ"ב) מן הכס בנכומא פרק ז' באכילות (דף ל') אן לנפלים כחיתא הקבר עד שיעילו ראש כפיקא מאיכ פיקא? אמר רב הונא אמר רב כפיקא של אמר אמר רבי יוחנן ג' פיקות שמעתי אחת של שתי, כי אחת רבין פירשה של אשה כשל שתי, של צהמה כשל ערב. גוש הנא מנית הפרס ומארן העמים שיעורו כפיקא גדולה של סקאין סכא בתיסס כמרנזין, וישנו בגד העליק של מגופת הסנית הלחמים, פי' פיקה הוא כמו כדור כאשר פירשתי בערך פי בוש ואותו שיעור לעזות השמי קטן

ופיקא של סקאין גדולה. סכולן שמוטי הסק ענין ולריבין יותר כוזר וארץ העמים כנים סמס דמי ובין דשיעורו כפיקא גדולה חיישינן שמא יש צאוחו עמר עלם כשעורה פי' הלחמים שיעורן ביקוס הכקרא צית לחס ואותו שיעיר בלר העליק של מגופת הסנית הקבר של מעלה (א"ב פי' כמו פקעס ואות עין מונעלת וענין המלה כדור). פקד, Unterfassen, beifassen פקד, בריש עריות (דף ב') ובניש כדס (דף ב') סלל לומר פפקידה לפקידה פי' בדיקה כל דבר שנגע בו מן הסעס ראשונה טמא אפילו סימס סרנס. בפרק שמנה בעריות (דף ט') ובפיק חמשה צנעים (דף ל"ט) שער פקודה, עקניה בן מהלאל טמא סינכו שער פקודה? מי שהיתה לו צהרת ובה שער לבן והלכס סנהרת והנית שיער לבן במקומו וחרה וכו' מאמתי נאמס פוחת בלדס? סענת פקידה פירוש שפפקדס מנעלה, שאין סוולר כוזר אלא לסוף ארבעים יום, וכחיד ופקודתך שמה רוסי, והרוס א נאמה, ומענת פקידס רוס אומר את הנוף, עין בעד ילד ונערך כשס.

פקדון, Peraus damit פקדון, נב"ר בריש ויגאליו, לסו שמיס פקדון לא פיקדון. פי' סמלה סלמדת להועיל שחוליו סביח ותנרת מן הפקדונות.

לנגדו לכלחם כנגדו לכבש, וזו
הגאון היא עת שכרותו של אדם,
דבי חנוכה סנר לכבש בשינה כדי
להעבירו ולספיגו טפי עדיף,
ורבי יוחנן אמר חיישינן שמא ישחק
בשינה וימנע מן המילה, אלא
לגלותו כדי להתעסק בדרך וכיולא
זו כדי להספיגו ואחר כך יתחיל
טפי עדיף.

פק, *Betrachtläufigen, sich entschlagen*,
aufflösen, geringfügig ätzen,
פק, נמוכה (דף מ"ג) אי הכי
כל יומא כמי לירחו אותן לפקדוקי
בלולב, נברכות (דף י"ט) ובעריות
(דף ז') את מי גידו את אלעזר
בן חנוך שפיקפק בנטיילת ידים.
בעבודה (דף ל"ה) גזירה חדשה
היא ואין מפקפקין בה. ביבמות
(דף ס"ג) כיון שנאזא אשה עונותיו
מתפקפקין שנאמר מלא אשה
מלא טוב ויפק רלון מ"ה. נבראשי
רבה פירשט"ס לפי שהיו מחוקקת
גידו איבן כתאשז ויקרא ילחק אל
יעקב וינרך אותו וגו', ונפרשת
ע"ט לפי שהיו מפקפקות גידו
איבן כתאשז כאן אחי יהי לך אשר
לך, פי' כולן קרובי עמיין כן עמיין
ולזול הימר ושיבור.

פקא, *Falschäpfchen, Spinnwirtel*,
(*anten an der Spinne*)
פקא, בחולין (דף קל"ד) עד
פיקא של נרגרם, פי' היא הטבעת
הגדולה, ובה נחמקס פירק' בננעים
(דף מ"ג) איזהו זקן? מפרק של
לחיועד פיקא של נרגרם, איזהו

פק, *seefess*,
aufmachen, auflösen,
פק, נברכות (דף כ"ט) עד
פיקא וכל חוליות שנאדרם
פי' פיקא ואלחסי פיקא דקייא'
לן פיקא פתימכ כדגרמיין פקק
סלון. ופק פוק פתימכ כדגרמיין
בסוכה (דף י"א) מפקפק ונוטל
אחד מבינתיים וכאבדור אדם ובוכף
קומחו מתמחות חוליות וברכות כי
מתמחות החוליות מבחין מאחוריו
ושמתחות מבסכים ודוגמא לדבר
קדרי אלבעות.

פק, *seesatz*,
herausgeben, herausgehen
פק, נקדושין (דף ל"ט) פה
פסיק מרגליות ילחק עפר? פי'
שהולא לאור טעמי תורה הן יקרים
מפנימים, נברכות (דף מ"ה) פוק
קח מה עטא דצר. בויקרא רבה
וכי ימוך סמך למרשח חלמי ותפק
לרעב כפך אחר ריש לקיש אין לך
לימן לו, נחמה דבררים אמור לו
חלא כפשיעליך אלת לי מה לימן לך.

פק, *seesatz*,
פק, בעירונין (דף ס"ג) כל
הספיק מן נשעת גאון סוגרין
וחותמין לרות בעדן, פי' כל המעביר
ושכסה ילרו נשעת גאון כלומר נעת
שמחנך עליו, טומן אותו אלא יתאבד
פוגרין וחותמין לרות בעדן, ולסון
פסיק, בלפיק נחלים יעברי,
ורבי יוחנן אמר כל שאין מפיק
לחמר כלומר כל שאינו מעביר
ומכסס אלא מגלה ומסיק מן

לכאן ולכאן מירושם מ פ פ פ כמו
מ פ פ פ

ungewiss, unzeitig, פצעל

כ' ע'ל, בשנת (דף מ"ה),
ונבילה (דף מ') בעל מביה רבי
שמעון ברבי מר' פ' ע'ל י' תמרס
לר' שמעון מה? פי' בתשובה פ' ג'
תמרס שהכניסן מירוש ונמחקו יפס
יפס, ועדיין לא נשלו ולא נעשו
חמרים, פ' ע'ל י' אותן אחד אחד
לשים במכין ומעלין אותן לגג ליבן
ומייבן ומכניסן לקיום, ומביא
לן דכיון דסעלן לגג לייבני שקליטון
מדעתיה, ואפריכן אין מוקדם לרבי
שמעון אלא גזירות ולימוקין בלבד.

פצתא , 0 0 0 0

כ ז ח ט, חתום על ג ו ד ל
הדריקים על פ י ל ח ט דריקים כמו
פייס.

Verstopfen, verschließen, פִּתּוּק

פ'ק, בשבת (דף קכ"ה) רבי אישור
אומר פ'קק העלוק וכולי פי' פ'קק
בגזק מן סך מבגד. ומזולמו העשוי
לפחוס הסלק, בפרק במה נסמה
(בגמרס חומר) פ'קק לה זג
בזוהרה פי' שלא מוליד קול. בשבת
(דף כ"ט) ובכלים פרק כ"ט (דף
כ"ד) פחות מג' על ג' שהמקיני
לפ'קק בו המרסן, פי' הסדרן
סלול כדי ליבנם בו האש בכולו
בדישקס ויש בו בקנים ללאט העשן
מכן ויש לכן מטליות של בגד מוכני'
לפחוס ולפ'קק בכך אט הנקבים
תל למכה טפמי שקר תרגום
תתפ'קקן טבוותי שיקרל.

לה פליטין מי' גאון לסייס,
במחנות (דף ל"ב) בית שטין לו
אלא פליס אחד, רבי מאיר
מקייב במחנה וחכמים פוערין, מאי
טעמא דרבנן? דכתיב מחנות ורבי
מאיר מאי טעמא וכו'. ברשין
הדברים כי הללס והמחנות והנשרי'
בשניל כן נקראו פליטין בשניל
שטן משון ומיושרין.

עֲלָגֵנּוּ

spalten, zerquetschen

פ'לע, 'צפרק אחרון במרומה (דף
ב"ט) פ'לועי חולין עם שלמי
תרומה, נשנה (דף קב"ז) נוטל
אדם קידנם לפ'לע צו אגוזין רבי
יאודה אמר פ'לוע צכלל דישה,
צינמות (דף ע"ה) אי זה הוא
פ'לוע דכא? (גמרא) אמר רבא
סיינו דקרינן פ'לוע ולא קרינן
פ'לוע פי' פ'לוע צידי שמים,
אבל פ'לוע כמו פ'רוע כדכתיב
כי פרעה אהרן וכו' וכו' שגעה
צידי אדם זה פ'רוע רבינו חננאל
ויצקע עלי עולה מ"י ופ'לע
קליין לעלמא (א"ב) אן תרגום זה
בנוסחאות דידן).

ע ו ן מ א נ ר ע נ , ע צ פ

ſich hin und her b e w e g e n

פ'לע, צימסא (דף כ"ט) מימור
אל חסד מ'פ'לע לכאן ולכאן, מ'ס
איינלע א קרניס מ'פ'ול'ות לכאן
ולכאן כך שער מ'פ'לע לכאן ולכאן
ובימסא (דף ל"ח) לא סיר יודעי
לבעלות ע'זן כמותן שפ'ללו מתמר
ועולב במק'ל וס'ללו מ'פ'לע

פצוליות, (בצל e t e e)

פזוליס, ירושלמי מסכת יוס טוב

פ' כמניח כדי יין צלילין פזוליס

כוס עוברת פירש המפרש בצללים.

פצים, Spalten, Brechen

פצים, Seite, Blatt, spalte

פלים, בשבת (דף פ"ב) חרם כדי

לימן בין פלים לקנרו, פירוש

במשכנות אלו שמשכרין מקורות

לעשות דלמות ולוחות וכמרים ונוחמן

חרם בין הכשרי' כדי שיכנס נפח פרוח,

וייבא מפני שלחין סן ומכין שפלים

לשן סדק וקרע? דבתי' הרעשת

ארץ פלמס, וקרע לו חלוני

תרגומו ופלים ליה שרביין, ויש

לפרש עוד ששם הלחי והחווה

פזימס בליטא דרננן, ויהי בקר'

יהודי שלש דלמות וארבעה תרגומו

חלמ פלים, בשבת (דף קט"ו)

ובב"ב (דף י"ב) בית סחוס יש

לו ארבע אמות פדן את פלימיו

אין לו ד' אמות קנר סחוס אינו

מטמא כל כביבו, פי' אלו הפלימין

דהזוחפין שאי לרדי הפתח לפי

שכשקדעין נכותל כדי לעשות פתח

משין הבנין משני גדרין וסאוי ההוא

נקרא פלים, כאשר פירשנו במר'

וקרע לו חלוני וכשמשלקין הפתח

לגמרי ומבקשין למחמו, פורלין אופו

סאוי ועושין לדי הפתח אננים

מדורגות כגון לולין וטעלות כדי

לחבר הבניין ולא עדע שהיה בבאן

פתח, לטיכך אס כרץ פלימיו

סילק רשותו לגמרי, בסוכה (דף

י"ד) מיכך על גבי סבדרה שיש

מס ולספיקים ולגיוסות תרגומו
לפזיריט ולחיליט.

פצח, fletzen, fletzen

פצח, פזלריו סחוס תרגומו

פלחופי חנרס (א"ב חר' ובתי

כחלרים ובתי פלחופי).

פצח, fletzen, fletzen

פצח, פלחופי עיכא כנר פירשנו

נערך סבל.

פצח, fletzen, fletzen

פצח, פחוס לח עלי אור תרגומו

כשחין פלים, ברודים אמונים חר'

פלימין קעמכין, עקודים נקודים

וברודים תרגומו רגולין כסורין

ופלימין.

פצמלין, (פסמלין e t e e)

פצמלין, פדרש שמות רבה וימן

אל טש ככלותו אומר לו בנו איני

מבקש אלא מן הפכטלין שחמד

פיו פי' בלשן רומיי מין פת קטן:

וכנר הוצא נערך אפצמלין.

פצל, schneiden, trennen, theilen

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

פצל, Zerschneiden, Zerschneiden

אשר נבאלה אנטיהוס הרשע הנקדש
אפיפניוס פי' בלשון יוני גדול
(ומהודר).

פץ, *besetzen, füttern*

(נפץ טעם גפם *besetzen*)

פץ, נשנה (דף ע"ג) אמרו הגווא
את הלמר המלכנו והמכפלו
ספר אחר והמכפלו וכבר פירשנו
גערך כפס, ונגמרא (דף ע"ג)
דש סנא דש והמכפץ והמכפס
בולן מלככה אסת הן, פירו' גאון
המכפץ את האוכל מן עפרוריתו
סייע משום דש, וכן המכפס
מולל שגולי'. ביומא (דף כ')

אחנת לים פון עמריה, פי' פעם
אחת נשכר עני בן טובים אלל בעל
הבית שלא היה מכירו, מתן לו למר
לכפלו וכעלב הנשכר שהגיע לו
הפסיתת והרגיש בעל הבית, ואמר
לו הניחו, והשיב לו מאחר שנשכר
הנח לכפץ הלמר, נכ"ב (דף
כ"ו) רבי מריון ברבי דרבינן נפלי
בחכא הוו, נכדס (דף ס"ו) אמר
שמואל זו ממלס דס וכופלת
ואין לה תקנס, ומפורש בירושלמי
מתן אמרי נמעסכ עד זאוקן שהיו
טחטיין שכנת זרע שלכן, נכדס
(דף ל"ט) פיינו דאמרי אנאי
בון מלחא ודאי לכלבס כלומר אס
יבור המלס לא יכלת אלס לבלב,

וימץ טל מן הניחא מרגמו וזכץ
טלא מן נחאל, הסכערי מעכר
מרגמו איתכפלי מעכרא.
הליגני כליריק מרגמו כפכני
כמ. רקן.

פץ, *Eröffnen, leiten, führen*

פץ, בפסחים (דף ק"ט) ואי
פלא מאי תקנתיה כפתס בלא,
נענודה (דף י"ז) ר' חנינא בר'
יונחן הוו קאולי צאורחא מטואכחו
חרי דרכי, חד פלי לפתחא
דאלילים וחד פלי לפתחא דאונות
פי' לשון הליכה (א"כ מרגמו פתוח
מלשון יפלה פיסו).

פץ, *besetzen, zetteln*

פץ, נכ"ב (דף ס"ה) בר ישראל דזין
סמרא לחבר' וקא אפי גוי ואנים
ליס מיני', דינא סא דמפלי
ליס מיניה, נכסונות (דף ל"ט) אי
אחים אמייה מערערס לא מפילכא
לך, להליך מדרך רצ מרגמו
דמספלי מן אורחא דישא, להליך
מא' זרס דמספלי מן אחת
תלויחא וכן פלגי וסגילמי הפולה
את דוד עכדו.

פץ, *Atana, Sch, Sumpf*

פלד, גבים גבים מרגמו
פלידין פלידין, ועלס על כל
אפיקיו מרגמו פלידוס י,
ולחאף מים מגבאי פלגיס יגלי

(חמרת) *sey, so wie sie auch jetzt noch den ursprünglichen Namen
Phamath führt. Vom Antiochus Epiphanius, der sie wieder
hergestellt haben soll, erhielt sie den Namen Epiphania.*

פפירהא, P a p a
(פ א פ א)
פפירותא, בערונזן (דף פ"ב)
מרחי ריכחא נכר פפירותא פ"י
טקוס ידוע.

פפיליון, pavillon, Papilio
פפיליון, בעסקא וויי ציוס
כלותאין כנודה אל בתי שאהא
שדכר עמם במדכסא, אלס עשו
לס פפיליון יאהא מדכר עמם
מחוק פפיליון, פירוש פה ל
צילמדנו סמפס לי סנו עושין לך
פפיליוכין ואין אדם רואה
אוחך (א"ב פ"י בלשון רומיי אס ל).

פפולסמון, (אפולסמון. ט.)
פפולסמון, בנראשית רנה פרש'
ל"ד קמון וספולסמון, ונפרשת
ל"ס וירח ה', סלס ללוחית של
פפולסמון, והלך לריחא, ונפרשת
מ' למס פיה אצינו אברהם דומה
לללוחית של פפולסמון? פירוש
מוד אדם מחבסם צו וריחו נודף
עליו מרחוק הרבה, וכך פ"י אברהם
שמעו בכל הארצות מאכיל ומשקה
ומלוה ומסנה וכו' (א"ב עיין ערך
אפולסמון).

פיפנא, E p i p h a n i a
(E p i p h a n i a)
פיפנא, בנראשית רנה פרשת
ל"ה סממתי פיפניא א"ב
בלשון יוני אפיפניא אס עיר

אופופי ישראל לא עללה לנתיא,
מירוש בלשון יוני פופי אללים,
אופופי לשון אנוסה האללים
והיו אומרים היונים כי אס
אלקי בעברים ומעם טעומם הוא
בי אסי יוני בראותו כסוד אס כמיוחד
קרא אהו פופי נקסנו כי היו
האומות יוניות כי לורה אום ה"א
אזורים דומה לפ"א יוניות וכתיבתם
מכר שחל לנך ימין.

פפיר, papier, παπυρος
פפיר, בכל כלי צעלי בתיס פ'
י" בבלים (דף י"ז) סיפירות
שעשה להם קנים ממטה למעלה
לחיווק טהורה, בנראשית רנה פר'
ל"ס ואם חל" מות ר' הונא אמר
מקום שהיה שמו חל" מות, שהן
אובלין כרישין ולבש' פפיר פ'
ענן שהוא בלשון ערבי פפיר, והוא
כח סל"א ועושין ממנו קליפין,
והיו לובשין אותן בני חל" מות, וי"א
פפיר פ' מין אילנות כמו
אפיפירותם בכלאים שזרענו
בערך א', פ' פפירות דכלים
כלי אפשה מעלי פפיר והוא
כסין קופס גדולה בעשה כמעשה
בגדים וזככה אליה מקבלת טבואה
אלס בגן פפוחין ואנבים ורמונים
(א"ב פ"י בלשון יוני ורומיי מין
ענן גדל ציחור מלרים, וממנו היו
עושים גליונים לכחוב).

1) Eine Stadt in Syrien, die nach dem Zeugnisse des Josephus
und des Abulfeda, der daselbst Fürst war, einerlei mit Chama

שמלאכתו בנסת בגון לורף ומוכר
מנקש יותר אס יתנעל.

פעל, (מ ד ל . e . l . e . e) **פעל**,
פעל, בנראשית רבס פראס ס"ט
ויחלס והנס סולס סזיל סב פועל
דאבנד ס"ל מרלס וכבר פירשנו
בערך מרל סזני.

פעם, (a . l . e . g . e . n, a . l . e . g . e . n) **פעם**,
פעס, בנראשית רבס פראס ל'
סכס אר וחס פעס ולסל וחס פעס
כאן פחרון צעל מיכיס ולסל חלמל
וסחרונל, כאן ע"י שחל סמוך
לכר וחס פעס ולסל ע"י שחיס
ססערס וחס פעס.

פעם, (a . l . e . g . e . n, a . l . e . g . e . n) **פעם**,
פעס, בפוסה (דף ט') לפערס
במסנס דן מלמד שחיסל שכיכ
סקזקסל לסני כוג כתיב סכס
לפעס וכתיב ססס פעס
ורמן.

פעפועין, (e . l . e . e . l . e . e) **פעפועין**,
פעפועין, בערונק (דף כ"ה)
סערני בפעפועין וכסללגות
ירושלמי בסוף פיאס פעפועין
כן קקולי וס בן מליקות (א"ב)
עין ערך קקל).

פער, (a . l . e . g . e . n, a . l . e . g . e . n) **פער**,
פער, בפסדרין (דף ס') ספוער
עלמו לבעל פער א סיס ענדוס:
(נמר') דאע"ג דקס מיכין לבזוי.
פוסר, (a . l . e . g . e . n, a . l . e . g . e . n) **פוסר**,
פופי, ירושלמי פקס סזיל מרסיס

וממכר מסכר במעלעלן פירוש
מיכוקוס.

פעל, (a . l . e . g . e . n, a . l . e . g . e . n) **פעל**,
פעל, ביוסל (דף ל"ה) כל פעל
ה' למעכו פי' פעל ס' ונתן קסמס
לס יותר מוס למעכו, כדי
אלס חסל סמלספס אלס במי שחול
ספן, פי' זס של ר' סכנל ז'ל.
פועל בבניסמו סוכל מלז, ככר
פערסו בערך כס, פ"ל בבניסמו
סוכל מלז מסכנס בבקר סמלסכס
ברסמו סול ויכול לסקר סלכס
במלסכמו ביחלסמו מל צעל סכיס
כלומר ברסוס צעל סכיס חול ויכול
לסחסיכו כמו שרולס, חרס ססמס
יחספון סקיס וסדר ילל סרס
לפעלו סלמל דיכול לסססר עך
זריס ססמס ולענדוס עדי ערב
עד סססר. בנ"מ (דף ס"ח) סמר
סניי לפועל צעל של סוסמל סלכ'
דבטיל מיכס, פי' כגון חייס ססופר
כל כגד כספס ועס סאין בידו מלסכס
לעסמ, סלל יוסב וצטל חוסר כגד
צנ' שלסי כספס כוסן לו ב' שלסי כספס
בכרו וסלקו בריוס, בנ"מ (דף לל)
סלל כוסן לו סכרו כפועל צעל
סל סוסמל סלסכס דבטל מיכס, פי'
כגון סרס שחול סספס וסנל סמלסכמו
בכר סס. יסמר לו סרס מס ססן
לך סססנעל סמלסכמך וספ עמי
סיכו מנקס ממנו סלל סכר מועט
בענדור סמלסכמו ככרס, סלל מי

1) Wenn Hörter, rufen erstaunte und forniige Menschen: ω ποτε
(hey den Göttern!) aus.

פ' בלשון ימי כלי כמין גביע דחב
או ידע).

פסיקיא, *F a a c i a*

Sinbe, Suet, Sinbel

פסיקיא, גזנת (דף ק"ג)

ונפסקים (דף י"ט) כורך עליו

טברא או פסקיא, חוטי סגכה

של פסקיא צורך סגכה ספורא

וחסא תגורא נקפא מר' ואתרא דכוון

למרח פסיקיא (ס"ג פ' שלשון

רומי סין בגד ארוך ובר צו מעטפים

כילדים וקווארים בתי טוקים שלא

ידדו וכן נקרא אזור ותגורא דחבה).

פסקוליה, *Schubfach, Kasse*

פסקוליה, ירושלמי דפיקא כרך

אילו דברים צעו מופק לים

בפסקוליה אחרים פ' בלשון

ימי אמתות וכיסי עור.

פסחא, *S*

פסחא, ירושלמי דפסקים פרוק

אלו דברים כרין דאכול חונן

ונרעמיה למיכל קימר לייך סנצרא

פסחא פ' לאס שלשן פסחא.

פסחא, *S i a t t e*

פסחא, גיטין (דף כ"ח) כמה

ארחיקא סדוכאס כלן? אחר לים

אינגר כוסאס ופלגא פרא דר"י

דף.

פסתיין, *S a t t e t e*

פסתיין, מדרש קהלת פסקאמה

בויקרא דבא דריא אלא תהיה ב'

פסקים במכנא בלרא ולס הים

בסן כדי סמר ויטפלו בינעיה ואלו

סן וכייאמרו אליכס, ואבירו בויקרא

דבא וכי ימוך אסיד פראת סופ

וקיים כשייתס בלראכס ולס פיייתס

עוהים פסקאות פסקאות

ללללי' כס"ד ופסקי אחרגליך

ונו' (ס"ג וענין קרוז לוס מרגוס

מפסקי אסא סרלס דבא דינך

פסקא ותר' או סרון או פסיק

וטוא פלשן פסק פלכס): פסק

בקוף כמו פסק גנ"ל.

פסק, *Schüssel, Piscina*

פסק, בריא גמרל דמשקין (דף

ג') פפסיקות והנריכות סרל

מילמא היא (ס"ג במדרש קהלס

סמקל עשימי לי ברכות מים

פסקים פ' בלשון רומי ברכות

מים ובמרט אס דגים אס באופע).

פסקטר, *(ש"ה ז א ש ש)*

פסקטר, צסיף ערובין (דף ק"ד)

כופין עליו פסקטר. ועשי

סירות יו מרגוס וחעניד

פסקטרות פ' כמין כסיפות

של נקמא. במיד גזנת (דף ל"ג)

כופה עליו פסקטר בלי גדול

מחיק לסך. נסיפת בריא לו לא

מבכה אף נחשעות ומה פיו עושין

לכ? כופין עליה פסקטר (ס"ג

1) *ψευδαῖς*, ein großes Gefäß, welches bey Gastmahlen, mit Wasser gefüllt, auf dem Tische stand, um den Wein darin zu kühlen; auch ein Trinkelgeschütz.

(א"צ מ' בלשן יוני סבני הלחוק
והקויבא עלמס ועל שמש נקראו כן
סבניס מרובצות ואבני גזית שהן
בקויבא).

פסח, ז א ז ס ז
פסח, דק יא בנעיס (דק
מ"ג) קיטא שיג זה פסח סין פי'
הקד שיג זו גווי לביעה. פי' אחר
אנו קטנות בחוסם על הטבעת
וולגין כסם חלרותיכן צארץ ישראל
וכדומה להן לענין צדד שיג עליו
הקד דיעי דקייטי.

פסח, ח א ב ג ד ה ו ז ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
פסח, אבני גזית חרותו אבן
פסיקס.

Abschreiben , pausieren , כִּתְּבָה , פָּאזירען ,
 auf's reu , entschreiben , אויפ'ס רעו , ענטשײבן ,
 פסק , נכחנות (דף כ"ב) לא
 פסקים . ולא מר . פסקים ,
 מ' לא רב יוסף ולא רנא בר אבא
 אכלו עד יום הכפורים סעודה
 פסקים , בקולין (דף כ"ב)
 ואי מחיים פסקית , מ' אס הכה
 הנחה בשמה לא מראשה ועד אנה
 ולא מאנה ועד ראשה , לאורכם
 של נהמה , אלא לראשנה של בשמים ,
 עושר בלדה ושכח באמלעה , וזו
 היא מכ פסקית , בפרק י"א
 נגעים (דף מ"ג) ביתם פסקיות
 אינה מעמאס נגעים , ר' יהודה
 אומר אפי' פסקית אחת וקשרם
 אינה מעמאס נגעים פי' אחיכות ,
 צ"ח (דף י"ח) ונקדוין (דף
 מ') ונכחנות (דף ק"ב) מאי לאו
 ארדוין טעם לא שטרי פסקית

פסיפון, בפסקא ותאמר ליון
 אמר רבי תנחומא פסיפון אינו
 ענדין ואנא ענדית, אינו ענדין
 וענדי ואנא ענדית ועונותיה מירוש
 השבון לשון רומי פסיפון
 (א"כ גם בלשון יוני מירוש גזר דין
 כי בנית דין של יונים היו אנבים
 קטנו' נקראות פסיפון והמקייבי'
 סיו מעיליסא בן שחורס והמזכים
 אבן לזכה לקלפי או לפעמים
 היו המקייבים כותבים אות פ"צ
 במסופם כי היא אות ראשונה בתענה
 הנעום שעכנה מיתה ובמדרש
 ליכה בפסקא ולא זכר והתוית חיו
 רבנן אמרי כפיטא בפספס זו
 היא גרסא נכונה).

פספס, *Bermalmen, erweichen*
 פספס, בסוף שנת (דף קכ"ה)
 מפספסין את הביטוס פירוש
 מפרכין כעין פתו' לרבע לכו'
 כוס לאבילה כמו כל ידות האבליק
 שנסמן בגורן, כויר סופף ומפספס
 עיין בערך פספס. במגלת ליכה
 ליכה יעיב רבנן אמרי קפיכה
 פספסן.

פספס, *Stein im Brettspiel, Würfel*
 פספס, במסכתין (דף כ"ה)
 כגון המשחק בפספסין מאמתי
 קורטס מטיגרו את פסיפס יסן
 פי' לוקוח טלויירים שזוקקין עליהן

פי' אחד בערך א"מ. ירושלמי שטר
 פספס הוא זה לשון יון אטונה
 פיסטים סרולה שמברית נכסיה
 מבעלם כיכר היא עושה? כותבת
 שטר פספס לאחד פי' שפיוסה
 לאדם אחר הרינו כשאת ואין ילוי
 שיבאו בבית ליד בעלי אכחצם לך
 במחנה ולאחד ואן אס יגרשני או
 שימות אטלס ממך.

פסע, *פסע, ננ"ק (דף כ"ג) רב אשי*
 דפסע פסועי פי' כנון בלע
 מקום שמתכבה בהן שדרס האגבים
 ושקקן והמירוש בדרים טינכיהם
 ודרסם וכלתם כנון בלע אמרו
 לשון כליה והוא חמימות והשלמות.

פסע, *פסע, במגלה (דף כ"ט) לא*
 פסעתי על ראשי עם קרש פי'
 מנכנס ליזע על גבי מקללות בקרקע
 וכשהלך עומד ומפסי על ראשם
 (א"כ מרגום כפצע ביני ובינהמות
 כפסיעל ביני וביני מותא).

פסע, *פסע, ירושלמי או סרוס או*
 סרוס או פסיע.

פסע, *פסע, מקול שצטט מרגומו מקל*
 מפסועית.

פסיפון, *פסיפון, פסיפון, פסיפון*
Stein, uetheil,

1) *ψηφος* bedeutet sowohl den Stein zum Notiren als das Notum selbst; auch versteht man darunter den Stein zum Rechnen.

ד' אמת וי' פים לא כנן פסל
 מיוולק מן הכוחה (ל"ב פי' בלאק
 יוני יחד כעון בלדן).

פסל, *Entweihen, entstellen*
 כסל, בשנת (דף י"ג) פסו י"ס
 דנדיס? דתן בסוף זצן (דף
 נ"ב) טיל פוסלין את כחרחם
 האוכל לוכל ראשן וכו', בפסחים
 (דף נ"ב) האוכל פרוסה פסול
 טומאה פי' שפסלו שטמא טמא
 דגר למד פסול הנוף פי' כנאר
 חור שאין לו היתר לעולם (ל"ב
 תנאס ירושלמי בגול הוא פסול
 ימי, פדגום כסך היה לסניגים
 כסך הוא פסול ס).

פסלום, *Stotter, ψαλλος*
 פסלום, ציין בערך עמום
 (ל"ב פי' בלאק וכו' ערל שפטים
 מנחם וכלצג לטק).

פסיליא, (שעיתא *Stellia*)
 פסיליא, עיין במיליא
 (ל"ב פי' בלאק יוני דומי מין
 קצנים וזרחו כמו בוליה ונקרס
 שצופית ופסילת עיין ערך
 פול).

פסיליא, (מאם *Stellia*)
 כמיליא, מדרש איכה פסקא
 מחי ומלום מאס ופסיליאם
 מרשיו בערך מאם.

פסין, *Stellia*
 כסן, טענת כלים מרד הכרים
 וככסמות עדינת פסונות בנת
 שמיא לוסדים טמא מדרם פי' לרעה
 הרענ' עדינת הבנאין ילשו נה
 פנפסין ולרעה ר"ע שמיאיש

בה פלגים קטנות ודנדי פדמט מלאק
 שקל פים ס).

פסינמון, (אפסינמון *Stellia*)
 פסינמון, ירושלמי מרד סין
 מעמידין דע"ר ר' מיטון מפרש הקד
 קונריטון, הסדר פם ינעון פי' בלאק
 יוני דומי יין מרוקס נעצב הנקר'
 אפסינמין והוא לענה ומועיל
 לאסטומכט ציין ערך אפסינמין.

פסנאר, *Opsonator, Entläufer für die Seele*
 פסנאר, צויקרט רכס אמור סל
 הכהנים פסנאסירך אכס ולי את
 מטעים לי סן מנאלין דאידע טס
 אינן לריכין, בעסקא דסעומד
 מנרוסך אכס וכנר מירשט בערך
 מנרם (ל"ב פי' בלאק דומי קונס
 כל לרכי סעודה בבית לימן למנאל
 ופי' מגירום בלאק יוני מנאל).

פסנתר, *Stellia, ψαλλος*
 פסנאר, דנדיאל קתרוס שנכא
 פסנאריין פי' מין כלי זמר הנקרט
 בלאק יוני פסנאריין).

פסנים, *Stellia, ψαλλος* (פסנים)
 פסנים, בנ"ג (דף קכ"ר) ונכמונו
 (דף ע"ט) שטר פסנים הוא זה
 פי' שפייסת כני בשעה שכוית
 רוכס לטא אשם שכתוב לך שטר
 שדס ו מבורס לך בעבור שיראו
 אוחך, ויסו סנורים שמה עשיר
 קונה נכמים, ומעולם לס החורחם
 לי, ולס שך היא האדם, או שטר
 אטכס שמכרתי לך שדס ו על מנת
 שאלמין לך הדמין עד זמן שקנענו
 ומעולם לס נחם לי הדמים. ויש

והנה נין השליו אשר כפל בקרב
מחנה ישראל ה' עוד ג' מיני'
כדאמר רב חנין בר רבא צינא
(דף ע"ב, ע"ב) אהנע מיני שליו
סן, ואלו סן שיכלי קיכלי,
פסיוני ושליו (ובלן מתורגמין
בהערה) מעלי דכולהו שיכלי,
גריע' דכולהו שליו, ושליו
הוא עוף כפף נוסע (לוג'הגעל)
הנקרא ווהצטעל) ובארלות קדם
מחאס לאכול ענבי רז קוליס
חויסס טרולים רעוליס כידוע לחכמי
המנע, ואם אכלו האדם לשני
שמנו מאד חרף כעשו למוסכי יסול
בחולי הכופל, והאסכסוף אשר החאוו
מאסו לאכול צאר אסכו את השליו
ולא בדיקו אטרי מיני המאונחיס כמו
שיכלי, קיכלי ופסיוני כי
לא יכלו להתמכמה עטור עולם
מאוקתס, וכן שר משכיל לאספ
(תהלים ע"ט, ב"ט — ל') ויאכלו
וישבעו מדד, ותאחוס יבא להם
לא ארומחאוס, עוד אכלו במיהב,
ולפי שאכלו גלי חרף, עלה הכורת
עליהם ככפונ (שם ל"א) ואף כ'
גלה דהם ויהרוג צמ שמניס
הם הכוללים אשר שמנו עשמו וגם
עברו דברי רע. בתלומתס ויפלו
בחולי הכופל, וכדברי המאורר שם
עצורי ישראל הקריע, טעמו, המה
ברעו ונכלו, אסכס המאמינים ב"ס
ולא שמעו עלת המדיקיס לא חאו
ואלו כי אס לקטו ואספו מעט מעט
ולא העלים ה' עיניהם מרשפ
המאונחיס, תה מעס האמר ציומא

חרומי נהסערס גרמניס פס, דררמי
 כעמי אר עקנות רש"י ז"ל כמסרס
 נג"ק (דף כ"ס ע"ט) פסיוני
 יין עליו סקדין פיר'דיץ, וסול
 כתרנלסכר וכל פס יוכי כמלס

נמלסוך נמרדסיס ונמרגוס, סמור
 עליו כי סולס זס כמו ססוכסמי
 נססערס (סולסיס פס ססען לסמור
 עליו סמורס סנאון סמסכר סכר
 פס"ס סכנאמי נערך נגר טורס) (

Plin. ang. D.) ihre Lieblingspeise ist, wodurch sie den Menschen gefährlich werden können. Plinius fügt noch hinzu; daß darum die Gewohnheit entstanden sey vor ihnen auszuspielen, weil sie unter allen Thieren nächst den Menschen allein, der fallenden Sucht ausgelegt sind. Die alten Aerzte wendeten bey Epileptikern sogar eine Art homöopathischen Kur mit dem Eiern der Wachtel an (Woyt Gazophylactium medico — phys. p. 231.) Es ist daher sehr natürlich, daß das lüsterne Gefindel unter den Israeliten (4 M. 11, 4.) mit Heißhunger über die Vögel herfielen deren Mehrzahl aus Wachteln bestand, während die Frömmern und Gottergebenen aber, sich mit wenigen begnügend eher nach den bessern Vögelarten zugreifen konnten. Jener von lüsterner Begierde getriebener Haufe, mußte natürlicher Weise den übermäßigen Wachtelfraß mit seinem Leben büßen, während sich die Frommen und Bedächtigen bey dem Genuße wohlbefanden. Der Psalmist schildert den übermäßigen Fraß und die Krankheit mit ihren convulsivischen Ausbrüchen sehr richtig:

Sie aßen, wurden übersatt

Schon traf sie ihre Lüstertheit —

Und noch entsagten sie der Gierbe nicht

Noch ist der Fraß in ihrem Munde —

Und Gottes Born kommt über sie:

Erwirgt die fetten Schlemmer

Die Stärksten Israels

Wirft er gekrümmt darnieder (78, 29, 31).

Diese Convulsionen drückt wie schon Jaber bemerkt, das Wort הררע sehr entsprechend aus.

ועולם על שלחן מלכים : * אמר
המזגזג מ"ל אם תדרוש במפלג ממך
מרוע תרגמתי פס"ן רעבהון ולא
המלך כהמלך פשוט, מרצו הערוך
וכל הנאים אחריו? דע כי לא
מכוסס ממך לחקור אחר מעס

sage des Aristoteles (de Gener. Anim. II. 4.) mit gemeinen
Hennen eine fruchtbare Nachkommenschaft erzeugt habe, statt findet.
Haseiquist in seiner Reise nach Palästina gedenkt einer Art
von Rebhühnern welche sich in den Wüsten aufhalte, daß nach
seiner Beschreibung das damascenische Rebhuhn (*Tetrao orientalis*
Lin.) ist. Er fragt bey dieser Gelegenheit, ob vielleicht auch diese
unter den Selav zu verstehen sey? und Faber in den Beobach-
tungen über der Orient (2 Th. S. 442.) vermuthet sehr richtig,
daß diese unter der Menge der Wachteln gewesen seyn dürften.
Die LXX legen in ihrer Uebersetzung des Wortes Selav deutlich
vor Augen, daß sich in diesem Wachtelzuge auch andre Arten befin-
den konnten. Das griechische *Opuyometpa* durch welches sie das
hebr. Selav wiedergeben, bedeutet Wachtelkönig oder wört-
lich Wachtelmutter (*Rallus crex* Lin.) ein Vogel der,
ohne selbst Wachtel zu seyn, der Anführer des Wachtelzuges und
jener Zugvögel ist, die sich demselben anschließen. Den Naturfor-
scher wollen wir bey dieser Gelegenheit aufmerksam machen, daß
Plinius (X. 23.) ebenso wie der Talmud von drei Reisegefähr-
ten der Wachtel spricht, die er *Glottis*, *Otus* und *Cy-
ramus* nennt. Seine Ausleger sind ungewiß zu bestimmen wer
sie sind, könnte man diese nicht aus den drei Benennungen des
Talmuds erläutern? der *συχάλις* heißt bey dem Hesychius *κωτίς* —
vielleicht dürfte man die Lesart ändern? Wenn wir den Wach-
teln jene Reisegefährten welche der Talmud nennt, beigesellen, so
geht die Sterblichkeit, welche durch das übermäßige Wachteessen,
im Lager der Israeliten herrschte, aus den Gesetzen der Natur her-
vor, und stimmt sogar mit der göttlichen Güte und Strafgerech-
tigkeit vollkommen überein. Wie bekannt hatten die Römer die
Wachteln von ihren Tafeln verbannt, weil der Saamen giftig-
er Kräuter (Semen veneni nach der Lesart des Parquin;

ג'ק (דף כ"ה) פרגטל מום ויבט שלו פרגטל פרגטל
 ופסיוני כלים א נא . פי ואיתי פסיונין (כ"ב פי' נלמן
 נלמן פס"נו (Fasan Fasano) ט יתי ורומי פין עוף טכור קצו

ymnologifchen Spigfindigkeiten nur Tand. Das hebräifche שלו ift gleichlautend mit dem Arabifchen سلو, womit jetzt noch die Wachtel bezeichnet wird. Wenn man dem Worte felbft noch eine Nebenbedeutung zugeftehen will, fo dürfte es jene des arab. Stamm. ولي feyn, welches fett feyn bedeutet. In diefer Hinficht dürfte man mehrere Arten fetter Zugvögel darunter verftehen. Der Talmud (Toma 75, 2.) zählt vier Arten Wachteln, und zwar שלו: Beccafige (Heigensfeffer), קיכלי: Dreifel, Krametsvogel, פסיוני — ein Wort welches nach Uebereinstimmung der Buchftaben der Fasan feyn follte, wie es auch der Aruch überfetzt — und שלו die gemeine Wachtel. Der befte Vogel — fährt der Talmud fort — ift der סוקאליס, und der Schlechteste der סלאד oder Wachtel. Dem Naturforfcher muß es sehr befremden, daß der Talmud unter den Zugvögeln den Fasan zählt, der doch wie bekannt ein Stanbvogel ift, der auch den Winter über da bleibt wo er geboren wurde, wie kann diefer unter die Wachtelarten aufgenommen werden? Tarchi ließ fich daher nicht von der Buchftabenübereinstimmung verblenden, und zeigt überall an, daß das talmudifche פסיוני nicht der Fasan, sondern wirklich eine Wachtelart fey, und fpricht an einer Stelle (Baba kama 55, 1.) deutlich aus: פסיוני fey eine Wachtelart, welche man Perdix (Rebhuhn) nennt (שליו שקורין פיר"ד"ץ) Diese Anficht theilt er mit den meiften der alten Naturforfcher. So nannte Theophrast, wegen der starken Aehnlichkeit der Rebhühner mit den Wachteln die Legtern: perdix uana Zwergrebhühner. Tarchi fand es da um fo nothwendiger fich über das פסיוני des Talmuds deutlich auszusprechen, weil von dem Balgen dieses Vogels mit gemeinen Hennen und Pfauen die Rede ift, was bey dem Fasan nie freywillig gefchieht, wohl aber bey dem Rebhuhn, welches als eines der geistigen Vögelarten, nach der Aus-

דוד לעשות מלחמה בלרומ כולל
לגמול קורין בלעז פיסטולי
(א"ב כירוש פיסטולי בלעז
יוני ורומי כתב ואגרת עין ערך
פסטיסולי).

פסטיולר, (פסטיולר) (Siehe)

פסטיולי, ירושמי לכלאים מרק
קרחת הכרס סחף פונדק קוסי רני
ירמיה בלרבעה עמודין ועליהם
פסטיוליות מ' פיסטולי
בלעז יוני ורומי קדוח על גב
העמודים.

פסטיולום, (Pastillus¹)

Ägelchen, Seesche, פסטיולום, בילקוט שמואל (ס')

ק"ב) רבי יוסף אומר כהדין
פסטיולום וארמי חלפה שם רבים
ובוקעים בלור ובאבן, ומה הענין
במדרש רב שם פסטיולום יאקני ר'
יחזק אומר למלך שיהי שכל
אפסטיולין, ובשמות רבה פרשה
מ"א, איני מנקה כלל מן הפסטיולין
בגמול פין, בלעז רומי מין פסטיולין
חם חזק לרנר מכלל הנאכל לרשעה
או מיני מגדנות בלורם פסטיולין
וכמו שתרמנו.

פסטיולום, (Pestilenz, Pestilenz)

Seuche, Pestilenz, פסטיולום, בויקרא רבה בלור פסטיולום

אנח, אחר אחר לחנירו מה דחיל
כדין גליטא אחר ליה חסס פסטיולום
דילך טבא ולית אחר דחיל מיכיה

פסטיולום, בלעז מלעז (דף קי"ז) כמס
מפסטיולום עליה בלעז בלעז מלעז
בלעז לית ליה מלעז, פ' קפנר
רבי נמן דעלה חנניה לית
ודחיה, דלי חסס בלעז עליה
כוס קלי שתיין אבן, כמס דלעז
עליה עליה קס ליה לרבעין אבן
ונלל אשכח ליה, דלעז פסטיולום ליה
עליה לית מלעז ואקיל בעל עליהם
מלעז לרבעין וכאדן, ואקיל מלעז
מלעז מלעז, וכן כי זכני מלעז
לרבעין דלעז זכני דלעז יכני
מלעז מלעז ודרי בלעז ונלל
עליה יכני מלעז ודרי בעליה
מלעז לית ליה רשע ללעז מלעז
בעליה, וכי כיכ דיהבן דלעז
מלעז פסטיולום פלגי לבסוף, דלי
נלל לית בלעז מלעז ללעז מלעז, וא
מ' רב עמרם (א"ב מלעז) מלעז
ללעז מלעז מלעז מלעז מלעז
(וכמלעז).

פסטיולום, (Pestilenz, Pestilenz)

פסטיולום, בלעז מלעז בלעז מלעז

יעקב בלעז מלעז יעקב לא ילל עמו

דלעז מלעז ואף לא פסטיולום

מלעז ויקח מלעז מלעז ואם

היו לו פסטיולום לא היה נותן

ללעז מלעז מלעז מלעז מלעז

ללעז מלעז מלעז מלעז מלעז

ללעז מלעז מלעז מלעז מלעז

(הג').

פסטיולום, (אפסטיולום) (Siehe)

פסטיולום, בלעז מלעז ללעז מלעז

1) Von Balsam, Rauchwerk, Arzneien und Seuchen.

מדומה כמו שנתקף משני פנים
מאחריו והיו כדאמרי אינשי שקל
פס יא.

פס, *Seiden, fassare*

פס, נבראית רבה כרש ל"ט ויש
שמחליפין העליונים לובלים כיכר הוא
עושה? אלא כמין קטרוטון היה לו
היה פוססן מן הכד (א"ב פי'
בלשן רומי מועל האופר).

פסג, *Seiden, fassare*

Seiden, fassare, *Seiden, fassare*

פסיגה, *Seiden, fassare*

פסג, בריש עוקקין (דף מ"ו)

פסיגה של אשכול גריקנה מכורה

פי' אותו שאלא ענבים שמו אשכול

ואם כפסג שמו מקלם האשכול

ונחלל משנו ויש לו כחף ונטף שמו

כסיגס. בלוחית מרק י"ט פפר

(דף כ"ב) אצא שיש לו אשכול קלטים

מפסגו ואגדו וכו'. ויבחר

אותם בחוך מר' ירושלמי ופסג

יחסון. פנתה לכתתיו מרגום

ירושלמי מפסג לפסגוי. בנבש

קמח (דף ק"ט) חנו רבנן מפסגי

אילנות ומפסקי גפנים, וגם

בגמרא (דף פ"א) החועם בק

הכרמים מפסג מפסג ועולם מפסג

יורד, פי' מפסג הכרמים והאדות

והכלך במקום אף על פי שאין שם

דרך. בריש פסקין (דף ג')

יורדין ואין מפסגין יש מפרשין

מפסגין זה פומבין האילן שהוא

רענן יותר מדאי (לשן עברי הוא

פסגו ארמכתי).

פסג, *Seiden, fassare*

אם שם אלהים, מרגום ירושלמי לא

הפסג, וכן מרגום אף בריש

הפר, כי אף קדש ה' חלל,

לפסגים אף בריש באלה מסעי.

וצריש אף אל הכהנים לחלל גאון

כל בני, ואחלל אף קדש, חלל מטלכה

ואריה מרגום אפ"ם רנרנכהא

בבראשית רבה בריש ויש יעקב למה

משכחו אותו? בשלל אקדע הים

למיהם פסיס פסיס.

פס, *Seiden, fassare*

Seiden, fassare, *Seiden, fassare*

פס, בריש נגעים (דף ל"ו) אף

אכולד לו פסיון, בריש גמרא דפרק

קמח בחולין (דף ח')

בשמימיים

והם שער לבן ופסיון פי' אף

פסגת פסג בבראשית רבה מרש

מ"ו וילמס ה' אלהים מן האדמה

כל עץ חיי עץ שהוא בוסה על

פני כל הקיים.

פס, *Seiden, fassare*

פס, בנבש מליעא (דף פ"ו) דלא

מליא פסיא קניא מירשנו בערף

וגתא: (והוא כמו פסג או פשע

בעבר צמין, ונכפלה בע"ן).

פס, *Seiden, fassare*

פס, קטנה ככף אף עולה מים

מרגום כפיסת אף, בריש

אכילת (דף כ"ו) אף אף פסיס

יד ואף פסיס ברגל, וכן

בדניאל פס ירא.

פס, *Seiden, fassare*

פס, בנברות (דף מ"ג) אילו

פסג שקוט מלפניו פי' אף אף בולט

ברגל לבניו אף אף מלפניו פירוש

הצוננים לא אמרו עונדי כוכבים
זהן עונרין מן העולם, ולא אסרו
לישראל נדחת ה' עליכם, מה ישרא
לומרים דרכנו אפכם בשם ה' לא
דייכם שכל פגרכות פגאות לעולם
בזכותינו הן בלות, ואינכם אומרים
לנו טלו מהן אלא שאתם פוגללין
עלינו פייסין וזימנות תולגליות
וארבויות. בנראשית רבה פרשת
מ"ב ונויקרל רבה בריש ופי' ביום
השמיני ופי' בימי שפט השמיני
למדינת שפיטת קיינת ליפס למלך
וכו'.

פס, א e i e l e a, א e i e l e a
vefchen, beeben,
פס, בע" (דף ע"ב) לא והפס
עלי מנת המלך פי' לשון פיוס
ופריעה, בנראשית רבה פרשת י"ק
אעשה לו עזר, ונויקרל רבה כי
ימך אחיך אק פפיין לא פירקל
ושינקה. ס"ל אכן יסנין לא פירקל
הער אחר מאפי פורקל (ס"ב פל'
לסתח כן לו, לפייס ליה).

פס, א e i e l e a, א e i e l e a
פס, בויקרל רבה בריש קדושים
איויל ואכריו בקדחת מאן דאיש
ליה פסל או מכוש פי' בלאן יון
קורין לפרס שקופדק בה פס וכן
בלאן גשמאל, במגלת איכה ותוכח
משלום אכל מכל פגשיל חד פסיג
לומר כגון סלפס והקדרה ויש
לומר שפסל כמו פס ידל.

פס, א e i e l e a, א e i e l e a
פס, מסללים מוס יומת תרעס
ירושלמי פסם יחס מתקטלה, וחלל

פס, א e i e l e a, א e i e l e a
פס, בננל נחרל (דף ח') כסה
יכל בעיר שנים עשר לפסי העיר
פי' קרטי עץ לחוק שפרי העיר כמו
עוזין פסיין לניירות (ס"ב אור
יוני קודמת לאחרונה נקדחת פסי
(אש) ולדחתה קו עין אשר משמנו
למעלה יולאים שני קוים כמו קני
המגדל וק עוזין כמו לורה א
יתר וקראים בדרכים כדי שלא
מעורבה הנסמות דרך ש).

פס, א e i e l e a, א e i e l e a
פס, ביוטל (דף כ"ב) ארבע
פייסות פו שס, בשנת (דף
קס"ט) פפיס ארס עס בכיוועס
בנייתו, פי' לאן פייס שפייסין
למי יכל חלק וזבלד שיהו חלקין
אין, אכל מנה גדולה כנגד מנה
קטנה, כלומר למי יכל פייס
יכול הגדול אחר מאס קוניא,
והינו רויטל דמשחקין בקניא דהוי
אסמכתא ולא קניא, ורני חכאל
אדום לגרבה פי' מלשן פייס כי
פייס דאמר מי פייס וכמו
אמרנו על האכר מיסרו ומפיס
וכר פירשנו בצרך פפיס, בחמיד
(דף כ"ח) אחר להס מי שגבל
יכל ויפייס פייסו זכה מי
אכר, גורלך פחיל בחובינו פרי'
פייס ארמל ביכתא (ס"ב בנאסא')
כמו כיסך והוא טעות).

פס, א e i e l e a, א e i e l e a
פס, אומן פסיין ארבויות גולגלי'
עין בערך זמיון, ולא אמרו

עבר וכוונתו כי חזונו ופיו זה
 בית קיבול שעה, פי' לוח העות
 בדונג כדי לכחוש בו ושללם מלשון
 חלק, כחוף פרק י"ו בכלים (דף
 י"ו) פ"ק שיש בו בית קיבול
 שעה ממנה ושללם זה מהורה,
 נב"ר דיפטרלות ופ"ק ש"ס א"ת
 ש"ס ל"ג נגדה (דף ל') מוכח
 בפ"ק, קמח הסופר פ"ג וכו'
 פ"ק ספ"א (א"כ פי' בלשון יוני
 ספר קטן).

פנקרס, (קפרם & c.)
פנקרס, ירושלי פנקרס קמל
נשנס פנקרס יסין וקוטמ
וקוליות וזמין שלכס הרי פלומותרות
והס קפרס יסין כדנרסיק
נע"ו (דף ל"ט) נגמרל והשלקוסק
סנו רבנן נוספת דעבודכ הקפריסין
וכקפלומטום וסמטל'ו וקליו' והזמין
שלכס הרי פליו סופרין.

פ.נ.ר. α υ ρ η ε ο π
Boosheit, schlechter Charakter,
פ.נ.ר. ירושלמי רסגהדרין פרק כל
ישראל שלם כפרו בנבואתן מסמי
פ.נ.כ.ר. י.א. בירוש בלשן יוגי רשא
ועולה.

פּוֹרְתָא, פּוֹרְתָא על פסוק בַּשָּׁמַיִם
לֵבָבוֹ וּבְלִיעַת אֶכָּן פּוֹרְתָא
בְּרִישַׁת דְּבֵית מִקְדָּשָׁא וְיָא כֻּסְמָא
כְּחוֹנֵה בֵּסֶס פּוֹרְתָא מִ' פּוֹרְתָא
(Porta) בְּלוֹז רומי דלת.

Oberthell (ber Schell), פנתא
פנתא, מעל. ס"א פנתא
וכבר פירשנו במקומו.

פנתקא (פ' טנג זעהע) פכחק, טלי יועד? פוכחק
כן כחוב צוהסחות ובעל הערך
גרים פוטנג עיין סס.

פנתר, (² Pantherstein) פנתר, תרגום וסה וי ש פס
בדלס ו פ כ י ר א עיין ערך
ספכטיר וקראט ק אק זאט
זהיו מלאס סנרנורות .

פנתירין, (ב) ק ח ו ר ז א ט
 , z e f t u a e פ
 פנתירין, טדרש תהלים מזמור
 משכיל לאסף השנינה עמי תורת
 מן חיה הוא ושמו פנתירין, פי
 בלאן יוני ורומי מן חיה כמו
 פנתירין, שכר טעור ויש צעורו
 פנתירין.

2) Der Fabelstein heißt bei Einigen, darum Pantherstein, weil er fast ebenso wie dieses Thier gefleckt ist.

2) Die Abstammung des Wortes Panther ist ursprünglich παρ Βαλδ und Γηρ: Thier, und paßt in dieser Hinsicht als allgemeine Benennung für jedes Wild. Der eigentliche Name ist Parbet oder Parber wovon im Artikel פּאַרבעט 2 Th. S. 318 Anmerk. 1. gehandelt worden.

שני דפי פנקס, צפרק נ' נאכות כ"ד נכליס (דף כ"נ) שלש
 כפינקס פמוסס כנר פירשנו פנקסיות הן, פאפירורין טמאה
 נערך סער. נאלאס חרישין פרק מדרס, פ"י לוח עזאי על סנק של

eine Benennung von welcher wir glauben, daß in ihr sein ganzer Fluch lag; denn das Stammwort כנע heißt: demüthigen, beugen, unterthänig machen, daher die Paronomasie ויכנע אלהים—אח יבין מלך כנען (Richt. 4, 23). Die Uebersetzung wäre also: Verflucht sey der Niederträchtige (der Slave) ein Knecht wie alle Knechte sey er seinen Brüdern! Wir sehen hieraus das auch Ganaan keineswegs ein Ehrenname war.

Wenn wir die ursprüngliche Abstammung des Wortes Phönicien in den semitischen Dialecten suchen; da doch seine Bewohner ein Zweig des großen Semitischen oder Aramäischen Volksstammes waren; so finden wir das Stammwort פנק fast in den Weisesten in der Bedeutung: verjäteln, verwöhnen u. und welche Benennung sagt wohl diesem Volke als Kaufleute besser zu? in ihr liegt ja die treffendste Charakterschilderung für die Verbreiter des Luxus und der Mode! Sie waren die ersten welche Spielwaaren und glänzende Kleinigkeiten, den damals unerfahrenen Griechen zuführten; die Ersten welche alle Rauchwerke und Specereien aus Arabien selbst zogen, und sie den Hellenen unentbehrlich machten (s. Heeren ang. D.). Der Prophet Ezechiel der uns in einem vollständigen Gemählde den Reichtum und den Handel dieses Reiches schildert; beziehet sich des Wortes פנק (27, 17.) unter welchen die LXX. die Vulgata und mehrere Ausleger den Balsam verstehen. Um diese Uebersetzung zu begründen, mußte man dieses Wort mittelst Buchstabenverwandtschaft von פנק herleiten. Einige sind sogar geneigt, dieses Wort mit dem Vorgehenden zu verbinden, und darunter ebenso wie פנק eine Drischast, ja Phönicien selbst zu verstehen. Es sey nun wie ihm wolle so ist mit unsrer vorausgegangenen Etymologie, dieser Doppelsinn verträglich, und daher auch einer genauen Prüfung werth.

פנסיקק'א, ירושלמי דתענית
פרקא קמא פנסיקק'א גלי ואמי
שאר מ' בלאק יוני כלו רעות.

פניא, פנא פנא פנא

פניא, תר' בפסוק בנקר יאכל
עד בלפרא ובפניא פירו' ערב
והוא לשון מקרא לפנות ערב וכן
מלינו לפנות נקר.

פניים, (לשם) Panee (siehe)

פניים, פנר'ח' נפרס באר אשכנז
ומערת פמיים פירו' מערס היא
בראש הירדן, בנראשיתרבה פרשת
ס"ד וילא הרשאון ארשוני אהעניד
מלך נחא ויחיז ליה בחדא פניים.
דריש גמרא דמלא לשם זו פמיים
בילמדנו. כמי תשא וינאו לישם זו
פמיים. בבירא דר' אליעזר
פרק כ"ו וירדף עד דן זו פמיים.
במר' דודי שלח ידו מן החור ודבר
מידבון ית תגלא מחבא דשוי ירבעם
סייצאב לשם דן דמתקריא פמיים
(ס"ב בראש שבעל הערוך גרים
פניים ולכן בניא הערך במקום
זה וכן האמת חבל חז"ל הסליכו אות
כו' לאות מ"ש וכן עשו במלא אהפמליא

פנד, פנא פנא פנא
Keller, Schaffel, Schale,
פנד, בפמחים (דף מ"ט) בר
טלח פניכיי. ס"א פניקיי.
בפוף גמרא (דף כ"ד) דפרק סדר

פנסיגון, פנסיגון פנסיגון
P n i s i g o n
פנסיגון, חסא וויזע עין בערך
כן.

פנמון, פנמון פנמון פנמון
P n m o n
פנמון, מדרש אהמר פסקא מסר
קא את כלבוס מעבי' דומין
פנמון פירו' דומין בלאק רומיי
אדון פ' פנמון בלאק יוני הכל.
פנמוס, (1) P o n t u s
פנמוס, ארייך מלך אלפר בארץ
שער תר' ירושלמי בארעא דפנמוס
(ס"ב מחא באפיש הוא ומסא ילא
עקילס בדר).

פנמוס, פנמוס פנמוס פנמוס
P n m o s
פנמוס, ירושלמי דפכהדרין פרק
גמר סדין אלא את ופינחם אסקון
ננאן גימיכון פנמוס דמחפס חר
מינכן פ' בלאק יוני בודאי ומכל
סוקס.

פנסיא, פנסיא פנסיא פנסיא
P n s i a
פנסיא, ירושלמי פרק יא כוחלין
דנא בראש געי חמר פנסיא פ' בלאק
יוני מחבא וליור דבר מה.

פנסיקקיא, פנסיקקיא פנסיקקיא
P n s i k k i a
פנסיקקיא, ירושלמי פרק יא כוחלין
דנא בראש געי חמר פנסיא פ' בלאק
יוני מחבא וליור דבר מה.

1) Eine Landschaft in Kleinasien am schwarzen Meere, die Geburtswiege des 'Aquila. S. unsere Einleitung zum ersten Theil S. 31. u. f.

כי ליו שם המונחרים וגם שפרם
בלו סאגוזים הקאזנים הכאמרים
קריא פרסיקא עיין שיזיפ ין
(קריא *αqua* היא אנוו בלשון
יוכי).

פנדורא, *παρθενία*, *Πανδύρα* *)
פנדורא, ירושלמי סוף בנא קאס
ונפ' חוקת הנמים דנבא בנרא מאי
משכוכית? אית דמרין חורא
ואית דמרין פנדורא פי' בלשון
יוכי כלי זמר כמו חוף ופולי רועי
לאן בכלי זה מקנאים בלאן להוליכן
לשדה ולהניא' לנית).

פנח, *πανα*, *πανα* *)
פנח, ניצמות (דף קט"ו) איכמי
לפכסיה שנקיה, פי' בתשובות לבן
הנית מ' של תרומה על הכלי ולא
מחוק לשמירה, אשם ינוא אדם
ליטול הימנה ויראש אותו כפיין
יאמר תרומה היא, ומתרחק הימנה.
פנטי, *πατην*, *Entgegen*
פנטי, ירושלמי דע"ו פרק אין
מעמידין רבי יוחנן כפק לפכטי
דרבי יודן נשיאס פירו' בלשון יוכי
לקראת עיין ערך אכנטי.

משים כסף טהור למך פיו ומקל
הלמא (ט"ז פי' דיפונדיון
בלשון רומי מטבע של שני אימרין
עיין ערך אסר).

פונדק, *πανδοχείον*, *Gastwirth*,
Gasthaus, *πανδοχείον*
פונדק, נסוף יצמות (דף קכ"ב)
לא חכא כהנא כפונדקית, נפ'
ג' בדמאי (דף ט"ו) ובגיטין (דף
ס"א) הנוח לפונדקית מעשר את
שהוא נותן לה ואם שהא נוטל סימנא
פי' חנות בלשון ישמעאל פונדק בית
אשה זונה תרגמו פונדקיתא. מפי
הסירות תר' ירושלמי מפונדקיתא
(ט"ז פי' פונדק בלשון יוכי בית מלון
פי' פונדקי בעל המלון).

פונדק, *פאלינוס* *)
פונדק, ברש מפכת ביר גמרא
דנני מערבא, הריני נזיר מלא חבית
וכו' ואחר כך אנוח ואחר פינדקין
בלשון לצו כו קי" לי (*Nocella*)
בלשון ישמעאל פונדק והוא שקורין
גלו"ז (ט"ז פי' פונדקין בלשון
יוכי ורומי פרי לוז כי הים גדל
טוב מאור בארץ פונדקס וכן
נקראו על שם מדינת פרס הפונדקין

1) Die Haselnuß heißt griechisch *αqua pontica* und lateinisch *Nux pontica*, weil sie — wie auch Plinius (XV. 23) erzählt — ursprünglich aus Pontus, nach Affen und Griechenland kam. Diese heißt arabisch *Gilau* worin eine Analogie mit dem hebräisch. גליל zu finden ist.

2) Ein blasendes Instrument, wahrscheinlich eine Pan- oder Hirtenflöte. Andere halten es für eine Laute.

י"א) רני יסודם אשר כחך עליו
פונדל או פיסיקא. ואם, אטקלי
ופונדל, בנדרים (דף ק"ג)
הנדר מן פכמות אסור פונדל
ותפסיקא, ב' כ"ט בכלים (דף
נ"ה) הפונדל. וסמפורה, בשנת
(דף כ"ו) מי לא חנן בפרק ו'
בזבין (דף ל"ג) א גסיה מוטל על
חמשה ספסלין או על חמשה פונדלות
בשנת (דף ע"א) בלבו ונשערו
ובפונדמו, ופיה למטה בין
פונדמו לחוקו (גמרא) המוליט
מעות בפונדמו ופיה למעלה
קייב. פי' פונדל ממש בלעז והוא
צנץ פפיקא של עור שהוא ת' קנורה
(א"כ פי' בלשון רומיי כיס ופק
מוק למעות עשוי כרשם).

פנדיון, (Pondius²)

פנדיון, כנר פונדיון כנר
פירשנו בערך כנר. בנבא מליעא
(דף ק"ו) אלא מעתה לא מעלה
לו בנידוע אלמא חק בפרק ו'
בערבין (דף כ"ט) כחן סלע
ופונדיון בשנת כנר פירשנו
בערך גרע. בפרק ח' בכלים (דף
י') היתה פונדיון לחק כנורב
יומי אשר אם ללמא טמא כידוע
באימלא אדם במקום שאין מים

פן, (Pinnas Epitae)
Gezahnter Siegel, Stintboden,
כון, כלי מחכות מרק י"א בכלים
(דף י"ב) ספין וספורכי
טמאים אית דאמרי ספין ופירוש
אילו צעים הקבועות בפוחחת ובכנסין
נמך המרכי וי"מ ספין והמרכי
הוא קולוממאט ובלשון ערבי
קפל ובלעז קט י"כ דו (Catenato
angefettet), וספורכי ככנס
לחוכה ספין מלך אחד בעול וכנר
מלך אחד, יש לפורכא נקב
מביקין בו במפתח ומדקין את הפין
לחק ונפתח ובאותה שעה נפתח פי
ספין מן ספורכי ויולא ממנה
וסק בלעז קרדו (Cardo Epitae)
(א"כ פי' בלשון רומי דבר חד הקבוע
דנר אחד).

פון, (Pun¹) ש
פון, מר' כמעט שכן כועיר פון
שכין, מר' לו יש חרב אילו פון
אית חרבא מלה יתירה בלשון מר'
כמו קא בלשון חלמוד.

פנדה, (Punda)

Bauchgurt, Hohlglürtel, Gelbtafel
פנדה, נצרכות (דף ס"ב)
ונפונדמו מפסלת לאסוריו,
בשנת (דף קי"ג) ונפסדיס (דף

1) G. Geist und Sprache der Gebrüder etc. von M. J. Hanan
G. 123.

2) Der älteste römische As, war ein Pfund Kupfer oder Erz,
und hieß auch darum Pondius von Pondo: Pfund, und das
Doppelas Dupondius (Plin. XXXIII. 3.)

כחנה (Femoral'a) כמו שתרגמו
ואין לתרגם כמו שתרגם המואף
שם מכנסים דל"כ יהיה כפל
הענינים במלות שונות, צמד' דכררי'
(דף כ"ה ע"ג) צמנה דכלים
וצמדדש רבה פה, לכן ל"ל שם
כמין מכנסים, כדלמך נכדס
(דף י"ג ע"ג) מכנסי ככנסים למה
הן דומין? כמין פלניא.

פמסקא, (פרמסקא *Siehe*)
פמסקא, צני' (דף ל"ג) חתם
גברי דפמסקא כוו פירוש
גוברא דמלכא, פי' אחר אנשים
גברים חזקים היו מטיין שם (ל"ג)
צנוסחאות דדן דפרמוסקא (כתוב)
פמפיא, *Seibelfen*
פמפיא, ירושלמי דמועד קטן
פרק מי שספק באילין פוספיא
פירש המפרש מין מגדלת לגרר בו
גבינה ולחם.

פמרירה, (פראמי *Siehe*)
פמרירה, ס"ס פורמא ומכורה
נערך פורמא.

פן, *Ausdrücken, wegheffen*
פן, צמח (דף קכ"ה) מפכין
אפילו ר' וה' קפוח פי' מעתיקין
המבואה ממקום למקום מלאן ופכו
את הניח, ואם (דף קמ"ט) אל
הפכו אל האילנים מאי חלמודא?
אל תפכו אל מדעחבס, פי' צומן
אחם מסתבלין בהן אחם מפכין

אחר ובראש נר אחר נקראת
כמו ש.

פמלוי, (*Silgbut, πηλμα*)
פמלוי, צמוספתא כלים (עיין הר"ש
צמד כ"ט ט) הצורסין והצרחין
והפמליאות וכו' אלו הן העצין
ואם עד עכ השני ופוא לשון יוני
צחלף הסחיות, שם כולל לשער
או למד הנעשם עז.

פמליא, *Famfilla, Gamfilla, Seren*
פמליא, צמסדרין (דף ל"ט)
כל העוסק במורה לשם משיס אלוס
צמסליא של מעלה וצמסליא
של מטה וכו' פי' חילול (ל"ב פי'
גלון רומי בני בית חרגו' נפסוק
מך ופי' רעיוני צמסליא צמלכי
קדש).

פמלניא, *Femoralia*
(*Siehe* פלניא *Anmerkung 1.*)
פמלניא, צהגד פרק כ"ו בכלים
(דף כ"ד) אפמליא ופמלניא
ומכנסים. צנרשית רבה פ"ג
פ"ס כחנה הכספים זהו פרגוד. אחר
עלו ופמלניא זהו פולניא
שצמד אלפני זה (ל"ב פמלניא)
גלון רומי מכנסים וכן חלמדק
גריסא) *ונצ"ר פרש' ל"ט אלו לוכזי
מכנסים ואלו לוכזי פמלניא
והגרסא זו נכונה כי צמלוף לעם
דכידוע צרו לזכות חלאל המלכ

1) *πηλμα* brüdt überhaupt alles aus, was dicht gemacht ist
als gesträumte, gefüllte Wolle, Haare u. s. w.

נע"ז (דף כ"ד) לא דין לרשעים
שכן עושין פלע שלי פומבי פל
שחוטין פפרס'י' שאני לריך
לפרסם שטאט שכן שחוטין ביחוד
על הערוה ואני פפרסם שאני
פראט הוולך נמעיז אלא שחטריקין
אותי בעל כרחי לסטיל בו נשמה
לפי שפעולס במהגו כוהג שהנאים
מתעבדות מן האנשים אף על פי
שאטין עושין אלא כהגון, ס' אחר
כגון שחטריקין כסף נקמט לעשות
פלע גדולס כגדריקין נבנא נמרי
(דף קמ"ה) עתיר נכסין עתיר
פומבי דבר הנדאס גדול אלא
שחטריקין אותי שגמל הועמס ה"
נדריכס. בילמרכי בסוף כי משא
וזוהיה עקב שחטריקין פסל לך לחות
הראשונות על ידי שחטנו בפומבי
לפיכך שלטס נהן עין, מוליס אמיריס
בכושרות חר' דאפק בית ישראל
דכוו אמירין במלריס על עונדי
אנכחוק דנשרין בפומבי (א"ב
פי' בלאן יוני חקין ועסק גדול
נפני קהל).

פמוט, *peute*, פמוט, נשנת (דף מ"ד) אמר
ר' זירא פמוט שהדליקו עליו נאות'
שנת לדברי הכל אסור לטלטל פי'
נשנת (דף קי"ח) פמוטות של
בית ר' מוחר לטלטל נשנת, במנחות
(דף כ"ח) ואימא נמי באה זב
באה קני', אינה באה זב
באה קנים, ההוא פמוט אקרי
פי' מכורס פמס יש לכ קנים כמו
אותה של משה ואין לה אלא עמוד

טימי ואם שלח לי מלה דענא אחר
פולר פי' בלאן רומי מן מטבע
קטן.

פלש, *offen, offentlich*, פלש, מבוי מפולש פי' פתוח משני
לדדן, נסנהדרין (דף פ"ט) בית
המפולש לתנרו פסול פי' אי
מחילה ענדינכו' ה' נמי ופליש
אד בית לתנריה דהיינו ד' נמי,
כיון דאלא כהלכתן ענדינכו לאו
תפילין דכתובי באורייתא ננהו כלל
והאי לא אינרע שהוסף עליו אלא
גרוע ועומד מעיקרא דכא פסול
הוא, כדר' זירא דאמר בית המפולש
לתנרו פסול: (ובנ"ר מאל"ה
קראתיך ממפולשין שנה ר"ל
מהמפורסמים).

פלש, *selimmere*, פלש, נמגילת איכה ססלא פילשו
אחר מידת סדן ומידת הדן לא
פילשס אחריון. פ"ס ססלא
סיפשו.

פלתה, *pheltes*, פלתה, נפסקא דפרה רגליו
דמרכגולת דמין לפלתא דכוני
פ"ס ילהרמוחא דכוני פי' לקשקש
(א"ב פי' פולר בלאן יוני קשקש).

פס, *pas*, פס, חרגוס פס לארס פומס
לאנשא.

פמבי, *phompe, öffentliche*, פמבי, נבנא נמרי (דף קמ"ה)
אנו רבנן עשכ עמו פפומבי
וניקא לעשות עמו בלינכס,

פילוסין וסנדרין איז
מלכות זאלן יק (א"ב מלכות המעשה
צער פילוסין אזא פיל זמרים
זון סנדרין מלכות עזא זעדיש
וכל המעשים פיליו לעזא זון
הגדל המעשים פיליו).

פולוניא, פולניא, (Polonium, (E. Auerkurg.)
פולין, בענדיט (דף ל"ט) טריט
זיידן זיין באן אלס טכילום
וואסמאט, דעמאט 'ט' דאמא
פוליום.

פֶּלֶם, φυλαστων, אֲבָדְתָּהּ, פֶּלֶם, נַזְרִי פֶרֶשׁ מֵסֹף מִי כְּסִי
פֶלֶם וְנֶקֶץ חֲמִיר כֹּחַ פִּילִסוֹנוֹ
פֶלֶם חֶלֶץ זֶה (אֲבָדְתָּהּ) בִּלְשׁוֹן יוֹדֵי
(עֹמֶר).

פלסטיני, אהאזאן א פלסטין, בבראגער רבנא פארשט
ל"ה ויסו רעכ זאל האנדלונג געמיינט
ארבעט צופרידן און בערגליך
ובפלאסטין (א"צ ק) נקרא
פלאסט געאוגראפיש וואס נקרא
פליסיאן.

פלמלום, (חרמום Stee)
פלם לום, צרע כללים (רפכ"ז)

מהי חשיבות? פילוסוף עיין בערך
 אסטימוזן, עשרים שקל ליום
 מרדכי עזרין פילוסוף ליוסוף (א"ב
 ו' בלחן יג' שקל אחר צו מקוקה
 נרדס פלס בעלמ הכחמס אכל כיוני) 1
 פלס, א ז א ז א ז א ז א ז א ז
 פלס, צנ"ק (דף י"ט) סכום
 סדר דלכל כחמס ופלס יס
 למלך פי' שיבר סל.

[illegible]

פֿלם, (אזויזאזע) נאמער פֿון
לעב פֿילוסאפֿין של י"ז טאט פֿי'

gewesen sey. Woher aber Auffsaphia Gründe habe, daß *pollis* darum so heiße; weil auf dieser Münze eine *Wage* (hebr. שָׁלָל) als Atribut der Themis geprägt war, ist mir unbekannt. Es gab auch kleine Münzen welche *Follerales* (s. שֹׁלֵל) hießen.

1) Hier ist von Gewändern die Rede, welche in Pelusium die östliche Grenzstadt von Unteregypten, aus Byssus, wo dieser vorzüglich gewesen seyn soll, verfertigt wurden.

כתוב אחד שומר פ' ל'ם, מעניל רעליך
 וכמונ אחד שומר אחד חיים כן
 פ' ל'ם, פ'י פ' ל'ם מעניל, שקול
 המלכות ורעה פ'י א' מל'ה גדולה
 ופעשה אחת, וכמונ שורת חיים כן
 פ' ל'ם, כלומר ל'ם תשקול ותכית
 פקעטט מפני הגדולה? לא קשית
 אכסר לעשות קענה על ידי שפרים
 כנס הקענה ועשה הגדולה ופ' ל'ם
 עשה הרעאזה פנאה לירך. נגראש'
 רבה ברים ויש יעקב פ' ל'ם ומל'ה
 מעט ל'ם' שטר לו הקב'ה אחת
 אמרם קאודין על שטר מן הכי שפ'
 נמאח בקל'ה שחטין וישטו שער
 עזיס, אמרם חולין צבני ספחח
 וקורין אותן צבדים לענר נמכר
 יוסף, אטרם חולין עכנין נבנות
 פארן אבי מנהר נך שם כרונ ופ' ל'ם
 שטר ארזיו וכולי על פלמיכון
 בלכר פ' ל'ם ומאגי ובים.

פ'לם, (2) *Follis, φολλῖς*
 פ' ל'ם, נכ' (דף מ'ו) אפימין

אם קומדך כינר נעשה לכה סאור?
 רני אלימור שומר כמין פ' ל'ם
 פ'י בלשן יוט שם כללי להוכנילכת
 ורני שמעון שומר כמין אונג' (1)
 פ'י בלשן יוני. אור זך ובהיר
 כאור שמש חו גרסא נכונה פ'י,
 וכן נילמדנו מרשם זו כח' צהדיא
 פלגי והכוכבים משירים ואינם
 אורמים לכן לא שרף כאור דרני
 שמעון חוסף טעם לאריפת המטילים
 אותם למגור כי פלגי שמש למרחיק
 יצירו.

פלנק, *Flanck, Flanck*
Streitsucht, Sanftsucht,
Streitsucht, Sanftsucht,
 פ' ל'ם, בילמדנו כי ידבר אליכם
 פרעה כל בקורט פטוק זה סנור
 שמש פיל וכפ'י י' ל'עלה עלתי
 מקום וכל חכמי שעה לאן ין
 מחלוקת פילוכק'י.

פ'לם, *Flanck, Flanck*
 פ' ל'ם, נכ' קמא במשקין (דף ס')

1) *αυγή* Glanz, *Αερόφι* daher das deutsche Auge.

2) *φολλῖς* war ursprünglich ein Geldbeutel und später der griechische Name einer Münze. Man verstand auch darunter ein Gewicht oder eine Geldsumma von verschiedenem Werthe, wie das Talent der Alten, und in diesem Sinne versteht der Targumist den Siclus (שקל) der Hebräer, weil er ihn nicht genau zu bestimmen weiß, und der Talmud das *αστημιον* darunter (א. ימין. ע. 134.). In den spätesten Zeiten der Griechen waren die *Phollis* kleine Münzen welche die Schriftsteller häufig mit Obol, Denar u. dgl. verwechseln. Petav glaubt daß der kuferno *Phollis*, eine sehr kleine Münze im Werthe ungefähr 1/4 Obol

אמלים ופלניס מכנסים, פלניס, צמילת איכה יעניז פסקא
 נגד (דף י"ג) מכנסים כסכים בלע ס' ע' היות של מוכרי פילקן
 להם בן דומק? כמין פלניס של היו צמדלס מ' פידולי (א"כ יא
 פרגין, ס"ס פלניס של גרסא אקדס בנוססאות): דיוולט
 מדין למעלה עד מחנים למטה עד דמדדים פרק כערה כספורס סכו
 ימים ויא לכן שכלן (א"כ יא להסיר בפלוכס מ' בלשן יוני
 גרוס פמיכליס י) ופי' סמלס מין כחונס קטן).

פלנים, ס ת ע א ג π

(irrenb) die planeten

פלנים, מדרש יזר באידים פסקא

בלשן רושי מכנסים)

פלנין, ס ת ע א ג ε

Fl e i n e X m i t a

Andre glaubten, und wie Ersterer in einer Abbildung zeigte — denn wäre dieses Gewand so gestaltet gewesen, so hätte das Verbot: du sollst nicht auf Stufen meinen Altar besteigen, damit dein Schamglied nicht entblößt werden möge! (2 M. 20, 23.) keineswegs statt gefunden. Die zweite Lesart des befraglichen Wortes (פמליניא) veranlaßte diese unrichtige Meinung, denn man las mittelst Buchstabenversehung Feminalia oder Femoralia welches eine förmliche Schenkelbedeckung in Gestalt einer Hose vermuthen ließ. Doch selbst dieses Wort hätte sie auf die eigentliche Beschaffenheit dieses Gewandes bringen sollen, weil es ursprünglich eine Schürze zur Bedeckung der weiblichen Scham bedeutet. Tarchi scheint die wahre Gestalt dieses Kleidungsstückes geahndet zu haben, denn er übersetzt es פורפי'נא (פורצי'נא ist ein Schreib- oder Druckfehler), pourpoint ist ein Wams; eine kurze Bekleidung des Leibes, welche die Alten unter dem Mantel trugen, den Leib bis auf die Hüften bedeckt, und Ärmel und Schöße hatte. Wams selbst soll von Wamme, Wampe: Unterleib (S. Abellung) abzuleiten seyn. Auch Maimonides in seinem Kommentar zur Misna (Kelim 27, 6.) sagt deutlich daß פמליניא ein Gewand sey, welches man unter den andern Gewändern auf dem bloßen Leibe trug, wos auch aus Midrasch Bereschith Rabba (Abf. 84) zu ersehen ist.

1.) Feminalia s. obige Kameel.

עולמו אף על פי שבוין נכנסין
 צפילון אחד שורס לפי כבודו.
 מ"ס פילא אחת סיינו פילא של
 ראש הפרקוסא שער (בלשון יוני
 כמו שתרמנו).

פ'לן, פ'לן, פ'לן, פ'לן, פ'לן
 (1) *Platanus*, *Platanus*

פ'לן, נכשרי נפרשת גנועת הכקדון
 עלי נכנים צפילון (א"נ מ'לשן
 יוני שס כללי של עלם ונפרט
 קראו כן לעלם של נוסס יקר
 וכחיד והיו מאיפס אלו נכלגנן).

פ'לניא, (2) *Platanus*, פ'לניא, נכדרים (דף נ"ה)

ס"ו ויהי כאשר כלה ילחק פלונ
 של אבינו ילחק מולג היה. נכס'
 ולקחם לפס תודיעני אורס חיים
 אשר דוד לפני הקנ"ה רבון כל
 סעולמים הודיעני חיוס פילון
 מפולס לעמיד לבוא. נכראית רנה
 פרשת מ"ס נא צימס צפילון
 מפולס לחיי העולם הנא כלומר מקוס
 מפולס ואורק ישר (א"נ פ'ל בלשן
 יוני סולס חזר ושער).

פ'לן, *πυλλος*, *πυλλη*, *πυλλος*, *πυλλος*, *πυλλος*
 (3) *πυλλος*, *πυλλος*, *πυλλος*, *πυλλος*, *πυλλος*
 פ'לן, נויקרא רנה ואת חכים
 פרשת וכוור כי הויך האדם אל גית

1) *φυλλον* bedeutet so wie *Folium* im Allgemeinen ein Blatt, insbesondere aber wird darunter das *Folium nardi* oder Nardeblatt verstanden; ein Gewürz welches zu den vornehmsten der Galbeningrediengen gehört (Plin. XII. 12.) und woraus gewöhnlich *unguentum Foliatum* gemacht wird (s. oben S. 1244 Anmerk. 3) Nach *Massaphia* pflügt dieses *φυλλον* mit dem Weinblatte verfälscht zu werden.

2) *Φελονιον* scheint die passendste Uebersetzung des hebräischen *מכנסי* und daher auch hier die richtigste Lesart zu seyn. Das *Lexicon graecum* zur Antwerpner Polyglottenbibel erklärt das griechische *φελονιον* durch *Indumentum Sacerdotis* (Priesterkleidung) es war ebenso wie *φελονης* — von dem es abzuleiten ist — eine Art Tunika oder Untergewand, welches die Priester unter dem *כרנן* wie die Römer unter der Toga auf dem bloßen Leibe trugen, oberhalb der Leuden durch Aermelbänder befestigt anfang, über das Knie hinunter reichte, und unter der Brust mit einem Gürtel (*פני*) umbunden wurde, um durch festes Anliegen den Schamtheil zu verbergen, wohn auch das Stamm. *כנ* deutet. Man darf sich also keineswegs unter *מכנסי* ein Beinkleid oder vielmehr eine förmliche Hose denken, wie Braun (*Vestitus sacerdot. hebr. II. 1*) und

Der Gewisse, Ungenannte, פלן

פלן, כיוסא (דף כ"ו) שאלה את

ר' אליעזר פלוגי מהו לעולם הבא?

טו' אכזלום שבא על פלגאי אכזי

מהו לעולם הבא? מי מבירא לן

הא דאמר רב גהים נקדושין וכמוכס

ומילגשים בלא קדושין ובלא כמוכס

אמר לכן לא שאלמתי פלג על

פלוגי פי' על שלמה, והלמה מהו

לעולם הבא? כלומר עד שאלומו

אל שלמה מי מבירא לן בר' יוחנן

דאמר כל האומר שלמה קמא פלוגי

אלא פועה וכו'. כדכתיב בגמרא

בשבת (דף כ"ו) מהו להליל הרועה

מיד סארי? פי' להליל אורח מיד

דוד, מי מבירא לן סולקין בבית

למלמד יואב במקום הרב שבו

דוד, ומפני שזמר ופארוני יואב

אינו מוריד במלכו' וניתן להלילו או

דלמא אין סולקין בבית למלמד

במקום הרב ומוריד במלכות פוט? אמר

להם דומ' שלא שאלמתי אלא על הכבשה

אמרו לו ואת הכבשה מהו להליל? פי'

בא שבע מיד דוד מי מבירא לן הא

דאמר רבי יוחנן נקד' נהם בהמה בשבת

כל היוכל למלמא בית דוד גע

קריאות נוסן, לאשמו ואורח במן

לגמ שבע, זה בריש תוספות יבמות.

פלן, (חברתא אפא) (פא)

פלן, חומרתא דפילון

בבר פי' בערך חסר.

פלן, פאטא, פאטא

פלן, בבראשים רנה בריש חרש

אליו פלוגי של אברהם אכזי

מבולא ביה פי' מקדמו, ונפדא

פלמנטר, πωλεμιστο - notarius

פלמנטר, צריש ואתמקן. צילמדנו

הא ביה פלמנטרו של הקב"ה

למך אלא שני פלמנטורין

זה' בערך מסמך (א"ב מלה ו

פליס ויניס וחליס דומיית פי' פילמו

בלאן יוכי לבא ופי' כושרין בלאן

דומי מפר כלומר מפר ממנוכ על

אכזי הנבא).

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלמנטר, πωλεμιστο

פלים, (מ פ ר ם ם i e s e) פלס, אגנים מכולמות עין ערך מפלס.

פלמור, (¹ πηλαμυς, ἀψαυμυς) פלמורד, נע"ל (דף מ') ונגדים כל שיש לו מפיר וקשקש, פטר אגני כי חניא הכיא צפדל ופלמורד דרמו רישיים לטמאים (א"ב פירוש בלשן יוני דרומי מין דג כדו אטונם וי"ל שדג אטונם בכוחו קטן קוד' שגמו נקדל בן ונבוסארות בחוב בארס ופלמורד): כראש שסם המלחניות הכוזבים בחולין דף ס'.

פלומה, P l u m a, φλουμ, φλουμ, פלומה, בריש מדרש שיר השירים' כמטה וכפלומה פל' בלשן רומי מטה מלאה בגומת עוף.

פלמיהום, πολυμυς, πολυμυς, פלמיהום, נג"ב (דף קפ"ד) ח"ר אחד מן האחים אמיניכו פלמיפוס, ונמנחות (דף כ"ו) פעם אחת נלמדו אגני לדויקיא לשון ושינו לכן פלמיפוס אחד (א"ב בגוסארות השוג מלימיפעים ומירש רש"ב' נהס"ל דג"ב נסם רבינו קנעל לוסם מלמאת בלשן ין ויפס פירש).

ואלו עוזרים בנפח הדרי ר' יוסף בא"ל פלולין כ' לנער פירש הספר פת ניכול מאליו לפרודין.

פלים, πηλαμ, ἀψαυμ, πηλαμ, פלמורד, נע"ל (דף קס"ו) אין יורדן לפילומה פל' פילוסט בקצה ויש בו מים וחתמו טיט כמו טפל ואם ינקע ויטבע בו אינו יכול לעלות אלא עד סממקנלן הרבה בני אדם ומעלין אותו פסס, ויש מי שסמר הרוחן באומה נקעה מאטון ואוחן המים משלשין מעיו זה פי' זיקה. פי' אחר אין יורדן בפילומה מאוס ביקס לשון לעז ממש כהנה פלומי'. זיקה, בקעה עי"ן מובלעת שמת יבקע הטיט שמתוך המים ויטבע לשם ואינו יכול לעלות משם אלא אם כן מעלין אותו אחרים נטורם. ס"ל אין יורדן לקורימס (גמרא) אין יורדן לקורימס מאוס זיקה וכן פי' קורימס נהר כמו קרמיון ופיגה, פירוש אחר קורימס כמו קרמי דאמס אין יורדן לחובך בשבת שטל יטבע נטיט שצגס וכולן טעם אחד (ח"ב פי' בלשן יוני טיט פיון ובלה, פי' אחר בלשן יוני כסר מתגבר בשופי).

1) Die Thunfische sagt Plinius (IX. 15.) laichen im Frühling; die Jungen heißen Gaebulen, und im Frühjahr darauf — also die Jährlinge — nennt man sie des Schlamme wegen Schlämmlinge (Limosae) oder Pelamypden (πελαμυδες). S. Richters Zöthythologie, S. 689.

והם רולים ופילוס
וקולוקסיה, לא יכולתי להבין
מלת אלו: זה לאן המוסף ובהסערה
מה שמדמי למדע מלות אלו ולחקור
אם מכליתן כי הם מועלת אליבא
דדינא ויראם לי טעם מיני
אפמליא בלשון יתיר עשנים שאינם
מכלל ארם והם מיני סמירמוסא,

ולמי סקולוקסיה הוא כירק למעשרי
ולשניעית ולכיהא וכו' כדשמרין ר'
יחזק נר מקולא ור' יהושע בן לוי
כרעה שבוט נאכל ויולא מכלל מימי
אפמליא. רסא ערך לוף בקלק
ר' וערך קלקס.

פלורלינא, ח e m e s o f a
פלו לינא, ירמלמי פמסין פרק

seyn. Ein immergrüner strauchartiger Baum, den man zum Ge-
schlechte des Wachholder zählet. Er besitzet Heilkräfte, ist aber un-
genießbar.

מסרולה wahrscheinlich Massaris (Plin. XII. 27) oder Oe-
nanthe, ist die Rebendolde oder das Traubenkraut, hat ebenfalls nur
medicinische Eigenschaften.

פלורא diese Benennung finde ich mit dem Paliurus gleich-
lautend (S. Plin. XVI. 30. XXIV. 13. darf aber nicht mit
Paliurus XIII, 19. verwechselt werden) und ist der Rhamnus
Frangula Lin. der gemeine Wegdorn oder Stechdorn genannt.
Seine Beeren haben einen widrigen Geruch und einen ekelhaften Ge-
schmack, wurden aber von den Alten als Purgiermittel gebraucht.

קולוקסיה ist die Colocasia von welcher wir im Art.
לוף (4 Th. S. 886. Anmerk. 1) gehandelt haben. Da sie aber
nicht nur Heilkräfte besitzet, sondern ihre Wurzel als Speise geno-
ssen wird; so berichtet Rabbi Jizchak bar - Schasula daß sie nicht als
Appemalla sondern als genießbares Kraut im Ganzen betrachtet
wird. Die ganze Stelle ist daher also zu übersetzen: Wenn jemand
gelobet, sich den Genuß der Kräuter zu enthalten ob dieses Geliebte
sich auch auf die Appemallen — d. h. die ungenießbaren aber doch
zu irgend einer medicinischen Bestimmung brauchbaren Kräuter —
als die Sabina, Massaris u, s, w. erstreckt? worauf der oben-
wähnte Rabbi bedeutet; daß die Colocasia, bey welcher das Ver-
zeihen, das Sabbathjahr u, s, w. beobachtet wird, als ein genieß-
bares Kraut anzusehen sey."

פלכין, בלמדנו ויסי נרד ושקטות'
בסכמל מהו בסכמל? יורד
בפלכין וקוץ סאילות מי' יחנים
קורין לגרזן פלכין.

*פללגלה, *Reerettig*,
פללגלה, בירושלמי ריש כלאים
הכלל וכללול פללגלה. סעך סוז
סניס המוסף ומפרש לפי ענינו
ססוז מין כלל, ורנינו סערוד גרם
הכללגלה כנרסס סוף ערך בצל
וק עיקר ססוז מלסן פוגלא ענינו
לכון בלסן ערני (*Fugel*).

פלוליא, (*Eine gewisse Pflanze*)
פלוליא, ירושלמי כררים פרק
הכדר מן סירק ססוז סיכס מוסר
במיני סכיס מיליס? כסן לנכס

קולטו, במכודרין (דף כ"ו) כסס
סאודוטו כל יסרסל לסוסינ בתי
דינין כל פלך ופלך וכו', ונכסות
דור מים מר' ונפלכי דור
סערנס, ססעו סת מררים סנת
סנטיס תרגוס רנני פילכס מי'
ס' סו' עיירות ססן סקובלות בסקוס
ססר כקריס פלך (ס"ב לסן)
סקריס וס שר פלך בית סכרס).
פלך, (*Anmerkung 1. אגר. ש.*)
פלך, במכודרין (דף מ"ב) מסיק
בפלך מלסס דכתיב רק לעת וקכמו
סלס סת רגלי ססר ר' יסודס ספ'
רנ סלסוטו סורגרס.

פלכין, ס ס א ס ג ס
X z t, B e i i,

1) Diese im jerusalemischen Talmud (Nedafim 40, 2) befindliche Stelle, hat bisher weder einen Kommentator noch Übersetzer gefunden, und dieses veranlaßt uns, sie einer genauen Untersuchung zu würdigen. Die Wörter von welchen *Mussaphia* sagt daß er sie nicht verstehe, sind: אפימיליא, צבעה, מסרולה, und פלוליא, das Wort אפימיליא erscheint hier nach dem Sinne des Sages als ein Nomen appellativum mehrerer Arten gewisser Kräuter. Ich glaube daß diese Benennung, wenn auch nicht rein hellenistisch, doch wahrscheinlich hellenistisch sey; *απεμμεαλια* gelesen werde, und die ungenießbaren (Kräuter) bedeute. Der Buchstabe a ist wie bekannt privativ und *πεμμεα* heißt jede Speise, welche gekocht und verdauet wird (von *πεπτω* oder *πεσσω* ich koche, ich verdaue). Die übrigen besaglichen Benennungen müssen daher ungenießbaren Kräutern angehören; wir wollen versuchen ob sich ihre Bedeutungen errathen lassen.

צבעה (nicht נבעה) dürfte wohl die Sabina (*Juniperus Sabina* Lin.) *Sevendbaum* auch *Siebenbaum* (שבעה?)

פי' בלשון ירושלמי: כונע של ראש אך
פליז דכדס בלשון יוני ורומי מעיל
ומעטה עיין ערך פליזיון).

פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ
פלכ, נכחונות (דף פ"ו) חמי'
על פלכס ועל עסחה. גלינ' (דף
י"ג) וחדס ידעא פלכס וענרדא
בסחרק'. בסגהררין (דף ל"ה)
ונכחונות (דף ע"ג) סג לי פילכאי
פי' כסו וכפיה סמכו פלך. גג'ר
פרשט ע"ג ספסלס פלך הידסס
ספעס סודס סח ס' ועמדו כל נכיס
נעלי הידסס יסודס דכסינ ויכר
יסודס וכו'.

פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ
פלך, גנגס גמחס (דף כ"ח)
סיסו מוסיבין מלמדו חינוקות ככל
פלך ופלך. בסכס (דף ו')
גשעריק סחס מוסינ גמי דינין ככל
פלך ופלך ובל עיר ועיר, סכל
גחולס לסרן ככל פלך ופלך סחס
מוסינ, ולי סחס מוסינ ככל עיר
ועיר. וסס (דף י"ג) וננדיס
(דף כ"ו) גן לוי גסרג גולס ספלך
לפלך וסס גלס לפלכו פלכו

אל פליטון ססר סקדקס נרדך
סוס סכנס סחן גנניס אל גלליס
סריחן רע, וסני סכנס סוחן גלסליס
אל פליטון סלך ריסי יפס סמט,
גנזמר סרי וססלס לסס נקריס סמן
סלליס? סכוס גל דרך סלליס,
גנרסית רכס פירשט ל"ד וסנס עלס
וס לס סיס לכניס דכר ססוכס או
קנמן או פליטון. ס"ס
סוסלס סון יס מפרסין פליטון
דנסס לסס גסמיס מעורבין ססוכן
מוק וסכר וסמו גלסן ערבי
סלליס (ס"ג ס') גלסון רומי ויכר
סין סין סיקקס מוורדיס ונסיס וסס
סכוס סילמדנו כסלליס אל פליטון
סמט סוס ויס לגרוס סססלסן ("'
וכוס סין ען ריחן כדף גלסן יוני
רומי).

פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ, פֶּלֶךְ
Pallium, παλλιον,
Mantel, Oberkleid,
פליוס, גפרק כ"ט ככליס (דף
ל"ו כוסי סדן וססודרין וססרעין
וכפליוס אל ראס. גכדס (דף
ל"ו) וכן גפליוס סיר' ססססס
ססססס גו וכלעו גליי"כי (ס"ג

1) *Aspalathos*, *Aspalathus*, nach Plinius (XII. 24) ein weisser dorniger Baum, oder vielmehr Strauch, mit einer Kleeblütthe, dessen Wurzel mit zu der Salbe gebraucht wird. Er soll zwar nicht überall, aber doch an vielen Orten wohlriechend seyn (Plin. XXIV. 13). Das Holz hat mit dem Kleeholze gleiche Eigenschaften; daher Ruffaphia richtig bemerkt; daß im Midrasch statt *Foliatum* richtiger *ασπαλαθος* gelesen werden muß.

פחעללע ני רשם פלייט מיווא,
 ופסנקס פאר ירושלים ופלייט
 מיווא. מ'ס ופלייט מיווא.

פלייטון, Foliatum,
 (3) Blatteseale.
 פלייטון, נאכט (דף ס'נ) ולס
 נעלמקט אל פלייטון (נאכט)
 ורשעט שמעיס ימאוו, אסער רב
 פלייטון רבי אליעזר פער נככל
 ונעלמקט אל פלייטון, נאכט
 דברים אסערס, נאכט נאכט וכו'
 נעלמקט אל פלייטון נאכט וכו', נאכט

פלייט בארי, (1) Meinsogel
 פלייט בארי, נאכט (דף נ')
 מאי נאכט בארי? אסער רב פלייט
 בארי פי' וועלכע בארי בארי
 נ, ואסער בארי וסיקרוס ליכט
 דריקלע וסימבאס נאכט דאס בארי
 אכל דאקלען יא נאכט נ' וכו' נארי
 ממקלען אסער נאכט בארי
 נאכט אסער נאכט נאכט נאכט
 אסער נאכט נאכט נאכט נאכט.

פלייטא, (2) Eine Silberart
 פלייטא, נאכט, נאכט נאכט נאכט

neß Frauenhaar, Benussfrauenhaar (Adiantum Capillus veneris) weis es den Haarausfall wehren und den Haara
 wuchs befördern soll. Die Alten schrieben ihm viele Heilkräfte zu.
 Gegenwärtig wird vorzüglich zu Montpellier, in dessen Gegend dies
 selb Kraut in Menge wächst, der Syrop cappillaire (Frauenhaars
 Syrup) daraus bereitet.

1) Dieser Name gehört einem der schönsten Dämmerungsalter,
 der unter andern Benennungen auch Elephant heißt, auf welche
 das salomonische פלייט (von פיל) sich beziehen mag.

2) Wahrscheinlich ist hier das Schuppenthier gemeint; denn man
 könnte das Wort פלייט von שחופה: Schuppe herleiten, wel
 ches bei Eibern, Schlangen, und Schildkröten gebraucht wird.
 Vielleicht ist das befragliche Thier der Pangolin oder Kurzschwän
 zes Schuppenthier (Manis pentadactyla) welches zuweilen einen
 schnarrenden Laut von sich hören läßt, worauf das hebräische אנקה
 (פלייט) anspielen könnte. Auch dürfte man פלייט ורוא
 lesen, und die bekannte Schuppe u Schlange darunter verstehen.

3) Die Narben- oder Blätterfalbe wird nach Plinius (XIII. 2)
 aus Omphacium (Oehl unreifer Oliven oder Trauben) Balanöl
 (Del aus Myrobalanum: Salbenholz) Kastus, Binsen,
 Amomum, Myrrhen und Balsam bereitet.

äufser, *πρατηρ*, **פלטר**

פלטר, בע"ז (דף כ"ה)

מליכין עמו פת לפלטר.

(דף ל"ג) ס"ר סין כאן פ

כענודין העם לומר פלטר ג

אמר שלא פלטר ישראל. בנ

(דף ק"ב) ונירושמי באקלים

כל סרוקין ולא מאמין בדי

הלוקח פת מן הפלטר

אפלטון סמיכין, הלוקח מן

עין בערך דפוס (א"כ פי)

יוני מוכר פת נקני של סט

פלטר, *φλοτρ*

αβτστεφτ, -

פלטר, מר' ועדית עדי

פלטרין, בלאן יוני כמו אי

פוליטיר, *πολιτηρ*, *t*

פוליטיר, מרושמי דשניעי

כלל גדול ובלנד שלט יעצו פ

פי' בלאן יוני, מקום מוכן

דבר מס.

פוליטריכון, *πολιτηρ*

פוליטריכון, ירושמי

פרשם שמכא ארלים יועצו כול

עין ערך פיסג.

פליא, (פלא *εφα*

פליא, בילמרכו ויקחו אלי

וכל אעם ביה חויף ומפליא

פילוסופיה, *φιλοσοφία*

Strengezeit. Weis, Großmuth,

פילוסופיה, מדרש שחית רבה

סוף אלה המאמרים מאל לאדם אכבד

לענינה חסע פילוסופיה נעשית

פי' בלאן יוני מחנה ככתבת מן הסלך

לכל איה ואיה מהעם. כדיבות

וכבוד.

פוליטוכומנוס, *πολιτοκομμενος*

εεεεεεεε

פוליטוכון, מדרש סדבר רנס

מדת וחי הסקריב ציוס סרשאן

מל לכן פוליטוכון אגב צמרתן פי'

בלאן יוני סר דיון.

פלטנוס (1) *Platon*

פלטנוס, בנראשית רנס פרשת

ל' וסמים ננח ובפרש' פ"ב סלק

מליא בירושלים עבר בהדן פלטנוס

ומסמים חד שמרי וכו' פי' סר.

פלטק, *πλαττα*

εεεεεεεε

פלטק, צפרק ב' במרוסס (דף

ה"ח) ספני שכוט סאכל פוליטיקין פי'

סאכל אל בני פלטיא וי"ס מעעמי סלכי

(א"כ פי' בלאן יוני ורומי סס

כללי לבר של בני עיר כלומר דבר

סאין נהגים בני כסר לאכול כי סס

סאנים סאונים.)

So wird im Mithrasch der Berg Garisim, der Sitz des sarmatischen Kultus genannt; wahrscheinlich wegen die *Platanen* hornbäume die in dieser Gegend anzutreffen sind.

Die buchstäbliche Uebersetzung dieses Wortes ist *Wielhaar*, zeichnet ein Farnkraut, bekannt unter der Benennung *gemein*

פ' פלטון פלטי"ס פ' (א"צ פ')
 בלשן רומי היכל ושרמון,
 ובני היכל מלך נקראו פלטיני
 ריש מדרש מדנ' רנה שטמו שלמו
 פלטינין היו ובנוחזאות כחונם
 גרסה אחרת) : בילמדנו וישא משלו
 פעם אחת הרגיש אסיו הפולטות
 ומיניו טנקזן לקנצו לו לוטזן (א"צ
 חסרה גירסת א בוכסאיות).

פלאטיא, *Platea, πλατεία*
 (breit) Straßte, Gasse, Platz,
 פלטיא, בנצת (דף י') (מטיט
 ופלטיא גדולה, בבראשית רנה
 פדשח' שאיפלטיאות שלד' שמוס.
 ויבן את כיכר ואת רחובות עיר
 ית' ירושלמי פלטיא פ' ס. בעיר
 באוקס וברסובות ית' ירושלמי
 בקרוין ובסלטיא ובעמאן
 פ' בלעז פלטי"ס (א"צ פ') בלשן
 יוני ורומי רסוב ית' ורסב
 מים במולק ופלטיא מים) כעין
 זה בעברי נקרא הסוין רחוב
 שחא מקום להפאטע בו ענוד רסנו.
פלאטיא, *Platina*
 פלטיא, בפסקא דהחדש ענדות
 וגירות בארץ לא להם וצנדו' ועט
 אותם ארבעה סאות שנס אפילו על
 פלטיא שלהם. ס"ס אספליטיא
 (רשע ערך אספליאזההערס). פ'
 מכוחס (א"צ פ') בלשן יוני
 ענדוק וזירות לא כמו שהענדים
 מארמים אלא כמו השכירים).

פלאטיא, (פוטאלום. *Platone*)
 פלטיא, שם עיר עין עין
 כוועסולום.

רק אחרת מוקצן לו שארפין גוט
 כפחילס אל אבר. ולא חתית הארץ
 תר' ירושלמי ולא חפלוט ארעא.
פליט, *Sich flüchten, retten*
 פלט, בנדה (דף ס"א) וינא
 הפליט וינד לאנרס העברי ואמר
 ר' יוחנן זה עוג שפלט מדר
 המבול, ועוד ספורש בערך עג,
 צרימא דרבי אליעזר פרק כ"ז וינא
 הפליט וינד, מיכאל הים מגיד
 שחמר ובעל כנפים יגיד דנר, ולמה
 נקרא שמו פליט? נשעה שהפיל
 הקב"ה סמאל וכת שלו ממקום קדושתו
 אהו בכנפו וניקש להודידו עמו
 ופלטו הקב"ה מידו למיכך נקרא
 פליט, ועליו אמר יוחנאל בא
 אלי הפליט נפילת סמאל צמק"ג
 צמק יד.

פלאטיו, *Palatium*
 (span. Palacio) Palaß,
 Palatinus, Palatin, Fürst,
 Palatini, Hofleute,
 dees a i f e r s
 פלט, בנר' פדש' כ"ס מלך נאר
 ודס בוכס פלטיין בסנהדרין (דף נ')
 מס לו מת אינו יולא ספחח פלטון
 שלו. בנבא בחרא (דף ג"ט) הכוכה
 פלטיין גדולים צנכסי הנר.
 בסנהדרין, כל העומק בתורה לשמה
 באלו בנה פלטיורין של סעלה ואל
 מסה שחמר לנעווע שמים ליסוד ארץ
 בית פרעס ית' ירושלמי פלטיורין
 דפרעה וכן סנא האנשים בניהם.
 בנר' מרפת ע"כ יירש אה גני
 פלטיאות מה אלא יירש ארליח.

[illegible]

רצונם, פי' לראובן ושמעון שם
באחמית ומכר ראובן ללוי ואמר לי'
בלאון הזה החלי שיש לי בשרם או
מכרתי לך ודלי חלקו כטניעו וכו'
פלי האדם, אבל אם אמר לו
סחלי בשרם או שיש לי עם שמעון
מכרתי לך, לא סבר לו אלא חלי
חלקו שהוא רביע שדה, ואמר
רנא סבר מר ארעא דמינה סגא
פלגא, פי' מכר לו שדה ואמר
לו חלקה ממנה נחמתי לך קנה סחלי
אבל אמר לו בלאון הזה חמיש
ממנה נחמתי לך קנה בנפוח שגדס
והוא ט' קנן. גמטין (דף פ"ב)
עדיין לא הגיע לפלגות ראובן
פי' ראובן שהיו בהם חמשים גדולים
חקרי לב, וכן היו יודעין, אם
הגיע זה הקטן הנראה כגדול בכל
דרכיו כאשר גדולים וליחשבו גדול
ולהיות קידושיו קידושין, אבל אני
אין בי כח להנחין בין קטן הנראה
כגדול ולהיות קידושיו קידושין, ובין
קטן וזולתו, ואין לנו אלא כלבם
בדקדק לגיטין ולקדושין, הלאך צעק
יג שנה ויום ס' למעלה, והוא
דאיימי ב' שער' ובלגר שלח מהס'
שם אמהלל, פ"א הכות דאיקדש
לקטן הנראה כגדול כלומר קטן
בשנים ובעל קומה ועדיין לא הגיע
לפלגות ראובן וקטן הוא עדיין
אינו יודע לחלוק דעתו לחקור בין דבר
דבר, כדכתיב לפלגות ראובן
גדולים חקרי לב. בעירובין (דף
ס"א) אמר ליה רבא פלגא סגא
בעירובין, לית דא לא דרבי עקיבה

צעות שנים דשנעות, אכן דסמי
מטרס נחית ואמר קירי פלי
נרוכסין פירוט בלאון יוכי מטר
רנ ופירוט קירי, אדיון,
לאון שניעס הוא כמו אלהים (כבר
מרש נערך בריכסין).

פלג, schellen, fletten
פלג פלגא, f a l f t e
פלגא, Stretter, Bänker
מיפלג, a b g e t h e i l t
אבגעזעצט, abgefordert, ausgefordert
פלוג, B e s o f a m e
פלגות, Mittelalter, παλλαξ)
פלג, Süngling, Mäthel
לנג, נצרכות (דף כ"ו) רבייהודה
אמר עד פלג המנחה פי' מנחה
גדולה מו' שעות ומחלה ולמעלה
כנגד חמיר של צין בערנים, דחק
ערב שנה נאסר צו' ומחלה מנחה
קטנה, מט' ומחלה ולמעלה כנגד
קרינתו כשהוא מחסר, כדחקן
חמיר נאסר צו' ומחלה וקרב נט'
ומחלה, פלג מנחה גדולה מששעות
ומחלה ולמעלה כשאר ש' שעות
ומחלה חלקם זו פלג מנחה גדולה
פלג מנחה קטנה מט' שעות ומחלה
ולמעלה כשאר צ' שעות ומחלה
חלקם זו היא פלג מנחה קטנה
וינא צ"א שעות פחות רביעי. בנ"ק
(דף ט"ו) ונכתוב (דף ס"א)
מר סגר פלגו נוקא קנבא ומר
סגר פלגו נוקא ממונא. בנ"ב
(דף ס"ב) פלגא דאית לי בארעא
פלגא, פלגא ארעא דאית לי

Absondern, auszeichnen, פלא
 berühmt, ausgezeichnet, מפלא
 פלא, במהדרין (דף פ"ו) חכו
 רבנן כי פלא מרד במופלא
 שנית דין שבעה זקן מרד
 הכסוב מרד, בהוריות (דף ר')

Digitized by Google

ניפול, א e א ו א ז א
 (welches auch nicht fliegen kann)
 מפלות נפילה, א ז א f a i ז
 פת ניפולין, Spreches Wesen,
 פל (כפל), בחולין (דף קכ"ט) מה
 נסך או מיתם עושה כיפול
 ליעמא מאס אבר מן הכי? פירוש
 אם דלדול האבר חשוב כמא כיון
 שגדל כלילי כיפול ליעמא מאס
 אבר מן הכי ואם אין מיתם האבר
 חשוב כיפול ליעמא מאס אבר
 מן הנבלה? נפרק זה (דף קכ"ג)
 חרנסה רבי אבין ראשון ראשון עושה
 ניפול, נפרק ה' בפיאה וכו'
 (דף ו') כדי כפילה ידוע למימא רבי
 אנו נכופל לה כדי לאורעה
 וכהיא אמר הכן כפילה, מה
 שרצה מפולת יד שאין לו שוריה
 לחרש ומכאן נידיו וזרע, או
 לפיכך שוריה נפרשה שוריה,
 פי' אחר כדי כפילה דהמקבל כדי
 איעת' כדי כפילה דפיאה שיעור
 לקט אגיל להיות בשאר שדות לכור
 ורע או לכור מבואה, פי' לכל כור
 וכו' שרצה נותן ד' קבין, או לכל
 חור וכו' שליקט ממנה, ואם תימני
 לומר לכור ורעל ספולת יד שורעין
 ציד, או לפיכך שוריה שהיו
 ממקצין במחרישה מקום, ונתמין
 שם מבואה, וכשהיה חור חורש את
 תלם היאח מבואה יורדם על יד על
 יד למך התלם, וכענין הזה תיבין יכולין
 לארעה כי אם נחמין הרבה. נבנא
 נחמא כיפול סממל לחוך נ' אמות
 מ' גזל שתינו פורת אלא מדרש

נצלו ונמלא כופל בארץ. נענדה
 אה (דף ע"ג) וזירושלמי בסוף
 פרק המקבל נדמאי, לא יאמר אדם
 לגוי פול אחי לעולר פי' ספל
 עמך לפנים את העולר השלשון,
 כמוס יעלור נעמי לפי שיש לשון
 שטפייסו בין כסך וכאזה נותן דמיס
 לגוי שטפייסו, נותן לו דמי וכן נסך
 פול אחי קאמר כיון דאמרי אחי
 ואם הים רגיל להאכילו ולהשקותו
 וזה שנופל אחיו ומשקטו יין כסך
 אומר הן לא דמיס אלא לפי דמות
 לומר לו מלמדי סן העולר. (אמר
 במאמר ב"ל טלחן מהו מרגמתי
 במרגמי לספר יצני' הכמות עמדי
 טלחן מעצור ומשפס לקח (כ"ג ח'))
 נבנא נחמא (דף קמ"ד) האחין
 השומעין שכל אחד מהן לאומנות
 כפל לאמלע (נמאל) חנא לאומנות
 סמלך, פי' האחין השומעין שכל
 אחד מהן לאומנות אלא חלקו ירשה
 אביהם וכפל אחד מהן לאומנות
 סמלך, מה שמדויק באותה האומנות
 יחליק לאמלע עם אחיו, וזהו
 לאומנות סמלך, שהיו מחליקין מכות
 שבראש המבוי למכות בעל הבית גבאי
 מכת המלך מבני הכפר, ומה שמדויק
 באותו ממון הוא שלו בשכר שמקבלו
 והקצין נותן לאור סמלך, וחדש או
 שנה יהיה זה גבאי וחדש האשר
 שכיטו בסמוך לו, וכן הולבין בסדר
 מבחים לכל בעל הבית חדשו וכשהגיע
 לבית של אחין הללו ומינו אחד מהן
 ששכר לאמלע. נבא קמא (דף ז"ט)
 ונבנא נחמא (דף ז"ג) המולך

צמנילם איבער זאגט פ', צרו צרו
פכרו פכרו מאן דאמך פכרו
פכרו אפילו יסודיה ארימון המד"ס
קומת נבל הרקע צר צר מחערער
פרקו כומי הובב חרנוס ירושלמי
פכרו קדיש. עם לפרוץ ועם
לננו חרנוס עידן לפכור א
נניכא ועידן צהיר למיבני חרבנא.

פל, *Alte, ealte, ealte*,
פל, זאגט (דף ל"ג) קויע דהים
ליס פילי בגנים. צפסחים (דף
ע"ד) ולא אמן אלא דליס לים
פילי, אבל אית לים פילי
בזליס אסוד ועוד יאנו צחלין (דף
י"ב) ונבא צהרא (דף כ"ד)
פאי מאן דשרא ליפתא בפילי
דארעא דער לא קנה, צריש חעכיות
פאי ערפילא? צרו פילי
פי' טיפס פיורדס צבס ומערערס
בגומות פילי פייער פלסי
כדפרישין צערך שלפני זא (א"ב פי'
בלאן יוני טייטשארמס ולרורא צער
מעורבים צמים).

פל, *Alte, ealte, ealte*,
פל, זאגט (דף כ"ה) פיללח
סלח, פי' עשיס פלילוח שטנעט
עלזון אסך, קלח החפללה, כמו
יחל מזה פאי פאל סצר לא שוב
עשיס (פי' רש"י לאן חפלה פול
להנלל מן החטא).

פל, *Alte, ealte, ealte*,
פל, צריש שבת (דף י"א) לא
יפלה אס בלי, צדקה (דף ז')
פלי קארט דדיוחא. מ"א פלי
קורט דרגוסא פ' הים פולה
ומצב החיכה מאותם ארמס בלא
מים. צחלין (דף י') דלמא פלו
לא וצדיק לא פי' פחם העלס וראס
סמות זאין צו נקב, וכן פי' סא
דגריסין צבא צהרא (דף ק"ס)
פלליס וחזייה, פחם סגט ופאנו
וראס האן שלו, ומנין שהא לאן
צדיק? דכתיב לא חפאר
אחריך ומתרגמין לא חפלי צהרך
צדקה (דף כ"ג) אלא לאו דפלחי
פלוסי איבא בינייהו פי' נפחח
החכיכה פי' אחר אס כח פלס
גמבקעה כמו פולח ונוקע בארץ
עך יפלה חן כצדו ועדיין לא סניע

פל, *Alte, ealte, ealte*,
פל, ירושלמי צפרק צבס אזה מאן
דמאן לפילא אמר ליה זא פפס
פזירך. צפסקא ויכי צאלס א
עכבד אולדה על פילי מלריס
צריש קלומ' וצמנל איבא אסא ויחצ
ליס על חרע פילי פי' פילי חרע
שער פחם בולן און. (א"ב פי' בלאן
יון שער מ' ירושלמי צאער סרוס
צפילי דסרוס).

פל (נפל), *fallen, abfallen*,
aufallen niederfallen
ניפול, *setzen*
(als Körper für sich betrachtet)

לך שם אופך, ויופך, ואין
בהם לקיום יופך כפ"ל מתחם
כי אם גמרי כסו יולך אולך, ואם
שאל: למה מדלג סתנך מגרם
לגדם שם הופך ואחר כך זרע
שבו סקל סטקל הלך, ולש
שם פופך שבו הכפעל ממטקל
ולך כסו מדליך? דע כי אין זה
(הופך) בעמיד נקל, כ"ל הלוי
גנן הכפעל מגרם כפ"י כסו
והולך מהרם (במדבר י"ז י"ט)
זה שמו: לש שם זרע ואחר כך
אופך (שבו טלאן פ"ב) ללש
(כמא שני בלאן ט"ו) הופך
מהל, או המקור (ערטט חזק)
שקען חזק דחן זענן).

פך, (כחל) Augenschein (עין)
פוך, בשנת (דף ק"ח) מעביר נח מן
פך פוך פ"י בוסל כדאמרינן בוסל
גנ"ל שם קרן הפוך? כחל
רישק פ"י שבו שחור הכנס
והניק מלך ובו משונן בטינו
כבורכת רישק (רש"י) שם
ש"ד כחללא ונראה כי גרסא
בערך גרסא רש"י "ל כחל" משונן
בטינו שקדין סומו קרונו
סוריניטלו (cresco orientale)
רש"י ערך רשק) מכמותו לנעימה
גרסא בטינו בך ביחם יפה משל
בגשם (א"כ לשון מקרא זה ופס
נפוך עיניו).

פכה, Berminbern, (מחל)
פכוחתא, Uiberlauf der Dinte
פכה, גרסא (דף כ') שם
דיו כזה שמינך כי פכחופל

דדיותא פ"י שמו ללל וארמדם
כמעט קל ששע קל להכי שם
כדחתא, דשחור סרנס. וס, כין
דחא דכל כמה רגנס יומא שישח
שם חלי טמא כוס, ופכוס
שם דפכס ואיל כלומר שדים
והולך. נמעניות (דף י"ג) שם
שכא מביאר וסמך כחם לפכוחי
פחדל. בנכא מליעא (דף ס"ו)
דילמא לפכוחי פחדים. גנ"ב
(דף י') פחד קשה יין מפינו יין קשה
מינא מפכח חו נמילה (דף י"ב)
נימא לים קטל למחר מפכח לים
סמרים. ס"ל איל לים סמרים (א"ב)
עין קטנות ופסי תוס).

פכסמין, Stalebae, παλαμας
פכסמין, סדרה מדבר רנה מרס
והנין ואוכלן פכסמין מ' בלאן
חמ דומי לחם כפס שני
פעמים והוא יבש טוכ ללדת
(דרך).

פכר, Saftmangeln
פכר, בשנת (דף י') פכר
ידיה ומלליה שם בעבר קמים
מרים, ובחלליה קחא ית מך מר'
ובחללי דחוי ית פכר.

פכר, Seesalz
entwurzeln, niederreißen
פכר, בנראשית רנה פרסא כ"ד
ל' אילמא כסמכין פכרה רוס
שם זנפל על חזרו, ופכרם
כך חסח הכל כי חזרו קין, ובפרס
ס"ח סין מרעך פכיר וסקולקל,
ונפרסא מ' לרנז שהיחם שכלת
בפריה אדניה שם פכרון ניניה.

פך, נפרק ב' בכלים (דף ו')
הפכין הנליין פירו' בלי שמן
הגליל מלאן פך השמן, נצט
(דף פ"ד) וננ"ק (דף כ"ה) ומס
פכין קטני' שטהורין נזג וטמאין
נמא, פי' בלי חרש עגולין שאין
בסן לא יצטע ולא שכינס פי' אשר
לפי שנקב שלהן מאד נר ולא יכול
הזג להכניס אלנעו לשם לטמא ולפי
שאין מעמא אלא באויר גמא נח
דכל כלי חרש שאין למיד פחיל עליו
טמא נמא, נפרק י"ב ננגעים (דף
נ"ד) על מה חסה חורה? על כלי
חרש ועל פכו ועל טמיו.

פך (נפרק), *umgekehrt, umgewendet*
פך (אסך), נפרק ב' בכלאי' (דף
כ"ג) לא יאמר חטע ואח"כ וכך
אלא אסך ואח"כ חטע מלאן
ויספכו, נפרק ב' במשקין (דף
י"א) מי שספך את זמיו פירוש
שהזמין על גבי בית הסד להוציא
הסן שמו, נפרק ד' ננגעים (דף
ג"א) המסיע מטמא בקרחה ונחת
הפוכה ואלא הפוכה פי' מלאן
והסן הפכה אשר לבן, נכחמות
(דף ל"ז) אשה מאנה מחספת
כדי שלא תחעמר. נפרק נעשרה
משמרות (דף י"ב) הסוך נח
זה פוך נח. נכססים (דף קי"ב)
ואפילו הפכין לך נשטעתא. נצ"ל
(דף ל') רבין דקא אסבי כולי

עלמא מעדתא סמרי שטמא אהו'
מרכולי ישראל. פי' דאפכי כולי
עלמא דישאל מקוירין נכססים לקנות
היין ומירמא הכותי ואמר סאתא
אתו מרכולי ישראל וקא כי נגעו כותי
ולא מזכני מיני (א"ב נגוססאות אן
כסוב מרכולי ישראל, והערך הוא
הפך בלאן עברי או אפך בלאן
ארמי): אשר המסנר מ"ל ירמא
לי טעם הערוך שביט פעל הוא
נערך פך להראות היותו, כי
אדא נעברי הפך בארמי אפך,
ופלאק המסנר יפך לבן הכית גזעו
על שתי אחריות, גמא יש להבין
הרמב"ם נפיו המענה (כלאים פרק
ב') משנס ג' שבת: והס (נעל
משנה) המקיאים בלח"ק אפאר שסין
אללס זה הכלאן (ראש קולו גרין
תרומות) שהיו אומרים הופך ויופך
וענינם אפך זה אינו מירא בלאוננו
בסרי יאמר הלך וילך והס שני
עיקרים משנים וסענין אפך ע"כ.
ראשית דבר יש לתקן מעות הדמם
ולכחוב סבי אומרים הפך, יפך
(ר"ל הסעל) כמו הלך וילך,
גם סמיו"ט סרגיש נזא ע"ג, והס
הסעיל נפעל ילך הוא יגאל
במו וילך ה' אוחך (דברים ב'),
לו) וכן סענין נפעל יפך כיאיט
הופך סמטין נידים כי אס ע"י
כלי המסרסא אשר יבנים בשר

פי הוי עיכול והו לכו ככלי גללי
דלא מקנלי עומאה או דלפא לא
הו עיכול, ונלפו אלי"פ כדו.

פירא, *Wirtel, Rant, Rante*, פירא
כ"ף, צסוף כלאים פ"ף של למר
באל פשתן אסור פי' לללול של
למר (א"ב פי' א"פ"ף בלאון יוני
כל מה שכן בחוד הבגר באריגותו
צירושלמי דכלאים פירא אינו אסור
דלא מוקמא ככל דעמר מקמה ככל
דכיתין בנ"ן פ"פ) (ורע' מברשנודס
גרס פ"ו של למר - והוא השפס
שעושים האורגים באשלישים הבגר).

פיקס, *Fucus, פוקס, Meerang, Seetang*,
פיקס, בתורת כהנים ברש"י פרש'
אם תהיה, שכי יכול פיקס
פלמוד לומר חולעת, אי חולעת
יכול אחת מן הנבעים? חלמוד לומר
שכי, הא כיכר זו אדורית טובה,
ופי' פיקס למד אדורס מצרימתו
ולא אדורס על ידי לביעם פלמוד לומר
חולעת פי' לנבוע צירי אדס, אי חולעת
דהיינו לנבוע צירי אדס יכול אחד
מן הנבעים? חלמוד לומר שכי
(א"ב פי' בלאון יוני ורומי מין עש
ובו לנבעים חלמר בנזון אדורס).

פירא, *Defila*, פירא

הוי מלך דרש"י פ"ס ואפרתמרי
נזנח (דף פ"א) מאי פ"ס? אמר
רבי ארס בר שיני בבלייתא (א"ב
כ"י"ס כחונ בנחשלות) פי' פ"ס
חמישי אדס שמשבדו' מן הכחול
ומטוס של נהר ומכרית ציר ובלשון
ארמי בר שיני ושיצורן בחפוח
כחוק, פי' גאון אחר פ"ס פלמוד
נזנח (דף פ"א) לרורות מן
והן קלא דאמרינן בפסחים (דף
ס"ג) שקלא קלא פתק גיה והן מן
ברשינא בבלייתא ולמס בבלייתא?
ממא שרשינא בנלדכות מן ונחפוח מן
למ התנעת כחוק בזה פי' אחר
מט שינא ונעשה כחוקן (א"ב המהמר
מ"ל לשון ין הוא כמו שחרמנו).
פירא, *Defila*, פירא
פ"ל, צסוף פרק מ' בכלאים (דף
ל') הערוד מן תיה ספ"ל והקוף
מין תיה ואדס מותר עם כחן לאדורס
ולמסק. נכנא בתרא פ"ל שבלע
ק"י"ס מלרית והק"ס דרך בית
הרעי מכו' פי' לאו למלוקי עומאה
נעם טיביה שאס תיה שמה ובלעה
ספ"ל ואדור והק"ס הרי היא
נעומאה אלא כמכרש במנחות (דף
ס"ט) פ"ל שבלע כולין והק"ס
ודך בית הרעי ועצרינאו כתיבה

1) Dieses Farbfraut welches einen rothen Saft enthält wurde bey den Alten zum Purpurfarben und auch zur Schminke benützt; daher *φυσω*: schminken und im Talmud: שלא חבחול ולא תפקום (Schab, 64, 2) daß sie weder die Augen färbe noch die Wangen schminke.

2) Welche linsenförmig ist; vom Griechischen *φακος*: Linse,

פי תקרה Schärfe des Balzens

פי תקרה, נפוכה (דף י"ח)
פי תקרה יורד וסומח פירוש
במחשבת הדעת ולא בעיקר במעשה
(מ' רש"י פי תקרה עובין של
נפחים נסודין).

פיוט, Poeta, π ο ι η τ η s

פיוט, נויקרא רבה אמור אל
הכהנים פרשת קחו מופרי ולא
כסף מהו לנקה רובל? דכזה
קרייתו כני קרוב ופיוט
(א"כ פירו' בלשון רומי מזורר
ופיוטן).

פירל, Scher, Schale, ψαλλ

(פ' פ' ר' י' ו' ש' א' ז' ע' ח'
פירל, נפוכה (דף ט"ו) הים
מביא פירל של חרש חרש מר'
לחרון בנניס (דף מ"ה) כילד
מטכרן את המלודע? הים מביא
פירל של חרש סדס, נפסל
לפירס חרומו פירל גיראן,
קונעת כוס פתערלה מר' פירל
כסל דלוחט, כוס בלשון יק פירל
ובלעז פטר"ה (Patera Schale)
הזותים במרוקן יין חרומו
דחמין פירל פירל פירל, ועל
קערותיו מר' ירושלמי פירל
ובנשק קערות כסף ארת ובויקל
את קערותיו ואת כפותיו.

פיוס, π ο ι σ σ α

פיוס, במכדדן (דף מ"ד)
פול פיוס פול ביה חסר לים
פדקו לים פול, במכות (דף מ')

חמומות כמו אשחל למירס
למר רב פאיי גאן דומה לו סמר
פמחדך נשרי.

פי כור, Koch des Schmelztiegels

(so der Blasbalg hienengeht)

פי כור, נשנת (דף ע"ח)

חרמים כדי לעשות פי כור של
לורפי זכב, רבי יהודה למר כדי
לעשות פטפוט פירוש פטפוט
בכשושים קטן שעושין אותו
במך כור של לורפי זכב ואפתי
עליו הקדירם שמנלים בה זכב
מונין כדי ליתן על פי הכור
של לורפי זכב שחוקין הפסח ומוחין
למך הזכב כדי שימנל הסכ ופעמים
שחוקין הסוכין למך הסכ כדי
שימנל.

פי כוש, Spindelstiege

פי כוש, נשנת (דף ע"ח)

טיט כדי לעשות פי כוש פירוש
פי כוש קורין אותו בלשון לרמי
דיש פילבל שעושין על פי
הכוש כמו כלור ללל המורא כדי
שיכנף הכוש ויסוב ועליו אותו סן
העלס ויש שעושין אותו סן כען
ויש שעושין אותו מן העיט (נכוסחלו'
דרן כמינ פי כור).

פי רשע, (אשכרוע) Stiege

פי רשע, במוסמחל בטנעת
כדק י"ב בבלים (דף י"ג) וכל
גולמי כלי עץ נחמין מן מאל פי
רשע פי עץ ארו והוא עלי נמר עץ
מדומסל לשכרוע ובלעז פוקס'נון
וי"א בוס'ו (א"כ נשנה מן נהדיש
מון מאל לשכרוע).

ל"ז) שלש בלוי' שבנת ארע וקטנים
ופי טבעת. גמרא דב' ח' ערלים
בנת (דף ק"ח) יד לפי טבעת
חקנן פי' הולאת סרעי.

פי מוררי, א ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז
פי מורי, נזכרות (דף ח')
ובמ"ק (דף כ"ט) כפי מורי
בפי הוושט. גריש ויקרא דנפס פרי'
ועד ראיתי כפי מורי פי' הולאת
מן הוושט ר' חנינה אט' כלפי מורי
הולאת מן הוושט פי' כארס ארולה
להולית חבל איש צו קשר נחור של
חורן איש צו מורס גדול (א"ב)
בנוסחאות דירן כתוב כפי מורי
טלה אסת ופירוש רש"י קבלים
דמחרגמיק ופי מורי ליניס ואשכנז
ובלשון יוני פי' פטורן (דף
מעופש ופי' לפירין (דף
כנר כנאי' ודיוח רע).

פי כריסה, ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז
פי כריסה, נזכר (דף ס"ג)
חושט פי כריסה, ושיטלי
מיס חקיס סמורסה, שופע
סמורס גמרא, למרסורס,

דומי מין לבוש ירכיס ואקי'
ופי נרקין בלשון דומי מכנסים).
פחיתא, (אף געוויסע אף)
פחיתא, נערות (דף כ"ח)
ונפסחים (דף כ"ד) ונפסחים (דף י"ו)
אכל פוטיחא לוקה ר' וסימניך
פס"ל. פי' חסכלו ואקניסיו
לכס מנשים לא חסכלו זה הפסוק
דגנים, וכתוב בשרים לא חסכליחא
נפסחיתם בכל שערן שערן ולא
חשטאו נסס סח להו מרי, אל
חסכלו ב' לא חשטאו וכתוב שערן
הערן נסס לא גא דים ולא גא
דינא פני שלש דויקרא נסיף ופי
ציס השמיני ופי' נמנה מורה גפרסת
ראס אכני ובלשון אן לו חספיר
וקאסח לא חסכלו. פי' פוטיחא
דג טמא והוא גוריחא, כמלה
לוקה חשט כולם פפרסה אחרונה
דויהי ניוס השמיני ואלה סס לא
יאלו לא חסכלום לא חסכלו לא
חשטאו ולא חשטאו.

פי טבעת, ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז
פי טבעת, נזכר קמט (דף

tere Ausleger aber wurden durch Analogie auf das Wort *πετασος* geführt — eine Kopfbedeckung welche unsern runden Hüten gleich, und unter dem Kinn mit Bändern zusammengebunden wurde. Solte man ihn nicht aufbehalten, so ließ man ihn an denselben hinten herabhängen. Daß aber *Μυσσaphis* unter *πετασος* eine Schenkelbedeckung bestehet, ist falsch. Die *LXX* übersetzten *τιγραις* (*τιγραι*) welches ebenfalls einen Persischen Kopfschmuck bedeutet.

1) *φθόρα*: Pest.

2) *σαρπας*: faul, ranzig, stinkend.

(155)

והירצו לנר, נדרשית רבא פמ'
פ'ו פומיפר הו' פומיפרוס
פומיפרע פומיפר אבי
פמם פריס לליליס פומיפרע
שהם פורע עלמו לליליס ופ'.
פמריש, (פמריש) *Pharmaz*
בן פמיש, *Pharmazeia*
פמיש, נדרכות (דף כ"ח) פמיש
סחוק פ' כסם שמתכרות נלילות
פחמם הפמיש כך פלכומי
פחמדות נכל העולה, נסוף פמפר
פמי ותמיס פומה כל ימיו פיה
פמיש פכה נירואלס פ'ו כיו פמיש
פלאכה נחולו של פומפר פמפר
המכין בפמיש על פמפר. ופמ
נסיף פמק קטל נמסקין כליר הליטר
והקיר' והמנעול והספתה שנכדו
פמקן נמופר על ידי פמיש,
פמר יוחן כהן גדול ונולו נפרק
כ"ע נבליס (דף כ"ו) יד של בן
פמיש ה' ולפמיש ו' ופ' פמיש
קמן ופמיש גדול.

פמריש, *Potamus, πετασος* (2)
פמס, נריש ילמרכו הן הדרם
פמיסיון חילונר קין הנחמו'
על ירמיהו (פ"ב פי' נלשון יוני

פמריקון שלט, נלמפר פקול
קול יעקב, פמר לכס פמס נוסחין
על קולכס אף אני נוסח על
פמריקון אלי, נלמפר ועל פמריק
פמרה, פירו' פמריקון היינו
פמרון נלמפר לשעלס (פ"ב פי'
נליוני ירושם ונלסלס אבות
פמרושלינון, *πετροσεληνον*
Petros selinum,
Strineppich, Baffereppich 1)
פמרושלינון, ירושלי ריש
דכלאים נמיק מכהן פמרושלינון
ונמסכת נביעית פמק הפמס נמו
כרפס ננכרות? רני יומי נר
נמינל פומר פמרושלינון פי'
נליוני ירושמי מין כרפס.

פמיפר, *Phlegel des Stier: Apis*
(פמיפר, נמוטה (דף י"ג)
ווקנהו פומיפר פמר רב נקנהו
כומיפר פמר רב נקנהו לעלמו
פ' ננריאל ופירו' ונל ננריאל
ופירעו פמיקהל כחוב פומיפר
ולנמוק פומיפרע פירו' נקנהו
לעלמו לשנכ נכר ופירו' ננליס

1) Die Peterflie wächst ursprünglich in Sardinien an Quellen und Bächen wild, daher sie auch in der Misna Wachepich heißt.

2) Das befragliche Wort פמיש, welches in Daniel (3, 22) vorkommt, wird vom Misraisch durch braccas (ברקין) eine Art weiter und langer Hosen, die nicht allein die Hüften, sonder auch die Unterschenkel und größtentheils den Leib bedecken, erklärt. Mehr

פטריוקון, י ס א ו ק ז א פ
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ
פטריוקון, נבראזית רנה פרשא
כ' וז' אשר ואילו מפטריוקון
שלו הייתי מבקש לא היה מעבד פלוס
בילמדנו וישמע הככנני אשר יודעין
אנו שיש להן מאנותיסן כפטריוקא
שהיה אומר הקיל קיל יעקב וכו',
והלא מזה שלמים מקדש אפילו יש
לך כמה כלי זין קול אשר אנו צווחין
קמים הקדוש ברוך הוא ומפיל לך
ולאחילותיך לפכינו, למה ? שהיה

פטריון, פוטריום **Poterium** נכסף
פטריון, נכרסאית רנה פרסת
ס' וכל נחם ונוקרא רנה אהרי
מת פרש' וימרח ארץ הכניסו
למדעך כיון שלף מצו פיילין (1)
פוטירין אחר כזשים שוחס זמן
לו בקדוש ברוך הוא ימוש גלותו
כיום ובכם בקוטמו וניקר צמות
גבעה שים, ונפרשת ל"א וה' ממטיר
מכת כוסם דבישמעאל בר חמש
בשם דני יונתן כפיילין (2)
פוטירי אחר המרחץ, אמר
סהמר מ"ל לפי גרסת המשמר
נכרסאית רנה פה נראה לחקן מעות
הדפוס צירוואלי מסחים סיק יו"ד
וה"ל שכ מהו מבם כוסם? ר'
אנץ אמר דיפלוי פוטירין.

Digitized by Google

צירקט דעם שור או כנע או עו
צפון מכ ימון, ונפסק דער או
כנע לעמיד לבס ענ נא וואר
שטין היו כלילוסכן בלש ומדונן
לסן לישראל ולס היו יודעין ש
לסן פטרון ופטרובן מחקים
עליהם וכו' עד על ה' מחלה ואחר
כך על משיח. ירושלמי בריש פס
לכו שאלו את דמה בין כהנה ראש
פטרבולי (ה) הים, פעם אחד
כימה מסטרתו לפני כל בולי של
(א"כ פי' בלשן רומי' מגן בעד
אדם הן נדברי דין כמו פרקליט
הן בענק אחרת' פטרבולי בלשן
יוני אבות העלה).

פטר, *ungesüßert*

פטר, ח' מלה מוכה פטיר מתי.

פטר, *ungesüßert*

nicht mit Strobgemengt

פטר, חרנוס והכס עמים קומו

מכל וטעני ליה טין פטיר דלא

תן.

פטרא, *Petra, πετρα*

Stein, Fels

פטרא, צילחנו מולס למטה

פטרא בבי מרשא לוריס ארא

(א"כ פי' בלשן יוני ורומי' אבן)

פטר סטירתא, *Stiftgeburt*

פטר, נגיטין (דף ס"ט) ובגדן

כנתא פטירתא פירוש כנתא

אינטרלי (ה) כנן הדורא דכנתא

פטירתא, גלעולם לא סיס לה

ולד כנן פטר דהם?

פטר, *Patrum, väter*

פטר, נשנת (דף ק"ה) כאימאן

דקלא פטרא מאונא דסלנס

סיג מאסעיקר דבר מגידולו ופי

פטר מאונא דסלנס

בעש געלין שליכו נקונ דמי. נפרק

קאס דעוקליס (דף ע"ו) כל

ירקא סדס וסמרקען ופטירות

נגרין (דף כ"ה) על הכמסין ועל

הפטירות יאמר שהכל נהיה

נדברו ויש מן גערך כססין פי'

במהן טיראט"ופני (ה) פטריות

פונג' (ה"כ וכן בלשן יאמעל

(Pathar

פטר, *Pater, Vater*

Patronus πατήρ, Schutzherr,

πατηροβουλ, Rathsvorsteher

פטר, ננראשית רבה מרשא כ"ס

למדינה שהיו לה ב' פטרונ'י

ונמרה ל"ד ישימכילאב ולפטרון

במליסון לארון לריבן מושל שליט.

1) (Eutruille, Eingeweibe).

2) (Tartufole, Morchen, Trüffeln).

3) (Funghi, Erbschwämme).

4) De Kara irrt wenn er unter פטרבולי πετροβολος:
Steinschleiderer versteht; da der Sinn jener Stelle mit der
Ansicht des Eusebia, nach welcher wir übersetzt haben, eher
übereinstimmt.

הים בעצרת יצא שנים ונרשם לו שלשנים
בדרך גדול כבודו והיה שומר יכול
לני לפסור אם פעולם כנן
פאמר בעדום אם שלם אם כדוך
לדיקים ונשמי, מיום שנרשמי
ועד עכשיו, פלומר נוכחו יתקיים
פעולם ולא יאמיטו שלמים, ואמי
אם אין אם לדיק אחר ואם גבי עמי
וכחיו מנת מאגרם פעולם ועד
עכשיו, ואם יתם בן עזיחו עטמו
מנינים על כל נפי פעולם אלא תפס
כליים כנן פעול, ומאי אגא חילו
אלה שנחנרר אללו? שכל סלדיקים
קבלי פעולם הזה מעין פאמר לעולם
פנא וחילו לא קבלי כלום לכך זכותם
גדולם מאגר כלדיקים. נקדושין
(דף מ') אין תפילת דינו של אדם
נידן אלא על דברי תורה אלאמר
פוער פים ראשית מדק פי' סחורם
נשלה כמים אלאמר פוי כל לא
לכו למים ראשית הדק. פע יר
ועטיר עין בערך טלהר.
ירושלמי בפרק חין מעמידין אליהו
לא כפער מלישע אלא מחוך דבר
טל תורה, אלאמר וסי כמה הולכים
כלוך ודבר, כמה הי עוסקין?
נקרים שמע הדא הוא דכמי
ודברת בס וכו', נניסין (דף ס"ה)
פער דום פירסוה, ואלה רבליש
אמשים חר' פער דו דפו חניסין נני
חורין: ראש רא'י אם נניסיהכרש בן
פירורחו כיד וכן פירורחו נרגא.

הם מאגר אכול לפא ימי (י) ורש'
פי' פנינן עמיד ר"ל בעל טקנה
פאמר, ננא בחרא (דף ט"ג)
קקנים נארן מקבל עליו פאר פטמות
לשם פי' פערם אורם כלפא ימי
גרים ומניות וקקנים דאלי, וכן
האמת היין ומניות אורם נחן
גדלות מגיירות כלות ומניותרות
מיד' נאפנאלין כותן כפן. גומרים
הלכאן החר נגמרים מנואלות
נאות. גרים נמרש דנינה (דף ס')
כלל בעלי פערם ין פירוש פערם ין
סם דני ודומין לקקנים אלא
הקקנים ארובים ואילו עגולין כמה
אמר נרשם פאכס (דף כ"ז) הכוקע
לחך הבור פולחוך פערם בעלי
פערם ין סם בעלי פניות
גדלות כלומר יש לסן יין הרנה
ומשיפין לחייה, בעלי כדים
במות סכס, לגינין פמות מן הכדים
כום פחית מן הלנין, כח ששית בעלי
מלידה אין להם כלום לא קיימו
שסס יום שוב ולא מלוח נית הסדרש
סנר ילאו.

פאקא, (פחאקא אעא) (פחאקא אעא)
פער, חר' ספר וסגרת
עין ערך פחאקא.

פאך, Entlassen, aufbrechen,
פער, נסוכה (דף מ"ה) יכול אני
לכפור אם כל העולם כולו מן
דקן וכו' פי' רני שמעון בן יוחאי

Digitized by Google

ישראל ונוגיד ובלעזטי"ל Taglia
(א"כ פי' בלזין יוני מין סליס
גדולים).

פֶּטְלֵן, *petalen*, *Selbplatte*

פֶּטְלֵן, לא חסולס בבחם סיפיר
חרגוס לא חסולס בבחם סיפיר
טכוד לא חסולס חרגוס בפיטלון
דכי לא חסולס (א"כ פי' בלזין
יוני ורומי פס ופס של אצלריוף
ונקי מכל סיג).

פֶּטְלִיקִין, *petliken*

פֶּטְלִיקִין, בנראית רבס פרשס
ע"ד הלא ככריות נחשבו לו אפער
בן? אלא אין הוה סמי קווקי טבא
הוס כסי פטיליקין טב סוס
כסי (א"כ פי' פטלן בלזין יוני
עגל ונכוסחאס כתוב פטקלין
ונמדרש איבס פטקס ונרס נחלן
שני חכין פטליקין אכל מכל
פטליק חד פט ופול הערוך גרס
חמכין עינולן דפיתס עיין ערך עגל).

פֶּטְמֵן, *petmen*, *petzen*, *petzen*

פֶּטְמֵן, בריס כריסוס (דף ב')
המפטס את השמן סמפטס את
הקטרה פי' המפטס והממלח
כל הנשמים לעזוס הקטרה, רקס
פרקס מעשה רקס חרגוס
ירושלמי פפטס, איס בריס
גנר פטיס. בסוף עירובין (דף
ק"ט) מעשה גזוק של פטמין
פי' מוכרי עופות כדלמריק בסוף
פרק אין לדין (דף כ"ט) אלא פטס
פרגיל אלו ופמר לו תן לי חור אחד
אוגול את פי' כולן לשון ששמן כסס

ג' פטכוסין בלזין וחיבן נטיס
לחיות אפס עליסן את הקדירה פי'
גכזס החולס מן הכירה אהוס
עמי לפיכס הקדירה, כדלמריק
גכזס (דף ק"ג) כל אהוס למסי
חי אק פטיין פטכוסין כירה
קטה למסח עליסן קדירה ג'
פטכוסין עמיין ככירה ופומין
גליסן את הקדירה ויס סמכין
פטכוס לכוסלס ומכיתין עליסן את
קדירה ופומין אפס לכוסל.

פֶּטְסֵן, *petzen*

פֶּטְסֵן, בפי' (דף י') ונחוס
אח ופטכוסות (נמר') אמר רבי
יוחנן בפטכוסותיהן גכיופסי'
מליס לבגס בעוקליסן אלא
ימלס למי סליס.

פֶּטְטֵרְכֵן, *petterken*

פֶּטְטֵרְכֵן, בריס ויקרס רבס
פרס טוב מלא כף נסת סמכין
רינל לפטטרכס ומפטטרכס
לכרס (א"כ פי' סמכטרכס בלזין
יוני אחד ססדקן הסמך לפי
כטעמ).

פֶּטְטֵרְכֵן, *petterken*

פֶּטְטֵרְכֵן, בפי' (דף י') ונחוס
פטיס, בפרק י' בכליס (דף
י') פטליס סמכס פי' קיפה
של גרוגדוס כדמכין סמל של
חמה ופטליס של גרוגרות
קטע ופול. בירושלמי בסוף כלל
גדול חכירי אועיף סמל של חמרים
תלזו סספור"ט (Sporia)
ויס גכרי סכמים כמילי ששמן בלזין

עגלים לאלילים לא דאמי מיוסף
 שטיטעט צי-וובולי עד דאמי מננות
 מיטאל פרי מאמע. כלומר מאנים
 ש פ י ט מ ו קאחי פנחם. גניען
 (דף כ"ו) וכאמת אמרה לכן סדרו
 לזה ש פ ט פ ט ביארו יותר מיוסף.
פוטאלום (Puteolus, Puteoli)¹⁾
 פוטאלום, במכות (דף כ"ד)
 ואטעו קול המוכה של רוטי
 מפלטי' שם עיר (קירוב) לרומי
 מאס ועארים מיל פוטאלום
 ובמרחק כונעים מים חמים כמו
 ממי טבריא, ובסוף מדרש טיבה כמו
 פטלילום וטעות זהוה שברסל
 כמות פוטאלום.

פוטאגראטוס, Potagratius
 פוטאגראטוס, פיין צערך עלב.
פוטאגראטוס, Dreifuss, Ziegel
 פוטאט, נאט (דף ע"ק) רני
 יכורה אומר כדי לעשות פוטאט
 פיק ו' נכלים (דף ט') בעוד

והשמיט קולו בלאון סרע לפי' יניח
 קרבן כמיט לפרים ששמיטין קול
 צבל שעה. נבראשית רנח פרי' ע"ס
 ויאמר להם השלום ביניכם לנינו
 ויאמרו שלום ואין פטטין את בני
 הנח רחל כמו נאח הדף אמרה
 שהדיבור מלוי נכנס. צוירק רנח
 ויהי נחם השמיני למי מדינים למי
 שיה למאן ריוכן למאן פטטי
 ובמרחק פנינ שלומית בת דברי
 דכח פטטא שלם ליד אלם עליכן
 צסוף נרכות ירושלמי (דף קי"ד)
 כל פטטיא ציאן ופטטיא
 דאורייתא טנין. נכנא צמרא (דף
 ס"ה) חין מוקן אחד שטיטעט
 כנגדו ומח צמ נני הנאס מכחכו
 וכו' במנחת חין מוקן אחד שטיט
 מ פ ט כנגדו ואמר פטט רנינו
 אכב ישראל ויודע עצמית יוס אחד
 וכו'. נסוטה (דף מ"ג) וננא
 צמרא (דף ק"ט) לקח לו טננות
 פוטאל לאו דאמי מיתרו שפייטס

1) Der Name einer der merkwürdigsten Städte in Kampanien, unterhalb des Avernischen Sees an dem ersten Kampanischen Meerbusen der Krater genannt. Im zweiten punischen Kriege besetzten sie die Römer und nannten sie der vielen daselbst befindlichen mineralischen Brunnen (puteis) oder wie Einige wollen des Gestankes dieser warmen Quellen (ab aquae calidae putore) wegen, Puteoli. In den ältern Zeiten hieß sie Dicänarchia (Δικαιαρχία). Cicero nennt sie in der zweite Epistel des fünften Buches das kleine Rom; gegenwärtig ist sie durch Kriege, Erdbeben, und die Anfälle des Meeres, diese freyendsten Zähne der Zeit, zur tiefsten Unbedeutenheit herabgesunken und heißt Pozzuolo.

Digitized by Google

דקס מגלי דהכי ודכי ענד וליכס
למיזשעסלסר לחס כלס : נטמסלר
דדן כחינ אורחירו .

פחלין *Mißerb, beschämige Dede*

(f a m e l e)
פסלן , נגלסס פריסן פדק כ"ד
נכליס ספוסלן של נמלסס מסר
סכלוס פו' פלי-ססליכין צו זכל .
פ"ס כדלמדיק נסנעסס ירדלמי
חולל דענד סלכל נלע נמלין נלע
כרובין כד נעון סקסלובי' סייסון
פוסלן של נמלסס וסלייכו סכן
והננן : בים גומדין ונלעק וסית וכז
סלכס נכדריס סס לס רסיתי כנש
כקורית ניש פנד וכנר פירסכו כענד
סדר (נכסס סל חנלס) .

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחמי , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

פחם , *aschfaden*

סעלין מריכץ נופ נקי-כאליזע נעל
כנבים סלס יכיס נכן וסלס יסן
נכן פירוש סלס יסעסס נכס
מלססס (ס"נ מלגוס עוסר ניש)
נכסל דוס עכר נעסס ירס
פססס) .

פח , *Ausmaßen, ausspalten*

פס , נכס מחרס (דף ס') סין
סכירין וסין סכירין נוסן סכ
ס' סין מלבייכין סניס לססר
סססיד נוסן סס ססני סיסול בית
סססס .

פח , *Bedecken, verzeihen*

פס , נכדריס (דף ל"ס) סקל
דיקולס רכס כסייס כוסרס פו'
למי וכסיס סססס סניס וססס עניין
סיסו' , (חפירה כניס נטסססס
פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

פח , *aschfaden*

שיר בשרי עלמו ברכה פסח
ותשלה.

פזרן, *streu*, *streu*,
streu, *streu*,
פזרן, ננא קטא (דף כ"ח)
וננא נארט (דף ק'). לנקוט
פזרן גליפוי פי' שצט וכן קודן
לניקוד שקוף כשצט פזר
דג"ל פי' סקל או רחוק שקדן
פזרן (Gabel: Fourche).

פח, *blasen*, *aufblasen*, *wegblasen*,
פח, מכפח ארס בית ספרס,
נפחיים (דף ל"ג) פי' שמכפח
פעם למקום ארזה לילך בו כח
זרס נרס וכו' שצט רוסק פלס
ארס אפי' בשערס פזר, ופינו
פזר בית ספרס שצט נרגלי
העונרס והשנים טהר לעוסי פסח
בשבת (דף ע"ס) סמכפח ככלי
זכוכית חייב מאוס מכה נפחיש פי'
למס חייב מאוס מכה נפחיש? דנפחיש
מדדן כלי מחכות כדי שצדק
וכיפוס ככלי זכוכית ק כול,
נרס מכצדן (דף ס"ו) סמכפח
נרס כדי לנרס פי' כנול פדשן
ככס וכו' פחן לנורקן.

פח, *geeignet*, *geeignet*,
פח, נבילה (דף ו') ניצי דפחיס
למאן. פי' סייס כדכחי ויפס
נאפיו נאמס חייס ופסי נכרואיס
(א"ב פירוש פייס שכתרגולת
נכוליד הנלים פועה וטעקת,
פח, *einblasen*,
פח, נאמס (דף מ"ט דף ק"ל)

כח' רח"י שצדק סכרת פלסן
עטל פזיוס נערך ספסיד.

פזן, *bewegen*, *bewegen*,
(*bewegen*)
פזן, גנא (דף פ"ס) ונכחונות
(דף ק"כ) עטל פזיוס דקדים
פחיס לארניה סכפי נפחיותייכו
קימיו כחמר פס קשם וסכל
דג"ל פי' ננא ונמכר פלסן
דח טחן ונמכר שפול נ' ו'
ט' וכן תרגומי.

פזרן, *streu*, *streu*,
streu, *streu*,
פזרן, ננא קטא (דף כ"ח)
וננא נארט (דף ק'). לנקוט
פזרן גליפוי פי' שצט וכן קודן
לניקוד שקוף כשצט פזר
דג"ל פי' סקל או רחוק שקדן
פזרן (Gabel: Fourche).

פזרן, *streu*, *streu*,
streu, *streu*,
פזרן, ננא קטא (דף כ"ח)
וננא נארט (דף ק'). לנקוט
פזרן גליפוי פי' שצט וכן קודן
לניקוד שקוף כשצט פזר
דג"ל פי' סקל או רחוק שקדן
פזרן (Gabel: Fourche).

בגמלם מקום אצקדס וכי יש דרכו
של דבן נטלאל להציע בנאים אל
דרך עקמומית כיחם כמו סבן
פופרדום והבית נב (פ"ב מ'
בלשון יוני מי שפולך ותחלום רצו
לא נאמר לאחוריו): אשר הסתדר
מ"ל בנוסחאות דרך כתב שופשפים
ואם הוא לשון יוני כדלם הוא
שמשמש טעמו המביט דבר
שלא על' להטעם בל' פיוצם וס יקרה
לסכנך דרך לל כמו שחרטמו.

פזות, (ש ח ה ש e i e)
פוזם, פולך וטפוף פלכנה
חרנס פוחסון סקס.

פז, (a t i a e)
פז, בע" (דף י"ט) פיוצו מחקל
סרבע חזי סווי ותלו לים בלוזרים
בניסין (דף כ"ח) פלי פסיליס
בסולנימט דכומ ספן צפוז ומ'
עד אלס אהיו גמין אפס פו ביוזין.

פז, א ו ו ו
פז, נאכט (דף כ"ח) פוזס
סנכס מ' פוזס אכנס זרע
כמו ויסו חוסי ידע. חרנמתי

לשון יוני א פ ר ו ו י) סלנ פי'
פול פסנ"ס ספיר זינרק"ל
מין שור פרקדן פז"ס"י) מין
לנן מפה ערבו"לו י) פול
ל צ נ ס ח נ"ס בלנכ"ס י)
שעצות זילכ"י) פול ב מ ב ר י)
פסולי, פול סמלרי והסרוב סין
בללס א בוכ, ירוזלמי ובהרוב סמר
רבי אבס כמין פול סמלרי פרסי סוס
פ' והסמילין אלו כוכ דומס לחרובין
סכן דקין ועקומין ואינן עגולין
ופחטין כחמילין אל בולין וקטנוי
דמיין. לחרובס ולפיכך סין כללס
א בוכ (ח"ב למי דעמי פול
סלנן סוס מין קטנים כפול
ולצרו ככולס ופול לנן ויש נס
סכס אדום וס שפן עינן סוס מין
פול לצן סנל סוס סליוור בנאים
פאזנים ונקרס בירושלסן סמילס
כי סיונים וסרומיים קוראס לפול
לנן סמילום וסוס ססלכס סח
בני מעיס וסישון סס קטנית
בלשון יוני ורומי עגול).

פוזסרומ, puzsang
פוזסרומ, ירוזלמי כפרק סרוס'

1) σαρπλον Hülsenfrüchte überhaupt und die Haseln (Böhen)
insbesondere.

2) Pisum.

3) Ervilia die Platterbse (Lathyrus).

4) Faba bianca weiße Böhnen.

5) Vicia Bidden.

6) Faba Egyptia ägyptische Böhnen, nach Einigen ist sie mit der
Colocassa einerlei (S. 4 Th. S. 336. Hamerl. 1) Auch übersetzt
Mit Fasoli Haseln.

לבו תרגם עליו נשמיחה. פ"י
ליניס.

פרק האחד, *ausperren* (דף ס"ג) מכהקת

פ"ס, נכדס (דף ס"ג) מכהקת

ומעשה, נברכות (דף ס"ד) נוכק

ופ"ס, נאנת (דף קל"ז) כי

פליגי נאסיס, כי כותק

נכל כח וכלפ"ס, לי אס"י-ליקל"ר

(*Trascolare*?) (א"י פ"ד)

רש"י פחות סך מלקוחו להוליס

רוח הכס).

פול, *Pol* (דף ס"א)

פול, בריו כלאים (דף ס"א)

הפול והספיר ספרק"ר

ופ"ס, ירמלי פול פולק

ס"י פ"ס, ירמלי פול פולק

גיל צורק וצמית (א"י פ"ד)

גול צורק. טופס מילי"ס

פול ס"בן ספרוס שעו"ס

פ"ס, ירמלי, אמר רבינו וכו' ליה ק"ס

שם שעו"ס? א"י פ"ד פ"ס

א"י פ"ד פ"ס, ירמלי, אמר רבינו וכו' ליה ק"ס

א"י פ"ד פ"ס, ירמלי, אמר רבינו וכו' ליה ק"ס

א"י פ"ד פ"ס, ירמלי, אמר רבינו וכו' ליה ק"ס

וכי סתם פ"י יא טעם שר"י לשמוק

נכרי מורס וי"ט טעם שר"י לרבר

כענין ס"י דמפורק ככז וס"י

דמכח"ס, נמכחות (דף ס"א)

ונמכחות (דף ק") ועלהו למדוכס

ד' אמר להחיר פ"ס אל מ"ע"ס וס"ד

אמר להחיר פ"ס אל מ"ע"ס וס"ד

אל מ"ע"ס כנן ש"ס"י אר"ס צפ"ו

מ"ע"ס כותק לכו למכ"ל וס"ד

לחיר פ"ס אל מ"ע"ס מ"ע"ס וס"ד

פ"ס אל עקרות מעקרים מ"ע"ס

מ"ע"ס וס"ד. למ"ד פ"ס וס"ד

לחיר פ"ס אל מ"ע"ס מ"ע"ס וס"ד

מ"ע"ס וס"ד. למ"ד פ"ס וס"ד

לחיר פ"ס אל מ"ע"ס מ"ע"ס וס"ד

מ"ע"ס וס"ד. למ"ד פ"ס וס"ד

לחיר פ"ס אל מ"ע"ס מ"ע"ס וס"ד

מ"ע"ס וס"ד. למ"ד פ"ס וס"ד

לחיר פ"ס אל מ"ע"ס מ"ע"ס וס"ד

מ"ע"ס וס"ד. למ"ד פ"ס וס"ד

לחיר פ"ס אל מ"ע"ס מ"ע"ס וס"ד

מ"ע"ס וס"ד. למ"ד פ"ס וס"ד

לחיר פ"ס אל מ"ע"ס מ"ע"ס וס"ד

מ"ע"ס וס"ד. למ"ד פ"ס וס"ד

1) Die Heigen haben oben eine kleine Oeffnung, in welche die Stiegenwespe (*cynips psenes*) und darum auch Heigengallwespe genannt, hineinschlüpft um ihre Eier in die innere Höhle der Heigen zu legen. Aus diesen entstehen wie gewöhnlich Maden oder Larven, die sich von gewissen innern Theilen dieser Frucht nähren, bis sie endlich ausgewachsen aus ihrem dunkeln Aufenthalt hervorkommen, sich verpuppen und bald als geflügelte Insekten gleich ihren Eltern in diese Frucht ein- und auskriechen. Der Latz nennt sie nach jener kleinen Oeffnung (פר) in welche sie hineinschlüpfen.

a) Pisum die gewöhnliche Erbse,

g) Cicercula Kichererbsen.

SECRET

100

מחל דשמי ימי פדח יום שהיו
מת שלשים יג יעין זע ייעין
ולא יכלי למיגרם ברכותיו קאר סגרו
היו קוראים אותו יומא דשמי
כלומר עם ביטול בלא ריוח דשמי
אמר מדיו דע ק' רשע בוזא ק'
קרבא בוזא ק' שפמי ולא בלום
פי' הים מנהג סמלס מאס ריש
כלומר פאס בני אדם מוטל שברו
זו וכן המשים ק' קריני של זכוכית
אל בני אדם להקיון מוטל אז וכו'
ריבדא דכומילת' ובלאן ישמעאל אל
פגומא קנל לפקן סוקן וליטול השפס
ולפקט לא הים מנהג ליקח סלומן
בלום אלא אותם בני אדם שמגלג
רשעא סו פגומא לסת ריבדא דכומילת'
מוטל שברו כלאר אחר חתקן שפמס
פגומא וכן הים הרין ויום שמים פגומא
סלומן השמות לא הים מוטל שבר
וכים סוקן לביתו ריקן ועל כן הים
לשאל, כל מי שמים יגע ולא הים
פולס בירו שבר הים קורא אותו
יומא דשמי, פי' אגרא לא
פגרא בבר פירשנו בערך אגרא
פמסקא דובר ופמסקא דענים פוער'
פרו פרו פגרא פגרא ואחן אס
פגית פגראס ירגלמי ופגראס ביהא.

פגש, (פגש פגש) (פגש פגש)

פגש, בפרק י' ובלים (דף י')
בית המלים ובית ספגו וספי'
מלים רחבות וספי' כפוגיות
מרגום ומתי קנלו ומתא פגומי.

פגש, (פגש פגש) (פגש פגש)

פגש, בפרק י' ובלים (דף י')
לכן רדמו ופגש עם המלך

פגש, רני פגומא לאחד שנטל
הגמוניא מן המלך עד אלא הגיע
לנית אדיואן שלו. ס"א לשיחודין
אלו. ס"א עד אלא הגיע למדינה
היה מהלך בפגן פשהגיע למדינה
מהלך בקלסין וכו'. בילמדנו
בסוף ויקרא נפש כי תחטא לפולס
ופגן שבעים אס המלך וכו' עד
הפולס הזה יודע ניסוסי והכעיים
אותי לכן הרגתיו קנל הפגן
הדיואן הוא ואינו יודע. כימומי.
ירושלמי במדק בארץ בולגמיא ופגמיא
והקשות אס המשקן כמאפטו (ס"ב)
פי' בלאן רומי פרוי ואס כפר
מדרש שמואל פגש וילגא פגדים
אחדים מאכין פגניא קס פי' בלאן
רומי של פרו).

פגן, (פגן פגן) (פגן פגן)

פגן, מרגום ירושלמי ופגמאס
ועד ופג (ס"ב) בנפמאסות כחוב ועד
זגין).

פגן, (פגן פגן) (פגן פגן)

פגן, בענודא (דף כ"ט) אופיג'
דפגא פי' סוס ספיגא שפירשנו
(ס"ב) פיגאס כחוב בנפמאסות
ורש' פירא דורא ונרשא שסוס
גרים פגמאס).

פגע, (פגע פגע) (פגע פגע)

פגע, בשנת (דף קמ"ד) מוטטין
בפגעין ונפריאן פירא בלעו
פרונגא (Pruna) פמו שחרמנו.

פגר, (פגר פגר) (פגר פגר)

פגר, בשנת (דף כ"ט) יומא
דפגרי רבין אפרי פגריא

[illegible]

פנים, entkräften, Schwächen, פנים, גע' (דף ס"ו) פדביו
טון בלעד נוסן טעס לפגס
מותר, בעסדס (דף מ"ד) נותן
טעס לפגס מותר דגמריקן מכלס
כמו אפירט פערד ככל בעמדות

Digitized by Google

בענין, un.rein פגל

והכל מפורש בזנאים (דף כ"ח)

לבנה מפני שהיא ירקה, פרק ט'

Digitized by Google

החיד מחיד, וריחו לא נשר תרגומו
וריעה לא פג, נמגלס (דף פ"ד)
נחש דלמל פייגל דעטייבו
דנורח, נכריחות (דף כ"ס),
ננמות (דף ד') סגססס כינה
דיאלט הפוג דיקה ננבס (דף
ל"ד) חין פייגין חסן ננאן
כדי לחסן. (א"ב לאן סקדס אז
ענש גורה ולס מפוג).

פג, דף דף, פג, דף דף, פג, דף דף
ננרשית דבה פרגס ט' ויגע
נ' לפיג סטול נוחס ננכס ומק'
לס ננכס, סחיס עשרס עינכס מיס
מ' ירוסלמי פייגין דסיין (א"ב
נ' ננאן ויכס פייגין).

פג, Duffen, sich unterhalten
פג, ניוסל (דף י"ט) עמוד וכס
לסח על סרגסס נקרקס דבה לסח
ל סכססס נסוף סרגס נקרקס
כחרי אל ובסססס דסח חו כנש
לא נעי אלס לסי פפוגס עם
ננימי' לעלון (א"ב פ' ספג ננאן
ימי לך וטייל עיין ערך ספג).

פג, Duffen, sich unterhalten
פג, ספגיס ססיריחו פ' נערך
דס, פגס נחל ולסל פ' נערך
נחל, נסססס (דף כ"ג) פגי
ניחוכי וססנירסוכיס פירוס
סקוסוס (א"ב פגי בית סיכ'
מזוג ניוסססוס) נחלק נססססין
(דף ק"י) רסווס כיסס נס נכס
לוד סלסססל פגס כלסססס
לנל קודס ון ניסולס נסיסורס
נכס (דף ק"ד) מכו רנן נסיף
פוסס נכס סססס נמנ.

פ' פגס פדסחינ ססלכס סנעס
פגיס וסן פירוס סלס נחנכלו נאין
וטסן נמנ ססנכל נסמס ססנ
לסיכסר לסיכלס.

פג, Duffen, sich unterhalten
פג, נסססס (דף ק"ג) ידס
לפגס דרכס לפקדס פירו' מנכס
נני סרס כסיס לכן פקד לסוס ידו
על לחיו ודרך נני סרס כסיס ידו
על פדסחו, נסנח (דף כ"א) ססרס
לונל נפגי דפדולס, ננל סליעס
(דף ע') אז קכס סמור וני פניס
פ' רלועוס סל מוסרס ססססס על
לחיס ועל פדסחס (א"ב פ' פלסן
יוני רסן ומסו ונכססססס ססוידס
לססיס דרגס לפקדס).

פג, (בית פאגי Duffen)
פגי, תוסס בית פאגי סס, מקיס
חן לירולס. פ"ס נערך בית פאגי.

פג, Duffen, sich unterhalten
פגס, מי קרמיק ומי פניס פירוס
קרמיק ופיגס וירמק ופניס סס
כסרוס סס דקסר ננכס נסרס
(דף ע"ד) סלס דכחינ כי סול
על יסיס יסרס ועל כסרוס יכונכס
סילו ד' כסרוס ח' יסיס ססיקס
סרן יסרסל וכולי עיין נערך נן.

פג, Duffen, sich unterhalten
פג, ומסי קכלו סרגוס ומסס
פגי וכו'.

פג, Duffen, sich unterhalten
פג, ננ"ס (דף ס"ד) ונכרס
י"ג נכליס (דף ל"ס) ססיף וסססין
וספגיין, נכסרוס (דף ס"י) נסל

מעליך חרנוס הלא סמיני ים

לאו של מלוק.

אל לדיקים כעתר לומר
עתר ספק וכו'.

עֵתֶר, (עֵתֶר, *halter*)

עֵתֶר, נבדלית רבה פרו;
מכני ארי נבדלי מחלף אר
לומר לך חד אודניך דסטר לא
פרין עֵתֶר לך פרוני וכול
נמקלת נוסמאות כחוצ עני
יש לגרום עֵתֶר בלח דלח
פון ולחן מקרא הול כה
טלשכך ועתה נצדף לך

עֵתֶר נוסמאות יש בן נפח כן
למר נון וכולל בו (א"כ פרגוס
פ ע ע ר ת י א ת אֵתֶר
עֵתֶר).

עֵתֶר, *עֵתֶר* f e a a א ש
עֵתֶר, נוסכה (דף י"ד) כואל
דלית להפך נעֵתֶר, נבדלית רב
מסמ"ד וי עֵתֶר ילחך ריש לקיש
למר אהך הנורה ולחוס בן קריין
לע עֵתֶר דהפך אֵתֶר, כינמות
(דף ס"ד) מפני טכ נמשלה חשלתן

פ

לל לאצו, נוסמאות רכלאיו
רנן נמליל ונסוף ססרה כ
היו אס קמים המדוקין ו
פִּי אֵת מלמעלה אפילו ניוח
מחר פִּי כל מלך דמקיף
ומכפיל בולס קרול פִּי אֵת
ל פִּי אֵת אהדרס בולס קרס
אלא גשחירר בס כמעט ופיו
פִּי אֵת וכן פִּי אֵת

דקספת סראל ולא מכחיל
פִּי אֵת, *ע ע א א*, *the*
פִּי אֵת, נשנפ (דף ס"ו)
חלחין נקשרים מלך קשרי
רנן יבדל קשרי פִּי אֵת
של פִּי אֵת ככרית אלל
א ארעונין כדאמריין נסמין
וקולס ארע אלו זינעין
ואשו בלחן ארע פוח
ערני פוחס, (וכן פִּי אֵת)
בלעזאקוס *Garance* וכמו
והכיק אֵתֶר קשרי' בן הקב

פִּי אֵת, *פִּי אֵת* *פִּי אֵת*
פִּי אֵת ככרית, נשנפ (דף ס"ד)
נכול ונפסס גכרית לחלר,
גנדר (דף כ"ח) חנל קמל אבר
למכר פִּי אֵת ככרית ורבי אבר
פִּי אֵת ככרית אירי דוסמל לים
צערין (דף ו') אֵתֶר רנל נפִּי אֵת
ככרית טעמל דסטר חנו הא לא
למר חנו נוסל הול ומחמר וכל
מינעל עני לים רני יומי ברני
מינעל. נסוף חלק (דף קי"ב)
שער נשם לרקניות מכו' וכו' עד
לל לריכ דחלו נסיכמל מ' אש
לחן לכ רוב שיגר לוקחט שיגר
מכוס אחרות ומשימה על דלש
מכוס כמו אהול אערס.

פִּי אֵת, *פִּי אֵת* *פִּי אֵת*, *פִּי אֵת*
פִּי אֵת, נעידונין (דף י"א) מנעל
גלרס גנען ארעס קונדטין נד'
פִּי אֵת אהדר ונפח אורה על
גיחן והחירו לו לעמין בלחם אכל

כבוד המקום הפדו סתיקן שבי
והוסיפו ועד סבול. זיומא (דף
ס"ט) לינעי מיטל עת לעשות לה'
הפדו פורתך כלומר עת סכנה היא
ואין למדין הימנה. נחמורס (דף
י"ד) מעיינין בספר אנדמא נשכח
אמרו עת לעשות לה' הפדו פורתך
נדרס (דף כ"ו) שנס האמורס
בקידושין והאמורס נכחי ערי
שנס ושמי שנס שנסה אסורא ש
פענר עברי שנסן ושנסה כולן מעת
לעת ושם מפורשים כולם.

עצמא, *est, esse, seculum, seculum*,
עצמא, לא יאכנס לנדיק כל און
תרגום לא שפיר לנדיקא כל מידעס
דעתא. וכן לא שמש גערה וברא
ממיקנא לא מקנל עתא וכן מר'
ורא לא שמש גערה ומכוסה בו
תרגומא ועסא בים וכן מר' און
וכות. מקניב על שפת און אקר מוין
על לשון הוות.

עצמא, *est, esse, seculum, seculum*,
עצמא, אכבי עומד בין תרגום
ירושלמי אכא הויכא מעסד (ס"ב)
לשון מקדש זה במא עתיד לכידור).
עצמא, *est, esse, seculum, seculum*,
עצמא כ"ל, נחמורס (דף י"ו)
חכא סא עסא כ"ל סא יעבן
ומה שמו יהודה אפי שמעון שמו
עצמא כ"ל שנסהו אל יעבן שניבן
ודינן מרס בישראל.

עצמא, *est, esse, seculum, seculum*,
עצמא, ננסא נמא (דף קמ"ה)
עצמא רביכא עצמא רביכא

עת, *est, esse, seculum, seculum*,
עת, נשכח (דף ל"ט) וכו' אמונת
עתך, אמונת זה סדר זרעים
נשכחות חלוי המעשה שיעשה פירותיו
כהלכה, עתך זה סדר מועד
שנס שמירס ומכיס ונשכחות וימים
שונים, סוסן זה סדר נשים
שנדיק מקק שלל ישלחו בו ילד הרע
ישועות זה סדר כזיקין שדינן
בני אדם וכוונתן מזה וכוונתן לזה
ומושגו מיד הנולדן פי' אחר חוסן
סדר נשים לשון אפסכא דהויין
לו ננים וכוונתן, בסוף נרכות רבי
כאן אומר הפדו פורתך עת לעשות
לה' פי' החקינו שיהא אדם שאל
לפדורו נשם כמו שומר ה' עמכם
ה' צמך וזה טעם. המיקון הוא שלום
עליכם ושלום משמחיו של הקנ"ה
שנאמר ילד סמך חלור, שלום
שלום ואומר אל חנה כי וקנ'
אמך אמרו למעלה שהחקינו שיהא
אדם שאל שלום תננו נשם, אמרו
רבנן אס אס רואה שנאמר הוין
וכמאן הנלות אל חסאד און התקנס
היחא נימות הראשונים ובעת מלכותם
עכשוו אכחו. ננים וכההוקין הדבר
אין אס מאמינים וסייבין נחמקס
א, היו בההנים נחמקס עונים אחר
כל נרכה ונרכה נדיק ה' אלהי ישראל
מן העולם ונשמעו האפיקורוס'
אמרו אין עולם אלא אחר וכשראו
בההנים שנשכיל בן נחמעטס האמונה
אל עולם הבא, החקינו שיהא אומרים
מן העולם ועד העולם כלומר מן
העולם הזה ועד העולם הבא ונשכיל

עזיר נסתרות-יש נקן נפת-בן
לד נקן וכילול בו (א"נ מרנוס
ס ע ע ר ת י סת אנרס
עחרית).

ערר, e r r a f e l
עחר, נסוכה (דף י"ד) כואיל
דלות להכנ נעת רנדראית רנל
דמס"ד וי עפר ינתק ריש לקיש
למר אפק הנארס ולמס בן קריון
לס עפרס דכפך אדרס, בינמות
(דף ס"ד) מפני מס כמלה חפלתן

אל לדיקים כעתר לומר לך מס
עתר ספך וכו'.
ערר, (ערר, e r r a f e l)
עפר, נדראית רנל פרס מ"ו
מפני ארי נדרתי חתלל אסר סס
למר לך חד אדכך דסר לל תממין
פרין עפר לך פרובי וכו' (א"נ)
נמקלח נוסחאות כחוצ עזיר וסולי
לס לגרוס עיחד נלות דלת פידוש
סבן ולסן מקרל הול סבן מחון
סלסכפך ועפרס נערס לך).

פ

פאה נכרית, פאה נכרית
פאה נכרית, נכנת (דף ס"ד)
נכנל ונפסל נכרית לחלר,
נכר (דף כ"ס) חנל קמל מנר
לפנר פיה נכרית ורבי מנר
פיה נכרית אידי דוסמס ליה
ערכין (דף ו') אחר רנל נפיה
נכרית טעמל דסר חנו סל לל
למר חנו נוסל הול ומחמר וסל
מינעל נעו ליה רבי יומי ברני
מינע. נסוף חלק (דף ק"ב)
טעמלס לרקיות טכז וכו' עד
לל לריכל דמלו נסיכמל מ' סלס
לסין לל רוב שינר לוקחט שינר
מסוס חקרות ומסימס על דלסל
נרסל כמו שכול ערס.

פאה, פאה, פאה
פסס, נעירובין (דף י"א) טעמל
נלרס גענן ארבעה קונדסין נד'
פסות סדרה ומסח אורה על
ניסין ומסדו לו לעניין כללס סבל

לל לנעס, נוסמחל רכללס בחרן
רנן נלילל ונסוף ססרה סון שיירס
כיו סס קמס סמדרוקין ועסל לסן
פיה סלמנעלל ספילו ניוסר מעסל
מחר מ' כל מ' דמקיף ולל סנין
ומכפיל כולס קרולל פיה דרמיל
לפיה סהערס כולס קרית וסנולס
ללל גסחייר גס כמעט וסיל נקרית
פיהס וכן פיהס נכרית
דסקמט סרלל ולל מכסיל.

פאה, פאה, פאה
פסל, נכנת (דף ס"ו) סניס
מלסין נקערס מל קערס? סמר
רנ יסודל קשרי פיהס מ' לל
לל פיהס נכרית ללל פיהס
או ארעונין כדלמריין כסזיסי אסטיס
וקולס ארע סלו לינעין נו ארס
וסמו נלסן ארע סולל נלסון
ערני פולס, (וכן מ' רס' ברנצ"א
בלעזוקוס Garauce וכסו סמרינאו)
וככקלמ' קער' מן הקס סלו מוקס

כבוד המקום הפרו מתיקן שבי
והוסיפו ועד סעולס. ביוםא (דף
ס"ט) לינעי מיטל עת לעשות לה'
הפרו פורתך כלומר עת סכנה היא
ואין למדן הימנה. בתמורה (דף
י"ד) מעיינין בספר אנדראס בשבתא
אמרו עת לעשות לה' הפרו פורתך
בדרס (דף כ"ו) אנה האמורה
בקידושין והאמרה בנתי ערי
קוטה ואמי אנה שגרה אמהא ש
פענך עברי שכן ושבת כולן מעת
לעת ואם מעוררים כולם.

עצמא, *et se, se, se, se*,
se, se, se, se, אנה לא יאנה לנדיק כל אנה
תרגום לא אפר לנדיקא כל מידעס
דעתא. ואן לא אמה גערה וברא
מתיקנא לא מקביל עתא וכן תר'
ורא לא אמה גערה ומכוסס בו
תרגום ועתא ביה וכן תר' און
והוא מקביל על שפת און אקר מיון
על לשון הוות.

עצמא, *et se, se, se, se*,
עתא, אנה עומד בין תרגום
ירושלמי אנה הוינא מעמד (א"ב
לשון מקרא זה במא עתא לכידה).
עצמא, *et se, se, se, se*,
עתא כ"א, בתמורה (דף י"ו)
אנה אנה עתא כ"א, הוה יעבן
ומה אנה יחודה אנה שמעון אנה
עתא כ"א, אנה אנה יעבן שמעון
ודיון תורה בישראל.

עצמא, *et se, se, se, se*,
בתר, בנא נאדא (דף קמ"ה)
עתא רביסא עתא רביסא עתא

עת, *et se, se, se, se*,
עת, בשבת (דף ל"ט) וכו' אמונה
עתא, אמונה זה סדר זרעים
בשבתא חלוי המעשה שיעשה פירותיו
בהלכה, עתא זה סדר מועד
ששם שמירת זמנים ושבתות וימים
טובים, חוסן זה סדר נשים
שדרך מקף שלא יאכלו בו ילד הרע
ישועות זה סדר כזיקין שדין
בני אדם וכוונתן מזה וכוונתן לזה
ומהאין מיד בגלגלן פי' אחר חוסן
סדר נשים לשון אפסא דהויין
לו בנים וכוונתן, בסוף ברכות רבי
כאן אומר הפרו פורתך עת לעשות
לה' פי' המתקין שיהא אדם זאל
לפניו בשם כמו אמר ה' עמכם
ה' עמך וזה הוה. המתקין הוא אלוס
עליכם ואלוס משמחיו של הקנ"ה
שאלמר ילד סמך חלור, אלוס
שלוס ואומר אל חנח כי וקנ"ה
אמר אמרו למעלה שהחיקנו שיהא
אדם זאל שלוס חנח בשם, אמרו
רבנן אה אהם רואה שאלמר חזון
ונמאך הנלות אל חמאז אז התקנה
היתה בימות הראשונים ובעת מלכותם
עכשוו אנהו גזים ובהזקין הדבר
אין אה מאמינים וסייבין נחמקה
א, היו בהבנים נחמקה עושים אחר
כל ברכה וברכה ברה ה' אלהי ישראל
מן העולם ובשמינו האפיקורוס'
אמרו אין עולם אלא אחד ובעתו
הבהנים שגביל בן נחמקה האמונה
אל עולם הנא, המתקין איהו אומרים
מן העולם ועד העולם כלומר מן
העולם הזה ועד העולם הנא ובגביל

Weill, Grabſchelt, Pfingſthar עשרת
 ע"ה, צהסיף פרק י"ג בכלים (דף
 י"ד) קידוש שכיטל ע"פ פו עמל
 סמני בית ביקיעו פ"י כ"ה אחד של
 מלינא דומה למחריש' תרנוס ואת
 סקדשמו ית ע"פ פ"ה וק
 מר' למחרישות.

Gewalt, Erpressung, Raub, עשק, עזק, נכח מלפני (דף ק"א)
 אשר אבני לא שברתיך מעולם והו
 עושק, יש לך בדי ולמי כותן לך
 זה גל, רבש אשר היינו עושק
 הינו גול להכי אפקים רשענא בשרי
 לאמי לעבד עיני בנ' לזון.

נשק, übersetzt, neuer,
ע"ס, נכנס מלמעלה (דף כ"ב)
ע"ס לנצח וא"ו לכריסך פירוש
בשם' קינה מלכות את חקך' ביוקר
לא תחוש אבל מאכל לא תחנה אלס
נזה. ואס (דף ע"ד) באמרים
דאמירע ע"ס יק עפרס פ"סיה יקר.

עשר, א ז ע ז א ז ע ז א
בשר, נכתיבות (דף מ"ה) האומ'
אם מח לא מקנרוכו מכמבי אין
שטעקן לא לא כל הימנו שיע שיר
אם גבו ויפיל עצמו על הכבוד.

עשירות, Leuchte, Glas,
עשירות, עשירות, עשירות
כל היום למחל' עשירות ומחל'ק'
עשירות (עשירות) עשירות
עשירות (עשירות) עשירות
עשירות עשירות עשירות
עשירות עשירות עשירות
עשירות עשירות עשירות
עשירות עשירות עשירות

עשתרת, (e s t e r n a m e)
ע ש ת ר ת, בריש גמרא. דמוכח (דף
נ') ה' מעמס כעוסא מוכחו בעאמרת
קרבני' פ' מקום שאין קמה וזרקת שט.

אָנזערע אָנזערע פֿי' ל. ג. ש. פֿירט
שכּו'ס מִכְזִּיר אָזל כּפּ' פֿי' אָד
לִכְנִית בַּמִּים עַל גַּחֲלִים לַעֲשֹׂן
זוּם דָּבָר זִיכָּר לִי רִיחַ טוֹב אֲסוּר
זִמְנִי מִכְבֹּד גַּחֲלִים בַּשֶּׁמֶשׁ אֲחִי
בַּמִּים עֲלֵיהֶם וְנִימָא מוֹתָר מִמִּי
שֶׁמֶנְעִיר דִּהֲנֶעֱרָה בִּי"ט שָׂרִי עַל נִגְיָה
אָדָּם מוֹתָר פֿי' שְׁלִיבִן לִנְיָה וְנָתַן
עֲלֵיהֶם בַּמִּים מוֹתָר דִּלְיָה מִכְנֵס
כָּלל, בִּימָוָה (דָּף ל"ח) מ' עַל
עַשֵּׁן רִאשִׁית בְּנֵדִי פֿי' הַסֵּם אֲחִי
בְּקֶטְרֹת וּמִעַל עֲשָׂה כִּמְקַל אֲחִי
מִכְלֵצַת לִכְתֹּן גִּבְעָתָן, בִּיבִשׁוּחַ (דָּף
קמ"ג) עֲשֵׂה אֲבִי עֲלֵינוּ בֵּית עֵי שֶׁלֹּא
עֲלֵינוּ מִעֵרָה פֿי' אֲנִי חֵיל כֶּשֶׁפּוֹלֶכֶן
לִכְבֹּד עֵיר וְרוֹאֵן מִעֵרֹת וּמִדְּמִין
שֵׁשׁ סֵם צִי אָדָּם וּמִחִירָאִין לִיכֵנָה
שֶׁמֶץ כָּלִי זֶן בִּידֵם וְהוֹרֵצִין אֲתָם מִה
עוֹשִׂים מִלִּחִין כֵּן, אֵת בְּאֹר עַל
פֶּה הַמַּעֲרֹס שִׁתְּמַלֵּא מִעֵרָה עַשֵּׁן
וְאֵם עֲלֵהִין אֲלֵיכֶן סוּמָה וְאֵם לֹא
בְּמִקְדָּשִׁין וּמַעֲמִים שֵׁשׁ טוֹרֵן בְּמַעֲרָה
וּנְשִׁלִּין מִכֵּן, בְּסוּלִין (דָּף כ"ח)
אֲתָתָה דֵּם וּפִי עוֹשֵׂה כֵה, בְּמִנְחָה
(דָּף פ"ו) אֵין מִבִּיטִין לֵא שֶׁמֶץ
לֵא מִכּוֹל וְלֵא מִעוֹשֵׁן.

עשן, f e s t, ז א t s
עשן, מר' ככנדי עשיכי נאך
מעינות ככנדי מיס בעזון, עינות
תבוס מר' וקד עשין עייני תבוס
כן עזיר קרית פרוז מר' קניינל
דעמירס כרכס ד עזאכי הן
וערילי' יחסכו פאר חרנומו ועיני
דעשין במר עומרס, מנדל פרוזאכ'ס
פרוטוטיגלעס דעמאסל עמיס דעמאסל.

במגילת (דף כ"ט) ריש לקיש מזה
 קויל באורחא מעט ערקומא דמיא
 אחא הכוס גברא ארכינא אכחמיה.
 בקדושין (דף ע') וקא מעבר ליה
 ערקומא - בחולין (דף ע"ו)
 וחילי הן זומת הנידון אמר רב אשי
 דעילוי ערקומא (ט"ז פירוש
 ערנא בלאן יוכי שחת בור וכן
 האוק וסידך יש כמו ספירה בלד
 הפנימי ורש"י פירש עלם קמן. אסנדר
 את המדקים).

[illegible]

עשן, א ז ע ד ב א
עסן, מעס כין עד. ראש, באר
מירטו בערד, כל. צבילס (ד
כ"ג) לשולס לעסן מירי דקל

ינחק אחר רב אפילו לשימו ערקת
דמסכת מי' ישראל קושרין שחרה
משום דמאכלי אירושל' כדאמרינן
מאי טעמא סימית מסאני אובמי?
אשר דמאכלא אירושל' וגארוגויס
לשויה לבנה. בויקרא דבס ואת חסי'
פ' ר' כחם ודיש אס בחקתי ובסמק'
דשמעו יאי סמכמתא ליכודא
כ ע ר ק ח ס סומק' נקדליה דבוס'
חורס, סמר אחר על לגלביה (א"ב)
פרגוס ועד ארוך כעל ועד ערקת
(מסנא).

ערקא, א א ז ט ג ז א ז א
ע ר ק א, תרגום אסו בלי מים
ע ר ק א בלי מים.

ערקב, Anie, Aniebeuge, Anieheile,
ע ר ק ב, בנכורות (דף מ') אב
הענל אחיכה מגפת לע ר ק ו ב,
בחמיד (דף כ"ח) נוקבו ממון
ע ר ק ו ב מי' בלשון ישמעאל קורין
לסונך של רגל ע ר ק ו ב והוא לסעלה
מן העקב. רש מפרשין מקום כף
הידך והיינו קפן סעלין מרק
העלין ובלעזאייכ"צני (והוא מלשון
ארכוב בדכאל).

ערקבל, Erpionfaut,
ע ר ק ב ל, בפרק ז' בשביעית (דף
מ"ג) הער ק ב לין והחלביק
והנכריס כנר סירן' בערך אטוס
(א"ב בנחמאסות כמו עקרבלין).

ערקל, Ertig, Ertel,
ע ר ק ל, תרגום אש אן בדבריו
נרס דמערקלין מלי.

ערקמא, Sumpf, Schlupstein,
ע ר ק מ א, ניומא דמסאס.

נמי ולא בידו סכני סכנת ערקא
מאי סכנת ערקא א' פסייע ליה
לרני חניא דאשר כנולע כימא של
מיס מחר להס לו חמין בשנת
מ' מולעת ארובה ומליה במים
ובאמלת על הכר כחלית בו ומולעת
א' סרס וכל זמן שה' מולעת היא
מולעת מן סליקא ממולעת ומתממ'
עד סמאס כמו חני' וכאשרם כולעם
במין סמיס מולעת ליחה שנמעיו
ומסגלת במעיו וממלאת כריסו לבס
ומקזיק עלה בבכורות (דף מ"ד)
ומיזיק ליה משום סכנת ערקא
אס קיימא דחניא מעמא בלחד
מיקא לסמין מיס ולא סמין
וממלאת כריסו לבס, ומקזיק עלה
ממי מה אמרו אה שכריסו לבס
ממי אלא סמין דילמא ערקא
בלע ולבנה כריסו? ומקזיקן שפיה
אחרו כלי' שותה והכנולע ערקא
כל למחיתא שנמעיו מולעת ערקא
מכלן ידעיק מפני שביקא לסמין
ולא סמין ממלאת כריסו לבס ס"א
על ק א כריס אלת תרגומו כעלקא
דמלל דסמין דפני איכאי. בפרק
ח' גלים בשנת (דף ק"ס) מאי
יוצא? מוטני, למאי אכליולע לערקת
מי' גס זה מולעת שנכנר כמו סומו
סמראנו אכל זה כדא' מאמו מאכל
סמראנו בנמרא (א"ב בנחמאסות
כמו ערקאס, וערקאס נקרא
בלשון מקרא עלוקה וכן בלשון ישמעא.
ערקא, Ertig, Ertel, Ertel,
ע ר ק א, בנכסדרין' (דף ע"ד)
מאי טעם קלח? אחר רגס בר רב

עט לף, לאר שזש שזש נעשט

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

ערק, נכלכלי עץ פדק י'נכלים

319 in der Anmerk.) עטלף ist die bekannte Zusammensetzung von עטל, welches im Arabischen Nacht andeutet, und עף fliegen, und unter ערפד verstehe ich darum den Vampir oder Blutsauger, weil ich das Wort selbst aus ער Feind- und רפד der Ruhende (רפד: sich hinbreiten, hinlegen Hiob 17, 13. 41, 21.) gebildet glaube, welches im Ganzen der Feind des Ruhenden bedeutet; denn dieses Thier saugt das Blut der Menschen und Thiere während sie schlafen. Daß es in der alten Welt eine solche Thiergattung gab, welche sich an die Menschen wagte erzählt Herodot (III. 7.). Die Araber welche auf die Kassa ausgehen — sagt er — müssen ihren ganzen Leib, die Augen allein ausgenommen, mit Häuten und Fellern bedecken, weil sie in einem heißen See wächst, um welchen sich eine Art geflügelter, den Lebermäusen ähnlicher Thiere aufhalten die sehr flartz sind, und gegen welche sie auch ihre Augen zu vertheidigen haben.

כעסער לקחי זה דרוק מערצית שכל
 מעוררו של עולם זה מי רני
 גרסם ודרוכו לגרבה, יערף כעס
 לקחי זה העוסק בחורס לשם ומרכץ
 שיהו לשמוע לקחי עושה טובה
 לעולם כעסר הזה שחוק שריו
 מערצי שמוק. נאם מערכו של
 עולם, ודרות שערני גרסו של
 שכינה, דכתיב לזקווימן אפם גרסם
 דעסער ימינו של שכינה גדרוס
 ושרלו בלפון ופכיו במורק
 וערכו במערן, אלס דשכינה
 שערצ. תול כעל שרתי היינו ש
 שחולל בחורס העוסק גם בלשם
 שני דפה לעולם כריו למצות
 ששכנה ושיאה דעם לעולם (האם
 ערך נץ והערה) עד ששכלהכב
 שחונים נט שרם כספם וחסם
 כולל לקנות המנוחה. כשערים
 עלי דשא זה העוסק בחורס של לשם
 כשער כד וכל העוסק פחור
 לשם מביא שוה לעולם ברצנים
 כלל שיעדים גכח.

ערפף, (a. m. p. p. r. e. r.)
 ערפד, כנבל קטן (דף יו)

כעסער היו כחטן רגליהם על
 סחוס וסחפין לחו וכה כנבלו
 לחנם למינה והיו רגליו שחערסלות
 נים הכ"ד הרפאים יחוללו וגמר
 (ח'ננישו המפרסים שלשן כויה)
 וזה ראי נוחקאל יד יג ושמלג
 ניש המדרש נפרכו לך חקן
 ערע, (zufällig), Begagene,
 ערע, ת ויכגע במקום וערע
 נאחל.

ערעיותא, e r e i t u n g
 ערעיותא, ונכפ גרעיות
 שן כחל עין געירך חרעיו (ח"ב
 ח' ולקחי חל כלרעם ושלם
 ערעיותא).

ערפ, (träufeln), Gerat, Staden
 ערפ, נחין (דף י"ט) סמולק
 שן כעורף פירש ר"ח זל עורף
 סוק קלס הנלגלת שעל
 כלור, והן כקראין לפני הנלגלת
 כפנים ופארי סנלגלת כקרא
 כעורף וניהם כנלגלת פי מחול
 ערסו מחול סרוקס חל כעורף
 וסח פארי כלורסכנב כעורף
 נגל כפרא (דף כ"ס) יערף

a) Der B a m p p e r, die K o u g e t t e auch der fliegende Hund
 genannt, und die K o u g e t t e, Thiere, aus dem Geschlechte der
 F l e d e r m ä u s e, befinden sich gegenwärtig noch in naturhistorischer
 Dunkelheit, um genau bestimmen zu können ob sie dies Spielarten
 oder verschiedene Gattungen sind. Es ist daher kein Wunder das die
 angeführte Stelle im Talmud durch das Spiel der Metamorphose diese
 Fledermaus von einer Art in die Andere bringt. Die Benennung קובץ
 zielt auf die farbenspielende Haut dieser Gattung (S. 2 H. 6).

אשרי סרשכא שיהי מי' שפירמוכא
פורה (א"כ מי' בלשון ימי שומר
עיין ערך ארם).

ערסא, e r s a , e i i e

ערסא e i i e (סט) (st) (st)
ערסא; בפירושין (דף כ"ו) מעיני
לכולה מחוס. ערסא מי' שכוונת
שכוונת ולא לכולה ביהד. וישנו
שם נגמר (דף ס') עיר של יסוד
כל שצעה עשה אקת אינה מחילה,
מי' מילתא חקתא אדירתא דקניען
וקניען ועשויות לנחת נגיטין (דף
ו') רבנן דר' אבון מלך מערס
לערסא ורב שזא משכונס
לשכונס ורבה נאמה שכונס
מי' בלשון ערסא דליני (Righe)
כמו שפירשתי) ויהי גדולה מן
פס כוכב וזשכונס בלשון
קונט"ר (Conrada).

מעס כהלס לדעת הערך געגענד
בל"א, ונע"א דף כ"א מפורסמ
שכונה? חנא אין שכונה פחותה
משלשה בני אדם כלומר סחם שכונה
שלשה כמו שפי' רש"י בגיטין ס.

ערסא, e r s a , e i i e

ערסא, בערסא סלך אחר שלמות
עין ערך ערסא כי כוגרם בעלשערוך
ערסל, e r s l , e i i e , e g e e
ערסל, כהלוכה במקום מ'
בערסל מבמות במקאיש והפגור'
בעלגם (בעירונין דף ב"ד גרם
חוס' דעניד כי ערסלא ונטסססס
כחין אורזילא מרסח רש"י).

ערסל, e r s l , e i i e , e g e e

ערסל, בערסל, רבס פדסל ל"א

ערס, e r s , e i i e , e g e e

ערס, e r s , e i i e , e g e e
ערס, נכרבות (דף ל"ו) ונמנחות
(דף ע"ק) כהל' מילי עסיקין
בערסן מי' מלשון ערסותיכ'
דכין מעירבן נעשו אה' חסנו
כזה, עיק' זה נמרק-הרשק של מעלה
סלס ארץ וערסן כנר פירסנו
בערך ורד. ניוטס (דף מ"ו) אית
דאמרי בערסן וכדדנה בר יכונתן
דאמר-דנה בר יכונתן אמר רב
יתקל נכרדים (דף ס') ערסן
יפה לחלה לרסאותו, מילי-ערס;
אמר ר' יונתן סולאל דשערי עתיקתא
רב יוסף-אמר סמידא דשערי עתיקתא
דריש כפיה, אחר אכיו ונעין ביאלתא
כבשרא דתורה פי' ספני שפיו כנים
של קמחין וע"י כס אנדלס. בערסן
סמל-ין כס החולים וכל אכן ספריאס
ויש אומרים נאכנת ארע כמו שהיתה
עושה נח שנב אס שלמה כפירש
בערסן דר בט כ"י וכדכחיב וסאורני
חיל למלחמה כלומר זרמני כדכחיב
ארה אה גורן העצורים חירזמני
אומלחמי כל העולם סלו גול-ין
מברור של טיפה של שכנת ארע וסני
מן הברור שנברר.

ערס, (ארים) e r s , e i i e , e g e e

ערס, נכנא נחל (דף מ"ב)
בערסי בני אבונ פי' ערס
ידוע לטותו מעפס וסנכנים לספליס
סכל נידו וסוס הכותן לנעל הסדס
מלקו וכל מי שהיס בענין הסו וסכ'
בסן סלק אחר הסריסין ולקס
בוס-תלק בעל הניס אין לנ. סוקס.

כעסער לקחי זה דרוק מערצית טעם
 מעוררו של עולם זה פי' רני'
 גרעס אדרוכו לנרעה, יערק כעסער
 לקחי זה העוסק בחוריה לשם ומירכץ
 שונו לשמוע לקחי עולם עולם
 לעולם כעסער הזה שמוסע שרוב
 מערני שמוסע. זאת מערנו של
 עולם, וצרות מערני מרסו של
 שכינה, דכתיב לזקווימין אפם בראשם
 דמאטער ימינו של שכינה גדרוס
 וסעלו בלפון ופכיו במדק
 וערפו מערנו, אלסא דשכינה
 מערע. תול כעס אחרתי היינו
 שחולל בחורה מעוסק כס אלסא לשמה
 שניא דעה לעולם כרוב לעניות
 ששכנה ומציאה דעה לעולם (האם
 ערך נק זה הערה) עד ששאלה הכב
 שנוחנים נט אדם כספס והנס
 נוול לקנות המנוחה. כאעירים
 עלידא זה העוסק בחורה של לשה
 כשעיר כאר וכל העוסק פחור
 לשם מביא שונו לעולם ברצנים
 כלל שיעורים בנחה.

ערפד, (ערפד, קעטל (דף יו')
 ערפד, קעטל (דף יו')

סגורים היו כחמק רגליהם על
 החכום וסוממין אותו וכיה כנאון
 לננס למינה וכיו רגליו פחמערסלות
 נים ככ"ד כספים יחוללו ונמד
 (ל'נמירשו הספרים שלסא כויה)
 דא ראי' ניוסוקאל יד יג וממלך
 נטז המדרש נספרנו ליד חיקן
 ערע, (zufällig), Begegnen,
 ערע, ת ויכנע במקום וערע
 נארא.

ערעיתא, (ערעיתא, ונכפ ערעיתא
 מן כחלס עין נעיד חכמי (א"ב
 מ' ולמתי חל כלרעס וקשלת
 ערעיתא).

ערע, (ערע, trübsal), Stadt,
 ערע, נחין (דף י"ט) המולק
 מן כעורק פירא ר"ח ו'ל עורק
 מן קלס הנלגלת געל
 כלואר, וכן נקראין לפני הנלגלת
 כפנים ופארי הנלגלת נקרא
 כעורק ומינה נלגלת פי' מחול
 ערסו מחול הרוסא אה. העורק
 וכו' סחרי כחורא כענר כעורק
 נגנל נקרא (דף כ"ט) יערק

a) Der Bam.ppt, die Stousette auch der fliegende Hund
 genannt, und die Stousette, Thiere, aus dem Geschlechte der
 Flebermäuse, befinden sich gegenwärtig noch in naturhistorischer
 Dunkelheit, um genau bestimmen zu können ob sie dies Spielarten
 oder verschiedene Gattungen sind. "Es ist daher kein Wunder das die
 angeführte Stelle im Kalurub durch das Spiel der Metamorphose diese
 Fledermaus von einer Art in die Andere bringt. Die Benennung ערע
 zielt auf die farbenspielende Haut dieser Gattung (S. 2 St. 6.

אשרי הרשע שיהי מי' שמימרוכס
מורס (א"ב מי' בלשון ימי שומר
עיין ערך ארם).

ערסא, e r s a ,

ערסא e r s a (von Eifer) (מערב
ערסא; בפירושו (דף כ"ו) מערב
לכולה מחוב. ערסא מי' שבנות
שבנות ולא. לכולה ביהר. וישנו
שם נמרס (דף ס') עיר של יסוד
כל שצנה עשרה אגת אינה מחילה,
מי' מחילה חקתה אריתא דקניען
וקניען ועשויות לנחה נגיטין (דף
ו') רבנא בר אבא מלך מערס
לערסא ורב שטא משכונא
לשכונא ורבה נאחא שכונא
מי' בלשון ערסא רי"צ (Righe)
כמו שפירשתי) והיא גדולה מן
פא שכונא ושבכונא בלשון
קונט"ר (Conrada).

מעם הסלס לדעת הערך געגער
בל"א, ונע"א דף כ"א מפורא מי
שכונא? חגל אין שכונא פחות
משלח בני אדם כלומר סחם שכונא
שלח כמו שפי' רש"י נגיטין שם.

ערסא, e r s a ,

ערסא e r s a , נערסא סלך אחר שלמות
עין ערך ערסא כי כגדס כעלה ערוך
ערסל, e r s l , e r s l , e r s l ,
ערסל, כחלונה במקסא מל'
כערסל מבמות במקסיא והמגורד'
בשלות (בעירונן דף ב"ר גרם
חום דעניד כי ערסלא ונטסססות
כחין אורזילא כגרסא רש"י).

ערסל, e r s l , e r s l , e r s l ,

ערסל, e r s l , e r s l , e r s l ,

ערס, e r s , e r s , e r s ,

ערס e r s , e r s , e r s ,
ערס, נברכות (דף ל"ו) ונמכות
(דף ע"ט) הכא בחלי עסיקין
באערסן מי' מלשון עריסותיכ'
דכין עעירבן נעשו אה' וישנו
כוח, שיק' זה נפרק הראשק של מעלה
סלס ארץ וערסן כנר פירסנו
בערך ורד. ניוטס (דף מ"ז) אית
דאמרי נערסן וכדדנה בר יבונתן
דאמר דנה בר יבונתן אמר רב
יתפל נברדים (דף מ') ערסן
יפה לחלה לרסאותו, מי' ערסן;
אמר ר' יוחנן סולא דערי עתיקתא
רב יוסף. אמר במידא דאצרי עתיקתא
דריש כפיתא, אחר אכניו ונעטין גיאלתא
כנשרא דמורס מי' ספני ספני בנים
של קמחין ועי' כח שגדלס. נערסן
מטא"ן כח החלים וכל שכן סבראס
ויש אומרים כשכנת ארע כמו שהיתה
עושה נח שנב אס' שלמה כפירש
בערך בר נט כי, וכדכחיב וטאורני
חיל למלמח כלומר ויראני כדכחיב
ארס אה גורן העצורים חידוחני
אומלחני כל העולם סלו גולרין
מברור של טיפה של שכנת ארע ואני
מן הברור שנברר.

ערס, (ארים) e r s ,

ערס, נכנא נמרס (דף מ"ב)
בעריס מי' אבות מי' ערים
ידוע לאותו מעפס ומכביס לפשלים
סכל נידו וסוף הכותן לנעל הסרס
חלקו וכל מי שהיה בענין הסולאכי'
במין סלך אחר העריסין ולקח
בוא חלק בעל הבית אין לו חזקה.

וּמַעֲרִיבֵין דְּמַדְרֵפָּה. מַבְנֵי לְשָׁן דְּאִמֵּר
מַעֲרִיבֵין מַבְנֵי לְשָׁן דְּאִמֵּר
אֵין מַעֲרִיבֵין.

ערום, ז' א' ע' א' ז'
 ערום, נרמלי (דף י"ו) ומפרישין
 אותו ערום בין השמאות מירוש
 מפרישין אותו ערום שאינו מעון
 של אדם כיה מעון נרמס לא סיו
 מפרישין, שאסור לנאכיר. אם השם
 נאסר ערום, בין השמאות מירוש
 מירוש ונאסר מפק משיכה. מפק לא
 משיכה וכו' עד אכל מעשרין אם
 נאסר, חנא חלמא נן. אסור אומר
 מללין דמלי נמרחן שאינו מעון
 נרמס לא ודאי מעון נרמס, רבי חנא
 נאסר קמי ר' יוחן כילד הוא מנרמס
 אסר ליה אם סע מי' על פדיון
 מער מי אם סיו מצות על-סילול
 מער מי

Die Philatelen, ערמון
morgenländischer Auen מערסון
ערמון, ערמון
מערסון.

Die gehörnte Schlange, 127

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
ברמון, ספיפון, עלי אורח מ'
יחלמי פרמוכא דכמין, נפרסא
לרסס נסא על דרך סרגוס בבלי
כסוי חורסן יארי על אורסס, נסא
עלי דרך ספיפון, עלי ארס ארץ
ק (ל"ב בנחשלות כסוב סורסנא
דכמין עין אורח סרמון).

ת א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

ע"ד, נביא (ד' ב' ט') ט"ס
פ"ד נ"א

פלאמעלע סרי אים פלטרען פי'

החקיק סמריעין על בעלים ורלן

זעירבן וסמו כן אל דעם נפרק

שאי ערים סיוולא פון פשוטל, לאן

פירות, ביסקי ער'ס, שפע'ים

מ' תמוז ה'תשנ"א

פירסן מלמעגל צושים מקבים כמין

ע ר ס למעלם וסדלין עליה זרעו

גבן זמן בלאן, יחפאל צרם (א"פ)

פי' נלשן יוני (אפריס) זאם כללי לכל

מה שפירשתי וצאט מן פארץ ותלם

[illegible]

משרמא לערמא (גייטן דא)

אמרינו אלה כמספר נערכו.

הנוראני ונלמו שטרס (Mactra)
ונפ"ב (דף ז') עריב' הכסיונות.
פי' יש לנכאים ספינה קטנה שקורין
בלעז טנט"ר ומציין בה לבנים
קטנים לימן בין הנדבין ושמן בלאק
סקורס פיסים. פי' אחר עריבה
שעושין בה הנכאים בטיט, ונפרק
כ"ד (דף כ"ב) ונפרק ד' בידים
(דף ז') זו ביום כמנו ונמרו על
עריבת הנכאים שהיא מנ' לוגין
ועד ט' קנין, פירוט כמין קערה
לרחילת רגלים.

ערבה, e i e i e

ערבה, נסובה (דף מ"ד) ערבה
יסוד נביאים פי' הנביאים הורו
לוקם לגמול כד מהג נביאים בלא
סורקה ובלא חיקן, אכחיה וסורו
הנביאים והורו לקם. וסלכס ויסדוס
לפס כלומר יסדוס כי הלכה למשכ
מסיני היל.

ערבל, e i e i e i e

ערבלא, (ארבלא Eiehe)
ערבלא, כסא יכוע זכברס
כמא דמחורין בערבלא עין פרך
ערבלא כי כן גרם בעל הערוך,
וענין קרוב לזה מרגוס נבובים
סם בקרן מערבלין חיקן.

ערגה, Gartenbeet, Zungenlappe

ערגה, נשגח (דף ס"ד) מנין
לערוגס שהיא גסה עליה פי'
נערך נדר. נחלין (דף כ') לא
סמרו אלא נאומה ערוגה פירוט
חוסה דריקה.

ערגל, e i e i e i e

פער צייט, נשגח (דף ס"ס)
פער צייט רעולות פי' פנים ערביות
יולאות ברעולות כדכתיב השרות
והערלות, משימות נגד על ראש
ומכחות כל הפנים שאין נראה אלא
העינים וקושרות למטה ירושלמי
רעלות בלונדיאה. נשגח (דף קמ"ו)
מעשה בל לטבי רבן יוסבן בן זכאי
בערב ואמר חושש אני לו ממעלתו,
מלרים משנ קדר מרגושו כלחין
דימנין נמדבר ערבא. נבראשית
רבה מרשם ל"א ומחילנה בגלשה
סרבות נפניקיס ובערבא יס
ונפלטיני.

ערב, Arab, Arabum, Arabum

ערב, בקרן ג' נסרה (דף מ"ו)
מטמאין היו הבבן המנהג ארבעה
מפני. בלדוקין שפני. ארבעים
זמורבי שמש היום נעשה ממנו
ידיהן עליו, פי' היאך מטמאין אותו
צא בסמיכה שפוחין עליו דקיימט
לן לאס' שטבלאין נונעין בודגריפין
צריש יומא אין בין ככן גדול ביום
הכפורים לכהן השורף את הסרה
אלא שזה פרישמו לשפרס בבבן
השורף את הסרה ואין אדם טוגע
בו, ובהן גדול ביום הכפורים פרישמו
לקדושם וכהנים הטעורים נוגעין בו
ולאחר שנטמא מן הסמיכה טובל
ועומק נסרה לאלתר בלא הערפ
שמש.

ערב, Arab, Arabum

ערב, בכל בליען מרק ט"ו זכלים
(דף מ"ו) ועריבת הענדבין
פי' בלי עין כמין פסינפ וזיף לענד'

דעשנאיכו הלכה כמותו חין מערב
 וזרין ורליהו שחרובת מ' ערב.
 זנ"ב (דף קע"ג) כמלוא את חנירו
 על ידי ערב וכו' עד רש"ג אומר
 אם יש נכסים ללוא זין כך וזין
 כך לא יפרע מן הערב לידן, דפ'
 מי שחזו (דף ע"ד) אומר רש"ג
 מעשה בלדן באחד שאמר לשחזו
 פרו זה גיטך על מנת שחמני לי
 אסטלימי ואנדה אסטליחו ואמרו
 חכמים חמן לו את דמיה. ראיה
 שחרובת נכסיה דרין (דף ל"ט) אומר
 לו הנא עדים אומר לו חין לך הנא
 ראיה אומר חין לי ראיה שהוא חייב
 וכו' בוראיה חן הלכא במוטו אכל
 זרליה ראזונה הלכא כמותו. זנ"ב
 (דף קע"ג) ערב מיוכל לאחר
 אילאם שטרות פיל אחר שתימת עדים
 כחז ופלוני ערב.

ערב, א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 ערב, עורבא פיר עיין בערך.
 סדך פיל שחר כעורב פיל לשון
 גבלי ופחיתות הוא כלומר דעת
 כערים שזחקין כעורבים
 קוולותיו חלמליס שחרות כעורב
 מפורש בעירובין (דף כ"ט) וביוקרא
 דבה זאת מהיה פירש ראשו.
 בכחכות (דף מ"ט) עורבא נבי
 זני והוא נברא לא בעי-כניה וכו'
 בחולין (דף מ"ט) והעורבין
 מביאין לו למס ובשר וכו'.

ערב, א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 ערב, בע"ז (דף כ"ז) וביבמות
 (דף ע"ט) ערבי מכול ונענוני
 מכול, בסוף אהילות (דף ל"ו) אהלי

דא, בעירובין (דף ל"ה) וביבמות
 (דף ס"ה) עירוב כולא לשנת
 חין עירוב כולא ליום הכפורים
 נניה (דף י"ג) מר סנר עירוב
 כולא לשנת עירוב כולא ליום
 מנ מ' יום טוב לדברים שאין לך
 אכל בשנת, מה שנת חין מולאין
 מדא' לרש' לא על ידי עירוב (ף)
 ק ביום טוב. בשנת (דף קל"ט)
 כחזא כדמא עירובא פירוש
 כלאים, ברישמא' כליל (דף ה')
 די לכתבו נחש ערב מ' חש
 שנה שחך ומתערב בחוך
 נחש שמו ערב. ערובותא
 נחש כד פירשנו בערך חרב
 (ח"ג מת' א ספסוף עירובין).

ערב, א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 ערב, נחש (דף ל"ז) איכא
 גימיו ערבא וערבא דערבא
 פיל חסיקא רישא קמא דר' שמעון
 נדרו על כל אחד ואחד מישראל
 ח' כרחוק לפרי"ג מלוח, שאם
 יער על אחת סכן ילקה בעוכו וגם
 עירב כל ישראל שאם יעבור אחד
 מן ודאחו חצו ולא יקח הדין
 ממנו ילקה בעוכו, כרלחו כל ישראל
 ערבים זה לזה, וללישנא דחבי' ר'
 מוסף ערבא דערבא כלומר
 אם חשע שפלוני עבר ענייה ודאחו
 חלוי ולא מיחס בידו מהיה אהם
 מחוייב בדרך ערב ליקח הדין גם
 מה האדם הערב ארסא ולא מיחס
 לו ואם לא חשע ק' תהא כאפס
 נעומו, וכו' ערבא וערבא
 דערבא, קל מקום שנה רש"ג

ה'לום אה עמי כל מה שפסד נדמה
 וללם המעששים מעורבין הן
 וכי חתוב שלמים לכללם חתוב ואפי'
 הודלות וכללות לריבין ג' מוסק
 צטרק קטל דר'ם (דף י"ז) כדי
 לערבב את השמן פי כמו שחלנו
 שיש מללך מלין פודה מרדת שח
 כך יש מללך ששטין ומכונן יארל
 ואומרים בכל לבם שום יעמוד ששטין
 עליהן לרקדק במלות ומלס' שרוא
 הששטין שחבבין את המלות מיוצ
 ועומד חלילו מחבבב פלחשטין.
 פי' אהר כחונבירושלמי בלע כמות
 לללם וכפי' וסיה ביום הכהם יתקע
 באמר גדול וגו' וכי שח שטן קל
 שטרס ויבאל שרס בסיל ולל צהיל
 וכדי תבין ליה אהר ודאי הכול שור
 דיתקע באמר בגדול משט וטל
 למחבלע ומרפיע ומפבלל ולל
 לים פללי למענד קטיגוריים ומבאל
 אלו למדין דבעק ל' צעמדים כמו
 ל' בימיה וחי דמחמרי ועניד ל'
 כדיתניול' בללס ול' על הכסדר כגד
 מלס פועיות דמעמלס סימיה דמירלס
 ואילי י' סיטין באומרים כל החפלה
 קל הקוציץ דיידיקלס מחבבי למכר
 י' פאר'ת מל'ת פאר'ת וכן ק',
 בעירובין (דף מ"ט) אהר דני יסוד
 צמס דברים אומרים בעירובי
 תחומין אכל בעירובי חליות
 פין מדעמו בין שלס מדעמו (גמר')
 אהר שחאל הלכה כרבי יסוד אהר
 ליה רב חלל בנדמלס אפילו צמנו
 שכת'ו קדמותו או לחיו אהר ליה
 בעירובין אהרמיו ולל למדינות

הסדר שח' על בנדין פור
 הכסן שחונב אומן של פטון. עוד
 הכרופל שחלס דוטל המדות
 עליוספני סכלוך. ועוד העריסס
 שח' על עריסס של קטן עוד
 הלל של קטן הים מכהס למגד
 על מחמי הקטימל עוד שחל יכו
 הסחול על לבו חמות. עוד סכר
 והכסח של מוט. עוד סכרוק
 שח'טין אומני כמדיקיות צמח'ס.
 עוד סכורק אומן של פטון
 צמלין (דף פ"י) ויטל פד עוד
 שח'ס לבאר למורלס פי' פוק פנאר
 חופס חלי העלס והעוד מליוסו
 לרובולס מללר עוד מלפדק לבאר
 ואפילו חלי נחלי.

ער, (Agate), אגט
 עיר, נפסחיס (דף ל"ג) בגזירת
 עירין מחמלס פי' גורס וחמל
 שון הן עירין וקדישין שון הן
 מחמלס מלחלס שון הן.

ער, Agate, אגט
 ער, פ' ואלס ספרס ואלס כעצוב
 וער ועזל.

ער, אגט אגט אגט
 ער, מחמלס חלס פדק שלישי סוכלס
 ערסי מן העיסס פי' דרך מקרס
 חר' קרס ערע ולפעמים חרע
 עין אס.

ערב, Agate, אגט
 ערב, בחרק ב' בכללס (דף
 כ"ח) כרס שחל נטוע ערבוניס
 מירוס מכולל במנהדרין (דף
 ב') עירוב פריסות כחונב כון
 פי' חלל הלכות דכחונב בלו סס בסק

(דף ע"א) הווענט על דם מוחר
 סיתה מערס מים לפסח מ' הולך
 צימי טהרה מותרת לעבוד נקדשים
 וסופת מים על קרבן פסח שהיו
 שוחטין בערה ורוחלן וולין אותו
 בביתן ואי' כוננת בגופו של פסח
 מן וסער כדה .

ער, **entblößen**, **anfechten**, **anfechten**
 (der erste Versuch des Selbsttodes)
 ער, בכריות (דף י') כל
 העריות עשה נהן את המערה
 כנמר, בינמות (דף כ"ה) אחר
 דני יוסף הערה א הכנסת
 עטרה גמר ביאה גמר ביאה ממע
 מכאן ואילך אינו אלא כנשיקה ופטור
 בחולין (דף כ"ע) ודלמא טעמא
 דרבי שמעון התם הויל וסעדה
 בצעלי מים דתניא יחור של תאכס
 שפלה וסעורה אפילו בקליפתה
 צפרק ג' נטול יוס (דף קכ"ט)
 אובל שערם ומעורה נמקלת
 בחוף עוקלין (דף ע"ג) יחור של
 תאכס שפלה וסעורה בקליפתה
 מבושה שנקרה וסעורה אפילו
 צרע קמן. בחולין. (דף מ"ו)
 כירלח הכנדר וסעודה נטרפאין
 מבו? פיל מעורה דבוקה .
 ביומא (דף כ"ד) מאי כהנר איש
 ולוחט אחר רבה דרוב אילס כאי
 המעורה בלויס שלו, ובסיב
 ודנק באמתא שטע מיכס שסיפור
 פא דרבי בוק. נגמין (דף כ')
 בעי רב פסא הרי זה גיטין וסכייר
 בין שיטה לשיטה מכו וכו' עד לא
 גריבא דסערה פיל ביק הלל"ד

עקרב, צפרק י"ב צבאים (דף
 י"ג) עקרב צית הנד טמאה בלשון
 שמעאל מעקרב ובלשון יון
 פלומס איליא טרינאיו .

עקרב, (du setz name)
 עקרב, מן הלשון פיל מקום
 עיין בערך אילח .

ער, **erschaffen**, **erschaffen**
 ער, צופף פגשה אבי (דף ע"ג)
 וצופף מומה (דף מ"ו) אף הוא
 במלאת סעוררין ואת הנוקדין
 פחדש בערוזין (דף מ"ד) ונריש
 פרק הלוקס צפשה בגמר
 דני אליעזר מלך מין את מינו
 וכי עורט' פתוס לכדמלית שהו
 דומה לו מערב. בין לחיים עם
 פכדמלית ובעז רשות אחר כמו
 מין מלך את מינו והקינן להשתחף
 עזו ואחר לשטח בין פלחיים עד
 שיפשה למי שחולן כינו לבינה ומפלינו
 ממנה וכאין לחי' פתוס להמות
 הרבים שאינם ממיש ~~הנה~~ מעערת
 פתוס. בוצחיס (דף ק"ג) ונוקד
 דבס בלו פרשה וזנח עורי פסון
 גבולי פסון עורי לפון זו עולה
 טכחטה צלפון ולמס קודם אחת
 עורי דבר שהיוסן ונתעורר
 וכו'. נריש גמר דפ' תעניות (דף
 ד') עירו בילי (א"כ כאן פירש
 בעל הערוך סעורר פילי שהס
 גומת צריך כל מרש מפרפר
 ומצנר) .

ער, **erschaffen**
 ער, ניושט (דף כ"ג) עירק
 דס פמר למך דס כעני'. גרה

ונחמיר (דף כ"ט) סעוקן ופירל
מי' סעוקן סוף העלה כדמייב
לעוטה בעלם. בחולין (דף ל"ג)
אמר רב יהודה קמין שבפוקן
לסודין נאילו שחי תיבות פקם
ועקן ל' וע' אפר פס' מ' ול'
אחד הס:

עקין, א ק ז ע ז א א א
עקין, בכל את פקין ו' במילא (דף
י) עקין את האשכול, במנהדרין
(דף ס"ט) כון עקין פאנס'
בטנא דעלם מקטל מי' עקד.

עקיק, א ק ז ע ז א א
עקיק, מר' בפסוק ידיו גילי
וסבאיען גליף על עקיק מי' מין
אין פננס.

עקיר, (נקל. א) *entzittern*
עקיר, עקורי קטניות מסיוס
רעם כנר פיראנו צורך נקר.
בינמות (דף מ"ב) לו שהיה
עקיר וקנס קטנס וכו' עד כון
לריכאם לכתות ג' מדיס דברי ר'
מאיר ר' יהודה מחיר ליתרם ולינשא
מיד וחק בפרק הנל על יבטמו (דף
ס"ט) לא יבטל אדם ממדיה ודנים
אלא אם כן יא לו בנים וכו'.

עקרב, א ק ז ע ז א א א
עקרב, בכלי מחכות פק יא
בכלים (דף י"ב) עקרב של
פרומניס טטאכ פ' הכרזל של כלענס
שאוס מתנ ופוס רמן ופוס פרוטני'
וכנס בחך פי הכנסה כון סטור
לו מוס וסו סומו ברזל עקרב.
עקרב, א ק ז ע ז א א א
(in forma eines Ecorpien),

ונחמיר. צעירונן צמ' (דף ק')
אראהא דליה ליה צוקסא מי'
ס למבול לממו פוקן מר ואור
לא הכננים (ס"ב נטמאסות כפונ
עוקלס).

עקם, א ק ז ע ז א א א
עקם, נצנח (דף ק') וביננס
(דף כ"ד) כל היכל דליה ליה
אקלי עוקסי ציבר גדול מי' מית
מנחתא לנס ואין יכול לפוסס
לא נצח (ס"ב נטמאסות כפונ
עוקלי עוקלי).

עקם, א ק ז ע ז א א א
עקם, נכנורות (דף ל"ט) אפר
דנא מאן דעקם עקסמס
מקנסא מי' אגבבי יאכנו נא כפונ
מקלחן עקילח מקרב (ס"ב דעקין
כפונ נטמאסות).

עקף, א ק ז ע ז א א א
עקף, א ק ז ע ז א א א
עקף, נצ"ק (דף קי"ג) רפי
עקנל אפר סק בלין עליו נעקבין
מי' נערמבות (ס"ב מי' בלאק
מי' פננס דבר מוכע).

עקין, א ק ז ע ז א א א
עקין, נצנח (דף ק') סק
סקלימן וגרעיניכן וצוקלין.
במנהדרין (דף מ') טענס וצדק
קנאלי נעוקלי פאבים מי' כמין
ונביא למאנס שבו היס חלויס
גלין וקארט עוקן מתנ אכיעל
מדיס לו עוקלס כנר מי' נערך
מר. נדכ (דף מ"ו) כדי איהא
נמן על פוקין מי' סידוד של
דד וסוף דלא. מוסא (דף כ"ס)

אב לי גליף על ברקן ועפרן
מן אבן טובה.

קפ"ש, Bermborn, verfaulen, כחם,
נפחם (דף מ"ה) כחם
שפחם (פ"ב) מעבן עבשו
מדום (נמלל פחם אחס בחבך)
אחס ניה נפחח לאחס פח).

קף, ז י ס פ
עף נשקין ע לים ואנכיס בעלמח
לא מטו וכל מטמו פי' מטומאס
דנימו לא ילפין דכוי חידוש וכל
הינא דליכא חידוש אין לך לא חידוש
דכא פליס פשוטים כלי ען לא מקבלי
טוטא נקולין (דף קכ"ט) למה לי הכאר
הי מטמא טומאה סחורא על גבי
אגיו כלומר שהכאר סחורא נמאס
ובכאר קף על פי דלעלמו הוא סחור
הי מטמא נמאס על גב הכאר
ואחר לים כששטח, כלומר כיון דככאר
גלל אגר אינו מטמא דהאי אגר
המאס הכאר לם חפזין לים אלא כמו
שטוח ככאר על גבי עץ והכאר
מטמא נמאס אכל לא ככאר, כיסת
שאר שיערה לשינה בעלה, פירוש
כיסת שאר אכיל קאס וקרה לשינה

נחלה מחדרה האוכלין ומטמאס
בטושב הוב באר מואב כששטח
ששטח עץ שפח. פי' לא יאמרו
מלינו לאוכלין שמטמאין טומאה חמורא
דאם אלאר אינו חשוב אלא כחתיכה
אל עף, וחתיכה של עץ ששטח עלי
הוב ששטח טושב. כפרק ב' בתמיד
(דף פ"ט) כל פה לים כשרים
הק טאל ויתוכו ער ואל ען שטן
פי' לשון ישמעאל גכס מן אלנובר
הון אינא דרובי לין ותלעו פייני
(Pino י). נפחחם (דף ל"ט)
עף סדרר פגעלו מדחחק פירוש כף
של עף ששוכין בו סמרקמן הקדירה
ומכער בו הקדירה. נפחח (דף
פ"ב) כתיב חן חנימו וקריקן עץ
חנימו ערך לא חניעו לחלי שבו
חייב ששטח למאר כשחן של רשעים
פי' סכי לא למח ביה כלל לאודועי
שפחח דרוד.

קפ"ב, Gleich machen, clarichten,
(die Gleichheit) betreiben
על ב, נשנה (דף קמ"ו) אין
פעל זין אס הקטן פי' מיישנין
אינא דריו של קטן ומיישב בירו

(XXXVII. b.) Kaput (καρυα: karvig, voll
Kau), nennt weil er wie bezaubert ansethet. Der schädliche
Paraphrast scheint seine Farbe, mit jener des Staubes ver-
gleichend zu wollen; daher der Name קפ.

1) Pinie, Pinienkleefer (Pinus Pinea) arabisch
Sonobar. Die Samenkerne schmecken wie Mandeln, aus welchen
man Oehl gewinnt, und in den Apotheken Mandelmilch daraus
bereitet.

לס מחזק לא נחתר ולא נאסל
והשיי לכנס בו את הכלים ובשערנין
בו אסא שהאס הדם וסיגלי
קורין אותו ברדס וסיגלי פלג
עיקרין של עשבים סן וליחס יפה
וכאן אחר סג' דברים שפירשו
סכמים ברודתים ונלאן ערני
סן שערין ולימ עמר שפוסן מסמ
לכנס מותר לחזק דלאו בו עמר
פלגלי מותר לשאף ידיו. בחולק (דף
ס"ח) סן וליב' לן משפדים דרנ
ושחאל ומליגן עיינין. כלומר סרנ
פחניכות סיינו ממללי' פייכנו משמר
קרבן אגל סמ סרנר ירצני יומקן
לכו שומעין.

עפר, (das Fungel) Fungel
עפר, בילמדנו מי מכס עפר
יעקב מי סמס פפרים, סמס נסן
שהגיעו לעומת אסס וכונסן סת ינן
ולין עידין עבירה פו' בסוריסו
פלאן עפר סיליס וכוס אס מותר
לדך נאמס.

עפר, (ה ט ז ט ז ט ז)
עפרן, נכ"ר פרשת כ"ט ושמע
אברהם לעפרן. וישקל אברהם
לעפרן, נכסא דעמר מעמר
עפרן חייסל סמר ויץ נאגל
שהכנים עין דפ בממק סלי אברהם
סמר ו' כדכתיב נכסל לאון איש דפ
מין גומר.

עפרן, (ein eifertel)
עפרן, מרגוס פפוסק ידיו בליי

עף, א ז א ז א ז א ז
עף, עונת רכפוס מרגוס מררס
מעפלא.

עף, א ז א ז א ז א ז
עף, וכתתו מרגוס לסת' סר'
וישפלון ליימיוסן ברש' ישעיה
ומיכס.

עף, Bewipfeln, belaubt frey
עף, מחת כל אלה עפוס סר'
כל נוסחא מעפוס.

עפא, א ז א ז א ז א ז
עפא, מרגוס ומקס כלעיק
ומחכס וכסיבס עפס וסחכסיס.
עפיון, (א פ י ו א ז א ז)
עפיון, סמלמכית וסעפיון

כנר פ' נערך סקוכס (ס' כנר
סנילו נעל סערך נערך ספיון).
עפל, Aftersalz
עפל, סמוריס עפוליס כנר
פירסנו נערך דניו.

עפן, (א פ ג א ז א ז)
עפן, נאנועס (דף ס"ג) סחס
קני עפלי דקיימי נאמס סחס
פ' פייכו ספן שפירסנו.

עפר, א ז א ז א ז א ז
עפר, נאנח (דף כ') עפר
לכוכחא ארי פ' שפרורית
אל לנחס מרגוס לצוכס זכס
לכוכחא דכיתס ומליגן להטיל
עפר וס נאכלס לרמק ידים
סופמוח, וססילס גופיס כדסמריקן
כנרס (דף פ"ו) דרש דנא אסס

הקדושות יש בהן כבוד לטקס
שמונעין מטנו מקלט שומאס או
שמונעין מקלט בני אדם להיכנס
אליו ואין נסחם ארץ ישראל קדושה
זו והבאת ביכורים ועומר ושתי כלחם
ולחם הפנים אינן בקדושות הללו, וי'
קדושות בארץ ישראל כן וסדר אחר כן
כל אחת כחורתה.

עף, *fliegen*, *fliegen*

עף, בשבת (דף כ"ו) אין מדליקין
צלרי ספני שפוף עף, נסווס (דף
מ"ס) עפו (ננוסחאות דרן כחיב
צפו כלומר שהרוח מלסחן על
הארץ ואניחאן לחור שדה חצירו)
עמרו לחור שדה חצרו פירוש כסו
וי עף אלי שהפריסם הרוח וכתלו
באילן.

עף, *ermatten*, *ermüben*

עף, נגמר דחלק נסכהדרין (דף
ל"ד) כי לא מועף לאשר מונק
לה, אין עם עייף נחמד' נטס' ציד
המליך לו בעת הראשון הקל לא
בראשונים שהקלו מעליהן עול תורה
אבל האחרונים הכבירו עליהם עול
תורה, וראוין לעשות להם גם כדורכי
מים וכעובדי סידרן, אם אינו סחר
זו אעשה אותם גלילא בגוים. נחגיגס
(דף י"ו) אין למעלה לא עורף ולא
עוסו עכין עייפות.

עף, *fliegen*, *fliegen*

עף, בעירובין (דף ס"א) מגילס
עפס חרגוס כפול עיף, נכתובות
(דף ס"ו) אמר המפנק צולי האי
עייפיכו ויהיה וסדר ליה, בחילין
(דף כ"ו) גלימא עיף-טיעף.

וחנלעי כ"ד ואוסי שפחת
כרי אילו כ"ד, נספר אחד כחיב
חרמי הוין והא כ"ד הוין. ס"א
חרמי הוא דעבד כ"ד שניקא אחר
ליה הכי אחר ר' יוחנן כל אחת
ואחת שקולה כשתי' שכאמר כי
שחיס רעות עשה עמי וגומר ונחמה
שמחא אחריתי כי עברו וגומר וח
לא ונ' ואח אגדה היא. וישאמר
נדרושה דהכי כ"ד דקאמר לאו
דוקא האי מנינא אלא לרעות נפשים
קא מכין דקאמר כ"ד בלשון הנאי
וגומא בדכתיב סככות כסיל מאה
כי שבע יסול לדיק וקס כי שבע
מועבות בלבו ולמד שבעים ושבעה
ויבילא בהם, ואי אמרת היכי כ"ד
אשר דגילי רבנן נטאי דנטישי למימר
כ"ד כי שהיא דכאזכר הפועלים
אשר ליה דין כגר לקישי דאי הוא
כגר לקישי הוא מקצי לי כ"ד קושי
ומסיק' ליה כ"ד פירוקי וממילא
דחוקא שרעמחא, וכן אמרי נסוף
הסדיר נכתובות (דף ע"ו) כ"ד
טובי שחן היו בירושלם כל אילו
פדושים מן רב האיי גאון ומניין אל
יסקאל הוא העיקר צענונו שכן
מלינו פסורא בויקרא דנה אל חונו
פרשח מות וחיים ר' יודן נאס ר'
יוחנן כ"ד חמאות סדר יסקאל ומכילן
לא חסם אלא על הכול. ע"ש קדושו'
הן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות
שאלו מרג האיי גאון י' קדושות
שנינו נריש כלים כשתחשוב אוחן
ימא י"א? וסגי כך ארץ ישראל איכס
תאנא מן הקדושות לטי שבאמר

תרימה אומה ותרומת גרן לכהן הים
 פדיון סנן לכהן שכתמר ולקחת
 חמשת חמשת שקלים ללגלג ונוטר
 וכתת הכסף לאהרן ולבניו פדיון
 העורפים בהם, פטר. חמור שכתמר
 ופטר חמור חפרה בזה וגו'. שדה
 אחרת ושדה אחרת שכתמר והיה
 סדרם בלשון ביהמ"ד קדש לה' כשדה
 אחרת לכהן תהיה אחרת וכתב כל
 אדם ביהמ"ד לך יהיה גזל הגר
 שכתמר השדה השדה ל' לכהן מלמד
 אלו הכתובים וגו' אלו כ"ד מלכות
 הכונה כל השקונות ואלו קיים
 כלל ומרט ופירש-מלת קדש. בפי'
 ב' צלם (דף ע"ה) שיעור החלם
 אחד ש"ד וכו' על וכתתם אחד
 מפי' ירושלמי וכתתם עיבתו מרובם
 ויהי בה כד' מלכות לכהן ובעל הכתב
 עיבתו מעותה וזמן בה כד' מלכות
 לכהן. בפי' (דף ע"ה) בפי'
 שלשים אומה קומתו וכתב עשר י'
 אומה קומתו? ומשלי כי קא חשיב
 משפט כדכונים ולמעלה פי' אלו כ'
 אומה מרשע נרבים עד שמי קורה
 כי סכרונים קומתן עשר אומות
 שכתמר ויעז בדביר שני כדכונים עלי
 שני עשר אומות קומתן וקמ"ל הלי
 קרא דכני עשר אומות שכתכונים
 עומדין נון כמו סכרונים של מעלה
 הם כדכונים כולל חלל ארץ נון דגר
 כך גם השאר, וסכרונים בנם היו
 עומדין, עשר הין ופירש עיקר להו
 בריש גמרא דמעניות פי' סלח הם
 מפורשין מפרין קרא ולקמי' כ"ד
 ולקמי' קמי' ב' ושכין כ"ב ואילו

ע י ס ה כ צ ר פ ו ר ו ש צ ע ר ד א ל מ נ פ ר ק
 ב' צ מ כ ש י ר י ק (ד ק ס' ו) א ס ה י ח ה
 פ ת ע י ס ה פ י' ל ח ס נ ק ו צ כ ר'
 ב' צ מ ע ש ר ש נ י (ד ק ס' ו) כ ר ז י נ י
 מ ע ש ר ש נ י י א ב ל ו ל מ ח י נ י' ו נ כ נ י נ
 ל י ר ו ש ל ס ו י ו ל א י נ נ ע מ א ון ר נ י ט ר מ ון
 א ו מ ר י ת ח ל ק ו ל ע ס י ו ת פ י' ח ט ין
 ה מ ב ו ש ל ין נ ק ר ין ע ס י ו ת (א' ב'
 ל ע' מ ו ת כ ל ו ב צ נ ו ס ח א ו ת ו פ י ר ו
 כ מ פ ר ש י ס ל ע ס ו ת ט ה ו ר ו ת ש י ש י מ
 כ כ ל ע ס ה ו ע ס' ה מן ס כ ר ש נ י ס
 ט מ א י ס פ ח ו ת מ כ ב י ל ה) .

עס, מרנוס חרק עלי שנימ
מעס עלי כביהון.

עסום, E s w a r t ,
עסום, נפסחים (דף ל"ט)
ווערדק ומר ירושלך :ל"ג

זכרונותיו כתובים וזו ועורר
ומר יולא והם מיני ירקות מרים
זרעים וזען כתוב בגרסת הערך.

עססיות, E m f e
(von E. H. I f e n f r u d t)
עססיות, נסיף גמרא דמיק קמל

בשנת (דף י"ח) לא חמל אה
קדרה עססיוח תמורמוסין סירוס
בתשובות אחר מימי קטנית הנדלין

בארץ ישראל, ובבבל אין כלוין לא
עם סיוח ולא חורמוסין (א"ב יז
א שישים ויש קסיסים ויש

עם סיוות ולק ירצתי אס כלכ מין
קטנית או מין קטנית אסר או
מיכיס שונים.)

SECRET , POU
(10 97) 60p 6233 , P 2

שלשן כומריקון פון ענצין דלקו
תלתיקון, כלומר שלקו קודם שהניסו
שליש בשולן.

עֲנֵה נָא

ע נ ח א , מסכת ברכות דירושלמי

פ' מי שמתו קחת ענתו דבאיסות

כמים ולא שאלון ליה, קמת ע כ ת א

דמיכאלס וואסערן לויט, מיט פארוואנדלונג
וואסערן לויט, מיט פארוואנדלונג

(מזרח ד' ז"ל) מחנו זכ

וּבְנֵי־רֹאשֵׁי־בָּנָה פִּיזֵה י"א רֵעִים־אֶחָד

דאָרעסעם פיל עת סעודת להרים

וּנְמַדְרֵשׁ קִהְלֵת אֶרֶץ עֲנָתָה דִּישׁוּרָא

כלקין לריגלא ולשון בענת בעזרא

הוא כמו שיאמר כלפי חונד זח

ווייטער לעבלי כרנות במילין לאס

צורך וכן גמיר וכעכס, שלם

ובעת.

הערה (הערה) , מעשה

(von Trauben , Stief , Wehl)

משה בדרה שלום ונדרים (87

מ"ט) כבודר ממע שס קדרם לינו

לְבֹרֵךְ עַמְּךָ רֹמְמָה (גמרא)

אמר אביי חנא כל מידי דמתבשל

ציה רמחא חבשיל קרי לים . פירוש

חטים מצופלים ואלו הן חילוקים

פֿרגל'ן, זרידן, ערסן.

Reig, Marie, 70

עס איז, בקדושין (דף ע"ט) כל

הפארגאנגע פ.מ.ה. נאכרן ישראל וועט

גמולו וזכותו (דף ק"ט) (דף ק"ט) (דף ק"ט)
 חר כל בחינתו וזכותו (דף ק"ט) (דף ק"ט) (דף ק"ט)

מה שכללנו בזה ענין נסחך ישראלי

ישראל סולין היס. לנגי צביל. אלהים

1

עכס, בנכרות (דף מ"ד) ונשנת
(דף ק"ח) במימדות דרש חסדס
כתי בר ני רב דונק. נשרא לזנין
עוכקס דק"ח ציה תלחס מיני
בשרס, פידוש מן כלו אר בלשן
ערבי קירין ללו אר עכק, וכוס
מקוס שזיטה ויש בו שלשה מיני נשר
שמן וכסוש ולבן, כסך
גרוני חרנוטו אחרת עוכקין
רוטמות אל בגרוכס חישנתן
דלחס בעוכקסון עוכקיס
וירי ילדס חר' הסופות והשירות.
ענקליך, (אנקל זשזש)
עכקלין, חרנוט והשפטים טופס
אחד וענקלין נפקין פשך סד, רסה
ער סכקל,

ענקמון, ס ס מ א ש ע
(ע ס י ק א א מ ע ש)
ענקסון, נכרשית רכס פראס
ס"ו וקירס אס עשו למדינה אהיחס
מכתנס עכק מון למיך (ס"ב פי'
בלשן יוני אס חק ובריס) ונמר רש
שס"ג בפסוק אחוז גרס איסתרפרין
רסה עיך אספטי.

ענקוקלות, (Anreise Trauben)¹
עכקוקלות, והפראגיס והזנין
נפרק קמס נערלה (דף פ') פי'
פרכיק שגראשי הנפנסים כמו שפירש
רב אסא משנת' נשאלתס' וסיניכסו
קכוקכסס כדסמר קכוקכסס
נפנסים: אסר אסכר מ"ל ונחלמוד
ירושלמי מפרש דני חייס כר ארס

ועכווסך חרנני פי' למי גדול
כדס ולמי רונסענייס, אדלו מרונס
ועניס מעיסן, חסן לפי אלהן, אדסו
מעסע וענייס מרונן כוחן למי עכיס
עץ, א א ג ד
עכו, שפנס אטל סר' ירושלמי
פנוס טלס (אנחות כחני).

ענטב, (Ortsname) Entab
עכס, בר"ה (דף כ"ח) יל
לענטב וקדסיס לירסס פי' מקוס
(ל"ג נפסחות פין סב כחוס).
עני, (א א א א א א א א)
עני, נקדסין (דף כ"ט) עש
המססך נקדסה וכו' סכרו וכלס
מח? אסר ליה כקלס רסס.

ענטלך, (ארמלך) Entelch
ענטלך, נפרק שניפדות נפסחות
(דף ל"ג) עכמלך דעכני
לירס נקדסס חיר' ס"ס שעיכס
לרס כלסס שססייע לו ורן כסרולס
נרסח.

ענזא, (ענזא ענזא ענזא) Enza
ענזיסס, נחלין (דף מ"ד)
כיסס ככיס דכניי כניי דלמי
לקסיס דרס קשי סכר למיערסכס, אסר
ליס כונס מר כל כני עיזי (חוי
כחוס) מייחס כני חיס לקו וקרו
לס טמז עיכופיסס דורדס.

עני, (אניצי) Enzi
עני, עניי פסחן ככר פי' נערך
כני (ס"ב עיין עיך סכין).
עק, (א א א א א א א א)

1) Bevor sie den dritten Theil ihrer Schätze erreichen.

יורש איתו ועכב עכמו שפאז בל
מכח לינו יורש איתו שחך שפאז
אגודס א בלד זס כחפדרס כפנילס
בלד ז זס פירוש רב ספדיס גלן
זכרונ לברכס. פי' אס' אל ר"מ'ל בל
ורסס אפצל פי' שפכס בנכט שלשעין

קראט בנול שפיר כסו לטון וסונ
ולנען ללמך שן כן סרי סו
כן וכו'ן כח סן, ולין פדרס גירס
לומר סז כח סס כס קח, כשינו
פלדקין סין לך רלייכ אלס ז ונכך
אסס סטורינ' סשינו לס יסס מקר'
פכנאטי מן סמורס כשיסס שלכס
בלומר ליככס גליס סכח קנלס ולס
סכח סלכס אלס דגריס מדעמכס
שליס כשיסס נמילס. ח' גרסס זכרונ
לכרכס פירש כרנ פערס ולס ססס
מורס שלימס שלנו כשיסס נמילס
שלכס ז ס'ל איתו קל ומורס סלכס
אויג'ס סומך סו דמס לנכ נט
שן יסס כח וכו'.

ענן, *ענן* *ענן* *ענן* *ענן* *ענן*
ענן *ענן* *ענן* *ענן* *ענן*
עס, עס עכ' ודל בלגליס פיר'
עס עכוותן עני. ודוכב על סמור
קנחון רכב על סמר עכ'י כלסן.

עננה, *עננה* *עננה* *עננה* *עננה* *עננה*
עכ'ס, גריס פיסס (דף נ')
ולמי כפכוס פירוש קמס כדמדיק
לעיל בענג פירוש סמר קשרס סדר
סמור בלסן סקדס קרד עכ'יב
סרגוס לול סוט עכו'ין, וכו'
עכ'יב ס קשרס ויכט סמר
ס עכ'ס נז' סס נמקוס נ' וי'ס
למי עכוותו אל בעל סמר סן

סקיל ועוד פירוש בערך זוג (א"ב
פירוש בלסן יוכי סס כולל לרנר
ככסן חך דנר סמר. ונפרס בעגלס
נקרס כן גס בלסן רומי מין מסמר
סקוטע אלל סאופניס אלס ימיסו
ופלו ללרן).

ענג, *ענג* *ענג* *ענג* *ענג* *ענג*
עכ'ג, בלסות דרני כסן נפרק רני
כסן אומר סין לך סהס כלככס על
מורס רני יסורס אומר כל כמקבל
עליו ספכונ סעילס סס (ל' א'ין)
נוסכין לו ספכונ ספולס ככס.
ענג, *ענג* *ענג* *ענג* *ענג* *ענג*
עכ'ג, בנ'ק (דף פ') ובלנד אלס
יסכס סס ספכונס שנסן שלשס
יוס פי' סמורס כסו סלסן סענגס
בלומר סס סרדו: גכוססלס דדן
כחיז עגונס וכן עיקר.

ענה, *ענה* *ענה* *ענה* *ענה* *ענה*
ענה *ענה* *ענה* *ענה* *ענה*
עכ'ס (26. 20. 1. ענן) *ענה*
ענה *ענה* *ענה* *ענה* *ענה*
עכ'ס, גככס נמרס (דף קט"ו)
סלמד שנס לכען על סמו וכו'יד
מסכ עכ'ס. פירוש לפי סמר לו
פלדקין וסס כס ננו כנלס סכס
כח מירסו כח כנלס מכח לס כל
סכ ז סו לרוקין בלסותן אומרי' כי
ססמו' לינו יורש נמקוס כס לינו
זויקס רן יוסן כן זכ'י להשינו
סמר דגריו ולס רכס להחמל
גראונן וסמיון וסמל בלנען ועכס
וכך סמר לו, סס ססס מולס בלנען
ססס וסמיון כן ליס בכו סכוס כן
כסר אלס כפלס כן בכו ססס כסר
סלס ככלס כן ליס סכוס סכס כח

הו' עד עיניו שעוכות כולן
כלת קינה אחת חסרתה וכולן
עוכות שאלה ואלה רעוהם קינה
חרוטה וחסרתה לעברהם עיכויט.
ען, *Zeit, Periode, Epoche*
עון געטות (דף ל"ב) ושוואל
לער בעניות יכו לריש גמ' פי'
עניו חכמה אין נכו כל לערד
כמק.

ען, *Zeit, Periode, Epoche*
עון גמק ה' בסקנות (דף
ס"ד) ונשנה (דף פ"ו) ר' ישמעל
לומר פעמים שס' ד' עוכות
ונסך גמל דענדס (דף כ"ו)
כס' כו עוכה לטר רני יאחזאו
יס לו לילה וכו' גרש נדס
כל גענדו עליה ג' עוכות ריש
שעה, גמק ד' גמילס (דף
ו') הסקדיס מירוחי עד שלל גלו
לעונת הטעארות, גבראסית רבס
מרט ל"ד מן עכס דיהנפ ירך
עלה לעאמית מיר' זמן ועס
גינמות (דף מ"ד) עלס טוכס קל
משע לן ד' אין, עפילל, כי כיכי
דמטינכו עוכה גמק פי' ר"ח
ל' לרס הרלשון גערב שנה שיש
חמילס, גמק אף על פי עוכה
ל' מלמודי חכמים אימס? מערב שנה
לערב שנה. לטר מירי יחן געמו
ה' ששע מעמו מערב שנה לערב
שנה, גס על ון פירוש שכו גברס
לרס הרלשון וקאיא כל דמקן גסוף
מק (דף ס"ד) אף על פי שאלמו
לחובל עמו מערב שנה לערב שנה
והרשע ר' יחיאל ב' מניח קטר פשמיס.

ען, *Zeit, Periode, Epoche*
עון, חרנו' ללן ונקר ען ופודין.
ענב, *Zeit, Periode, Epoche*
עכב, גמקס (דף ל"ב) כיו
עכזיו מרדק מעלומי מרדקין.
ענב, *Zeit, Periode, Epoche*
עכב, גמילס גמק ו' (דף ע')
רוחק לומר גמילס סיס עכבס של
שעוריס פי' קמס של שעוריס דלסדיקן
גמ: סדריק ירושלמי גמק כסן גרול
רני עקנל דכר סק סומר עדאס
כיו ללס שתיס עכבס שלס כל
ען יכס וסלי: (גמלי כמב
ענוה).

ענב, *Zeit, Periode, Epoche*
עכב, גענדס (דף כ"ס) מטרסין
כאי עיכבס פרונקל דמימותל
פי' פורסל, פי' כיו למי טכמל
גמ טינה, פי' עכזיס ססוי מרסין
כלותס מורסל לט סיס לנכס
יעיר עכזיס לגביס, ולס סיס
שארס יעיר עליס שארס, גענדס
(דף ל"ח) סלון כס ועכב מירז
שיס געיו בעכס.

ענב, *Zeit, Periode, Epoche*
עכב, גמקיס (דף י"ט) ענינס
קאי' מעלייתל סיס, וידכסו סס
ססן חר' ירושלמי ויעכזין.
ענבל, *Zeit, Periode, Epoche*
עכבל, גמק י"ד גכליס (דף
י"ד) סעיכזול וכליטורל גמב
(דף כ"ח) מחיב רבס מוסל דמק
גסוף מוכס פרס (דף ג"ו) סוג
וסע יכסול סינדור מירז סגדל
גמחורכזס הסקיס גרפני סוג וסשמיס.

אשרם מעמק? אשר רני אחא כלך
להלים פעלה בעמוקה אמתן
הקנ"כ זינובין חבירו הנאה הקבד
נחצרון וענדרוס וענו אומס וגומר
בסוטה נגמרש (דף י') את מלכת
אשר בעמק המלך נעלה עמוקה
של מלכו של עולם, שגא' הנני מקים
פליך דעה מביחך כיוולא בדבר אהם
אומר ושלטתו מעמק חצרון
וכו' בילמדנו וה' הולך לנביהם יומם
וקנלתי את כל הגוים והורדתיים
אל עמקי הוושפם והשפתי אהם
על עבודת אליילים ועל ג'ע ועל
שפיכות דמים לא כחיב אלא על עמי
ונחלתי ישראל.

עמק, f e i e
עורב העמק, tiefe RabenröÙe
עמק, נחלין (דף ס"ג) את כל
עורב למינוס עורב העמקי
והוא עורב לבן וכן הוא אומר
ומדלבו עמוק מן העור כמדלבו סמס
העמוקס מן הכל.

עמק, Thal (als Ortsname)
עמק, נחלק ט' בכלים (דף י')
סנדל עמקי פירוש על אס מקומו
כדכתיב שארית עמקס גרסינן
נחעניות (דף כ"א) עיר המוליט
מ"ק רגלי כנן כפר עמקי.

עמק, f e i e
עמק, חרגוס שאת או ספסת
עמקא או עדיס.

עמק, sich hinsetzen, beßnen
עמקן חרגוס וסרוחיס על
עיסותם: עומקין על ערסותהין.

עמר, e i e i e

נלחנו (א"כ כפי ל"ו) ψελλος
(Stammes) נלחון יתי כלעג
לזון.

עמק, Daßer wegsehen
Danzel, finger (פ)
עמק, ירושלמי נחלק קמא בשנת
עמקו עליה וסמירו פת של גוים
נחלק פלין פת ישראל מלוי מפני
יהושע (א"כ חרגוס ועיניו השע
תמכו עמקס): (והן במדבר
זה מדע ט' ולא שיהא הכעל
זה ומעמקם ר"ל סאך את עצמו
מלוי איתו ראה).

עמק, zusammen, zerfallen
עמק, נחלק סנהדרין נגמרש (דף
י') עמק קרם כל דמתי לה דהוא
מלוי עמק עמק עיניו ואיל
מ' כמו עולם עיניו (א"כ וסא
עין פין מעמלין את סמס,
ממ (דף ק"א), ועל הערך גרם
סמלין נערן סמק ונחוססאות
נחמס כל הגרסא).

עמק, Thal, tiefliegende Ebene
עמק, נחלקית רבס מדעס מ"ג
עמק סמדיס ג' שטות נחלקו
לו עמק סדיס אכיס סנדל מדינן
סדיס סדיס סדיס סמכין
לס גניו כסדיס עמק סוס
סס סוסו כל סומות סעולס
וקללו סרדס ועשו לו מים גדולה
והזינוכו למעלה סמכס והיו מקלסין
לסניו ואמר סעטו סדכין סוכות
סדיס ססוכך בלינות וכו' וכו'
לס ושלטתו מעמק חצרון
מלוי פין חצרון אלא כה דף ואמה

מ עם לא דנתי בידו מ ש כ י רות
פנתים.

עמלק, (א m a l e k)
ע מ ל ק, נמשק לזכור עם ילך
מח כהדן ואלא פקם לך שנת
ללוק דמן של ישראל.

עממי, (עם חסט), e m m i
ע מ מ י, לפשר בעממי, בר"ס
(דף כ') כנר מירשנו בערך מס:
(ראה שנת דף קל"ט ע"ב).

עמון, (א m o n)
ע מ ון, בינמות (דף י"ו) שכל
מדינה ו יאב חגי הכביא ואמר ג'
דברים, לרמ הכת פסוקה, עמון
ומאלך מעשרין מעשר עני באציעים
ובתניהם (דף ג') הלכה למשה מסיני
עמון ומאלך מעשרים מעשר עני
באציעים, כדי שיהו עניים סומכין
עליהן שיהו מתפרנסין מסן, פירוש
קדושם ראשונה מס שקדשו עולי
מלכים שיהא הם קדושת שניעים
קדושה לשניה, כל וזן שדרו ישראל
זה, ולא קדושה לעמיד לנא לאמר
שמתחבבה ועולי בבל כשעלו לא
קדושה וכניחוס של יתא נקן
קדושת שניעים.

עמון, (א m o n) e t t e r
ע מ ון, בויקרא רבה מרש לו
לכבד לרק שלחמי. את עמון היו
קורין אותו פסילום פסרין
הקדוש ברוך הוא לא הוה ליה
לאשריו שביניהם אלא על הדין
פסילום פס' קטיף לישנא
דאמר ר' פנחס למה נקרא שמו
עמון על שם פניהם עמון

פטריו בפת עמילה יאמרנו בפת
שאינה עמילה פירוש פת עמלה
לפס הכניסה שיהיו בה א' דחיות
בין ות"ק בעיות ברגל כת עמלה
דמ' במה אשה כנר פי' בערך י"ג
עמל, (א m l a g e, u n t e r a g e)
ע מ ל, בנבא מליעא (דף י"ד)
אינון ועסליסון ושנחיקה
פי' אינון דמיהן עסליסון
הולסו פיהן שנחיקה מה
שמשניקין.

עמל, (א m l a g e, u n t e r a g e)
ע מ ל, בנחיקה (דף מ"ב)
ועמילן של טנחוס בנ"מ (דף
כ"ו) לעמילן של טנחוס, פירוש
הפס שעותין לשאר הזהב של
קדירס (ק"ב פי' בלשן יוני ודומי
חטה לו מין דגן הארוי במי' עד
היותו רך וכחש עד הפרד המורסן
ואט על פני המים, וכאשר יושפכו
המים והסוד המורסן, וזה בכלי חרש
חדשים הרגן פתח השמש עד ינושת
כל הלחות, ועושים המבשלים ממנו
מסכלים שונים, אבל בירושלמי אמר
רבי חי' בר בא לעמילן מביא
מלילות של הניאו עליהם וכחשן פירש
עמל' (א m l a g e, u n t e r a g e)
בלשן יוני באופן אשר מלילות לו
פומר שגלים וזה חרש כי הלו
חז"ל בפירוש מלות הרבה אשר לשון
יוני).

עמלא, (א m l a, e t t e r a)
ע מ ל א, בנחמות (דף ס"ט).
ובנבא בחרל (דף כ"ו) פגניקן

והקפדו (א"צ) לא דקדק סתמא
 מדנק שגדי כלים כי בפירוט סיממ
 בעבודת אדם (דף ל"ב) מפני שם
 פסדו גניבות אל גוים? רב נחמן בר
 יוחנן אמר ספני שם עמידין
 אותם נצרף כל ערלה) נפרק שם
 בידים (דף ע"ב) רבי יוחנן שומר
 הנסיון שישו ממנו עד שיעשה
 פסוד. נרש עוקלים (דף מ"ז)
 פסוד שהיה סכוון כנגד פסוד
 פי' כשיקנו פברשים והקבלות
 ופנללים יעשו באמצעים סן עמך
 ונרשא תרמל וכו' פארע.

עמדה, (א מ א פ ל א פ ל א) *Empha*
ta עמידה, ידועאמי שנה פקט' ל
 רש לקרות עמדה וקורין אותם
 עמידים ונר' עמל א בכחב בערך
 פדים ון (א"ב פי' בלשן יגי ענין
 של מי רגלים): רש הרמב"ן
 פדש כי תלל פסוק לא תמערב נס.

עמדה, (א י מ א פ ל א) *Empha*
 עמדה, נרש שכל גבי העימה.
 מ"ס סימל וכנר פירשו במקומו.

עמל, (א מ א פ ל א) *Empha*
 עמל, נרש (דף קמ"ז) פבלל
 מ עמלין פיר' פושין ומקפלין
 ארועותיך לפניהם ולאתריהן וכן
 רגליהן על גבי יריבותיהן ומסתמך
 ושיעין ופול במין מעשה רכוש
 ואסוד.

עמילדה, *Amylum*, *αμυλ*
Streitmehlsöhne Mühle gemahlen
 גמולס, נרש (דף ל"ז) אס

אס. נרש (דף כ"ה) מעמד
 מושג היס לפלוגי נמקום כזה.
 גנ' (דף ק') חנו רבנן אין פושין
 מעשה מעמדות ומועדות למע
 כנר הכל פנלים וכנר פירשו בערך
 נר. נר' פדש מ"ז ויסי
 נקדשה כחב סוד שומר כל
 נר' ופוד לרין עמים וכחב
 פד שומר כי שם שם לאפוא את
 כל פוים? כשרן את ישראל מעמד
 מקד פין ומפד פין, ענדי כוכבי
 קמיוש פלרין, דקדק נר' גניבות
 (דף ק') גניבות' א פיל עמידתם
 מר' גניבות כלל יבוס א סיל
 עמידתם וכן פתקיים יפה אמר
 לה וכל ידעה כלום מרש' א כלום
 אלו סכוכן לשם ייבוס. ברש
 גנים (דף ל"ז) לפסגור את
 פוד נרש שנה ראשון בדבמו
 וס גניבו פמדי פננע. נרש
 (דף ע"ד). גנערונו נפילה נמו
 מנדק פסבר פמדי לריכס מעש
 לעת, פלכך לריכס דדיקה. פסוד
 כחוד פירוש פרעי הוולל ספס
 פלחולל ולח ובהיותו יבש וולל כסין
 פסוד מילן הולקילוח ספסן אילול
 כח סילון, כנר פירשו בערך
 פדרקון וירקו, נרש
 פדש (דף כ"ח) רבי נחמיה
 נר ישראל פמדי סימני פירוש
 גני פמדיה פיו במקדש ועליהן
 כל הנניין. נרש קדש בערלה (דף
 ג"ט) סעמין נרש פגלין פירוש
 כמדק גרי כלים נקוטם אל ערלה
 וס פמדיה פמדי גני קלכ

זו יין, ונעון כשריט. ספר א
 יראון פי' ילכו החלמידים לניה
 או מערי כמר פינו מנופה של חני
 כלומר פוחקן כך אחרת לשמו
 החלמידים. נשנת (דף ק"ט) אש
 בים מרגניתא ונכה י"ב עילית
 דדינרי. וננאל נתרל (דף ק"ג)
 אול זק בוכיתא, קרעה אשכח ב
 מרגניתא וכו' עד שמוה כיהלי בלי
 עיליתא דדינרי פירו' בלי ק
 כמו אנטל.

עליתא, (אליתא אששש)
 עלייתא, נסנהדרין יש לכו מ
 אחר ועיליתא שמו, בעל הערו
 גרם עלייתא עין שם.

עם, *verdundeln*, *verdundeln*
 עם, נברכות (דף כ"ג) אינעו
 לכו' סוממות או עוממות
 ארום לט עממוסו סא עממו
 כהס אורס, פר' כהס כנגע עמל
 פכשט, וכסהס כל רוח תרנו
 ויתעמי כל רוחא.

עמר, אששש
 עמר, נסרק ה' בממיר (דף ל"ג)
 ראש המעמד הים מעמיד א
 עמאס פ' סיו עומדין ישראלי
 כקרבנות בירושלם. ויש להס ראש
 לה עמאס למשלה ורואין החמיד
 כדפן נענאס (דף כ"ו) אילון
 פמעמדות ונבר פירשט נערך

שנה מכתא מתורת כהנים כנו
 שקיטת קדשים אכילא נסן עירניה
 כלומר משנה חילוכה, אחרות ארסה
 באחרות ימיו (עין רש"י שם).

עלש, אששש
 עלש, נרש כלאים (דף כ"א)
 עולשין ועולשי אדם ירחלמי
 עולשין טרקס ימון, עולשי
 אדם, עולמי כרשן כרשן כרשי
 אדה קפלוסין, פירו' עולשין
 שנפרדם (דמיטטיק) עולשי אדם
 שנשרות (מדרשק) ונלעו סינל"ה
 ויש אומרי' בריס פ"י ניו (ל"ג)
 מרגוס נסמק דומה דורי לכני על
 חמכה ועולשין ומעריץ ופירו
 טרוקסימון בלשן יוני עש
 הנקרא סכדיצי בלשן ימטאל
 ואינעוין גס בלשן יוני ורומי ופי'
 קפלוסין בלשן יוני כרשס שי
 להס ראש עין כל אחר נערך שלו).

עלת, (עלששש)
 עלת, נמגלת סיכה נחשו כשענו
 און דעוליתא טרירן נסימא חמי
 עלשי אדם עולמי (ל"ג כרנצי י)
 כחצ ננוסחאות).

עלת, (אנלששש)
 עלת, נעידונן (דף כ"ג) עלת
 נקמ נבר פל עלת אנטל אטעלה נו
 היין כפקס כמו דס ניקוף פכס
 לכך כלומר הגיע לשולי הכר און

1) Crispigno, Crispino, Crispina (ital.) *Qasenzehi*,
Qasenzrauh, *Gambitzel*, *Souchus Lin.*

2) *καμβη*, *Crambe*, *Qasenzehi*.

מלל עות, ויחיד' העריך נחמתי
כלים נראים עיקר וקולי מעט
משעלעל ומשניניה עוף בכנפיהם
(flattern, umhertreiben)
עלב, flühen, verwehen, verwehen,
schmähren, plagen, spotten,
plage, Spott, Rott
עלבן, u n e r z e m t e i t
עלוב עלובה, bebauerungswert
עלז, נמנמות (דף י"ז) כיכר
חק מרע עלוב גשמיכו עלוב
מי נדה מפני מי, בגמין (דף ל"ז)
הי מרוב עלוב כח דרימי סוף
מי חולפה דרימי דמקני שמיטה
עלוב כלה שטחם נמך מופתם
דחם סלופה כלם. תבו רבן
הנעלנין ואינן עלובין אופעין
דחמן וכו' וסביביו מחרם
הרעם ולעלינין מפני אינאם
לס היום תחיה עבד תר' תחעלב,
נלמיה עם עכני ודל תרעם עם
ענוותן ומקבל עולבן, נדרשה
וחוץ יקטש דויקרא רבה וכהן משיח
מח, אחר רבנו עלוב מדיחמח
דלמיה פטנריתום (ח"ב פירוש לז
גמין ימי, מפל סלגין פני סברו
מלמו ומדכו).

עלם, u n e r z e m t e i t

עלם, נגרכות (דף י"ז) עולמך
מחלם נחיד ש' מעין אותן עובות
שעמד בקדוש ברוך הוא לשלם לך
לעולם הנס-מחלם השלמה בחי'
נמנהדרין (דף ל"ד) בענין סמחרי
מסו עלמין סמרי בעלמין פיי
מקום שמו עלמין כלומר מרשם

שכיל בית העולמים. נחיקרם
רבה ויהי גיחם השמימי סוף ינהגנו
עלמות, עלמות בעולמות
עלמות נדמות עלמות חליין
עולמות סד"ס נמך עלמות
מופסות, עלמות ח"ע סמכוס
(ראה ערכו) עלמות צמני עולמות.
עלם, ע ל מ, חק וסמן תרעמו חק
ועילם (ח"ב כמו שלם).

עלם, sich selbst auffschwingen
עלם, כנף רננים כעלם כושל
עולה נמנמות (דף פ"ו) נבכדות
(דף כ"ו) עין בעד ש (ח"ב)
סל לא הכיל וקולי נמנמות.

עלם, e r z e m t e i t
עלם, e r z e m t e i t
עלם, בחולין (דף ג') שפס יחעלף
נמנמות (דף ט') ולמחלם סמאי
לא גידה סמאי יחעלף. פ' למן
עלמות כמוכל ראש יונה ויחעלף.

עלם, e r z e m t e i t
עלם, נערונין (דף כ"ז) כלמיכנו
היכ רבי סלעס למן סמר למן
עלם ננערס אחרות פ' הנמיכנו
סרסס לכו ענין לופס ודופס,
לפון ענין לפכח מענה כלומר
היכ טמון עלם ננערס יח מי
שומר שמש שמשל סזה כהנח מורע
סמרן והיכ סמרנית עירניות
מננות הכפרים, נבילה (דף ל"ב)
סמי חירניות? סמר רבי יחורס
עירניות סמר סמינעי מקליותס
סמרניות היכ סמחו סמרנס
סכנר נאס סמרס, ויח סמרס שמש

עליו, ברש"ה הזכה (דף כ"א)
בין שבראש בעל"ל (גמרא) מאי
משמע דהאי על"ל לינכח דמגלי
היה דכתיב בעל"ל לארץ בסנהדר'
(דף י"ד) שא"ל כמלך בעל"ל
קרוב לעשר מזה לעצמו בפי' דה',
בז"ר פה"ש ד' בעל"ל וט' (?)

Gemaacht, geefgnet, ערלן
עלול, בפסחים (דף י"ח) יעזב
למטה את כהנאין שכן עלולין
לקבל טומאה; מן חרורי ומן עלולי
כצר פורטנו - בערך של הד' ו'
מעיד על אלה.

על לוחות, וְעַל אֲבָנֵי לֵחָתַי
וְעַל כָּל הַיְּצִיאוֹת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ וְעַל הַיְּצִיאוֹת
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְמֹשֶׁה
וְלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ

Durchstürmen, umhertreiben, **עלעלן**
 umherwehen, wehen,
 על, בהמריך פרק ז' בכלאים (דף
 ז"א): הנהו שעל עלה את הנקן
 על-צנ: תבואת פירושו סו ערה
 חרנוס דרוח: סערה דרוח עלעלא.
 בחולין: (דף כ"ב) מחמתי בנינוכה
 כשרק? משיעל עלו, כוא חני
 לה והוא שמד לא ואפרוחו יעלעו
 דם, אעמא? שמד אבני מבי שניע
 גדפס ואמי מענה דמא: שמד
 המחבר מ"ל הדמ"ס פירו' הרוח
 שעלעלה את הנקן פעל כגד ממ'
 צלע: עלעא וזה כפירו' החס'
 בחולין שם יעלעא דם (איוב ז"ט,
 ל') זלע מחממינקע לעס וכו' וכו'
 משיעלעו דמאעו גרפס ואמי דם

[illegible]

על, (סמל של חיים) (סמל של חיים)
על, נדבק לי בלשונם (דף ב')
אליה אגיד מלך זה עול אשדוכי
(אשר יחזק העול אשדוכי)
(אשר יחזק העול אשדוכי)

עליון, שזאזשזזזזזזזזזז
עליון, בנימין (דף י"ח) חזן נוסטלין
אם ש"ס ל" לקצת עליו פאר פירוש
עליון נוסטלין שבושם "בה" הדימא
והפוסק והפוסק בה גאסמאמאמאמא
החול ואינו עומד לבחוש צו"מיני
האכל למוכך זה ע"י דברהמאמאמא
איומה (פ"ב נאן מקרא זה בחזק
פרישתו בע"ל).

על, (vom Gefel) Hüften
על, בשנת במרש (דף קכ"ה)
בעלי אטרי. ועירום עשרה
אחרות ועילי עשרה.

על, kommen, עללא, Reucht
 . . . מ' ב' א' למי על קדמי מ'
 מבוטח הזרה עללם סוקס.

כבר ויהי קורה, נקובתא דרין
כתב עבירים. עין ערך עבר
מי' אשר עכורין הן הענין דהן
נכלים סוף מרק יב סכירים
ופידוס כבש וסג גלגלי אננים
נקבות נאמלע גווארין וקונשן מן
כוחים.

עבשין, ז א ז

אכשו, מאכט פנות פרקא קמח
ואס לא עכשו לומסי מי' עמה.

על, א ז א ב ע ז

Loben, schätzen, vergleichen,

עלוי, א ז א ב ע ז

עליה, das Beste, das Vorzüglichste

בני עליה, die himmlische

א ז א ב ע ז

א ז א ב ע ז

himmel zu kommen

על, נפרק ז' דחמדים (דף ל"ב)

ומקדשין אומן בקדש עילוי. פי'

אחד קדש מונח וז' קדש נדק

הבית אין משכן אומן מקדוש קלה

לקדוש חמורה בטון שלמים לפזק

ומקדשין אומן קדש מונח הקדש

עילוי לשם קדש נדק הבית, ואומן

עילוי כותן לנדק הבית בדאמדין

נערכין (דף כ"ח) מחרים ארס

את קדשיו בין קדש קדשים בין

קדשים קלים אס' נדר כותן דמיין

מי' שאמר שר אז עזי לעלה

שמינ באחריותו כיון דלא פגי דלא

מקריב ליה כותן דמנו לנדק הבית

ואס נדנה הוא אומן קדש מונח

שהקדש לעילוי כיון דמנחה לא

אמר עזי אלא אמר הרי זו עולה

ובעצם אל מוסר זה ארם נחם
ומחמם רני אבא נר כהנא בוויקרא
רנה פרשט"ו וברגלים מעכמאה
איהם טרח דריקון (כס"ז)
נמעליהם ודברפרש בעל מסנת
נכונה סס. ולא ידעמי למה לא הביא
העד שהמחלוקת עכ"ם בעלמא סוף
נחם כמו שכתבו למעלה.

על, א ז א ב ע ז

עכר, נכמחם (דף ל') אלא

אלא נעכר וסינש אינו. כעכר

מי' שבת כעכר מלמשה ומחמם

ומחמל ואינו ללול ומטה שחקרש

נני יולא לחון. נגמח כפיכ

נעקר נק' דלת נעקר ומורה

דחנא קא אמי כלומר מחון. הפלי

למן הנירולין ועולין למקלה, ונעש

אם נעקר מחון הכלי כעדין

ואינו ק' ולא ככנס בחוד הכלי

למי חול. נערכוס (דף כ"ה) ו"א

פוכרן נרגלו. מחולין. (דף מ"א)

אמר רש כעכורין שו. זערה

(דף י"א) אומור שש. שוכרין.

ננ' (דף ז"ט) שער לשם ליעכר

מחך מי' קללו כלומר. ית בלבל

מוח. ס"א לעכל מוחך ונמחל

דגול מסנע הכי טילי נלולין דקא

חול לים אכל נעכורין דלא קא

חול ליה לא.

על, א ז א ב ע ז

עכר, ננש נמחל (דף ס"ו)

לא סכר את היעכורין

ולא את סגלגל. פידוס

נחמנות עכורין גבוץ תכן ויהן

ככשי. שוכנץ את החמים נבית

פולן מעוקים ככנויו נחש עקלקן
 נקרא עכס, שו ענור כעס
 שחול סמית בדער לשון נחילף
 כעס ועכס כמו שכתבנו נערך
 עכס השלישי זכנה לשו הראשון
 טעם אנרגיט געכפס (זשע'
 ג' ט"ו) ¹ רגליסס הסגלביס הלך
 וטפוף לוכרים בני אדם פסך
 יקושים, וענור זה נקראו המעטלים
 עכסים וסהלך פמעוקל
 עכס וס טעם זכעכס אל —
 מוסר שויל ג) (משליז ב"ג).
עכס, (קדדוקיא עשעס)
 עכס, נפרק במה אשם בירושלמי
 עכס יס קודליקס גמה דמימל
 ורגליס מעכפס (ס"ב מ)
 מנעלים עיין ערך קרדקייס
עכס, Schlangen, u. Schlangen
 (Schlangen-über et was)
 עכס, במסורה (דף י"ו) מלי
 עכסס אמר רבי יוסק כל הרוסס
 אותס כועס על אשמו במיל אס
 היסס יסס במסוס: אמר סמסנר
 מ"ל וס בחלוק ע' וס' כמו כנס
 וססס ועליו כון רס"י בפיוסו

אשכנזי, אלא מדמי מילתא למילתא
 וסכס כ"ד, רבי אליעזר לא מדמי
 לא נעי כידוי מפורס במשנתינו
 א אשכס אלא מלחא ועוד מפורס
 נרך סכן, נכ"ק (דף ק"ס)
 ב"מ (דף פ"ד) עכס עכס
 וחי פס רכנס בן אסל אסניו,
 אנדערין (דף מ"ד) וסר אסר
 רי שמו ולסס נקרא שמו עכס
 עיפן עוונותיהן של ישראל
 עכס שססננס ומעקסס שסיו
 ישראל בכלל הסטא (ס"ב פו)
 אק יוכי נסס וסססס אן לי
 יסס ספידסו כאן בלסן יוכי ולסמי
 אן חיס אסר שסס קסוד ולפעמים
 אננס עלסס ככידור וי וסס קוליס
 וין כמו חלס).

Schlange, Biper, Otter, D.
 (Schlingen, winben, schlingen)
 כס, במילתא וכן סובס בילקוט
 מ' סימן רס"ו אפעס אן וס
 ססס אלא עכס, אסרו שסס
 אס לל עיף פורס נאסר מידסס
 אס אכרים אכרים. בלסון עכסי
 נס עכס כרוך ולמי שססס

1) Nach meiner oben im Texte eröffneten Ansicht übersetze ich die Stelle im Jesajas:

Schleifen b schreiten sie daher,
 mit den Füßen Schlingen legend.

Das Wort מסוף kann kaum besser und passender gegeben werden wie auch die Beispiele im Schlagw. מסוף 3 Th, S. 752. bewähren

2) Die Uebersetzung wäre demnach:

Wie bed-Ähren Wang zur Bückung.

חלמוד לחוד כי כל סאן סאן נרע
נבנל נארט (דף פ"ב) סמאי סממ
ליס סכאי דמחיי מאס ערכלי
נעוכלל, פירוש כסס פדות סדרו
כאן כלומר סמכו עליה וחרט סומה
חירולין הרבה, נכחונות (דף נ"ג)
ואף על גב דליכא למימר וזי' אכסות
דאמינא כמאן דמחו ליס סאס עיכלי
נעוכלל פירוש מאס מבח (ח"ב)
פירש רש"י נכסיא דכחונות רעועס
שנראס ערול כמין מאקולת קשנה
שפס עוכלל ונכנוי סעט פירוש
רפנ"ס נכסיא דנ"ב, ולא כפי' כי
עוכלל סס סדס ולא סס ססקל
סוס, סלל ססל סיה סודגל נוסס
כלומר סכוו מאס סדוס ססס סדס
(סח).

עכל, א e e e e e e e e e e
עבול, א e e e e e e e e e e
עכל, ניוסל (דף מ"ס) ונכסיס
(דף פ"ג) אסר מאכל סלל אס
סעולס על סמנח עיכולי עולה
אסס סססר ואי סחס סססר עיכולי
סססל, ונחולין (דף ג') עיכולי
נאר ססס סססר ואי ססס סססר
עיכולי גידים ונלחיות סידוס כמו
כדי שיסל כל ודנר סכוער סוס
ולל לנמרי.

עכין, א e e e e e e e e e e
Echilus, Segel
עכין, וסו סכורו של עככס
סכסיפוסו סלכות כעככס ו
ונרכוהו על אסר סלק על דגרי
דגים שסלל כלילו זללס ואסיקנל
ר' יסוע לא צעי לאן כידוי ססורס

למר עכניוס נלעו דוס י'
סוסלס (Rosso: Rosso) ססן ססין
סוסלס קוכדס, נלעו קר"י
(Diffl: Cardo).

עכר, א e e e e e e e e e e
עכר, נבנל מיעל (דף פ"ד)
לא עקל ליס גני עככריס
ניקדל רנח ואס ססס, על להסיא
עכנרל וסס סכריס סלן צעי למנן
ססל דסי פל' אכוכס.

עכר, א e e e e e e e e e e
עכר, נכסכרין (דף ל"י) סכוס
דסו קח ליס עככרל דסכיו
דדיר, כלומר כעככר אס אסו
דדיר כל סוסלל נסוריס וסככ
סלין כך אס עכרן סינו סוסן סכל
כסיו כלס לנכיס.

עכריתא, א e e e e e e e e e e
עכריתא, סרסס, וקורי עכניס
עקין דעכריתא.

עכר, (ה ר ג ו e e e e e e e e e e)
נכוו, ססס נכדות סדק על
לסוססין סססין על עכר וסססין
פל' נללן וסי כוסו עגובל עין
עין סרסוסו (ועין ערובין דף
נ"ב ע"ג).

עכר, (Sin gewiffes Maas)
עכל, נערובין (דף כ"ט) ליסרל
דק נעוכלל סכלן, ננ"ב (דף
ל) סססל כסס עוכלל ססר
סססס נרובע סקס וססס ססס גיליס
ואל גילס וסססס דנלס, נסוטס
(דף ח') סגין לרבות סרסין וסלי
סרסין, קנ וסלי קנ, רובע וסלי רובע
סוסן וסלי סוסן, ואסילו עוכלל

פאלה, וואס האט דאס פאלק, וואס האט

טעם רב וואס האט דאס פאלק, וואס האט

צו העבן שבתנו, רב אמר סוף

כל ברכה זכרה, וואס האט דאס פאלק

כל ברכה סוף שבתנו, רב אמר סוף

י"ח וואס האט דאס פאלק, וואס האט

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

פאלה, וואס האט דאס פאלק, וואס האט

טעם רב וואס האט דאס פאלק, וואס האט

צו העבן שבתנו, רב אמר סוף

כל ברכה זכרה, וואס האט דאס פאלק

כל ברכה סוף שבתנו, רב אמר סוף

י"ח וואס האט דאס פאלק, וואס האט

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

מאן דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

לויט דאס פאלק, וואס האט דאס פאלק

1) So überlegen der Syrer und Dufelot den Edelstein.

Die LXX verstehen darunter den Xmethept (αμεθυστος).

Vielleicht darum weil dieser Stein nach dem Bergehen der Magier

(Plin. XXXVII. 9.) am Meisten der Trunkenheit widersteht

er, und wahrscheinlich die hebräische Benennung von חלם: staz,

eräftig, nüchtern. (Job 39, 4. Jes. 38, 16. und im

Salmod עתים חלים עתים שימה) herleiten. Auch nach Plin

ius (ang. D.) stammt der Name Xmethept von dem Griechischen

μεθ: Wein her; doch bezieht sich dieses bey ihm auf die Wein-

laube die er haben soll.

לו ירושמו והכי כמי דרשינן בת
 וכו' הדין נמי לכל הכי דקודמין
 לזלזל דרך לשפשו ולחקור ולעייין
 אחריהם, אם ישלכין יורשינן כזאבים
 מכל כחן וליתן לטן ירושמו, זה פי'
 רמי גרסא ז"ל (א"כ ובערך חז"ן
 כתיב מדרות אלו תרם חז"ן ות'
 נח אבות יסוד בתי אבות יעוצין)
 פ"ר מתיין שאין ספייכין במקום
 שהרעין? פי' גרימסקל אק' סוכרין
 עין בעין כלומר שזה גרסא
 ביקום שנתה לזמן הסרע. נגס
 נחל (דף קס"ד) ג' עזירותאין
 אדם נחל מזה ככל שם כרהוד
 ענינו עיון חפלה, בלמוד שמהב
 דעו סוכין דעמך בקסלה כדי
 שיה לי רגומי, והכינה שדומה כמו
 העל לבדלו; עיין אצלנו אצל נפרק
 קל נפיקה ירושמה עין חלע
 על תיגור אב ודמות על לא תפק
 בלע על בנטיס, פוס. עזרע שהוא
 אבד חקירה ואל סכס מסתב ויבא
 כד שהוא רממי ויחלכלה ויכנה
 מסנה. נחוד פרק ח' בכלים (דף
 י') אן אמלא בעין של תכור
 בעין של כדס בעיץ של מופס
 פי' חלון של מטה עם הקרקע
 נחוד ליכנס בו פרוח כדי שימסק
 שמו עין, ולס? לא מעי' אחמיר
 רוח אלא מעמס. סחוס פעמים
 פוז. בהגות פרק כ"א בכלים (דף
 יט) בעין ובעצות פי' טבעת
 של קן נעול דמכיל העין טבעת
 והעין שנחמרה ופסכות, כמה
 ונענות טעלה קמס, ככר מירסנו

מירסא אחר בערך ע"כ. ועוד נפרק
 כ"א בכלים (דף יט) ובעין
 של מחסא פי' טבעת יס נה החכל
 שטוק כזמה. בנעס (דף כ"ה)
 קוסס אחת ימכס לעיני סכס
 פי' שדסה לו אלא נפחשו ואין
 סקבלין טומאס, אכל אס נפחשו אין
 בלמין. לומר סחורים, אלא דנעס
 סנחוס אן כלמין, כס דמי ימכס
 לעיני סכס בלפלו דהיכו נפסר
 ימות ססס אכל מסנחוס דמי
 נאמין נחרי דבוסין. נפחשו (דף
 ס"א) וסו ליה כמי עיכוי פדוס
 כסס: ג' דולי עיניס. נפחוס
 (דף ס"ד) מעס שזל מנחוס
 לריסין וסמי כלסס מנחוס עין
 סוכר. וסרס נמי' סס ונ"ק (דף
 ס"ב) דעל אסס שעה ציכו מעס
 שזל: ענינו לריסין וכו'. נפחוס (דף
 כ"ח) רמי יחוס סומר מעין
 שסוס עסס רב סמר מעין כל
 צרכה ונכס. פירוס מחיר ג' ראשו'
 כסדין וסמר צרכה רביעית אכס
 מחסן דיעס ובינס. וסכל אס'
 חוק הדפס. סחירנו כס שובה
 שלימס כרך סרופה כסאובס,
 סחול לנו כי פסענו כרך סכס
 סחכלס לוס, וגסלכו מלכס
 לסען סס כרך גסל יסרל, וכן
 כס: ערסס ונכס עד מלס דמיס
 רביס אסס: אס' שוסס חכלה, וסמר
 סלס אסס: כחקן, אילו דברי רב,
 וסחול אס: סניכו פירוס סומר
 סלס צרכס רלסונס כחקן וסמר
 סניכו וכו' עד כרך אסס ס' שוסס

עליו ומכל נדדן הנאים מכם כח

פייג ארם לסודות להקנ"ה אהבך מות
לחיים שנאמרו עניינאיו חבל אור.

Digitized by Google

נסרס, ננ"ס (דף ל"ט) וננ"ס
 (דף כ"ט) כני מלי דלס עניד
 עטרוס סכל עניד עטרוס קלס סית
 לס מי עטרוס.
 עטרוס, עטרוס, עטרוס, עטרוס
 עטרוס, ננ"ס (דף ס') סק
 מליקין נפטרין עטרוס נר"ס נפ'.

דערק עטרוס סכולס דיופסס
 עטרוס סכולס דיופסס.
 עטרוס, ננ"ס (דף כ"ד) עטרוס
 עטרוס, עטרוס, עטרוס, עטרוס
 סק מלמס פירוס מלמס יפס סוס
 סקן וס דגרוסין סוס סלמס סס

1) Das Niesen ist eine heftige mit einem Geräusche verbundene Ausstoßung der Luft besonders aus der Nase, welche von einer convulsivischen Zusammenziehung der Nerven herrührt. Im Talmud brüdt das Wort נישנ auch die Ausstoßung der Luft aus einem andern Gehäule aus. Die Kabbinen hielten das Niesen immer für eine gute Vorbedeutung. Nicht so die Gelehrten welche das Niesen von Mitternacht bis Mittag für ein böses Omen hielten; daher grüßte man die Niesenden und that Wünsche für ihre Erhaltung, welche in der Formel *Zew swow!* bestanden. Der Midrasch in oben angeführten Worte leitet die Begrüßung der Niesenden von einem ganz andern Sage her: "Vor Jakob — heißt es daselbst — küßte der Mensch durch das Niesen zugleich das Leben ein, bis Jakob durch ein kräftiges Gebet diesem Uebelstand abhalf; daher die Sitte noch bestehet den Niesenden mit der Formel zu begrüßen: *Kuf Wohlseyen* (חיים פורים)! weil früher die Menschen mit dieser Erschütterung den Geist aufgaben." Die Gefahr des Niesens ist vielfältig, besonders von jenen Ärzten welche wider den Gebrauch des Schnupftabaks eiferten, besprochen worden. Der Anatom Theodor Kerkring (*Spicilegium anatom. Observ. 51 p. 110.*) erzählt von einem Bauer der ein einziges Mal Loh genommen und davon so heftig niesete; daß er wegen der im Gehirne gerissenen Gefäße eine solche Menge Bluts durch die Nase auswarf, und in Gefahr stand das Leben einzubüßen. Fabricius Hildanus (*Observationum et curationum medico-chirurgicarum Cent. I. Observ. 24.*) berichtet daß sich ein junger Mensch durch gereiztes Niesen eine Blindheit zuzog. So bekräftigt Sphrysostratus Mor

שמך אלל לכלה אבל לשאר נשים
לא, דבס ר"ע ענד לרביהו עיר
של זכס, ניוטל (דף ס"ט) למה
נקרא שםם אכסי כנס' הנזלה
שחידו עט רס ליושנה.

עמר, *amara*, *amar*, *amara*
עמר, נזדרים (דף ל"ו) נמר'
ותדס עיסור לוטרים פי' בלשן
עטירס הוא חרגוס לא סרו לא
עטרו זק סל דגרסינן בערק
המרגש נגישין (דף כ"ז) ופטור
ועטיר כלומר פטור וסו-ל-ק
ונראין הדברים שצפסילה אכסי
כפרים לא סוו דייקי במקרא וכוו
קרי ופעדו לנכס 'ולסר מעטרו.
קדמו שרים ולסר כוגנים, לקחק
ככדיי אל ומשפטיך מהוס דכס והוו
משחשאי בליי מולי בססול זמן
וסכרי דסכי דקדוק סאוס דסכי
משחשד ולסו מוסרים וסל קז לסכי
ווי וסו קרי לסר מעטרו לסר
כוגנים, משפטיך חכוס דכס זכד סוו
מופסס קס עטרי לסו לסלן ווי
סוו קרי לסו לסלן מולי עיסור
מוסרים ולסל רבי ילחק ולורי
דקנלס אינן כלכס למספ מסיני ועד
דורות קרובים לססלס סוו משחשד
וקראו ולס יסמע על פיך וסופרי
מגמרי דלס מקדי צו"ז.

עמר, *amar*, *amar*, *amar*
עמר, חרגוס וסר סיני עסן
כולו עט ר כוליה ולולי כנז-סמלס
ז עט רן כי מלס פסן היס ומעלס
עסן סכנס.

עמר, *amar*, *amar*, *amar*

שנחלומות שנקמר זכס עט רס
מהייכס, נשנת (דף קל"ו) נזר
ססוסס סח סעט רס מי' מקוס סמל
סח סערלס נשאר סנזר כעט רס
סכינ ליד. נכדס (דף כ"ג) נזול
יס לה סעט רס ולמסס מוסר
סעט רס ולמעלס לסור, מי' לסטס
מן הנריס נלר סנוף מוסר לססו
בסגהדרין (דף ס"ח) סכנ רבי יוסל
עלי' סחקוף סעט רס כי סלס רכ
דימי לסר הקסס גיר ולס סקסס
נליס. נכדס (דף מ"ו) ר' יוסל סומ'
משחקיף עט רס פירסססס, כסוף
סוסס (דף מ"ח) נסולסוס של
סססססססס גזרו על עט רס של
סססס (נמרל) לסר רכ לא סכו סלס
של מלס וסל גפרים פירוס רבי גרסס
זכרסו לזכרס מוספ סיסס סוסס
סעט ר' ורלסו סוסס נמלס וסריס
סססס יסס סכל של ורד וסל סרס
סכעט רס עסמס של ורד וסל
סרס, ור"ס ז"ל פירס קייטל לן צין
סלס וסין גפרים צין סרס וסין ורד
זסין קיס וסין סיליט לסור וסכי
מולי דנכדו סכל דכסי שרי, סרל
דכסדיס לסרו רכסונו סלכסל כלייל
שרי וסו ו דגרסינן צס"ק (דף ז')
נגישין רכסי' לסכסיה למר כר רכ
לסי דגדיל כלייל לזרסיה וכו' עד,
דומי' דכסן גדול בגכסי סכל נכסי
שרי וקיי' לן סלכסל כמר כר רכ
לסי נכולס סלמודל כר מסיק
סכנסה וסירל, סכסי אי ו סוס
עט רס כלוס? עיר של זכס סכל
עוסס הוא כיסס של מלס פי' לס

לכני אדם אשר פתע פתו והתכסו
זמלנו איהם הנאים ועמדו על ההרים
וכסו אותם בשעת קנורתו כי בן
גדולים ורמים הוא. פי' אחר מורי
פס הזרים, ותבם נאציק ותמעלף
פרגוס ירושלמי ברדידל ואיתעממת
(א"כ לאון מקראל זה ועמקים
יעטפו צר).

ע"ב *äumen, aufhalten*, *Berfämaßten, vertragen*
משפ, כי רוח מלכני יעטוף
פי' לאון אסור (עיין ע"ל דף ה'
ע"ל והדף דף י"ג ע"ב) ובכר
מירשנו בערך ג' פ"ל לאון לירות
בנראשית רבש פרשת כ"ד כי רוח
מלכני יעטוף אסור רב הוכא
סרוס הוא בשעת אולאם בעולם
מכאלס צהרים ומאנדה בגבעות
ואוסר לה הארי אלא תחיקי לצריות
מס מעס? כי רוח מלכני יעטוף
מכו יעטוף? משלסי (חרגוס
ע"יך משלסי) כיך דאס אסר
צפת עטף עלי כהאי.

ע"ב *Azen, Azen*
עטר, בנרכות (דף כ"א) עיטור
ועיסוף מירשנו בערך עטר. בתנוד
פרק ס' בבלאים (דף ח') עטרות
כרס טהודס פירוש בנין שפניג
סכידה כרי אלא חלל האס כהאו
פרק י"ד באסילות (דף ל"ד)
העטרות והפיתוחין פירוש בנין
למעלה מן החלק ויש צוחרין עגוליס
כטין עטרות כדכפיזוס עטרות
מחייכס, צמרק ג' במדות (דף
כ"ס) עולין ורואין את העטרות

ע"ב *Sege, Sege*
עטן, נענמות (דף כ"ו) כזית
האלי עוטלו צנית הנד על
אלקס פירוש לוקט אותן שפחת
כוח למי אשין הכטש וזה עליכן
סרג וליק מתבלין יסכ טשוס הכי
עוטנו צנית הנד כלומר מעט?
צית הנד כלי צמפטן עד אלקס
עד אידך קליפת' וישפנה מרליק
והעין ומנגן בראש הכי לפי שבזהו
ציד כלי אגב הדסק ילא מכן
מחל והארו ותעכא (א"כ הכלי
מקל מעטן מלאן עטיכיו
ולא סלב).

ע"ב *Suf, Suf*
(*elegant*)
עטף, הכא כל ידך צסי קך פ'
איל כען ידך צעיט פך אסמי
מחיק כל רני' עמים תר' סוכרית
פל עטפו כל גודופוסון דמגיסין
עין.

ע"ב (צוף) *Sebe, Sebe*
עטף, על דעטפת עטפוך
נדר מירשנו בערך טף.

ע"ב *Sebeden, befeiben*
עטף, צמ"ק (דף כ"ד) כל
עטיפה אטיכה כעטיפס
המעל פיר' מכסה שפטו וקנו
הוטמו נענכפתו לו צמלימו ועוד
סמרה בערך נב. עטוף ובטו מורי
דנר רנרני ונר רמי הוס צמף
מ"ק (דף כ"ס) פי' כלדס סאוסר
לכרים הקעטפו והתכסו במלצושי'
הנאים כי זה האז סנל להקנר
ללכס בן גדולים הוא ויש סומרים

עזרדין פיר' סתכטא בקנים
עזרדין שכן סזקים מין
אילן ואס יבא להשחמא בהן כיון
שכן חזקן ואין יכול לבמותן וליטול
הצידוע שעל ראשונגירה שמש יקטום
כי קאמינא בקמ' דקים שא יכן
עזרדין שכן כמין ירק וכוון
לסרכינס ולנטותן ולסא שמי לקטטן
דהני לאו מין אילן הוא ולא גזר
זכו רננן.

עזרה, f o s e e
עזרה, e z e e e e e
עזרה, עזרה הכהנים י"מ בשביל
בן בקרחת עזרה מן עזרה
בגדות כלומר שש מסתכלין לאל
ושמאן ועוזרין (א"ב לשון פסוק
עזר' התפתח).

עז, e z e e e
עז, בשנת (דף כ"ה) ונבנא
בתרא (דף ו"ז) ד' מתן בעוטיו
של נחא פירוש קולמוסו שכתב
זו פמות כמו צט סופר פי' אחר
בעלתו כמו עצה וטעם,
ועוד סולד את ימי תרגום סיס
יומן פניאין עד לאידכר קדם ס'
עיסה דיסב סויס לסוה.

עצל, e z e e e
עצל, סר' ער ממי על לסית
עצלס.

עצלן, (א מ ל ו e z e e)
עצלן, עטליזס של עיסהייט
אטלס שזכר פירשט.

עצם, (א מ א e z e e)
עטס, עטמתס דשולס כנר
פירשט נערך אטס.

עזק, e z e e e
עזק, וסא סמור בז' קיס סר'
בעזקיס.

עזק, (ע ד ק e z e e)
עזק, עומקן לה עזק בשמן בעל
הערך גרם ערדק עין שס.

עזר, e z e e e
עזר, נחמניות (דף י"ד) תגאי
סיס דחק שס (דף כ"ב) מתרעין
בשנתוכ' עזר' יומי סומד לעזרס
ולס לזעקס פיר' לעזרס כל
סחד מסן מסתכל לפני עכמו סנל
אין עושין כצוסיס, פירוש, סחד
לזעקס-אין סומדים ענינו כל סכנר
ביסר בקול. פיר' סחד לעזרס
מתפללים להב"ס כדי לעזרן
ולהגילן סנל לס לזעקס אין
מסתכלין לסקב"ס שלס לסדסותן לרס
כמו ארלו סנאי אפס סמינס פי'
סחד לעזרס מתרעין שיבס לכן
עזרס.

עזרר, e z e e e
עזרר, ברס דמאיס עזררדין
ברס כלאים סמדיס' וס עזררדי'
בשנת (דף קמ"ד) סוסמין נסנעין
ובעזררדין, נכרכוס בגמ' (דף
ט') ונבנא עזררדין מנלסי
פי' עולסי פירוס אילן ונלסן
ערצי גוכרי וסדומין סן וי"ס
סלז עררוד ונלעז שורד ס'
(Sorb) וי"ס סליביסרי
בשנת (דף ל"ט) גליס מלומקוס
פערררדין. נפירובין (דף ל"ד)
נמנדס נחטו נרסס סקנס כסן
נעררדין כסן כסאי כן

ונעזוק כמו גאלד ויעזוקו
 ויסקלהו, אלטער רבני דין מונדחים
 ואף על פי שכל אלו אסורין לט
 אחר בלום ולט מיישקן לדבריו
 דלכאנפיק מקחו אחר כן. נמנחות (דף
 פ"ב) ה"ך גאלד ומלט יוש ועזוק
 תחת האנים פי' פופר וטש ל"ך
 אט האנכים. גאלד האנס (דף כ"ג)
 וניה יעזוק סימא נקראט אינצי
 לה בית יעזוק חנן לישאל מעלים
 דכתיב ויעזוקו ויסקלוו או
 דלמא בית יזק חנן לישאל דלענדט
 דכתיב וטש אחר זויקיס? נמוף
 אהלום אף העזוק בית ספרם
 טכוד פי' משליך אכנים וי"ט געשט
 לו גדר מן האנכים פן ויעזוקו
 ויסקלוו וטש' ויעזוקו, הסכר
 אדר טענעמ' טענעמ' עיזוקט.

עז, (אזל עזעל) וינאלו טמוה. תרגום ומייתן
 דר עזיל, ובכית טמכו כלך תרגומו
 דהא לכנן מעזולט.

עז, abheipen, abheipen
 עז, ומלק אט ראטו ממול ערמו
 מרגס ויעזיס ית רישיה (פ"ב)
 ק כמנדעקלע טמחלות ויט אדר'
 טמנ נכס ויקזוס).

עז, umgeben, umgeben
 עז, נמוף' גמרת צינמות (דף
 ק"ג) סמא סללו של ערלה סן
 אעזוקס סן פי' אינס מנטע צפור
 סן כמזין אלט כדר סן אל גנס
 אלימס סן יפן ומסרין כדי להשביקן
 אעזוקס פירות שביעית גמקרא
 גמזיעת כלומר לט מהא סכור
 דגנס צור גדלו אלט כמקרא יפן

In diesem Sinne ist jene Stelle im Talmud zu erklären: Nicht bei
 dieser Wot etwa einem feindlichen Dämon, einem zoroastrischen
 Ahriman geopfert wurde, sondern es war ein Sühnopfer auf das
 fündliche Treiben des Alp oder Asa und Asaels. Dieser Wot
 ward in die Wüste geschickt — eine Ceremonie in welcher eine alle-
 gorische Andeutung auf die geschwächte und abnehmende Fortpflanzung
 liegt, wodurch die bewohnte Erde nicht ausgedehnt und die Wüste nie
 angebaut wird. Das hebräische Wort **אזל** personifizirt die vere-
 gebete Kraft; denn ich finde darin eine Zusammensetzung der
 Wörter **אז**: Stärke, Kraft und **ל** gehen, schwinden.
 Welt aber gewöhnlich jedes Opfer geschlachtet und auf dem Altare
 dargebracht wird; so ward damit ein solches Opfer **ל** verbunden.
 Die verschiedenen Bestimmungen bilden den obenangeführten Gegensatz
 in doppelter Hinsicht, denn der Name des Ewigen drückt die All-
 macht und die Benennung Asa el die Ohnmacht aus.

[illegible]

Da sprach die Gloria: durch den Gegenstand mit welchem Ihr Eure Verläumdung unterstützt, werdet Ihr eiaft selbst fallen! wie es auch geschah: die Söhne Gottes. sahen die Töchter des Menschen denn sie gefielen ihnen wohl — sie liebten sie und wurden verlockt durch sie, und stürzten von ihrer Höhe herab.“ (Isaiah 23 — 1. 23 — 2.). Ferner heißt es in diesem Buche daß sie die Menschen die Zauberkunst lehrten (Isa. 55 — 1) und daß Bileam auf den Gebirgen des Morgenlands (Isa. 47) alle Arten Zäuber von ihnen gelernt habe. „Auf jenen Bergen — heißt es — da hausen Asa und Asael, welche Gott vom Himmel stürzte — da sind sie angefesselt (wie Prometheus!) mit eisernen Ketten, und weihen die Menschen in geheime Künste ein“ (Isa. 126 — 1.) Auch in der Vorrede des Schara (9 — 2) wird erzählt daß diese gefallenen Engel auf den Bergen der Finsterniß (in unbewohnten Gegenden) ihr Wesen treiben. Aus diesen Mythen ersieht man; daß Asa und Asael vorzüglich zu jenen Dämonen gehören, welche bey andern Völkern Alp — eine Benennung welche andeutet daß diese Geister auf Bergen wohnen — Druide oder Incubus hießen; und weil diese nächtliche Sappression das Liegen auf dem Rücken voraussetzt; so ist die Pollutio nocturna gewöhnlich der Erfolg. Diese Samenverluste waren im jüdischen Alterthume schon als eine große Sünde angesehen, weil das Menschengeschlecht dadurch geschwächt und die Fortpflanzung dadurch verringert wird. Jenen Menschen suchte man solche Nachtstücke mit gräßlichen Farben darzustellen, man ließ aus solchen Zufällen ein Heer von neugeschaffenen Dämonen, Satyren und Faunen hervorgehen, damit sie durch eine gewisse Diät diesen Zufällen vorbeugen.

מכאן נחל ונחל נכריה דרבי כותבין שוקד ניום סכפורי
לשור מק פ"ו לפיכך סיו לסמל שלם ינטל קרבנם

einiger Atrabbinen, daß darunter irgend ein felsiger Berg in der Wüste (קשה שכררים von 17 st a r k und אל in demselben Sinn zur Verstärkung des Ausdrucks) zu verstehen sey. Am Angemessensten aber scheint die Meinung Spencers oder vielmehr der oben im Texte angeführten Stelle der Pirke des Rabbi Elieser welche Asafel als Namen eines bösen Dämons aniebt, dem man dieselbe Schenkopfer in seinen Aufenthalt, die Wüste, hingesandt habe. Mankenb wird sie aber, wenn man denkt, daß das ganze Opfersen bey den Israeliten nur die Fernhaltung des abergläubischen Götzenbildes zum Zwecke hatte, und dieser stehet offenbar mit jener Ceremonie im Widerspruche. Im Talmud selbst und zwar in der oben im Texte angeführten Stelle heist es; Asafel war bestimmt um das Treiben von Asa und Asael zu versöhnen (מכאן ל' אסא ו' אסאל) מעשה עוין ו' עוין. Es sind, bloße Schlagwörter, deren Sinn und Deutung weder im Talmud noch in den Midraschim zu finden ist. Der Sohar allein theilt diesen Mythos mehrfältig und zwar auf folgender Weise mit: „Adam genoss hundert und dreissig Jahren Umgang mit weiblichen Geistern, bis Naama (Venus) kam, durch deren Schönheit die Söhne Gottes Asa und Asael verlockt wurden, mit ihr zeugten, und die Welt mit bösen Geistern und Dämonen füllten. Diese gehen des Nachts um, durchstreifen die Welt und treiben ihr Spiel mit den Menschenkindern, indem sie die Pollutio nocturna veranlassen: ja wo die Menschen allein schlafen da lassen sie auf ihnen, kleben sich ihnen an, erwecken sie zur bösen Lust und empfangen durch sie.“ (Sohar Bereschith. 8. Amsterdam 19 — 2) Ferner erzählt der Sohar warum die Söhne Gottes (Sitonen?) vom Himmel gestürzt wurden. Als die Gloria cohabitans zu dem Allerheiligsten sprach: wir wollen einen Menschen schaffen; da riefen Asa und Asael was ist der Mensch daß du seiner dich annimmst? (Ps. 144, 3.) Er der einst durch das Weib — des Lichtes Finsterniß — gegen dich sündigen wird — —

עס (דף פ') הכי עיזי דבאלס בארום
לגבי מזבח פי' של כר הכמלאות
במדבר. פי' דבר א. עיזס
דקרקסא כנר פירו' בערך טרנן
(א"נ פי' נאלס עיזס וכן
חורבלס שור יערי).

עז, e z e a b l e z, עז
עז, נכל בלי נעלי פי' נכלים
(דף י"ז) חון מכנף העז פירו'
עז עזכיה וי"ל טורו (א"נ)
ירושלמי וואס בעזכיה וי"ל עז
רסס ערך אואס ובעברה.

עז, e z e a b l e z, עז
עז, כדכוס רמימחין עיזס כנר
פי' נערך ספסר. בריש נעים
(דף ל"ז) נהר עזס כסלג פי'
לנכס נחוקק כסלג נשבת (דף
ל') שחלמי עזי פניס ומעזות
פניס פי' עזי פניס שלס יאקיטני
סרס טענועזות פניס ומעזות
פניס שלסיסא ני עזות פניס.

עזא, e z a f, עזא
עזא, ניוסא (דף פ"ז) נלס

עס ולס הכיחור שכלמר ויאמר
אלס ינכס אל דור לא חכום הכס,
אמר אין חסר יכול להיכנס שס
פחסי' נלסיס הללו שחכום כהס
נרי' השנועס שכלמר כי סס הסירך
העזי' סס ופססס וסילו כס
כללמיס שעיניס להס ולס יראו
רגליס להס ולס יחלכו שוסי כס
דור שוכס מלשמוע ומענוך ענורס
סליס.

עז, e z e a b l e z, עז
עזר ברינאל כעזר מן ארדיקט
פירושו מן.

עז, e z e a b l e z, עז
עז, נמרק ג' דסמרות (דף י"ט)
עז נח שמה ודאי לכנן פי' סס
יס לעז שס וילרס סומו סוולר
נכור ודאי סעדין לס ילרס סר
לס ענרס שסס סמיס ספס סס
סו סכור סס לסו סרס וסמור נני
ג' ודאי לנכן סקורס צ' לס יולירו
ננ'ק (דף כ"ג) הכי עיזי
דסוקא פי' סעומדים לעניסס כסולין

1) Wenn sich auch die Behauptung: daß in den ältesten Büchern der heiligen Urkunde keine eigenen Namen der bösen Geister vorkommen, auf feste Gründe stützt; so sucht sie dennoch das Wort Asafel (עואל) gewissermassen zu erschüttern. Den vernünftigen Sinn zwar trägt die Uebersetzung der LXX in sich. Ἀπονομιὰς: der weggeschickte Wort, ein Sinn der aus der Trennung עז und אול hervorgeht. Aber sie zerfällt sich durch drei Einwürfe: 1) ist עז: lege und nicht שער: Wort 2) ist die Bedeutung des ל von לעואל nicht gehörig erläutert, 3) bildet es nicht den Gegensatz zu לרי. Passender wäre die Meinung

ונאלו נכיתן אנת האל"ח וקשמו סתיתחן
ונאלו עדים באלול שנת האל"ח
וכוונתם נכסלין למפרע האעם
שבעידו נבית דין ולת מוחן כתיבת
האטר א ל ו א פ א ר (וגרסה אל"ל
שאאשאר) אנו ציוס אבעידו נכח
כויף וקודם כארים הוא זה פירוש
ר"ח אל"ל , נמכות (דף כ"ד) ונפוף
אגילת איכה ואעידם לי עדים
בא מכים את אורים הכהן ולם
זכריהו בן ירמיהו וכו' הם עכנן
אורים אלל זכריה וכו' .

ער, א א א א א א א א א א א א
ער, אבראאית רגס מרשח כ"ג
ומפרק אתי נכות לוט מלכיהן אחר
רבי מנחם מלכו בעלמן וסולילא
עדותן ועיברו ספניאם שנייה
ונכרשח ס"א לפי שיש נכות משמרות
עלמן ממקום עדותן וממקום אחר
מפקירות וכו' עדותן היינו
בחוליס (א"צ עדותן כמו
נכסחאות) .

ער, Atefer, Atefer, Atefer
עד, אטאפס (דף כ"ג) עד א
אהא פירוש הד א כדגריסין נגטין
(דף ל"ד) עד י. גזרין נהרדעאלי
גזרין כלומר אלה אנשים ואלה אנשים
כדגריסין אס (דף כ"ט) עד י
מסורא דדייקי קרלי פירוש אחר
רב אחא בר יעקב הכי וודאסמורא
נכסו דדייקי קרלי וכן פירוש עדי

נעדים אס (דף כ"ט) עד אסאל
מוק מחא כד ונמלל עליו דס מי'
פסלית וסמרטוט אל גנר
אכאס נדקא עכאס צהן לאחר
אזאס ולס כיחה כדס בעעת אסאס
נחא נהן דס, ואף על מי אאין
אזאס לדגד זכר לדגד ובנגד
עדים כל לדקוסיכו ויש
אזאס כהאסאס צעדיס, נאנת
(דף ס"א) אס יס עליה עד
סופי פירוש גאון כגון סמרטוט
אוי קקלין כדחא כהאסאס נעדיס
וסקן חיקוניה וציחוסיה וכו' קאאר
אף על מי אכחקנה נה כדריהו
מחר לטלילה ולחאקנה נה. ס"א
אס יס עליה עד שנייה אכנר
מחקנה נה מותר לחאקנה נה נאנת .

ער, א א א א א א א א א א א א
עד, נג'ק (דף א') יניא עד עורה
לג'ר ס"א אדורה כנר פיראנו
נעך אדר ורל עדורה ופירוש
מלך יחל עדוב פירוש י"א פס .
ער וומס, Aiberwetefer
א א א א א א א א א א א א
עד וומס, גנ'ק (דף ע"ב)
ונאחרין (דף כ"ז) עד וומס
אני אחר למפרע הוא כפסל פירוש
אלין אהילא אט על אמעון נכוסן
נאנת מל"א אלו ממנו בן וכן מוק
אין האטר נא' נכוסן אנת האל"ל
אדים הכמונים אטר לוי ויפודם

nach der Goltion abgetrocknet; so heißt es in der Mishna Abba 14 b.
דדד כנות ישראל לקנה בשני ערים אחר לו ואחר לה .

דינון פירוש מנלל ככנען שאין לו
כינות.

עגל, *agala*, זעט *agala* אגל
עגל, נשנת (דף ס"ז) עגיל
זע דפוס של דרין, ירושלמי שס
עגיל קדוש שם כמה דמיט
ועגילים על אויך. אמר המחבר
מ"ל מרנוס כזס, קדש וסעיקר
כתלמוד ירושלמי וסעד ביסוקאל ט"ז
י"ב צאנזער שס, ובעכץ כומז
הגיל היירושלמי י"ט, זע דפוס
של דרין.

עגל, *agala*, זעט *agala* אגל
עגל, ערכו מען ולנס מרנוס סדרו
עגילין ומרישין לנס ומען וכובע
ישימו עליך.

עגל, *agala*, זעט *agala* אגל
עגל, שוטט כול לחך עוגל של
מים. ספר ספר לחך פוגן
וכבר פירשנו בערך פוגן.

עגל, *agala*, זעט *agala* אגל
עגל, נשנת (דף ס"ז) נגילה
(דף כ"ג) עגל שלקטן טמא
מדרם מלי טמא דקא דרים
פיליה וכל מידי דממין עליה מטמא
מדרם של עגל וסן כנר
פירשנו בערך דרם של אגנים
טמא מכלוס פירוש עגל ש
אגנים עליה טמאכין שמי ופרג
עשוין חלכות חלכות מניחין שס
אגנים ומוכין אותן ואס אותן
סחלות דנוקות שמקנלות רימוזין
ואין כופלין משם טמא ואס לאו
טמא אילו עגלות קרובי עניין
הס ודברים עגולין ממוכין

עגל, *agala*, זעט *agala* אגל
(*was eine runde Form hat*)
עגל, פירשנו בערך ס"ל קנא מליעל
כנר פירשנו בערך ס"ל קנא מליעל
(דף כ"א) מלא עיגול ונחוכו
סרם פירוש עיגול של דמלה
נבילה (דף ג') ואין יודע נאיה
עיגול דרם כנר פירשנו בערך
דרם דרם גמרא נקדושין (דף
ס') עגול זע נחש סלעץ לפדיון
כני כנר פדיון (ס"ב) נקרא נשיל
סחל עגול כדאמרין במשנה
דפרומה סעגוליס מעלים את
הסלכנים שפזיס פלם דנלה עגול
או נטר' סלכין דבוע גס יס בכרות
וכליס של גת ומניכיס עגוליס
אס סן כלה ענינים קרוביס זע לא).
נבראשית רנה מרש כ"א כי ידעתיו
חד עיגול ס דמח' נעארס פאריין
נמילס ליכס ותמא סלולס נפוי
סמכין עיגולין דמח' פית' סן
מח' (ס"ב) סמכין פטליקין כחוב
נכוססאס). נפ"ק נסמס (דף
י"ב) ומלקט לכן נ' עיגולין
אחד של שטן ואחד של דב' (כעין
כבר עגול).

עגל, *agala*, זעט *agala* אגל
עגל, דרם נשנת (דף י"ז) נקורת
בית כנר ובעיגולי נח נסוף
טכרות (דף כ') נץ פעיגולין
ולגין רשח סרנים כנר פירשנו בערך
טלס.

עגל, *agala*, זעט *agala* אגל
עגל, נכור (דף ס') נכס
נמא (דף קס"ד) בית עיגול

עבר, מלמדת ספרו מרומי
עברתו דארוס רמא. ויך צרמי
כלננן מרומי ויחנן על חקוף
מדרסוק האילן ליבנן דמסלמ עונדמי
כי תמפר אלי שאלו בחיקך מרגוס
ירושלמי ארוס מיטר לי טול יפסון
בעיבר. (א"כ צנוטאסות רידן
כמוב סנול יתסון צחובך וגרסת
בעל סערוד לס תמכן ויש לברוס
צחובך לו צעובך פיין ערך
תב וערך עב).

עבר, אעשה אף אעשה
עבר, בנרשאים רבם פרשם מ"ס
עד אשר תאב סמח סחך וכו' לא
עמם כן ויערף לעד סמו ועברתו
שמים כלל ריש לקיש אמר עוברתים
וכדמותם לא ועיף מכוונות.

עב, **Seinen Kreis machen**,
Seet עובים, **Kreis** עונה
עב, **ברוך סדר מעניות** (דף כ"ו)
עב **עונם** ועמד בתוכם מ' השם
הקפס בלרץ גריש משקין (דף ט'
ולין עושין עונות לגמלים
כבר פירשנו בערך ז' ד' (ט"ב
מרבוס עד רוג' למס' עונות
כלבית).

עג, ה ז ט י כ יג
 עג, צדקת רבם מדת וינא
 הפליט הוא פוג ולמה נקרא שמו
 פוג שגא וטלל את אברהם יתב
 ועוסק במלות עונות.

ענין (אגאטע) (Agaat)
ענין, גנבולן ובלשון ענין כנר
פירשט נפדד סגא.

Berflüßren , verkleiten , ערר ,
 (zum Uibertreitt) אף verzeihen
 עבר , בפחיתים (דף ג') מטמא
 מואץ המצאות לאור עיבורו
 נגד מירטו בערך אור . כילך
 מעצרון כבר מירטנו בערך אצור .
 נלמנו גרים וידבר סאונת במדינת
 אילו היא גדולה באנחנו . מהלך
 אכלה ועיבורה וחן
 לעיבורה אלהים אמה ותהו
 עיבורה ? הכנויות ומודקין שחקן
 למדינת שעל הדרך ומערת לרקיו
 אלו גם יא' מיל מהלך אכל כולם
 חונת לה אלהים אמה אביב . נצ"ר
 מרש א"א ועברתו לא כנדיין
 לא כן עשו (ירמי' ס"ט , ל') מחילת
 עיבורו של מואב לא היתה לשם
 אלא אלא לשם שמים נדיו לא כן
 עו אלא לשם אמת . ויש ישרא'ל
 נשים , רבי סימון אשר מחילת
 עיבורו של מואב לא הים לשם
 שמים אלא לשם אמת נדיו לא כן
 עו מדר' הגרן וכו' : אשר במחבר
 מ"ל רש' מדרש רבה דות טמוק
 ומר' הגרן וחנין במאמר .

עברו (ע כ ר e s i e)
עבר, נצ"ב (דף ס"ד) אבל לא
מכר את העבירים מפני שנגמרו
כנשי וסם הנמרים סכנדים
מכנידין לחן על סממחח שמים
נכס סמים סכמוסים כדי לכנשן
סעוד גרם עכירין סכ"ף (ובן
סדוף) גוף ס"פ.

לי כי אם היות שם עזרי ועזרי' דכמי
 בקראי מיוחדים לאברהם וזרעו,
 אם כל זה להיות שם ה מקרה על
 אשר ישנו בעבר הכהר, א"כ יש
 מקום לכנות שם זה גם לכל הצא
 מעבר הכהרי' מן איזה עם אי'י'
 ואונקלס דרכו לרדק כלשון מנורר
 לכל ימעבב שול נקודש על כן כי'
 קשה בעיני למרגס אלרי פענרייס
 אלר' דעינראי להפריש מזה אל
 זכר הארץ, לכן נחר בתרגום מנורר
 אלר' דיהודאי, וכן ביתר המקומות
 נחר כלשון המנורר ליחד רק יהודאי
 לכל ימעבב זר, אמנם בספר
 דראשית אכת מקום לתרגם יהודאי
 כנ"ל, גם שם כפי כעמינים אין
 קפידה כ"כ דוק ומשכח ולענ"ד דבריו
 ככונים וישרים למוצאי דעת.

עבר, און forbert, און Vorkommen
 עבר, נכסחים (דף ז') ונסובה
 (דף ל"ט) ונדה (דף ס"ג) מאי
 משמע דהאי עובר לישא דאקדומי
 הוא דכמי חרץ אסימעץ דרך הכבר

אונקלס ויזכר עיברה, וכן
 מארץ העברים תרגמו גם שנים
 מארע עיברה. וכן תמלאין בכל
 ספר דראשית כל מקום שאמר עזרי
 או עזרים תרגמו עיברה או
 עיברה, ואולם בספר שמות כן
 תמלאין עזרי או עזרים מתורגס מן
 אונקלס ויזכר יהודי יהודין
 אם אמנם כן הוא כי קנו להם שם
 יהודי יהודין מנכחו של יעקב
 והוא סוף ספר דראשית (מ"ח ט'
 ע"ג זיכרן וירושלמי) עם כל זה
 לא ירעתי לחלק במחזק העברים
 כאלו עמדו על הספר מה עברה
 ומא יהודאי וזה שם עזרי קנה
 לו שם עלה, אינו ראוי לתרגם,
 ואם הוא שם המקרה, נכון לתרגם
 עיברה! (וסדר המתורגמן אין
 אתי ולא שמת' כדפסמו בפראג
 כפי המודעה רנה) ונספר דברים
 ע"ז י"ב, וכן שמות כ"א ב', תרגמו
 עזרי בריאל! ועיין דף כ"ע שם.
 ובני ה-בני המושלם כי עכס ואמר

Rechnen wir die bekannte Tradition an, daß Eber der Vater
 des Peleg, gesellschaftlich mit seinem Großvater Sem, eine Art
 Religionsunterricht erteilten, und von den Altrabbinen als Grün-
 der einer solchen Schule angesehen wird; fügen wir noch hinzu daß
 sie Abraham als einen treuen Jünger des Eber, dem er die Leh-
 re von der Einheit Gottes verbannte, betrachten, und denken wir
 daß Abraham eben diese Lehre des Ebers mit glücklichem Erfolge
 fortpflanzte, und auf seine Nachkommen vererbte; so läßt sich der
 Ausdruck Ebräer auf den ursprünglichen Lehrer ihres Glaubens
 deuten.

במחמדם מו"ם יעקבקה סג"ל לנדף
ז"ל (לכה! כי אנך ממני עמך בלחך
ממני עמך סימני! עמך קש להסרי
עמי לפורות לי פכסם ודפמ! —)
כערך סניא דרשם סמדרש דבם
על פסוק וינך לנדרכם כעברי
(נרשית ס' יג') וזם סרנמו

וין לנדרם כעברי דני יחורם
אשר כל סמולס סעבר אסרובול
מעבר אסר רכבן אסרי אכול
מעבר סכר וסמס בלשן עברי
נאם (דף קט"ו) עינריס
עלמס מ' לשון דעבר סכרס
אסר ארזי דורי סרנ סנאן סכרס

Ambrosius, Augustinus und noch Einige, wollen die Benennung Hebräer von Abraham herleiten. Hier müßte also die Buchstabenverwandtschaft von γ und α eintreten, und dennoch bliebe der Name Hebräer ein falsches Echo von Abramäer, komischer aber klänge der Ausdruck als Beziehung (1 M. 14 13.) Abraham der Abrahamäer! (אברהם העברי).

Walton, Scaliger, Selben, Erotius, Guettius, Alexius und mehrere Rabbiner noch früher, finden die Veranlassung zu dieser Benennung in dem Uebergang Abrahams über den Euphrat. (עבר: übergehen, überfahren, übersetzen.) Denn auch die LXX. übersetzen obige Stelle: Abraham der Überfahrer (περατης und Aquila: μετατης) Wir aber vielmehr die Sanaaniten müßten also diese Übersetzth Abrahams als eine höchst wichtige Periode betrachten, weil er und sein Nachkommen nach ihr benannt worden sind. Woher aber gerade für Abraham diese Wichtigkeit? war doch auch Lot's ein Überfahrer des Euphrats? warum ward er עברי genannt, wo die Endigung ein Nomen gentilitium anzeigt — warum nicht sprachrichtiger עובר?

Müller, Forster und mehrere Rabbiner glauben, die Israeliten hießen darum Hebräer weil sie jenseits (עבר) des Euphrats gewohnt haben. Wie unbestimmt! würden ober müßten nicht auch alle jenseitige Bewohner darunter verstanden werden? und war doch nur Abraham in Chaldäa ein Jenseitiger, seine Nachkommen aber die Sanaan in Besitz nahmen, wurden doch wie der diesseitige Bewohner!

ראש ואחר כך של יד ומפרש שם
מאי טעמא? והיו לטוטפות בין
עיניך כל זמן שנין עיניך יהיו
שמים הלכך חולץ במחילה של ראש
במלכותם ומניח בנים של מפילין
למטה, ואחר כך חולץ של יד ומניח
בנים למעלה, וכשיבט ללבוש לוקח
מפילה של זרוע שהן למעלה ומניחה
לאלתר ואין עובר על הסמכות
ואחר כך נוטל הטוטפת שהיא למטה
בנים ומקיים כל זמן שנין עיניך יהיו
שמים. בחולץ בגמ' (דף ס') ואח
העם העביר אותו לערים מאי
נפקא מיניה בי סיבי דלא לקרו
לקסוהי גלותא בבי גלותא. בראש
ברכות (דף ד') וכל העובר
על דברי חכמים קייצ מיתה.
בזבחים (דף ע"ט) מפורש
לורמו וילא לגיהט האריפה. בפסחים
(דף ל"ד) חמץ ברה ונצלים
מפורש פסולו בגומו כגון פסול ברה
ונצלים שאירע בו פסול מסמט
ברם אגפקך לו מסמט הנצלים שמתו
דפסול מושאם הוי מאוס הכי נמי
גורם ומסמין עד שמעובר לורמו
ואחר כך מוליאו לגיהט האריפה.

עבר, (Seafels, Gebräer 1) גבר, גבראית רבה פרשת מ"ב

בברית כדלת. בגיטין (דף ל"ב)
רבינא אשכחיה לרבנא בר ינחק דמלי
וקאי בעברא דראש. בסוף גמ'
דגיטין (דף כ"ט) התם דרמו כי
עברא פירו' עורות הללו, במין
ברית מזרחי מהלח ואין גגן כלמי
אחר מהן (ס"ב מ' והבריח
המיון ועברא סה מליעא).
עבר, u i b e r f a s s e n ,

bereteten, verzeihen,
עבר, גננא נחרא (דף ל"א)
עברא אצירא דכותי זהו אור
כשרים פי' אותו מעבר קטן
שבכותה. בגרכות (דף כ"ח) כל
פרשם הפיבור יהיו לרכיבין
מלפניך פירוש בתלמיד אפי' באישראל
עוברין על דברי חורה יהיה
לרכיבין (ס"ב חרגוס עדות דבר
עברת פתגמא) ואיכא דאמרי
אפילו בשעתה מלא עליהם עברה
יהיו לרכיבין לפניך גיומא (דף ל"ג)
עבורי דרצא אטוטפתא אסיר פי'
לכעס פי' מפילין שניד קודם
מפילין של ראש אסור למס? כי
באינא לכוילאן יעלו בידו מפילין
של ראש ואסור לכניקן קודם מפילין
של יד במפורש במנחות (דף ל"ו)
חכא בשבט מניח מניח של יד ואחר
כך של ראש וכשהוא חולץ חולץ של

1) Wir wollen nach unserer gewöhnlichen Methode, und mit den
vorhandenen Meinungen befreunden die dem Ursprunge der Benennung
Gebräer aufspüren, bevor wir dieses Wort mit unsern eigenen
Ideen beleuchten.

והכעצב ליהוה כעצב? כל
שעובדין אותו הוא ומה שעלו
אסור זה חס מותרין באכילה פי'
זהמה כעצבת וכעשת עבודת
בבוא קמא (דף ק"ט) כותבין לכת
שנאות משמר עבודתה ועורר
שלו פירוש עבודתה מחנוכה
שנאמר עבודת מתכה. בבראשית
רבה פרשת כ"ו אמר רש"י כעצבו

רואין אדם מה שאני רואה? אמרו
לו לא, אמר הואיל ואינכם רואין
כחמור שנאמר שבו לכם פה עם
החמור שאתם דומין לחמור מיכן
שהעצבים דומין לחמור. בילמרט
פרשת וירי שאתם נרס למדוכורבות'
בשם ר' ירמיה שאמר בשם רב

סעצב עולם למכין ז' בשעה
שישראל קורין בתורה בשבת. נפ"ק
בקדושין (דף כ"ב) כי לי בני ישראל
עצבים ולא עצבים לעצבי.
בערכין (דף כ"ה) עצב עני
מהאי פירכא הוא דקיימא ליה לחנא
כלוב ישיבוס אלף בטקוס שאין בן.

עבד, אבדן, אבדן, אבדן, אבדן
עבד, בבוא מליצא (דף ק"ו)
עבד מאי דעבד אמרי ל"ט בעין
ואחד בדרך ארץ פירוש עשה כגון
שאלת חלום ואמרו לו בסלומי ל"ט
מתו בעין (הרע) ואחד בדרך ארץ
וג' אומרים כמעט אילנות על הקנרי'
והענין של ישראל ואלא יפרחו אלף
אותן הנטועין על סמיתים שמתו
בזמן ולא ילאו אלף אחד למאכ
בשבת (דף ל"ד) בסוף גמרא עבד
מאי דעבד כל סיכא דסוכ קמ"ט

מרבא את העין ואת העצב?
חלמוד לומר אשר יעשה מלאכה בזה
ולא פעולה מלאכה באחרים עץ
הארוך של מחרישה שהוא כנחם בחור
העול שמו מ"שאלא בלישאל דרבנן
והוא עץ עב כמו שפירשנו והעבים
אילו המחרישות (ל"ב מרישות
כמו בנחמאות ובעל הערך עלמו
גרים בן בערך מריש).

עב, (אבדן) אבדן, אבדן, אבדן
עב, במגילת סיבה רבי חטא בר'
חכמה אמר איך עייב ברוגזים ה'
ית בן ליון סית אמר דלוחין
לחייבא עייבא רבי שמואל בר
נחמני אמר איך כליב ברוגזים
ית בן ליון.

עבא, (אבדן) אבדן, אבדן, אבדן
עבא, מרגום חיק נכריה עובא
דאחריות ובעל הערך גרם חובא
בערך חב נחמא.

עבד, Bearbeiten, anbauen, dienen
עבד, במדק' בכלאים (דף כ"ו)
היתה שדה ארועה חנופה וביקש
ליטע במכה שורק אל דילועין כותבין
לכ עבודתה ו' טפחים רבי יומי
אומר כותבין לכ עבודתה ר'
אמות. ובמדק' ז' (דף קל"א)
חרין שהוא עמוק יורד ד' כותבין
לו עבודתו ר' אמות וכמה היא
עבודת הכרסו' טפחים לכל רוח
רבי עקיבא אומר שלשה. בב"ב
(דף ס"ג) וכתוב עלה ד' אמות
שאמרו כדי עבודת הכרס.
עבד שדורא כנר פירשנו בערך
כר. גמטורס (דף כ"ה) סמוקלה

הַהַעֲבִיּוֹת מִן הַמִּשְׁמָחָה וְהַלְבָדִי
הַרְכִּים הַנִּרְמָדִים וְהַנִּרְמָדִים וְהַנִּרְמָדִים
שֶׁל רֹאשׁ (אִ"כ) מִירוֹשׁ פִּילִיפִּי
בִּלְשׁוֹן יוֹנִי כּוֹנֵן שֶׁלֹּא עֲזָוִי מִלְמַד
שׁוֹעַ וְכֵן כִּרְאֵה לִי הַגִּרְמָא וְלֹא
מִוִּלְאוֹת (נִפ') מִי שֶׁהֵכָן נִחְיָנָה
(דָּף כ"ד) נִמְלֵךְ רִבִּי יְהוּדָה אָמַר
אֵף מִעֲבִיּוֹת רִבִּי מִיֵּשׁ רִבִּי אָמַר
חַד אָמַר מִחֲבִין אֶקְלוֹשׁ מִעֲבִי
אֶמְנוּבִי וְכו'.

עב, זאגט וואס פאר א
(am pfing welfes in
das Judentum.)
עב, נאכגע פראגט באלד (דף
כ') כענע נעול ונקטרע נעין
ובעבורות מי' פרענעס קענענע
בכלי ומופעה הרוכב בידו פי' כעין
אילו שחרשין עם החומר או סוס
או פרד יבואו יגדים של חמר או
של עור או של שק ויעשו מהן כסין
כליל ודומה לעין ונחמקן אותם לנאורו
ועליו העול וכן נדיחים. וי"מ יש
מקראות שהען נכנס בחוך המוכח
יש מקרישם שהי' נרצקת עם הען
ועין שהי' טבעת ונתון על גביהן
ומדבין. ומכין שכן דמיון העין
במעלה והעין שבמקרישם ושמוצטיות
חלקה פירוש בעצות ומכין שהעין
וסענות נגדים הם או עור או שק?
דמיון נפורה כהנים או יכול אלא

עב, זאגט (דף כ"ט) יומא
דעיןא בוליה שמשא פירוש הוואיל
וניום המעון שהמשא מפליע לכאן
וכאן ויכול לשטח עורות ממקום
אלא זרם המשא למקום שארשת
וממיןאן, נריש גמרא דתעניות (דף
ג') העבדים והרעות שניות למטר
פירוש מטרם ובתריה זיקא בניהוחא
או עינא סעלו כאילו מטרם
מנינא.

עב, זאגט (דף י"ו) ובפ' י"ו
נאליה (דף ל"ה) כל המטלטלין
מניחין את הטומאה בעו"ב המדרע
נאכה (דף מ"ח) אחד מעונה
ואחד דק פירוש מפל אחד קילוחו
פנה שולית הרבה ואחד דק
שולית מעט מעט. בחולין (דף מ"ט)
סלי אלא ממחט שכלאת בעו"ב
זית הטפות. במכיל פרק ט' בכלים
(דף י') עב כמות וחכריך כמות
פרש עב ארגמן וחכריך ארגמן
פירוש לכך שצוין ממנו כמות והוא
עב כמות פירוש עב ארגמן לכך
חשוב לבוע ארגמן חכריך כמות בגד
עב ואין ראוי לעשותו מלבוש ועושה
ממנו בגד אלא כמנהג העולם כפרק
כ"ט (דף כ"ד) העבדים הרכים
אין נתן שמו ג' על ג' מופתא אלו

חן ונה הנחן לבי לשנך אדוני אבי, עבור ראונך ושלחך המובה.
במסיבך הרפח מתמדי לבך חסדך ישראל! אתה ואשתך קורותי תאות
נפשי אמי היקרה מרחם ערל חיי גם היא גדלני על-לבי התורה,
חיה נהגתני על שדי חסומה החכמה. אבותי היקרים! קחונא ברכה
מאת בנכם אשר נפלאה אהבתו לכם! חיו בנעימים עד זקנה ועד
שיבה! ראה תראו עין בעין אם החיים ואת המוב, את הכבוד ואת
העושר בכל ורעבם ורע ברכה מלה.

ויכל שמח את מלאכת מערכי לשון בחדש
אדר שני שמריכם בו שמחה לימי פורים
חאל אשר עזרני ה' להוציא מחשבתי אל רצונו
פה טראג עיר א"ם כישר"אל לאלף חששי

אין כמבטא האשכנזים, ולפי במוחות הכמה רייכלין הברת טו הא:
 אב או און והברת טו או טק, היא אב או אב ורק טו יוצא מן
 הכלל שהברתו כמו אי, והנה גם חסמנו דל כוחבים אבגוסטוס או
 אבגוסטוס וכן אבגיטוס או אבגיטוס (שטעטע) אגני (הקטע).

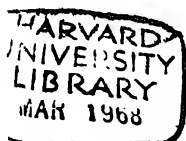
אחיות ק צ ח אינו בשפת יגית והחנעא אי מורכבת מאחיות טו
 דים וכל אסיא שלי בתוכה, בתחומא סדר בראשית. הוא שטעט
 כמו שכתבנו בספרנו.

אח גאמא (ז) לפני גאמא אחרת או לפני אחיות החיך 5 ז א
 הסבבה כמו נג או נ לבד דים אלונכי פרסאי בנסין קף ע' עיא המלה
 יצאת הקרי אלונכי ונכתבת הקטע. וחזר מה שכתבנו בספרנו
 בענין אובקלס ועקילס, אם הם שתי שמות חשיבות לאדם אחד.
 גור אויפקרען ואח אויפסילען (טו) הברתם כמו אי.

אחה קורא משביל אחוז הכללים האחרים האלו בוכרונך וחיתר בענין
 זה הלא הוא כתוב באחד מספרנו *

ספר הזה כולל כפי מספר עליו שני חלקים יחד וחוזר במתבררשאחת
 ואות ע עד חומם למען לא חמשך עוד השלמת החיבור. והנה בעין
 חרס רחוקה שנה חזר רחוקה לוח ויחזרה צמר לע הורה רעידה

8322.685.6(5)
✓

1787

ה ע ר ו ד

מהר"ב

ר ב י נ ו ג ת ז צ ל

בר רבינו יחיאל בר רבינו אברהם מעיר רומי.

ומוסף הערוך

המילואים שישלח רבי בנימין מוספיא ממנוח ספרנין

עם

ח ו ט ה מ ש ו ל ש

מערב לקראת מערכת

ספר

מ ע ר כ י ל ש ו ז

כיפות מלות שונות אשר לא הביאו הערוך והמוסף; כתב המלה
בהבה וכלשונה, תרגומה בלשון אשכנז, באור שרשה וגו' ונעת
מפורש ושום שכל בהערות:

הקודם כל ענין עקד מבעלות אלהים נחמתי הטעם ופעולת אדם נחמתי
חז, וזינת נבזיו, כי שמים פעם לישון עבר אס נאטע קול פעמי הענין
נחמתי הענינים, לישד וליטע נעלי התלמוד דברי דש' ותו' וזארי מוסקים ו'ל
גם לשון ג' ע' ר' א' י' ל' א' המדובר בו אס מנולת הענין היס נפלת
כעמים אשר יכירו וידעו שיקח תלמידי חכמים מלאה חכמה.

חלקי האחרונים

כולל ס

ע - - - ת

נקרא באפואדווא במבטא כתבת אות כ רגוש	κ	K Kappa
ל • • • • לאמדיא	λ	Λ Lambda
מ • • • • מי	μ	M Mu
(ן) • • • • ני	ν	N Nu
קס • • • • קסי	ξ	Ξ Xi
א • • • • (רל או הקמן) א	ο	O Omicron
פ • • • • פי	π	Π Pi
ר • • • • רו	ρ	P Rho
ס • • • • סיגמא	σ, ς	Σ Sigma
טוי נמשכת בקרא' במבטא האשכנזי	τ	T Tau
א • • • • איפסילא	υ	Υ Upsilon
פ • • • • פ	φ	Φ Phi
כ • • • • כי	χ	X Chi
פס • • • • פס	ψ	Ψ Psi
א • • • • (רל או הנדול) א	ω	Ω Omega

שני חכמים גדולים נחלקו בענין הכרת אותיות יונת שם האוחז
 רייבלין ושם השני עראסמוס. מבטא האחרון הוא נהוג אצלנו, אם
 מבטא החכם רייבלין במעט הסכם עם מבטא חכמי דל. דין
 מסל הכרת אות אפוא לדעת עראסמוס הוא א כמו שכתבנו ולדע

אמר משה בן איש נבון וחכם מפורסם ומופלאג כלש
 ציה ישראל נ"ו, בן רבנו הגדול שר התורה הרב
 הגאון הגדול רשכ"ה מ"ה יחזקאל סג"ל לגרא אבד
 דקק פראג וצ"ל.

תן אשר מלא ה' אחרי וחגיד עלי חסדו בהשלמת מלאכת ספר החו
 אלא את אשר הבטחתי לך קורא אהוב! לבאר לך צורת אלפא ביתא
 יגיד למען תבין בנקלה מלות הנורות אשר תבענה שפתי חכמינו ול
 ואשר אפודנו עליהן כי נוען מארץ תימן וחרע לבטא אותן בשפתחו"ך אם
 צחצחיתן יצירה את פניך, ואין כל חדש תחת השמש, חלא חקדמני
 מה הענין הרב החכם רבי אברהם הרופא בחיכות שלישי גבורים, גם
 הוא כתב בפתיחת ספרו צורת תאלפא ביתא היגית ואנכי הוספתי רק
 רמב"ם לדעת ההשקפות האחרות במלי דרבנן עם מלות יגית:

אלפא ביתא הגדול	ראש השמות	א קראש הפרק	דקק	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
A Alpha	נקרא אלפא והוא במבטא כמו אות א בעברי	א	א	א	א	א	א	א	א	א	א	א	א
B Beta	נקרא ביתא	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
Gamma	נקרא גמא	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
Delta	נקרא דלתא	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד
E Epsilon	נקרא אפסילון	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
Z Zeta	נקרא זיטא	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
H Eta	נקרא חטא	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
Theta	נקרא תיטא	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
I Iota	נקרא יוטא	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט

מ ע ר כ י ל ש ו ן

כולל שני סלקים יחד

ה ח מ י ש י ו ה א ח ר ו ן

127

~~Suburban~~

(16)

127-128

HW NMLK T

113 0322.685.0

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

